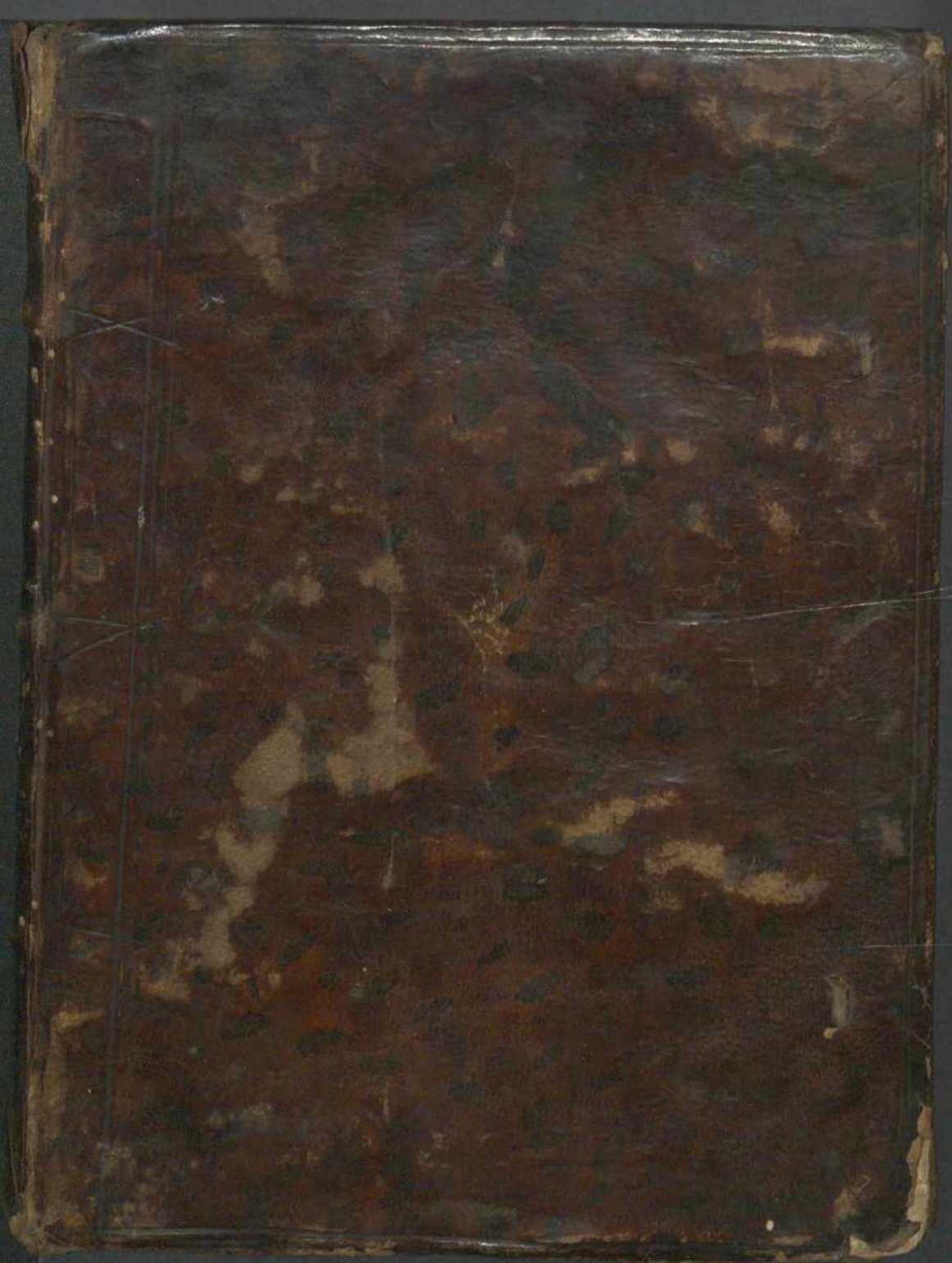

B
579.

579
579

37
T

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 579.

113767

במחנה בני ישראל

וההשערה לוי צדיקים יבואו בו

שזנצין

ענת פת על
צדקים הריצו
בן יוסף הריצו

ספר נוה שלום

טחבר הרב המובהק מהר"ר אברהם
סלום ז"ל כרמלית קיסטאפט יכה
רכתי ז"ב שהיה תחת ממלכת אדוננו
המלך פולטן סלוימאן ירום הודו ותבוא
מלכותו כסכת יח למלכותו של יוד
בעיר המחוקקים אלי צור כן כהר גרסס
בסכת חמשת אלפים

ספר נוה שלום

ספר נוה שלום
ספר נוה שלום

אור

משה בן לארזי הכעלה כהן ברזך אלמוסניכו ון להגות חזו

החכמה יפוזו מעיינותיה ויבה כרחובות תתן קולה וזאל כל חס
 במתרים ויהי כל מבקש ויבא אל חסל מועד החכמה והרשת סס וירעוהם
 סצפיו ורעיוני עשתוכות לכבו לרבת הקמ'מרע להבין אמרי ביכס' וסיתה ז' נכס
 לחקת עולם כוכת המחבר' אמרי ספר לעת זקנת' כסלות כחס וכס ליחס להספיר אחריהם
 כרבה סן יורד אחריהם ככודס נהודס ועמהס תמות חכמה והמוכס כחה כחא' לכן מסרי
 פיהס ססביעו כפסס יסביעו כפסס סוקקה ורקס וכפס רעבה ימלאו תבוכה' ומסני
 סויהס יקנמו ויארזו מתניהס לסחיות רוח פגלים ולהאזיל מהרוח רוח הקדס אשר עליהס
 על הסרירים אשר י' קורא המה הבכורים' ולולי כי סעיר ה' את רוח האזלים גוללים
 קרי לכ מסובלים כחכמה וכרעת ועלון סרירים בככור ורכנו על מסככותס זאת עסנו
 עסנו דרי מחמדיהס וסודותס וכחיתס תובאל יסו ע' כוהאן מלאות וטובות הפי'ו ממעיינותס
 והס הכינו טרף לביתנו ורעו וקצרו לפי חסד וטחנו כרחים רכבו כמדוכס והעמידו חלמת
 על כוריו ודבר דכור על איסכיו חן אומר חן דכרים' כמה מעלות טובות לחקס
 עלינו בהמביא לעולם חס אחד הוס אכרהס אכס המון גוי אחד סארץ הוס הקף כדמי סרסל
 המוס עקלקלותס כסכדותס וסחמתס ונודס לסס ררך יורה ומלקיס ומסס יקוס יבולס
 ויכסס ויכסלס ויכסס לו בית כוס כגן רוה יורס הסכרות סחמות וס ואור יקרות ויקרא לו
 י' פלוס כי הוס מעסס כדקתן פלוס וסס פלוס הארס עס כפס' ול זה רמז' אכסכרד' א'
 כאלונו כל העוסק כתירס לסמס מסס פלוס בין פמליא סל מעלס ובין פמליא סל מטר
 וירכס סכאמעל ההתעסקות כעיון סתורס מסס פלוס בין סנסמה ססויל חק'אס אמעל
 ובין סחמר אשר מתחת לארץ' גס כי יכתי י' לכו את כל איכינו מסכו כונדע מה פנסכ
 לאסיקורוסס אשר לא מכני ישראל הס ויטע אסל ככאר סכס חכמות מתאימות כענו
 ותעזומות וכרוממות א כנרובי' ולקט רוכה אמרי' סתפק המעיין כסכנתס וגס כנסס
 לא תמלא כסכנת ספסע עסס יעסס לו ככסס לרעת לעות אס יעף דבר יעיר לו חן
 כלמודיס יתהלך לחיפריס' וכאסר הקרה' לסכי וכא לודי זה סספר הכותן אמרי ספר
 קמתי אכי לסתוח לדודי ואתפוס פכ' סלוחות דלתות סספר וידי כססו מר והכבעותי מר
 עובר על כסות המכעול ואקרוב אל סתח הכית וסנה כת מלא אורה ויארזו עיני זה סוכי'
 סחמכס' יורחיו כי רוכ ארכו והק'סו ברר כעדו וסגר
 א' תתקף סתת רחמס כס' את

ויהי כי באו ימי המנוחה אשר יצוה ה' את המלך אסתר
 לבעות לה' לקיים מצוה זו והבה לדין לזכות את הרבים
 בשלמות דברי הרב הגדול הזו
 אזו הקר ותקן בסרטי האמונה התורנית ובמרתו אומר להדסים אותו ואפי' כישראל
 פונות יהודה ומלאכה הארץ דעה את ה' האמנם סבתי ואמרתו אני כלכי ענין לא
 תידי חובתי להטות דרך מבוא הספר הזה סוגרת ומסירת אוזן בא עד תכונתו למבוא
 דר חפץ דרוס מדושויו הו' מאמר או פסוק נדרסו כו' הלא בטור גדול או על דרך מקרה
 דמאן ח' יוצא המעין אמרתו מה טוב ומה כעוסיס להשלמת המלאכה המפור' הזאת
 שות משתחות לדרוסיס ולמאמרוס ולפסוקיס אשר הוכחו בספר הזה ח'ס ח'ס על דגלו
 אותות וכל אחר על מקומו יבא בשלוס : והנה החכם הסלס כמוהרר מספ' חכיס ז'לה
 כל את דיו והאריריך בסכה הספר והמלליו והנה הוא עסה משתחות חרות על הלוחות והוא
 ביד על עצמו עשהם כנחן מופלבלא סללי כונתו וכתב הדרוסי' והמאמרו' והפסוקיס
 עוריס ומעורכיס זה כו' וכלתי מורס חקוס לבלתי היות לו פכאי להפריס כל דבר כפני
 נבמו אמנם אני הפרסתי והפרדתי ורמותי כל הדרוסיס כפני עצמם והמאמרוס כפני
 עצמם והפסוקיס כפני עצמם גם פסוקיס אחרים אשר לא הביאו הוא ז'ל במשתחותיו
 טרחתו עליהם עד פסכאיתס אל חדר סודתס ולפוסף עוד הטוב רמותי כל פסוק פרסס
 פרסס ומכל ספר בפריקקס רופוס לכדס וכל מאמרו' קול באיוס מאמר מהספר תא
 או באיוס פרק מהמאמר (האות הראפונה מהסימן תרמוז לחסכו) מאמרו הספר והאות
 וענית תרמוז חסכו הפרקיס ואס לפעמיס תסיה אות סליסית תרמוז אל הדרוס ספני
 לאיוס מאמר טיסיס וכל ז' להקל טורח המעיין סימנא מהרס כל מקומוס סידועי' אסס
 וס רופוס וקודס סללי לעסות אכתוב הקדמת החכם במהרר מספ' חכיס ז'לה
 ע' וביען סללי לספר כסכתי הספר והמלליו זה אשר דבר : **אמר** משה ככה
 זס טוב למספתן חכיס אלזכוכי רעיוני על מסככי סלוקי מדוע כחככו
 ככאס ככקע' תרד סודתת סיא למטה לארץ ככאות דסא סס ירעה עגל נפס ירבץ ואיך
 ססס תכנס ומה נס עתה ארס וכהמה אחד ככחד יבשו לרעית כגניס ככחד הככאיס
 נכוכיס סס כארץ על המדיס ועל הכלכלס ובתורת' תמימס כסתתמו מעינות חכמה
 זין חורס ולא מכקס לא כדרך קבלה ולא כדרך הקס מרוב כרות חוכרות אסס אל אחותי
 וכעומדי אחריס מסתאס ונהה ח'ס חכס וככו' מגדולי מכבדי התורס ולומדיה עורס וככו'
 אתי למחזקיס כה ותומכוס הוא החכם המעולה ככה אליה קרטס הרוכס ויעירני במכמתת
 כאוס אשרי בוד מסכתי וכו'י מגלת ספר אמרוס ספר ויאמר אלי זה ספר תולדות
 ארס סר וגדול כישראל אמר עני כל החכמיס סקדמוהו כל סתוס לא עממוס הוא
 הרב העולה לסס ולתלה סמוך ככולא ירא מככו או ח'לס ח'לס הרב ככה אכרהס סלוס
 ואקוס ואסאל כסלמו לסרתו ולברך כסמו וארא ונהה רוח נכואה סרס על כל דבריו
 ויארו עני כמעט הדכס אשר טעמתי כקבת מה סלקטתי מפנינו מאמרו' וספירו ספירו
 אמרתו אני כלכי כדרך יי' כורא ואיוס אשר לא סככתי לך נוכל ח'וס דרס ז' חדס וכלא
 ככתס זכ לא יסלס עמודי סכל ירופסו ויתמהו מגרתו וקניס ויסיסיס כל ספרי
 חכמת התורה קדס וספר זה קדס קדוס המסכיר מטה מטי הדרך היסיה וככל חקורס
 יקדס ימחן ראס ח'יבי האמת ויח'לס כל דבריו מומל'אוס כתרסיס' המוסכלות ומראס
 אדרו החכמות חכ כסך ספיר ויח'לס וכתב כי רוח המל'י'ס ואסא מסלי ככוכה :

שְׁלוֹם לְךָ שְׁלוֹם גְּדוּל דַּעַה
נַעֲקֹשׁ דְּרֵכִים בְּסוּר תִּירָה
אַתָּה בְּסִקֵּל בַּל נִתְּיבֵי דַת
נְוֹה שְׁלוֹם קְרֵאוּךְ בְּעֵן
וְאִישׁ נִבְוֹן בְּדְרֵבֵי אֵיל יִדְתָּה

אַבְנֵי תְּבוּנָתְךָ בְּמֵן יִהְיוּ
תְּרוּץ בְּמִתְנַךְ עֲדוּן לְבָלוֹם
עַל בֶּן קְרֵאוּךְ נְוֹה שְׁלוֹם
תִּשְׁמַח לֵב בְּגִנּוּחַ רַעֲנָנוֹת
בְּךָ יִסְעָא מְנוּחָה שְׁאַנְגוּת ו

וזה החלי לעשות

וזה הענין האמתי האמלה ממנו אהלה פניו ידיכני לכף זכות ויכליני מפינות ויכני
מכסתרות קלות וחמורות בשלם עפרה מאמרות האלה אשר חכר הרב ולה כמין אחד
נתהי זאת כחמתי כי ירעתי כאמנה תשלם כזה כונת המחבר לחבר את האלה להיות אחד

המאמר הראשון וידבר כחדוש העולם והוא ססה עשר פרקים

הפרק הראשון

יאמר כי החקירה בחדוש העולם מעולם מאר מצד היותו
פרם גדול באמונת התורה ונכלאונתם ויבאר מהתבא
הרעה לנו לחקור בחדוש העולם כאמרם ול ואי בעית אימא תבא ליף מכריתוסל עולם
וכל וסחורם לנו בזה שסרר הקדום כלמור ההכמות היא הטבעית וסו היא סכרת תורית
הב' ויבאר קושי העמידה על החקיר' בדרום הזה למה שלא נוכל לעמוד עליו
מהמופכלות הראשונות ולא מצד המוחסות וסס יכונות ססה מחכים סידע
וויבאר שחדוש העולם הוא נוסף מיוחד לעולם האלהית אחר כך יכוח באור
העולם הקטן שהוא האדם בכאור סלס

הפרק השני

סג ויבאר סח' תכאים בריך סימבאו בכל חכמה וסכלם ימבאו בחדוש העולם
שהוא נוסף אל חכמת התורה ויבאר סתכלית תיכית ח' אהנס היא לתכלית
יקוים התורה עליה ויבאר סכיאח המסוח עקר מעקרי התורה בהדמבס ויסתר בעל
העקר' בזה בראיל' כרור' ויבאר הסעס מרוע לא מנה סרב חדוש העולם בכלל ה' בעקר'
יכוח ספק על מה שמוכח שחדוש העולם הוא נוסף המורה ויסיכ עליו בב' סכ'
ויבאר כי סוגי סדתות בחדוש העולם סס סניס דעת הדמבס ודעת דלכב אל
הסעי יכיא כו הספק שראסון קל סרב ח' סדאי על סרב
כל דברי סרב ח' סדאי ארסס בעיון כמרן

הפרק השלישי

יאמת מצד הססוקס כל מה סכביא בסרק סקורס
סח יכיא הספק סספק סח' סדאי על סטעכל' סטען סרב לקיים חדוש העולם
ויבאר סכל ססקותנו סכל ואין כס מועיל ויבאר דעת סרב כזה על אמתתו
בין סגועל כחיוכ לסועל כרצון כפי דעת ארססו וסחור דעת סרב כפי הזמן
הסעי יכיא ססקות סח' סדאי על סלכב בחדוש העולם ויכטלס ח' ללחת
מצד סעיון סמוט' ויבאר דעת סלכב על ככון

הפרק הרביעי

הי יכא' ספרס גדול בין סבת סתמרת המבואו לרבר אחר סקכלוהו וכין ססע
המביאות סהוה מהסופע סמידוסה עס זה יכרן מחר סדלכב וססר סדאי
לא עמר על דעתו כזה וספלים סדרוש ססתמל בראס ססרק
סכטול ססקות סרר סדאי על מוסתי סמין ססי אסר ללכב

הפרק החמישי

הפרק ה"ב כבטול ספקות הה"ד חסדאי על טענות ר' לבב בהניחו גמס קדוש בלתי

הפרק ה"ג סומר תמונתו ויבאר זה באור נפלא ורחב לברור הזרק מהבלתי זורק מדעת ר' לבב ומדעת ה"ד חסדאי ויארץ בזה כעיון רב

הפרק ה"ד בהתר הספקות סמק ה"ר חסדאי נגד ארסטו בזה ויבאר עם זה הסתלסל הרבוי מן ה"ל לשי דעת ארסטו וסוהא הפך דעת התורה למה שחייב מחבו קדמות העולם וכטול הכפלות ויבאר מדעת הרמב"ם עם שהתנה בו ר' לבב כחדום העולם הוא דעת התורה וסוה כלל כמסוק בראשית

הפרק ה"ה ויבאר מהדעת סהניח כחדום העולם בהפך הקדום הוא חמתי ופעם זה יצויר ענין תחית המתים ויבאר יחס נפלא בין עשר מכות והן סדר הכרואה בחדום העולם ויבאר טלסיל ארס ה"ל ככור המין החנוסי לכן הזיע הנכחר מחבו ל"ו מסמט הבכורס לרפת החזות עולם ומלכך נקרוהו ישראל בני בכורי

הפרק ה"ו יקיים בו היות היום העולם עקר ויסוד תורתנו הקדושה גס דעת ה"ד חסדאי ויבאר ראשון טענות ויבאר הכנס סכעסו למדעיה בהפך המטה לכנס והצטרפות ה"ד ויסוד דעת ה"ד חסדאי בראיתו שהביא מספר הכנור גס דעת ה"ל ונסף אלכנו כמס' ה"ל הקנה ע"י משה צורת אס לחלק מחמי' עתה מחדם ויסוד דעת ר' לבב בעמדת השמש ליהוסע ושהיא בכנייה על דעתו בחדום העולם וס מחמר קדום ויבאר סכמאמר אברהם הרומתי ודי אל ה' כלל חדום העולם יס מחין ופלטה עקרים אחרים ועס זה נסלמו פרקי המאמר הראשון

ומאמר ה"ב בעניינים אהיים וככללים מוסדים תרניים והוא כולל עשרה פרקים: הפרק הראשון יבאר מד' פרשיות של תפלין כוללות ל' יסודי התורה פעליהם ככנית והם מביאותו ואחרתו והסמחתו וחדום העולם ודברים אחריו ויתר הסתורה הנמלת בין מאמר מנין שהקדום ברוך הוא מכיח תפלין וכין האומ' הראהו קשר של תפלין ויבאר הרמז שבקשר תפלין וקשר ביצית:

הפרק השני יביא בו כח תועלות ממאמר כל הרעל לכא לבית הכנסת ולא בא
הפרק השלישי יבאר שהעבשים אס לא יסכימו עם הדעת לל רבון יהיו לפני י'
הפרק הרביעי יבאר שהטלס האמתי הוא השס יתברך להיותו בלתי בריך לזולתו
הפרק החמישי יבאר שהחתן וכלה רומזים לעניינים רקים ושה' קולות רמז לה' חוסים
הפרק הששי יבאר מעלת השלום ומיכו ויחס אותם לפסלים הנכבדים ולגרימים השממיים ולהוים כמסדים ומהנעם סכה להעדר השלום

הפרק השביעי יבאר מעלת התפלה ופלא כל תפלה צריך כוונה ונה לסימתה פועלת כטעלה ויבאר טל יחסו לש' שהיא מתפלל לרמזו בזה על ר' מדרגות נחצאות הנספעות מאתו ית' כ' סכות סכעבורס תאררץ הש' לחוטא:

הפרק השמיני יתן סתי סכות לחסיכות הקטרת על זולתו מהקרבנות ויבאר סוד הקטרת בדרקות עיוני ומדוע היה כהן גדול כנכס לפני לפני פשס אחת וסכמאמר כענע לי בראשו רמז להיותו יתברך מיניע הגבל העליון בזולת אהעו ויבאר הדרוס כעיון מושלב כסלסע מיני ראיות מופתיות

הפרק התשיעי יבאר שהתורה תדמה תמיד לטבע ומדרגת בלעם מה היה ית' כ' סכות סכעבורס סיתה הכנאה מוטלת לישראל ויתר האומות עולם ושהכניא וכל לאומי לפני סכות וסכלעס לא נתגכח רק לכבוד ישראל:

דעת דעת

הפרק ה' יבאר דעת ה'מכס בהמרנו בסוף המורה מההפגחה ה'הית במסכת אה
הסכל ויסר מעליו תלויות המת'רעמי' על הרב בזה ומהסכוכה בע סויו
שמצות וכל עוסיסם ב'מיכיסו' לזמבלה מזו ומהסל'מות האנוסי תלוי בסל'מות הגוף והנפס'
המאמר השלישי בידיעת השם יתברך הפרטיים ומהבחירה מסורה כיד
האדם וזה ככלל לסכעה פרקים :

הפרק הראשון יבאר מהגורה אמת והחריבות סקר ומה היתה טעות אליפס אחר
ופהיה כמסך לרעת הקדומים :

ספרק סני יביא סברת ר'לכב בידיעתו ית' הפרטוי' ויבאר פהיה נכד התורה והאמונה
ויוכיח זה מהפסקוי' והעיון ופדע' ה'מכס דעת תורתנו סהס' יורע הפרטוי'
הפרק ה' יבאר ס'לכב בסל'נו ידועתו יתברך מהפרטוי' נוסל' ביותר רע ממה סברת
ממנו ויוכיח זה מטענות חזקות מספרם א' :

הפרק ה' בבאור הדעת האמתו בידיעתו ית' הפרטיים מצד דבריו מ'רעה :
הפרק ה' בסעידת טענות ה' הסדאי על ר'לכב בידיעתו יתברך וסאין בהם תכונס
וזה בראיות ברורות עיוניות :

הפרק ה' יבאר בו סלא כפל ר'לכב כדעתו בידיעת הס' במהמורנ' סחסכ ה' הסדאי
סנפל בהם ויתיר ספקותו כגדו אחר אחר :

ה' ה' לא הביא בו טעם דרוס וכלו כתיסד בבאור הגדת תבא מסמיה ד'מ כסעה וכנ'

המאמר ה' סני דרוסיס סדרוס הראשון בהסגחתו ית' על ישראל וכולל בו ה'פרקים :

הפרק הראשון יבאר בו הסגחתו ית' בספליס ומההסגחה ה'הית תהיה במעלת המוסנח
וסכא מצות ברית מילה כדבק' הסגחתו באברהם וס'ן הסכה מכע הס'
אכילת הערל מקרבן ססח ויכיח ספק על מה סהכיה מההפגחה כמסכת באמצעית ברית
מילה ויתירה וס'היו יסר' במצרים ססרי המדות ותקנס הס' בברית מילה וברית התורה :

הפרק סני לא הביא בו טעם דבור לא פרמת נעמן אסר רפא אותו ליפע מצרעתו :
הפרק סליסי יבאר סהיתה כונת מ'רעה לדעת אופן הכהנתו באיסיס ויביא דעת
כפ' מספרך אסר כתבת ויקספה עליו סברא אחרת בספסוק ויורה עליה

הפרק הרביעי בהתר סספק הנופל בין וסני לא יראו וכין ותמוכת י' ביטו :
הפרק חמיוסי יבאר סלספה תנאיס סכרחייס למסדת ל'ה ס'הסל'מות :

הדרוש השני מהמאמר הרביעי בענייני ספכליס סכדל'וס וסוא סני פרקים :

ספרק הראשון יבאר סכל' הכמצאי ספכליס כקסר' בעליוניס וכלס כקסריס ומתאחד'
בו יתברך ויבאר סקסר סתחתניס בעליוניס כרמז כקסר ה'צוית
וקסר סעליוניס קצתם כקצתם כרמז כקסר סל' תפלין ויחקור חקירה ע'צומה אוי' ימצא

הרבו במכליס סכדל'וס עס ה'ות העלול מהס מסינ עלתו וסעלה מסנת עלולה ויביא
על'וס סלסרעות להקיר' כזה סאסרת דעת' סינה זסיעתו ויבטל'ו וסחר כך דעת ר'לכב

ויבאר ה'יותו כעל' בס'ן וס'ר'רעת' רסד ויקספה כגדו כעיון דק :
ספרק סני בבאור דעתו כזה ויבאר סהרכו בסכליס סכדל'וס ס'מנס וימסך
ל'התחלפות מוסניס (רבייסי סכן) כ'ה סמל'ך ה'בתחלת סברואה ו'ר

כעני' סנות כסכה סראסוכ' יבאר סקסכליס סכדל'וס מקסימ'ס זה כ'ה כ'רבריס :

המאמר סט'

ביוצרו התוריים הם לטובה הם לרעה והאמת הנכיה וכפועליות
חכמת הקבלה (שלאות הכביאים ודרגוים יקרים והוא יב' פקדים :

הפרק הראשון

יתן סבה למה פחד יעקב מעטו אחר הסובט מהפ' בשמירה (יביא)
על זה דעת הר' חסדאי ויסתרו ויתיר הספק הנזכר בין זאת הסגדה:
וכן מאמר הכביא ונחמתי על הטובה ויסתרו סברות המפרשים בזה ויבד מה היא הסברה
הנכונה ויבאר פ'ס'ה תכאים בכביא :

הפרק השני

ויבאר בוטבת מחלוקת קרח על משה בכחולתו (וסנה קרח כענין
זה כ' מוי' תחבולה מבר המעשה ומרד הטענה ויבאר כל ענין קרח
עם מ'ר'ע' עדי ויב' עסק ספק מרדע לא חפס מ'ר'ע' פ'ן יענות טובה ולא יענו ולא כן לא
סתאמת כחיבתו ויתיר זה מענין פרשת הסר' ספלה אחאב לאהו וענין מכיחו עם אחאב
ושאין הכביא מוכיח היותו כביא בעשותו אתו ומותו לבר רק בהיותו מוחזק באמונת דבריו :
ספרק הסליטו יבאר בו מעלת אברהם ומה הרצון בכניעת אסל :

הפרק השלישי

ויבאר פהם מורה על המתות ויביח זה מפסוק ויבא לאהר לראות
מה יקרא לזוגל ויבאר הסבה בהעלמת הכביאים הסס המפורס לפי
דעת הר' אברהם אבולעפאי ויחדם הנה סבה אחרת ויתן הסבה כענין הקמיעין והלחפ'ל
והתועלות הנמשך מהם (פ'ה תלוי לפי האות ומרבתו בחכמה :

הפרק הרביעי

ויבאר בו מה היתה הטובה בחכמת הקבלה ויבאר סכל החכמו' סרס
ועבך כחצלות בה ואפ' חכמת סרטוטו יודים ויתן הסבה סכעבורס
יעללו בעלי הקבלה פעולות נוראו ופ'ה לתורתנו כסגלה ולחכמי האמתו ויפרס הסרס
סכין סרטוטו מדרים לפעולות משה והררן סהיה כ' ס'כ'ים ולמה קראו ישראל בני אלו :
ס' הפרק הספיעו יבאר בו הסתתפות האדם עם ב' מוי' הסנהגה ויחלק החכמו' ל'ס' צ'ס
עליונים והחכמה הטבעית לחלקים וססה ככלל'ס בו ימי כראסות
ויבאר סהכספר בהסנהגה וביאשו סכלותו לכספר כ' עקרים עיר ויבאר סהמציאות ככלל'ו
יקרא ביתו וס'ר'ן ודיעת ס'ו' ואסכתו ממלט רק אס יסגהו כתורה וכקבלה ובסכל :

הפרק החמישי

ויבאר בו חדושים כענין הכרעת וזרעת הראש והזקן וכעני כתיס וכעני כגרים
ס' הפרק הספיעו יבאר בו מדוע כמע מדרכי מסגד להמן והביא לישראל כסכנה ויבאר
כל ענין סכמבלת אחסורום היטב ויבאר סזכר המ' למלך סמכה סכות
סכעכורס ראיו לאבד לישראל חו' ויבאר פרשת מלחמת יוסע בעמלק ויבאר סחמסה
תכאים כריך סימבאו באיכו סדאיו לסרחיק ויבאר למה כעכס סאלו בהמלתו על אגב :

הפרק השישי

ויבאר כחור ענין המן עם אחסורום ויבאר כונת ישראל בעשותם העגל :

הפרק השביעי

ויבאר בו מעלת קביעות מקום לתורה ויבאר אחו' ההכלל בין אחי' לסונא' :
ויבאר סכמו ססמים התביעות הגושני' מושיל מאל לבריאת העוף ככה ויעי'ל
לסלמות הנפס בהיות האדם מפרת לחכמים :

הפרק השמיני

ויבאר סכסי סכנת האדם ככה יקבל סספע וס'האל' עולס קטן כמו סהעולס
אדם ביול ויבאר סהיתכלית ס'החרון כאדם סהנת המוסכלות ויבאר ס'ו'
סככבור רמז לחמסה חוסיס חזכויים וחמסה סכימויים וסליחכבור ס'ו' סכח המדכר וכ'ן
עמר ספורות עם ססס יתכרך ויביא מחלוקת המוקבלים כספירה הראשונה אס סיה
סכה הראשונה או ולתה ויבאר תכאי התפלה ססה חמסה :

הפרק התשיעי

ויבאר סכות לארץ ימי האדם וס'ן טוב המזן טוב סהסנהגה וסדל' ויבאר
למה קראו המן לחס סכבלע כאכרים וקצת מעלות המן אחר כ' יססק
כנגד ססה סכית והג' כעשנות עיוניות וס'אל'ן סיתוסף הלחות סרסי' סהיסיי המפועכ'כ

הפרק העשירי

ויבאר סכסי סכנת האדם ככה יקבל סספע וס'האל' עולס קטן כמו סהעולס
אדם ביול ויבאר סהיתכלית ס'החרון כאדם סהנת המוסכלות ויבאר ס'ו'
סככבור רמז לחמסה חוסיס חזכויים וחמסה סכימויים וסליחכבור ס'ו' סכח המדכר וכ'ן
עמר ספורות עם ססס יתכרך ויביא מחלוקת המוקבלים כספירה הראשונה אס סיה
סכה הראשונה או ולתה ויבאר תכאי התפלה ססה חמסה :

הפרק האחד עשר

ויבאר סכות לארץ ימי האדם וס'ן טוב המזן טוב סהסנהגה וסדל' ויבאר
למה קראו המן לחס סכבלע כאכרים וקצת מעלות המן אחר כ' יססק
כנגד ססה סכית והג' כעשנות עיוניות וס'אל'ן סיתוסף הלחות סרסי' סהיסיי המפועכ'כ

הפרק השלושים

ויבאר סכסי סכנת האדם ככה יקבל סספע וס'האל' עולס קטן כמו סהעולס
אדם ביול ויבאר סהיתכלית ס'החרון כאדם סהנת המוסכלות ויבאר ס'ו'
סככבור רמז לחמסה חוסיס חזכויים וחמסה סכימויים וסליחכבור ס'ו' סכח המדכר וכ'ן
עמר ספורות עם ססס יתכרך ויביא מחלוקת המוקבלים כספירה הראשונה אס סיה
סכה הראשונה או ולתה ויבאר תכאי התפלה ססה חמסה :

ויבאר ימי האדם וס'ן טוב המזן טוב סהסנהגה וסדל' ויבאר למה קראו המן לחס סכבלע כאכרים וקצת מעלות המן אחר כ' יססק כנגד ססה סכית והג' כעשנות עיוניות וס'אל'ן סיתוסף הלחות סרסי' סהיסיי המפועכ'כ

הבן בטבע יגדל ויבאר ההפך בטבעו עיונו אחר זה ויבאר אמת מדורו שיקבל התג
לא יספיק התוספת ההוא לשריך הימים הקצובים לכל איסורים :
הפרק הי"ג ויבאר בו אם אפשר זה על הפלא והחכמה האלהית ויבאר כי היתה
מעלת מדעו ואלוהו בענין המיתה אחת עם היותו שמועה מת ואלוהו
חי כגוף ונפש עוד יתגל אלוהות הסודות כבואתו של אליוהו עם כבואתו של מדעו
יותר ממה שהסכימה עמו כבואת כל גולתו מהנביאים ויבאר שהסכה שאלוהו חי כגוף
ונפש היה לפי שהקדום ברוך הוא עתיד להיות המתים עוד ויבאר אתי תועלות כמסנות
משלמות אלוהו :

האמר הששי

כבואה ומדרגותיה ומסיביה וכל המניינים הנתלים בה
והוא שמנה חלקים "

הפרק הראשון ויבאר שהסמות המושלים מורגלים מאד בדברי הנביאים והחכמים

ויבא בהם הדם הסבות מונעות לשתוח הלמוד באלה היות ויבאר
שההקדמות הלוקחות מבחינת העניינים והשכלתם כקראו פתחי השכל וסערינו ויחקור
חקירה אם אפשר שיסיב הנביא מוסכל מה כבואה מוולת הקדמות קודמות לו וספדת
נביאים עלו כבכואתם מהמתאחר אל הקודם וקצתם מהקודם אל המתאחר ושהסוב יעקב
בטולם תפעה דברים ויתיר זה הספק המונח ויתן ההכלל בין החכם והנביא ויבאר דעת
הרב כהתיר הספק הקודם ודעת הפילוסוף ויבאר דעת מדבכז ופילוסוף ארצה ויבאר
כי שאת מדעו לא היתה כמעט עוד וכיע ספק אם אפשר לכביא להסיב קצת ענייני
החכמה הטבעית בלא הקדמות קודמות כמו שאף לו בדברים שאין יד החקירה מסנת כלל
ויתיר הספק בהפך דעת אלבט שהנביאים ויבאר שאין ראוי לבקש ראיה על דברי הנביא
אחר אשר התאמת היותו נביא :

הפרק השני ויבא שמה שארזו און הנבואה פורה וכל שלא יובן באיון חכמי שתודמן ויבאר

זה מצד החוסר וההקס התורני ויבאר שזה מדעת הרמבם ומדברי הר' חסדאי
הפרק השלישי יתן כן סכה למה התייחד הנבואה לישראל יותר ממה ויבאר ל'
הכרלים כון מדעו לשאר נביאים וולת הר' שהזכיר הרב עוד ויתן
סכה בהתייחד הנבואה באומות נלקחה ממעמד הר סיני :

הפרק הרביעי

ויבאר במסיב הנבואה ויבאר שמדרגותיה נכללות בסני סיני
ונמסויב העניינים מדרגותיה הפך דעת הר' חסדאי עוד ויחקור
אם החלום והקסם והנבואה הם ממיז אחד או מתחלפים במין ויבא על זה דעת הר' חסדאי
ודעת רלבג ודעת ארסטו עוד ויבא פני ההראות לדעת רלבג והרב עם היותם הפכים
בדעותיהם כזה ויחריך בדעות עיוניות :

הפרק החמישי

יבדיע בין סני הדעות ויבאר הדעת הנאות לפי התורה עוד ויבאר
שהרשעים עם סיותם שלמי השכל כבר יסיו נעדרים מההורעה
הזאת ויתיר הספק הנזכר בזה מחלום פרעה וכבוך נצר וסזה היה להסנות אמת על יוסף
ורניאל וכן ענין לכן הארמי ואכומלך וכל עם ולכן נקרא קוסם כעצם וכביא במקרה "

הפרק הששי

וכיע ספק על מה שהונח בפרק הקודם ויתיר הספק באיון ויבאר
סכבר תמצא ההפחה הפרטית באכמי הרשע להכלת קהל חסובי :

הפרק השביעי

ויחקר בו כי החלום הבא מסכה טבעית עם הקסם הם ממיז אחד
ויכזו על הרוב ויבאר אסור המעונכים ושהעונכות אף לדעת
בטלמי וימוס לא יתכן האמת על כל פנים :

הפרק הסמיני יבאר סיס לנו סני כתיב בשמי ודחני - יבאר למה בקרב השמים
עולם קטן ומהסכל הוא כמליח בכור מעוטף בטליתו :

המאמר השביעי והוא סני דרוסים הדרום הראשון כמה סמכיא האדם אל
ההגלה ובעצם הנלבב ומהותו וזה כלו בטורקים :

הפרק הראשון יבאר מה הנרצה במלת הלכס ומהיא כאמרת על המהות ומהסלמות
האנוסיתליו בהלכות :

הפרק הסני כבאר הפערים המצויינים וססה המ: פכלות הכבחרים המסלימים
האדם :

הפרק הסלימי יבאר כודעת בך כחומר האסון והצורה הנפמית אחר זה יבאר
דעת תורתנו וסכבר אפסר סיכוב הסווה גכחי מפני כדדים ויבאר
סדעת הרב כזה הסך דעת בך :

הפרק הרביעי יקסה על בך כדרום הזה רונה לומר כחומר הגרם הסמימי וצורתו
ויאריך כזה בטענות עיוניות דקות מאד :

הפרק החמיסי יבאר מרוע נתקבו הכרכות כלסון ככח וכסתר ויבאר חמסה
עכויכים מוסגים למע עויכים כחכמות :

הפרק הססי יבאר מהסלמות עם עיון ומעסה ויבאר פזריך לעובדו יתברך
בעבודה הפכלית ובהכנעה גופנית וסלא תה דמיונית
לא הכיא כו דרום כלל :

הפרק הסביעי יבאר כו סחוייכנו להקביל סני סמלכים הסלמים ולהתפלל כטובתם
וסמעלת המלך כסי מעלת דתו ויבאר ד' תארים סימבאו כמסחינו

ויבאר יכ תארים סראויים לסמבא במלכי ישראל ויבאר סכבר עבמי הוא למלך היותו
חכם ויבאר סאלת סעה חכמה לכד ויבאר פלסכלות רחבעם ואחאכ כחלקה מלכותם
וכססה וסלחכמת דוד עיה כתיקוימה מלכותו ולא רצה להקס ממעמי בעת סראה ססיה
תועלת ממנו וכך עסה כענין יואכ :

הפרק הסטיעי יבאר סה' עולמות סדר בהם כנו לה' מויני הסנה סח' חכמת הטבע
סכ' החכמה הלמודית הב' האלסית הד' הסנה סה' הסארול הכסס :

הפרק הראשון הדרום הסני כנותן הצורות כחומרים והוא סכעה פדריקס :
יבאר כו ספסלמות הסעולה הנראיה על סלמות הסועל אותה ויחקור

חקירה גדולה מי הוא הכנות הצורה כעובר בכסן האססה ויביא דעת
ארסטוכזה וזה הצעה לפדריקס הבאים אחריו :

הפרק הסני יבאר מציאות זה הכח ומהותו כדרך חלוקה הכרחית ויביא על זה
דעת טמיוס ודעת בך כהפלת הספסלחה ודעת רלכב ויקסה עליו
כחפנו סיס כזה סלסדעות לכד ואינוניק דעת אחד ויבאר זה סיטב ויקבץ כל מקמרו כד'
ויסכימם אל כוכה אחת :

הפרק הסלימי יבאר הספרס סכין דעת בך ודעת תמיוס עם היותם מסכימים
ככלל והכלל העולה כי הסעל סמהווה הוא הסכל הסועל לסו דעת

כד' אן הנסס הסלומי ובעל הזרע לשי דעת ארסטו וסלדע' ארס' און מכא לסכל הכספרד
כתיכית צורה מעורבת כהיולי עוד יביא דעת תורתנו ורבותיו כדרום הקורס וראסון
דעת הרב ואריך כלל כדבריו דעת ארסטו ודעת בך עוד יביא דעת רלכב כיה הדרום עצמו
הסרך

הפרק ה'

ויבאר דעת רבותי כדדנוס המונח ויבאר ששטענות שהיא אמר פלג
כגד אמת הדרוש טרם וסיבהו במרחק הכבואה הז בטלות ויבאר עס זה
התאחדל הסכל והמסביל והמוטבל בס' וספ' וידע כל המוטבלות אסילו לרעת השילוסוף
ויבאר מדעת ר'ל באמרם לא מכל הטפה האדם נוצר וכו' מסכים לרעת ארסטו עוד וביא
דעת ר'ל ואבוכר במהות הכלי טבו יפעל הכח הנפשי זה הפעל הכפלא "

הפרק ה'

והסגור כו טענות ר'לכב באמרו שהנכדלו יפעל היות הכעל נפש בזלת
אמצע וזלת החסו היסורי אשר כודע אחר כך יסכים עס דעת ר'לכב
פסהכדל יתן הכח הנפשי כ'לכ כמו שיתן כח נפש הזווחת בזמחים וישיבים זה עס דעת
הרכ עוד ויבאר ד' סכות שבעבורם כחר לרעת האומר שהכדל יעסה זה באמצע וזלת
החסו היסורי וכסכה חכ' ביטל תפיות הכרכוני על הרכ בזנות הזורל והאמת בדברי הרם
בס' הד' באר' דרוסי' ה' ס' דיעותי' מקסד כסדור הכמבא' ופרטיהם ה' וידע בו אופן
הקויה בספ' ה' הג' להודיע פלא תרבה ידיעתו עס התרכות הידוע' והלק' והפרט' :
הפרק הס' ויבאר שהפעל הכדל יפעל פעולתו בחיות חלו הכמבאים הספלים ע'
אמצע והוא הכח הנפשי כאלוף דעת ר'לכב ויבאר פז דעת התורה
ולכן היו כל הכסים על ידי אמצע' כמטה מטה עוד יביע ספק בענין הנסו אס הטבעי
אז כגד הטבע ויבוא על זה דעת הר' ודעיה ויקוימה ויסתד דעת המתפלספים כזה
ויתן סכה למה יסכה הסס יתברך טבע הכרים "

הפרק ה'

ויבאר שהכחות הנפשויות כלם כ'ל' ופארם הראסון הנסס כגן ערן
להחלף בפירותיו תמורת מה שנתך :

הפרק הראסון

המאמר השמוכי עקרו במהות הסכל והפארות הנפש והוא ז' פרקים :
ויבאר חמש טגולות לכדלים וכנגרם חמשה לנפש :
ויחקור במהות הנפש האנושית וראסונה ויבאר מה סיס בחקירה הזאת
מהקוסי כפי דעת הפילוסוף וספעמדיה על מהותה מחד ההלוקה ויטל
אס החקרה כנפש היא לחמת הטבע אולולת' ויבאר דעת הרב ודעת הר' חסרי ודעת
ה'ל במהותה והקסותם על הרב ז' :

הפרק ה'

ויסנם מתני שיעון לבאר כו סכל הקוס' ו' שהקסה הר' הסדאי על הרב א'ז'
כהס ממם פלא עמר על אמת דעת הרב ויארין כזה ויבוא לסון הרב
פתמכות סאל' להכחי ספרד וסכלל בדבריו ה' טגולות שהתבאר כמאמר כפרק ראסון :
הפרק הרביעי ויעתור בובל דבריו הכרכוני ספי' על הרב כהקדמת ז'א ויבדיע שהאמת
דבריו הרם ויבוא על זה מאמר אבנחמד כספר משכות האונות עוד
ויחיל אור התורה לאור הנפש עוד יסתוס ענין גדול העיעלת מייסיר לאמתת הכספ אחר
ויבאר שהתורה הזאת מייסירה הנפש ומקוימה ויתן ההכדל בין המכות המעשיות שהן
כמדרגת מעלת המדות לכד ובין המכות המעשיות שהן הנשעה למוטבלות ויבאר עס
ז' התורה כהמשלבו לעליונים ויבאר שמשלים כפלאיס בין הגלגל ובין כספנו ויבאר סוד
הקסות סכטנו כחן סכנות ויוסיף ידו סכית לבאר מעלת המכות המעשיות שהן דר'ך
למוטבלות וסמענין העקידה למדנו סכות תגרות תרבה :

הפרק ה'

ויבאר כו ענין גדול המעלה והוא ספאים ספלים כענין התורה ומכותיה
יסלוי תירן על המערכה כל סין ספין לומהמלה עליו עוד יביע ספק
פענין המסך ההסגח אחר הרקלי ויתיר הספק לרעת הרס' כאור נפלא ויבאר שהחכס
הסנפר כענה משנות התורה ראוי סיענכ ויבוא ראיס מדברי הרב' הפרק

הפרק השמי

ויבאר פנאמואר השמיים חספריים נכללו פלמס עקריים גדולים הדי
טמזר התנועה הגלגלית כעמוד על אמתת מציאות הסבה הראסונה
כלם מוספעים מאתו יתברך על צד הרצון הגלגליות ההפדס העצום
פכין המעייכים בתורה ובין המעייכים בספרי ארסטו ויביא טולדות מתבאר החכמות
העיוניות עוד ויבאר הטולדות בתורתנו הקדושה :

הפרק הששי

כתובות עם הדי חסראי כמה פטעין של הרב פאמר מהפכל יתעבב
כמופכליו אחר המות ויפתור טענותיו בעיני מופלג

הפרק השמיני

יתן דמיונו בין החמר הראסון והכפס המפכלת ככחיל קבלת הנורה
והכפס מצד היותה מחודשת סיה מציאות איפסר והכלין בה איפסר
ופתורה תגלימה ותשיבה נכחית עד פבוה יבדק אומרו פסחונה יסוב נכחי יגבור הכפס
המדברת ויאמר מהכפס עבס רוחני מוכן להפכלה ויבאר התכת הגדר הזה ויבאר פזה
דעת ארב נרלבב ויסקל הדי חסראי מעל הרב :

הפרק הט'

כטול הדי חסראי בהקפתי על אומר שהכפס תעבב כמופכליו ויבאר פאין
דרך להסוב מסודו יתחלל דרך התירה לבר ויבאר כמה נסכים עם הפילוסוף
בהתאחדות הפכל עם המוסכל ובמה נחלוק עלינו ויבאר דעת הרב ואלו אהוב למעלה
פרמו להתאחדות הפכל עם המוסכל והסיבה שתרי התורה עוד יפא ויתן עם הדי חסראי
באופן התעצמות הפכל כמופכליו ופלא יסימו דבריו בה עם העיני ועם הקבלה עוד
יסתור דברי רלבב פכפסו פההפארות הוא התדבקות עם הפכל הכעל ויחא סוס כפירה
פחק התורה והקבלה ויביא ראיות על ענין ילמד וכות על הדל עבאר דבריו באופן מסכר
לאמת עוד יסוב על דברי הדי חסראי ויבאר בתקרי הפלילת ויפלו גדר הכפס המדבר והוא
עבס רוחני מוכן בטבע להפכלה מתאחר בפעם עמה ויבא כל חלק הגדר הזה כאמר רחב

הפרק העשירי

יגדר דעתו בעבס הכפס ויאמר סיהו בתחלת עכייכים עם פאיכה
מופכלת כס על איכנה כעדרת מההפכלה לבמרי ויארין לבאר
סיהו כראה באופן שתתעורר בעבמה להפכלה אחר היותה כוללת למופכלות ככה ופ
ופהמופכלו הראסון הס לה בטבע לא סכקכים בחום בהפגת החושי כחם הפילוסוף ופמאמר
הרב מהפכל השועל המוכיח פכלנו מהכח לפועל הדי כפס הפילוסוף לא מלכו ופמדברת
הכפס המפכלת הס' ויבאר התאחדות הפכל עם המוסכל :

הפרק הדי

ויבאר סהכרית מילה וורה על ד' יסודי התורה מציאותו סכר ועונס ההפגנה הדוס העולם
ויאמר סדק דברי הדי חסראי באומ' פלהיות אברהם בקבה המעבד לאדם הראסון סיה ראוי
סיהו פטס והתחלה למין הנכחד הזה ויבא הסכה מדוע נעבס מדעה בסלחיתו הראסון
ויבאר למה נקראת המילה כלטוסס ול אות ברית קדש עוד ויבאר פהמילה כמו סיהו
כוללת הדעות כן כוללת תקין המדות ויבאר דברי הדי חסראי ויבליהו ממה סספיו עגרו
אחז ויבאר סהאדם אילן הדין ויבאר עם זה ערלת האילן פרומות לד' מהרגות ההפגנה סנו
נאל ארבע זמני חי האדם ומה יתן טעם לאסוד המאכלות וטעם ערלה הורה על הפסד
הדעות לכן הזירה התורה על קרבן פססוכל ערל לא ויכללו בו :

המאמר התשיעי

כקרבן וסודותיו ופאר עכייכים והוא עפירה פדקיס :

הפרק הראסון ויבאר סיס לנכסב גאולות ויס להלב הסנות ויס לה' ד' זמנים כעדרת

בחרת

דנוס לב
שיל

הפרק הקטן וקשה טובה כנגד ארבע מדרגות פניוס פחית זהרית כון הערבים ערבות
 נפססמיכת נזולה לתפלה הוא רמז לנזול נפשו משחת ויבאר סכל ינאח מרעה לטובה
 אמנם תבא מיכלתו ית' ויבאר מהפדול האמתי לכפס הוא העגון בתורה
 ויבאר שהקדושה לארס הוא הסריסות מהתאמות הנשמייות ומהקדושה
 יואמר בשערף על סלסל עכויים ושלחת חלפות חלונות פנים נחלקו
 רב נפוחל בקדושתו של אלישע מאיזה מין היה :

הפרק השלישי יבאר שהכונה הראשונה בתורה היא הסגנונות כדרך ובעול על נפשו
 יתברך תמירין למען יביע כפפותינו סוד העבודה האתית ויבאר
 עקר המחלוקת פניו הרמבם זל להחמין זל בענין הקרבנות ופדו' בהדעתו בהרמבם
 וייער לחקור בין פתי הדע' איוה יבאר ויבוא דעת הדייכיל ופיל דבריו כי לא בא לעזרת
 הרב בןן ספסב ויקסם לדבריו אס הכו' בהרמבם כחט' הדי' סכ' זל

הפרק הרביעי יקסם על הרמבם בחומרו שהקרבנות הם על הכוונה הפנית עוד
 יקסם על הרמבם כאומרו שבאו על הכוונה הראשונה וכטרס יקרב
 להתיר הספק יחקור מה הסבה העצמית בהמצאת הקרבן ויבאר שאמנם המציאות
 אכמי סכל פהיו כימים ההם בראותם מעלת הגרמים עוד יבאר שהארס הסוב מכל
 בראוי מטה ויבאר שפשוטו הרמבם סאין מעשה יתר נרצה להפ' להפיב הספס ההלוי
 על הארס מהקרבן וזה להיות העיון קרבן סכלוי ושלזו הסבה הקרוב נח קרבן בבאתו
 מהתבה ויבאר שפסיסיה הקרבן ויתר מעולה יהיה ויתר רבוי ולזה אסרה תורה בעלי
 מומין בהקרבן ויבאר סדר עקדת יצחק פהיא אמנם למקחת הרופס הגדול מעשה הקדס
 הראשון כמין בחטאין

הפרק החמישי יבאר שאברהם לאסתתו יתברך פנא מה פסיה רחוי פיאסב ויבאר
 שהבה סלס לוסכרו חלף עבודתי מרס כנגד מרס עוד יבאר פארס
 סא' קודס פחטא היה כג' כלו קרבן לוי' כפטי חלקיו ובחטא נחכס לסגול ואברהם הפיב
 הספס למקול ולבין נפס עכ' נכניו לתורה המטלי' ונפס ויבאר סלמרו מהעקדה
 ב' דברים ביחוד א' שתכלית הארס האמתי לעבוד את הס' הב' הסגנותי ית' כפרטי עוד
 יסכים כל עניני ארס סא' קודס פחטא ואחר פחטא עס מעמד הר סיני ועס בואת המסיה
 ויבאר שבסמיות ישראל התורה וכו' לדברים תחית המתס ותקין הארס בעיון ומעסה
 והשארות הנפס ויבאר פלא הוזכר כמעמד הר סיני וכו' קרבן למה סכבר נפסלמו בקבלת
 התורה שהעבודה האמתית קבלת התורה ועז' בת התאוות הנשמייות ויבוא ראיח מהכתב' :

הפרק השישי יספק אחר שהתבאר שהקרבנות הם על הכונה הפנית איך יואמר
 שכתוב את קרבני לחמו וג' עס כנויים דכוס לניתב' ויתן כזה פתי
 פכיות ויבאר שהסבה התכליתית בקרבן היא הערה מאתו ית' בזכר לקרבן החשוב מעסה
 חכרהס בעת העקדה ויבאר שהערה והספלה היה לחס אבירים ולכן ייחס לעצמות'
 שהעשה יורר מאת ופסיה פלא עכמו כמסה שהתקיים העוף הממרי באיילה הרומכית

הפרק הז' ויבאר פיס לארס ג' מציאותות ה' חיי הע'כ כ' אחר המות ג' אחר תח'ס
 ויבאר שהתענית פהיה בין החיל וכין יצחק וסכס ענין החיל הסוף
 עס קול הסופר סב מעמד הר סיני עוד יביע ספק למה כדרך ישראל
 ל' אתי קול אחר שהיכ פלא הבינותו ויתן לזה סלס סבות עוד יבאר שקול הסופר יורה
 על' דברו ופסיה יתחברו בקרבן גלוית עוד יבאר שהערה תכבר תמיד הסכיע ע' בימל'
 וכארס וסכים ויבאר כזה רמז ס כככדיס ועס כל זה יתיר הספק המונח :

הפרק ה'י' ויבאר מלת אפי' שהרנן כרי' מיני אס עליון ותחתן ויבאר שהתלהבות
 החמר

הפרק

אם יבא רשע יום הדרוס באים יאמרו ויתן הסכה כמות נדב ויחביו ויטעו
מדוע לא יתבטל הקרבן לעתיד לבא וסלמות המשיח תלוי בה עניינים
האיבוא סהרצון במעמקי קראתוך שני ימיני עומק עומק המציאות הפסל
הזה ועומק הסעדר ויביא מדוע חבר דוד אשרי תמימי דרך כדרך אלסא
כיתא ויבאר עפרה מוכעים סיס לארס מפלמותו האחרון :

הפרק

יבאר פהצוה יסוד כל המומים וסכה לפחיתות המדות כלס
שעמידו עקרו במעלת התורה ויטרפולצו ענינים רבים פעניני קרית
סמע וברכותיו והוא עפרה פריקים :

הפרק

הראשון יבאר סכפסוק ראו עתה כי אני אני הוא וכנ' ככללנו בר' דבריס
סיותו יתברך נמצא ואחד ופועל הפסיס ויכול על הכל "

הפרק

סמני יבאר סהפספסות סכעכורס תקנה החכמה מהפלמות על זולתס
כמצאו בתורתנו הקדושה ויכיש ספסאך יתכן צמול ועוכס לארס מבר
האמונה ויתיר ספסק וידחה דברי ה' חסדתי בהתרו :

הפרק

הפליסי יבאר סהיוס כחלק ל' חלקים כנגד ל' זמני חיי הארס וסראוי להרס
סיסיב ככחורתי העיון ובזקנתו סקבלה עור וחלק תפלת יוצר אור לב'

הפרק

חלקים האחד מדבר כשהו הפני מדבר בעולם הגלגלים הפליסי בעולם הפכלים אחר
זה כפרסת סמע נרמוז מציאותו וקדמותו ושאינו גוף ואחרותו והיה אס סמוע לסורות
סבר ועוכס פהסת ציזית המעוררת לזכירת כל המדות ובאמת ויבי כתאמת ה' דבריס

הסנה יבולת סעדר סמני חנום העולם נכחיות התורה ויביא סטן תבות הכאחרות
כתחלת אמת ויבי כהתחלתן על אענינים סככללו ככל אותו האמר יגיע מהס ג' לכל
אחד לסורות סכב מיני דאיה יבאר כל אחד מהס מהעיון והנכוונה והקבלה ויתחיל לבאר

כל-ה-ה' כב' מיני ראיות סהזכור וראסיה הסנחתי יתברך ויביא דברי הרמזן על זה ויאמר
סחס טובים אך איז להס רואה אחר כך יבאר דעתו עור יבאר הדרוס ספני סהוא יוכלתו

יתברך מבר התורה ומבר העיון והכביאים ומהכתובים ויבאר הדרוס הפליסי והדרוס ה'
והוא חנום העולם והדרוס החמיסי והוא ככחיות התורה עור יביא דעת האחרונים
כככחיותה כדרך חלוקה גם מבר פלמות כתיבה :

הפרק

הרכיבי יביר דעתו כהמכע ססתכות התורה לחמש סבות א' מבר פלמותה
כ' מבר היותה סנה ככל הזמנים ג' כתיבה ככל תבאי הפלמות ד' מבר

פלמות המקבלים כומן כתיבתו ס' מבר פלמות האמצעי כקבלתה ובסכס הראסונה
יבאר סהתורה רמוז לעולם הפכלים וכביאים לעולם הגלגלים וכתובים לעזו בסכה

סכ' יבאר ספלסח זמני היול כתיבת התורה זמן ארס הראסון זמן כח זמן אברהם ופלסתן
נרמוז בניסן חזיר סיון וסהתורה כתבה לסוף כ' יום סהס מורה עלום סלס ובסכה סה'
יבאר סכסכרון הלוחות כמעשה העגל דמוס סכעת הגלות והקרבן כעניות וסר חל

תהיס התורה כלה ובאחרות יתברך פסל לך רמוז כככחיותה עור יבאר סכאמתו והמבט
התבאר ג' דברים א' אחרותו ב' אחרות ישראל ג' הסנחתי יתברך כנו "

הפרק

ה' יבאר סכארס כ' כחיות א' המרו ככורתו עני יחקור מדוע ביה הס' לתת
קללה על הר עיבל וכרבה על הר גריזים וססקות אחרים ויבאר סמעלת

העכה על העזו הים מעלת א' על חל' ויבאר סישראל כתיחרו מסאר האומות כבדבריס
כככדו יוכלו מאתו ג' מעלני יותר מסאר האומר עור יתן סכה להקמת האבני כסר עיבל
נפסהלחה סאנוסית כמסלה להר גבוה ויבאר סחקללה גס כן כמסלה להר ועסר רינון
והר עיבל רמוז להגלתה והעכה וסלה נקברו מסה וחרן על הסר ארמיס

הפרק

הטעם ויחזיר בו אם אמת הים סבבנו מסתו ואחרן לכלתי באל לאיך בעד
האמת מרוב זכה מה לראות וללא אחרן סיראח סיות הטא מרעב ביום
הטעם אחרן לסי סבות וכוונתו בכתוב ובהתד זה יתן סלם סבות ח' סמס סתפלל על
זה ואחרן לא התפלל ספכית לסיית מסס אב כחמה אב ככנאה הנ' כוכות סתורס
סכנתה על ידו ועקר קימה הוא בארץ "

הפרק

הטעם כי כפיור מה הוא הטא מרעב ואחרן כסלע ויגיד דעתו בזה פה הטא
הי סלמה סכטנו לדבר לא סכיות ויבאר כל הענין הזה ע"ד יבאר סכבר
יסתוו סני אכס ס הטא ולא יסתוו בעוכס ולא יקרה מוס על כחק יסודר סלסיו יתן כזה
סלע סכות ח' ליתרון זריזות אחר מהס על זולתו ויבאר זה מענין כסוכי הנכסי ספרסיס
ויתן סכס מרוב כעכנו ישראל בהטא סתוא על ידי כחסיס וכן כרפאו על ידי כחס כחוסת
כ' כסכת היות אחר מהס ויתר מתעורר להטוא מססני ויביא ראיס מחדס וחוס כענין
סספת סכסס ג' גורל מעלת סטט ויביא ראיס מענין דוד כטטא בת סכס "

הפרק

הטעם כי יבאר סתחלמות סוון עוסס רוסס כעניני סעולס סוס ויבאר
מרוב ככחרן ד"ס ויה' להסקד מעכס סוד' ויתר מטאר ימות סכסס וכן ויחזיר
כחג סככיות וכן כסמיני חב עכרת ולכאור זה ויתר סימי סודס נחלקי' סססס חלקיס
ככס ימות סכסס כחלקיס לססס ימים וכל יום מציאות כסני עכמו ויסליס לתת סכות לחג
סככיות ולהוסי' עור ויחזיר ויתן טעס אחר ככבר מחד' ויגיד כוכי סכת סיוכל רומות
לתחיות סמתיס ויתן טעס למלכות זכרונות סוסרל על סי סתכוכס ויבאר סססח מורס
על חרוס סעולס ויכלתו וססחתי וסכס ימי סססח ככבר סכעס ימי כראסית ויום
ססרס כנגד יום סככת ויסכיס מעכס מלמרות סכסס ככרא סעולס עס עכר מכות
עור יבאר סכעכר מכות סכס סכס ימלמרות ססג וכיס עור יתן טעס לחב סככיות
עור יתן טעס אחר מרוב לא כתרסס סג סככיות כתרסס וסססרות כות' לסכור סמס
דכרי' סמסי' לסכסס וסס יציאת מדר' מכות סמכסיו' סכת וסמלק לסן חרע וססס
ככבר סמס עקריס גריליס לתורס וסס יכלתו ותרנו וחרוס סעולס וססחתי וסככות
מרעב אחר זה יעסס חלקיס כככרת באיכות סתלמנות סככריס מפת סככל וסחס
והכסיק וסכענין העקירס בתלמנות סס העקריס סככריס :

הפרק

הטעם כי יבאר סתואות סעולס אינכ קריניס כיטראל לפי ססס ספרי סזורס
סככיות ויבאר איך כככית זכרון לכל סמכות ויבאר סמכות סני סוכיס
עיון וססס וסעיון עומד על ג' עמודיס מצימות יתכרך וחרוס סעולס ותרס חן
ספמיס ויבאר סן מוכי אורות הוחדריס לססליס סכסס סחסי וסככרי וסככני
(כסכרי וסככני וסלסיו)

הפרק

הטעם כי יבאר סככיות וסס סככיות וכן ויתר חלקיס לרעת אס זכורת יציאת מדריס
כככית כככיות סתורס און סלס ויתן מונכל "

המאמר

הוא כהסנת סכסס אחרו מות סנוק וכהסלרות סכסס וססותו וסככרתינו
(סוול תכסס סכריס)

הפרק

הראשון ויבאר למה קדס ככור אנכי לסאר הדכרות עור ויחזיר אס סככלות
סלמרוכ סמוכנת לפלס אחרו וותו תהיה מחד סככל און סרצון אומכר סכיס
וה' ורסס ככר סלל קחד סככריס עור וססרל כסרת ססס ויגיד כוככסית
עס

הטעם
למה קדס
ויחזיר אס
סככלות
סלמרוכ

על תיחוס לטוב ובכחיל מה תיחוס לרצון עוד יחקור אם יאכה הפסל אחר המות תיחוס
הרם או יתעכב במה שהגיע כבר לכד ויבא דעת הרלבב שחי אספר שיוטבל מוסכל הרב
ודעת הרמבם ז"ל הנראה מדבריו במקומות רבים ודעת הר' חסדאי אחר זה יביד דעתו
בזה ויורה שקצת ויבסור בקצת בסכות מתחלפות ויב' ה' ה' החליק מדבריו ללב עוד
יבא ראי' על זה מדעת הרבש ויבאר פסוקי החומות לא יסיג למעלה ו' ו' ו' ו'
הקפה לא יוכל לתחית המתים שהוא דבר מטוב בישראל ויבאר פסוקי דעת החכמים ז"ל

הפרק

המבי יבאר בו שהיבד הרב הוא שאור סכסכה ויבאר מדוע חטרה חטרה
השאור והדבש בקרבן עוד יספק אחר פסוקי המכה בא במקרה באומ' כי
ערסו מחברים ולא יכלו יג' מדוע שקטרה חטרה עליו כל כך

הפרק

המבי יבאר שפי' גזול אש אספר לשפי' הסלמות בגלות הזה שהשארות ה'
הנפשו אש אין ראשונה יבא ארבע טענות כפי' ד' המלל עוד יטען
כגד זה בעד נד המחויב בהיות מחלק קיום חטרה לשלם ויתיר כל הטענות הסוללות חת
א ח' ויבאר סלל מצות להיות חמר וכורה ויבאר ג' מיני החיים לחרם חיי הנפ' והכנס ומה

הפרק

הרביעי יחקור בממות שהשאר' הנפשו וית' ג' ויבאר בו כפי' ובהכלול
באר עיני

הפרק

המבי יבאר בו טבות שהשארות פסח ב' ט' טעויות ב' ה' היות ויבאר
הכדל פסוקי השארות שלא כטענה והשארות שקצת מהד חטרה עוד יבאר
שהשארות האמת תקנה מהד חטרה ויבאר בו שלמות תכאים ויבאר מה שהשארות יוטב
באמצע פתורה האית וזה בסלל המכה ויבאר מה ש' מה החולסה בהרבה מהסללוסיס
בהרבה מהדרוס ויקפה על ארסטו בא' מטענותיו כגד הרקות והיא לקוחה מהד חטרה
ויבאר שאין בה ממש ויבאר הכלל פקרה למתלשטים בהקדמה האומרת כל מהפכה
נפ' שיל' לרשד לא יכלל ארסטו מטביה ויבאר מה מעלת תורתנו מ' ב' ד' ח' ח' ח'
פסוקי ב' מהד פסוקי ג' מהד הפעולות ויבאר שהתורה כחלק ל' חלקים י

הפרק

המבי יחקור בו אש יחוד התעבו שהוא הנפשו לישראל או יתעשו בו חכמי
שאר הדתות ויבאר מה תעבו שהוא לא יוטב רק באמצעו תורתנו האלהית
ויקפה על זה ויבאר ח'
באומרם שהחידים הם ויחויבו בעקרי חטרה האלהית ויקיימו קצת מצותיו ויברך
השפכות עוד ית' אחר בקחתו שהשארות כפי פתי בחינות הנה כפי הכחית ה'
יש להם חלק לעצב וכפי הכחית ה' מיוסד לבעלי תורתנו ויבאר מה ראה מדעם לכספ
הראוי כל את כבודך ויבאר שאכפי חטרה יוכל לטני מיני תעבו

הפרק

המבי כפי' כפי' אור תכלית שהשארות והשלמות הנפשו ויבאר שתכלית להיות
איש ישראל קיים באיש כמו שהיתה הכונה כבדיות אדם הראשון ולמען
תוכל הנפש השלמה לשוב כתחיות המתים ויתקיים כגוף נפשו באדם שיהיה סוף סוף
מתחם אל ראשם ולא כלם יוכלו למדרגה זו

הפרק

ה' יבאר בו המחלוקת סכסל בין הרמבם ורמב'ן במלת ע' ח' אש מיד אחר
המות כדעת הרמבם אש בתמה כדעת הרמב'ן ויבאר דברי הרמבם

הפרק

התשיעי יבאר אומרם ז"ל מתים אלה ידעי כנו על דעת פאמתי כמהות
הנפשו והיא יודעת את אשר הנה

המאמר

הנפשו עמר הוא ב' דרוסים ה' דרוס התארים האלהיים ה' הכ' דרוס
הבחירה האנושית והיותה השורס בידו

הפרק הראשון

הדרוש הראשון הוא רב עשרה פרקים
יבאר בו ככלל כתוריו יתברך למה סתמיכו לזה סו
כטולוס :

הפרק השני

יבאר בו הוסר סוכה עליו מחלוקת הרב וכלב כתוריו
ויבאר טענות רלבב על הדם כמה שאמר הרב כי כמו שהיו
סתוף בין עצמנו ועצמותי' כך אין סתוף בין ידיעתנו וידיעתו יתברך ויסיל כל טענותיו
כבוד תחתיות ויראה הסתירה הנפולת בדבריו ויחזיק דעת הדם כדויעת הסל'

הפרק השלישי

יבאר בו שכל מה שטען הד' חסדאי כבר הרב אינו כלום ויבאר
כל טענותיו ויסתור אותם האל' ויבטול הטענה הסליסית
להד' חסדאי ויבאר מהמכש סיות לוי יתברך תוריו עממיים הוא למטי סבות חחת מברך
סנית מברכו ויבאר עש זה שלא היתה סחלת מרעה מכשת רתק הפסר ויבאר שהנביא
יפתח כחו המרמה כסתי כחיותו חמכשי בהגעת ככותנו ועל זה האומ' לא
כסתמם כומרעה כלל ואם לדעת העתידו ומה האומ' כבר כסתמם מרעה ואם כחקירה
וזה כתחלת ככואתי ככונה אם כהכונה כענין כנות מרין וכהרעות המכרי עוד יסליס
הפ' כסתירת הסתפקות הד' חסדאי על הרב ויארין כזה מרר :

הפרק הרביעי

כבטול הד' חסדאי כחוכו לא יתברך תאר החיוב ויפליג החיוב
כזה והחקירה ויחזק דעת הרב :

הפרק הראשון

הדרוש הסני והוא שלשה פרקים :
מביאות הבחירה האנוסית מפיחת התורה ומדעת דול ומדעת
הרב ז' וארסטו עוד יבאר סברת הד' חסדאי ככנה הז' ויבאר
סאין כה ממם שלא הותר הספק אחר כך יבאר דעת הרב עוד יקפה עליו כסם רלבב
סיתייב לדעת הרב סתהיס ידיעתו מחכמה חוטעות :

הפרק השני

יגיד דעתו ראמונה כזה וימסיל מסל מחכמת הרפוח להורות
סדיעותו יתברך איננה מביאה האספר ממקומו עוד יתיר
הספק הגדול מכוכו בו הראמוניס כהסכיס ידיעתו ית' עש האאר טכע האספר במקימ
ויבאר סאין כדויעתו ית' כחוכה זמכיות כלל כמו שהיו כדויעתנו :

הפרק השלישי

יבאר כפי ז' סכונה מזמור רככו כדוקיס וכו' "

האמר השלשה עשרה

כענין הכרכות ואאר ענייניס כככדוס והא'
ספה פרקיס :

הפרק הראשון

יבאר סמענייטו הכרכות ימסכולנו ארבע תועלות ויבאר
סדול תקנולנו כרכות מיוחדות כהכחות כל המסס חסוס עוני
יבאר סכאמכעות התורה הארס הפלס כגוף וכספ' וכה לתחיס כואומ' סתת עכככסמו וגוסו
יח' :

הפרק השני

יבאר סכל דרוס מאינו חכמה יתאמת מפלסה דרכיס מהחוס
והקכלה והסכל וסתורתיו הקד' סה כתאמתה כפלסה סנו'
יבאר סדעת מרסטו סוק סוד ע האסס אינו כחות להולדה וזה
הסך דעת ג' אינוס וסדול סהינו חמתת העככיס "

הפרק השלישי

יבאר סהארס מטוכפ ככסי מיני טוכפ'ס טוכפ' המדות וטוכפ'
הסכלות לזס סוכרכו סכי מיני מוס על דרך הרמז' " ספרק

הפרק הרביעי

חפרק סתמי
 יבאר הסודות המלמה כבר תמלם בחזרת כמו החום עם הדחוק
 על גר מה סופלם הכיחא כבורתו ומכפם הארס ח' בעלת כחות
 לא סיהיו הכחות כלום לא כדעת קצת החכמים :
הפרק סתמי
 יבאר סודות משיקות וולתו והדחומה אויב למחוקכל וסוכא חותו
 וסחכמים המלמים ישימו סלום כיכוס :

זכרון המאמרים הכתובים בספר הזה

המאמר סראסון **פרק** סתמי
 אומר די לא סיה חרין לסתחיל סתורס וכולו
 ומאמר זל בראסית כסכיל סתורס סנקראת
 ראסית וכולו :
פרק ששה עשר
 מסכא נחם על חום וכולו :

המאמר השג' **פרק** ראסון
 מנין ססקכס מניח תפילין וכל
 סראסון קסר סל תפילין וכולו :
פרק סני
 סרניל לכא לכית סכנסת ולא בא וכל :
פרק סליס
 כל המתפלל אחורי בית הכנסת כקרא רסע וכולו :
פרק רביעי
 אומרס זל מאי ברומ זולת וכולו :
פרק חמיסי
 כל סכנסה מסעודת חתן ואינו מסמח וכולו
פרק ססי
 כל הרביע לתת סלום לחכירו וכולו
פרק סכיעי
 מנין ססקרום כרוך סוא מתפלל וכולו
פרק סמוני
 פעם אחר ככנסתי להקטיר קטורת וכולו
פרק ססיעי
 איך מרנין לרסם כסעת כעסו וכל ומאמר זל ולא קס נכיא עמי כסרן
 כמסה כיסרל לא קס אכל באומות סעולם קס וכולו ומאמר זל
 ומסה כתב ססרו וססר איכ וכולו ומאמר זל ואל אצם בכל יום וכמס ועמו רבע וכולו
פרק עסירי
 כרקס עסיתי עמכס סלא כעסתי כיתי כלעס וכולו :

המאמר סתמי **פרק** ראסון
 ססוא מניכס רסוס כמיככותים דרבי יקוסס
 וכל ומאמרס זל אחר קנץ ככטועות וכולו :
פרק סכיעי
 תנא חממים דרבי חזיר תסעה סחמה ארחת וכולו :

המאמר סד' סדרום סא' **פרק** ח'
 אמרי ז' דברו בקס חסס מסקכס וכל ומאמר
 די לא סיה כרוך לסתחיל סתורס וכולו
פרק סני
 אמרס זל בקס מסה סלא תפרס סכיעה על אומות סעולם וכל ומאמרס
 זל כל סעוסק כתורס למסה חמס סלום וכל
פרק סליס
 בקס לידע דרכיו וכולו :
פרק רביעי
 סראסון קסר סל תפילין וכולו :
פרק חמיסי
 תנא חסמיה דרמ אמר לו סקרום כרוך סוא לתסס כסר כיתי וכולו :

הדרוש ססני **פרק** ראסון
 אמר רכינא בר כינא מלמד סראסון סקכה לחסס
 קסר סל תפילין וכולו :
 סתאמר

המאמר החמישי פירק ראשון
 כל דבור ודבור שיבא מפי הקדוש ברוך הוא
 על השילוב תבאי לא חור בו וכו' :
 מיום סברא הקדוש ברוך הוא עזלמו וכו' ומאחז זל הסולס סה עומד
 כבאר טבש וכו' ומאמר זל אכילה סתיה לניה וכו' :
 מנא לן דמאמר גרים וכו' :
 קסה תרבות רעה וכו' ומאמר זל כנדרים עיר קטנה זה הנהג וכו' :
 ומאמר זל כל מי סיס לתפלוג כראשו וכו' ומאמר זל בקדומו כל מי סאי לא במקרא כל
 מותר להתנות ברסעים וכו' :
 כל הקובע מקוס לתפלתו וכו' :
 גדולה סמוסה וכו' :
 מאי דכתוב ואכי תפלת לך יי וכו' ומאמר זל מנין סאין סקדום כרוך
 סא מואס כתפלת רבים וכו' :
 אמר ליה לרי איכא סבי כבכל וכו' :
פירק סניס עשר

המאמר ססטי פירק ראשון
 אמר רב סדרא לעולם יבנס ארס סעוד סני
 סתחים וכו' :
 אין הנבואה סורס אלא כחכס כבור וכו' :
 איך סמעון כן לקוס כל מי סיס לובה כעירו ואינו ככנס סס לתפלת כל
 ומאמר זל סני מלאכי ספרת מליון לוב כערב סבת וכו' :
הדרוש סראסן סמאמר סו פירק א'
 אמר רב סדרא מואי דכתי' אהב יי סערי
 ביון וכו' ומאמר זל כל ססונה הלכות ככל
 יוס וכו' ומאמר זל תח אין להס מכונה וכו' :
 ומאמר רבי עקיבא לתלמידיו כסתעניו אכל אבני מים טסור וכו' :
 רבי מואי ורבי אסי אף על גב דהוה להו תליסר בי כניסתר וכו' ומאמר
 זל גדול סכנה מיענו וכו' : פירק א' מאי דכתוב ועונכי יי יבלו כל
 אה יי לעולם יסתרל ארס לבאת לקראת מלכים וכו' :
 אה יי מאי דכתי' סיס סתחה כחכמה וכו' ומאמר זל על כי גדול אהת
 ועוסה כפלאות הארס דמנה לכאר מלא רוח וכו' :
 מאי דכתוב כרבי כסטי אהת וכו' :
פירק סניס עשר

פירק סניס עשר
 סלסה סתעין יס כארס וכו' :
 מאי דכתוב ומספר את רובס ישראל ומאמר זל לא מכל סטסס סארס
 כובר ומאמר זל מלאך הממונה על סדרון לילה סמו וכו' :
פירק חמישי
 אין לך כל עסק מלמטה סאין לוי מלאך מלמעלה וכו' ומאמר זל לתס
 סולר דמח במשי אמנו וכו' :
פירק ססטי
 אמר רבי יוחנן תבאי סתכס סקדום כרוך סא וכו' :
פירק סביעי
 מאי כיאין כלתך וכו' ומאמר זל כסעס ססדרין כסטר ב' כתות וכו' :
המאמר ססמיני
 פירק ראשון סני חמסה כרבי כנדר מי אמרן וכו' :
פירק רביעי
 תח אין להס מכונה לא כסעו וכו' ומאמר זל כס' א' סאר רבון העולמ
 יס לך עס כמה וכו' ומאמר זל סדוני לוד אין כל כרס יבולה לעמוד מחיבתם וכו' :
פירק חמישי
 מאי דכתי' וסביבי נסערק מאינו וכו' :
פירק סביעי
 דרין יוס וסביס וכו' :
פירק סניס עשר

פרק עשירי

כל העוסק בתורה בלילה חיט וכו' ומאמר ז' ונר דלוק על ראשו כושר

ומביט עד סוף כל הדורות וכו' :

המאמר

התשיעי פרק ראשון מאיוסטיב כשיניך עשיתי ססוך באלס :

לתפלה וכו' :

פרק סני

מאי דכתיב הנה נא ידעתי כי חים חלדים קדוים הוא וכו' :

פרק סלימי

המר רבי יוס' בר בונא כל המכנ ס תלמיד חכם בתוך ביתו וכו' :

פרק הכיני

בזוהר טעה כנרעה קומתו של חכם הרחפון וכו' ומאמר ז' סוף

ס : קריב חכם הרחפון קרניו :

פרק חמישי

כטס סככס רחמינו כן וככסו וכו' :

פרק טמי

הטס והכסא החד סוד חדר להס וכו' ומאמר ז' על פסוק הוטרעפ

סוכוך וכו' ומאמר ז' ביוס הנ' של תל' ביוס הנ' של תל' וכו' :

פרק סמיני

מאי דכתיב בירח' ו' חת ריח הכיחוק וכו' :

פרק תשיעי

המר ר' בר חינא כל יעמוד חכם במקום גבוה ויתפלל וכו' :

פרק עשירי

המר ר' יוס' בר בונא מאן לח תאכלו על חסד וכו' :

המאמר

העשירי פרק ראשון אמר רבה בר רב סילה כדי להכיר מות

יוס בלילה ומדת' לה ביוס וכו' :

פרק סני

אמר רב הונא למקרא צריך לברך וכו' :

פרק סלימי

אמר רבה בר חינא סכא כל מי שחיככו אומר אמת וישיב וכו' ומאמר

ז' חכיבין ישראל סחכבן הקדוים כרוך הוא כמית תפלין כרחסיס (כו' ומאמר ז' כל הקורא קרית שמע בליל תפלין וכו' :

פרק רביעי

הסוק בלילה דייניב קוים דרחו אמר כיוך דיהכלן אורין תליתאי ע' תליתאי וכו' ומאמר ז' מה תפוח זה מוכ' חכיו וכו' :

פרק חמישי

המר רבה בר חינא סכא כל המתפלל כסחא כורע וכו' ומאמר ז'

לעת' דלכח מביח הקב"ה לבר' הרע וס' הטו' וכו' :

פרק טמי

בית המקדס של משלה ממון כננר בית המקדס של הטוה וכו' :

פרק סמיני

אמר רבה בר חנני' סכא כל הסנה כלה מתפלל חכם החל הקדוים וכו' ומאמר ז' סתח אפי ענין חני עלמה וחד חרוב וכו' ואומר' מאי דכתי' יי' צדיק בוחן וכו' :

פרק תשיעי

וטרסת כ' בית נחמה קבעיה וכו' ומדרס ז' על פסוק וירח חלדים חת

החור כי עכ וכו' ומאמר ז' עינא ולכח תרי סרסורי דעביד' ומאמר ז' כל עת יסיו כנריך לכנים וכו' ומאמר ז' כל טיס תפלין כדורעו וכו' :

פרק עשירי

תנח חמר להס כן ויחא לחמתיס ופי' מוכרין י' חת מפר' כליל' תוכלו :

המאמר

סוף ע' ראשון ה' יוסעבן קרחה להס קדומה פרסת סמע וכו' ומאמר

ז' כל סירחת חסחן קודמת לחמתו וכו' ומאמר ז' כל צדיק וצדיק עוסין לו מהור וכו' :

פרק סני

א' לכסנדראוי כתר דמטיס בלותיה חמר רסע' ג' וידוע סרסוני וכו' ומאמר ז' כיוען כיוען דית' כ' כתיבתי' חמר סני וכו' :

פרק סלימי

מרבנן כ' פומיה דרב העהב חין כו' נח הכיני' חלח סתיה לא צדיקי וכו' :

פרק רביעי

סודי' הוחות העול' ס' להס חלק לעהב וכו' ומאמר ז' ח' ס' לננר

קח נא את בנך את יחידך וכל כי ברך
אברכך והרכס ארבה וכו'
יורא והנח איל אחד נאחז בסבך וכו' ויהי ביום
הסלמי ויסא אברהם את עניו וכו'
ויקרא סס במס ויג' עולם וכו'
וה' ארס נסה את אברהם וכו' וי' ויראה וכו'
פסוקי מבידת הכנורה עמו ליעקב וכו'
אין זה כי אס בית אלדים וכו' ויחלסו
נהכה טולס מונב ארבה וכו'
אכן יסו' במקנס הזס ואכבי לא ידעתי כו'
וי' אלרו אכבי אברהם הכ' לני נא וכו'
אכי אל סדי פרה ורבה וכו'
ויסלחני ארס לפני כס' לסוס לכס וכו'

פ' תלרות
פרסת יוצח
פ' ויסלח
פ' ויבס

מאמר תסיבי **פרק חמיסי**
מאמר תסיבי **פרק חמיסי**
מאמר תסיבי **פרק סביעי**
מאמר עסירי **פרק סמיני**
מאמר ראסון **פרק טו'**
מאמר סמי **פרק ראסון**
מאמר זא **פרק סליסי**
מאמר חמיסי **פרק ראסון**
מאמר סמיני **פרק זא**
מאמר סמי **פרק ססי**

ספר ואלה שמות

זוי' אמר אסמע וכו' והפסוקי הכמסכו
יורא לרו את בני ישראל יודע ארס וכו'
נאמרנו לו מה טמו מה אומר אליהס וכו'
ויהי כדרך במלך ויעבסהו ויעקס סמיות
יורא אין מלאך וי' כלבת את מתוך הסכה
אסורה נא ונראה את המראה הגרול וכו'
כזאת תדע כי אכי וי' וכו'
ונרא אל אברהם אל יצחק וא' ועקס וכו'
ונאמרתס זכה פסה סוא אכי ונלא מלאך וכו'
ליל סמוריס סוא וכו'
כאמר יריס מסה ידו ונבר ישראל וכו'
ונאס סמוע תאמע לקול יו' לריך וכו'
כי יד על כס יס מלחמה ליו' כעמלק וכו'
כי לבעבור נסות אתכם בא ה' ארס וכו'
אכבי וי' לריך אסר סוכ' אתך מארץ וכו'
כי לבעבור נסות אתכם בא ה' ארס וכו'
נחתת תחיו לי ממלכת כהנו וכו' והייתס לי סגלה וכו'
וכל העס רואיס את סקולות וכו'
ויהי קול הסופר הולך וחוץ מאר וכו' וכל הססוקי ההס
פסוקי והייתס לי סגלה וכו'
הנה אכבי סולח מלאך לפניך וכו'
הנה אכבי כורת ברית וכו'
וכסליוני אכי ועמך וכו'
ועתה חס' תסא חטאתס ואס אין וכו'

פ' שמות
פ' דרוס סני
פ' ונרא
פ' דרוס כ
פ' כסלח
פ' יתרו

מאמר ראסון **פרק טו'**
מאמר רביעי **פרק ראסון**
מאמר חמיסי **פרק רביעי**
מאמר סמיני **פרק זא**
מאמר עסירי **פרק סמיני**
מאמר סביעי **פרק ססי**
מאמר סמיני **פרק חמיסו**
מאמר סביעי **פרק ססי**
מאמר זא **פרק סני**
מאמר ראסון **פרק עסירי**
מאמר ססי **פרק סליסי**
מאמר תסיבי **פרק ססי**
מאמר ססי **פרק סליסי**
מאמר תסיבי **פרק סליסי**
מאמר תסיבי **פרק סליסי**
מאמר תסיבי **פרק סליסי**
מאמר תסיבי **פרק סליסי**
מאמר תסיבי **פרק סליסי**
מאמר תסיבי **פרק סליסי**

פרק	מאמר רביעי	עדיפת דחה אתה אומר אליו וכולי
פרק סמי	מאמר חמישי	הודיעני כא את דרכיך וכולי
פרק חמיס	מאמר שביעי	קום עשה לנו אלרים והפסקים הנמשכים אחריו וכו'
		תאם כא מבאתי חן בעיניך הודיעני כא את דרכיך וכו'
פרק סליסי	מאמר עשירי	ובמה יודע אשנא כי מבאתי חן בעיניך וכו'
פרק סליסי	מאמר עשירי	גם את הדבר אשר דברת אעשה וכו'
פרק רביעי	מאמר עשירי	אשל לך סני למוות אכנים כדאסונים וכו'

ספר ויקרא

פרק ראשון	מאמר רביעי	והתקדשתם וסויתם קדוסי כי קדוסי אני ו'	פ' תזריב
פרק א'	מאמר שמיני	והתקדשתם וסויתם קדוסי וכו'	
פרק ראשון	מאמר רביעי	ואף גם זאת כהויתם כארץ אויביהם וכו'	פ' חקתיו
פרק ראשון	מאמר רביעי	וזכרתי את בריתי אכרהם ואת וכו'	

ספר במדבר

פרק שביעי	מאמר חמיסי	כל פסוקי ברבת בהנים וכולי	פרשתא
פרק שביעי	מאמר תשיעי	וישמע את הקול מדבר אלי וכו'	
פרק ט'	מאמר ראשון	ויבעק משה א' יי לאמר אכא רפא כא לה	פ' העלותך
פרק סמי	מאמר סני	המקנא אתה לי וכו'	
פרק עשירי	מאמר סני	פרשת ויהי העם כמתאוננים כלה וכו'	
		לא כן עבדתי משה ככל ביתי כאמץ הוא וכו'	
פרק סליסי	מאמר סמי	פה אל פה אדבר בו וכו'	
		ותדבר מרים ואהרן כמשה על אודות האסם	
		הכוסית אשר לקח וכולי	
פרק שביעי	מאמר עשירי	ועשיתם את כל מצותי וסויתם קדוסי	פ' לה לך
פרק ראשון	מאמר תשיעי	כי דבר יי כזה ואת מצותי הפר וכו'	
פרק חמיסי	מאמר סני	פרשת בלעם כלה	פ' בלק
פרק תשיעי	מאמר סמי	כי לא נחם ביעקב ולא קסם בישראל	
פרק שביעי	מאמר סביעי	מי מנח עשר יעקב ומספר את וכו'	פרק סני
פרק רביעי	מאמר חמיסי	כי צוררים הם לבם כנכליהם וכו'	פ' סינחם
פרק תשיעי	מאמר תשיעי	את קרבני לחמי לאסרי ריח ניחחי וכו'	

ספר אלה הדברים

פרק שביעי	מאמר סני	ואחבת את יי אליריך כלל לבבך וכו'	פ' ואתה תנן
פרק תשיעי	מאמר סני	אכני יי אליריך אשר הובאתיך וכו'	
פרק שביעי	מאמר סליסי	וען תשא עיניך הסמימה ורחית וכו'	
פרק סליסי	מאמר רביעי	כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים וכו'	
פרק חמיסי	מאמר חמיסי	ועמרתם ועשיתם כי סיא חכמתכם וכולי	

והיה גידול אפר לג' אהים קרובים לו וכל
פרשת זהו הדברים האלה עד סוף וכו'
כ"ו י' אלהים אס אוכלת הוא וכו'
והיה גידול אפר לג' אהים קרובים אליו וכו'
את י' אלהים אס אוכלת הוא וכו'
כ"ז היא חכמתם וכינתנם לעיני העמים וכו'
ואתם הדברים כ"י אלהים וכו' רק עם חכם
ונכח הגוי הגדול הזה וכו'

ויבנו י' לעשות את כל החקים האלה וכו'
כ"י י' אלהים אס אוכלת הוא וכו'
הספור לך וספור כספך מאד מן תשבחת הדבר

י' אלהים אתה החלוקה וכו'
פ' עקב מחלתך לא כלתה מעליך וכו'
כי הגוים האלה אפר אתה יורם אותם וכו'
לאהספ את י' אלהים ולעבודו בכל לבבכם וכו'
רק באכותך חסוך י' לאהבה אותם וכו'

פ' ראה כי יקום מקרבו כביא וכו'
הספור לך מן תעלה עלותך
את הדרכה אפר תשמעו וכו' והקללה אס לא תשמעו
י' האחרת היום וי' האמיר וכו' ולפתך עליון וכו'
מסוקי בניס אתם לוי' אלהים וכו'

פ' מסעי נביא מקרבו וכו'
לא ימלא כן מעביר בנו וכתו באם וכו'
ולא אבה י' אלהים למועז א כלעם וכו'
פרשת ראה נתת לפניך היום כלת
לעברך בכרית וכו' ולמען הקים וכו'
והעברך כלבנו לאמר וכו'

פ' יליך וסערתני פני מהס וסיה לאכול וכו'
והסערתני פני מהס וסיה לאכול וכו'
סחת לג' לא בניו מומס דוד עקס וכו'
ראו עתה כי אמי אמי הוא וכו'

פ' הכרזה י' בוד יבחנו וכו' כי חלק י' עמו וכו'
יורו מספטיך לייעקב ותורתך לישראל
י' חסיני בא וירחמם עיר למנו וכו'
לא כהנה עיני ולא נס לימי וכו'

ולא קס נביא עור בישראל כהמס וכו' והס תבין
לרגליך וכו' תרחצנה לנו מטה וכו'
יורו מספטיך לייעקב ותורתך לישראל וכו'
ברך י' חילום ועל ידיו וכו'

אמירך ישראל מי כמוך וכו' אין פא ישראל וכו' מעונה
לדי קדם וכו' ויסבון ישראל כטה וכו'

פ' חמיו האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סביע האמר חמיו
פ' סליט האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו

פ' תסיע האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סליט האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו

פ' סביע האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סליט האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו

פ' סביע האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סליט האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו

פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סליט האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו

פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סליט האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו

פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סליט האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו

פ' סמי האמר חמיו
פ' סמי האמר חמיו
פ' סליט האמר חמיו

פ' סמי האמר חמיו
תורה

יתורה צוה לנו משה מורסה וכו' ואת הארץ אשר נכסבתי וכו' שלת יחוסע למלאך ותסוכת המלאך וכו' זממחל טרם ידע את יי' וכו' שלא קביר חטוס היוס וכו' וזיתת נפס ארזני ברורס כברור החיוס וכו'

יהוסע יתמחל

מתמר עסירי פרק סליסו מתמר עסירי פרק סמי מתמר סמי פרק ראסון מתמר סמיני פרק סמי מתמר תסיעי פרק סמיני

פרסת נעמן כולה וכו' זיהי באפי סניס ברזחך אלני וכו'

תלכיס

מתמר רביעי פרק ראסון מתמר רביעי פרק סליסו

כל הנקרא בסמי וכו' ואל מי תדמיוני נאמסו וכו' קרוס קרוס קדוס ה' בבאות וכו' מי פעל ועסה וכו' אזני ראסון ואזני אחרון וכו' הרביעיס פתוס תמעל וכו' פוס אסוס בה' תגל נפסי באלרי וכו'

יפסיע

מתמר ראסון פרק סביעס מתמר ראסון פרק עסירי מתמר ראסון פרק יד מתמר ראסון פרק טל מתמר סני פרק חמיסו

דרסו ה' בהמבאו וכו' כי לא תחסבותי מחסבותיכס וכו' כי כאשר ירד הנגס וססלג וכו' פאו מרוס עיכוס וראו מי ברא אלס וכו' נעמך כלס בדיוקיס לעולס ורסו ארץ וכו' כי ניחס ה' ביון וכו' זכור כא' את אשר התלכתי לסניך כלכב סלס וכו'

יררוס סני

מתמר סליסו פרק סני מתמר רביעי פרק רביעס מתמר חמיסו פרק סליסו מתמר חמיסו פרק סמי

אותי ועזבו מקור מים חיוס וכו' פרסת מכתב לחזקיהו וכו' לא באלה חלס יעקב וכו' וברור רע אזני ה' עוסס כל אלס וכו' חי חי הוא יונך כמוני היוס וכו' נכסס עליו רוח ה' וכו' אזני ל' כי כדמיתני וכו' פוס אסוס בה' תגל נפסי באלרי וכו' כי כאשר הסמיס הסדסיס וסארץ הסדסס וכו'

מתמר סמי פרק סמי מתמר סביעי פרק סביעי מתמר סביעי פרק סביעי מתמר סמיני פרק סמי

מתמר תסיעי פרק סמיני מתמר תסיעי פרק ראסון מתמר עסירי פרק סני

כפסירוס עסות כן יבן וכו' כי על כל כבוד חוסה וכו' ישראל נוסע ביו' תסועת עולמוס וכו' יחיו מתוך כבלתי וקמוון וכו'

מתמר עסירי פרק סליסו מתמר עסירי פרק סליסו מתמר זא פרק ראסון מתמר זא פרק סמי מתמר זב פרק ראסון

הסכל וידוע אותי כי אזני יי' עוסס חסד וכו' עוסס ארץ ככוחו וכו' זקיל תתן המון וכו'

יפסיע

מתמר סני פרק עסירי מתמר סמיני פרק סמי

יקחנה עבד קטנה וכל היום כהבלי חגיגים וכו' מאמר סמיני פרק סמיני
 סתחייכה העבמות האלה וכו' מאמר ראשון פרק טו
 והקיימותי לדוד במה צדיק וכו' מאמר סביעי פרק סמיני

יחזקאל

דרוש שני

יקחם יונה לכרוח תרסיסה וכו' מאמר סביעי פרק סמיני
 יחינו מיומים כיום הסליסי יקיימנו וכו' מאמר תסיעי פרק סמיני
 והינני אמר יי' בכחות ליום אשר אני עומד
 פוגלה וכו' וכל הערסה סהיא מאמר דא פרק ראשון

תלים המזמורים השלמים

סבו לוי בני אלים וכו' מאמר ראשון פרק סביעי
 לדוד הטח אונך עכני וכו' מאמר חמיסי פרק סמיני
 פלח מה טוב ומה נעים וכו' מאמר חמיסי פרק סביעי
 לוי אהרן ומלואת וכו' מאמר סביעי פרק סמיני
 אסרי כל ידא ה וכו' מאמר סביעי פרק סמיני
 יי' הקרתני ותדע וכו' מאמר סביעי פרק סמיני
 מכתם לדוד שמרני אל וכו' מאמר סמיני פרק סמיני
 מסמים מספרים כבוד אל וכו' מאמר סמיני פרק סמיני
 טו סיר חמשלות כלם מאמר סמיני פרק סמיני
 כאיל תערגב על אפיקי מים וכו' מאמר דא פרק רביעי
 ברכי כפסי אתי יי' וכל קרבי וכו' מאמר דא פרק חמיסי
 רכנו בדיקים בוי ליערים וכו' מאמר זב פרק סמיני
 אית הדלת מאמר סמיני פרק סמיני
 אית סהא מאמר עסירי פרק סמיני
 אית הרים מאמר דא פרק סמיני
 אית האלק מאמר דא פרק חמיסי

טו
 חלז
 דב
 קכח
 חלז

פסוקים נפרדים

יקר בעיני ה' השמות להסידיו וכו' אכס יי' מאמר סמיני פרק ראשון
 כי אני עבדך וכו' מאמר סמיני פרק ראשון
 לך אובח ובה תירה וכו' כדרי לוי אפלם וכו' מאמר סמיני פרק ראשון
 כחברות ביתי יי' בתוככי יחלם וכו' מאמר סמיני פרק ראשון
 ברכו יי' מלאכיו וכו' ברכו אתי יי' כל כבאיו וכו' מאמר רביעי פרק סמיני
 ברכו יי' כל מעשיו וכו' מאמר חמיסי פרק רביעי
 מוכה מספר לכוכבים וכו' מאמר חמיסי פרק רביעי
 ואתה יי' אל רחום וחנן וכו' מאמר חמיסי פרק סמיני
 סתמי סמי לוי וכו' כי אהא סמיך וכו' ואני תפילתי וכו' מאמר חמיסי פרק דא

פתחו לי שערי צדק אבא כס וכו' זה השער ליי' וכו'
 סחו שערים ראשיכם וכו' ער סוף המזמור וכו'
 כל עבמותי תהרבה וכו'
 אשירו יסבי סתיוך וכו' לפניס הארץ יסדת וכו'
 וזרעם לפניך יכון וכו'
 ויהי כעס האלדינו עלינו וכו'
 תורת יי' תמימה וכו' ערות יי' באמתה וכו' פקודי
 יי' וכו' חנות יי' וכו'
 והטוב כשיניך עשיתי וכו' קרבה א נפסי גאס וכו'
 זבח חלדים רוח נכסרה וכו'
 הסס נפסנו בחיים ולא וכו'
 אסרי העס יודעי תרועה וכו'
 ממש מקיס קרחתך וכו'
 פו סמך ומגן יי' חלדים וכו'
 דקתך דק לעולם וכו'
 מי יעלה בהר יי' וכו' נקי כעיס וכו' לבב וכו'
 חכנו ארו כהסדך כרוכ רחמיך וכו' לך לכדך חטאתי וכו'
 האירה עיני סן אוסן המות וכו'
 סלח אורך וכו' באורך כראס אור וכו'
 תורת יי' תמימה וכו' ערות יי' באמתה וכו'
 אתה כניתה פקודיך וכו'
 מה רב טובך אשר כפפת וכו'
 תודיעני אורה חיוס וכו'
 דרוס סני הכושע און וכו' הסולח לכל עונוכו וכו'
 ימים יוצרו וכו' הקיפות וכו'
 אוס יס עלין תלאך אחד מליץ וכו'

מאמר סמי	מאמר סמי	פרק ראשון
מאמר סביעי	מאמר סביעי	פרק חמיסי
מאמר סביעי	מאמר סביעי	פרק חמיסי
מאמר ראסון	מאמר ראסון	פרק חמיסי
מאמר תסיעי	מאמר תסיעי	פרק ראסון
מאמר תסיעי	מאמר תסיעי	פרק רביעי
מאמר תסיעי	מאמר תסיעי	פרק סמי
מאמר תסיעי	מאמר תסיעי	פרק סביעי
מאמר תסיעי	מאמר תסיעי	פרק סמוני
מאמר עסירי	מאמר עסירי	פרק סליסי
מאמר עסירי	מאמר עסירי	פרק רביעי
מאמר עסירי	מאמר עסירי	פרק חמיסי
מאמר עסירי	מאמר עסירי	פרק סביעי
מאמר עסירי	מאמר עסירי	פרק תסיעי
מאמר עסירי	מאמר עסירי	פרק תסיעי
מאמר זא	מאמר זא	פרק חמיסי
מאמר זא	מאמר זא	פרק סמי
מאמר זא	מאמר זא	פרק סביעי
מאמר זב	מאמר זב	פרק סני
מאמר זב	מאמר זב	פרק סני
מאמר פסי	מאמר פסי	פרק סמי

משלי

דר יי' נכמת אדם וכו'
 דרוק אוכל לסובע נפשו וכו'
 דר יי' נכמת אדם וכו' פו מוצה ותגדה אור וכו'

קהלת

את האלדים ירא ואת חזמתיו סמור וכו'
 טוב ילך חסכן וכו'

שיר השירים

תי זאת הנספקתה כמו סחד יפה כלכנה כרס כחמה
 תי זאת הנספקתה כמו סחד יפה כלכנה כרס כחמה
 פרק עסירי
 אחסורוס

אחשורוש

הס' הוא הנורל וכולי
כל עכין מבלת אחשורוש עם הסטוקי רבי
מאמר פני פרק עשירי
מאמר חמישי פרק פנימי

דניאל

לא הרמזים וכולי
יחזקין תלתא וכולי הוא כריע על ברבנאי וכל
אלהי פלח מלאכים וכולי
אשרים מיסני ארמת עפר יקינו וכולי
מיכאל מרפס וכולי
מאמר חמישי פרק חמישי
מאמר פנימי פרק פנימי
מאמר פנימי פרק פנימי
מאמר פנימי פרק חמישי
מאמר פנימי פרק פנימי

דברי הימים

ועתה אלדינו מודים אנחנו לך וכולי
מאמר רביעי פרק רביעי
דרוש פני פרק פנימי

תקוני תפלות

תפלת יצר אור וכו' ראש הס' וכולי
שמע וכו' וסיה וכו' ויאמר וכו'
אמת ויביב עבדן וקיים וכולי
אמת ואמונה כל זאת קיים עלינו וכו'
ולא תתורנו אחרי לבבכם וכולי
בוסה ומכיס ער סוף כל הדורות וכו'
מאמר פנימי פרק פנימי
מאמר פנימי פרק פנימי
מאמר פנימי פרק פנימי
מאמר פנימי פרק פנימי
מאמר פנימי פרק פנימי
מאמר פנימי פרק פנימי

אמר המחבר אנדרהם שלום

בר רבי יצחק בר פנאי יסודות בן בכור
הרב רבי פנחאל פלוס ז"ל
יקר החסד האלהי קצמסך עלינו כהלכד סטבל על ראמנו אשר הולך חסדינו ואין
בונה לו מחדט כעבדותינו וארמתנו
פנימים עורות להאיר על נתן כסמה לעם
מעבירות החמר שהרכבו ומקבת כור השפירות מחזכו ככהמות דמו כהפסד יתהלכו
ולוי יי' פסיה לנו באורן בראש אור כדרך ישר מעדי נבר כוננו : בזה רבו מעשי
הספגה האלהית לעם כחר לכחלה לאוהבי שמו מימינו אסדת למנו לכחותם
דרך הסס כפסנו כחיים למס לנו שארית אישי ולא כתן למוט הפסד רבלינו חסד
ה כגדו ילכו ולא יעשו וכלילה כעמוד נר ומורה ליהודים היתה אורה להאיר להם
הנולד כוסלת בעולם הזה הכמסל ללילם " בזה עמנו ראשי העיון התורני
בתי הכנסת חכמה ודעת קדושים המוליכנו במדבר ובתורת
לעבור גזולים ולהחיות רוח ספלי למס למרוס נפשות אבינוים נקיים
דור סחיים כנעקיים איפתם יקסן אהלום ונספן קפורה כמטר
עליון

עליון ופסח חביבך אפריון כלו אמר כבודי **סח** גדלו דרכי התורה למעלה מדרשו
 והקפידה לדעת חכמה וסודו היפירה להביץ אמרו כינה הכינה וגם הקרס הסל
 ומסמנות נהפלות שלמה תורתו יתעומה וכאשר היא מעולם מכל כן כתנה למבחר המין
 היא ישראל ולכן היו חכמי ישראל הם החכמים באמת וזולתם כאמרום בסתוף הסס כלם
 מחיבה נהמרו רק חסם וכבוז הגוי הזה כי אמנם תאר אותם בגדלות איכות החכמה לא
 בגדול הכמות כשכבר אמר במקום אחר לא מרובכם חסין ונתן סבת החסין האלשי
 ואמר כי מחיבתו יודע שהפלתם האהבה עד שלא יסאר מחסבה כדבר אחר רק באהוב
 שהוא יקרא חסין ולזה בא פה מלת חסין ואהבה חלום תהיה כפי הספגה כמסס אם כן אז
 האהבה שאינה ראויה דמיונית אמנם היא כמסתמך מד הסל ולא תביע זו האהבה לאהוב
 רק אחר הפגת דעות התורה הכללות מביאות הסס יתברך על אמתתם במלאכה אהבה את
 יו' בטמום כקולו ולדבקה כן כמנסעמה האב הקדמון עד שהגיע ממעלת אהבתו וספתו
 להקרא אהובו יתברך כמו שאמר אברהם אהבי וכבר באר הרס פון האהבה לא תתכן
 רק אחר הסיב המביאות כלו על מה שהוא עליו וכחיבת חממתו יודע שהדעות האמתיות
 פכהם יגיע הפלמות האחרון לאדם אמנם כתנה התורה מהם תכליתם באמת לטובים
 וליראים כלבותם **טח** יקרנו חכמי התלמוד הם הול סמון מחסך לאור על פי מדות
 שהתורה כרסתם כסם עמו חקירות גדולות וכבודות וכספת יפעת חממתם
 עלו תעלמו וסודות כחברי עיכם וכבודותם כעלי אסופתם כעסיל וכלמות מאסם
 ומתגם הלמו דרשו הכינה מדטרות אמרות סהרנות הקיסו המוסכלו כעכא לאמת יובאו
 מפסע הדורם כחכמה ופתבונם בהגדות ומדרשים עלו חמוסים כלם נכחוס למיבין ויועץ
 נחם חרסים הם סתרי תורה שאינם נקרים בחקירה רק לאים יודע עס גבורה ומי חסם
 יובן דבריהם כי לא דבר רק יבא מסיס ואם יס הופכים ללענה מפסע חמרתם אמת ת
 תורתם ומסתם שלמה והמטיס שקלקלותם מקוצר רוח הפלתם חרסם תבא כלבם
 וקפתתם ואתם תלוי מסונתם ולול יבא מלום ינמו על מסכבותם והיתה כבוד מנחתם
סח כדבר ומה בנטיק אם אירך גלותנו שהימנו אך פתה הלאנו וככל כעלה כלנו כי יד
 האמות הסכלות נבעה עלינו ואכרת חממת חכמינו בשלום הסכלים עלינו על אלם
 חסכו עטם לא ראו אור השיון התריו ואין אתנו יודע מה המאמר התלמודי רק אחר
 השיר וסטיס המסתחה בארץ ערכה וסחה וגם אלה ביין הבאום סגו וכספר גסות הרוח
 שיוני תעו ויחסו דברים אשר לא כן על מאמרו דול מכלי כסוף כנים לדעות התורה גם
 בלא דעת דרכי החקירה העניקו טרה עד סכמפט מהמון פלפוליסם וסכום דבריסם
 כסתכחה התורה כי חמת תניטס יין חממתם וראס פתכל דעות שיוכל הניקו גרו אמריסם
 וסיס להסל נורא וכפרט כדור הוז החרב מחממה וכבוד פסו אמונים האמונים עלי תלע
 השיון התלמודי והנה קמו תרבות אנסים חטאים בראסו הסכאים עוכרי בעמק סכבא
 עמקי ספת ילדי ככריס ססיקו יודברו ברע ימיקו מכו' הקבלס האמתית בקהל רפאים
 והיו סתותיה מרובאים כי ספתות יסרסון מקוצר רוח כינה וחכמה וכינת אלס הכתות חקין
 אספתו וכלו כלם כחלי הכתות עובי מקור מים חיים לחשוב להם כורות נסכרו ולחסוף
 מים מגבאוי המרים סמאררי: בה לכס תרכאו עס יו ופי עניו הדעת טחכנו בריחי
 אודע כבודכה מינות דמסכא כנאו כסתחזה וככרעה לחכמת סתרה ותלמודים
 לעברה ולסמרה להכיף אותה ולסערה תכבד העבודה ואל יעסו כדברי סקר כסיאי מועד
 אכסי סס כתיך קהל ועדה עת לעסות לוי כל סיפנו כלמידה כי עכרו תורות חלסוף חק כור
 תעודה ספרו ברית עלסם אשר נכלו ראסוים לעסות כוים מגלים פנים כתורה סלף
 כהלכס מתוך ההפכה כססך משפט ברוך דאם ולענה וכסע כענה תקח כסנה: **מס**

יפית ומה פעמית אהבת האמת בדורש מתאמת היא ללכת אחר ככלת המאמץ
 ארץ תפארת מצבתה ידים אבינויה ותסיר וכוני החנוט מפניה לא תבוס כסעד
 בני ודברו כס אויביו יחליפו כח קויוס ילכו ולא ייעפר כל מכסויה לכן באהבתו אות' כספי
 שמתני אסור ברפטים ומשם יפרד חבורי זה לממור מנוות פתחיה לפאר מקום מקדשה
 ולרבות אכניה לתת כבוד לתלמוד ומאמ' וקול דבריו שמתני פני והיו עניו ולכי כל הימים
 להראות לעמים חכמת וזלכי רבה היא מחכמת כל בני קדם אפילו כמה סכרה פסא
 אמתם קל החכמה ים כוחמה מפארה ליוסכים למכיו יייהיה סתרה : מה יודות
 תשכנות הסודות פשוטו סוכני בחגיו שלע מדרסי התלמוד והבריתו דרך תבונות
 ואין קנה לתבונות הכמאנות באוצרות תהומות הלכות רשומות שכלם מתאימות ויכן אלה
 כבון מעט סיבות מעט תבניות וספוכי טמוני המחכה הספאר בדבריו רבותינו לא ידעתי
 אכנס ואל מי מקדושים תפסע עלה כהר שלמות קבלתם וכגוש בקצוה קא פסיק ונתי ומה
 יענה מלאכי לב טהור אם לבח אמיץ הכס אים אשר כמוני נגס והוא נענה אם לקודר ההסב'
 בחכמה ותבונה ואם למקרי הזמן יסולל חכם ויאבד את לב מתנה כבא הכיכל סעיון הוה
 סככר לעשות קטנה או ברולה מלאו מתני חלחלם טרם אפסע - אך בזאת יאותו לנו
 שאנסי המבקשי מה זה ועל מה זה ואי זה ומה הוא זה אני בדרך אחוס מני החקיר'
 העשויים ואביא כל הדעות הנאותות לתורם בזרוע נטויה ואכריע מי מהם וכפר אם קר
 ואם ישר ואם האמת יתאר בארד הסכל ומטום כספר ראוי סי קובלו דבריו כספר פני ימות
 למען ספות דובר סקרוס ואם שאומר כלתי סגון וראוי מדד האמת אתכבד ויכתבו מילי
 ואף כי רבי קמים עלי' ואם הכי לא יבין פסר דבר ורתקו קתם כסף צרוף בעליל העיון אבד
 כספר ושלמני בדיק חסד ויוכיחי כל ראלים גבר ענוס ועבס מסיר ססה לנאמיס וכבס
 לבו חסר לכחכא כסכלותו כפוט למון כאחד הסתאי לבסמו ולבסמ חרפת אם כונתו סכל
 יפנה טיטו כחיס ואחריו אל המתים" זאת אשיב אל לבי אף רמיז בקרבי כי
 ספרי זה סכרתו והדסתו יבא ביד חכס או סכל החכס יהיה
 בראותו כי במקלי עברתי את סהר הגדול כסר העיון וסכולת מי חכמה ויה לאתפטני
 ומכולת בעלית דבור סרה כחק התורם אל תכלעני ואל תאטר עלי סי באר היטב באר
 לתת פאר לדברי רזל לבף זכות תרוכני וימינתי סעדני כוכח לבי וכעזרתי ולא פחד לבי
 תאוס סונה ומסתי יסור הכס אפתע מוסר כלימתי ניסוס לאל דבריו כי לא יכבדו אליו ולא
 תוסב אלנו כוכתי נס אהבתו נס סנאית באין גברי ואם סמא חכס אשר עבר עליו רוח קנאס
 יעסב רשת רוח וימלא קדיס למון למורים אין יחשוב על הפככו והתברך בלבבו להנות
 באברך רשע על דברתי לחלל מוצא ספתי ואמתתי כמכזה אותי ומעריך עצמו בחסוכות
 גדול לעומתי אחר לא נסוגתי ותהי ואת כחמתי ואת תורת הקנאל בעליתין עיני להם ולא
 יראו מופתי או אות כי נכך עליהם רוח הקנא' עליהם רוח תרדמה ויעבס לעינים וסחד
 שתותה יסלף דבריהם וכירוס כל רואיהם כי הם זרע מרעים כוץ האמת יקלכי מדי
 דבריו כס מה לי עוד לעצבים על סער בת רבים תבל חרפתם נס תראה ערומם וכסם
 כרכה לא פדרום סלומ' וטיבתם כי מסחתם כהס מוס כס החטאים סאלה כנסמות :

ועתה סנה כממים עדי וסחדי במרומים כי לתבלית טוב עשיתיו ולהר' מכסול חדרך
 חמשיינים ככה כניתי בית חבורי קראתו כות' סל'ס כי יחוק כמעט דבריו רזל
 וכל אויביהם כמה סופרס חכמתם ומראיסם ומע'ס'ס וזה כל כונת הספר
 עכ' וחרס עכרי סיתא סדרי ככל מקום אשר אמא תאמר כומר דרך מדרס או
 חוץ לדורס מה יקר בעיני המעיינים לפגור ולתעורר סמימ' עיני עליו ואסורס

22

כל כדליו יצר יצא כנפז לרקן ויציל תורה ויחדר כלי תלך כו חני סוטה החספה נפיה
ועי אריר ניה סלם סל לחוכי תורת חסד לטן רול ותמרים המה יכינו ירחו כסלמו מתורם
ותתחוק כלבו החכמה שאסילג שיחה בטלה פלחם כרובה תלמוד זה יורה על רוב חכמה
והריכות ונריותם זאת כחלת עכרי יי וברקתם : ומחל המי סיר דרך חמיכה חספה
לחיות לרכן אמרי פי לפכני יאר פניו כסעיפי עשתונותי להיאר חסלת מחסכותו כחורן
כראה אור וממנו תובאות החיים והפלוג כלם יקר יי פכני חלין ויפס לך פלוג :

הספר הזה נחלק לשלשה עשר מאמרים

שש החלכים בחסד נמי חנה קרכו הלוג אור גדולה עליכם כי תבואו כבנה פלוג

כסד אתחיל מאמר ראשון ויש בו מסה עמר פרקים כמו סיכא בעזרת סאל :

מאמר ראשון

הפרק הראשון

ואי בעית אימא תבא יליף מכריתו סל עולם דכתיב ויש
ערכו ניה בקרי כרבות התורה והסלמות ורכו חובלי
לחמה לכתחמת אלתי כחקירתם ולייחס דרך עיונס לדרכיה ולזה אמר ואי בעית אימא
יליף מכריתו סל עולם וכז' בילפי סחקבלה האמתית תעשה סיגן לתורה ותפרם הסתוס
במננותיה ראוי שתדמה אלתי תמוד ולפי סהתורה הלאית טמה התחלתה ככריותה העולם
בן החבור סזכר רב אפי ורכיבא על פי התורה סס פתיחתו דבר וימה לפתיחת התורה
אחר שהוא פו כמו סארן ואתבא לך את לוחות סאכן והתורה והמנהג תורה זו סכתב
מבנה זו סתקראת תורה סכעע והמנהג שהוא פי התורה לא ככתבא אלא כנה כה ליהוסע
ולקטים ולפאר ישראל ומפני זה קראת תורה סכעע וכן כתב רוב כתלמוד הרבה הסורות
התורה וכעבור סיות הידיעה העיונית מן הדברים סמ עליס סכככרים ויהיו סחכמות
סעיוניות חבלת קבתם על קבתם כח מסני פכים והס מעלת סנוסח ומזק המופת סמב ע
כחמה סיהא כמס סילוסף כתחלת ספר סכפס וסיהא חדוס העולם וכדיתו וסל לא
התבאר כמופת גדול המעלה והערה כאמונת התורה סחלסית וכנספ לותיה עד סלזס
סתחילה התורה ממנו כמו סככאר הכה אחר סהרטה לנו התבאר סחקירה עליו כסמו פתח
דכריו דומה לכריותו סל עולם וכא' והעיר למעיון לחקור כדרוס סזה ועס סירנו ססדר
סקורס כלת ד סחכמות סזיה סחכמה סטבעית וסנה כקר סרמכס סהכרים סטבעיים
אי חסאר ללמד קבת סתללותיה על מה סהס ככחור כמו סארול ולא כמעשה כרחסית
כפנים ולפי סהחכמה סחלסית ליתגי ערק אחר סחמת סטבע לזה סס ספרו ית' כחכמת
סעכע סהוא מעשה כראסית לעונס סעגין ויקרתו וסיות יכלתנו קרה סססוג עכס
סעכ ינים על מה סהס עליו סגד לנו העניונים ססגומים ססכיא הכרה סחכמה סחלסית
לסגורס לנו כמסלס ודכרים סתומים כמס להגד מעשה כרחסית נכסר וסס סח' לפי כך
סנהג לך הכתוב כראסית כרס אלדיס וע' ולכן רחינו לחקור תחלה כדרוס סרו מועד
אחר סחכורנו סולך כדרך יוסר מאמרי סתלמוד וכחקים סרלוי סעיון מאמר ויקבור
סיוולת וככאר סחלה רעות סחכמים סקורמים מחכמי תורתנו כו וסיהו מהו סל
סתורה וככאר סחרוס העולם יסור סיסודות התורה וסלתי כנייד סחיות קל
ולזה סתחילה התורה כסר פת כראסית לסמו יסוד לתורה :

הפירוש השני

וכאמר כי לפי שהחקירה הזו קשה רב לחקור ארץ העולם מהחיים
 וזהו הקושי פה מפי ארץ לנו דרך להגיע אל חמתה במופת
 ודאיה עיונות תברוחנו לחמת זה חדר העיון לפי שהידיע המופתית נקבית ארץ חמת סכל
 הראשונות ארץ מהמופתות ארץ מהנסיונות וארץ מהמחשבות ואין בכל זה מי יסקנה לנו החמת
 בדרכים וזה סכל אחר מלא הארבעה מינים מהקדמות ואין מספק בהם שישמחו התחלה ופרס
 למופתים שמופתת היכרסה כלם כנויים על המופתות רחוקות והמופתים הטובים
 כנויים על המופתות ואין מספק בהם אחר שכתב ידועה וכברת ארץ המופתים הטובים
 על הכנויים אף על פי שכתבתם כשתרתי אין לספק בהם אחר שסעיד החום על מתיאיתם
 וכן הכמותות כידעיתנו אידועלם ארץ מיוסכת בעולם ואף ארץ לא נטיבה בחום נספוט
 שיותם חמת כאלו הסגוב וזה למה נכמפכה חמתם מהכפיים רבים ואין חלק על הם כלל
 וידוע שזו החקירה ארץ העולם קדמת לא נטיבה מהמופתות הראשונות ולא מהחמתו הסגוב
 מופתית כל סכן מאחר ההקדמות כי ראובנו חלוקה דעות המצייכים בה עד היום וזה ממה
 שורה קושי החקירה ולזה שתורה האלהית טובה דרכיה למעלה מדרכי החקירה הכיחה
 בתחלה כארץ זו החקירה ופרסמה חדום העולם וזה נוסף מיוחד לתורה האלהית שעלנו
 תלוי כל התורה ולפי שכלל חכמה בוסף מיוחד יחקור מאבנו בייחוד והנוסף הזה הוא חדום
 העולם וכעבור שית דרך החכמה לפרסם נוסף שמתכסם חקור בתחלת דבריה כן
 שתורה האלהית שמה בפתחתה בוסף המיוחד שעלנו נוסף וזהו חדרה בראש תבוא
 חלדים: אבנם ארץ יתבאר רב מהנוסף הזה על חדום העולם נוסף לתורה הוא כפי
 מה שאמר אחר סתכלית התורה לספרי האדם בעיון ומעשה לנכות בשלמותו
 האחרון הוא שלמות הנפש במקום הראוי וזהו הפלגו לא יגיע רק אחר הידיע והידיעם
 לא תגיע אלא מלמטה חלקי המציאות ושורות הבריה שכתבתם נטיב מציאותות בהמת
 והיתה התורה האלהית תקנה לנו הידיעה בכל אלה שעניינים אפילו בדבריהם אלא חספיק
 החקירה ברמז או כפירוש והיה האדם נברא בתכלית הפלמות מאחר הכרחים מחד בורת
 עד מלאו בקרא עולם קטן והתחילם התורה לפרסם חדום העולם הגדול בכללו ובחלקיו
 ופרסמה גם כן חדום העולם הקטן באומרה נעשה אדם וכל ומכאן ואילך לא סרה מדבר
 בחדום העולם הקטן כי כל התורה אהנס בא מה סכה להקנולרעת חמתי מוסכל אין להקנות
 מעלם מה מועילם בתבונות הנפש או להסיר העול וכל זה להפלים העולם קטן ולחדם
 כנפשו הפלמות חמתי ארץ כן כל דברי התורה הזאת הוא בחדום העולם ארץ בגדול ארץ
 כקטן לחדם טוב הפלמות תמיד לו ואחרו שהתבאר זה והיה נוסף החכמה נאלף באותו הדבר
 אחר כייחוד וכעשם ידרום באותה סכמה ותמיד עיני אותה סכמה בו מראשיתה ועד
 פוסה והיתה התורה האלהית מדרשם בחדום העולם כמו שאמרנו התבאר ארץ כן חדום
 העולם נוסף לתורה שהיא החכמה:

הפירוש השלישי

ודאי שתבין כי ממה תנא ר' ר' און סימבארו בוסף המיוחד
 לכל חכמה: האחד מיהיה נוסף אותו בוסף: השני
 הפלמים מיהיה מוסכל: הרביעי מיהיו לוחקיים: החמישי
 הסגובות מיהיה חיים: הששי מיהיה נכד וכדע מכל אחד הדברים המונבלי באותה
 הסכיני מטבע אותו הנוסף וכרו כל סלר הדברים המבוארים והמפוערים
 חכמה: פסמיני סכל הדברים הנחקרים באותה החכמה ויהא סלנו: אולם

פרק שלישי במאמרי הראשון

אולם שתבאני הראשון סיהיה כמבא כי אין לנו ידיעה מהבנתו נמצא כלום בראשון
מספר המופת והסני סיהיה הכרחי באמת כי מי שאמתתו מנייפת לא תהיה
לנו ומכיו ידיעה באמת ולכן אין האמונה בכמכשיות ממה קוסים סארם הכליות אולם
הסלים תלמי טבדיר הידיעה הנאקניז הסכל המופת לבטם מסבות אמתיות ומתולדו כקכות
והתחלית כמס מרכיבי השילוסוף בסמו ממדות וסרביעי והחלמי לפי סהידיעה תבחן
תהיה איתם החלקים והטולות ומבחינתם יוסכל הדבר בסלמלו ולכן כל מי סאין לנו לקיים
אולא יסוערו כל אין לנו ידיעה סלמה ממנו ולזה לא נדע לאל יתעלה באמת ולא לסכלים
סנכרלים לפי סאין להס הלקי יבחנס סדמיון והמחסנה יופעל בהס הסכל כלום בראשון
מתיפת אולם הסני סנה אולתו היום סים בין המוחס והחוס סבין נוסא החכמה לחכמה אכל
המוחס יודע להס מסאר הדברים אס כן הנוסא ראוי סיהיה נודע לאותס סחכמה יותר
הסאר הסני כי אס הסכיעי סמטבע אולתו סנמא וכרנו כי לפי סארסנו בראשון ממופת
סהתלה סטבארמר איזה סוג סיהיה הו סכה לכל הדברים סאחרונים אס כן הנוסא כמס
ראשון ראוי סיהיה סכה לסארנו סכה בהכרה וכדיעה אולם סח סכל סאר סדברים וכל
כי כאמר כל מה סכסנב מהחוס האחד יהיה סכתי המוחס סו ואלנו ייוחס אופן הסנה כן
כל מה סדיע יונבל בחכמה האחת ראוי סיוחס לבוסא החכמה סאחד סהחכמה הו אחת
להיות הנוסא אחד והס סכסחקור סיטב נמצא כל סתנאים כחדום העולם אס כן חדום
העולם נוסא לתורה ולפי ססחכמה הראשונה והאחרונה לסרם סיה סתורה והו נוסאה לא
יתבאר מדרך העיון יתחייב סתבארסו התורה סהיה למעלה מהחקיר ולא יקרס מזה בטל
ולא סכונה סבארנו העיר ממאר אחד אחרו רכי יצחק לא סיה צריך לסתחיל סתורה וכל
החכמה יצחק כמתמה אחר סכנתלת העיון והמחכס יראה סאין לנו צורך לסתחיל
מכראסית להורות חדום העולם לפי סאס לא בא לא לססיר ממנו סכום סקדמות
די כמה סאמר בעשרת סדברות כי ססתי ימים עסס ססאריות כספור זה מותר אחר
סלא יתבאר על דרך העיון מופתי אכל סו קסס חקירס ועוד סהתורה כמס סיה סתורה
אין לה לחקור כסום ספור רק לסניח הדרכים סמסס יסלס התקון לטף ולכסם ואס כן לא
סיה צריך רק לסתחיל מהסרס סהו חנוס ראסוכס סנכסנו יסרל כה וכסס סכעל סהכמה
מכר ססוה בעל חכמה אחת אין לנו לחקור בענייני חכמה אחרת כן סתור מכר סיהו סתורה
אין לה לבאת מכלתו מה סיהוי בסו סנימוס סתורוי וחכמה וסו סכנת סמדו והדרכי סמקניס
ססלמות סאנוסי ועוד סהתחלות סחכמה איין סתהיה ראוי סתסיונה מבולרות בעצמס לא
סיוסל סססק בהס להיות סמכונה סנופלת בהתחלות רב סנוק כמס סהילוסוף בראשון
מססמע וכראשון סססמיס וסעולם ולסיות סתורה סחכמה סאמתית אין ראוי לסוס
סתחלתה בענין סכוכו כל המעיני כו ולא סתבארנו להס כברור זה ממה סיכיא סססן
מכלכלו כלכ המעיניס זה כיון רכי יצחק סאמרנו לא סיה צריך לסתחיל וכל ואס כן מה
פעס סתח בכראסית ונתן טעס על זה סאס יאמרנו אומות העולם והס כתחלת העיון
יראה זה סעעס קל על פני מי העיון וכמעט לקלותג כטל כחיכתו כי מה לנו למאמר
ססכלים ולסכיא ראוי מן ססומיס אכל כסיכחן ככור העיון סטוב נמצא מה סוס כמס
סיה סנתן רכי יצחק מן סססיות יתרון והסכלס זה סכבר סתבאר סס
סאמרנו סססלמות סאנוסי יניע לסרם כידיעה והו סתורה ססלמה ראוי סתנתן לסלס סוהו יסרל סכנת
אלנו וסו אמרוכ מעסמיס הגד לעמו ולפי ססעס ססלס ראוי סוסכ כסכר ססית
כמו סכראה כדברים סטבעיס סכל עור סיתעלנו סססמיס יתעלנו מקומס וה סכר

סקוקו

המקומות ארץ ישראל לזה כתבה במתנה לעם יי אלה כמוך מזה שהתורה כתבה לעם
 בחיר יי זה בסבתו במבחר המקומות ולזה כל זמן שישלח כפינו לארץ חין התורה שמורה
 ומקונימות כראוי וכמה נזכרות שתינויות בארץ וזהו סבא במקומות רבים בתורה אפי' יי
 אלריכס לתת לבס את ארץ כנען להיות לבס לאלרים הורה סכל זמן שיותם בארץ ישראל
 תרביס בהם הסמנה בארבעות שמכות עקור שמירתם בארץ וזה שאמר לתת להם נחלת
 צדיק וכא ריבחק וזמר סלזה שתחילה כחדוש העולם להפלים העולם קטן הראוי להסלימי
 והוא ישראל הקרוי אדם כי כאשר כחדוש הכללי כפסקה התבונה וכטלמה בארס סחוא
 העולם הפרטי וכל שתחת רגליו כמו שאמר וירדו בדגת הים וגו' וסוסיכוו במבחר
 המקומות שהיא גן עדן כן ישראל שהיא מבחר המין נתן לו מבחר מקומות היישוב ותורה
 לעבדה ולשמרה וכמו שאמרנו ר'ל לעבדה וזמנות עשה' ולשמרה וזמנות לה תעשה
 ולהיות מחק התורה לתת הסלמות והטוב לאכסיה כדי שתייירסם להצלחה האחרונה לכך
 התחילה כדדום הזה המשיפם מזה שהיו סססקו לא יתבאר אלה מזה שתורה האתית וזה
 שאם לה תתפרסם זה הדדום באריות לקובעו ככפשיאמרנו אומות העולם הנמסכי' אחר
 דעת היונו בקדמות כי ירוסתי ישראל ארץ כנען סיה על צד הלסטות וכמקרה כמו סיקרה
 לבכ כי יגנבו למלא שפמו וזה אמרו אסם יאמרנו אומות העולם לסטים אתם סככתם
 ארצות סככה ביום ועכסו בכאור התור' הקדום בכללו ובחלקיו כמסכו לנו שתי תועלות
 האחד כאור זה סססק עכססקו בו סחוקרים והתורה תבריש הדעת הצדוק בו והסכי
 שתכלית העולם השלם הוא ישראל ולזה כתבה לו מבחר הארץ והתורה וזה יתבאר אסתחת
 התורה כחדום העולם שבהרה באריות לגבול הדורות ומבחר היחס וממססחות ומי
 התחיל לקרוא בסם יי ולפרסם מציאותו נאחר כך לא סרה מתקן עכיוני הפלם הנמסך
 מהמססחה המסבחת וכמסכו הדברי' בסדר הזה עד סוף התורה וסם כן חדום העולם כנסא
 לתורה לז' תבוייר וולתו וזה אמרנו כל הארץ סל הקכה היא הוא כרחה וככנה לישראל לאמר
 יסר לעינו בלומר הנה כתבה לראחיים אליה לקיים תורתו שקיים התורה תכלית כתיבת
 הארץ לישראל כמו שהתורה והיות תכלית הדבר קידם במחסכו ובמעלה לדבר ואם הוא
 האחרון לזה התורה כפתיחמה שמה חדום העולם לסורות על זה שתכלית סכככו וז כוכת
 דול באמרם בסביל תורה סנקראת ראסית וכטביל ישראל סנקראו ראסית ברא סמים
 וארץ וכמלת בראסית כרמוז תורה וישראל וכאלו כונו שלסתי אן התכליות לרמוז מעלת
 העם ולסורות תכלית התורה לו פרסם חדום באריות סככני אלו הקטכיים תסוב התורה
 בכללה ולמה שתכלית כתיבת הארץ לקיים התורה והים לא תתבאר כתיבת הארץ אם לא
 בכאור חדום העולם כמו שאמר רבי יבחק הנס מזה הסד הים ראוי לתורם לסים בתחלת
 חדום העולם כדי שיתבאר מי הוא חורש סככחר סלו ראיה הארץ סככרת אחר שתכלית
 הארץ לו הוא לתכלית קיים התורה עליה וראוי שידע אחרית דבר מראסיתו ואם לא הים
 נודע חדום העולם ככרור לא היה נודע ירוסתי הארץ לישראל הים כעכס אובמקרה אכב
 יאמרנו אומות העולם שהיה במקרה והטל אכלס ואם כן יומסך שקיים התורה עליס הוא
 במקרה וכטל מרת התורה לפי דעת זה כד מה לפי סככר תקבל סססחות והיתר בעכס
 ולא תהיה סלמה ואם לא תהיה סלמה לא תהיה חלחית לפי ססכרה חלחית הוא כעכס
 כתכלית הסלמות ואכסם ארץ יומסך זה הוא כפי מה סא' שאמר שקיים סככות סם
 בארץ ישראל כפי מה שאמר הדאכן כפרטת אחריותו ואין אכנו ממנויב
 כילית חלה כמזכות עשה סהס חוכת הגוף כתפליז ומזנות וכא שאמרנו ר'ל כפסקו ככבי
 לך כ'ויס' סכה אס סיתה יסכת ארץ ישראל ערחי לישראל ותלוית התורה ומנותיה כה

וְתַקְיָה עוֹמֵר וְזֶה הַסּוּאָה בַּמִּקְרָא לֹא יִתְיַד וְאִם כֵּן עֲכָשׁוּ סֹאֲנוּ בְּגִלּוֹת הַכֹּהֵן בְּטוֹלַת צִוּוֹת
 הַתִּירָה וְקַבְלָה הַשְּׁמִי וְלֹא הָיוּ מְצוּנְיָה כְּתוּבוֹת כַּעֲשֵׂה אַחֵר פְּרֹכֵם תְּלוּיֹת בְּאֶרֶץ וְדִירַת
 הָאֶרֶץ וְכִתְיָבֵת מִקְרָה מוֹחֵלֵט וְזֶה רְחוֹק שֶׁתְּלַת הַתִּירָה בְּדַבָּר סֶהוּ מִקְרָה לֹא יִוָּחַם לְכַוֵּן
 אֶלְפִית דָּק לְסִבָּה רְחוֹקָה לֹא מִסִּבָּה עֲבָדִית וְאִם כֵּן כִּבְרָא אֶפְסָר שֶׁתִּתְחַלֵּף הַתִּירָה בְּאֶחָת
 וְלֹא תִּיחָה נִכְחִית וְזֶה בְטָל וְהַמְּבִיא אֶל הַבְּטָל בְטָל בְּהַכְרָח אִם הִכְחִינוּ כְּתוּבוֹת הָאֶרֶץ לְיִסְרָאֵל
 הַיּוֹת בַּמִּקְרָה דָּבָר בְטָל וְאִם הַכְּאוּר בְּאִיכּוֹ כְּתוּבוֹת הָאֶרֶץ לְיִסְרָאֵל כִּי הָיָה כַּעֲשֵׂה לְהִיֹּת כְּחַלֵּת
 עֲבָדֵי יִי וְיִבְדַּקְתֶּם וְיִסְרָאֵל חֲבַל כְּחַלְתוֹ גַּם כֵּן זֶה הַכְּאוּר דָּבָר סִים לְזַבְרוּךְ בְּאוּר גְּדוּל בַּעֲקָר
 הַתִּירָה וּמְצוּנְיָה הַיּוֹת אֶלְפִית וְזֶה לֹא יִתְבָּאֵר אֶלֶּא מִחֲדוּם הַעוֹלָם אִם יִסּוּר הַתִּירָה וְכֹסֵפָה
 כַּעֲשֵׂה הַמִּיּוֹד חֲדוּם הַעוֹלָם וְעַל הַכּוֹנֵה הַדְּרָסִיבִי יַחְקוֹר בַּהּ מִשְׁכִּיבִי אֶתְּוֹ הַכּוֹסֵף (הַיּוֹם
 שֶׁמֵּאֲנוּ עִוֵּן וְנִחְמָנוּ אֲסִירֵי עֹבֵי הַגְּלִילֹת הֵנָּה וְאִם לֹא נוֹכַח לְקִיּוּם מִצְוֹת הַתּוֹרָה בְּדִאֲנוּ כִּי אִיךְ
 כְּסִירַת סִיר הַמְּצוּנְיָה וְעִשְׂיִיתֶם עַל אֲדַמַּת כֹּהֵן סֶהתִּירָה תְּלוּיָה בְּאִף הֵנָּה זֶה קָרָה מִצְד
 הַעוֹבוֹת וְאַחַר סֶה מִקְרָה לֹא חֲזוּק לְעַד מִצִּיּוֹתָיו וְיִסְרָאֵל קְרוֹב מִמֵּנֵה לְקַבֵּץ נְדָחוּ יִסְרָאֵל
 וְהַנִּיחָה עַל אֲדַמַּת וְתִכּוֹן אֲרֻבֵּם וְתוֹרַתֶּם זֹאת כְּחַלֵּת עֲבָדֵי יִי וְבִדְקַתֶּם וְלִכֵּן הָיָה בִּיאַת
 הַמַּסִּיחַ וְנִוָּחְתוּ עֲבָר מַעֲקְרֵי הַתִּירָה כִּמוֹ שֶׁאֲמַר הַדְּמַבֵּס כְּבָלֵל הַעֲקָרִים וְמוֹי סְכוּפֵר בִּז
 כִּיִּפֵּר הַיּוֹת הַתִּירָה הַנְּכַחֵת אַחֵר שֶׁעֲבָר קִיּוּם הַתִּירָה בְּאֶרֶץ וְלֹא טַעַה זִמִּי פִּחְסֵב לְתַשּׁוּם
 בְּדַבְרֵי הַדְּמַבֵּס אִל כְּסִיּוּמוֹ בִּיאַת הַמַּסִּיחַ עֲבָר כִּי הוּא הַעֲתִיד לְבֹא וְלֹא יִאֲחַר לְהַסִּיב הַתִּירָה
 לְיוֹסֵפֶה יוֹדֵעַ בְּנִיִּים לְעִיבִיבוֹ הַיּוֹת עֲדוּת וְיִי כְּאֲמַרָה וְכֵן מִי סְכוּפֵר כִּי כּוֹסֵר בְּתִירָה הַיּוֹת
 סְלִמָּה אֵיִת אַחֵר שֶׁעֲבָר קִיּוּמָה תְּלוּיָה בְּבִיאַת הַמַּסִּיחַ וְאִם לֹא יִבֹּא הַמַּסִּיחַ כְּמֵבֵאֵן רֹכֵב הַמְּצוּנְיָה
 בְּטוֹלָת וְהֵנָּה חֲתוּם הַכְּכִיּוֹסִים צוּנָה וְאִוְמַר זְכֹרֵת וְתוֹרַת מִשֶׁה עֲבָדֵי וְכֵן וְאִין לְהַבִּיא מִפְרָק חֲלָק
 מֵאֲמַר רַבִּי הַלֵּל אִין לְהַסֵּמִיחַ לְיִסְרָאֵל סְכַכֵּר אֶכְלֹהֵנוּ בִּימֵי חֻזְקָה כִּי ד' הַלֵּל לֹא סִיָּה כּוֹסֵר
 בַּעֲקָר הַמַּסִּיחַ תְּלוּיָה אֶלֶּא דַעֲתוֹ לְוֹמַר סֶסְרָאוּת סְכָא עַל הַמַּסִּיחַ בִּישְׁעִיהַ כְּבַר אֶפְסָר
 סְכַפְרָסֵם עַל חֻזְקָה מִלֵּךְ יְהוּדָה וְיִרְאֵה סְכַתְקִיּוּמוֹ הַכְּבוֹאֹתִים הַסֵּם כִּיּוּמוֹ וְאִף עַל שֵׁן ת
 תַּסְפִּיחֵנוּ עַל הַכּוֹרֵנָה וְהַסִּיבֵנוּ עֲלֵינוּ בְּנֵי סְרִי לִים מֵאֲרִיִּים לְהַלֵּל כִּי לָמָּה סִיָּהִים מוֹכֵן דְּבוֹרַת
 בּוֹרֵר פֶּרֶץ גֵּרֵר הַאֲמוּנָה אֲמִלְנוּ זֶה סְרָאוּי לְהַסֵּם סִיָּהִים כּוֹסֵר בְּדְבוֹרוֹ סֵלֵא יִמְטָךְ מִמֵּנֵה סְרִיָּה
 לְסוּמְצִיִּים כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רִ'ל הַזֶּה רֵן כְּדַבְרֵיכֶם סֵמֵא תַּחֲבוּבוֹת חוֹבֵת בְּלוֹת וְתַגְלוֹ לְמִקְוֵם מִיִּם סְרִיָּים
 וְכֵן וְסִכָּה הַתּוֹרָה בִּיאַרְהַ זֶה בְּפִירָנֵם אִם יִסִּיָּה כְּדָחַךְ בַּקְּסֵה הַסְּמִיִּים וְכֵן מֵסֵם סִכְכָּךְ ה' אֶלְרִיד
 וּמֵסֵם וְסִכָּה וְאֲמַר קִירָס זֶה וְסֵבֵת ה' אֶלְרִיד וְכֵן וְאִמַּר מִבְּאֵר הַכּוֹסֵף הַסְּלִמּוֹת כִּי דִיִּעַת הַתִּירָה
 וְכֵן יִי אֶלְרִיד וְכֵן וְאִתָּה סְרִיב וְסִמְעֵת כְּקוֹל יִי וְכֵן וְכֵן הַתִּירָה סֵלֵא בְּפֶרֶק יִא מִסְפֵּר
 סוּפְטִים וְזֵל אֵל עֵלֵּה פֶּרֶתְךָ שֶׁחֲמֵלְךָ הַמַּסִּיחַ וְכֵן עַד אֲמַרְנוּ סֶהתִּירָה וְסִכָּה מִסְתַּבֵּת
 לְעוֹלָם וְאִין מוֹסִיפִין וְכֵן עַד אֲמַרְנוּ וְאִם יַעֲמוּד מִלֵּךְ דוּד הַעֵנָה בְּתִירָה וְעוֹסֵק בְּמִצְוֹת כְּדוּד
 אֲבוּנוֹ כְּפִי תִירָה סְכַכָּל סֶה וְסִכְכָּתְכֶם וְיִכְנֹף כֵּל יִסְרָאֵל לִילְךָ בַּהּ וְלַחֲזוֹק כֵּן הֵנָּה בְּאֵר הַרֵב
 כּוֹנֵת זֶה הַעֲקָר סֶהוּל לְכַוֵּן וְלַחֲזוֹק אֶת בְּרַךְ כִּית הַתּוֹרָה הַסְּרֹס וְלִהַחֲזִיר לְתַקְפָּנוּ לְפִי סִיָּה
 בְּכַחֲשִׁית לֹא מִסְתַּבֵּת וְאִם כִּבְרָ בְטָל קִיּוּם עִשְׂיִיתָה בִּימֵי הַגְּלִילֹת עוֹד יִפְסִיכָה כְּאֶהְיֵי קִיּוּם
 וְהַסְּמִיר בִּימֵי מוֹעֵד כְּמֵבֵאֵן סֶהכּוֹסֵר בַּעֲקָר זֶה כּוֹסֵר בְּתוֹרָה כְּחִשִׁית וְכֵן זֶה הוֹרַת
 לְכֹן בְּאֵר הַתִּירָה חֲדוּם הַעוֹלָם בְּפִיתָה סֶהוּל הַיּוֹד לְכֵל הַעֲקָרִי וְעֵלְיוֹ מוֹסֵד כִּיּוֹן הַתִּירָה
 כְּכִלְלוֹ: וְזֹאת הָיָה הַסִּכָּה אֶלְפִי סֵלֵא מִכָּאן הַדְּמַבֵּס כְּבָלֵל הַעֲקָרִים סֶהוּל הַיּוֹד
 לְהַסֵּם וְיִם הַסְּרִים גְּדוּל כִּיּוֹ יִסּוּר לְעֲבָר סֵלֵא יִסּוּר עֲבָר וְאִין כֵּל עֲקָר יִסּוּר
 הַסִּכָּה הַיּוֹד לְמוֹרֵכֵךְ הוּא הַדְּבַר הַקּוֹרֵם לֹן סִמְמָנוּ יוֹרֵכֵךְ וְעֲקָרוֹ צוֹרֵת הַסְּרִכָּה הַכּוֹסֵפֶת
 סְכָלוֹת אֲמַר סְכִיּוֹן הַכִּית הַיּוֹד לִבְהַכְרָח סְעֵלְיוֹ יִבְנֵה וְעֲקָרֵי הַכִּית הַסֵּם הַקּוֹרוֹת וְסֶהוּלֵיכֵם
 הַעֲפֵר:

ונעפר אבל אם לא היה היסוד קוד' להם הוא עמלנו בוכינו בו כן חרוט העולם היסוד הקודש
 לכל התורה שעליו בכתה ביתה ועליו ישמרו כל העקרים וכן תמצא הרב ז"ל פרמז זה
 בספרו בחלק הסני פרק כז כבר בארתי לך שהאמת חרוט העולם הנאיסוד התורה כלל
 בהכרח וכו' וכן אמר בפ"ה וזה לכונו ודע כי עם האמת חרוט העולם יסוי האותות
 כלם אמריות ותחיה התורה אפסיות וכו' עד אמרו אליו התאמת להם מפת על דעת
 ארסטו על הקדמות תפול כל התורה ככלל ראה איך באר הרב ז"ל חרוט העולם לא עקר
 לכד חלף יסוד ולפי שמוכרח ואנו להקדים היסוד לכינוי מזה הטעם פתח בכראסית ומזה
 הטעם לא תמצא הרב לפי סלא מכה אז העקרים וחרוט העולם יסוד באמר אמרנו וידע
 שהיסוד קודם במעלה לעקר נמצא שחרוט העולם קודם במעלה וכטבע לעקרי התורה
 פכסיתאין הוא יאמרו כל העקרים וכסיתאין מהאמת יסתלקו כל שאר העקרים ואין
 לאומר שאמר מודע לא עם הרבנס כן מציאות האל יסוד לתורה כמו פסם חרוט העולם
 לפי שמי שידע ויאמין בחרוט העולם כבר יורה ויאמין מציאות האל בהכרח אחר שהדבר
 לא יחדם עבמו ואם העולם מחדם יסלו מחדם בהכרח אבל לא יתהפך שמי שידע מציאות
 האל חלוי יבאר חרוט העולם כמו שפסם הפילוסוף ולכן היה ראוי להיות יסוד התורה חרוט
 העולם שהוא הנסא לפאר העקרים והוצרכה התורה לפומו בתחלת דבריה להיות ארני
 מציאותה הוטבעו עליו

הפרק הרביעי

ואם יקפה ארם עלינו ויאמר איך פתתם חרוט העולם
 יסוד לתורה ולא תחקור התורה בו רק בתחלתה ומתבאי
 נוסא החכמה שהחכמה תחקור בענייני אותה הנוסא בעצם
 וכלל אותו החכמה ופרסיה יחקרו בו והנה רוב התורה במצות השניות והשניות דבריה
 וחלק מובט ממהם בא בכאור החרוט נשיב לזה בסני פכסם חקיס כל אחד
 בפני עצמו האחד שאחר שחרוט
 אמתו לה כי בכל מקום פתיח מצויה מהמצות אמנם תפלט אמתה באמונת חרוט העולם
 נמצאו נוסדו יחד חפסטי יי' אם כן בכל מקום מצותיה חוקטר מובט לפמו ומכה טסוריה
 הפני שחרוט העולם יבאין במתי בחינות בסני עביוכי אם חרוט העולם הכללי וחלקיו שהוא
 המציאות ככלל ואם חרוט העולם הפרטי ואיסויו הוא הארם הנקרא עולם קטן כמו שאמר
 והנה מהבחינה הראשונה תחקור בו התורה בתחלתה מהטעם שכתבנו ומהבחינה
 השנית תחקור מתחלתה ועד סופה סכל הספורי והמצוות פכס אמנם באול להקנות סלמות
 לעולם קטן ולתקן עביוכי איסויו באופן סיחיו היומרים להביע להכללה האמתית ולתכלית
 שאחרן ולזה תמצא סדר היחס שנמצא בין ב' בחינות הללו ובחרוט העולם הכללי תתחיל
 לפרט כל המבאים וכפסקה כל התבונה והתכלית כח בארם ואחר כך אמר ויכלו הפמים
 והארץ וכו' כן בחרוט עולם הפרטי התחילה לפרט כל הדורות מארם ועד נח המכה ועד
 אברהם והארץ באברהם שהוא האב האחרון לאלה והראשון במעלה ובחסיבות והנור
 יוצאי חליו וכו' והכבד ומתנת הארץ לו ומתנת התורה לו כמו שאמר במה ארע בי ארסיה
 כי אין ספק שאברהם הפלט בהתבאר בתכל' הארץ לזרעו כמו שאמר יי' אשר הוצאתיך
 מארץ כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה הפכ כי המתן הכללי הזה הנכבד יסלנו
 תיבד שפכתו נאכלת מתת ארדים לו מהארץ פאין ראוי שחפסם סכניות הארץ לו

היותה לתכלית שיתחוק ויאכל מפריה ולא בסבת זה אמר הכתוב לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאילים ואמרו חכמים זכרם לברכה כל הדר בחוצה לארץ כמו שאין לו אילנה אבל אין עסק סגודש לאברהם מעלת הארץ ומעלת היוספים בה בקדושה ומעלת התורה וקיומה עליה ולזה אמר כמה ארע כי אירפנה כלומר הכה למה מהאל לא יענת מספטורא אברהם כעננים יותר האומות מחוקי"ה בארץ חשב טנה בסבת עין זכרום להחל מעליה ורשעת הגוים סבה להוריסם ויעשו רשעי"ה ממנה וכסתהיה מחזקת ביד ישראל יהיה להם דבר יהוסימוכים לעד בטוחים סכסכתו לעולם ירשו ארץ וחקר לרעת מהו זה הדבר מוסיב יחיד' על האדמ' הנבחרת וזה אמרו כמה ארע כי אין עסק ססתחודות מקום נבחר לאיום מה או לאומה מה כגון הדבר מעם האלדים סכל מעסהו באמונה ולזה הסיכו הסתיתברך קחה לי עגלה ממלמת וכו' רמז לקרבנות סכאמצעותם תפירה סבינה על ישראל והם מכוונת תלויות בארץ כמו שאמר השמר לך פן תעלה עולותיך וכל כי אם במקום וכו' והורה לנו כבידור סאף על פי סגרום החטא לרועו להנלות מארצם ולבטל סקרבנות לא לעולם יריב אבל ירחס ה' על יעקב וזהו וירד העיט על הפגרי"ה יוסב אותם אכרס והראילו כל הסעבודים העתידו לכא על רועו ואחר כך נאמר לו בסוף כיום הסוף בדת י' את אכרס ברית לאמר לרועך אתן וכו' והנה המתב' לא היתה לתכלית נפסד בטל וכו' סאמר' רק לתכלית ככד מעולה והוא סמירת התורה על אארץ ולפי ססתורה נכחית יראה סהעם לא יסיגס הכליון כבלות ויסוכו לירוסתם ולמתכתם כימי עולם וכסנים קדמוניות ונהו סהזכיר המתנה המחלטת אחר הראות לו כל הגליות סיפתעכדו כניו בה אומות העולם ונהו סאנלא יכו יסוכו למתכתם להיות זאת הארץ בלתו ראיה לסחוק בה פוס אומה כי אס האומה ישראלית והראיה לזה סאין ארצנו ומקבלת אויביו כי לא תמא ארץ ככל היוסוכ סהיא טובה ורחבס ואמר היתה נוסבת מעולם והיא חרבה כמנה כי מאן יבאו ממנה לא קבלה פוס אומה והסתדלו להסוכיה ואין להל' ידס וכו' סאמר הדמבן כפ' סתורה מכלל מה סאל' התבאר סחרס העולם יסוד וכו' סאפי סעלנו מוסד כל סמונה והתורה (הותרו הססקות)

הפרק החמישי

ואמר סהנחנו זה ראוי להכיה הדעות סמבאנו לאחרונים מחכמינו כחרסם ולבאר אינה אהס וכס' והנה כסחקרנו אותם מצאנו ססס סתי דעות יסמי ססס סהעולם כתחרס מלא דבר כמחלט ונהו דעת סהמבס ורכיס אחרים וסס מי סיראה סהעולם כתחרס מדבר מצד מה ונהו דעת סהלכב סרק י' וזה לסוכו סנה לא יסאר אלא סיהיה יס מאין מצד וס מים מצד והנה זו סהלקס סכעלמה סקודמים ואלס סיותה יס מים סיא סתהיה מנפס ואלס סיותה יס מאין סוא סתהיה מנפס כעדר כל צורה כו' אלנה סהדעות סכמבאנו לאחרונים מתי סראוי לסיס עין סעיון כדכריהס ולא כחוס להביא דעות הקודמים סכבר הביאס ולתנו אבל כחקור אס דעת סהלכב יתאמת מהטעם ססביא לאמתו אן ראיתו לאיתנו האמת כנה ואנה מסתי סהדעות ככחר לפי סתורה ומוכן סכתובים ולפי סמכיו הרב אסדראו כתעורר לחקור סחקור סהו ורבה לבטל ולהסיב על סהענות סעסה סהמבס כנד סהילוסוף וס רנה לבטל דעת סהלכב כהיחגס קדוסיק מכל צורה וראינו סכל טענותיו סטען כד סהמבס ו' מאסס ונתו כחסכו לו סחיון לסלקס מעל הרב כחזקת סהדלקיס דעתו יוכן להס סכבאר סכל מה טעון כנה סהלכב איכנה טענ' לבטל דעתו וכטל אותם סהענו סהביא לרוב כ' טענות סהלכב כאוסן סוק וכו' סכחר סהדוק סהכלתי כודק וכתחיל תחלה כמססה

37

הפרק השני

אמר הרב ז' חסדאי כספרו כלל ראשון מהמאמר הסליחי וזה
לסוכו והאמנם לתקנות הרב בטענה הראשונה מהטענות
שמפאת הפועל צריך להתבונן בה מאד וזה שהגור' אשר תחלוט ואל' שהיציאה מהכח לפועל
איכנו סניי בחק הנספד לטוען בה טענה וזה פלג יצויר באת הרב מהכח לפועל בלא סבה
מחודשת אם בעצמו ואם חוץ מעצמו וסקר פיהיה חוץ מעצמו אחר שאין עס דבר נמצא
יהיה אם כן חדוש הסבה בעצמו וחדוש הסבה הוא הפניני עד כאן : הנה זה החכם בוכח
טענתו על יתה כי אמרו פלג יצויר באת הדבר מהכח לפועל בלא סבה מחודשת וכל' זה
אמנם יצדק בפועל החומר פיהיה דבר בכח ויצא מהכח לפועל ונאמר מצאת הדבר מהכח
לפועל אי אפשר בלא סבה מחודשת אם בעצמו אם בחוץ אמנם כפי' שאינו גוף כבר באר
הרב שאין בו נפש ואפשר לבסוס פני' ולזה קם כעשה ולא כעשה עת אין זה סניי בחק הנספד
ולא כאמר שהוא יציאה מהכח לפועל ולכן לא יסיה לסבס מחודשת בעצמו כפי' שעל אחר
אמר אין בו בחינת כלל ומו' שאין בו בחינת כלל ואפשרות כמעט הסניי בחוקו ק' כפי' שעל
ולא כסתתה במוס כד כי הוא יפעל ברצון וכפס פלא טיבו עצמותו כך לארבע אופ' רבינו
הם כן טענתו קו יתה וכו' וכמה שאמר וזה לסוכו ועוד שהנספד שהוא בפועל תמיד
במה נספד ואין כדדבר מן הכח המאמר כפי' שבא מהכח לפועל הוא מאמר סותר כפסו
עכ' ים להפלא מחכמת זה האיט טרפה לייחס לרב ז' דבר פלא התמינו כי הוא המר
בטענתו שפעה כגד הרב שהגורה שתחלט ואמר שהיציאה מהכח לפועל איכנו סניי בחק
הנספד ואמר זה הלסון נגד הרב וידוע שהרב לא יחס לנספד יציאה מהכח לפועל במוס
עד אבל המר וזה לסוכו ואין זה סניי בחק הנספד ולא יציאה מהכח לפועל לא פיהמר
שהיציאה מהכח לפועל איכנו סניי בחק הנספד כמו שאמר זה החכם בספרו בסמו וידוע
שום הכדל גימל בין כ' ה'לסונות למו' שישכיל אם מעט ואם הרבה כי בין האלו' שאין בנספד
שום סניי ויציאה מהכח לפועל ובין האומר שהיציאה מהכח לפועל איכנו סניי בחק הנספד
הפ' טרביול כי הוא' מסלק הכח מהנספד במחלט והסניי אינו מסלקו ממנו אבל הוא' שהיכו
סניי בחוקו והחכם הזה תפס המ' הסניי ויחסו לרב והוא' הדבר אשר לא דברו ואין כדבריו
ממש קם חמ' בהנבד לרב במה סירחה מאמרנו ועוד שכבר קמרנו סדכרי הרב טלמיס
ונקיים מ' ג' הסכות ח' שהטענה הסנית כדקת מחד עבמה שאמרנו בנספד שהוא בפועל
תמיד פ' צא מהכח לפועל הוא מ' סותר כפסו והפלא מזה החכם פדבריו סותר' את דבריו
ולא הרב' שתחלה אמר שחדש הסבה בעצמו הוא הסניי וחזר ונאמר שאמרנו בנספד שהוא
בפועל תמיד פ' צא מהכח לפועל הוא מאמר סותר כפסו הן אמת פ' סותר דבריו הראשונ' ו
פ' צא מהכח לפועל תמיד אין בו חדוש סבה אמנם לא יסתור דברי הרב כי לא יקבלו סתירה
ועוד כתר החכם וז' והוא' הטפל הפועל שיפעל בעת ולא יפעל בעת אחרת הוא
לחסרון המקבל אבל הוא בפועל תמיד אין כדדבר מהכח אבל פלא יהיה
לחסרון המקבל כדדוע וזה פלא יפעל אין חלט בו מהכח עכ' : זה הענין כבר כתעורר
הרב עליו וזה לסוכו ואולי חשב חוסס סכנה שמאמר קבת הטעה וזה סקספל הפועל המנס
התחייב שיעשה עת ק' ולא יעשה עת אחרת לא מפני ענין אחד בעצמו אבל מפני הכנת
החמרים אמנם הפועל מוכנו הוא תמיד לכל תמיד ואם היה עס מונע המפועל הוא הפני
הזמנת החמרי לא מפני הפועל בעצמו ידע זה שהיטב ספוכ' ויציאה להצד הסב' - עברת
עשה הכורה בעת אחרת ולא עשה בעת אחרת ולא חייבן בזה המסל ואמרנו בלא סבה
הפועל יע' בעת ק' ולא יעשה בעת אחרת והוא' כספד כן הפ' לא קמרנו זה ולא חייבנו
ק' אחרת וזה ע' שני טענה קבל אשר חייבנוהו וקו' חייב אמתו סקספל הפועל אינו ע'

עלה כח כגוף אף על פי שיעשה עת אלו ולא יעשה עת אחרת הים סבת זה אינו דבר שהיה
 לא יאמר בו שיבא מהכח לפועל אלא שהיה בעצמו אפשר ולא היה צריך למוביא וביאור
 מהכח לפועל וכ' ע"כ הרב ואחר דבריו לא מייקנס על ימין לפוננו לפוננו אם הוא המסביר
 לכל עם הארץ מוקים הספק והמוליד התרתו מי הוא זה המולח לפוננו להתחכם על מאמר
 יתרום כנפיו במהדור דבר מעצמו שלם יאמר אם איך לודין אמת וכמכר דבורו כנגבתו אף
 מעצב עיניו מראות ברעיות והרבו ול מתהלך בתומו נדיק ותטב באיתן קסתו שלח תורתו
 ורבוניה הנה סברו אתו הלא באר הוא שאין דעתו לבאר עתה הסבה למה שכל עת זו
 ולא שכל עת אחרת אבל אמנם יכוין סבאי זה מהעתיים שיש על לא יאמר בו שיבא מהכח
 לפועל אחר שאין בעצמו פוס איש ולא יאמר שיש בו חיוס רצון באופן שישתב באותו הדורס
 כמו שכתבנו אהכחו ברצוננו כספעל בעת מה אחר סבא מהכח לפועל וכפא האפשר
 ולדעת זה בחק הספרד נמצע בחוקנו אחר שלא נוכל להשיג מהותו אבל מה שאמר הסכס
 הר הסדאי בדורסנו זה כסיפעל אין סמלט מהכח בו הנה אם רצה במאמרנו בכח הפועל
 דרך יודע פנה הכח לא יגד אל הפועל ולזה מה שאמר כבר הנה כפועל תמיד להיות
 גפדר זה חלקו לא יתכן עכ' איננו חלוק כי זה הכח לא יגד א הפועל כלל ולא יחליטו ומוז
 הכח סכחו המפורר עה נוכדך כח ונכורה לא מהכח המכנד לפועל ספוח חסרון בחוקיית
 נאם רצה כעח זמכנד לפועל נסוא מליצה מאפשר מביאות הדבר קודם מצויותו וכל אשר
 התמיד בלתי כמגא סנה יאמר ספוח בכח נסוא אשר יבשרך אל מפינן החמר יהיה בו כמנ
 סיאמר באנוסל ספוח בכח כורע וזה הכח הוא המכנד א הפועל אמנם לא יבדקו דבריו כי
 אין בו יתכרך פוס כח לקבל ההתפעלות והסנו חלילה אבל ים כח לפועל בעת זולת עת
 לא יחייב זה סנו בחוקו ולא התפעלות כלל אחר פעצמותו יתכרך מסולק מכל דר מדרדי
 ההתפעלות והסנו אמנם יקבלסו בעליו בכח בו מתפעל נאם כמכע מחקו זה לא יחייבסו
 אותו חלו סבה כלל לעולם ולפי שלא בחן זה החכס א סכחיה בה לול' מה שאמר וחיוב
 הפסד הסכרא קודם סקססה כיונס מנה יודע סזה ספתרלו לריק מביא לעורון ולטעות א
 עוד כתב החכס וזה לפוננו וגם אשר הסיב בטענה הב' ספסאלה מה סביאול לפועל בעת
 זולת עת בלתי דאניה ונתן הסכה כזה למה שאין לרצונו יתכרך תכלית יוצא ממנו
 ולזה טעם הרבין כן חייב לפועל כסירצה . סנה אם רצה שאין לרצונו בכלל תכלית
 יוצא ממנו הנה דרך כזה להיות רצונו עצמו וכמו שאין לעצמו תכלית יוצא ממנו כך אין
 לרצונו תכלית יוצא ממנו נאם רצה שאין לרצונו סמיוחד לפועל בעת א תכלית יוצא
 מרצונו הנה כבר יוחס לו יתבר' פועל' בלי תכלית כי אם חיס ספפועל בכלל יס לו תכלית
 נסוא ספסכה והסניכ' הנה סיותו פועל בעת ידוע הוא פועל מה ואין לו תכלית וזה מנונה
 מאד כעניי כל בעל' סכל וכע' בחק ספ' תפאר ח' ספאלה עכ' . הנה מאמר הרב בלפוננו
 כן אמנם כפאל יסיה לפועל תכלית אחר כפוס עכיס אלף סיות כמסך אחר הרצון יסיה
 סרצון ספוא בלתי צריך למביא סיס והרובה ספוא נאף עפ' סלא יסיונו מוכעים לא יתחייב
 סיעש סתמיד אחר שאין סס תכלית אחת יוצאם סבג' לה יעשה ויתחייב כפלא יסיונו
 מוכעים למצוא התכלית ספוא סיעסה כי ספעל הזה כמסך לרצונו לכד וכ' עכ' . וכסוכחן
 מאמר הרב לא יובנו מהנו מה טעמינו זה החכס סהכובס באמרנו כפלא יסיה לפועל תכלית
 אחר כפוס פכיס אלף סיותו כמסך אחר הרצון וכ' כלומר סלא יסיה פועל להכס תכליתית
 מחין תחייבנו אי תביאסו לפועל מה ספעל כמו ספארס עדמ כסויכל סבית אמנם יביאה
 לבגותו להסתר מהפוס או מסקור ולמסתר מורס וממטר (קלניס סיון) סזה לעולם כחוס

ובקור

לפאמר אז וזהו מוצא מאמר המקרי לא יבנה בית אמנם פעלו יתברך אינו כן שיפעל מה
שיפעל לסכה חזונית תחיבהו לפעול ולא תסתלק הסכה החזונית הדין לא היה פועל
מאמנם ופעול לסכה תכליתית כמאמת מרובו לא להפעיל לו לא להספיע מטובו לכמהאים
זה לא יבשרך למנוכס וגאל מכיאים זהו מוכן מאמר הרב לא כמו שאמר זה שהסכס סיהם
פועל ללא תכלית כי היות הפועל ללא תכלית יבחו כסני פנים אם שיפעל ללא
תכלית ויחיבהו לפעול הפועל סוף ואתו התכלית הן מצדמותו כמו שהמלנו באדם
ואם שיפעל ללא תכלית דל סוף כיון בפעולו זה תכלית כלל כמו שיפעלו הסכלים וזה גם
בן כמה כחוקו יתברך אמנם כאמר בס' שיפעל ללא תכלית וכיון כזה ללא תכלית יוצא
מרובו יתברך לא סיסים לפועל סוף תכלית סכעבורו פעל והוא שהטבס והחגינה כמו
שאמר וירא אלדים את כל אפר' עשה וסכה טוב מאד :

הפרק השביעי

ונכלל לומר סוף כיון אומ' כל הנקרא בסמוי וכך כלומר

כל קדושי הנמצאות אמנם יקראו בסמוי לחיותו מחייו
לכלם ומספיע להם מה סמוכין מהנוכות ולא תחסוב סהים בורך מה אל' במציאות העולם
עד שהעירבי סכס מחוץ להמציאו שאמנם היתה כונתי להספיע סלמות לזולת זה ולכבוד
בראיתו וחסו סכסור המוחלט סכל כבוד הנמצאות יאכל מאתו סכבוד הכ' כח' המסורר
דומ' לזה סכו לוי בני אלים סכס לסורות בזס המזמור סכסכור האמתי לס' לא לסוס
כמציא לפי סהוא יתברך מספיע כל הנמצאות מטובו ולא סוספע לו המציאות מולת וסג
סכבוד המוחלט סכותן בלתי מקבל וכדי סית באר העיון כזה היטב כפרס כל המזמור
וכאמר כי לפי סהספלה היא לסכלים סכבדלים ואחרים לברמים אחרו סת' היותם סכל
ואחרים לחרס כע' זהו אם כן מהארני סלח סג מסכלים יתגו סהוד וסכסח האמתי למי סהוא
מספיע לסס סטוב וסספכלים סהוא סס' וכתיבת סהוד סהוא סעיון וסיריעס וסססרה בני יתב'
וכי סהוא יתברך כבדל מכל כמציא ואין לו סוס יחס עמס' כמ'ס' ולמי דמיוני וכך במלת קדום
כפרס כבדל מכל תארי הנמצאים סמלת קדוסה כאמרת על ספריסות וסחבדלה וכמ'ס' ה'ס'
ולסיות ולנו סג מוכים מכירוס למי שאמר וסיה העולם וסספרס סיס בינו וכי קרואי לזה
הזכיר הנכיו סלס קדוסות קקק יי' כבאות וקריאס רמו להספעת ספלמות סכאכלת זה
הזס כמ'ס' סתרסס ומקכלים דין מן דין ולזה הזכיר המסורר סנה אלז סג מיטס וסזכיר
ראמנס לו סססס להיותם יסכיס ראסוכ' במלכות ספלמות וסס סכלים וסגרימי וקראס
בני אלים אם בני לסיותם עלגלים מאתו יתברך וסס אלים להיותם בלתי כפסדוס סלסון
אלים סרבונו חוקוס כמו זאת אל' הארץ לקח ולסי סססכלים סס עלגלים קתס מקסת
נאס ים לסס מעמידוס ידועים כעלה סראסנה כמו סאמרנו למעלה לזה קראס בני אלים
ולכן לפי ססגרימיס יקבלו ספעס מהסכלים ססס בני אלים אם כן ככלס ידק בני אלים
ואחר ססזכיר אלז סזכיר המין ספליסי באחרית וזה אמרו יי' יתברך את עמו בסלס
מסכיס עס המאמר אתס קרנייס אדס' וסנה כונת המזמור סבוללת להורל ססוא מחוייב
סמציאות וכל ספאר אספר סמציאות ולכאר סכל המורכבים יסגנו ויקבלו ססססס וסוא
יתברך לא יסגנה' ותחזיל' לפרס סססוקוס על ססר סכו לוי' בני אלים
מסו ססכה סתגנו לו סכבוד סמוחלט לחיותו מציא כל סמציאות
ככללו ותלקיון ולא קנה דבר ממנס ולא סכוולת וסו סכבוד סאיתו כמו סאמרנו וכן סתגנו
לוי' יתברך סחוק סמוחלט ססוא בלתי ספתגה וזה אמרו וסו

מאמר ראשון פרק שביעי

וצוה ואמר חביבני פעמים לפי כולל באומרו בני אלים פני ענינוכס כמו שאמרנו לפי
 אמר חביבני פעמים ולפי פסוק יורה לחוב המציאות כמו שאמרנו בפסוק לכן אמר
 שכן לוי כבוד שמו וכבוד הפס הוא היותו מורה על חיוב המציאות וכן הוא קצתה הדמיונה
 המוקדמת המציאות לזאת למה שהתבאר מציאות עלות ועליונים מתלשלים זה תוך חזק
 תבלייתו למעשה סקר חיוב חס בן שתכלה שלפני המציאות לכמה מהחיוב ההפוך שהוא
 מקור המציאות לכל והוא הטעם ולפי שאין לויות פנים יחס עם פנים כמבא המצטרף מצד היותו
 אינו במציאותו והדברים כאלה הם כאמרו כי וכו' כשתקף הסם לכן אמר הסתהו לוי
 בהדרת קדש כלומר הכניעו לשכנו להיותו מתואר בהדרת הפירוש וההכלל הכללי משום
 כבודו כמו שאתרתי מתוך כבודו בקדש ולפי שכל פני דברים שאין בהם יחס לחיוב
 כיוצא הדמיון לכן אמרנו תהיות שהכלל שאנו מהלוי והשבח ותוארים הם מיוחסים
 בכוונתו כענין אחד ולכן הוא ראוי מהללו ולפי שהיא ותבדך רב העלילה ולו כתבנו
 עלילת הנמכרות והכפלות מזה וכלתו אמר עופה פלא שבהתקף השפלות יתבר' חלק
 שפועלים וזכה חזק לפנים כמבא יכולת על השלמים כלתו לוי לכבודו מה לעופה בשלמות
 לכונו ולכן כמבא ראויה על היותו נאדר בקדש אמר עופה פלא ורצה להורות העניינים
 המשתנים והשונים הנכבדים מאתו יתבדך ולפי שהקול יורה על המאמר והמאמר יורה
 על הגורם לכן הדברים הנבדדים מאתו ככה אותם כסם קול והזכיר שבה קולות לרמוז
 לשפעה מיני היות והם ארבע יסודות והדומם והזכום והחי וכעבור היות רוב סבות
 השניות והפסד כמסכות אחר הכמות הגלגליות שבתנועת הגלגל יתערבו הסיודות כי יעלו
 מאשר למטה ויורדו מאשר למע' ובאור ובחשך ישתנו מציגים והחום וירחיב ורפה ויבטל
 ויגדל והקור יקבץ ויבביל המתהוה והוא השפלות סמיכות להם ותחלת השתנויות
 שיתקדש מהם השני אידים שהם תחלת אותיות הפילי אשר המטר מהם אמר קול יו' על המים
 זכן כמבא בתורה שאמר ואיד יעלה מן הארץ ויבר יו' ויצחק ויכל להורות כי פני האידים
 הנכבדים הם סבת הגלגלית המקורים והרכבת הנמחה והכח והתבאר בספר אותיות השמים
 שמהם תנועות השמים והמנות יתחזו פני אידים האחד לח ואסכי ובס' אמנם הראשון הוא
 הם יובא כטבע האש וכקר' קיטור ועולה עד החלק העליון משאירי שהוא שם ויבס הנקרא
 איתר לקירבתו מיסוד האש והגלגל ולהתלהבו עם מתנועת הגלגלים יתחזו ממנו אותיות
 השמים ויהיה חמר לאר השמים וכעליו הנכבות וכוכבא דמביט והוא הנכבב המדלג הנקרא
 כוכב כוסל והסל הכת גם לרעם ולרעם ולכרך סנקרא חס לנהט אמנם האיד העפני כחלק
 לפני מינים המין האחד הוא חס ולח כטבע האויר והפני קר ולח ואם בו חום מה והנס
 לכבדותו יעלה עד מקום השטח הראשון לא בו והראשון הוא כטבע האויר ועולה למעלה
 מהפוך הניבון והפני לקורו וכבדותו יעלה אליו לא בו ויתחזו ממנו המטר והשלג והכרד
 אבל לא הטל והכפיר שהם יתחזו ממנו לארץ ובה המטר אמנם יתחזו מהאיד
 שיעלה מן הארץ וכפרט מן היס בחלק האמצעי מן האויר שלא
 יתלכח מקירבת האש והגלגל ולא יתחמם מהפוך הניבון שהוא חלק קטן מהאויר ויתחזו
 למטה ממקום האיד הלא כי יעלה עד סמה לא בו והוא עם מים ככה ויתחזו מים כפעל
 וזה אמר קול יו' על המים וכו' על הכבוד הרעים וכו' רמז להויות פני האידים הנכבדים
 והאותיות הנמשכות מהם והם הרעים ויתר הדברים שזכרנו והמטר ואמנם הזכיר ברעם
 ואמר אל הכבוד להורות כבודו יתבדך שאם מהויות האיד שהוא קטן הערך לשאר הויות
 יומך הרעם ממנו שהוא הקול המבחי' והמפחיד לבית בני האדם חף כי כשהוא נכירא מפני
 שחר יו' ומדרד באונו כי מלק כל הארץ כבודו ואות על מים רבי' רמז לישוד המים ולשויות

הפירוש

היום המים הרבים שבעולם יורדוהם הים הים הטבעיים רובה לומר שהמקום
הטבעיים למים הוא הים כפי שחומר הפילוסוף האחרון עליונו מאמר סני יואל קול י' כפי
קול י' בהדר רבה בזה שלחית הלה הדברים מתהוים בסבת התנועה הנלגית והתנועה
תורה על מניע שדבר לחיוב עצמו הם כן והתנועה הכללית בעלת תכלית תורה על
מניע כלת בעל תכלית לזה אמר קול י' בכך רובה לומר ככה הכללית נסתק כלה ולפי
ההשלמות הנמצא בהוים יורה על הסוף הכללית בעל תכלית לזה אמר קול י' בהדר קול
י' סוכר ארזים רמז במחוס והמר שכבר יקרה בהם הטני וההפסד מצד טבע הרבנות
ואם טהם יתבר' שפכדם לצורך הכח וזהו המרויטכר י' אלת ארזי הלכנו ולפי שהארזים
הם זיתר רבה הם כמו שאמר חסר כביה ארזיט נבה דבר מהם תחלה והוא הרזן לסאר
הבחיס כמוהן הארז אשר כלכנו ער החוב שכיר ואמר שכבר יקרה בהם ההויה
וההפסד ער סינגועו כמו על לקלות תנועתו וכן קל מהיה יכרתו והזכיר שרזן הוא
הר כהרן ירחל טוהר כומח עים וארזים רבים ולמר זה הזכיר יסוד האם ואמר קול
י' חובכ להכות אם להורות אל מה שיקנה מהסכירה והממונה הטבעית יסוד האם כמו
סמורכים שהתבאר טהכ הטבעי לח יפעל לא כהום וזה החוס אינו אם אחר פהיה האם
מפסוד הכח לאמהנה להם וזה החמימות מהיה ולכן זה החמימות דומה להמיו' המלכותי
רזיני אשר תשערה המלכה לטעול פעל מהפעלות אשר תפעלם וזה מבוחר ככל מה
פזיה מהמלכות תפעל בחמימו' וזו החמימות היא בעלת צורה כס היה פמורה הפעורה
בהכרת והיא הכח הנז' ודע שארסטו יר' שבחלק האוריי מהרע כחי קיראהו כח
בטני לככס' סיכא כס' וזה נגאלכוס יקרההו מביר ועפויים טק אם הוא
סכורא חן וולתו והנותן אותה אלנו רובה לומר הכל ארסטו הוא הסמם וסאר הככבים עם
בעל תרע כבעל תרע או לבדם כמתהוים מעצמם ואל' וולתו והוא אשר ירבה ארסטו
באלמרו סיפורות כח כספי מסיכות ואמר זה כי הוא גם כן ביסודות רק בכח קרוב סאחר
פהיה הוא ברע העבור והוא ביסודות פהם בכח זרע כי יסוכר מהוים י' המח בעלי חיים
אם כן הכח הנפשי המהוה מסוכך ביסודות ומעורב כהם בכח נקכה מחוס המום וסאר
הכוכבים סכיסודות חוס פמימי כוסא לזה ולכן יתהו מהם במח ובעלי חיים מה וככלל לפי
זה הרעיה זה הכח הנפשי בנושא המיוחד שהוא החלק האוריי הסומימי דומה לצורת המטה
אשר ככס' האומן שהוא הכוסא המיוחד להמה והוא כח כדל סיר' טפעלות כוללת כלי
בופי סחוס כמה הוא חוס לא יקנה התמונה והאריגה וכמו זה יקרה סכל כמו שהתבאר
בספר הכס' ואל זה רמז חובכ להכות אם שהוא יתכרך המסער זק החוס המהוה והגור
אותו על ידי סאמעיים כמו החובכ דבר מה להכין אותו באופ' פהיה כחות לסמוככנו
ההוא ועל ידי החכיס ימער ויובל כתאר מיוחס א האומך המלכותי ואמר קול י' יחול
מדבר רמז ליסוד האוריי ואמר יחול מדבר רמז לרוח שהוא מורכב וטבעו טבע האוריי
נהכה סאוד היכס שהוא פרס לרוח יתהוה בארץ מחוס הסמם המגיע אליה כפי פנים אחר
מהס קרוב מפני הארץ הספויים והוא אשר ימלט ממנה ויגביה לעלני עוד ירד כפי תקרר
יוהיה ממנו הרוח והסני זה סאוד הוה ככטן הארץ הענוק וכפי קרה לושלא ימצא מקום
לכחת יתהך ככטן הארץ ויתכועב באותם הסבילים הצרים והמעברים המנוקים ואז
יסיה רעם באותו חלק מהארץ טתילר בה זה הרוח ועל זה אמר קול י' יחול מדבר והזכיר
המדבר להיותו ציבר עליו החוס והיוכס והרעם ירבה במקום כזה לפי מסכתו סאוד החם
היכס ולו הסכה יהיו הרעפים החוקים כמקומות סיתחוקי כס היוכס והסממות וכמקומות
סרבי המערות וזה לסנר הרוח כאלו המקומות יתר מבולתם וואמרנו טעם אחרת

היה לו משה קדם להורות כי נמוס ארץ ויוסכיה מלפני ארון הכל סוחר המוציא הגדול
 והגורא שהוא מדבר קדם מפניו שאימת זס המדבר מוטלת על סבריות ועס כל זס ירעס
 יורגס מלפני יי וכל סכן שאר תקומות הארץ סמרצו ארץ מקומה ועמודיה ורמוכוס
 ליסוד הארץ וסכבר יקרה סכני וספסד ובאמרו קול יי יחולל קול רמוז לכעלו חיים ויסיס
 יחולל מלסוך חילס ידו כחם כריח ספי יצירה והציר החילו לקלו תנועתס ולתינתס ארובי
 החיים ואמר סכבר יקרה להס סכני כמה סיחסוף ישרות ספס תקוס חיותס ומזונס ואחר
 סהציר סכני וספסד הקורה לכל אלגהמורכביס הורה סכעולס העליון וכפרט סככליס
 לא יקרה סכני וספסד וזס אמרו וכסיכלו כלו אול כבוד ואמ' כלו לסורות סאיס מהס
 לא כערר ולפי ספסד ית' הקיזס סחמתי ואפילו כססתנות איסי סארץ וספסדס לא יסתנס
 אמר יי למכול יסכ וכו' וסיסה תורה על הקיזס ולהורות יכלתי ית' על כל סכמכאל לעסות
 כל אשר סעץ כחס אמר יוסכ יי מלך לעולס ולפי סכעולס הזס האר' הוא סמכיל סכברא
 ככלס אלדוס וסוף סככר המיזיס וסוף סככר ססארס הוא יסראל לטוכ טכע מקורס
 ומלת סככלתה לכן אמר יי עיו לעמו יתן ואין ענו אלא תורה סנות סחוק לעסוקיס כס
 להסאירס לעד כדי סיתדמו לעליוניס ספסד יתב' סטבח על זס העס סוף על פי סיסיגס
 ספסד מחד הגוף יסי קיזיזיס כאיס מחד ספסד וזס כסכת סתורס סכנוס להס מהסס ית'
 ולפי סדרכי סתורס דרכי טועס וכל כתיבותיה סלנס וסמרת הארס מהספסד הקורה מחד
 מלחמת יצהר לזס אמר יי יברך את עמו כסלנס אס כז סכבוד סחמתי סול לסס יתברך
 וזס אמרו ולכבודי כראתינו ולפי סכעולס ככרא מהאין סמוחלנו אול כראתינו ואמר יצרתנו
 כמורכביס מחמר וצורס כמו סגריזיס אף עפיתנו ככר עזו סכאמר כונססס ארס

הפרק השמיני

ואחר סכארנו המזמר נסוכ למה ססיזכו וכו' ואמר וזס
 ה' סדאי ססיותו פועל כעת ידוע הוא פועל מה ואין לנ
 תכלית וזס מוכנה כחק כל בעל סכל כס כחק יתבר' ככר כארנו ססוף ית' פועל לתכלית
 ככר אמנס אין תכלית דכר מחוק וחיפיהו לפעול כסכת אונתו תכלית סמתחדס המביא
 לפועל כי הוא ית' פועל כרצונו לתכלית סטכה וזאת למה פעל עת זילת עת אחר סיחסו
 על כל סעתיס יחס אחר ככר ססיב עליו עז' ואמ' סאמתת סרצון ומותו זס עכוינה סירכס
 וסלא ירצה ואס היה סרצון הוא לכעל חמר עד סיכוקס כו תכלית אח' יוצאת יהיה רצון
 אינו ססתנה לפי המוכניס וסמתחדס' אמנס רצון סכפסד סאיזו מפני דכר א' כסוס פניס
 וססתנה ולא סינתו רוצה דכר עתה וירכס זילתו מחד סכני כעצמו ולא יביא זס לתת סכה
 אחרת כוון ססיותו פועל ולא פועל אינו סכני כמ' והכתי ית' סרצונו ובצן סכפסד יאמר
 עלהס רצון כסתוף ססס ואין דמיון כיניסס עכ' ולכן אס יסתל רצונו ככפסעל עת ולא
 עת לא יסתנה רצון סכפסד אחר סאין יחס בין סכני רצוניס וכזס הותרו כל סססקו סססס
 על סרב וכסארזו דכרי סרב ככנורתס ואולס כססקו ססדס כטענו סעסס סרב לקיזיס
 חדוס העולס וכתיב' תחלה אומר סאס הודינו כהס סיתנו סחמת כזס הדרוס סתנה לא
 יחויכו היות סחדוס מהאין סמוחלט כן עד אל וזס סססענו סאלס כסיסיון כהס לא יחויכו
 אלא כוכת מכיזן רצון רוצה עכ' גם סרב זל לא היה כדעתו להוכיח מאנתס סטענות
 סחיוס כמוחלט רצוני סותו מהאפס סגמור כי ככר ידע כס טענה מה וסיף ומה יתן רק
 רצה להוכיח לבטל דעת סחמתי סזס המציאות כלו עכ' סיזכ סכסיכוח עכיוני' ו' סססר
 רצוני סמהמציאות סלקח ראיח על סיותו ככנות מכיון ורצון רוצה ולא עכ' סחיוכ כמ'
 וסביא ראיח מהחלף סכמכא כגריזיס ססימיזיס סספסולות סמתחלסות יורו על כוכס
 רצון כמ' סרב כנורה סב' אמנס להוכיח סחדוס מהאפס סגמור כסמך עז' על דעת סיערס
 והקבלה

והקבלה אחד שלא התבאר סותרו במופת כמו שהוכיח ואמר וזל ואמנם העיריתך עץ שלא
 תרונה שהוא איש מסייתך אדם לחמוד יוש אבספק טיססקחו על הדוט העולם כז עד אמרו
 וניכחא בזו כאלו באמת לא תהא תורה שלמה שלכו כשיה בטלה שלהם כז הנה באר שהוא
 כפסעו כהדוט העולם על משענת התורה והקבלה אחר שהוכיח מהמביאות היותו מורה
 על כונת מכיז הסך האל בקדמותו וזמ"ט ה"ז חסדאי וזל ולזה הטעם היא תחייב מביאות
 התכלית כגי מים אבל לא ימכע בהם המצאש ע"ז החיוב ממנו יתברך עם התכלית ההוא
 כשינוי ואם ה"ז מכלתי סיחוייב רצון רוצה הכה מה המונע שלא היה הרצון ההוא קדים גם
 כן מי יתן נאדע ע"ז ואמר שכבר באר הרב המנע היות זה ע"ז החיוב ואמר וזל אמנם
 כל מה שזכרו בענייני הגלגל לא נתן כזה עלם מבוארת ולא כמסך הענין בו על סדר
 שיתכן לומר בו החיוב שהכה כדראה בגלגלים מהם מהממחר התנועה למעלה מן המתאחר
 התנועה ומהם מה שהמאחר התנועה למעלה מהממחר התנועה ומהם מי שתנועותיהם
 שוות אע"ז תקצתם למעלה מתקצתם ועניינים אחרים מאד עצומים בחק כחיות הענין עם
 החיוב ע"ז הרב הכה שטבעה הזאתמנע המצאש ע"ז החיוב לא כמ"ט ה"ז חסדאי ואמר
 ואם ה"ז מכלתי סיחוייב רצון רוצה כל באמר שהפילוסוףאף הזכיר כלל רצון לא קדום ולא
 מחודש רק אחר שהכל כמסך אחד החיוב ואמרנו רצון לחיוב פני מקבילים ואף שכאמר
 שהרצון קדום לא יתחייב היות שפועל הכמסך מהרצון הקדום אבל כאמר שהוא מחודש
 אחר שהוא ית' חרמו כרצונו והזויאל לפועל המביאות הרמוז בעת מיוחד עם היות שהיה
 כבר בפועל המביאותי כרצונו הקדום אמנם לא יבא לפועל הרמוז רק בעת שהסכי' הרצון
 שהוא להזויאלו וזה המוכן מדברי הרב לא כמו שהבינו זה החכם והנרבוני וסכן זה ההכרל
 צוד כתב ה"ז חסדאי וזל ואמנם הטעם הסנית הלקוחה מסקדמה האל שמהלח הפסוט
 לא יתחייב לא אחד פסוט למערער פיהמר שלא תחייב חדום וזה שהסקדמה היא
 אש היה שתחייב רצון רוצה גם היא עצמה תחייב כשיהיה הרצון אחד פסוט שהרצון ירצה
 שיהיה רצון מורכב למה שהרצון מתפסוט בכל חלקי המורכב ולזה מה סיחוייב כז עד אמרו
 ולא יתחייב אש כן מהטעם הזה שהדנים הזה וכ"ט חדום קומן שלא יתחייב ממנו וכל' והכה
 מי סיכוך דברי הרב על אמתת יר' היות טענת זה החכם בטלה וזה שהרב אחר שארפט
 סיכה שמהאחד הפסוט לא יתחייב אלא אחד פסוט ולזה נור שלא התחייב מהפסוט חיוב ראסון
 אלא סכל אחד פסוט לא דבר אחר ואמר שהסכל הראסון סכה לכ' וכל' כלם וכל אמר
 ירחקו הפכלים יתפסוט בהם תרכבת ענייני' אחר שמוסכליהם רבים וטעם הרב נגיד ואמר
 ששם הודאכתו לו כזו המחשבים והסברא ארך היו הפכלים סכה לחיוב הגלגלים מהם ואיזה
 שדרך ים בין החמר והכדור שאין לו חמר בכל וכן יםא' ויאמר לו הענין הא' הפסוט שהתחייב
 ממנו הגלגל אף יסיה והגלגל מורכב מסני חמרים וב' נור' חמר הגלגל ונורתו חמר הככב
 שנקבע בגלגל ונורתו ואם יהיה הענין כפי החיוב במ"ט ארסטו ח"ל לנו כהכרח לזה המורכב
 מכלתי סכה מורכבת יתחייב על חלקה הא' גרם הגלגל ועל חלקה האחר גרם הכוכב וז'
 אש יהיה חמר שפכבים כלם אחד וסכה יתכן שיהיה ע"ז המאיר מהם ע"ז אחד וע"ז
 החפוכים שאין להם ויהר ע"ז אחד וכבר נודע שכל גרם מורכב מנורתו וחרו והארוך
 הרב לטעון כנגדו בענין זה ואמר אבל כסנאמין טזה כלו בכונת מכוין פעולו ויהוה כמו
 סגורה חכמתו אשר לא תנוע לא יתחייב לנו דבר מלא השאלות כלם אבל אמנם יתחייבו למי
 שיאמ' טזה כלו ע"ז החיוב לא ברצון רוצה והוא דעת שלא ימסך ענייני' על סדר המביא' ולא
 בתלכו עלם ולא טע"כ ממסקת וכו' סכה ח"כ טענת הרב ודבריו כלם להוכיח שהסכל כע"ז
 ע"ז הרצון לא ע"ז החיוב וכאמר נאמין ז' ויפאל לנו און יושפך עלינו ח' מהמסקות מסתקבו
 על ארסטו כאמר

על לכוונה ממנו יוכי הכעל הפכל אחר שמוסכל המביאות סוף מתחייב וממנו נחל סיחפת
 חלום לא יאמר בו לתכלית מה נתחייב ממנו מהתכלית אומנם יבוקם לכל מחודש סכעמה
 בכוכב בעל סכל חמסם הדבר שאינו מחודש לא יבוקם לו תכלית וכמס' חב' סי' בוסם בתב
 הרב וזה לאמו דע סמהגולה סברחיון על חרנם העולם למי עמוהה האמת הוהתס סיעמוה
 עליו המופת בכמבאות הטבעיות כי לכל דבר מהס תכלית אחר וסוף תפני זה וזה ראיס
 על כוכב מכויז ולא יצויר כוכס רק עס התחדסות מחודס וכך נלזס הנאכל מעכל סכל על
 החיוב כפיאמר בו סיס לתכלית מה קנא מאחד סותר בפסולא כמס זה החכס וזה סהתפלות
 יגיה על הרצון וירע סהחיוב וסרצון סני מקיבלים ואס כונן ברצון היתנו קרס ואמר זה
 החכס טיבדק בו סמאמר סיסה לתכלית מה מכלתי סיחיוב הניס מחודסת כבר אמרנו כמס
 סקרס סמי סיכיה הרצון קרסו כמו סמאר הכרבוני הוה דבר אחר עס מי סיכיה החיוב לא
 עסקה הענין כמלות סונת סמארבו כרס יורה על סחיוב בהתחייבות העלול מעעלה
 ועוד ירעס מהתכלית אומס ימצא כהוה לא כמה סאינו סוה וזה סאחר סהתבאר סתכלית
 הדבר איכנו הדבר באלו סמרות סמאר סתכלית הכסא אינה מעצמות הכסא אס כן סתכלית הוה
 ענין יוכא חוץ מעצמות הדבר לא ימצע חב מחלוקס אומכת וס התכלית סכסס החמריית
 נסרריית או סכסס ספועלת כי אין עס סכות זולת לו וסקר סיסס החמריית נסרריית אחס
 סאלו סס מעצמות הדבר והתכלית יוכא חוץ מעצמות הדבר כמס כסאר חכ סיסס סכסס
 ספועלת סכסס ראסוכה ועצמיות להמצאת התכלית הוה כמה סיפעלסו (והתבאר אס כן
 סהדבר סאינו מפועלת פועל אין כוסכה תכלית אחר ססכסס ספועלת הוה ספועלת ל
 לתכלית לא זולתה מסאר סכות אס כן סאומר ספועל באכל מעכל סכל על דר החיוב
 כסאלסו אס הכעל סכל יס לוידיעס בתכלית ספועלה המתחייבת ממנו או לא אס יאמר
 סיס לו ידיעס באותו סתכלית כאמר לו לא ימצע מחלוקס או ידיעתו באותו סתכלית היתה
 קודמת לפועלה או מתאחרת לה או היתה הידיעס בפועלה ובתכלית יחד עס הוה קודמת
 ידיעת התכלית לפועל אס כן לא היתה הפועלה מתחייבת ממנו על דר החיוב לא על דר
 הרצון אחר סיסס התכלית קודס לה ועדין לא היתה הפועלה כמבאת וסרורסני אס
 היתה הידיעס מתאחרת בתכלית והיתה הפועלה קודמת לו כידיעס חכ סיס אותו סתכלית
 מקרה לאותה ספועלה והוה הכעל סכל התחייב סתכלית לפועלתו הוה כמקרה אחר סלא
 ידע כס פוס תכלית רק אחר מביאות הפועלה כי סתכלית העצמי קודס לכסס ספועל
 לפועלה ואס הוה אחרית סמעסס נלזס אס תמצא פועלה מה לא הרגיס כס ספועל סוס
 תכלית רק אחר סמצאה יאמר סהתכלית הוה מקרייבה אחר ספועל לא ידע כס פוס
 תכלית קודס המביא הפועל אס באמר ספידיעס בתכלית וכפועלה היתה יחד כחק
 ספועל על דר החיוב אס כן ידיעס סיס לובתכלית לא תהיה סכסס למביאות הפועלה אחר
 סהוה יחד כמביאות עס סתכלית ולא הוה סתכלית קודס לה כסוס ואחר סלא תהיה
 סתכלית סכסס למביאות הפועלה כלל יתוה סיכנו סתכלית דבר מותר וכל סמותר
 מפועלת פועל סכל סכל כי סכעל לא כעסל כול סל סכן מי סהוה על הטבע :
 ואס יאמר חומר החר סכעל ססכל ספוטו הקדמון הו כל ידיעותו כפועל יחד חף עס
 סודע הפועלה והתכלית יחד לא יקרה מזה כול כי טכע סכעל סכל כן חייב סהיניס
 ידיעותו כלס בפועל יחד ככל עת ואלוה בארס סודיעתו ככס ראסנוה יוכא מהכח לפועל
 כהדרגה כהמך ומן ידע סתכלית קודס הפועלה ספועלה מם סאין כן כחק סכסס סכל
 ידיעותו כפועל הגמור ולא ימטף סיפעל ללאת כלית אחר סודע בתכלית ספועלס ואס
 סהיתה ידיעתו סתכלית וידיעתו ספועלה יחד כסעל אכמיקאות ולא יקרה מזה כול

פניו בלזה ונאמר ששם הודאתנו שהספר לא תהיה לנו ידיעה בכח באופן שתצא צפת תהיה
לפועל נשי שאיכנו בעל חמר ואין לנו התלות כסוס כח כלל אחר סתיה הכח ממטיגי החמר
חמס הספר ידע בשלמות הדבר המוחלט אחר שיריעתו סכה למציאות אותו הדבר ואם
התחייב ממנו התכלית והפעולה יחד לא ימנע מחלוק' או היתה באופן כי כשימצא התכלית
תמצא הפעולה וההפך או תהיה ידעיתו כי כשתמצא הפעולה ימצא התכלית עמה יחד
ונח יתהפך חס הראסון ימסך אם שלא פעל לתכלית אחר התכלית והפעולה יחד שהפעול
לתכלית התכלית יקדם לו בידיעה ויקרא לתכלית בהקם א המציאות הנמצא חן לכנס ואם
הוא ראסון בידיעה ולזה יקרא התכלית סבת הסבות ואם היה הספר לא קדם לו שיריעה
בתכלית ליריעת הפעולה לא יאמר שפעל לתכלית רק דרך השכרה והמקרה לא בעצם
ולא נוכל לומר כאצל המסכל לתכלית מה אחר שלא כתחום תכלית ולא הפעולה ואם היה
כאצל ממנו לתכלית מה היה התכלית קודם לו בידיעה קודם אצילו הפעולה ואכחשו הנחננו
שהפעולה והתכלית כאצלו יחד ממנו אם כן לא קדמה לו ידיעה בתכלית ואחר שלא תקדם
לו ידיעה בתכלית היה אחרנו שפעולתו כאצלת ממנו לתכלית מא' בלתי עצמית והמקום
כי הקפה את רוחו ואמץ לכבו לוח' שהתכלית יבחן בב' בחינות אם תכלית כולל ואם תיוחד
נהכולל הוא היות הדבר נמצא להיות המציאות טוב מהשדר נה' יאמר שהוא עם הדבר יחד
ורעה ה' הבעל סכל הנאצל ממנו כסוף לזה ונאמר או זה הבעל סכל הנאצל ממנו הדבר
והתכלית יחד או יס' לוידיעה כזה התכלית הכולל אצל' אם יאמר שיש לוידיעה כזה
התכלית או כאצל ממנו אותו הדבר לזה או לא אם הראסון אם בין כבר רצה באותו התכלית
אחר שנאצל ממנו הדבר בסבת אותו התכלית ואינו אם כן על בד החיוב' אם לא ידע
אותו התכלית אם כן אותו התכלית כמסך בדרך מקרה אחר שלא כאצל ממנו אותו הדבר
בסבת אותו התכלית ואם כן אין השגם בין השועל על זה הטבע וכינומה ית' ומה יוסוף
סכלו אחר שלא ידע תכלית הדבר הנמסך מי ית' נאדע סכן יתחייב אם נאמ' שירעהו ולא
פעל בסבת אותו התכלית ומה שאמר הד' סדר' וול' וכל סכן אם נאמר שנאצל לא בחיוב
חבל כרצון קדום ש' דק כו המאמר סתיה לתכלית מה תכליתו סיחייב הויה מחודשת עכ'
כבר בארנו כמה מקדם שמו שהכוח הרצון הקדום הכי היותו המציאל בחיוב ולא ירעם או
פרעה ל' שית המלצה כמל' ולזה מבואר שלא יפול עם התכלית במי שהכוח החיוב או
הרצון הקדום ובוטל' עשנתו כד' הדל' ודק הדל' במ' שמה שאינו משפלות פועל אין כו
סכה תכליתית וכי הסכה התכליתית אומנם תכוסם למחורם שהוול לא לקדום ולזה היה
שלא תנתן כבר מהחכמות הלמודול סכה תכליתית אם לא היה זה כמה סכה מנד הטבע
והבחירה אבל כמה שאינו משפלות פועל לא תנתן בה סכה הפועלת והתכליתית
עוד כתב החכם וול' ולזה הוא מבואר בכל המופתים שהם מהמין הראסון שהם כערכים
על הדדום להיות מה שהכוח בסגולות הנוה הוא בעצמו הדדום עכ' יס' לפלא
מה החכם מדיע רצה לזנוק מרה בדברי הדל' ולהטיל בהם דושי בדל' שהמוני המפורסם מה
שאינו כן ע' שאמת' סכבר באר הפילוסוף בספר ההקם שהדבר יסיה באור מערכה אם
באמת ואם כפרסום' אולם ה' כמו שהיו סני דברים דבר ה' באמת ואמנם יתלפנו בסמות
נה כשהיה להם סמות כדדפים כמו טיבאר אדם כנה הדבר הרמוז אליו שהוא יין לפי שהוא
חמר אבל כשהיה אלבנו דבר המוכל המציאות לב' דברים מתלפנים והוא מציאות אחד מ' דברים
דברים אל' לאחר ידע בעצמו והשתלבו לבאר מציאות זה הדבר המוסכל לאחד מסני
דברים א' במציאותו לרבר האחר' כבר בארנו המוסכל במ סכל אומנם לא יחייב סתיה
כמו זה הבאר הוא הבאור שיקרא מערכה בסמותה הסכרת בהם ססם דבר אחד מוגלת

ויחיו ויבא חמת דבר אחר במספר כמו כפי היות אחד מהם סגולה לאחר ויתקשר על חבדו ולא
 ברר או רוסס או היה אחר מהם מתחייב לאחר ואם לא היה מתקשר בחיוב החי למב אית ס
 האדם הנס זה הבאור יקרא מערכת כהשורסם לא על דרך האמת והנה כפי הכוח הדרוש
 שהעולם ההנה והנכוח זה לפי סכתבאנו לו סגולות ההנה לא יקרא זה הבאור מערכת על
 הדרוש לפי סגולות הדבר והדבר עצמו אינו ענין אחד באמתות עם היותם מתהפכים
 במשאל וזה מוכרח בעצמו . וכאשר הסתדל אדם לבדו דבר בעצמו ממש טרודע כגולתל
 הוא אשר יקרא מערכת והנחת הדרוש הראשון אמנם הבאור כפי הדבר כתאר כך לפי שיש
 לו סגולות המתייכות לו ותאר ההוא הנס אינו זה הבאור באור הדבר בעצמו אבל באור
 הדבר הדבר כוללת לפי סגולות הדבר איכנו הדבר ואם כבר יחשב שהוא הדבר להיותם
 מתהפכים אמנם זו המחשבה מפורסמת ונכוחית לא אמתית ולזה ממש שאמר זה החכם
 פדברי הדל הם מערכת על הדרוש זו המחשבה נכוחית מהלתי לא שיהיה כן על דרך האמת
 והתמה איך נכללם זה משינוי החכם עם חוץ הדאותג אלה טרדס לתפוש דברי הרל בדבר
 שהוא כראש בתחלת המחשבה . עוד כתב החכם וזל אלא טירחה שכבר לחנהו כיוצא בזה
 כשהוא חתר לקיים המכשיות היות הדבר סקיים בעצמו טופע תמיד מולתי שאם היה ית
 יתחייבו לו בטולים רבים כל עוד אמרו והנה הבטול הראשון שהיה סיהיה הדבר הנה מלא
 דבר ובפסד אל לא דבר אם היה סגורם בנלא יקרא ממנו בטל כן . כאשר שאם היה הפועל
 הויה מוחלטת כרצון מהדפס ידק מה שאמר זה החכם אמנם כשהנח היות הדבר קיים
 בעצמו וטופע מציאות תמיד מהסס יתברך הוא מלא דבר ובפסד אל לא דבר יקרה מזה
 בטול וזה שאמרנו בו הנה מלא דבר אמרנו וטופע תמיד פני מקבלים שאם היה מלא דבר
 לא היה מציאותו תמיד על הדבקות ואם היה כפסד אל לא דבר נפקס כפי הטפע התמיד
 ימאותו המציאות אם לא סכתאר כבאותו עת שפסד יתהנה ויהיה הנה ככפסד יחד ואין לך
 בטול ברול מזה ויראה היות זה דעת הדל ואם לא באר זה בפירוש שהוא אמר בתחלת שרן
 פסי וזה לסנוי ואלם מה שלא יתכן שיתחדש תמיד על הדבקות מהפועל הנס יתחייב
 כפי היותם מפועלת פועל סיהיה למציאות הויה מוחלטת כי הוא לא יהיה מפועלת פועל אם
 לא הוכח סיהיה עם פועל הדפס איתו וכו' יראה מדבריו שהדבר הפופע מציאותו תמיד אין
 לו היות מוחלטת ואף כי כאשר שאמר סכתדפס מהפועל פופע מציאותו תמיד ממנו אין לו
 הויה מוחלטת וזה כבאר אחר זה . ובה סכתב החכם וזה לסנוי אבל הומר שלא יתחייב
 שפסד כלל לא אל דבר כל סכן אל לא דבר וזה סכניור והרצון הממציא והמהנה
 לתמדתו בעצמו כל סכן שיתמיד שהויה ערכאן : פריאח דעת ממני כפגבה לא הוכל
 לברק דברי זה החכם כפום פניו שלמי הנחא . מדבריו לא בא שד קפה
 תבוכת הדל שאמרנו שהרמיס או אפסר סיהיה פופע מציאותם מהסס יתברך תמיד שהוא
 לא כיון כזה למציאות הסתמרה והשמירה כעצמותם ובעצמו שהויה להיות כל המציאות
 אחס יתמידו במציאותם מכח מציאות הסס יתברך הפומר המתמיד אותם אפר לו יסולק
 המציאות יסולקו הכמציאות בכללם זכמו סכתבאר זה לכל . אמנם כונת הכל בזה היא
 לבאר שהרמיס נתן להם מציאותם כפלמות ומוחלט מיוס הכראס והתחדפס סכתאותו ה
 המציאות הנקנה להם מאתו יתברך כפועל הגמור פועלים בעולם הזה באופן שפסלם
 מכללתם מה טככאן מהכתבאות כחופן היותר פלס סאפסמה מחד הפועלות סיווחו לככב
 יבכב מהם ומד הסיסי סיתחדפסו מהתמוג כיוציהם כי בזה יפלט כימום סכתבאר הפעלות
 וסחדפס וסחר סיותר פלס סאפסר לא סיפפע זה המציאות לברמי מאתו יתברך תמיד שד
 טככפס עלג .

שפשיעו ויצטרפו לשמש אותה המציאות הכתן להם והסופע תמיד לפי סתם כן לא ימנע
 מחלוקה חזו ים לברמזו מציאות כפולס חזו לא חסוים להסם מציאות גמור עד סלא ויכלו להמציא
 בחושן יותר שלם מהמציאול הסתו חכ הכיחנז אותו סופע תמיד מהס' דבר כול כי מי סתו
 כמזח שלם לא ויצטרך לשמש מציאות והכיח אותו כו מותר אס לא קנו המציאול הסלס מהשי
 חס כן לא ידע אותם כפולמות סתם ידע אותם כפולמתי ידע הדבר בחלוק מה סתו ואחר
 סיריעתי יתברך מקנה המציאות לזולת ולזו הדלת חזו לו מציאות גמור יראה סיריעתי
 יתברך כינה ידיעה גמורה כו ולזו לא ימנע מחלוקה או כזו המציאות הכלתי גמור
 מהסועל או מצד המתפעל או מצד פניס וסקר סיכא מצד הסועל אחר מהסועל סו
 בתכלית הסככה והסלמות ואיכנו כלי בהקנאת הטוב לכעלו חס מצד המתפעל הכה
 זה יסיה מצד היותו כלתי מוכן נראוי סופקל מה סו הסכה המוכעת אותו מההכנה אחר
 סהחמר סלונך מסחר החמרים עם סופל כעיני המשיכיס כזמן גדול כזו איך לא סוכן
 ועדין סו עומד בחלפת הכתן ולח יכא חס כן אל המציאות גמור והמחולטויתך חס כן
 סמה ש מסך מקות המציאול הכלתי כפולס לח יסלס כי ספועלה הכמסכת מהסועל הכלתי
 סלס כלתי סלמה עם סיס לסק ולומר נאוך חל המציאות על חמר הערמוס ככלתי סככה
 אחר סהמציאות כמסך מהבורה והבורה לא תחול כחמר ככלתי סככה סאלסית חס לא
 סכחמר סלחמר היות ככבר סיה המציאול היותה סלסו וטוב ממנו סכפל סחסר סו סהיולי
 סספל סקכה המציאות סרחוי כחקו כל חלו סכטוליס ודומיהס ימסכו מהכיחנז המציאות
 לברמס כלתי גמור וסופע תמיד וחתו יתברך ולכן תברך החלוקה סחומרת סמציאותס
 גמור כרחוי להם כיוס סברס סוכנו וחס כניח סזח המציאות סלס סופע תמיד מאתו
 יתכצטרך לכא לאותס סכטוליס סכחית סרל חס חל סה יחוייב סיססרו סלגוליס ללא דבר
 תכף שפיעט ממנו וסוכו לספוע ממנו חל דבר וזו סתם לא יססרו יקנו מציאות על
 מציאות והמציאות סוקסן או יותר שלם מהראסון או סזח או חסר או יותר מהראסון כמחזן
 ססס סוכנו סככה יותר סלמה מהח' וכן תמיד יוכנו וזו לא יסיה חל בהפסד סח' סהיית
 ססנית ואסילו כניח סזח יעסס כגרס כלי סיס ספסד לא כמלס כמזו לכטוליס סראסויס
 סזמרכו כזו סוכואר וז למשיין חס סיה סזח לא סכה לא סיס כמזו סועל כלל אחר ססס
 תמיד כזסן א' מהמציאות כזו סלמר סרל חס סיה ססר וז סססרו לא יסיה מצד הסועל
 להיותו בתכלית הסלמות ולא מצד המתפעל כי איך לו סכות יכיאול חל סססרו חכ מאזן
 כז וז סססרו עם סזח סהייה ודבר כזו הכך רזח סהכס סחומר סלא יתחייב סיספסד
 כלל לח חל דבר וכס חל לא דבר חס סלא סבין סנות סרל וחס סכיכה ימסכו לו כל סכטוליס
 סזכריס ויותר סמה ומה סלמר סכס סכו ספסני כזו בעגין ככות סגרות סיספסעו
 כזיורו ובהזרת אורן סגרות ססס תמיד כל אסר ימצא מקכליס ופל סכן סכזיורו יתמיד
 קיוס סגרות אסר ספסי וז סלמה ססס מוכני לקכול סגרו עד פלסכנתס קכול סגרות
 מהס וסיה סזרת סגרות מכות סגרות מתמיד ח' אפסר מבלי סיתמיד מציאותס וזו
 סכואר מאד עכל לח כפולמת סו ז' הטענה מעיכני הכל ולא רחוקה מרכיור סככר
 כתיבורר עליה וזמרנו וז וחס חמר סלמר סככר יתכן סיה ס קיוס סגרו סופע תמיד מספ'
 כזו סופסע קיוס חמר כדבריס סככריס מהסוקה על אופ' סהתכאר כטכעיות וזו
 סהכנה לח יחוייבו סחד מהכטוליס סקודמיס חמרנו לנסככר וסלס כזו סלזון סכת קיוס
 סברמזי חכל לח יסלס כזו סככה ספועלית למציאותס וזו סהתכאר מהסופת סקודס סו
 סמציאותס סו ספועלית סועל ולפי סזו אפסר סוכח מציאותס סופע סהסס יתבר' תמיד
 סכה יתחייב סיה סופע מציאותס כעת סהנותס וכזו סלמרנו וכל' ספרק

הפרק העשירי

פקח עיניך וראה הספרם הגדול שבין התמרות המציאות
 לדבר אחר טקבלו וכיז הספס המציאות הנהו מהסופס
 תמיד וכי הספק סתמי הנהו לא יבית דק התמרות המציאות לא סיהיה המציאות סופס
 מהמר בקבלו סגורה ככר קבל המציאות הפלס הרהו לוכפיו הקו ולתה סתוך להספס
 סוס מציאו אחר עליו סתא השלי עבמיתו והס כטרך לכמחא ותמיד מציאותו סכל הנמצאות
 מהר טבעס ויטרכו לזה סכונח סתוח פועל מהדס פועל מתמיד והוא הסס ית' הס כבעלי
 הסרככה מפני הספיות הנמצא בהס וחס סככדלוס מפני סיותס איס המציאות מספת
 עכמס וצרכו לכמחא מחויב המציאו קותן המציאות לכל הכמחא ומתמידו בהס לככדלוס
 כאיס ולמורכבוס כמיון זה סתמר מי פעל ועסס קורא הדורות מראס כל קרא חרוס סהיה
 המוחלטת לכמציאות פעולה להיותה מפעולת פועל בחס ועד אחר מי פעל וככה הסתמרה
 מהמציאות להס עפיהס כמון סתמרה סתורס אסר ברא אלדיו טפוט סהכונה כול סתמיד
 סככדריס איס כפי אסר סתו טבעו ולזה אחר ועסס ולפי סכעיון יחויב סכלו הנמצאות
 כלס לכמחא מחויב המציאות סתוא מקור ספסע וסלמן ומחונות סחוס חיוס לכל חי סחס
 לא כן יך סגנון לבלי תכלית וככר סתבאר סמציאות עלות ועלולס איך תכלית סקר
 כאלו טבע סענין יחויב להיות כמחא אחר מעמד וסור קיוס למציאות הכל וכו תלוי מציאות
 כל כמחא כל מה סתמיד כמחא סממנו קנו כל סככריס מציאותס ועליו יסענו וזה אומרנ
 קורא הדורות מראס וכן אחר במציאות העליון לכלס כסס יקרא ולפי ספסס יתברך לא
 סקכחו סוס מקנה המציאות לפי סאיך רבר אחר קודס לו אחר סני יר' ראסן ולפי ססוא
 סככחו והקיוס סחמתי ה' כי יפנתו סאר הכמחאות הנה יתברך לא יסתנה לזה אחר ואל
 אחרונס סני הנה ואלר אחרונס לסורות סעס סיס דכריס בלתי כסד' וקיימ' כמלאכי
 וגרמיס עס כל זה סס אסריו המציאות והוא מחויב המציאות ולזה סני הנה לסורות על
 סיות קיוס במציאות וככל מסאר סכמחאות כמון סח' ראו עתה כי סני סני הנה וכל סס
 סת' אחר כונת הול וכמה רחס כונת זה סככס מכונת כסה מי אר' סכונתו ולזה כדחית
 מעליו טענתו וענתה ככדקתו כמה סהכונת סמציאות סכריס איכו סוסע תמיד מה' אכל
 כת'ס הויה מוחלטת וכת'רס ממנו יתברך חרוס חמתי והוא הדרוס והתויה הגדול
 סתמה זה סככס על הול מאיך יאל לו הקיוס הזה בין הדבר סקיוס כעצמו למקריס סאיך
 להס קיוס כעצמס כאלו כאלר סתנועות אסר לברמיס ספוסעות תמיד מהבסמי המיודיס
 וזה סחס הנה עלא יתחייב להס סטול האחר סתמהסו ותמהו בעלי סעיון מזה סככס
 סתמה על הול ויחד עד מאר ולא ידע כי ספססו הנה סתמה העול סהוכה דברו כתמהסן
 לככ סרעה לנגד לבריו סרב ולפי סכדחה לא עמד על כונתו לח כחן לבו ולא צרף ככור
 סעיון אחרתו וזה סהול רעה להוכיח מביעת מציאות ספסע לדבר סקיוס כעצמו ככלג'יס
 סמציאותס קיוס ופלס וסוא אסר איך לכפס במציאותו רוסס כמס ספ' לו סוף כל מהספס
 אכל סקקריס סאיך להס קיוס כתנועה סמציאותס מורכב מפעל סכפס כמה סהנה חוץ
 לכפס לא מנע זה כסס אכל אמר ס' וז' וככלל סכס לא יתכן סמחא דמיון זה סספסע כי
 חס במקריס אסר איך להס קיוס כתנועה הדומה לה וחולס כדכרי' אסר להס קיוס לא יתכן
 כסוס סניס עד כאן וכונתו למר סתמקרי' סאיך מציאותס יחד כפעל לא ע' סתמכסה
 כתנועה סאיך בלה במציאות ספעלי כמוחלט אלא יבע לה המ' אונת חלק אחר חלק סכס
 סמציאות יואר כה סתוא סופס תמיד עליה מהפועל אכל לדבר סקנה המציאות ספעלי
 ככת אחת יחור כמע סיהיה מציאותו תמיד סופס עליו מהפועל לא ע' סוכרנו יתחייבו
 אמנו כל סטוליס סככריס אמכס כסניכחו סמציאו ספסע תמיד לתנועה לא יתחייב

אמר היות הזמן מחובר מעתות כמו שאמר זה החכם לפי שאמנם יתחייב זה אם היה סגור
 סופע תמימי מהטעם לפי שיתחייב סיתהוה בכל עתה ועתה אחי סהוא סופע תמיד ולזה יתחייב
 סיהיה העתה דבק לעתה ויהיה אם כן הזמן מחובר מעתות וכמה דהל' אכן בהכרח
 סיות מציאות התבונה על דמיון זה הספיע לא יחייב מפי זה היות הזמן מחובר מעתות
 לפי סהעתה סבו יתחדס המניע ויתבונע המתבונע אל האחר אינו אלא מסך זמן סכל
 תנוע' בזמן ואמרנו במתבונע סתחדס והניע בזה העתה אמנס רצונו סכו סיהיה בנקודה
 מה לא סיתבונע בעתה כי אין בעתה תבונע ולזה יהיה מציאות התבונע בזמן כמסך לא
 בעתה לפי סאין מציאותה מניע אלא חלק אחר חלק ואמנס כדבר הקיים המניע כלו יחד
 אם איהיה סס סופע תמיד יחייב סיתהוה בכל עתה ועתה מכלו מסך זמן כלל כיון סתני
 סעתות סאס היה סס מסך זמן לא היה סופע אלא המציאות הכחוי לא ספעליו סהמציאות
 ספעליו ימצא לדבר בעתה לא בזמן סהצורה תחיל בעתה לא בזמן כמט' כטבעיות וכבר
 סנחכונו ספעל זה סלוק לא יתכן וזה בהנחכו הנרס הקיים סופע מציאות תמיד ולא יקרה
 סכטול הזה בהנחכו מציאות התבונע סופע תמיד לא למי פלא כן וידע סהסרס סיס בין
 מציאות למציאות וכבר בארנוהו ועוד סדבקות המתבונע יחייב היות התבונע מדובקת
 כמט' כספר סאמע סהתבונע המדובקת אמנס יהיה למתבונע אחד וסנה הנרס מדובק
 במציאות ספעליו סנה יתחייב היות תבונעו מתדבקת אבל אם סנחכו מציאותו סופע לא
 יהיה מתדבק ואך תהיה תבונעו מתדבקת סנה סתב' היות מה ספעל סהכנס סכל כנר סרל
 כטל ולא יכנר כלל למותו ולא יעס רוסס כלל

הפרק האחד עשר

ואולם מופתי המין הסכי הבנוי על הכתת כת' החכם
 ולאמר סהמופת סאחד בלתי מוליד וזה סההקדמס
 סברולה סאומרת סהכמה כמה סהוא כמה ב' מסופק כה וזה סהאומר כי הזמן כב' לא
 יודה כה ככר הרניס דהל' כספק הזה ואמר סאמרנו בזמן כב' וכן בסעור וכמסר
 סיתוסף אל מה סיתוסף תמיד אין זו סטענה ממה סיכטל סהקדמ' יהיה סהכמה כמה
 מחייב סיהיה ב' לפי סטבע הכמה יחייב זה כמו סבאר סאמרנו כמה יורה על כמות
 מוגבל וסערר סתכלית סנמצא כמספר וכסעור וכזמן אינו סערר סתכלית ככמות אבל
 הוא סערר סתכלית כפעל סחלוקה וסהוספה דל סכל מה סתחלק אותי יסאר כוכח על
 סחלוקה מצד טבע סהתדבקות יכל מה סתוסף יסאר כו כח על סהוספה אלא סכל אסר
 יתחלק או תוסף יסאר תמיד סתכלית ככמות וככר סתבאר סכל מספר הוא ב' ככמות
 וכהיות סענין כן סנה אמרנו בזמן סהוא כב' אמנס כרצה כסעור סחלוק' סנה דבר יחייב
 סימצא בזמן כמה סהוא זמן דל סיהיה מתחלק למה סיתחלק וזה תמיד וסיהיה כוסף למה
 סיתוסף וזה תמיד אלא סהתוספת לא יהיה אספר כו לא מצד סמתאחר כי סכח אמנס יהיה
 בזמן ככר סמתאחר לכר וכמה דהל' אם כן סהזמן מצד סהוא כמה הוא ב' אסילו למאמין
 סקדמות יאמ' סהתכלית יסוב בזמן מצד ספעל וזה כמה סהוא כמה ומוגבל וסכד סחייב כו
 סערר סתכלית הוא כחלוקה כסעוריס או כתוספת כמספריס או מסך מציאות בזמן
 וסתינע לאין סתכלית הוא מצד סכח וראוי סתרע סנה סכח איכנו כהם על סיכא לטעם
 סנמור אבל על סיכא לטעם סתכלית בנור וסאר סכח תמיד וסמל סהסעור אמנס יתחלק
 ככח למה סיתחלק וכסאר חלק כפעל כסאר סכח כחלוקה אחרת וזה לאין סתכלית
 וסערר סתכלית כזה הוא כפעל סחלוקה לא סיהיו כחלוקה אין סתכלית לסס לא ככח ולא
 כפעל לפי סהיס מחייב מזה סיהיס

שיהיה ככלת הפעור הכת' . אלא טיפס הכלל בזה בין מה שאין תכלית לו בפעורים ובין
 מה שאין תכלית לו בזמן ובתבונה סכומן ובתבונה לא יחזקו לקיים יחד בפועל ואמנם
 הפעורים הנה החלקים יחד בהם יחד כלם במאמר שלישי ממשי . ואמנם חיים התוספת
 בפעור הנה יאמר ארסטו שאם יוכחזה התוספת ללא תכלית . והסבה בזה מצד הפעור
 במקרה ויכלה בהכרח לא עזר המכיס להמר העולם כי הוא פהיה חמר גדול מחמר העולם
 ולזה לא יהיה חיים הכת' פעור יותר רב מפעור והאנס המהדרים יבין חלוקת הקו חל ככלת
 לא חמר שהוא חמר . והם כן מה ענין מאמר ארסטו שאמר שהחלוקה הפטרית וההוספת
 כלתי הפטרית . ואם נודה הפעור יתוסף למה שיתוסף היה אפשר מזה מציאות גם אין
 תכלית לו אחר שיתוסף לכלתי תכלית . ובאר הרל ואמר שהפעור הכת' כפיתוסף בו פעור
 בלתי וזה חל לא תכלית והוא הכר סיכיהו המהדרים לא יתחדם בזה דרך פעור בלתי תמיד ואין
 בזה מוס כלל במה סיכיהו המהדרים מהפעור שיתוסף למה שיתוסף ואם יוכחזהו יות' גדול
 מהעולם כי אין זה כמעט הפעור מצד הפעור אבל מצד שאין עם גם יותר גדול ולזה הכיח
 המהדרים זו ההכח מצד מה שהיא הפטרית לא מצד מה שהיא כמעט ולזה לא יקר' המהכחה
 בטל . ואמר בזה שהדיונותן פהיה כך . אל שתוספת הדבר לכלתי תכלית או אפשר בו
 והחלוקה לכלתי תכלית איפשר כי לפי שהחלוקה מצד החמר' כי החלוקה הולפת להעדר
 והחמר נוסף להעדר לעולם . והחמר כלתי מוגבל בעצמותו שהיוול' הראשון בעצמו נוסף
 המרחקי הכלתי מוגבל' ולא יפסיטם לעולם ואמנם יפסיט ההגבלה ויקבל' זולת' כפי הצור'
 אשר תחול בו וגם חיים יפסיטם הנה הגבלתם מצד הצורה לא מצד ההיוול' ואחר שמתבטע
 החמר הוא העדר ההגבלה והיתה החלוקה תסבי מצד החמר היתה החלוקה בחמר המופשט
 רובה לזלוקה בכמה מפשט מן הצורה העצמית ואמנם התוספת אשר ילך בה לא המציאות
 והמציאות מצד הצורה והצורה כותנת ההגבלה היה בלתי . ולכן או אפשר שיתוסף הגשם לאין
 סוף כי או אפשר שיבא חץ מוגבלות הגלגל העליון וגם כי לו היה אפשר בו התוספת
 לאין סוף היה כבר יבא אל הפועל אחר שבתוספת יהיה הדבר בפועל ויבא אל המציאות
 והכתב בפועל כמעט וזה שאמר אמנם הוא בכמה המתדבק אך בכמה המתפרד בהסך זה
 כי המספר יתוסף לאין סוף אל המופשט מהחמר ויש בו סוף לחלוקו כי הוא כבר יכלה אל
 אחד והארכנו בזה ועם שאינו מכוון בעצמו להיות ידיעות רבת התועלת וככוכבו בו רבים
 הנה הראויתך היות טענת הרל צדקת כמו שאמרנו שהזמן מצד פהיה כמה הוא בלתי מוגבל
 עוד כתב הסכם הנזכר וזה לשונו והסבה אשר נתן באמרנו לפי שהוא מספר ומגביל
 בעל הכמה איכה סכה וזה שהאומר ככלת' אם היה שהוא גירור הכמה שהוא אשר
 יפוער כלו כחלק ממנו יהיה הרצון בנמה שאפשר שיפוער ממנו ואם מפמוס מלת הכמה
 פיורה פעור הנה שהלמן הסכמה אין תפיסה בזה למה שבעל הלסון לא הסכים להניח עם
 לכלתי מוחם מהזמן ולא יקר' מזה בטל . הנה כאמר שהכמה שהוא פיועור כלו כחלק ממנו
 אין כמה אף במקרה שהכלתי מפוער לא יפול עליו עם הכמה אחר סקיה סכמה וכל מוכיו
 בלתי וכמו שאמר הרל ובפרט אחר שבארנו שהפעור הכלתי מפוער הוא מצד הכח לא
 בפועל כי הוא בלתי בפועל . והנה ענין אמרנו בהוספה ובחלוקה פהיה לכלתי תכלית הוא
 זולת ענין אמרנו בכמות בעצמו פהיה לכלתי תכלית כמו שאמרנו כמה סקרים . וכמה
 שאמרנו שאין תפיסה לבעל הלסון אם לא הסכי להניח עם לדבר הכלתי מוחם מהזמן סכה
 מש' שלא יבא א המציאות לא יקרא בשם ומה שהיה כבר נקרא שמו וכלם בלתי בפועל כחיים

יצוד כתב החכם הנכבד וזה לשונו ומה שהזקן מופתו במיני הכמה וכך כאשר עש חיות הקטן
 החפוש לא יתן לאמת שכל לפי סוף אפשר לרעות בשלמות כל האחרים ואולי כמלט מהם ח'
 ויתחלף משפט מהאחר זהו בענייניו אשר לא נדע בשלמות כל הפרטים וכל האחד ותקצר
 החפוש בידועתו ובחפזתו ואזכרתי באותם הכלתי מופתים הם יתחלפו מהאחרים הם
 לא אבל אחר שנדע כל מיני הכמה באמתות וביאורנו מענינם מהם כלם בלתי תכלית
 וגם כן התבאר בזמן שהוא בית מחד הכמות הם כן ככר נוכל לאמת המשפט בזה החפוש
 והנה ה"ל באר שהנפש וכל אחד ממשיביו הם בית בעצם ואם הסיגם מה שאין תכלית לו
 הוא במקרה ואחר זה הכאור הנה לא נספק על מה שאר מהיותו כן אחר שאר לנו בעינינו
 בשלמות כי בהקם החפוש לא נספק על מה שאר בו מהכאור אלא על מה שלא בא הכאור
 עליו ולא השגנו ענינו בשלמות ודי בזה הערה . ומה שכתב על המופת השלישי
 פיסודו והמירות והאחר ואמר עליו שהוא השערי וכו' וזו השענה
 פטען החכם נדע ה"ל חזקה ויש קיום גדול בהתרה וראוי להסלא מפלסול ה"ל איך נכל
 בטעות הוא ולא הרעם . אמנם כשנעיון כרברי ה"ל נוכל לחזק סברתו בדרך זה שאחר
 שהוכח העולם קדום והזמן החולף בבית להיותו נמשך מהתבוע' הכבת הנה לא יוכל לטעה
 התבוע' המהיר והמאחרת אחר שהים הכבת איננו גדול מהכבת ולא יפול פעור המהיר
 והאחר אלא בבית . ואם כן אמרנו זה מהיר התבועם וזה מאוחר הים דוברנו זה בהעברה
 וכלתי עצמי אחר שהים הכבת בלתי מקבל פעור המהיר והאחר בעצם ונדע במופת
 שבכאן גלגלים יותר מהמרי התבועה קצתם מקבת והים מטבע המהיר להתבועע בזמן
 יותר קצר מספר הסבובי שיתבועע אותם מאותו שהוא מאוחר התבועה באותה מה שהגלגל
 היומי הוא יותר מהיר התבועה מגלגל הסבובי הקיימים ואם היה הזמן החולף בבית בכמות
 לא תהיה בכאן גלגלים תבועה מהירה ומתנויית כלומר שאנחנו לא נוכל לטער בהם
 המהירות והאחר וזה כי מספר הסבובים שהתבועע בהם הגלגל מהיר התבועה בזה הזמן
 החולף הוכח בבית והוא בבית בהכרח וכן מספר הסבובים שהתבועע בהם הגלגל מאוחר
 התבועה הוא בבית בהכרח ולפי שהמספר שאין לו תכלית איננו גדול מהמספר שאין לו
 תכלית ולא יותר קטן הנה זה יורם כאלו לא היה בכאן גלגל מהיר התבועה מגלגל אחר ונש
 כי מספר סבובי המהיר בזמן האחר בעינו יותר גדול והמאחר יותר קטן וכבר הבחנו שלא
 בוכל לומר בו יותר גדול ויותר קטן . אם כן הניחנו מהיר ומאחר בגלגלים שתיורה להכנתנו
 היות הזמן בבית בחולף וזה דבר מבואר הטוב . וידוע שזו הטענה בתחלת השינוי תהיה
 בראית אמנם כשתבחן בכור הסבל יראה טעות הנפול בה זיופה והנה שהכס הד' חסדאי
 לא בטל כלל הקם ה"ל טענה בה כי הוא אמר דבר המוכן מבח מאמרנו והוא זה אם הים
 מספר סבובי מהיר התבועה יותר גדול ממספר סבובי מאוחר התבועה היה בהכרח הכבת
 יותר מכבת אבל היות מספר בבית יותר גדול ממספר בבית בטל אם כן יב' וה' חסדאי
 לא דקדק להסיב כלל ולכטל הקפו דק אמר פה אמנם קרה להיות הזמן בבית שלא יאמר
 בורכ או מעטאו פה וזה לא יבטל טענת ה"ל כלל כי איך שיהיה כבר הוכיח ה"ל שמספר
 המהיר והמאחר פה כשלא יאמר על טענתו ית' ממש עליה הד' חסדי . אבל אנחנו כבר באר
 בבטול טענתו והקפו המתדבק המוכן מבח הכריון שהיות המספר שאין לו תכלית איננו יותר
 גדול ממספר שאין לו תכלית ולא יותר קטן ובהן באתי בחינות ה' והכ' מחד המכנות
 אם ה' סקר להיות סבובי המהיר במספרם פה למאחר וסבובם אם הכ' וס' ח' מחד המכנות
 נדקדק ממנה כי כאשר ח' אפשר לראש למנל סבובי המהיר משני היותם בבית כן אי אפשר
 גלגלות סבובי המאחר מחד היותם גם כן בבית אבל הסבל כבר יחייב מהירות הסבובים

למחיר ואחור הסוככים למאחור ואם לא יוכל לרעות מטסרם מפני היותם בזמן כבדת
 והכן כי חמרנו מהכבת לא יעדיף או לא יהיה יותר גדול מהכבת וכן בסני כחיות אים
 חמר התוספת אים חמר הרדיפה אל אותו התוספת אים חמר התוספת כמו סנקה מהזמן אלף
 סני ואחרים אף וכן תמיד לא יכלה התוספת ולא יכלה הכמות חמר ככה וכזה לא יעדיף
 הכבת על הכבת אים חמר רדיפה אל התוספת כבר אפטר סיהיה ככבת יותר גדול מכבת
 רבני מהתנועה היותר מהירה היא המקבלת התוספת יותר חמר מהמאחרת אפטר מפל
 הגבל העליון יותר מהיר לקבל התוספת כתנועה אחר תנועה מגבל הסוככים הקיימים
 ולזה כבר יתכן להיות מתנועה מהיר התנועה ועושה סוככים לחיז תכלית בזמן כבדת
 ומאחר התנועה גם כן סוככיל לחיז תכלית בזמן כבדת ולא יחוייב פיוסו בתנועתם כי
 תנועתם דורכת אל התוספת ואם כבר יוסו בהתוספת ודע זה יגבר באר ארסטו בסמל
 מאמר א' כי כל הסוככים ימצא להם התכלית והתחלפו כמהירות ועכוב בתנועותיהם ואם
 הם כבדת חמר הדבק התנועה: ולמה שאמר החכם כי טבע מהיר והמאחר קיים
 בעצמו ואמנם לפי שהזמן כבדת לא יאמר בו גדול וקטן ולא פנה

נשיב על דבריו לחזק בדק סברת הדל וכאמר שאחר שהזמן כמדרך מהתנועה הם
 תהיה התנועה אים כן סבה לפני הסוככים יחד והיות דבר אחר לפני הסוככים לא
 יתכן אלא סיהיה סבה לא בעצם ולפי המקרה אים כן סניחנו התנועה סבה לכבת ולכבת
 לא ימנע מחלוקת או תמסך ממנה הכבת בעצם והכבת או בהסך או סניהם במקרה או
 סניהם בעצם וזו היא חלוקת הכרזות אולם המסך ממנה הכבת בעצם לא יתכן אים פעמול
 התנועה לכלית תכלית חמר העלה המחייבת אותה כמו שהתבאר למי סיומין הקדמות
 והתבאר גם כן שהכרז יחייב בעצם מה סיומין בטבע עצמותו ויתן במקרה מה פלא ימצא
 בעצמו אים כן הפועל יחייב פעולה דומה לו בעצם כמלך הפילוסוף בהיותו מאמר סני
 טלמה שהתבאר שתנועת ההעתק כבדות תמידית ומדוכקת גם כן הה כבר יתחייב מזה
 שתהיה סהויה מדוכקת תמיד וזה סההעתק יפעל סהויה כסוקריב סהויה מהמהווה
 ומהלוה מהסוה וזה גלוי כל מפני סהמתנועה כזו התנועה כמלך ומהתנה קיד התנועה
 בלתי כמלך והכמלך יות' ראוי יותר ראסון כסיהיה סבה לבלתי כמלך במציאל' המאמר והיה
 בלתי כמלך כמלך או סיהיה הכמלך לא תמיד לכמלך תמיד יכן כאל' אכחנו בדורס
 הזה סיות' ראוי סחייב הכבת כבת מחוייב כת ונסארו הל' חלוקות לפי סהפילוסוף באר
 במקום סוף שהכרז הא' בעצמו אים מדרכו לעולם ס' פעל דבר אחר בעצמו לא כ' דבר
 הסוככים הנה יחוייב אל אים אחרנו סההעתק לו פעל כזה סיהיה פועל אים מה אים סני
 תמיד ואם הפטר תמיד או סכאמר סכאן סני סעתקיס סככיים וסני תנועות מתחלפות
 תפעל א' מהם סהויה וסאחרת הפטר או נאמר סככאן סעתק אים אכל ימצא בדפוס
 המסתנים כעניינים הסככים עד סכאמר קרב מהמסתנה יפעל פעל מה וכסרחק ממנו
 יפעל סכו אכל למה סהיה אים סיהיה סככיים סעתק להעתק וכו' וזו מאל' ספילו המאמר
 סני מהסויה וכן יבאר כנרן סלפנינו כי לא ימלט התנועה אים סתפעל הכ' בת תמיד או
 הכ' תמיד או סכאמר סככאן סני תנועות אחת סעולת הכ' וזו הכ' ות' סתנועות
 סעתק היא ח' ומת' בכת' ח' סקר סתפעל הכ' אחר סהיה ככ' קנאקר סתפעל סניהם
 לא בעצם ולא במקרה סהפועל האחר אמנם יפעל דבר אחר לא סני דברים סככיים כמלך
 ספילו אים סכאמר יפעל הא' בעצם וסני כמקרה ואם כן יהיה סככית כמסך מהתנועה
 בעצם והכ' במקרה ויהיה אים כן תגבל מהיר סתנועה ומאחר סתנועה במקרה והכס
 ספילו אחר לת' סבה עצמות' לזה כמאמר סני מספר סמיוס וסעולם מה פלא יעסק כן
 אים ככל במקרה וסהזמן וככלל אים לפני סהיתה התנועה על דעת מאמיני הקדמות

צדקת והמסירות והאחריות ונצור בתכלית הנה לא ימלט מא' מב' בטולו' אס סכא' סלא ויהיה פשו
 תהיה ולא תאחר או יהיה הדבר פשו' בעצמו ואחשבו בלנה כיון הדל' באומ' וככלל הנה
 נפשו פהיה תנבע עמסיר בכל הזמן החלף על כחותי יותר מתנבעת המאחר וחס מה
 ספק ומניב קיסיה וחס מספר סכובי המזיר בזמן החולף למספר סכובי המאחר ביחס
 סמחירות לאחר ולפי סוף לא יתכן פיהיה אס לא היה כל' מהספורים כתי' וכו' כלול' וכבר
 הנחנו התנועה בכת' ואס היס פס יחס המהיר לא האחר יסיה סדבר הפכי לעצמו והכטל
 והכטול הנה במסך המניחנו היות הזמן בכת' ככמות בחולף (החמת סוף) התנועה סכת
 המהירות והאחר אכל טבע הגבל ותייב זה כמו סכאר הפיל' בסמים מאמ' ח' אכל לומר
 סזה טבע קיים בעצמו הוא כמשרבה על הדרוס כי הדל' וכחיס זה כמו פיראה כוכח מוכן
 דכריו' ולכן לא יכדחו מאמה סחכס הד' סדראי כזה' ומה סחכס סכבר יאמת זה ספכחנ
 סבר כבייד קדמו' הזמן כתנועה הא' וכו' כאמ' לנסוה סדיור סכא מתגנו הוא מחסכה ודמיון
 וכבר נדמה דברים אינס כתבא' (ואס יאמר אומ' ספיות הגבל מהיד התנועה או מאחר
 כא' זה לו מזד טבע סעצמול אסר לו אמנס התנועה על לכלתי תכלית איון זה מזד טבעו אחר
 סיותו נסס והוא כתי' ומכא' לנסוה סדר המניע הנכדל ואכ' לא יסיה הדבר הפכי לעצמו כמל'
 סתנועה וולת עצמותו' כסיכ בהתר זה סספק וכאמר סע' המאמין סהגבל מורכב
 מתחר וברה הכה סיונו מהיר או מאחר סאמרכו סומסך זה מזד טבע סעצמותי אסר לו
 לא ימכס מחלוקה או כא' זה טבע לגבל מזד סמחר או מזד סצורה סלא כוכל לומר סכא
 מזד סמחר והצורה אחר סהוא טבע עצמותי סהמתחייב מסניה הוא טבע מקרי לא עצמותי
 לא מזד סמחר סאכ יתחייב לסינו כסס או מאחרי התנועה או מהיר' אחר סמחרס אחר
 ובלתי מתחלף' ולא הנדוה' כי איו' לה טבע יתייב סמהירות והאחר ויסאל אכ מה היא
 סצורה אכ סהתחלפות סמסירות וסאחר וכל סכן סרואיה ספאלס לפי כד' המאמין ססנסס
 סשמימי פשוט' נאיו מורכב כלל' ומה סהסדר' ארסנו לתת סכה במהירות הגבל' והאחר
 סכמכא בקצת' כבר באר לנו סדמכס סלא כמסך עכינו על סדר סיתכן לומר כו' סיונס
 סצכה נרהה גלגלים מהס סהמתחר התנועה הליעלה מן המתאחר התנועה והססך וכו'
 סתכאר אכ מל' סעל דעת מאימיני הקדמות יקסיה קוסי גדול לתת עלה כזה ויכח לחותס
 סכטוליס סאמרכו בהניכנו הזמן החולף בכת' אומנס לדעת מאימיני החדו' איון סספן כזה
 כלל אחר פיהיה כתי' ויס מחד נרובה ככונה לפיס אלנו באיוסן קד' וא' כהסך נאכחנו לה כרע
 תכלית סהעצה עז וכמו סכאר סרכי' עזר כתב סחכס ול' והמוסות נל' הנה יתל בקלות
 וכו' עז אמרו ומקום הטעות כו' באמרכו ססככת אינו גדול מהככת לא כרעה כו' סהוא סוס
 לככת סכבר ה' סלא יסיל ססס ססוס בככת וכו' סהנה המוסות בעצמו עפה ספיל' צ
 במא' מהסמים והעולם כמוסות הד' כבאור סלא תתחלף תנועת סמים במהירות וסאחר
 ול' והפכים סכניס סוא סכבר הת' כ' מה' מזה ססס' סמין ססכר הא' סיימכא דבר ככת
 מתעסבים איון תכלית להס כ' יתייב מזה סיימכא הכ' ספכים יחד' כלל אחר ספכ ספכס
 סס לאיון תכלית יתל סככת גרול מהככת אכ כהכרח ימכא הכ' ספכים יחד' כמך ח' וכן זס
 סמוסות עצמו עסס סוא אס ה' הזמן החולף כתי' סיס סירח לק' זמן איון תכלית לו וסאחר
 סהזמן כלו בכת' וזמן לקות סירח' כתי' והככת לא יעדיף על הככת יתייב אכ' סיסיס
 סירח לקוס תמיד ובלתי לקות יחד' וזה כטל' וכן סאחר סכטוליס ספניח הדל' כלס ככוחו למבח'
 מבח זה סמוסות' ומה' עליו סחכס סמקום הטעות סכמ' סככת גדול מהככת סאיון רכוכנו
 כזה סיסיס סה' לו' הכה אס דעה סאינו סוס לו' כמכבר ימכא גדול ממנו זה כמכס כו' סיס
 עזוק סה' על סאחר וכבר ויס מוכל ומקכל סחלוק' ולא יסיה אכ' כתי' ואס רעה סלא יאמ'
 עליו סס ססוס כמו סלא וסאחר עליו צדול נקטן לפי סחלה סס גדולו ססעור סהסאיון דר' צ
 לת' ססנו על דברו סדל סאעס סלא יאמר עלתי ססוס סעצורו וסא' עליו ססוס סיסחי' והוא

פלעך ועדיף ה' על חברו וזמר הדל ועליו יסוד מופתו הוא ופי' ל' במקום הכו' ואפ' לא תהי
 ה' מדוע וירא חצי טענותיו כגד הדל כמופת הזה והוא דרך חזק מאד לפי הכר' להריח דעת
 האל פקין לזמן החולף תכלית ולסומו מרמס כחמר חכמת להיות המופת הזה כר' מאד ונותן
 בכל כולו וסמכוהו בדעת מהאין הקדמות וראוי שיסוכה הדל בזה בחריזותיו וכד' ויחנה
 סכמה ואף כי לא היו מסעיקות להקנות האמות בסלמות כפי חיות הנס בריאות וטובות
 לא מיעבה בדבריו ונפלא רעה תחת טובה לעסוק סברו עוד כת' החכם הנז' וזל והמופת
 הה' הטאפ' כי כזה טעם היות הזמן ככת' איך בו מתו בא' כת' וזה שאיזה זמן סגביל במתו
 לסינתו מוגבל יתנויב סיהיה ב'ת וזה מבואר בעצמו ע"כ לא נעלם משינוי הדל שהמתו
 להיונו מוגבל מחד לקיחתו מגביל אבל אמר שאינו על מסל אחס הוסס הזמן החולף ככת'
 וזרק בזה כפי עיון באמת וזה החכם לא דרדק בדבריו ורצה להפסיד סברתו קוד' ההקפה
 במאסב ממכה וזה סכמת הדל היא זו להיות הזמן מתדמה סלקים וחלקיו הם העתיד ועבר
 וסוה א"כ יחס המתי הלכות כהווס או בעתיד איתו יחס בעצמו יהיה הלכות בעבר ועל
 מסל אחד אבל היחס הלכות במתי כהווס או בעתיד סוף ב'ת לא בינו וכין העתה העומד
 אל' זמן ב'ת א"כ הלכות כחולף כ' ראו סיהיה כינו וכין העתה העומד זמן ב'ת אבל חס
 סוכח זמן החולף כ'ת וכל' היחס כמס' ולא יהיה על מסל אחד זה חלוק לא יתכן וזה החלוק
 בא מהניחמו הזמן החולף כ'ת א"כ המביא א' הבטל בטל בהכרח ומקום הטעות כטעם הזו
 הוא הניחמו סיהיה המתי לקוח על מסל א' כמו שאנה במקום כי המקום ב'ת כפעל וחלקיו
 כמבואר אבל הזמן אינו ב'ת לא בכח ולא בפעל להסי' חלקיו ב'ת נמבואר יחד ולכן לא יתחייב
 סימסך בעבר מה סיתחייב כהווס או בעתיד בלקיח' המתי על מסל א' ורע ססחויב במתי
 סיהיה מוגבל בטלו הדל כטענתו וזשא שאס סוכח הזמן החולף כ'ת הכה יהיה הזמן אפ' לא
 יפול בו המתי אל הזמן סיפול בו יחס שאין לו תכלית וזה שאיזו מתי מיעב הכה סיס יחס
 הזמן סלפניו אל הזמן וכין המתי וסעתה העומד יחס שאין לו תכלית וכבר הוכח על סהוא
 ידוע בעצמו במה שאין ספק בו שאיזה חלק סיהיה בזמן הוא איפ' בו סיהיה מתי וסנה המתי
 ל'ת כלית וחס הים הזמן החולף לב'ת זה חלוק א"ו וכי יאל' החכם שאע"ס שהזמן החולף לב'ת
 לא יהיה החלוק אס כאל' במתי ססוא לב'ת וזה ססמתי וירא על הזמן הלכות כפעל ומה סוס
 יריחה הוא ב'ת להיות נמנע הכ'ת כפעל כמס' כ' מסמס ואחמס הזמן החולף סאמרנו בו
 סהוכח לב'ת הוא מחד הסוסס והחלוק לב'ת נסיכ בזה כי הסוסס והחלוק לב'ת הוא מחד
 הכח ככחם סמתדק וכבר באר הדל כפי' סהזמן החולף דינו ספעל לא סכח וסססססס
 לב'ת לא תהיה איפ' בזמן מחד סקודס לא מחד סמתאחר לבד ואחר ססיס דין הזמן סחולף
 דין ספעל והים סמתי וירא על הזמן סכלקח כפעל אס נניח הזמן העבר כ'ת (יהיה איפ'
 בכל הזמן סיסים מתי על מסל א' הא"כ סיהיה כ'ת וכת' יחד מחד אחד וזה בטל עס סיהיסך
 סססססס זה היות הכ'ת כמבואר בפועל וזה כמכע' סנה הדל לא אמר לא סהזמן סעבר דינו
 מה סכפעל באזמ' מה דל' לפי שאין בו סה לסינת' אה' סככר היה וז' כ סהוא סער התנועס
 סחולפת אמכס לא אמ' סהזמן סחולף יהיה כמבואר כפעל עד סייחייב סאס כקח הזמן סעבר
 ב'ת ויהיה איפ' ככל הזמן סיהיה מתי על מסל א' סיימסך סיהיה ב'ת וכת' כמבואר יחד בזמן
 אחד וז' כסססר תרענות על דבריו או איזה סער כרינת' יטל אחרותיו מבי'ת טענותיו
 ואס מחזיק סטיס המחלוק' רצה להלמו ולהכל באגרוף הדבור או בפוט' לפין כונתי דול' ליתר
 הטעם סכוכה וסלח ויביא ראייה אמת או מוסת אמר לא יקבל סססססס ונס אכחנו כורה לו
 סתסי' ע' לוימינו כי לא בחיל המחמר הגוזר החיוב וספול' ל'ת לבד יגבר איפ' וכסרטליהס
 סקטעסס לבעל מחלוקתו לא בחיל ולא בכח כ' כרוח חמרי כה' עוד כת' החכם נ'

והמופת של סמיחד בתוספת הזמן כה'סך תתוסף התנועה סכה ד' ד

הנה התוספת בכת' הוא מכונה בכחיות ואפשר בכחיות אס בכחיות סבבת בכלל הוא
צאנע למה שלא יתואר בגדול וקטן וכן בכח' הדד סהוא ב'ת' הוא איפשר ומחוייב סיקבל
התוספת ול'ה יתוסף הזמן מהדד סהוא ב'ת' בהתהוו' התבוע' על כמותה עכ' הנה זו הטענה
סטען סחכ' מבוארת שהספדד וזה סהזמן אינו בכלל'ו בכת' לא מדד הכח הנמור ומהו הדד הנה
אז' סיתוסף למה סיתוסף תמיד לכלת' תכלית' והוא בעצמו ב'ת' בכמות' והוא ענין אמרנו
בהוספה ובחלוקה סיהיה לכלת' תכלית' הוא זולת ענין אמרנו בכמות עצמו סיהיה לכלת'
תכלית' כמ' במה סקד' ואס הנה הזמן החולף בכת' או יהיה בכת' בפעל או בכח' ל'ה כי הכח
זורה על המציאות העתיד' וכאמר ביחס אליו לא אל החולף אס כן סיהיה דינו מה סכפועל
א'כ הנה אותו בכת' בחולף' והנה בו מתי מונבל' הס סני הפכים ואס יאמר אומר סהמתי
יורה על הזמן הכמצא בפעל' ומהו הדד הוא ב'ת' ומדד מה סיתוסף תמיד הוא בכת' אמרנו
ול'ה סאס רצה בתוספת העדר התכלית' בהוספה התמידית' והוא בעצמו בפעל' ב'ת' בכמות
עס אכחנו כסכו' לרצונו בזה' כי יחוייב סימצא בזמן מצד מה סהוא זמן סיהיה מתחלק לאס
כ'ן לא מצד סהמתאחר סהנה אכנס סיהיה בזמן כדד סהמתאחר לכד כמ'ס הדד' ואס רצה בתוספת
סיהיה הזמן סכ'ת' ח'ק מה מהזמן וסיהיה לפינו חלק' ב'ת' ולפני סחלק' הנה חלק' אחר וזה
לא תכלית' וסיהיה על זה הזמן החולף בכת' א'כ במה סיתחרס מהתבועה בתוספת הזמן וזה
סאס הנה תמיד בכת' הנה לא יתחרס מהתבועה כלל' וא'כ סיאמר מה סטען סחכס על כד
הדד' סאס יבחן הככ'ת' בכלל'ו לא יקבל' התוספת' אבל אס יבחן מהדד סהוא ב'ת' כהתהוות
התבוע' על כמותה' ככד יקבל'הולפי' סהזמן הוא מרובך' מחלקיו וכמותו מתהוה בהתהוות
התבועה על כמותה' כמו סכמות' חלקיו הוא מתהוה בהתהוות התבועה אסר וסערה על
כמותה וסכמות' המתהוה במה סהוא מתהוה יחוייב סיתוסף תמיד מה סהעמידה סהויה
וזה דבר מבואר בחלקי הזמן וכזה יחוייב סיהיה בזמן בכלל'ו לפי סהוא א' ומרובך' כמ'ס הדד'
ואס הנחנו הזמן החולף סמסטרין ספעל' בכת' ככמול'ה יקבל' התוספת' מצד סהוא בכת'
אבל יקבל'ה מצד סהוא ב'ת' והוא כסילקח הזמן בפעל' וככד אמרנו סהזמן החולף דינו דין
הפעל' לא דין סככד בסככד יבא אל ספועל' אס כן יקבל' התוספת' ולא יקבל' התוספת' מצד
אחר' והוא מצד וס בטל' כי הדבר הא' לא יקבל'נו כ'ספוס מצד' כי ספיל'ר כסרצה להוכיח
מציאות' הככ'ת' והת'לו במופת' הרחקת' מציאותו הנה לא כסאר' לו אלא סאמר סיהיה כמצא
מצד' וכלת' כמצא מצד' ואמר סהדד אסר חייבו המופת' היותו בלתי כמצא הוא מצד ספועל'
וסהאוסן סראני סימצא הוא מצד סכככו' להמכע סיות' כ' ספכ' כדכד אחר' א'כ אמרנו בזמן
סחולף' שלא יקבל' התוספת' משני סהוא בכת' והוא בדין ספעל' ואמרנו בעתיד' סיקבל'נו
מצד מה סהוא בפעל' וסיה כהכחנו סני הפכים ככופא אחר' מצד אחר' עס סכככו' סיותו
בכת' וכת' מצד מה סהוא בפעל' וזה בתכל' החולף והבטול' אכנס מה סיס' לספק' על דעת'
הדד' הוא ז'ה'לא הוא א'מ'סאס לא סיהיה רוסס בתוספת' התבועה וחסרונה ככמות' הזמן הנה
לא סיהיה הזמן מתהוה מהתבועה וכו' וכאמר לו סן אמת' שלא סיהיה רוסס' לזמן בתוספת'
התבועה או כחסרונה נעל' אמרך' אס כן לא יתהוה הזמן מהתבועה סן לצדך דברת' שלא
יתהוה הזמן סחולף' מהתבועה בסככד' יבא אל המציאות' ספעל' חלק' ה'ך' לו ומה סיהיה און
רוסס' התבועה כ'ן' אבל לא ימכע בעכור' זה שלא סיהיה רוסס' לתבועה בזמן העתיד' האיל'
נעדין' לא יבא א' המציאות' ומגי' חלק' אחר חלק' מה סיס' בזה סהוא כי הוית' התבועה עוסס'
רוסס' בזמן יבחן כסני פכים אס רוסס' המציאות' אס רוסס' התוספת' והנה סהאוסן סהאד' לא
תעסס' התבועה רוסס' בזמן סחולף' כלל' סככד' נסלס' מציאותו אולס' לפי סהאוסן ססני' ראני
סיפ' רוסס' בזמן סעכר' לפי סידר'ק' עליו כדד' הזמן סהוא מספר' שתבוע' כקוד' וכמתאחר'
ואס

2

ואם נכחו העבר בכת' בכמות והכ'ת' לא יקבל התוספת אם כן לא תעשה התנועה רופס
 בזמן גם כי לא יהיה הזמן אלא ומתדבק כל זה הכטולים כמסכים מהניחיו הזמן בכת' ולכן
 יראה ההסך שהזמן החולף בת' ובדקו דברי הר"ל עש מהניחנס כן חלוקה ככל מה היא
 סכאמר התישב שהזמן כמסך מהתנועה ונתחדם ממנה או נתחדם ממנה בת' או בכת' אם
 האזן מבוקסאגאם הכ' הנה לא יתחדם מהתנועה כלל ולא תועיל בחינתך לומר נתחדם
 בכת' מזה שפעל ובכת' מזה הכח שהזמן החולף אין בו כח וזה הנח' אלו לדק הר"ל נהדרתנו
 ולא ידיר תורת לסמונו ואמרתו עוד כתב החכם וז' והמופת הן הוא הלא' לא הזמן מפעל
 התנועה על נכחיה בחלק חלק ממנו לא יחוייב היות הזמן בכללו מובבל ובת' שלא כל
 הצורך נפרד יבדק מחובר ע"כ כבוד החכ' במקומו מוכח לא יקיל בזמן היות נפרד ומורכב
 כי הוא אחד ומדובק ולא יורכב מחלקיו אבל יתחייב מזה מה שהוא אחד ומתמיה החלקים
 סיהיה דין החלק והכל אחד נדרם ואם הזמן יפער התנועה בחלקיו כבר יפער התנועה
 בכללה ועל כן יתחייב שאם היה החלק האחד מפער התנועה סיהיה הזמן בכללו מפער
 התנועה בכללה במה שהיא אחת ומדובקת והמפער במה הוא מפער יחייב סיהיה בת' כי
 אין לכ' בתפסור והבבלה ובהיות הענין כן הנה יחוייב סיהיה הזמן בכת' אשר הוא מפער
 התנועה בפעל בת' והוא הזמן החולף ולזה יחוייב סיהיה לזמן התחלה זו היא טענת הר"ל
 ואם יאמר שהמפער מזה מה שהוא מפער יחוייב סיהיה בת' אבל מזה מה שאינו מפער
 לא יחוייב זה בו וכן רצונו בזמן מפער שהוא מפער התנועה הוא בת' אבל מזה מפער בלתי
 התיחשו אל התנועה כלל הוא בכת' וזה אשר רצה החכם באמרו שאין כל מה שיבדק נפרד
 יבדק מורכב וזה האופן לא ימכע היות הזמן החולף בכללו בכת' ובטלה טענת הר"ל ומה
 שיבטל טענתו בכת' הוא מאמר הפילז' בחלק ב' מסמע אמר שאמנם יאמר מה שאין תכלות
 בתנועה מפני הציאותו בפעור וזה טעמה סיהיה הפעור סבה לתנועה על שהוא נוסף לה
 וסיהיה הפעור סבה לאין תכלית הנמצא בה מזה שהתנועה נוסף לו חוייב סיהיה וחס אין תכל' ו
 הנמצא בפעור א' אין תכלית הנמצא בתנועה יחס הפעור א' התנועה וכמו כן הענין בתנועה
 והזמן שבווה שהתנועה קודמת על הזמן מפני סיהיה נוסף לו כן מה שאין תכלית הנמצא
 בתנועה קודם על אין תכלית הנמצא בזמן ירא' מזה שהזמן מזה מה שהוא זמן לא מזה מה
 שהוא מפער התנועה הוא בכת' כי היותו מפער התנועה הוא מפיג' מפיג'ו כמו שהקדים
 והמתאחר בפעור אינו הפעור אבל מפיג' מפיג'ו נספ' לזה אחר הענין הרב וכאמר
 שהזמן בפעורו בלתי התיחסות אל התנועה שהוא שהמסך וההתפסות בכללות הוא צורת
 הזמן לא כללות זמן אחר סיהיה הזמן מפער התנועה בקודם ובמתאחר ממנה הנמספי
 המציאות בפעל לא במחשבה ודי לנו שכמציאן המורכב חזן לכנס נמצא הזמן מובבל ובת'
 אחר שהוא מפער התנועה וזה דבר לא יכחישו הפילז' רק יאמר כי למה שהעתה באמת
 הוא ידביק הזמן ויבדילה והיה העתה א' בנוסא ב' במאמר כי מזה שידבק סני זמנים אחד
 מהם באחר הוא א' מזה מה שהוא תכלית מפיג' ומזה מה שהוא התחלה לזה ותכלית לאחר
 הוא כ' לפי שההבדלה וההדבקה הם סני דברי מתחלפי' ואם נמצאו לדבר א' יחוייב שיהא
 לו מסני בדדים כך קרה לעתה ולנאקודם ובתב הפילז' עז' ואמר ומהנה יראה שהזמן בלתי
 נכרא וזה שהעתה למה שהוא התחלה ותכלית הים מה מחוייב סיהיה התחלה לזמן א' ותכלית
 לזמן אחר סאלו היה התחלה ותכלית לזמן אחד ימצאו סני הספכים יחד ואמנם היה נכרא
 הזמן אלו נמצא סיהיה התחלה לא תכלית או תכלית לא התחלה אלו דברי הפילז' ובת' הר"ל
 עז' כפי' לס' מסמע וז' לא סכאמר יענין בזה יראה שהוא בלתי מחוייב מפני זה שלא יהיה
 מס' עתה הוא התחלה לבד או תכלית לבד וזה שאינו נאמר סוף אמנם קרה לעתה סיהיה
 הזמן מזה מה שיחלקו דל סיהיה מכדי' בין הפעור והעתה ולא יחוייב מפני שלא כובל
 לרמות

לדמות שתה ארץ לפניה וזמן שלא יהיה עם עתה ארץ לפניו זמן כי ארץ כל צורך ידמהו החיים
 ואלם מפני שארץ העתה נכבד לא בכח לא יחייב גם כן יהיה כל עתה התחלה ותכלית יחד
 וזו האכזבה נאמר שהענין בזה העתה כמו בנקודה וזה מהנקודה היא התחלה לרוב פעם
 בכח והיא הנקודה שהיא התחלה ותכלית יחד ועם היא לנו התחלה והיא הנקודה שהיא
 התחלה לכך כן נאמר בעתה שהיא התחלה לזמן פעם בכח ופעם בפועל אם בכח כפייה
 מכדייל כן העבר והעתיד ואם היונה בפועל התחלה כפייה התחלה לכך מזולת כפייה
 תכלית ולא יחייב ממאחרנו שהעתה קנה הוא בפועל התחלה כפייה עם עתה נכח בפועל
 אבל אם עם עתה נכבד בפועל התחלה וארץ כל מה שיצדק מחובר יצדק נסדר וכך ירצה
 מהחומר פעם השילוף חדר העתה להורג הסומן בלתי מחודם הוא בלתי מספיק ולא מחייב
 מה שחייבו ולכן נאמר אכזבה סהומן עצמו מפלל הככראים ונאמר ב"ת וזה ופעם התנועה
 ומזד מה שיפסדה הוא מובבל וב"ת ואף כי בכללו הוא בכ"ת במ"ם החכם הנז' הנה באופן
 זה הוא דמות זמן לא אמתות זמן אחר שהיה אמתות הדבר הכורה וסחחר והתנועה הוא חמר
 לזמן וכל סנקה הזמן בכללו בלתי התייחסו אל התנועה לא נדמה אמתות סומן רק דמיונו כי
 הוא עצמותו הוא מספר התנועה וכן גם כי נוכל לומר שהעבר התכלית בה חדר החומר
 לא חדר הכורה והנה באר הולך סתנועה ב"ת ואם כן יחייב כפייה סומן ב"ת וזה די בהעדר
 זה הספק עוד כתב החכם וזו המושגת סממיו ארץ ענין לו פעם סתנועה הוא חמר
 המתאחר כבר הוכח סנד החולף סכחינוע הוא בכ"ת דינו דין הסובל ונאמר לא נחחדם
 בהכחית זמן ולפניו ארץ זמן אלא בקדימות זמן ארץ תכלית לזי יבא אל הסובל בסכר דברי
 החכם הזה כעטבה א' חלוסיס מאד ולא יעשו רוסס כלל במופת הולך סמה סאמר ססומן
 החולף לא נחחדם בהכחית זמן נסאלסו ארץ הזמן סחולף נחחדם סומן ב"ת או בכ"ת אם
 יאמר סובל לפעל זמן ב"ת אם כן יהיה סומן בכללו ב"ת בהכרח אם יאמר סובל לפעל
 זמן ב"ת אם כן לא יתחדם כלל אחר ססכב"ת לא יעדיף על סכ"ת וזה רצה הולך באמרנו
 סהכח אמנם יהיה בזמן מהצד המתאחר לא מהצד סקודם כלן סמסנד סקודם הוא בפועל
 בזמן החולף וידוע סהוא ב"ת חמר מה סהוא בפועל ואף לדברי ספילו והנה סחזיות אסר
 לחלק הקרוב סהזמן סחולף הוא סחזיות אסר לזמן החולף בכללו כמו סאמר סולך במס
 סאחד זה וכי סקסה סמקסה את רוסו וזמן את לכבו לאמר סהזמן סחולף בקדימות זמן
 ארץ תכלית לזי סנה סוכל לסקס פינ ועדין לבלום באמר לזי כצאתו מן ספעל אם הים ב"ת
 או בכ"ת ויבא לזותם סכטוליס סאתרנו אחר סלא ימנע מאחר סחולו וז סענה סוקה סכה
 צריע אף קדקד ספילו וסמלך ארצה ארצו וסמס לא מלתו וזמם סחכס במופת ס' סהוא
 דמיו וארץ סורך להסיב עליו לא יקום סדבור לכך בארץ לענין כוסרס אם לא על פי סרואיס
 סכרורה ומה סאמר במופת ס'וא וזמר סלא סתבאר סעדין סרודם סגרס ספמימיו כל סנס
 סכר סתבאר סזמן על דעת סולך אחר סנמצאו כו סגולות סהוס וככר בארצנו כמה סקדס
 סארץ זה משרכה על סררוס וזמם סככר סאסר סיאל סומן סהקס א תנועה אחרת ככר
 באר ספילו סהיות סזמן סלקח בהקס אל תנועה אחרת לא יסיס אלא באמר יוקס א תנועה
 סרס וזמס לא יתרכה סומן בהתרבות התנועות ספני סהוא מספר התנועה המתדבכת
 במוחלט כמה סהיא מתדבכת ואחר סהזמן סמסך לתנועות סגלגל וסגלגל ככר א יהיה סומן
 סכלל סככר ארס וכמ"ס סרמס וזמם סהמופתים ססדר בסגולות הארץ סלקוחים מסגולות
 סהוא לא יתהוו סאמת סכרודם וזה סיס לאומר סיאמר ססודר זה להתחלה סתכלית לתכלית
 מה טוב בסמנה ורצון קדום כו' ככר בארצו סחכת סרצון קדום וסיונו לתכלית סס סני
 סס כו סתכלית יורה על רצון מחודם ומהוה וסקדימ' יורה על סחוכ וסחוכו יבגר לתכלית
 סמס כו סמ"ס מות למע' סנה סת' סארץ בכל טענות ס' סרדן' סגד סולך ממה סובל דר' וזמם
 סריות ומופתיו :

דברי

השנים עשר

ועתה נכאר שמה פהסב לבני סבתו ולספור אתה באות
 סהנה נפש קודם כלתי סומר תמונתו לך סתה דעת הדל
 כלל וככל מה טעמן הדל על לא בעדר מהכסותיו ואין כסתר מחמתו וזה דברי הפס
 שונן נבר הדל בזה וזל וזמ טסוח נכפש הינו קדם וכל עד אמרו ולזה סוף מבואר סאיכנו
 מחייב סמביאות בכחיכת סכתו כפיכ לזה וכאמר סאחר סזה סגפס סוף בעדר מהסגרות
 סוף כמו ממוכע בין סמביאות סססדר וסוף מבואר סזה סאמות סוף סלסוס מחד סמו ספלות
 מדרגתו סמביאות לך ידק עליו ולא יאמר כו מחייב סמביאות מדר עבמו ולא מדר עלתו
 ולא ספסר סמביאות מדר עבמו ומחייב בכחיכת עלתו אחר ספסלה לך פעל כו סמביאות
 ספסלס ולא סוביאסו לומר ככור ספלמט עבמותו סמו סלך סכחל כדבר ססוף ככח לך מחייב
 ולא סוף רק כאמר סיס כו ספסרות ולמי סלך כחן זזה ספסכס כין סיות סדבר ספסרי וסיות
 כו ספסרות אמר מה טעמן וידוע סיס סהדל גדול כין סטי סעכייכס סלך יאמר יאספסר אן
 רק אחר כחתי חל ספעל סגמור כאותו סמביאותו סרהנו לו וזו כאמר כו מחייב יאן ספסרי
 אולס קודם ספלמו סמביאות כאמר סיס כו ספסרות לך ספסרי כו ספסרי סוף סוף נבר
 וידע על כו סאכמכא כפעל עס סוף מה אסר כסכתו יאמר לו ספסרי וסדבר כל זמן סיות
 ככח לך כדראן ספסרי רק כאמר עליו סלן ספסרות זאס נאמר ספסרי כו סוף עד
 סעכרה ורכור חך סודמן לך כאמת וכדקה ואכ כוטלס סחלוך סעסס ספסר כזה סגפס
 סככר כר סילן כמאמר ח' ממע סמביאות אסר סוף סגכ אככס ספינ לדבר מדר
 סגורה ואן סוף סגפס בעדרי סגורה חין לו סמביאות סלס ודיכו ממוכע ולא ידק עליו מחייב
 ללך ספסרי נאס ימכא עס ספסרות ולו סיכס סגורה סלוקתו לך סחיכ ממה מה סחיככ
 כו אס סיה מחייב ככח סכתו לך סחיכ סימך סמביאותו סוסע סמיד זאעס סהנא סמירי
 סמביאות כמו סלך יוסע סמביאות סגרימס סמיד מהס' ואס סמירי סמביאות וכמו סכטל
 עס הדל וזה סיס ספסר גדול כין סעס סמביאות לדבר זכין סעס סתמדת אותה סמביאות
 עליו כמס למעלה וידוע סכל סמביאות מוסעבות מהס' אחר סכראס כסכע סתמדת
 סמביאות לך כסע סמביאות להס מחכו כסככר קבלוהו כאונס סלס וזמה ספססס כגד
 סדל וזל סלמה ססיס סגפס סזכ כתכלית סחסרן סוף כמכע סיתחייב סוף סמביאות סססלס
 עכ"ת ספלמו וכס סיתחייב מהכזה כ"ת ע"כ ככר כעצדר סוף על כן סססקותו וססכית
 ססק דומה לזה וסעדו ואין כורך לכתיכמה סח'ס' אככס מה סיראס לי כהתר זה סוף
 סככר יתחייב זה סגפס חייב סמביאות ססלס עס ססרונו לסינות חמר לכל סנמכא לי לסעדר
 ססלמות מחכו סיס מוכן לקכל כל סגרות ועדו יסלמו כל סנמכאס כמכא ססעדר ספלמן
 סחתי יוסכטוכ למה ססיה סכס לכל סיות ומביאות סלס מה סלך יתכן זה לו סיה לו סלמות
 סמביאות ססלס כעל כורה ססכמכא לך יתסוס סכס יר' ח' כ סמביאות זה סגפס על מה סהנא
 ומסרן סעדר סנמכ' כו ססלמו כ' כ' טוב לסינות סכס סחמרת לסיניס (המסך סמביאות)
 כמס' כחמר סרסוק לסינות מחוכר לסעדר לעולס כמו סככר כודע ומפני זה סוף סכס
 לכל סססר וסוף סחיכ למות ולרע' כלס וכאמר כו ססוף טוב לסינות סכס סהתמדת ססניס
 ככא זה אחר סור זה ולזה אמר ד' וסנה טוב מחד וסנה טוב מות לעכין ססע' וסנו עליו
 וכמס' חב ס'ג סנה סתכאר סיות דכרי סככס כטל' כזה וכוטלס ג'כ סעכתו ס'כ סככס סלך
 יצטיר סיס עול דכר בר' כח'ף מה סיתחייב מחכו כאמר לו כו זה סחלוף סוף מדר סמתעס על
 סאס לך כן מה יענה סככס כספסר וכרע סכמכא כחמר וסוף סתח'ף ממה סיתחייב מחכו
 לך סזה דבר כדור מחד למתחילו כ' כ' סון כס לחכמי לכ זה סססועל ססלס יפעל כסי סמקכ
 ויסעל סעוב ואס ימכאדע כפעולתו סוף כמקרה מדר טכע סמקכל וכס אס סיה סח'ת
 סססרן וסרוע סכס סהתמדת טוב ומביאות כו סאמרנו ומה עור וז' ואס סאיכנו מחייב
 סמביאות

המציאות בבחינת עצמו זה יתבאר בקלות אם תחלה בהכנה נגשו וכו' עד א' יתחייב אם
 כן אשתיה עלה ראובן וסויה כ' עלות ראובן א' בתכלית השלמות והכ' בתכלית החסרון
 וכו' הכה הר"ל הכיח טעם הג' דומה לזה ואמר בהתרו שלא יחייב כשהנכח זה הגם קדמון
 טויה כי במדרגת הס' עד טויה אלנה כמוהו וזה שאין החלשות וכו' ובסוף דבריו אמר והגם
 קצו הכמבא' מהס' ורע קצו משני ו' והשתחלה החמרותי מחד החסרון פלה בעצמות' בטעם
 ולזה הסכימו ז' שהתחלת הטוב הוא וולת הרע אמרו אין רע יורד מלמעלה ובמשה נגד
 הר"ל שיתחייב טויה סתי עלות ופלה יסתכלל הביאות מאחד פשוט והוא מבוכה מאד הכה
 אחר שכאר הר"ל פנה הגם קנה השלמות מהס' לא ארע מקום לטעל הו' והכס באר הר"ל
 בפ' שלפלת המציאות והטוב בכמציאות מנפס מהס' אולם הרע הכמבא בקצתם הוא מחד
 חסרון זה הגם והערר השלמות ממנו ועל דעת זה כבר יסתכלל המציאות מאחד פשוט
 כי כל מציאות טוב לא כמו שאמר החכם ומה שאמר בטענה הסכית וז' פאם נכוח הגם
 הנה מחייב המציאות בכח' עצמו בלתי משתכלל ממנו ית' אף ישמע להשפיע מרצונו
 האם הגם הזה ירעם או יסכיל בשלמות הס' ותכלית חסרונו בעצמו וכו' עד אמרו וי' יתן
 וארע נסוב לזה וכאמר פנה הגם לא יחל עליו מחייב המציאות לחסרון מציאותו מהם
 וכמה שהקשה אך יתפעל מרצונו כאמר שהוא לא ירע פלה ויכיל בשלמותו ית' אחר
 שכער מכל שלמות אומס למס סהיה מחק הפלס להפסיב שלמות וכל טוב כמחך ממנו ית'
 לזה הגם ער שהמציא ממנו כל שדבר' והקנה השלמות לחסר כמפס כל פלס הס כן רצו
 זה הגם והפסיב להשפיע להשפיעל לא בא מחדו אחר שהוא בתכלית החסרון רק מחד
 הסטה והסכינה הפשעת מאתנו ית' והוא כאמר ביד טויר וכו' הדרך יותר מה שהכתי
 בטענה הוב' וכבר דבר בהתר זה הספק הר"ל בספק הז' ומה שאמר בטענה הד' שמהאחד
 כשהוא מחייב המציאות ובלתי שומר תמונתו ורק מכל טעם הוא מאמר שותר כפשו וכו'
 שבר אמרנו פלה יאמר מחייב המציאות לגם חסר המציאות כזה וכבר באר הר"ל בספק
 ה' שאחר פנה הגם אין לו טעם כער מכל האיכו וכמא' עור פכל שומן הקדוש היה מתוחר
 בשמירת התמונה בפעל ואחר כך נסתכלל שמה והנה כבר נח וכו' זה הספק הרביעי
 בספק הר"ל והתירו באופן מסיק ומא' שאין המלט ממנו רצון ללא מזה הספק הו'
 לר"ל וזה כן התירו באופן פסיסיק לטענה שפסה החכם נגדו והפלה מזה הסכם שרס
 להחכם ולטעון על הר"ל באותם הספקות שהר"ל ספק על דעתו והיה ראוי לחכם הזה אחר
 שמתחכם בספקותיו סיניח אחר שפסס הר"ל באותם הספקות ויראה אס' בו כח לדחות
 הספק' מעליו הם אין טרם ירוב עמו וילחם ככלי וז' לא למראה עיניו ופשוט ולא לממש
 אזוני ומה שאמר נגד הר"ל ספסל במה סכרח ממנו שבהכחתו ו' חייב לו ידיעה כערטי
 במהו פשוט והוא איום הגם הכלתי שול' תמונתו כשפעל בו ברצונו ופסל במה סכרח כאמר
 פלטי סהיה הגם הזה חמר לכל' שהיותי הנה מחד כללונתו אותם פעל בו לא מחד מה שהוא
 בגם פשוט רק מחד היותו כולל ולכן תפסעט פעולתי כללונתי וסס הס' קצתו שומר תמונתו
 והוא הגם וכרא' בו הסככים והג' גלויס סיניעס באופן פושפע מהס מה שיכטרך לספס
 מה סככאן וקצתו בלתי שומר תמונתו והוא מה סכין גלגלי סככ הא' מגלגלי סככ הסני
 ובקצתו סס טעם א' פיהיה בו אים לקבל כל הצורות והוא סחמר הספל מסני צורות היותו
 אחר כרח' בו והכס אחר נתן לסיודות להשתנות קצתם לקצת ולהתמוז קצתם עם קצת כי
 כזה יוכן זה סחמר הספל לקבל כל הצורות וכזה האופן פעל הס' כזה הגם דרך כל וכמסני
 ממנו סאר היותו דרך חלק זה מה שאמר לדעת הר"ל ומא' סככס נגד הר"ל פלטי מס
 שהכתי תהיה ידיעתו קנויה מולתו אף ידיעתו ית' זה הגם קנויה כהכרח ממנו כאמר
 שכר הת' בס' המושג שהידע' אומס תהיה כדבר' הסכרח' והס אחר אף שומכאן בחלק
 מה סקס עליהם והכס

ונתנה זה הגם לחסרון מציאותו כבר ימצא בחלוק מה שהיה עליו ולזה לא תפול בו ידיעת
אלא בדרך שתלתה ידיעתו כמה שלא נמצא כן כאלו שתלתה ידיעתו בזה הגם וידע שלא
תהיה ידיעתו קנינה מחזולת כי מה שאיכנו נמצא איכנו זולת אבל ידיעתו ית' מקנה הזולת
ולכן יהיה זה הגם כשלם המציאות מידיעתו לא שתהיה ידיעתו ית' קניוים ממנו הגם
סגור מכל בורם וחסר המציאו בזה לא תקנה ידיעה לזכר אחר שלא תפול ידיעה בו כמו
שלא תהיה לנו ידיעה לנמצאו כהעדר זה מהואר בעצמו ע"כ הלכנו להגן על הדל מקרב
מחצבים ומרגשת פועלי טענות מקבילות כגדו אשר חמרו ללאכנו כגבדו :

הפרק השלשה עשר

ועתה נסוכלמה שיעדנו לזכר הדעת הזדק
מחבלתי בודק כהרם העולם ולהכריע דברי
בדיק' אשר על פדסי רבלי התגור' יצאו מחוקקי' וכאלו מדעת הדל בהניחו הסוויים ים מאין
מזר וים מים מזר ואמר סווייה ים מים היא שתהיה הגם והיתה ים מאין היא שתהיה
הגם נערר כל בורם הנה זה הדעת בטל ממה שכי' ה' שאמרנו בגם ואמרנו בלתי שומר
תמונתו מא' שותר נפשו זה שאחר שהוא גס ימצא בו הצורה הגשמית בהכרח והמרנו
בלתי שומר תמונתו וירם שהוא נערר הטבע אשר ימשך ממנו לגם שמירת התמונה והנה
היותו כעל צורה גשמית והיותו נערר הטבע משמירת התמונה הוא מא' שותר נפשו לפי
שהצורה הגשמית יבכירה הצורה הממל'ת הדבר והממיה אונתו מהות ראונו חליו בפועל
כמה בר' ואם כן תמצא בגם הזה כבר צורה גשמית ויהיה אמרנו בו נערר מכל צורה מא'
שותר נפשו ועוד שלא ימלט הענין בזה הגם מחלוקת או יהיה גס טבעי או למודי ואם
היה טבעי לא ימלט משתהיה לו נטייה דל כובד או קלות או לא תהיה לו נטייה והא' שתהיה לו
נטייה לא תהיה נעררת מטבע שמירת התמונ' וזה הסך מה שהנחה אס' לא תהיה לו נטייה
לא יהיה לו תבועה ולא יהיה גס טבעי אבל למודי והא' יהיה גס למודי לא יהיה במקום
בלל ואחר שלא יהיה נמצא במקום לא יהיה נמצא חוץ לטבל בגם כג' שתהיה ממלו דבר וזה
אם שיהיה מחוייב שיהיה כל גס נמצא' חוץ לטבל במק' ראוי כפי הסך הסתירה שיהיה מה
שאיכנו במק' איכנו נמצא חוץ לטבל בגם ומה שאיכנו נמצא חוץ לטבל בגם לא יתהוה ממנו
דבר כמ' שגם שילוסוף מאמר ג' משמים ועולם ונכח' יראה היות זה הגם בלתי נמצא כלל
לא מציאות שלם ולא מציאות ממוצע כמו שאמר הדל' ואם יאמר חל' הנה כל עת שנחלוק
מלת גס בחמר הנה יותר הספק ספקת על הדל' ולכן במקום גס נאמר חמר בלתי
שומר תמונתו כאשר לו הנה הדל' רצה להטות את עצמו מדרך הסל' במלות טונות ואתה
סוף המולך אונת בדרך סר ממנו והנה מה יתרון לו בכל עצמו שיעמוד להניח חמר בלתי
שומר תמונתו הלא ה' הכיח חמר ראשון משתף לקבל כל הצור' ממנו כהנו כל הדבר
אף כי און וחקר תקן באמרו סתחייב מהעלה והל' ס' זה הגם שאינו משעולת פועל והא'
כז' מי המציאו הנה על דעתו זה לא יהיה מנוחה היות הדבר מציא את עצמו שלא יחמין
הדל סתחייב מהעלה שא"כ יחמין בקדמות וגם לא יטבור שיהיה משעולת פועל שא"כ
יפעל ים מאין והוא בורק מזה ונפל כשח הסג' וה' וכמוקם הטעות להניח גס נמצא כזה
לא ידענו מי המציאו ומה היה לנו שמענו עמים כלם מי זה ערב את לבו לגם ולו' מהגם
החסר הו' כעסה שנתף להקדום כרוך הוא כמעשה כראשית לעשות מעשהו ז' מעשהו
אמר אשר לא המציאו ולא חייבו כי הוא קדמון בקדמותו ועד שלא היה העולם היה הקדום
ברוך הוא אף והגם החסר שכי' לו לא נודע מבטן מיי'צה ומי ילדו אלף שנה הדעת שווייה
אסור למענו כל סכן לשאחינו טוב תמונו הנפל דעת הפיל' המאמין שהכל נחייב מ' המשי

'הוא אחד ועל כל הנמשכות מלהחמין סיס דבר סיאמר ראה זה חכם הוא מצדו ולא יא
 פועל אותו לא פועל רחוק לא קרוב " והנה בדרך הר' חסדאי כמה סיאמר סיסוד
 הטעות כזה כלנו בכני בחיוב המנעות
 ים מאין והוא חסר עגור עיני הנמסכים
 אחר הרמיו הזה רבה לומר המנעות ים מאין וזה להמסכס אחר רחיות מאימי הקרמות
 וירוע מאין לדמות דרכי תורתנו לדרכי החקיר' אדרכי חקירת החכמ' הם כפי מה שיסערה
 הטבל אחר אשר תצוידו מהתום וההטעם ודרכי התורה הם למעלה מהטעם ודרך הפילז
 פלא יתנוה ים מאין לפי הטעם כמה סכרעה כי כל הוה הוה מדבר ונפסד אדכר חולם
 הוכלת האלתי סחוק למעלה מהטעם הן לא קצרים ידו לעשות זה ולכן חכמי התורה יאמינו
 חדום ים מאין לפי שית האלתי ודרכי הבהו למעלה מהטעם והכסו והנשלמות סכח
 כה יעידו זה כל סכן כשית באר באותם הרחיות סהביאו בהכחט המנעות מאין מהים כי
 כלם תוהו וכמיות על אכני כהו ויסוד רעוע וכבר הביא הר' חסדאי בטולם כמה מים כו
 די וסרם העגון הזה כלנו הוא מה סיאמר הדמכס חלק סני פיק יו וזה לסגנו כי כל מתחם
 אחר פלא הוה וסילנו הוה החמר שלו נמצא ואמכס הפשוט צדוהו ולכס צורה אחרת יהיה
 טבעו אחר התחמו וס' אמו וכוחו בלתי טבעו בעת הויו ולקחו בידיה מהכח לפועל וזלתי
 טבעו גם כן קודם שיתנובע לביאה לפועל וכו' ואמר סארסעו יבא לסתור דבריו בלקחו
 רחיות הטעם המביאות הכח הפלס ההוה כפועל וירוע טבעו הכמא בעת הויו הוא זלתי
 טבעו אחר הויו והפלמו וכזה האופן יותר הספק הראסון ופראיה הראסונה סהביאו
 בהמנעות ים מאין וזה סוף עפ סאכחנו לא כראה כהייה החלקית סיתנהוה הנפמות הכח
 לא ימכע כעבור זה כהייה הכוללת סיתנהוה הנפמות סזה אמכס יתחייב כזה הכמא הכח
 אחר כל מה סיתחוס כו אמכס יתנהוה מכמא אחר אמכס הדבר הנכרא מהעדר און סס דבר
 רמוז אליו לא כחוס ולא כסכל סיקרס לנו אפסרות וכסתעיון ככל אותם הרחיות סהביאו
 הרז להיכיה המנעות ים מאין תוכל לבטלם כדרך הזה סהביאו הדמכס וכדס כמס ססוא
 חומה גדולה סכוב התורה מקסת כה מוכעת אכן כל מסליך אליה וגם הרלבב לריות
 חכמתו הרובס כזה הדרך היסר סהורכו הרב לכאת מידי אותס סספסן ואמר וזל ואס אמר
 אומר סכבר נכא מאלו הספקות בהקדמה סוכרס הרב וסוא סצבע סמכא בעת הויו הוא
 זלתי טבעו אחר הויו והפלמו ולזה לא יעיד המביאות על מה סיהיה קודם הויו אמרנו לו
 סהמחייב מן הקדמה חיוב אמתי הוא סמה סהוא כמא כזה המביאות מפני היותו כוס
 התאר סהוא כו בלתי מחייב סימא לו קודם היותו כזה התאר וכו' וראה איך כפתסם
 הויל עס גדל חכמתו כי הטעתו הנאס אחר רבה להרס מלכו סנהה
 מהקדמתו ו סאין ראוי לקחת רחיה מהמכמא הכח כפלמונו בהיותו נמצא בתאר מה כד
 סנוכל לדין סימא לו אותו התאר עצמו בעת התהוותו והדל אה' סהמחייב מן סהקדמס
 חיוב אמתי סמה סהוא נמצא כזה המביאו וסני היותו כזה התא סהוא כו הוה בלתי מחייב
 סימא לו קודם היותו כזה התאר וכונתו לו סאעפס סיחייב פלא כדו סהביאו בעת התהוותו
 כמו סכר נהו בעת הפלמו מן לא יחייב כעבור זה היותו העולם כבראיו ים מאין והקדמס
 ככר גלח דעתו וסרם כונתו והמקאוב ממנה ואמר וזל ואס יטעון עליונו ארססו אן סהכח
 דעתו ויאמר אחר פלא יורה זה הכמא כמה זה ידעתס סזה מהוה וסיסם סס טעב
 אחר כעבה וכא' עוה לא יתחייב לנו לפי מהסכתנו סאכחנו לא כאתר עתה סקקייס סהעולם
 מחדס אכל אחר כאתרל כו הוה איפ' היותו מחדס ולא תכטל ו סטעכ' כהביאו רחיה מטעב
 המביאות פלא כחלוק כו עכ' סנה באר הרב כפי סהמתחייב מהקדמתו ו סוא סאין לקחת
 רחיה מטעב המביאות על היות העולם קדמון לא סיתחייב ממנה סהעולם מחדס מאין
 ואח זה מה יתחכס הרז עליו ומס ידעוהו ולא ידע הרב פלא בהקדמתו ו סהה כל איובת

למי המבוארם אלוהים על קדמות העולם מטבע המציאות דיו רב לנו עתה כזה הדגום סרובי
 טבנותיהם אורכוס כלקמות מזה הנדד כמבואר למי פנין בדבריהם סהם מביאים דהים
 אס מצד התבונה אס מצד הנזון אס מצד החמר אס מצד חקיות ואלן הם הטענות היותר
 חזקות אתם ואחר הראיות בטלות כמטה יענין בדבריו ולזה מה ספק הדל על הרב שלא
 חייב מהקדמתו חייב אחתי מבואר הנפס' במה ומט עוד הדל כבר הרב ואל ועוד שהקדמה
 הו באשר לוקסה באופן כולל לא הכיחה לנו עיון בהיות הנמצא ולא סתרה לנו העיון אחר
 עיון ואס הרבר בן הנה לא יסיה לנו תועלת בהנחת העולם מהדרם לקיים חמונת המופת'
 שבעבורם סיה ההכרח להאמין בעולם מחדש כמו סז סרב וזה מהמופת' סיו אח' היות
 העולם כמזא ואס לא יהיה אים' אחר הויות העולם אלא מה סיחייבו טבע המציאות כמו
 סיראה מנן ההקדמה סכס לא יהיה דרך לאמונת המופתים עכ' הנה רכס ליהם לרב דבר
 שלא יוכן מהקדמתו ולא מדבריו וכו' להסמכו אחר בטול הסקדמה שפאה הרב ולטברס
 בפוט לסון לא ברעט וכספכל וכו' למי פרא' כח הסקדמה עומד על ימינו לטכנו ואראך פבוט
 ששכתי כזה הנה סוף תחלס אמר כי באשר לוקסה ו ההקדמה באופן כולל לא הכיחה לנו
 עיון בסויות הנמצא: הן אחת שלא הכיחה לרל עיון הבטס הכלתי סומר תמונת' למי
 פלקרא דיה מהנמצא וראה שהבטמות לא יתהום ואמכס תביחו לנו עיון אחתי

ססויה הכוללת לאת הויה בחלקית וססחמר הראסון לא כתהום בהתחנות האדם מן הורע
 ולא יפסד בהפסד האדם א העשר וכמטה אולם אמרו שלא יסיה לנו תועלת בהנחת העולם
 מחדש לקיים המופתים מפני מהמופתים אחר היות העולם סיו ולא יהיה אים' אחר הויות
 סעולם א מה סיחייבו טבע המציאות כמו סיראה מנן ההקדמה א: סס דברי הדל וראו
 להסלא מהבמתו אך חייב ממאמר הרב מה שלא יתחייב ממנו כלל וזה סהוא אר' ספין טבע
 המציאות זה אחר סיו והסלמו כטבעו בעת סויותו הכיטו וראו אתם בעלי העיון אס
 יתחייב מכח דבורו זה שלא יהיה אים' אחר הויות העולם א מה סיחייב הטבע המציאות
 מצד הסלא והמופת סחלה ואף כי לא זה עב הטבע ומכח המציאות וזה סלסול סכל הדל
 בדבור הו לחייב דבר ספין ראוי סיוכן מכח הסקדמה הנה אחת נכון הדבר ססמאמין
 בחדום העולם יאמין באותות ומופתים הנו כתורה למי ססחדום במציאות ככלל סוף על בד
 סמופת אחר פנת חדט ונתהום יס מאין ומי סיאמין בקדמות העולם והסכו עב החיוב לא
 סאמין בקול אות ומופת אבל יכחיס זה להאמינו טבע המציאות כתחייב מהעלס באופן
 כך ולא אים' ססתבות אותי הטבע כלל סואיל וכתחייב מן העלה ולא נמצאת העלה כלתי
 העלול כלל וכחן טעו סאלו ספין חדום העולם הודם לתורה למי פכבר יסויר מציאו התורה
 ונפלאותיה ואף אס יאמן חייב העולם ממנו והנה ה' ססדאי חפס לסוכיח ספין סחדום
 עקר לתורה כמט פאס' לרעית מאמיני הקדמות יוכרה להם להודות ברוח' יס מאין ואס'
 סאחר ססתבאר ספין סס דבר מחייב המציאות ככח' עצמו א אס' וסכל מה סוולתו אך
 סהנכ דל מחורס הו קדום אים' המציאות ככחיכת עצמו והוא כחלל ממנו והיה סכילות לא
 ימלט מסייה עב החייב או עב הרצון ואף ססיה ככר כודס על מציאו גמי כאלל מצייה
 נסצור' ח' מאכלה וכותבת מה ספין דים לה ולא תתן למקבל כי ה' תתן המציאו' למקבל
 נאין סכוכה באמרנו יס מאין וצלת זה כל ולפי דרך זה כחר לנו וססס הדין ספין הודם יס ריחן
 עקר לתורה סכבר יסויר מציאות התורה אף לרעית מאמיני הקדמות למה ספטרך להם
 להודות חכילות יס מאין כמו ססמרנו:

הפרק הארבעה עשר

והנה כי קבאחי ליי' בבאות ולהגיל האמת מיד
 ענפסיה באשר יכיל הרנעה מפי הארי סני
 ברעיס אוכל' און לא אספני אים לכלתי סודיע האמת ואס ידעתי ססרון ידעתי

ויהי צדקו חן ואנו כבודו כבוד אלה החכמי' קטנטים עבדו ממיתו איכן רוח הוא באנוס' להסוד'
 האמת בדרום מה ולרוב עם סתקיף ממנו ובפרט בדרום הזה פזכות הרב חסייטנו תופע
 לכי ימינו וכדקת עינונו היא סמכתנו על כן לא כירא מרבנות עם ונחזיק בכנף דעתנו
 ועל אף כי מצינו כותבי כתב יד כי ירענו בכל עסקי תורתנו מזה חמת ותורתו חמת
 ור' זוטרה במה שאמר הד' חסדיו נסים שארפטו והנמטכים אחריו המחמירים בקדמות על
 בר החיוב ירענו ולא ייבצו להשיב על מה שהקפדה להם החכם הזכור באמרן שהמציאו' סגמתי
 כהכל הנזרה ונותנת השם כן מה שאין דומה לה וס' יס' מאין ואמר יסיב בזה ארסטו הוא
 פזה הפרט שנאמר כו' הספועל האחד לא יסודר ממנו אלא פועל אחד לא יאמר אה בפועל
 אחר בכדקה שהיא הפועל המקיפה אמנם בפועל אחר בפועל והוא הפועל המושלח הנה
 יסודר ממנו פועל מושלח ולכן יכלול כל מציאו' וגם כי הוא יקנה פועל אחד בעצמו וקוף
 האחרות סבוי יקשרו הנמצאות והיו לאחדים ויתחלף האחדות והפועל הוא בעצמו כפי טבע
 המקבלים וכד' יתרכו הסכלים כפי מה שבטבעם פוקנו מטבע האחדות שהוא גם כפי מה
 שיטיבו מהשתלשלה הראסונה בעצמה כי הנמצאות אכלו מתחלקות אל מוסכל ואל מוחסם
 ופגש הנרס המיומי התחלת הנמצאות שהוא מסיגם ונסם הסכל ה' עלה לעצמים המוסכלים
 שהוא מסיגם על כד הנזרה והפועל והתכלית ושהתרכו הסמים משני המיני עם והספלים
 ומפניסם ומפני הויולי והנזרה אם כן כבר אפשר להביע הנגמנות מזה הנזרה על דרך
 זה ולא יהיה יס' מאין ספסיט על הרבוי מזה טבע המקבלי' כאשר זכרנו כן תפול ההרכבה
 והנגמנות מזה טבע המקבלים וכסם שהחמר ה' כ' עינו יקבל צורות מתחלפות מזה רחוק
 מהמקף וקורבתו והוא החמר ה' על דעת ארסטו כן הנמצאים מזה טבע קבולם מאותו
 האחרות יתחלפו כפי שקרבה ורחוק מאותו האחדות והספכלה ודע כי הדמכס הוא
 המעיר לזה חלק על ארסטו פרק כ' וזה לסונו ועם חודתנו לו כו' המחסכס
 והסכר אף כי הו' הסכלים סכה לחיוב קבלג' מהס ואזו ערך יס' בין החמרי והכבדל אשר
 אין לו חמר כלל וכ' כלומר ואחר שאין ערך בין החמרי והכבדל מאין יס' ומי המציאו' אלא
 שארסטו יסיב בזה ה' הכרכוני ובפרט לפי דעת כ' המחמיר ססבלג' אינו מורכב מנזרה
 והיולי נאמר היות זה דעת ארסטו והנה לפי מה שהכית הרב כ' דעת ארסטו שהסכל ה'
 שבה לסני והספכלים כל אשר ירחקו יתחמם בהם הרכבת ענייכו' נקבל לתת הסכה הנגמנות
 ובהמצאת החמר אחר שהסכל מזה מה שסיכיל עלתו יתחייב ממנו סכל ומזה מה שסיכיל
 עצמו יתחייב ממנו לגלג' שהארגסם פסוט מכלי הסכיות כלל וזה הדעת הוא לקוח מ' סיכיל
 ואכזומד אשר יראו בהפלת לפלית הסכלים זה מזה עד הסכל הפועל שמכר הסכלת עלתנו
 יוספע ממנו סכל אולם לא כפועל להיותו אחרון במדרג' והוא נסם הארסו ומזה מה שסיכיל
 לעצמו יספע ממנו רכר ממוצע בין המציאות הפלס והחמר והוא החמר הראסון ולכן קרס
 לו מהחסרון מה סקרה כי כאשר העלול ה' להיותו יותר שלם במדרגה מסאר העלולים
 ספשיע מזה מה שסיכיל עצמו מציאו' שלם והוא עצם הסמים עם היות סנספת במדרג' מזה
 היותו גם כן העלול האחרון להיותו חסר מסאר העלולים היות מה סנספע ממנו ג' חסר
 אבסם אין זה דעת ארסטו אבל הוא ירצה כי לפי שהמציאות בפועל קודם למציאות בפע
 קדימ' טבעית א"כ המצוי בפועל קודם למצוי אשר בכח עד אשר אפיטתו מתחייבת
 אפיטתו ומציאותו בריך למציאותו בדרך כל מאוחר בטבע ועל כן יהיה עצמות החמר ה'
 תלו' בסכל הכספר ויהיה מחייב המציאות אחר וקוף האזו' ובאותו האחדות הנספע ממנו
 הקוסר בין החמר והנזרה ית' מציאות פניסם ומציאות המורכב סאלמה הקסור המתחייב
 מחודתו לא ה' למורכב ולא לחלקיו מציאות כללי ומכאן יתבאר דעת ארסטו על

אינו דרדרי בלא תחילת רבוים ועל הנה דרך יקרא הראשון פועל ויתבאר שם השיעור בלאחר
 פלוג ועל הסוגל המורכב בסוף ושי הספק וסופק חיו יחזק הסהר והבטוח התוכל תחנם
 חיים לתיסודות הסוגל הו בסוף הסטוט אחד ככר וסוס זו הדרוט כלל ככל הנמצא
 תחנם תוספק הנמצא אל המסדר גא המוח כרש הכה הנה עם התחלות חסר יעלה אים
 סתמית הו זכר לתי התחלו נקשר יעלה הלויס הנמצא המוסכל וסם התחלות המוחסות
 פחמית הסגור עם קבנם מועלות לקפת עד שי עלו א הגרם הפחמית וסם העכמי המוסכל
 עלים הול העתים הראשונתם הו לסם התחלה על כד דמות הצורה הסופל ותכלית וזמן
 דיעות חרטו הכה הפילוסופי ירחוק סהנה רכני בסני א הכדדים רכני לעיניס מסוט ס
 חוכם כתינו ועלול ססה אחת רחוסנה מס גם ורכני לפאמים נקרכני הגרמים הפחמית
 חוכם בת מרכיב חלה התחלות וסחרבו חסר תפת הגרמים הפחמית חוכם בא מפני
 הוילוי והצורה והגרמיל הפחמית וסגרמיל הפחמית מתנועעיס דחסכו המכניס
 חותם חסר חכס בחסר וצורת הגרמים הפחמית מלחותם המכניס נקבות וצורות מה
 פחות הגרמים נקבות והגרמיל הפחמית נקבתם תקפת וסהרכבה חסר בלא הו מפני
 הגרמים הפחמית וסחיס סכרתס בסדור חסר הנה ועלול כלל התחלות הראשונת ויניש
 מחלות התחלות במחנה ככר מחיות חותו הנמצא וכוה חברו חרטו ביח חסר חל המוחס
 וסמחיות המוסכל וחסר סהעניס חסר ס דר תחד והחד הו סבת התחלות וסבת הרבוי
 חסר וספח חיס וס כן הכה מבוחר סהיס נמצא חל יספע ממנו כה חו סו ימחלו כל הנמצא
 חו רעת חרטו וספי זה הרעת יספוכ סוה הנמצא כלו על מה ססח עליו לח סר ולא
 ססור הויתו כן וסחא על כן הו סכלא יסתנה טכס כלל ולא כח דכר חוק ממחנה ורע
 סוה הרעת סחור דות מוכנת לכל חות כהכר חומכנת לכל מה סככל חנו ה
 סטורה וקפת ד ממנו כחוס ומר הלחכס ולא יכויר מציאות התורה לח בסחמון ספך זה
 והו חרסם סעלס ולזה התחילה התורה חוכי כמו סחמר נו לסי סחוי יסוד לה וזה ספך מה
 סדמה חל חסרתי בסככה בארטו סחוף רעת הפילוסוף המחמין סקרמות סיתחדם יס מחוף
 וזה ספך סקרמת וספיל גורס לה סתה כפי מה סהניחה לח ימסך ממנה מה סחויכ וזה
 סחחר סהפילוסוף וסחוף סהעלס נתיחייכ מהעלה על כד הרבון הקדום חסר לח סר הכה
 לח יגזור סרכון סלחי סחוח לסנות דכר מטבעו לח יורה ספך טככס כנמצאות כסוס וזן
 חחר סחחוכ חותו הרבון נמצח המחיות הו ככללן וסם כן כוטל טכס המוסות והכפלות
 סכא כתיורה סחף על פי סיס כמותיס סהטכה ותכלית טוב כהסנחה סרטי ורצון סרטו
 חוכס חו סחחוף כקדמות סעלס חפילו על הדרך סהניח סחוי כספור סחיו יתכרך סמנח
 ססנחה סרטת כן ויקרס לו מוח סוכור סעלס כעכין ויתר נעלס ממנו חלה סכל מס
 סחכס הו כלו מחסבה חוף דוס לו ונטה כוה לדרך אכלל הכומר כפי לכונות ססניח חרסם
 סעלס סתמירי סלח סר ולח ססור מה סחוף כן רעת מיריתנו וקבלתו סחמנית חכל סחמת
 סמו סחמר הלחכס והתנה כולל כחרסם סחמתי כחרסם סני תחיס סה סהעלס ככללן
 סמחיו ספי חסר סהעבר המחלט סטני סחמני או כספזו ורמנו על כד סכונה לח על כד
 סח וכ וסניס חלו חורה ססוק סחחד סהתח לה התורה ממנו באחרו כרסנית כרס אים
 סכחמרו כרס תורה על המחבת יס מחוף וסהעדר הנמר במטה וכחמרו חלדים רכתי
 ססוק כעל וכלת סחמניח כספזו סכל ועוה כרצונו ככונה חוהלעת לח על כד סחויכ כחם
 וסיתס כלחי ורע סוכ ורע כלל כעלי כוכה ורצון ולכן נקראו הרויניס חלדים כמו סחמר
 חלחיס לח תקלל לזי ססס ספוטסיס לפי טוב כוכתס ורצונס מבלי טוס פעל כלל סחויכס
 לעמות סעולה חות רק סעס כרדיק ופעס ורעו סעס וכי סעס וחיכו כרחי לעמות

67

לפי הדין וכתב הרב מהרש"ת הוא שאמר בחיפוש הוא יסוד תורתו ונאוי יסוד היסוד
 והאמת כמו שאמרנו אם היותו יסוד לתורה כבר בארנו ענינו במה שקד' ואם היותו יסוד
 סמי יסודו המדויק במה הוא סהפס יתברך שמיניא העולם אחר ההעדר המוחלט ואמין
 ספס' לברו היה נמצא ולא דבר בלבדו לא חמר א' ולא נסס בלתי סומר תמונתו ולא מלאך
 נגל' וזה שאמר אבי ראשון ע' ואמר שהוא יתברך ראשון לכל הנמצא' להוציא חמר ראשון
 קדמון בקדמות האלה של דעת אפלטון ובסס בלתי סומר תמונתו לדעת הרלבנכ כי אחר
 סאמונתו האמתית היא הדוים ים מאין הוא יתברך הראשון סאמתי כמבואר מכלי' הראשית
 ובאמרנו אבי אחרון הגורם על הכחיות ובאמרנו ומכלפדי אין אלדים גורם על יסלתג
 כמבוארם לסנות הטבע כמו סורס על זה א' ארס המורס על חוקן על היכול כמס בראשית
 ברא ארס כלומר סיכול האמתי סמקבן כל סכאות וכו' ויתאחדו וסופל בכוכב ורצון מוחלט

הפרק החמשה עשר

אחר סהתבאר סהדוים האמתי לפי דעת התורה
 וסקבלה יבחן ויובן ככ' תכאירס הכוכר' אסר סס
 ים מאין וכוכה מוחלטת מי סססר א' מהס אין דעתו כאות לפי דרך התורה סמי סיסס חמר
 קדמון כאפלטון יסכור סמהסר סימיניא ספס' דבר מלא דבר ואין זה לאות בהקו' לסיות זה
 תכת הנכמכות אכלס' וזה הדעת אף על פי סיססר יסודי התורס ולא תמסך אחריו הכוכב
 סאותות אכל העברתס ובמהס פרק כה מת כבר אמר הרב עבמו סאין זה דעת התורה
 ולא סוכ' הכוכבים כפסוטיסס ולכן לא נטס אליו ולא כביט ב' אחר סלא התבאר כמות
 ועס סיכויר תריות התורה סהאמין סחרום על אופ' זה וכמהס אמנס לא כסלמות וזה כי
 כל דמי התורה ואזרופתס סס דכרס תלויס כנס לא דרך טכע וכמהס כסלמות קדמכין
 כפ' התורה ולא יאמין זה כסלמות רק מי סיאמין יכולת סא סמוחלט סהמיניא ים מאין ועס
 אמונת זה סקקר כסלמות יכויר כל מה סכא בתורה כסלמ' וכן ענין תחיות המתס לא
 יאמין כסלמות רק עס כטטרסות אמונת ים מאין - וזה שאמר סכויא סתחיינה סעצמות
 האלס ואמר י' ארס אתה ידעת כלומ' אין ידיעת סקירתי סססקת להס' בזה מדרך טכע
 המניאות רק מדר סיכולת האהי סמוחלט סמחוייב המניאות סבורא כל סכמניאות ים מאין
 כמו ססוכירס התורה ביוס עסות י' אלדים ארץ וסמיס ולזה אמר גם כן סה י' ארס ואמר
 סכויא רומו על זה על דעת ונתן כן עויאל הרעיפו סמיס מאעל וג' סנה סססוק סזה
 מדרב בתחיות המתס כמס ולפי סהיה האדס מורכב מפני חלקיס חכסס והיא סהעולס
 סעליון ומג' והוא מתחתן הזכיר סכי אלני כאלני עידי אותס על זה ואמר הרעיפו סמיס
 ממעל לחיותס מוככיס לתת טל מעטוד הקדום ברוך הוא להחיות סמת' מדר הדק סהאי
 סמחוייב זה וזה שאמר וססקיס וולו דק תפתח ארץ סהיא מעולס סתחתון כלו עידי אותה
 סתסיב חלקי סנוף סנססד להויותס ולאיתנס סראפון וכדי סתפל סנסס לבוג' סהוא כעבמו
 כאסר בתחלה ויר' כהס היוסר והדקדק האלסית וזה אמרו וכדקדק תבמיח קד סלפי סהיה
 מחק סוסס סלס לתת סכר לאויס על סטיב סיעסס ולהעניפו על הרפ ויהי סנוף והכסס
 ססתפנו סניהס לסעולת ארס אס טוכ ואס רע לז' יחוייב סדרק סהאי ע' סססד וססהכס
 לחכרס עעס אחרת ולהסיכ להס במול י' כמעס ידוקס סזוהו ספרי סכמסך מעץ התורה
 סאלסית והתכלית סאחרון כה כמו סאמרנו למעלה כארובה ולפי סענין תחיות סמת'
 תלוי כסכי דכרס סאחד בהמיניא סנוף סהוא סנססד כעבמו סעס אחרת א' כססר כאסר
 סיה וסכי כהקיר אליו סנסס סהיא כעצמה סתוכה לו מתחלה לכן אמ' סכויא רומו לזה
 סכה אני סתתן קכרתיכ' רומו להמנאת סנוף סנססד עעס כ' וסעלתי אתנס מקכרתיכס

דמזן להחזיקת הנפשות בו ולפי שזה הענין אינו מושב בדרך טבע והוא מושב באמצעות
 השגרה ויושר העיון והמשפחה אל עמי להביא לאומי העולם מהם חוץ מדלתי בית התורה
 וכעבור השנים זה הענין דחוק מזה הטבע ולא יבוייר כנפס חזר העיון רק עם אמונת
 הדום העולם יש מחוץ אחר הכביא כמות טעם לזה וכמהניק ידי המאמינים אני יי' כראיתי
 בלומר אני הוא שבראתי זה המציאות אחר הספדר המחלט ויכול לעשות זה כמו שבראתי
 אבל מהאיז הנמור. אט כן מבאר שלא יבוייר המציאות התורה בסלמות רק עם אמונת
 שדוים ומאין אמנם על דעת מאמיני הקדמו' עם החיוב והוא הנד הטני מתבאי חדרום
 בהסך לא יבוייר המציאות התורה כלל ואף שאמינו יש מאין הוא' ויסימו זה על דהחיוב
 והרצון הקדום לא בכונה מחלטת שלפי דעתם יבטל טבע לפי שלא יוכל יתברך לסגול טבע
 העניינים ולכך לרצונו הקדום המחייב זה המציאות בכללו כפי מה שהוא ולא ירצה הלופו
 במוסעו וכפוסם נד כלל וזה הסך מט' הדי' חסדאי שחפס סבהאמנת חדום יש מחוץ די בחדום
 ואף על פי סיהים על דה הרצון הקדום ואמר שאמיל' לפי זה הדעת יפיו המוסעו' אספסרו'
 להיותם על דה הטענה וחגיכה ולחיות פועלם הפי' אלף מזה אחסכה והיזים סכל זמן שלא
 באמין היות העולם הזה בכללו נבא' איתנו יתברך בכונה מחלטת לא מחייב מתתת' עם
 הרצון כלל כבטל טבע הנפלאות טכא'ו בתורפ' ויטודותים ולא יבוייר המציאות והתימס
 מההכס הזה שאמר סיכולת הפס יתברך אף למאמיני הקדמות ומכתבאר חזר העיון חדום
 לא מרברך במחלט' כי מאיני הקדמות אף על פי סיורו ביכלתי יתברך להמציא סכמבאל' על
 מה שהם לא יורו באפסרות' איתנו סיכולת לסג' אום דבר מטבעו אבל הוא חמת המכנע'
 חבלט ואם כן לא יבוייר עם דעתם זה המציאות התורה שדרכים דרכי טועם הנפשים וכל
 כתיבותם שלום סכמלאל' וזה כי הם יאחינו חיוב רצון אותו סיכולת להמציא הנמצאות כלם
 באופן זה ולא ירצה הפך אותו הרצון המחייב טבע הדברים כפוסם נד במוסעו' עת מהעתי' ח'ב
 שהכנה טעמה החכם הזה שחיוב המציאות מאתו יתברך יהיה על דה הרצון להיותו התחלה
 סכלית וירצה כמה סיבוייר וכך סכחתו' ו' תבטל ביור המציאות התורה ושוא הרצון וסכונס
 המחלטת והיניח הלופו והוא סמפך אותו הרצון על דה שחיוב פאם סיה הרצון ההוא מחייב
 בהמציא הדברים לפי טבעם חוץ יספגו מטבעם והים פועל אותו הסכני הוא יתברך' און
 זה חלף ברונה לקבץ פני הספכים כנוסא אחר חזר אחד ולא ירצה כי סמסכה הטבע הוא
 הסעבל בכונה מחלטת ורצון מ' חלט לא על דה החיוב כלל למה טסחיוב יכטל סכני כטבע
 כהט' וספך הרצון ופוס אפסרות כל הכסים והפעולות הנכנסות על דה הסמסכה החל' הית
 וזה שאמר המסורר למה יאמרנו סגוים איס כאל' איהם' ו' בלומר למה יאמרנו סגוים כראותם
 אברך סאגום ובלותה סמוטל עליה להסתלקות הספגחה מהם איס כאל' איהם' דל' באסר יראו
 האול' סיסר' ת' ספתיאום לפתע וכא' שברה ילעגו עליה איה כאל' כזה העתה סיקוס איהם
 לעזרם כי זה מהק ההפגחה שהיתה לעזר ליראי יי' כמעט רבע וסחרף עין אמנם כראותם
 פי אולת' ידו אפס עברו נעזב ויארנו סחיין אכחנו מוסגחים מהט' ולפי שאס רסע'ס וסלנו
 חיל כוסרים כיי' ונחמרו' צנו' וי' את' חרף' לא יטיב ולא ירע להמכס אחר דעת המאמיני'
 היות העולם קדמו' וכמסך ממנו עם החיוב ולא יוכל לסגול מה סגור' טבע הענייני' וכפרט
 חיוב הג' אים הסמיתיים לכ' לבגד סכרתם ואל' ינו כפמ'ס כל אסר חפץ עשה דל' ספועל'
 עם סחפך והרצון המחלט מבלי חיוב כלל ולכן יבול' על כל הפך הכופרים פאם הים פועל
 עם החיוב לא הים ממציא סנס לסעתי בעתה ח' כמו סהסלל' מדעה על אהותו' אלא רפא'
 נחל' ל' בלומר איה סאל' עוסה שלא בעתה ח' בכחך הגדול רפא' נח' כנז' העתה ל' התבאר
 ח'ב' המאמיני הקדמות וכחיסו סיכולת החלפי' בעסיית הכסים ובפכות טבע הדברים אלף
 יאמרנו' עולם כמחטב' נוהג מילי קדם קדמתי וזה הפך מט' הדי' חסדאי' ועכ' ס'

67

וצ"ל כן מצינו שפרעה סחיה מאמין בקדמות העולם מכחיס היכולת וההסגחה הפרטית
 בגאמאר לו משי משה וי' אלדי העכרים כקרא עלינו התחיל לדחות דרכיו ולהכחיס ואמר
 לא ידעתי את יי' כי לא יודע לו זה הסס המורה על חוב המציא' היכולת בעשויות האותות
 והמופתים לשיסחיה מאמין שהעולם קדמון וכמסך מהי' על כד החיוב ולא יוכל לעשות שום
 דבריו להאריך כקף הזכוב חולם הראיה בהכחיסו סבי עקרים אלו יכולת והסגחה פרטית
 יראה מאמרו מיי' אשר אשמע בקולו כלומר מיי' אשר אשמע בקולו כלומר מיי' הוא זה
 סלו יכולת וממלאה באופן סחיה משובכר לו לשמוע בקול דבריו ובאמר לו לסלח לישראל
 רמז'ל וסוף כי לא האמין מתוכן שבתו יסנחא יוסבי הארץ כדי יסנחא לסלח לישראל ולכן
 כמק'ל במלכו ואלוהיו אמר לא ידעת את יי' וגם את ישראל לא אסלח ובסתת'ל מרעיה
 לשפוט טבע העכו'ל המים לדם נאמר לו בזאת תרע כי אני יי' הכה אנכי בל' וקתמיד המכות
 עליו עה סהרה ולא כוס ואמר יי' הכריק הורה היכולת הארץ ושהסגחה באמרו הכריק
 ביי הוא יפוט תכל בבדק ואני ועמו הרעו' ולשהרות לו והסגחה אסויות כאח' לו כמכת
 הסצרות למען תעב כי אני יי' בקרב הארץ כמו פאלד' לו כספרה הסבי עקרים למען תרע
 כי לוי הארץ פמוכן הסוכה בו בפני פנים למען תרע כי לוי הארץ היכול לעשות כל אשר
 יצוה ולעשות טבע הדברים כה' והמובן הפני כי לוי הארץ הפך האומר עוב' יי' את הארץ
 אבל הוא יתברך מסנח בה לתת לחום כדרכיו הכה התבאר שהמאמין בקדמות העולם
 כועד כסלפה עקרים ססס יסודי העורה האחד חדו' העולם הפני יכולת הא' המוחלט
 הפלו'י הסגחה הפרטית ולפי שהעולם ככרא בעצרה מאמרות לכן נעסנ'ל לפרעה
 עפר מכות להראותו יכולתו כמכחות להיות כורא העולם כססנו הנמור ים מארץ
 וגם מרד אחר במא' יחס בין המכות סנעסנ' לפרעה ובין סדר הכריאה כחדו' העולם וכל
 ז' להורות לסבי חוזה דרך יסכו'ן אור ולכטל דעתו הכססר אולם היחס הכמבא ביניהם
 הנה כפי מה שאומר אס כחדו' העולם באמר יקו' המים ואס במכות נאח' הכה אנכי מכת
 במטה אשר בידי המים וכחדו' העולם יסרצו המים זכ'ן במכות וסרץ ארצם כפרדעים מן
 היאור כחדו' העולם תכא' הארץ כפס סיס למויכה בהמה זרמ'ם וחותי ארץ במכות מרדים
 ומלאו בתי מבר' את העירוב ואת האדמה אשר הם עליה וסאר המכות האחר' כלם עלילות
 באמצעות הגרמים הפמייים כמו סכא' כחדו' העולם יהי מאורות כדקו'ס ססמים ואר'ן
 מארת כתיב חסר ו' וכ' חוץ ממכת כבורות סחיתה על כד היכולת האסי לבר כמס אני
 ולא מלאך כל' להורות סלאת היותו סמכה באמצעו' ס'ס דרד סססחו' והדבר היו באמצעות
 האור סנת עפס' וססנת'ל איכותו זכ'ן סכרד היתה סבתו עובי חלקי סעב סחית'ל מהאור
 העולה עס חוס האור סמססה אותו סחלקו'ס סקור' אשר באור יתקכץ כעצמו ויאסף אל
 עומק סעבן סמסס אשר באור באותו עת ותיחזק פעילותו לזה ככח כמו סאח' באותות
 עליונות מאמר ראשון זכ'ן סססך הים להסדר כיוון סססם מהעב' היותו והאור באור
 מפני עובי ברז' מוכא' באמצע כמו סאמר'ו'ל על ויחם ססך סהיה עכוכסול עד ססס
 כוממס אכל ל' הית' מיד ו' לבר סתו ולעו' סס סחיתו והיו כל' סיו כמו סססם כחדו' העולם
 סאדס סיכר כס' ייתברך כמ' סאמר' נייכר ו' ארדים את הארס כ' והיה ארס הראסון כסר
 סמיו' האנוסי ולכן הורה סככר סכמסך ממנו לו מפט' סככרה לרפ' אחות עולם הו'ס
 וסכא' ולהיות ישראל הוא סרע סככר סככת טבע מקור סאכ סככר סססל אכרסם
 סכמסך מארס ראוי להס סיר'ו' ארצות גו'ס כעבור יסמרו חוקי האל'ים ועל כן סרעס
 סככה אותס ראוי סיה ליכסס מרה ככנ' מדה וסיה לסמית ככור פרעה וככור' מבר'ס
 להני'ל סככור הו'ס סככר סרתי' לכקול נחלת אביו הוא ארס סראסון ו' סאח' מרע' כסס

חסד ותבונה כמו בכורי ישראל (תמאן) לטלוח הכה הנכי סורב את כנך ככורך ודע סכנת
 אדם הראשון סכנתה לז' המעט הוא בן ערן כמא' ויטע יי' אלדיו בן ערן ויטע סס את האדם
 ואמר בן ערן יי' אלדיו את האדם ויניחהו בן ערן לעבדה ולסמרה עם סיר' זה מתר
 אחר סאת' ויטע יי' אלדיו את יחסב סאין זה מקומו והיו ראו סוסורד ויטעס אחר אלו ויטע
 אכנס עקד זה נמתתגו הוא כפי מה סאומר הנה מתחלה הזכיר בן ערן וסורה סהוא
 מטע יי' מעשה דינו להסתאר וזה אמרו ויטע יי' אלדיו ואל סמס בן את האדם
 אשר יצר אכל לא הזכיר לאו זה תכלית סס את האדם בן והנה קודם סיודיע לאיוה תכלית
 סמו בן ערן ראו סיתספסס תארי הגן ומהוהו להיות יריעת מהות הדבר קודמת על
 ידיעת מטינו אותו הדבר (לכן התחיל ואמר ויבנהו יי' אלדיו ואמר וצץ הקיים בתוך הגן
 ואמר וכהר יוצא מערן ואחר סהודיע מהות הגן ותארינו סודיע תכלית האדם בן ואלו יקח
 יי' אלדיו את האדם ויניחהו בן ערן ובהר תכלית הכחשו בו מה הוא ואלו לעבדה ולסמרה
 כלומר להסיג ססלמות האנוסי בעבדה סכה יעבוד כמו ולעבדו בכל לבכס סעבדס
 סחמתיות הוא כלכ' וסוא סכרבה כאן באמרו לעבדה ולהסמר מהכזק המונע האדם
 מהסלמות האחרון וזה אמרס לעבדה זו מנות עשה ולסמרה זו מנות לאתעשה
 אס כן תכלית סמת האדם בן ערן היתה באופן סיסלס כספסו ונפשו ויזה לחיו עד להיות
 במבחר הייסוב ומוכס לספע האלדי מכל המקומות ובאמצעות המטעים החסוכים הסס
 יגלו לו סודות אלסיות כמו סאמ' הרמזן בארובה כסער הנמול ולפי סחטא האדם גורם מגן
 ערן ומהספתח בכחלת יי' בלו מיתה וספיבה סהספד מחד סטאו וכמהסך סלסלת סאומיות
 ממנו עד ספייע המציאות לאס סככד אכרסס ולזרעו סככר סס בני יעקב נתגלגלו
 ובאו לבן אחר היא ארץ מצרים סכאמר בן יי' כארץ מצרי' וסס נקנסס עליסס מיתת סבלות
 וסעבד סעבי כמו סקנסס על אדם הראשון מיתת סגוף בן ערן וסנה אדם הראשון גרס
 מגן ערן לרעתו ואלו גרסו ממצרים לטובתס סכאמר גרס יגרס אתכס מזה לסביל ממות
 כססס ולחיותם באמצעות התורה הכתובס לסס סאיו בן סהכמה וספרדס סתכונה וכמא' א'
 כה עץ החיים ססודות סאלסיות וכבר מטע ססן וסעוה סכמה ודעת אסר יסלח האדם את
 ידו ולקח מעץ החיים וחי לעולם וסנה ר'זל המסילו העולם סזס לבן והקיר' כססנת ססלמל
 באמצעות התורה כמסלה לבן כמו סאמר כמדדס סיר ספירוס דידי ורד לבגו דידי וס סכה
 לבגו זה העולם לערובת הכוסס אלו ישראל לרעות כנגיס או כתי כנסיות וכתי מדרסות
 וללקיטו ספוכיס לסלק כדיקים סבישראל הנה הקיריס כעיון ומעשה סרמזו אליה כבתי
 כנסיות וכתי מדרסות קראו גיס כיי בן עשול ומעיון חתוס העיון כחכמה האלהית סמסלמת
 סנסס סלחיה ספרדס רמוניס עם ספרי מגיגיס אס כן סאומה סירסאלית לה מספט סככורס
 ליטול פי סניס בכל סני העולמל כיי לה יאותה סכחלה סחמתית ומבחר הייסוב ולכן סכחילס
 יתכרך ארץ כענן ססאיו מוכחר סארצות והיתה להס התגורס מורסה סעקד מנותה תלויות
 כארץ וכבו כס כית המקדס סנקרדו בן אלדיו כמו סאמרנו ר'זל כאתי לבגי זה כה אריות
 מורי עם כסמי זה קטרת ססמיו וכל עד אלו סכסאיוס מכלל מה סאמרנו סתבאר סאחר
 סהיתה סכונה סמספת סטוב וססלמות לסיס האדם בן ערן סהוא מוכר מקומות העולם
 סזה ולחיותו לככח כגוף וסס וסכסבת סטאו כגרס וקנסס עליו מיתת סעירימס סככמה
 סהית כגורל וסד סססכה לתת לתכחר העס סכמסך מאדס הראשון סהוא המין האנוסי
 באמת כמו סהיה אדם הראשון המין האנוסי באמתות וכמו סאמ' רבותינו ר'זל אתס קריויס
 אדם כלומר אתס ראויס להקרא כסס אכיקס הראשון למעלתכס ולרסת כחלתו אחר
 סתכלית סכוכה האלהית ככריחא תמ סך מכו וכל ספצי אסליס ככס ולכן כמתקן אסר

וצנתו האטף הקדוש כתן להם הסם יתבר' תורתו והכניסם לבן מצותיו ויתן להם חרץ ישראל
 תחת בן ערן שהיה מבחר המקומות באופן שהיו נושעים בה תשובת סני העולמים ויוכז
 לבן ערן שמסס נגרם האדם גם יחיו כנוף וכנפם בעצ' השחייה ואז תפסם הכונה האשית
 אשר פחטיה אותה חטף אדם הראשון ולפי שהמאמין היות העולם קדמון כומר בכל אלז
 שעניינים שאמרו שהם לוויתחן לראשי החכמים וקשר התורה ומצותיה והיה פרגס
 מהכופרים בחרום ומוכע ישראל בכור יי' מהשלמות התורוי ומחטיה הכונה האשית לבלתי
 פלחם היה עונמו האחרון מאתו יתברך להמית בנו בכורו ומה כנגד מדה להגיל בכור יי'
 להביא לעבודתו שהכבוד ראוי ויפדת לו יתב' שהיא הראשון לכל הנמצאות וכבוד העולם
 נז' שאמר כי לו כל בכור בכני ישראל ואמרו רבותינו זל' כתנה העבודה בכבודות סלפי
 שהיא יתברך ראשון לכל הנמצאים ראוי שיעבוד ויכבד מהראשון באדם והמעולה פהם
 וראוי גם כן שיכבד בכור האדם מפאר האיסוס בכני אדם לסיונו קרוב במעלה וראשון
 בעבודתו יתברך ומעטם זה כתעורר יעקב אבינו ע"ה בראותו חסרון עמו וירע שהוא
 הכבוד וראוי לו לכבדו מצד מה שהוא בכור והוטלה עליו העבודה האלקית ומצד אחר
 כהכירו חסרונו ורענו ופאיכנו ראוי למעלה כי לא נאה לכסיל כבוד הערים כמתחכם
 לדעת אס היותי בכור חשוב בעיניו לחשיבות הכבודה לעבודתו יתבר' אס נחאס בעיני
 החק המוטל לכבוד והכבוד מצד זה תתבזה אכלו אחר שאין ראוי להקפיד עליה על הממון
 הנמצא בבית אביו לפי דבריר אברהם ז' עזרא או שהיה יודע אסכת אביו אותו כי ענה
 היא ואף כלא בכבודו יתן לו הרוח באהבתו כמו שאמר ויאסב יתחק את עמו ולכן כמקס
 לעמו אס מרבת היות בכור נחשבת בעיניו או לא סאל ממנו יעקב אבינו עליו השלום
 מברס כיום ונז' וחשב יעקב אס לא ירצה למכרה ללויתיה נחשבת בעיניו מכל כלי
 חמד לפי פלויות העבודה האשית אז יתחייב יעקב לכבדו יען נמצא בו יכר טוב כהגדיל
 לכפסו וראת העבודה האלקית שכתת זה חייב יעקב להסמיע למצותו וליראי וייכבד
 ואס סמא ירצה למכרה כמבזה הכבוד והחק האמתי המוטל על הכבוד וכפרט למלא בטנו
 לחס ונוד ערפס תגל חרפתו בסאתו עבודתו יתברך ואז לא יתכבד עמו מייעקב כמו
 שזאל לא אהב לעבוד את יי' אבל ראוי להעתיק הכבוד ממנו ולהטילה עליו כאחב יי'
 נצבודתו ועל כן אמר מברס כיום ונז' ועסו לחסרנו ורענו הסיב שאחר סכל תנועתו
 נוטה להפסד והכבודה לא תועיל להגילתו מהפסד ומידו מות לא ויאכה וז' אמ' הכה אכני
 הולך למות ולמה זה לי בכורה ואמסס אמר זה לחסכו שמתיר האדם מן הכהמה אין ופס
 עקר הבלתו שעניניו שמדומי וחשב שאף שיכבוד לא ויקראסו לא יענה כי אינו מטגיח
 בעולם הזה אמנס יעקב לגדל חכמתו וידיעתו עקרי הדברים האלקיים ממה שלמד
 מאהלו פס ועבר הכב הכבורס לא ברציה לקחת פי סני' רק לסיונו עובד וי' וע"כ הפכעה
 לי כיום ונז' ולסורל העדר השלמות מעש השיר עליו שאחר שאכל והיה ראוי לחוס לכבורס
 שמכר ללא דבר לאמס כל' אבל כז' אותס יות' מבתלה וזה אמרו יכז עסו את הכבודה
 ואמרו רבותינו זל' כזה עבודתו של מקוס כי כהיות עיף ורעב אולי לא יכוון לו במכרס
 למלא כפסו כי ירעב לבו וירע מרת כפסו אמנס הכווי האמתי בהרלות חסרונו שאחרי
 אכל לא הסיב א' לכו להפסד אבל לא די סלא נחס אכל הוסיף על חטיאות פשע וכזה הכבוד
 ותכלותה ורע שפני אסכת ענין הנמצאות וחיוב לכבד העתלות וראשוני המציאות
 וכל זה כדי סכח להברת מציאותה היא יתברך על כן הית' סמנב מאז ועד עתה לחס' כהכז
 הכבוד ולהכירו בהכחיל את כניו לתת לנופי סניס וזה לפי שאדם חייב להעריך ולהאסס
 פדכר היות קרוב אל הסתמלה והעלה כל סכן פראוי לכבד העלה ומעטם זה נותס תורה

כבוד אב ואם ואחר כך בכבוד סבבנו כי את הבכור בין הפנאים יביר ואמר רבתינו
מעלה חבי עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבר ידענו לדמות להם סוף כי עתה הדבר והקרבן לא
בהמבוא רחמי שיהיה יקרי הערך במעלה נחסיבות ומי פגועה הפסך כלא כזה הסס יתברך
שהוא חב לכל הנמצאות וכברו הוא העלול ה' ממנו בעליונים ותתקנים המין האנושי
זהבכח ממנו ישראל על כך בני בכורו ישראל ודע אלנו העניינים שאמרנו סיפורים הם
מפנינו וכבר הוציאנו וזו הענין מפרס כונתו ונחזיר אליה ונאמר כי מה שאמר ה'
חסדאי סיכולת הסס יתב' יתב' אף למחמי הקדמות הכל יפצה שיהו לפי שכבר בארנו
הפסך באופן רחב וגם מה שאמר סתתאמת מבר הענין חדום לא מדבר במחלט כבר גלינו
דעת ארסטו המציין מכל אשר לפניו מחכי הס' ל' וירצה היות הכל ישמים ואמרנו סתתא
הטענת הוא לפי שלא כחון בין הסובל המקושר וכי הסובל כלליו או כפתוף וזה הפסך מה
שאמר ה' חסדאי חס לא סיקרא עינן העולה על רוח הדמיון :

הפרק הששה עשר

ונשוב ובאמר שחדום העולם יסוד לתורה כדברי
סרס וטעה טעות מפגורסס מי סוף הפסך ולזה
התחילה סתור ממנו כמו סיתחיל הבכאי בכנין

היסוד טרס יבכה הכית ולא יבזיר מציאות התורה השלמה בשלמות אלא עם אמונת ים
מאין כמו שאמרנו והתנינו באמרנו בשלמות להוציא מדעת ה' יוסף אלכו סוף סוף
מהכרח התורה ונסיה להאמין כריאה ים מאין כשכבר בארנו הפסך ולזה פסקנו בהחלט
ספחדום יסוד לתורה ספך דעתו וה' חסדאי כי כמו סקרה הכלכל לה' חסדאי בעיון הס'
מאין כתיבה הבטוח והחמר כך קרה לה' יוסף אלו סוף על דעת ארסטו המחמין קדמות
יכח ס משה והמשיח ואיס מסויס סיהיה כתאר כך יחוייב לו להכחיס לפי סהאיס סוף ימצא
אלא כהמכא קודם לו איסיס ככת' אי אספר סימצא לעולם לפי ססכלתי בעל תכלית לא
יבלה לעולם וכך אלנו דבריו : וראה כמה כפתבס זה סחכס כהכנת דבריו ספילנ'

מה סיורה על מצוט בקיאונתו
וכחמתו כחכמת ספילוסופיא וזה סהוא טעה
בדרך אשר הלך ספלטון כחדום התנועה סהוא אמר כאסר תמוזס בכאן תנועה לא היתה
הנה לא ימלט חס סתהיכה סתנועו אשר לפני וזו התנועה אינן התחלה להס ואס סתהיכה להס
התחלה ואס סוף סיה להס סתתחלה סכה מציאות וזו התנועה סרמוז אליה מנוכה וזה כי היד
אלנו התנועות אשר כבר כמצאו לא ימצאו עוד סיכלו לפניהם תנועה אינן תכלית להס וסלמל'
וכליון מה סאין תכלית לו מנוכה וארסטו יקבל זה בסני תנאים אחד מהס סתהיכה התנועה
הנמצאת בעמוד כשלמות וכלה וסיה סוף התנועות וסיהיה קתס תכאי כמציאות קתס וזה
סכאור עסאין כמאמר סליסי מהסמע כמו סוף סוף או סיהיה לתנועה המחודסת תנועה לפני
ולתנועה סיהיה תנועה אחרת לפניו והלך הענין לכלתי תכלית לא ימצא סוף רון וכך אמר
זה כמאמר סני מסדר סהויס והפסד באסר אמר לו היתה הארץ מהמים והמים מהאור
והאור מהאס והאס מדבר אחר והלך זה לככת לא תמצא הארץ ולא אחד מהיסודות אחר
סיהיה מחוייב על כל אחד מהס מה סאין תכלית לו וואולס כסילקתו אלנו התנועות על הסס
אמ' וימצאו אינן התחלה להס מפני מניע ראסן נכחי אינן סתחלה לפעולותיו ולא הים קתסס
קניס קתס אלא כמין מן סמקרה סיה עובר סימצאו תנועות אינן תכלית להס רופס לומר
הינן רחסיית להס קודם סתנועה סיהיה סמוכות אחרונ' והכס ספלטון טעה סחכס סתתנועה
סמוכות סמתחדסת עתס סיה אחרונה ואיכה אחרונס סאין וזו תנועה סתקחת מתנועות ספמל'

איכה לא ראסנה ולא

לא אחרונה כי היא כעננה . הנה הטובים בטענת אפלטון טענו בפתו מקומות מהם
 מהם שמו אחרון מה שאינו אחרון והשכית סתם לקחו מה שבמקרה מקום מה שבעצמו וכך
 באמר שזה הכנס כמה טענה אפלטון ואמר שאם היה העולם קדמון ובכת לא ימצא אדם
 ומסיה וזה סקר לפי דעת ארסטו ולא יכחיש ארסטו מציאות מהם ומסיה ומציאות ארסטו
 עצמו לפי שאין זה המציאות סוף וכליון לתכונת ההווה וההפסד ולא אחרון אבל ימצאו
 אחרים איש' בכת בכא זה אחר זה כי מציאו שאין תכלית לו בכזה ענינו ואמנם חייב
 להכחיש מציאות זה האדם הרמזו אלנו הנכח אחרון לפי שאלת ההווה וסוף לתבועה והיה למינו
 אישים אין תכלית להם הנה מניכס סיהים זה אחרון למי שהוא בכת אשר אין לו ראשון ומי
 שאין לו ראשון לא ימצא אחרון לפי שהבכת לא יכלה לעולם אם כן התבאר שמה שאמר
 ה' יוסף אלו כנסם הפילוסוף מהאמין הקדמות על דעת ארסטו יכחיש מציאו ממה ומסיה
 ונתן טעם לזה ואמר לפי שהאים שלא ימצא אלא בהמצא קודם לו אישים בכת וכו' הנה
 הט' הזה כפל ברשת הטעות והוא לקוח מסברת אפלטון וכבר בארנו עניינו ודאינו דרך
 ארסטו בזה וכי הוא עם האמין קדמות העולם לא יכחיש מציאות זה האדם הרמזו שאם כן
 יכחיש מציאותו בעצמותו ויכחיש המוחם אבל יסבור שזה מחייב בכת הנמצא בכך רוצה
 לומר שימצא חלק ממנו אחר חלק וזה לבלתי תכלית ואמרנו זה לא כחם על כבוד הפילוסוף
 בסכר ידענו גנות סברתו ורעית דעתו כי רצה הוא רק להראות שכנס או החכמי בעיני
 הפילוסופי ורצו להתחכם יותר וזה הביאם לומר שאין חדום העולם יסוד לתורה ולכן כתב
 בעל העקרים שאין מהחכמה האמנת התורה ונסיה בריאה יש מאין סכל הכנסו מבלו
 בתורה בכסני טבעו ומכנהו על עולם לא היו יצירה יש מאין אלא יש מים וכו' והנה עם
 שהתהפך המטה לנחם והמים דם לא היו יש מאין אלא יש מים מכל מקום לא יאמין
 בהם כפלטון רק מי שיאמין חדום העולם לפי שאלו הנכסים נעשו בבלתי זמן וכלי הדרגה
 והכנת החומר לקבל אותה הצורה ואם סיכולת האלהי לא יתאר רק בבריאות יש מים על
 דעת אלן איך יוכל לסלחם סנוי הפתאומי הזה ולתת מה שאין בטבע החמר לקבל עם שלא
 ימלטו הנכסים מהגת בהם בדי יש מאין והוא נכס החיוכית כמותה והיד הטהורה להיותם
 מצורעת כי לא כתהוה אותה הצרעת מהפסד מונ הגוף הקדום ולא מכללי איב' היד הטהורה
 רק כעלה למעט גי' יש מאין בבריאות המקרים מאין והוא שאמר במטה הפליכהו ארצה והי
 לנחם כלומר כי שהסלכה בארץ והיוית הכחם היה בעת אחד ולפי סכר יחס סאולי היס
 בן למראה עינים ולא באמתות לזה באמר ויכס משה מפניו אשר היה שלם בחוסי ודמיונו
 בטבע מאר אישי המין וזה ראיה סנהסך לנחם ממה וכן במופת הסני באמר לו הבא נא
 ידך בחקך כלומר סיבוי ידו בחיקו בעתה לא שישיהא עם סעור זמן מורגם רק סיבויאה
 תכף וזה שאמר ויבא ידו בחיקו ויציאה . ולא מצינו סכנטום על שהוצאה רק סכפרם מלת
 נא כמש' אם כן באיתו העתה סהביאה בו הציאה וסיהה מצורעת ואמנם נכטום להביאה
 בחיקו כדי מרינים ע' כנס הזה מה שלא ירגיש זה אם לא באופן זה כא' במצאת ידו מצורעת
 מבלי אמירה לו וכו' בהביאה לחיקו יחשוב אולי מקר' הוא מאויר מעופם נכטה בה או עבר
 עליו רוח הפסד וארם מה אבל בראות ידו בראיה מוכאה בחיקו בפתע פתאום היא
 מוכאת והנה מצורעת יביר כי פיהו יתברך בוס וסכה בסוכה לאיתנה לא היכרך לומר נא
 אחר שאמר לנו סהסידך אל חקך . טיובן ממנה סיפיה סם כאשר עמה בתחלה סהביאה
 נתקף הציאה וכן עפם ע' מחבר המביכים כמו שאמר ויפ' ידו לחיקו ויציאה (אולם מה
 מחיקו נאם היה מוכן בכזה הדבור להנרל סכפעת תכיפת הסוכאה מהחיק סכה לבריאותם
 על דרך מה שאמרנו ר'ל סמדה טובה ממחרת לבא ממדת סורענות וזה אמת לפי סהטוב

מציאות והסודות רע שהיא העדר והטוב כמסך מהסוד יתברך והרע כמקרה :
 האבנים כעשן שתי האותות לרמוז לנו שהוא סליח מאתו יתברך להסיר הנהיגה הטוב נחם
 מהבא על חוה כמו שאמרו רבותינו זל מסבא כחם על חוה וכו' והנהיגה תפסק
 מישראל במעמד הר סיני בקבלת התורה ולפי שהחטא הקדום הבא בסכת הנחם הסיר
 האדם על כן יוכח משה מסניו ולפי שאי אפשר לאדם מחד היותו בעל חמר לכלתי היותו
 כפתה בעצת הנחם ולקחת מהדברים החמריים הפעור הראוי לקיים לקיום הגוף על כן
 חמר פלח וידך ורחוץ בזכבו ולפי שהוא ע"ה הנכבד מכל כולד הים כלו אלהי כמו שאמר לו
 ואתה פה עמוד עמדי ע"כ ויהי לחטא בכפנו ולפי שהיד שתבע כנחם תטמא כנעב בה כי מי
 פלח ידו כה ובענייניה נוקה ע"כ והנה ידו מזרעת כסלג והמזרוע קרוי מת ועובר עבודה
 זרה הוא מת קרנייה וזכחי מתים כי האדם הכלתי שלם קרוי מת כן ישראל עיכרי ע"כ
 במצרים היו מתים והיהם אותם התורה השלית וסכו לתמימותם ולטבע מקורם ברוך ע"כ
 והנה סבה בכפרו הנה התבאר ממה שאמרנו שלא יבוייר מציאות התורה בשלמנו רק עם
 אמונת ים מאין זכי הנסים שנעשו במצרים כפי שקרו קצתם לא ימלט מהיות בהם ים מאין
 כמו שאמרנו ולו הסבה אלו מזכירים תמיד יציאת מצרים להיות היציאה בסכת הנסים
 סכע"כ בה מורו על חדום העולם ים מאין שהוא יסוד לתורה שלא יבוייר מציאותה בשלמנו
 וזולתו וזה כמי שמשגיח תמיד על יסוד הבנין החזק הוא הרפה שבשלמותו יסלם כל הבנין
 התורה עליו כן אלו מזכירין תמיד יסוד תורתנו שהוא הדרום כדי שלא תפסק חשי זרענו כי
 כל בנין התורה בנוי עליו ונפרט בהמצא סבת הסכחה והוא הגלות אבל בזמן הסתלקות
 הסכחה והוא לימות המשיח ובהיה הסכמה בכלל האומות לקרוא כלם בשם יי"ה אצל כשרך
 להצדיק יציאת מצרים להיות הדבר מוזכר ומפורסם בעצמו מפי עוללו וינכיס להסתעף
 הסכמה באישים כמו שאמר כי מלאה הארץ רעה את יי' ומה סכביא החכם ה"ה חסדאי
 כסם החכר לבונרי וזה לטוב ואם היה מצטרך בעל התורה להודות ולהאמין בהיולי קדמון
 ועולמים רבים קודם העולם הזה לא יהיה זה פגם באמונתו כי הוא מאמין שהעולם הזה
 חדש מזמן ידוע ותחלת האדם שהיה בו אדם וחיה הנה החכם ה"ה חסדאי הלוי ע"ה רבותא
 קא משמע לן כמאמר סזה שאסילו יבטרך להודות וכו' לא שהאמת יהיה כך וכבר בארנו
 שפגם פוסיבלאומה בזה הדעת והוא שלא יבוייר מציאות התורה בשלמות אלא עם הדרום
 המורה עליו כלסמן הקדם מלת ברא ולכן הכביא כפרצה להזכיר הנפלאות שפשה אנו
 פעתיד לעשות ולחזק אמתתם כלב המאמינים לא מצאדכר יותר חזק האמונת בהאמתת
 רק הכריחה המחורפת הנמשכת מאתו יתברך ים מאין ולזה תמצא הכביא בנחם ואומר סאן
 מרוס עיכובס נראו מי ברא אלה ואמר במקום אחר בורא המים ונוטיהם ואם לחסך
 אדם לומר והלא כל הנסים סכבו בתורה לא היו אלא מים בהסך המטה כחם וזמיהם
 כסיכחו וכאמר סאחר סאין בטבע איתו הדבר הנעט בו הנס לקבל הנורה באותה העתה
 הנה היא מחורפת בו מאין כח מהוה העולם ים מאין ולמה לא וה"י יוסף אלכו כתב
 וזה לטובו אף על פי שהפשוטי אפיסר סיתפסך לרס ולזה לא יזכנו המ"ל לבעלי חיים להיותם
 פשוטים ועם כל זה הקכה להם יתברך על ידי מסע כביאו לחלק מן המים צורת אס ולהלך
 אחר צורת אנויר ולחלק אחר צורת עפר וטרפס יחד וכתפגנו זנתפסכו לרס ספוך עשמי
 בכלתי זמן לא למראת עיכוס לבד וכנ' וזנה המאמר הזה עם שהוא כלתי
 אמתו בעצמו וזה שהמים ולא מוס יסוד מאמר היסודות פשוטים כמו
 שאמרנו אבל ים בהם מההר ככה וההתמונות מאמר היסודות מה שלא יעלם ולכן לא ימצא
 יסוד פשוט במחלט כמו שאמר הפ"ל יוסף במאמר סבי מהנויה וזו סוף הסכה כסירתתו יעלנו

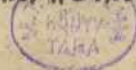
היה חלק אירוי ויסקע דבר עפ"י וזה מכוון נגלה בעצמו הסך מה שאמר זה הדבר
 תכל הקים לפי הדיון החר שאמר שהפוטו חי אפשר להתהפך דם הם כן קבלת הנזיר
 הרמיות כפיטו היא ים מאין אחר סוף כה בטבעו לקבלתה ונעתקת אליה מחוץ בפתע
 שתאוס בלי שום הכנה החמר וכבר יתן הפועל מה שלא נמצא בו ולא בכתב על וזה הנרצה
 באחרונה מאין לפי ה"ח חסדאי שאמר שיש היה החמר והנמנות כמחזי ואין בטבע
 הפועל חמר ולא נמנות ולא בטבע המתפעל הכה זה יהיה ים מאין ולא נבטך לומר שהקנה
 הפעם יתברך על ידי משה לחלק מהמים נזרת אפ"כ כמו שאמר ה"ח וסוף אלכו פרי באותה
 המזנה טים ביסודות בהתערבות קצתם בקצתם כאמצעי תנועת העלגה ואף כה הפוטל
 נזכר בהם הן לא קצרה יד וי' המסיב הפוטו מורכב בלי זמן כמו פיורה הפסוק באומר והיו
 המים אשר תקח מן היאור והיו לדם כיבשת חמר והיו סבי פעמים להורגת כיבשת ההתהפך
 בלי זמן לדם מה שלא יורה כן לא אלא פעם והיו לכד הכה התבאר סוף פיור אמונת הנסים
 סבאי בתורה עם האמנת הדום ים מאין כבינרם בהאמנת ים מים וכפרט בהתבאר היות
 רכיבי התידה באזהרותי ועובסיה כלם בדרך גם וכפרט בענין תחית המיתם שלא יבוייר
 בשלמות רק למאין החדום ים מאין כמו שאמרנו ופאר ועינינים שהכלת אברהם אבינו
 מאור נסדים והכלת הנביא וכן ועמידת השמש למסע ויהושע שמענו קרטולי חכמינו
 האחרוני בענין זה וכתן למוט רגלם שאמינס החדום מים וזה כי לפי שים לחדום הספלאר
 גימנס וסודר וזה כי הנימוס היה מסודר בהכרח בהתחכם העולם כה עם האמוני העולם
 כתחום ים מים כתכלכלו בסודר הספלאר כמוסקרה לולכנ בסכום אמונתו במחר הכלת
 סודר תמונתו כשפסגב בענין עמידת חמה ליהושע וכתן סוף הכונה שתבטל בו תנועת
 השמש והער על זה אמרו ולא חץ לבא כיום תמים רוצה לומר שלא מהר לבא ומה סוף
 מתבועש לא יתכן שיאל"ב סלא מיהר תנועתו אבל יאמר זה כמה שמתבועש לא במהיר
 ולזה אמ' סוף הכונה באמרנו שם כנבען דום שתבטל תנועתו אבל הכונה שלא יסור
 השמש מסייה אלס כנגד נבען ולא יסור סירח מסייה אלס כנגד אילון עד שתמלס
 נקמת גי' אבינו כזה הסעור המעטי וכו' ולפי דעת יקסה לנו מאמר יהושע שם כנבען
 דום שהוא מאמר בטל אחר שיתב' אלס וכמנע התבטל תנועתו אבל היה ראוי לו להתפלל
 כלסין אכות ואמתי יסוייע לישראל תכף וכמעט זמן טרם בא השמש לא שיאמר בדרך זו
 כמדבר אל השמש שם כנבען דום ועוד לפי דעתו לא סיה לו להזכיר הירח כלל ועוד
 יקסה לנו אמרו וידום השמש וגם יקסה לנו אמרו וירח עמד ולא בזמן מעטי כזה והוא הזמן
 הקצר אשר לא תורגס בו לשמש ירדה בחיותו בחצי הפמ' נסלמ' הנקמה מה צורך להזכיר
 עמידת הירח ועוד למה הזכיר ולא חץ לבא כיום תמים אלא סנה הדעת כנו לרכי' לוי כן
 גרסו על קותיהן סכרתו בהדום העולם ים מים מחמר קדום וכבר תפס אנתגבוס הסכס
 ה' חסדאי וס' לטוכו וכבר כמעדו כזה קצת רגלי חכמינו שהכחינו הסס הזה ואמ' ססלגת
 מהירות אמר סהיה כלא כתאחר השמש לבא וממס סיחייב היות הכס כפוטו הוא עמידת
 הירח כעמק אילון סלא היה לומכוא בזכירתו כלל שהקמה ככרבעסיה כיום אלא
 שהענין כפיטו והודיע לנו שאחר התנועה היה בסאר הכופים גם כן ביחס אחר וזה כדי
 סלא יתכלכל סודר הגרמיים המונכל סגורה חכמתו ולפי שהמאורות הם המכונים הגדולים
 ותנועתם יותר מורגסת היה די כזה בזכירת שם סודר וכו' קנא קנא סהכס הזה לוי' ככאל
 כמי שהכחיס הכס הזה וכדק כמה שאמר לא סראיתי בדכריון סהוא יאמין כבטול התנועה

אין באמורה : ואנחנו כאלו בפירוש הענין הזה מה שלא ראוינו לזכותו וזה
 סיועו בראיות תיקף המלחמה ופער כלבו סהיוס קצר לרדוף
 אחריהם ולהסיגם להכותם ומבד אחר ראה שהפע הכריכה לרדוף אותם עד תומם
 לבלתי מטאוס מן הארץ והיה כבר קרוב לחצי היום הרבים בקוצר הזמן וכברני המלאכה
 ראה עצמו בין המזרים ולכן כמדבר דכריותחובים לא כמתפלל כי לא עת להתפלל
 בכונה מטרת המהפכה המעיקה וזה שאמר אז ידבר יהושע לוי כלומר דבור תחובי ידבר
 לוי שלו היכולת המוחלט לעשות כל אחר עבדא ועולם יש מאין והוא מחוייב המציאות
 ודבורו היה כמדבר אל המעם שם כגבעון דוש רצה לומר פיתעבכ כי הוא חשב שלא
 לא יתעבכ ויתבטל מתנועתו לגמרי אף על פי שילך במתינות ואחר עדיין לא היה די
 קצר מצע היום מהפערע ולפי שלא יתבלבל סדור סני המאורות הגדולים בדבוק ובכח
 אחר שתתעבכ הירה בעמק אילון וכן היה וזה שאמר וידום המעם וכו' ופער אף היה הענין
 הזה ואף סדרה החכמה האתית הכס הזה סדור כסלא וזה שלפי טראס היכולת האלהי שאין
 צורך לבטל המעם מתנועתו זה הזמן הנחשב עד יקום גוי כמו שאמר יהושע וגם לא יהיה די
 גם לאחר תנועתו כלי בטול כלל הפסיק התנועה במקום הכר' לחוס כבר ההפסקה ובטלס
 לגמרי והוא כשהוא בחצי השמים ואז החוש יפסיט שאיכנו מתנועש כלל וכשהגיע השמש
 לחצי השמים באמתות נפסקה תנועתו לגמרי ועם הפסק התנוע' מעט עם אותו ההפסק
 הכראה לחוס די וזה אמרו ויעמד המעם בחצי השמים ולפי פראתה ההפגחה האלהית שהם
 היתה תנועת המעם בחצי השמים בטלה ונפסקת לגמרי עד עת הנקמה יעבור זמן רב
 לכן כרוצה לקרב הכס אל הטבע כפי האפשר אחר העכבה אחר תנועתו ולא חס להמה
 אותה ככתחלה עד הפלס הנקמה וזה שאמר ולא אף לבא ואמר שעבר זמן בין הפסק
 התנועה והעכבה ובין מתינות התנועה כאלו היה אותו הצי היום הנפאר עד הערב יוס
 שלם וזה שאמר יוס תמים כלומר שאותו חצי היום היה להם כתנועת השמש מתנהל לאטו
 וכהפסקתו כאלו היה יוס שלם ואז נשלמה הנקמה במוחלט מה שלא נעשתה בחצי היום
 לעולם אלו התנועה השמש כתנועתו המידיית הפשויה דבר יוס ביומו ולפי שאותו היום
 היה כיום שלם אמר ולא היה כיום שהוא לפכיו ואחריו להאודי המעם על הארץ על דרך כס
 וזה אמרו לשמוע יי' בקול אים כי כבר אפשר שיהיה זה בטבע להאיר המעם על הארץ
 כשעבר אותו יום במקומות שיוסב או יותר מזה כפי חק המרחב ונתן הסבה ואמר כי יי
 בלחס לישראל זהו הכראה ליהוא הכנן סבוטה וראש כמה רחוק אדרך האמת המכחיש
 זה הכס ואין ספק שיכחשו שאר נסו התורם לבלתי האמינס בשלמות וכל זה קרה להם
 מכוס אמונתם כהדום היותם תים כמו שאמרנו לכן עוד אריב אתם ואת בני עברתם אריב
 ואומר שהדעת האמתית הוא המאמין החדום ים מאין והוא דעת התורה והקבלס ועם
 זה יצויירו בשלמות כל הנסים ולא אחד בהם שלא יאמן עם זה הדעת לפי שהוא הגדול
 מכלל העניינים להמציא מאין ים והוא יסוד התורה אכן בכן לנפלותותיה הן בכתב הן
 בקבלס וזה החדום פרסם אברהם אבינו עליו שלום למלך קדום הרומתי ידי אל יי' וכל
 הורה ארבעה עקרים הראשון היותו יתברך ויתעלה מתחייב המציאות וזה אמרו יי'
 הפני יכולתו המוחלט וזה אמרו אל השלישי היותו יתברך ויתעלה על כל הנמצאות
 ומקיף בכלם וזה אמרו עליון הרביעי היותו יתברך ויתעלה כנראה העולם ים מאין וזהו
 אמרו קונה שמים וארץ כלומר נתן הקנין האמתית והמציאות המוחלט לשמים וארץ כמו
 שקונה דבר זה שהוא שלו וכבר נתן לגמרי כן המציא השמים והארץ משלו לגמרי

לגמרי לא פהי סס חמר קדש כו אולא יהיה הקבין משלו כמוחלט והיתה סכנו לאברהם
לגמר כי כאשר המים המדמים והארץ המדמם כבראו מאין כן יכול הוא ותברך להמביא
לאברהם עושר מאין ולא מים ולכן לא רצה לקחת משלו דבר כדי שלא יאמר אני העשרתי
את אברהם כו י' מוריס ומעיר : ופה כפלט מה שיעדינו לכאר בדרוש הזה והתלטה
לאל המרוש על כל ברכה ותלה "

המאמר השני

תניא רבי שמעון כן ינחאי אומר שלט מתנות כתן הקדוש ברוך הוא לישראל וכלם
על ידי ייסורין וכל : הערה דע שפלט דברים ככדוים דברים
לשלמות האדם וכלם יוספו על ידי ייסורין רובה לומר ייסור החמר
והדרגתו במעלת השלמות והראשון הקדוש במעלה מהם הוא שענין הכריך לאדם לרעות
במופת כל מה שפא עליו המופת וידוע שלא יפלט זה אלא בייסורין תחלה החמר והכינו
להיות נסמך לסכל באחריו איך התורה מתקיימת אלא כמי שמתות עבמו עליה סוס לדבר
הדרגות במביאות כמו סכודע מן הספס לסיות הכמחא המוחס לו מביאו חמרי פחות ויפסט
ההנשמות בלופן מה יוכד סונחם כהיום הראות כי בסס עבדו למים אמות בת עקין ויכלה
אלא שהוא לא יופסט מהחמר כי בהעלם החמר לא ירעסו העין אחרי כן יתעלה בדמיון
פיופסט מהחמר ואס לא יופסט ממקוריו ומהאישיות עד סיהיה אחד לכל האיש לא יחלוק
עליו איש מהאיש יעבור תחתיו עוד יתע' בסכל פיופסט מהחמר וממסיב החמר והסרטין
המסיב מדד הסיולי ויקח עבמותו מופסט כד סכל האישים יסבימו כו ולא יתערב דבר
די כו ויקרא אז מין והוא הסורה המעמדת עבמותו ומהותו והוא טבעו ווס המהות הלוקח
בסכל ואס הוא מופסט מהחמר ומסיבו למס שהוא לקוח מהסנות האישים לא ומלט מיחס
מה להס וכאשר יופסט מזה האישיות והרכויו הקודם לו כעלה במדרגת הכבדל אס כן לא
יתכעו המוחסים לעלות המדרגה למדרגה כפי הסכלים וידוע סזה כריך להכנה רבת
ולתדרגה בחמר וכחותיו והתבאר האחד : הסני הוא שלמות המד' ותקן האדם בקנינים
סמורמים וכנו זה בארץ ישראל להיותה מבחד הארבות וקדושה בלתי סוכלת לבלוך החמר
כמו שאמר באשר קאה את סניו אשר לפיכס כן האיש החסן חיים כריך סיקדס עבמו
כמותר לו לבלתי לבת אחר החמר רק ייסר אותו ויכרח נותקנות ויכחד האלעב וחמר כוח
בקרא ארץ ישראל וארץ החיים : הסליו הוא הספארות הספטי אנות חייית המתים סכל
אחר מזה כנוהו רבותינו זל בסס עולם הכא באומרס כלי ישראל יס להס חלק לעיה רנו
כזה להספארות הספס מפעלמותו העורה סאפילו חלק קטן ממנס מפלים שלמות מה כמו
סיעשה ססס החסוב סחלק קטן ממנו ויעל תועלת מה ולכן כקראת התור' סס תס אמנס
לא תקנה השלמות האמת' רק ככללה כעו סלא תועיל תועלת מעורסס ססס רק בלקיחת
הכמות הראוי ממנו ולזה אמר מספטי יי' אמת וגו' ואמר את כל סדבר אשר אכני מבינה
אתכס אותה שמרון לעסות וגו' : רב סוכא תקיפו ליה ארבע מאס דכי חמרא
בסרקא קמא דברכות : הערה סקח עיכך וראס התועלות הכמסכות מוז
החמר הראשון שראוי לכל אדם להטעור מכוס חברו אז כהספסר ממונו
והראיה משלו סחכמים הסעוררותם לכא לגבי רב סוכא כשהחמין וינו לקורות סיס לסס
כער מזה וסלוק באף אכלו : ססני

77

ספני פראו לכל אדם הנפול תחת המקרים לפספס במעשיו לפי סאיז ייסודין בלא עמל
 ולא יתלם בקריוסז במסך לקיס לב וזה יורה חמרו לעיון מד במילוי הסל סי הוא
 סזקור לאדם לחסוד לכערים וזה יורה חמלמו ספידכ כעיינוו הרביעי סאיז לחסוד
 במעלותיו יתבל להיותם בלס על קנהדין וסיוסר המוחלט כמו סחמר כי בלדרביו מספס
 וזה יורה חמל ומי סחוד קכה החמיסו פראו לפלס לקבל תוכחת סבדיו ולסיות
 מורה על סחמת וזה יורה חמלוי איכה דסמיע עלי מולתא וכו' הז סחויב אדם להוכיח
 סביו מעלכרות סבדיו פס מסתקן כז מה פלח יעלס כמו סחמר סוכח סוביח כז וזה
 יורה חמל סכי דלח יסיב מר סביסל לחרסיס סז סחויב אדם להסומות מס
 ילח יכויס לבריות וכסרט לטוכיס סהס דופאי הנספסות סאיז רלוי להעליס מהס דבר כדי
 סילחמו לו יתקכוו וסב דרסל לו סכאסר סויז רלוי לחולה סקח להעליס דבר מהרסל
 סחמטל כרסוחו כדי סכלח ויעלה על ידי סכריות סלס כז בייך חולה הנספס סיגלס
 כל עכיוו דרופאי הנספסות סהס סחכמיס וסחסידיס סכוה יתקן עכיוו וסלס וזה חמל
 וזו קח סביק לי מדי מיכיס וכו' יורה ולח כוס רק סתבכל סח סאיז רלוי לפלס לקחת
 מה סאיזו סלו וליהכות מהגול סל לא כמרה כמסקל ולח עביר איכיס דובל לנספיה לבלתי
 ית לבכ סלקו רלוי מהסותפסות כספד סחסוד על הגכס ולעכב חת סאיזו סלו כדיוסן
 יחוכה לו כל תין כחמדו וזה יורה חמל סייכו דחמרי איכסי כתר נככא גכוכ וכו' סתסיעי
 פראו לאדם למזוע לפלמיס לעסות ככל אסר יורוהו וזה יורה חמל מקיכלכא עלי וסיככא
 יסו לסורות כח סככלכות כמה גדול ותקון סעולות סמביאות רפאות לעולס וקורע גור
 דיכו סל אדם כמו סחמרו דול גדולה ססוכה סמביאס רפאות סכאמר ארסל מסוכתס וזה
 יורה חמל סח איכא דחמרי חלס סוססדדר סחמל וכו' אמר רב סאיז דקח רכלס מקייסו
 סויכל הערה אלו סחממריס דומיסיס רכז כולמוד וזה נמסך אחר דעתס במביאות
 ספדיס וחס ספילוס פיס יכויסו וס חולס מצויאותס מסורסס כתרזיה וברכדי
 דול עס סתפסרסס וכמסך כחמות וכתחמת אכל חמוסוככר ידעת מחמר דול פסח דביס
 באמר כסדיס וחס סכסר אכלכב סירסו על הבכות סכאות וכספסית מסכלליס ואמר
 סחכמי קדס קוריס אותס מלכאיס כופליס מן סממיס וקראס חותס סתורס כפיליס וזה
 ססכל רבה לוחס סכלות מחסכתו הנספסות לתורה סלמל ומדוע לא יסיב א לכו כי לפי דעתו
 איך יפול לגמר הנפיליסי סיו בארץ בימיס ססס כרסל סעכסו אינסי בארץ חס כז נסמנו
 פדי כרסית איז זה כי חס דוע לכ סתל סטחו כי לא חיס ביכות סוז לעיון דכדי דול
 ולכזין סורות אמריהס סכל דכריהס חמות וסוז רועה רוח וסחמת פיס לפדיס מביאות וכבר
 זה יסיכיס עמו סיון וסוז סכאסר ימכא כטכס מורכב מה גובר עליו סיסודות סככדיס
 ועס זה סוכן וסוסוס מזוגל סיות מקכל כסס מדכרת ומסכלת וסוז סחורס כז ימכא כטכס
 מורכב יכברו עליו סיסודות הקליס כוטיס מדרך סונוי סמוצי ימכא כז סכסורס לרע ולו
 סס סדי סמפי ססורס סוכוד סוז סאיסיות וסאיוריות סהס כקכה סחחמן רלוי ליותס
 כתכלית סכסס וסגלוה וסקכס ער טעי ע ממכס לקסית ולקרוח סחורס כפי מה ססספד
 סלטיסית סספס כמסך לארס חכד סחמר כן ימסך לזס סכספס מחד סחורס ורוע הרכבתס
 ורקס מהסווי סחמת ויסו סרי סספכל דעי סתכונות ויתקלפו כיוסיס מחד סתכלפסס
 כסווי ססרככ כסחמת ויתר כמו סיתכלפו סחנסיס מחד סמוזיה סככה סטכעית וסחרי
 סויעך מהות ספדיס כקכל תוכל להכין מחמר דול כיתס לזס טסר כריס תדע סדעית
 אכא כנימן כמביאות ספדיס וחס כעלמו סחמוס לא כעלר מביאותס כפכיל וס סהרי
 סיסודות הקליס לא יסיגס סחמוס עס סיותס מוכאי וזל אלמל כתכס דסות לעיון לרלות וכו'
 ואמר

הפרק השני

אמר רבי אבהו בר אבא כל הרביל לבא לבית הכנסת ולא בא
 ויום אחד הקדוש ברוך הוא סוף כל בני ישראל וכו' עד ארבע הלילה חרוד
 הטעם אונק' ופחית' לעולות הכנסות מחלו המאמרים. פראפון הצורך פים לולאדם
 לחקך בחותמו ולדורס לפעול' הטוב' כדי שפבכלם יפעל הטוב ולא ימנע' לזקבד' מחד' הסאר
 מרוב החרב' וזה אמר כל הרביל פהסדרג' על כל דבר שליט. הספי סבירך פוס' לחדס
 להתפלל ואם תרצה אמור לעיון בעניינים שרומחי' וזה אמרו לבא לבית הכנסת. פסלימי
 פעונס פים לחדס כבעול' תפלה או עיון בתורה אם לא כסכת התעסקו במצוה אחרת באת
 לידו כבעתה וזה אמרו ולא בא אם לדבר מצוה שלך וכו'. הרביעי פהעוסק במצוה פטור
 מן המצוה וזה אומ' אם לדבר המצוה שלך. החמישי פאיך ראוי להכיר מיי העולם ולהתעסק
 בחיי מצוה אלה ראוי למעט בעסקי העולם הזה ולהרבות פעסק בתורה וזה אומ' אם לדבר
 הרמות הלך אוי כונה לו. של פסלמי מצוה אינן כזוקים לא כזק' וזק' ולא כזק' ממזן וזה המצוה
 סמס יתברך עליהם כזק' לכו במזן בוי' וזה אומ' מפוס' דחוס ליה לכשתו. פסכובי פהתפלל
 תבלת האדם מרצת המברכה והנראת סוכוכים הרעים להיותה במקום הקרבן וזו פלא
 יתפלל כראוי נחמד למצרכות הפומים הקראים כעס פל הקדוש ברוך הוא וזה אומ' כסכת
 בא ולא מנא עשרה מיד' כעס וכו'. הפמיני פהמתפלל בריך פתפלתו יהיה דרך קבע לא
 דרך עראי פגלתה לא תפלט הכונה וזה אומ' כל הקובע מקום לתפלתו וכו' פהתעבילי
 סטוכות והדבקות כדבדקיית בריך המאיר האדם חי אחר פמות וזה אומ' וכסמת אמרים חי
 עבדו חי חסיד. העשירי פראוי לחדס לדמות לטובים כמו פאמר סבינו אל אברהם סביבס
 וזה אומ' תלמידיו פל אברהם סביבו. הלא פהדבקות בעיון הוא פהפאר' סאמתי וזה יורה
 אומרים איך תפלה אלא עמידה. ה'ב פכפסע פאדם נפרד מהעיון איך ראוי להפסק
 ברבדים החמריים אלא לתקת מהס סהכרחי לא סיכס פמות' וזה יורס אמרס פל יפסיב
 פסיפח פזה וכו'. ה'ג פראוי לאים פהמתדל להפלים עצמו לזרן עצמו וכחותיו להכנס
 במצות ועיון וזה אחר החרב' הרב והעיון הנמרץ והמתמיד וזה אומרס אכפ' למיעל מצוה
 פכאמר וכדפנה כרדפה וכו' ה'ד כמס גדול כחה פל סביקת המחויבת לאדם לעסוק כסכת
 פאפילו כקלובו בריך פיסס סכדל כאמרס זל לא יהא הלובך פל סכת ככל חיל וזה יורה
 אומרס חובא לרבכז דקא רהטי כסכת' לפרקא וכו'. ה'ה פראוי לאדם להיות מהיר
 לפומי דברי חכמים כאים המאיר לרזות במאן כסתייה וזה יורס אומרס לעולם ירון אדם
 לדבר הלכה ה'ו פתפומות כלס בריך פיהי' כאות' לפסיב וזה יורה אמרס אחרו יל
 ילכו. ה'ז פהפכר האמת והמכונן כפמיפת דברי חכמים הוא פירחק עצמו אפי' פמות'
 לוכי פיהי' כפמיס כחות הפכל' לחתר וזה יורה אומ' אגרא דכלה דוחקא. ה'ח פהפפד
 האמת לאדם בעיונו וכפמותו פפעולת' פהפמת. הוא פהפמע פקלות ומחרופ. הסכס
 לרצת האמת ולהסיב חידיעה וזה יורה אמרס אגרא דפרקא רסא. פ'ט להורות סכל מי
 פכחו המדמה מוכן סכנה טוכה פתחלת היבירה הוא יותר כזק' להסיב סחכמה ואם תרצה
 אמור סכוכה ומה סכר' יתלמי סכביאים וסחכמי' סביבס כפי התלפומס כזה פכח כמו
 פאמר פשילוסוף חלק ספי פרק ל' וזה לאכז וז' היא המדרגה עליונה פל אדם ותכלית
 פסלמות פאפטר פיתב' למיכו והעבין השוא הוא תכלית סלמות כה פמדמס אמר עיד
 כאותו פרק עצמו ואמר אלן הקדמות תדע כי כפייה אחד מפאכסים עצס מוזה בעקר
 בריאתו עד תכלית פונו וכו' עד אמרו ים כסן בין סכלמים יתרון רכוכ' וזה יורה אמרס
 אגרא דפמעתי סכרא. הפכר האמת' לעיון הוא סכס פמדמס דל יוסר ססכרא וכו'. כ'
 פראוי לאדם לפטר פעולותיו כפי סזמן וכפי סכס המקום פסוה בו סכזן יסתת' עם
 הפועלים

77

הפועלים שעלמנוי המעשי על המעשה כמו שהכנה וזה יורה אולי אנרא רבי טמיה פסיקות
וכו' אנרא רספדה דלניו אנרא רסלולא חריוי הגאל חריוע ספסעולה הטובה נכחרת
לני מענוי הנק' וזה אינו אנרא לתעניתא דקרתא :

הפרק השלישי

אמר רבי חלבן אמר רב הונא כל המתפלל לחורו בית
הכנסת וכו' עד שלק ספסירא וקטליה הערה דע
המעשים אם לא יסכימו עם הדעות לא ירצו אבל יורגל סתחה יבאם מלפני הסלם
וכפס סהרבור סחבני יורה על ספנימי והוא סליח הסכל וכל אשר יהיה הרבור מתוק יורה
על יוסר הסכל וט"ו סהבכה וסהפך בהפך כן המעשים הסלמים הפסויים כיוסר וכאוסף
נאות יורו על סלמות הדעות וסכסם וסהפך בהפך וראוי סלח יבנלם מעיך מהפסם בזס
סעקר סחב גדול כסלמות האכס: דל היות סמעסס מתקן ומתואר ומסורר מהעסס כהובן
סאחר ססתרה כח'קת לעיון ומעסס וסמעסס ממכס יורה על סעיון אס כן יבטרך כסכרה
לעוסה סמנח סיסכס מעסס עם ודיעתי כמו סיסכס מלאתה סרוסא סחמתי וסכקי עם
עיונו ואחר סכן יוסר סמעסס יורה על יוסר סעיון מהעסס וסהפך בהפך ולסיות סעיון
קורס למעסס ומכסו סליו כמס סתלמוד מכסו לריו מעסס לכך סתרה סרוסא למען סתכילנו
ככל אשר סעסאן וסמרה וסיתה עסנו וקרא בולמען ולמד לירא אס יו' אמ' לא ימוס ססר
סתירה סה ספך וכו' סלמות סעיון מכסו לריו סלמות המעסס ומוח טובל לרעת ססרס
בין סכסס העוסה לעוסה סאיונו סכסס סהאחד סובל כעסס וסכני כמקרה כמו סחל סכסו
עליו כסאן וכספתי ככרנוי ולכורסס ממנו ולכורסס כח' לעיון סחמתי ולכן נבנה כן
סמתפלל סחורי בית סכנסת ולא מיהדר ספסלכו ככס סתא לפי ספעולה כן יורה על רעת
כספסר ולסיות סחלק סכסלי סמכיר בין סחמת וספך לכך אמ' חלק סלסו סחיות אי דמילי
כטעיוס כו' אינו סכסס מזה לכסס סתי רסויות סלילת וסמוסות יסיוני יסכרך סח' סכל

הנדרים :

הפרק הרביעי

אמר ליה ססוא מרבנן לרב ביבי מאי כרוס זלית וכל פד
סרככת אנוס לראסנו באנו באס וכמיס הערה דע
סעלס סחמתי סוא מי סאיונרין לנלתי ולא סקכו סלמות ולתי וזה ססלס
אינו סלס ססס וסכרך סלס קכס סלמות מולתו סררכה כל סרכרס קכו סלמות ממנו
ולכן סוא ית' סלתי ססתנה סאיון לנו סכות ספסר סחר ססוא ספלס סחמתי לא יבטרך
לזולת ולא קכס סרר מוולת ולכן כל מה סויעלו סכססאות וסיון כאוסף ססוכ ססלמות
סמכס היותס כלתי מעסניס וכל מה ססיון סררי סלמות סס מעסניס ולכן הונו סכסלס
כלתי מעסניס מעסני סיוספע סלמותס ססכס סרסוכס יסכרך וסס סעדר ססכני כהס
אינו כמדרבנ' סחתי עם סעדר ססלוי מה'י למה ססוא יסכר' סחניוב סמכסיות וסס ספסרי
סמכסיות וכן סנרמיס אינוס ססתניס כעכמס וסס ככר יקרה כהס ססכני סכר סלסו וסס
סכני סכסו סהעק וסלנו סכססאות ססללות כ' סררות וסחמר סרסאן וסמוככסו יקכלו
סכני כעכמס וכאיכותס ומחותס וזה קרה להס לסכטרס לסאר סכר' סחיות סל מעלה מהס
כורך רכ' לסיס סרריס כעכמס וכורך סיקנו סלמול סחולת כסי מה ספספסר להס לקכל
כפי סכנסת וז' סמל' למי סאינו כרין לכריות ולכרין להס ססח' כסמר סלנו ססוא ססר
וסכיון ססלס לכל וסוא מעכס סחמר סרסאן סכר' סררונ' סחכ פסס סכר' סכר' וכלכוס כרדיה
כרונה ססלס סח' סחתי ססרר וזה כונת רזל כח' כיון סככטרך חלס לכריון סכנו ססתנות
ככרס ססלס אינו כרין לכריות כסמרס כל סעולס לא ככרס חלס ככסל סח' סכסו וסכסו
ריו לככס סררין וכו' וסוא וסרריו יו' לא יססרו כל טוב וסמכס סח' סחמר כלרנו ככס

דינין

לכונן רצה שהנדרך לבריות הוא לפני סבות אס לפי מספט מולדתו ואס לפי רוע בחירותו
וככה אלס הסתי סבות באס ומיס כי כאשר המיס והאס הפכיים כן אלס הסבות הסכיות כי
סאחד פועל עליון ודק באס והסכי ספ ל וחמרי במיס ולפ עמיס יתחכרו סתי הסכות באדס
ועליו אחר כאלונדקן באס ומיס וירוע סהסלס אור מוצל מהמקרים סכאוס מסתי הסכו לא

הפרק החמישי

ואמר רבי חלבו כל ההנהגה מסעודת חתן ואינו ממחזר
עובר כה' קולות וכו' דע כי חתן וכלה רומזים לענינים
פמקיים מסודות הבריות עד ספסת עיין תמכא יחס כל הנמצאות קצתם לקצתם יחסם סל
החתן והכלה בעצמו להיות מדרך הנמצאים להסלי האחד לאחר כמו סהחתן מסלי הכלה
ועל דרך זה יתאחר סחציות כלו עד סיהיה הנמצא בכללו כאיס אחד כמו סאמר הרב ול
לכן יתאחרו סחתן והכלה עד סאמר בהס וסיו לבסר אחר (וכור מה ססקדמוניס היג
קוראים סצורה כסס זכר והאמר כסס נקבה אס כן יחס הסורה לאחר סווי יחס סחתן עס
הכלה והנה סבורס מסלמת סחמר במציות (כן סחתן מפליס הכלה במציות וכסס
סחמר נוסא בו סתקייס הסור כן הכלה נוסא בו יתקייס סחתן והנז סריך לה כמו סצטרך
האומן לכלי (זה סאמר עור כנגדו והנה כמסלה סכסס לבגן כחתן אל הכלה כמו סאמר
הכביא סוס אסיס ביי תבל כספי כאלרי וגל סאמכס רצה כוז סרלי לסוס ולסמוח כסעולס
סלסית כמה סהמביא זה סחציות באופן היותר סלס סאספסר כפי סכנת המקבל ולא היה
לו יתברך ביולת סהקבאלת סספע והסלמו (זה אחרו סוס אסיס ולקח רחים על זה מבין
גסנו והרככת עצמותו ול סהקבריות כססס לבגן וזה אחרו תבל כספי כאלרי והתחיל לסורו
זה כרסיה מוססת למכיליס ואמר כי הלביסני כגרי יסע וגל כלומר הנה סרבר סמורכ
מחמר (ברש ראו סומכאן בו ענייניס מתקניס בורתי כפי סאספסר ועניניס מתקני סמרו
ומכניס חותן להסאריות סצורה בו כפי סאספסר וכל זה נמצא ככו בסלמות להיטנו כמכר
סמיניס סכל עור סיתעלה סחוי יתעלה ספע מציותו לסמרו עד עת קץ וכאר זה כי הוא
הלביסני כגרי יסע ול סחציות והספיע ככו כחות מצולות סכס סיהיה כוספס ססועת
עולמיס והס סחמות ספסליות והדעית סחמתיות והס כגריס כחות סכסס סחמסלית סיהיה בורת
סגוף באמת ומכר אחר מעיל דקס יעסני ול כמו סתקן כחות סכסס סתקן כחות סגוף
לסתי לו כחותו לעבוד ולסמרו וכמסלה ו סהספעס והסקבאלת לחתן עס הכלה (זה אחרו
כחתן וכסן סאר ול כמו סחתן סלס סכל סכלית כוכתו כסמוס עניניו הוא סרבר סכסכר
והסלס והכלס סתמימה סכל ססטרלותו הוא כחכין עכמה לסיותו באותה וכסמעל לסירות
סחתן כרי סיסלס אופן ססכסנה סמכונת כטיסס והיא אונסת מה סיאכב בעלה סמאן
סנתחברה עמו סכוכה עכמה לכך כן סחמר סטוב והסיה כמצויסמה לצורה לה יסיק לה
כלל מהסיג סלמותו והצורה סהיה סכל סארס יכרר כטוב וימאס ברע וססיג ססלמות
לעכמה וסקכנו באחצעות סחמר וכחותו סחוי סארן והס עכדילו ולכן וסחא סחוי ברול
מי סיסעכר סארן וימליך סעכר וירוע סמטוב מוסר סהכב סמריות סהסנהס מסעודת
חיס ראונו לכו לכונו ולהמביא לו סחאס מה סיסמח כה כסו סהנהס מסעודת סחתן סררו
לסמחו כפי סיכולת כיוס סחונתו סכוי סחל סוכע סמחית סלכו סהסחכרו עס כתי זגו להיות
סדומה וסכב סדומה כטוב ויסמחכו סמיד ואס זס סחק מוסר סהכנה סמריות כל סכן
סיתעלה זה סחק מוסר סהכנה סרונחית סחנכה באדס לססיג כה סלמותו סארן ואס
ידעת ויס אלסיס מה סחאוס סהסניס מסעודה מה ולא יכרכו גס לא יהיו כסיס ענין בעל
סעודה ויטוב כעניו יכ ועניו סעסס זה דרכס סכל למיורה סכל כוכתס סיהיה לא לכוות

צפון ולהסביב תאומים הכלביות כלם כלבים אלמים ויותר פחותים פהכלב מתרצה אל
 אדוכיו ואלולא ויעגו ארזו לעצמם ודאור מתרש מהאים המטכיל אט ויכנס מסעורים
 אס יתן ל לבנו מי הוא בעל הסעור או קותג הדבר שלקח ממנו הנאה ויסתדל
 לברכו או להטיב לנו כג סיסתדל לברך את מי שאמר והיה העולם שהוא בעל כל הסנאות
 סנפמיות והכפסיות ותקד כך וכיר כוראנו ויסתדל להסיגו כפי האפשר ולרכבה כו והאים
 הסכל לא יתן אל לבנו לדעת מי הוא בעל הסעורה וההנאה כי איך כונתירק לקבל למסערה
 ועליו אמרו רבותינו זל כל הנהנה בעולם הזה בלא ברכה מעל ואמ כל הנהנה מסעורת
 חתן ולפי שהכחת האדם העושיית תלויה בהמטה חופים כי כל חוס מתענג בחוסו ובהכנס
 בהם והחופים אמנם נתגם הם יתברך על הכונה שהאמנה להטיב ספלות ועל הכונה
 הסנית לקבל הנאה בעניני הגוף אס כן מי שיפמש מהם על הכונה הסנית לבד עובר על
 האלהית ולוקח מה סמקתה מקום מה פכעצם והנה נודע מהחופים ה' לכן אמר עובר
 בחמס קולות ולפי שהדבור החגיגי יורה על הפניות סתתיות סידובר בס מרות על מה
 סכעסס ואמנם יתנושעו בכלי הדבור ויסיו כמעשות בקול לך אמר קולות ומדוע כונתם
 לכתוב סאל קול חתן וכו' ויס בססוק חמס קולות כאלו יחד לכל חוס קול מיוחד סמכו קול
 הראשונים רמז לטני חופים היותר רנהיים והם חוס הראות וחוס הריח ולכן כאלו בהם
 מלות ומסותפות לטני ענינים סססן וסמחה הנאמרים בענינים הדוחניים גם כן כולם
 כי וססן י' יסמהו' וקול חתן רמז לחמס הטעם סמתחתן עם טעמים הרבה למיניסס
 וקול כלה רמז לחמס המסס קול אומר הונן את י' רמז לחמס סממע אלדים כאלו סמענו
 ולהיות רוסס ההסך ספני לרוסס סאחר אמרו ואס סמח: זוכה לתורה סתכה בחמס קולות
 כאלו רמז כזה סהעיון וספן בחמסה חופים ספני מיים ותלחתו הוא קנות המדות סססבות
 כמו סאמר ראסית סבחה יראת י' והססתתקות סיא מהמדות סססבות ותסתיה יכנס
 הכנה מיעב ספני והנהנה מסעורת חתן ומסמחו נהנה מיעב ספני יקרא והספך בספך
 זאמנס אומר כאלו מביא תורה רמז למי סמתדה על הדבר סראוי לתנדור ואינו ספני טובה
 ואענס אומר כאלו ככה חרבה מחרבנו ירוסלס אמרו זה למה ססממר יקרא חרב מדד עכמו
 ואמנס יכנה באמצעות הצורה וסעילותיה ובסרט הצורה המסוכחת ססיא כסס המסכלת
 ואמרס מחרבות ירוסלס רמזן ססמזן האנוס הוא היותר סוה כמו סירוסלס היותר סוס
 ומבחר הארבות :

הפרק הששי

ואמר רבי ח' לבנו כל הרבול לתת שלום לחכרו וכו' עד גולת
 העני בכתיבם לפיות מעלת שלום גדולה עד ססמכיואל
 ככללו מתקיים במדת הסלום כמו סאמר הנכיא עופה שלום וכירא כל ואל דול גדול סלום
 ססוקל כנגד הכל לכך הזכירנו זל במדת סלום וכסרט לרובו כו בסריק להחיוק סתוכה
 משעלה כו וזה אמרס כל הרבול ליתן שלום וכו' ואמנס הים זה כן דל להיות מדרגת סלום
 כל כך גדולה לפי סססלום הוא סוב כולל כל ב' מדרגות הנמנאות וזה למה סיבחו אס במחלס
 אס כייחוד אס כהצטרף ססלום המוחלט הוא סאין כו ססכיות ומלחמ' כלל וזה אמנס ימצא
 בסכלים הנכדלים סלום הנאמר ביחוד הוא סיס עמו סכיות מה או דומה לו וזה כמבא
 בגרמי' סעס היות סאין להס ספך אמנס יס להס דבר דמ' להסך והס סהסך כדו סתנושע
 בהס והתנושע סאחד מהס למזרח ספני למערב סלום הנאמר בסצטרף הוא סיס עמו
 מלחמה והסכיות או סתנגרות אמתו ועס כל זה ימצא כח כולל מסלים כייכיס וסומר אותס
 סל'א יס סידו זה לזה וזה אמנס כממר סתחתן סיס כו מהססכו' מה סל'א יעלס קולס יס כח
 סומר סססס וסעס סלום כייכיס וכוה סרדך יסלס סל'תל סהוים ואוסן סמכיות וסולת

לא ויתקיים ולא יתכן דרך החיות. אך ראה כמה גדול כח הפלג ומדברתו מעולה במציאותו
 ולכך חתר שמי סבותו פלג ולא החזיר לו פלג בקרא גלגל והטעם כי כאשר המציאו בגלגל
 מתקיים בפלג כמו שאמרנו בין המציאות הפרט כל פרטי האיש והקבוץ המדיני אולם
 יתקיים בפלג ולזה ראוי לכל אחד לבקש פלג ומי שמוכח ממנו בקרא גלגל לפי שגלגל חלקו
 סרתי להפלימו במציאות כמו שגזל דבר מה והעני כן קיום המציאות הוא עני שהדברים
 המפסידו הם רב וזו ממוכח הפלג מעליו סבה להרבות ההפכות ולהמעיט המציאות
 העני ולכן הביאו ראיה מהפסוק גזלת העני ככתוב: וכבר ידעת היות הדברים
 מלחמות הנפשים כסכא וקבחה מוכח גדול למציאות הפלג וערמה לנזקין
 להמית בעליו גם אחרים עמו כמו שאמר ופותה תמית קבחה ולכן תמצא מרעה הנכח
 לתלמידי עליו כמו שאמר המקרא התלי הורה שהקבחה באיזה דם פתיה מנוכה ואף
 על פי סיכוי המקרא למי שראוי לכבוד וחייב בכבודו כתלמיד לרב וזה המרז המקרא אתה לי
 ולא אמר המקרא אתה לבר כלומר אף על פי שהקבחה היא לכבודי לא מרע עצמה אינה
 הטובה כל שכן אם תקבחה מרע עצמותך או לכוין התועלת לעצמך ונתן פתי סכות להורות
 היות הקבחה מנוכה וזה מהמקרא אולם יקרא למי שכל האהת פסיוס כל כך רע התבונה
 שלא ירעה פוט תועלת גזלת רק לעצמו כרופא הסכל כרופא אחר כסיראס סיכודוהו
 אכסיוס או פירווח הסכית הוא עכבר יקבא האדם כזולתו ומשחרו פן ימשך לו נזק ממנו
 בקבחה רופא כרופא במנוח להטובו סיניקו פאס לא היה הוא ירווח יותר לזה אמר מרעס
 ליוסע באומו ארנוי המה כלפאס למה ססוי מתכבא' במחנה אל תנס בבית הכלל ויתעצב
 ותמכע מהס כבואתס אחר ססס מתכבא'ס בה במחנה לעיניך כמורה הוראה לפני רב
 אז הסיכ מהס המקבא אתה לי כלומר דבורך זה יורה שאתה מקבא בזה לכבודי ולא ימכע
 מחלוקה או תקבא בזה כרופה להטיל כל פסע הכבואה עלי ולא יתכבאו אחרים או לפחד
 כי אם יתכבאו יביעני כוק מהס מלא אהיה כל כך פופע בכבואה אם שראשכ אף שקבאס
 ראוי לפי שרעה על תכבחה רעה כפסס ומי יתן את כל עס ייכבא'ס טכעס הפלס כן
 חייב להטעם שמתנו לזולת נאל ירע כשיטיך אכל וסמח כפלמות אחרי עמו אם לכ'
 מה לי ולך אם יתכבאו אחר שלא יחסרו מסלי וסלך דבר בי יתן וי' את רוחו עליהם והוא ית'
 אף לזכילות בהקבחה הוא המספיע את רוחו עליהם ולא לקחו מסלי דבר אם כן זה הכנה
 וזה אינו חסר על מה זה תדבר סף דבר הקבחה היא אחת מהסכות היותר חזקות להביא
 קטטה בין האנסי ולכן הרצול בפלגס חסיר ממנו הקבחה:

הפרק השביעי

המר זי מוסר רבי יוסי כר חנינא מנין ססקרנס ברוך הוא
 מתפלל טכאמר והביאותיו וכו' עד ונאגנס להס פכוס
 מסורת הדיו' דע מהתפלה היא עבודה מיוחדת לכנס
 בהכרת בוראה דרך ההכנע וההסתעבד אליו יתברך מר הוותה עלולה ממנו אם כן
 המתפלל כוחן סני דברים האחר עצמות המתפלל והסני לפני מי הוא מתפלל והוא ית'
 סאליו התפלה כבחינת עצמותו יורע הכל ומספיע הכל ולפי שמהו הצד וסתתף העלס
 עס עלולה כיריעה ואס סתי ידועות כבדלות במיון או כאמרות בסתוף לכן יואמר ססקרנס
 ברוך הוא מתפלל כככוכין בזה פיודע הנאצאות הכספעות ממנו וידעתו ית' הוא עצמותו
 אם כן יודע אותס כאופס היותר משובח מה סאין הפס יכול לרבר לא סיכוינ באומו מתפלל
 סיתפלל לזולתו וסיס לבך למה סאומר אם תרעה להבינ דבריו כפלמות דע סהתפלת
 סאמרנו סהיון עבודה מיוחדת לכנס אי אסמר לארס להביע כעסות או העבודה כפלמות
 אלא עס סהנת החכמה וזה סאו

העבודה אחר מתנאיה סופים מחשבתו כפי' לכונו כמו שאמ' כנדרה ואי אפשר לחסוב כו
יתכרך כנולת חכמה אבל מי פוחסוב וירבה לזכרו כנולת חכמה יאמר עליו נמסך אחר
הדמיון והמחשבה כרמיון לא תקרא יריע' ולכן היתה זו העבוד' האמתית במציני האמתות
וההשגת הסביליות לזו תנא דוד המלך ע"ה הזויר בנו על זה דע אלרי אביך ועבודהו כלל
הסתדל בהשגת תפלה סנה אמרודע ואחר כך הסתדל בעבודתו כמו שאמר ה"ס כחלק
סלימי פרק לב' וא"ס כן זו השפעה לא תהיה אלא אחר השפעה וההשג' היא כפי האהבה ואחר
האהבה תהיה העבודה וגם התורה ואהבת את יי' וגו' שהאהבה היא הקודמת ומביאה לא
העבודה הנכבדת ולפי סמוכי הסתדלות האדם שלמה ס"ס מי שהסתדל בסגולת הכנס
החינוכית והיא הנקמה וסדרה והסתגברות וככלל ההתעסקות בחמ"ס חופים וכנגד זה אמר
בכל לבבך להיות הלכנסוא הכח החיוני ומקורו יוס' מי שהסתדל בסגולת הכנסם הנמוחת
והוא ההתעבררות למזון והתענוג במציאות והכחות הטבעיות ושמירת הדבר באיסו ומינו
זה אומ' וככל כפ"ט יוס' מי שהסתדל בסגולת הכנסם המדברת לבקס חכמה ודעת וימשט
מי שיהיה זריו בהסתדלות זה ולכך אמר וככל מאורך כלומר בכל דבר המאודי הגובר
עליך יהיה מכת הכנסם החיוכית או מסאר הכנסמות תצטרך לאהוב על הכל ליי' הכה הת'
הסבוכה אחר האהבה השפעה ואחר השפעה להמסר לוי' ולחסוב כו וזה יסלם על הרוב
בהתבוד' לזה יסדל כל חסיד להתבוד' ולא יתחבר עם אר' רק לזורך הכרחי וכפרע
בהיות סקכו' המדיני בלתי שלם כמ"ס הכביא ורמיה מי יתכני במדבר מלון ארומים וגו' *
וזהו ענין התפלה סופים המתפלל כל כונתו להתעסק בעבודתו יתב' ולבטל מדבר
ולתנוגעלעמוד לפניו על הדרך האמתית לא על הדרך הסתעבלות הדמיוכיות *
אמנם ראוי שתדע שלא כל תפלה צריכה כונה מהמתפלל ס"ס תפלה סוף על פי סלא יכוין
המכוין באמירת תקובל ותעשה רשם להסיג מביקשו באמצעות אותה תפלה עם היותם
נעדרת מהכונה והיא י"ב מרות סלון אמרו ד"ל בריות כרותה ל"ב מרות סאיכס חונר' ריקס
כל' ססס כמו ססס השועל בסג' להוהתועלת המועבל והכח התנאי לו כטבע כן לו יסלהס
כח מונב' דרמנו באומרם בריות כרותה סכל זמן סיאמרו איכס חונרות ריקס' ואמנם סיס
זה כן לפני סבות סאחת מצד מעלת סאומר אותם תפלה' הסכית מצד מעלת המקום
סעליו נאמרו באמריו יתכרך סנה המקום אתי וכבר באר הרב סתוף מק"ס אולם מצד
מעלת סאומר סכצאתם מהסס הקדום סהנא המקורם מכל פה סקנו זו הסגילה ונתן להסס זה
הכח כי א"ס יתבא סס וא"כ טוב"ס יקנו סגולה ככבדת וחסוכה מסאר הסמ' והסככי כדבר'
החומריים לזכות סמס כל סכן סראי' להמצא יותר כדברים סהאי' וכפס' אכסוס קדוסיס
דכור סל' זכות וחסוכיות אמריו יקנה כח וסגולה ככבדת מסאר הדבורים ונה למעלת הדבור
ומכאן סממנו יבא להיות מקום מכין לאותו הדבור לקבל זו הסגולה כמו סיס מק' מכיניס
לקבלת ססוס והאכסוס סקנות סגולתס החסוכה ככודס זה לחכמי הטבע' וא"ס מצד
מעלת המקום להיות גדול בעין אלהי וכסלמות הנכסויי מסאר המקומות עד סהסיג כו
מ"ד"ע ספנה לא ספנה סוס ארס אחריו כאמרו אכי אעביר כל טובי וגו' וזה על דר' סהסד
כאמרו ונחתי את אר' אחון וגו' ראוי סיה מצד סהסכרכות סאלסי לסיית כל ענין אותו
סממצד שלס בסלמות וככבר אחר סהיותה מתגנו בסלמות סאלהי מוחלטת בלי סכטרף
לסוס דבר רק למעלת סכותן ולזו ססכס סיו' ג' מרות סקויות כתפלתגו בסלמות מוחלט
מכלי כרוף אל סאומר וכונתו רק לחסוב' עצמס סקני להס מאותו סממצד הנכבר וס מס'
סרמו יתכרך כאמרו סנה אכסי כורת ברית נגד כל עמך וגו' כלומר לא די סאתה סקית
ססלמות המוחלט מצד נדיבותי להסליחך מסוס נכוי אכל ימסך נב' תועלת לכלל סאומס

מות על נד הכרית המוחלט לא הצדקו י לזה חמר הנה אנכי כורת ברית סתם ולך אחרי
 בני ובינך וביני וביני כפי ישראל כמו שאמר במקומות אחרים הנה דם חברית חסר כרת
 יי עמכם וגו' וכאברהם ואתנה בריתי ביני וביניך וגו' לעברך כברית יי אחרך וגו'
 חסר יי כורת עמך היום וזה בקרא ברית ברנשי והאחר מוחלט והכן הזמרו חסר לא
 נכראו ולא חמר אחר לא כעמו כי כאשר ברוח דבר חסוב בסגולה חסוב לשי תבוכתו
 הטבעית והמקום והמושל כן או הסגולה הנתונה ל'ז מדות היא בריתה חסמה קנייני מומי
 המצדד הכבד לשי מעלת המקום והמושל והאיום וזה בעבור הסגולה מסתל מסר רבונו
 עליו והשגלה להסירו מהים עת רבנו ולא ימנע חסר החלטי מה סופחל וזה אמרו ילך נא יי
 בקרבנו כי עם קסה עורף הוא וגו' כלומר תסיה הסתתך עמנו במדת רחמים כמו שזכר
 מלת יי אף על פי עם קסה עורף הוא עכן דרכו של חסר האסויסיה הזמר אותה רחמי
 אז לא רחמי ימסך לידעיו ופא פס סיסיה סגולת ההליכ קיימת בדבור מבלי הצטרף לאומר
 אף על פי סיסיה קסה עורף יסעי טובו עלינו כבסת הדבור וזה אמרו וסלחת לעונינו אחר
 סגולתות כנאותי וסיה על בר חסר המוחלט מבלי הובי חסר חמי רחמי א לא כן ימסך
 לכלל סתומה סו טוב מוחלט מבלי הצטרף לאומ' חסר רחמי חסר לא והודה לו בדכתיוב ויחמר
 הנס אנכי כורת ברית וגו' והזכיר סס יי להיותו סס סעצס והספר תארים סהוא מורה על
 חיוב המצוינות בדברי הרב: ויש תפלה אחרת בתורה דומה לז ירצה סיעסס
 דוסס הגד עכסס מבלי בחינת האומר חסר רחמי א לא והיא כרכת הכניס
 שאף על פי ססססן האומר אותה וסיה בלתי רחמי תחול הכרכס על עם חסר רחמי וזה
 האמר סכתוב באמרו אמור להס כלו אינך בריך דבר רק האמירס לכד לא זולת סססגלה
 בכרכס מדד הכח האלסי סנתנו כה לא בבחינת האומר כסגולת האובן סוקסס סנתוכס לה
 עכמינות וסיה הכוסס אותה חכס או סכל חסר ססכס החלטי סוה סססיע אותה ססגולה
 כן במלות המוקדמות ססס כח אלהי נתנו כהס להניח כרכס על עם יי וזה אמרו וחי
 אכרכס וסיתי להד חסדאי נתעורר כספרו לז הכוכס ודכרי פי חכס חן כלומר חוכס
 בריכס רק לסוס סמי על כפי ישראל במחמר לכד סמכינו לססן סימה במחמר כמו נלמדה
 חת כפי ישראל סימס כפיס וכן חסר תסיס לפניהס חסר כן אחר סכתפלה ההמתית היא
 בהטנת החכמה כל עוד סיסיה ימטר חכס יקרא מתפלל באמתות יותר וחס הוא יתב החכס
 האמתי ימסך סיותו סוה סמתפלל סחמתי רק סתפלתו לתעבור עכמותו כסח סמתפלל
 ותפלתו איכס ככנסת בדר ולא תקרא עבודה רק תסיה על בר סגולות והסססע להזלת
 ולזה אמרו רבותינו זל ססקדוס ברוך הוה מתפלל וסמכונס לסטוק והכי איתת א הר קדמי
 וגו' חולס אמרס חמי מבלי רבו להורות לנו סדר טלמות סססע סכמחל חייך הוה גהנה
 הוה ככלל בארבע מדגות סרססו ובלתי יתברך על כל הכמחות ועיסה בהס כרבונו
 לסדרס וסס אומ' יהי רצון סיככסו רחמי חת כעסו ורע סכעס כזה המקום רחמי לחיוב חל
 לחכר סססע סכוכסי הרעיס והורס סיותו לו יתברך ובלת לססול כמה סיחייבו חס
 כבטול אותה סססע סכבור הכוכס חתי יברו או כוכל לסרס לשי סכרמי ססמיחייס
 ססתתפס עס כהכנת סרסס והיס מחוייב סיגיעה מדד קנת רעות מדד קנתס בעתות
 חס הער' הסס יתברך כרחמי כססס כנו זה ססכל להכנינו ולהפלי מה סחסר המערכס
 סססכל הוה ססליט להטות אותנו מן ההכנה כאשר כרנה כאוסן סכסר סמירס מעולה
 מאלו המקרים ולכן היו חלו המקרים מוס הכד ספרויס לא מחוייבס ורע זס התרנה
 ססכית סוה סיותו יתברך פועל סטוכות כעצס וסרעו סגולות סס כמקרס וזה אמרו
 ויגור רחמי על מדותי ונסן ויגור יורה על סכוכס המתמוד כספועל סטוכו למס ססתוכס

השבויות אין הפך לה. וכבר רמזו זה רבותינו ז"ל באמרו אין רשע ויולד מלמעלה ואם כבר יקרה רשע מה באישי הנמכרות כאלו תאמר הרע המביע מצד היסודות לטוהר הפכים והיה מדרך ההפכים סיפסידו קצתם לקצתם ולפעמים יקרה מזה רעות גדולות באישי אמנם לא יביעו אל הרעות בעצמות וזה התבאר באופן רחב במקום אחר. המדרגה הסליטית היא המסוגלת הפרטית הנמסכת מאתו יתברך באופן מיהיה זה המציאות מוכנה כראוי סוגלת זה לא יתכן. ואם כבר נכבדו בו הראשונים והאחרונים בזה העקר בראותם בדיוק ורעלו אלם אחר העיון יתבאר כי בכוח מעל בכוח סומר ומכויב על צד היותו וזה אמר נא תתקב עם בני במדת רחמים כי למה שהספגה הוא בעכוס החוטא לא תעניסוהו בערך לפניו מ' חטא שאם כן כבר יסיה העונם גדול מכפוא רק תעניסוהו בערך החטא והחוטא וזה מכואר היותו המרה כלולה ברחמים. המדרגה הרביעית היא היותו ית' כלתו מסתבס בהסתבות האישים ואף כי לא יסוגלוהו שום תועלת בהטיב האדם או בהרע כמו שאמר אם ברקת מה תתגלו. וזה כמסך למה שהוא יתברך אין לו והם עם שום נמצא מהנמכרים ולכן אינו מתפעל כלל מהם להיותו כבדל במציאות היותו מסובח מכל נמצא כמו שאמר ואל מ' תרמונו וגו' וכבר ידעת שם קדושה ואמר על שהפרסה וההכדל נ' היותו יתברך בלתי מסתבס לא בודיעה ולא בעבס לטוהר ידועתו הוא עצמותו מכל צד לכן לא יתפעל מחתפלות שום נמצא ולהרעאו להטיב ונו הסכה פואריך לחוטא אף כי יחטא ש' עמ' שלם עריון יקיה בתפ'תו ולא יחטא וזה אמנם כחר לניה סדרך לפני סבות. ס' לשי שהחוטא לא הו'ק לו בחטאו כלום ולא הע'ע ממנו שום חסרון בחקו יתברך. הסכית סלמה שהוא פועל הטוב בעבס וסרעות במקרה כבר יאריך לחוטא למה שיקום ממנו תקון ש' עולותיו בתפ'ס וזה ה'ס לכו על צד החניכה האל'ית. לא זה כוונו בלוא ואלו כנס להם לפני מסורת הדין ולזה תמצא שאמר קין כמתים עליו ית' גדול עובי מכפוא כלומר תמה על שהענינו שת'אום במיתת אחיו. ואמר גדול עובי כל כך ממדת סבלנותך שלא יכולת לסבול ולהסאריך זמן עד שאתחרט מעובי הלא ית' גדולה מדת סבלנותך מהעון ואף מה זה מהדת להמציא לי עובא גדול כזה הן היום ברשת אותי ולא אמר הן ברשת אותי סתם וים מפרשים עובי כמו איתי וזה אמרו הן היום ברשת אותי ולא אמר הן ברשת אותי סתם וים מפרשים עובי כמו עבסי ואמר על גדול העובס סתקס לו ולרעתו זה הסירוס כראף יותר בייסוב הפסוק.

הפרק השמיני

אמר דיבי ופמאל מעס אחת נכבסתי להקטיר קטרת וכו' עד ברכת פיוט קלה בעיניך. רע שהקטרת היא העבודה היותר נכבדת מכל הקרבנות ולזה היה הקרבן לפני לפנים על הזבח הזהב והיה זה כיוס היותו נכבד מימות הסכה וככה גדול ולזה תמצא שסבחו הכתוב על זה יסיונו קטורס באשך מה שלא סבחו כן בפאר הקרבנות ואמנם ה'ס זה לפני סבות. האחת סכל עור סית' עלה סכח הפסוטים ית' עלה סכח הדבר סמורכב מהס וידוע שהקטרת מורכב מסמים ספוכים במדרגה ואם כן ראוי להיות הסוב הסכית למה שהקטרת רמז לענין נכבד יותר מרמזו סקרבות וזה ברך לכוור לה דיעך סוד הענין על כורו ואם סוף כמוס עמדי חתום באוברתי אכסי ססכל אמסור לך ראסי סדקים און תע'ענב ברען העיון נפסך ופיות כן רוח. רע כי כל הדבר הקרב על בני ס'ס'ים ה'ס מעלה קטור אכל ים הפרס בין עטן תמרות הקטרת לעטן קטור סעולה א

החלבים והם נכדלים במין כמו שהדברים המעלים השמן הם נכדלים במין וזה דימה להביל
הרוח החיני הנפרד מהכעלי חיים והחי המדבר שהם נכדלים במין כמו שהכעלי חיים
עצמם יבדלו במין אם כן העלאת הקיטור הראשון מצד הכנס החיונית והסני מצד הכנס
המסכלת ובסתתפל הטוב באדם תמצא שני מיני העלאות הללו האחד מצד כנס החיונית
הסני מצד כנס המסכלת הקטרת מר ולככה מכל אבקת רובל וכסה ענן הקטרת על
הכפורת ולא ימות וחי לשלם וכמו שיש מיני העלאות נכדלות במין כן יש מקומות נכדלים
במין המעלה והקדושה כל אחד יעסה כו מין מיוחד מהעלאתה ופני מקומות הללו הם מוכח
החיבון והפנימי וכנגדם באדם המדמה והסכל וידוע שהכח המתעורר פניו יסיו המכונת
והעבירות הוא כח כגוף ויפסד בהפסד כגוף ופוא משאת הכנס החיונית והקרבנו פחיים
לכפר עליו אהמס הסכל אינו כח כגוף ולכן לא יפסד וכהסיוגו שלמות האמתי אבעיון
החכמה האמתית המשלמת ועלה מעלם מעלה באחד הסכלים והקטרת רחמי עליו ולכך
שחכס הכתוב באמרו יורו חספטיך ליעקב וגו' שרצה באמרו יורו חספטיך ליעקב הדרכו
המפורסמים להמון הצריכים לתקון הסנהגה המדינית ובאמרו ותרתך לייסר אל רמז
לעיון בדברים המוסכלים הצריכים לייסרו לכ בתקון העלאת האנושיות המדעית ובאמרו
ויפיו קטורה רמז לטוד הקטרת ופנה הערה לעיון האמתי האמלים כפס הקדס שלמה
סכנין בית המקדש נרמז בו שלמה חלקי המציאות ואופן שלמות השפעתם זה מזה מהסם
יתברך אם כן פסח ימצא רמז לכחיים וסם ימצא רמז לחפסרי המציאות מצד עצמם אפר
לא יקבלו הפסד וסם ימצא רמז לאותם שמתני' ומקבלים הפנייה וההפסד והנה הנוכחים
רמז להם והקטרת רמז להספעת הרוחניות והורדת שלמות העליון על התחתון והם
דברים הטבעיים תמצא עמן מה מוכח כנגדו כר דלוק תרד סלהבת הנר ההוא לשדליק
נוסא חיים ההוא אין להפלא אם כן אם כעסן הקטרת יורד שפס שלמו לשדליק נוסא אותו
העשן או ירמזו חליו ויפלו וזהו סוד גיול מסודות התורה לא נמסר כי חס לפרידם
אפר יי קירח ולכן הוצרכו תירגמו פלא יבא בכל עת כי חס ביום המיוחד סוף בו אכילם
סכדל מההנאות הטבעיות אזי קטיר זה קטרת וכבר ידעת שהעיון לא יפסל חלא בהפסד
החסי' מהספס בין התאות סיוחאל וכסהמסרס אהטכע בהם וזה בזכות היכרה והלבים
הגוף מחללו בגדי קדס ועם אז התבאים יכנס לפני לפני להקטיר קטרת וזו בענן יראה
על הכפורת גרי' וסכונתו ולזה רמז רבי ישמעאל באמרו שפס אחת נכנסתי להקטיר כן
אולם אית' ברבנו ואומ' יר' כל רמז בזה שהכרסה האמתית סאכנו מייחסי לו יתב' היא להכיר
מציאותו האמתי מכל נמצא ופסח מחוייב מציאות והסאר חפסרי מציאות כמו שאמר
ברוך כבוד יי המקומו וכפידוש הרב פ' שתוף סם מקום חלק ראשון וזה אמרו ברכי
כלומר הכר נא בסכלך מציאותי ומדרגתי על כל הנמצאות ופורס באמרו יחי רבון וכך
שהוא יתברך ככר לבו אצד שפעולו סכאות ממנו וגם אכנו מתארים אותו ית' לפי פעולותיו
אולם אמרו ונעבד לו ראשון רמז שהסם יתברך אכיש פמים והגלגל שמצד התנועה מסיגם
מציאותו יתברך ופאיונוגוף ולא כח כגוף: וברר ידעת המחלוקת ספסל בין הקדמונים
אם ספס יתברך הוא המכיש הראשון או עלול ממנו והרב תפס פתי הדעות
בהלק ראשון פרק ע' תמצאסו אות' האם יתברך פמו הוא המכיש הגלגל העליון סכתנועתו
יתנועע כל מתנועע בו וסוא יתברך נכדל ממנו אינו כח בו וזה בעצמו פרק ראשון חלק
סני וזה לסונו ככר סת' כמות סמכיש הגלגל הראשון אם סיתה תנועתו תרדים יתחייב
פסייה לא נגוף ולא כח כגוף כלל כו עד אמרו וזהו הסם ית' סמו רופס לומר הסכה הראשונה
סמכיש לנגג כל וכן יוכח מדכריו חלק ראשון פרק עב' אולם חלק סני פרק רביש

אמר בפס ארסנו וזל ולא יתכן סיהיה הפכל המביע הגלגל העליון הוא המחייב המצאיות
 סכבר הפתתף עם הפכלים שאחרים בענין אחר והוא הכעת הנפמים וכל עד אמרו זהו
 מאמ ארס ודעתנו כל וכפיכחנו לא הדעות בכור העיון נמצא הדעת יותר אמת לשי התורה
 סיונתו יתברך מביע הגלגל העליון וזה מתיחס למאמר הכתוב שאמר רוכב שמים בעוזך
 והפכלים הנכדלים כלם נכדראו כיום הסני ולפי שהתבאר שתנועתם היא עז התסוקה
 והצניור והיה מבוחר שאי אפשר שתהיה להם זו התסוקה הנפלאה התמידית ששני הצניור
 החדר שלהם בכימום הנמצאות הנה הוא מבוחר עז התסוקה יהיה להם מד ציורם שזה
 שנימום הוא חלק מהנימום הפלם אשר בכפם הסבר הראשונה ולזה ישתבדו ויחסקו לעסו
 חלקם מזה שנימום הפלם משני החסק הנפלא שלהם בכפם הראשונה (כזה האופן) יהיה
 שמייד פסם יתברך פועל כל הנמצאות ואלינו יהיה חסק כל אחד מהמביעים שכל אחד מהם
 כנסף סיניע לפלמותו ואין זה הפלמות דבר יותר מהנימום שלו בכפם הסכה הראשונה
 וכן יתבאר עוד באופן יותר פלם שהמביע הראשון הוא הפס יתברך לא עלול ממנו כפי
 מה שיראהו ארסנו וזה כי למס סיהיה מחייב סיהים אבל הסכה הראשונה הסנה בנימום
 הנמצאות ושררם ויפסם על סיונת פלם שכפנים ולזה תסב מה שהיה בו זה שנימום אחד
 ושוא מה סילך מדרגת הצורה ממנו על שזה המוסכל בעיניו הוא בעצמו סככה הראשונה
 סהכה הפכל והמסכיל והמוסכל אחד בהכרח אם כן חייב פתיחה הסכה הראשונה מסב
 עצמותה וכפידיה עצמה הסיבה כל הנמצאות כלם יחד ביותר פלם שכפנים (וכפידיה
 היותר מוסבה כיוסא תסיג אותם ככך אשר היו בו כלם אחד במסר והוא מה סילך מהם
 במדרגת הפלמות וזה אמנם יאות לאלה יתברך לא לפסם נמצא אחר ואם נכיה ספאניע
 הראשון הוא פכל עלול מהפס יתב' הנה לא ימכע מחלוקה או זה הפכל המביע יודע אופן
 הנמצאות כמו שודעו העלה שהמביאו או לא אם תא' היות החלוקה הראשונה אמתית
 זה בטל בסכבר אמרנו שדיעה כזו יאות לפס יתברך לא לולת והתבאר זה באופן פלם
 בחכמות נאחרה אם כן החלוקה השנית (היא פלא יסיב אופן) הנמצאות בפלמות כמו שהיא
 בכפם העלה הראשונה אם כן אפאלך איך ימסך פלמות הנמצאות באופן כל כך פלם מזה
 המביע אחר שאין ידיעתו בהם פלמה ואם תאמר שהפלמות הן אמנם ימסך מהעלם
 הראשונה אם כן הכים פכל מביע זולתו דבר מותר אחר שממנו יתברך יוספע פלמות כל
 הנמצאות בעצם פכלים יסיו או צרימי או יסודות מה צורך לנו להכיה פכל עלול מביע הגלגל
 שאחר שדיעת זה הפכל חסרה בערך ידיעת העלה והדבר חסרה לא יתן הפלמות
 במוחלט ואם כן כבר יוכל לפמצא זו התנועה באופן יותר פלם ממה שהיא והוא סיהיה
 המביע לה הפס יתברך ואחר פלא במצאה בזה האופן כבר יתלה זה אם ללאות בחוקו או
 לביולת בהקבאם וכל זה בטל והמביא לזם סבטול הוא סביחנו היות המביע הראשון עלול
 וזולתו יתברך ועוד יתבאר באופן יותר פלם שאין המביע הראשון עלול וזה פלמה
 שהתבאר שהגרים הסיומיים שיתנועע מחייב סיתנועע על בר הצניור הסכלי יחייב אם כן
 פיהים פלם פכל ויהיה לו און תסוקה כמה שיצירהו ושוא שדבר האסוכלו נמי יתן ואדע אם
 פגם שיתנועע מהמביע הראשון עלול מתנועע ממנו מצד מה שפסתוקק אליו לא זולת
 זה או מצד מה שפסתוקק העלם הראשון פעליו או מצד שפסתוקק סניהם ולא הם החלוקות
 שהכרחיות אולם שראסול והוא שפסתוקק זה הגרים מביעו לבר לא זולת ואופן בטולה יתבאר
 כן כי לא ימנע מחלוקה או זה הגרים אחר שהיא מסכיל יודע פים עלם ראשונה על מביעו
 או לא ידע וסקר פיסכל זה פכל הנמצאים המסכילים יפכילו מציות העלה הראשונה ית'
 כפי סתרה שצורה במחזור הלולאת י' מן הסמים (אחר שהגרים הסתומיים מסכיל איך

וקרה לו חסרון גדול כזה לבלתי הסיג עלת העלות שהיא מקור חי כל הנמצאות כלם הכה
 כל מה מסיב ויסיב יסיה הסר יבטל מי מסיב כל עקר זה זה בטול לא יתכן אם כהאר חסר
 מסיב ענה ראשונה אולם לא יתנוקק אליה לפי שמה המכיש הראשון העלול ממנו יתברך
 מהלמי כאמר שאין הפרם כעניינים הנכחיים בין האפשרי וההכרחי אם כן מחייב
 שיתנובע על כד החסם מהעלה הראשונה יתברך ואין לו צורך למכיש אחר זולתו ולזה
 אמר הכתוב רוכב שמים בעורך כלומר אינך צריך סיוע אחר ואם באמר מסיב מסיב
 עלה ראשונה גבוה מעל גבוה אומר אם כן יתנובע על כד החסם אליו להיותו היותר שלם
 שאסמך במציאות וטבע כל הנמצאות לחסוק זה הנמצא האמתי כדי מסיבמו ממנו כי סקר
 יסיה סודע זה הגרם במציאות העלה הראשונה ולא יתנוקק אליו ואם בידיעתו מכיש
 העלול מתנובע תנועה רכה כל שכן מראוי שיתנובע על כד החסם ממי שהיה מסיב על
 סלמיו אם כן נסאר בהכרח שהוא יחסוק עלתו והסוק העלה הראשונה מדיעו עלול
 ממנו ואין ראוי שנאמר שאופן החסוק יסיה בהם כי אין זה ממשל הסכל רק ממשל הדמיון
 לכד יחייב חכ סיהסוק העלה הראשונה כעצם ומכישו במיקרה ואחר שיתנובע בעצמות
 הוא מחד תסוקתו לעלה הראשונה מהכסאר התנועה למכישו מיתן וארע היה כסיבוח
 סכרך אלו הבחינות תמצא הסודות הנודק הוא סהסם יתברך הוא המביע האמתי לא עלת
 זה ועוד יתבאר באופן אחר נרבה מאד שאין המכיש הראשון עלול כדעת אבותינו
 וסיה לא דעת ארמנו שהיא יראם סכלם כספעים ממנו יתברך וזה שלמי דעת העיל סל
 האומר סהסם יתברך הספיע סכל ראשון והסכל סראשון שהוא מחד מסיביל עלתו יתחייב
 ממנו סכל ומחד מסיביל עצמו יתחייב ממנו גלגל וכן כלם עד האחרון זה מבוטל למי סודע
 דברי ספילוסו ראוי סיסאל לפי דעתו האם ידע העלה הראשונה מהנמצאות דבר זולת
 הסכל סראשון אחר הספיע ואם יאמר שלא ידע דבר זולתו כבר יחס הסכלות לו מכל
 הנמצאות עם סכבר וסיה העלול מסיביותו מעלנו זה הוא ותפל אם יאמר סודעם כסל
 לו אי ידיעתו מקכה להם המציאות או הם יקבלו להם סודיעה אם הראשון אמתי אם כן אין
 מבוטל לסכלים העלולים בהקבחת הסביאות לסוס במצא ואך אמרתם מחד מה מסיביל כך
 יתחייב כך אם הפני אמתי אם כן הוא יתב' יתפעל ויסתבה כקנותו הידיעה מהנמצאות
 וזה נמכע סכבר התבאר כמות סהמחייב המציאות ית' אינו מקבל הסכוי ולא הסתעסלל
 במסו כד עם סכמה עור לפילוסוף וכסאלסו אם הגלגל מתחייב מהמביע סראשון מחד עם
 מסיביל עצמותו העלול אם כן הוא יתב' לא ידע הגלגל ולא יסונוו כמסו כד אחר פעצמות
 סגלגל כספע סהמביע שהיא הסכל סה' מחד מה שהוא עלול אבל הוא יתבר' אינו עלול במסו
 עד אם כן לא יסונוו הגלגל אחר שהספע עצמותו בעצם מחד מה שהסכל עלול ואם יאמר
 כזה מסיביתו כמו מסיב' יתברך עצמות הסכל הראשון והוא עלול כסיו וכאמר אם אמתי
 מסיביתו ומה האופן אם כן הוא יתב' מקכה לגלגל המציאות ומספיעו כסם ממציאה הסכל
 הראשון ומספיעו ואך אמרתם סיות הגלגל כספע ומתחייב מהסכל הראשון חכ כונתם
 בטלה אין ידים אם לא תאמרו סודיעהו מכלי סיקכה לו מסו מציאות זה בטל סהנמצא
 בלם קנו המציאות מהסודר המוסכל כנסם ססס יתברך כמו סיקנו הצורות המלחכות
 מציאות מהסודר המוסכל להם כנסם שאופן או סס כטולסו סהמכסו מהנכות סיות המביע
 סראשון עלול וודע ססאמרים זה קבלו סתי הקדמות סאחת סהעלה סראשון כסכלית
 סספיות ספנית שלא יתחייב מעלה אחת ספוטס כי אם עלול אהספוט ולזו יראו סלמס
 סיה סראשון הוא סהכה לגלגל ספועל סתנועה סיומית וסיה סגלגל מורכב סרובה סה
 יתחייב ממנו מורכב סרובה מס למס ססתבאר מקדמה ספנית ססספוט לא יתחייב

אלא פשיט ולפי שהמחייב המציאות פשוט בתכלית הפשיטות כמו שהיה בקדמה הראשונה
 אם כן המחייב הראשון אינו מחייב המציאות ולפי שכל מה שזולת מחייב המציאות עלול
 הנה אם כן המחייב הראשון עלול למחייב המציאות והוא מבואר בסיפור ההקדמה הסכית
 והוא אמרם שהה"ח הפשוט לא יתחייב כי אם פשוט הוא רבוע כמה שהיה להם שההקדמה
 הסכית אמנם תבדק על דבר החיוב אבל אחר שהתבאר כמה שאין ספק בו שהפועל פועל
 מזה הרצון והמטבה לא יתחייב היות העלול פשוט אך אמנם להיות זה הדעת אמת רוב
 לומר שהמחייב הוא הפשוט יתברך ומכסים עם קבלתנו שהמלאכים לא נבראו ביום ראשון
 און לנו לזוז מקבלתנו וכל סכן שהוא מכסים עם העיון והדמיון הסכים לנו במאמר ראשון
 מספר מדע זה למונו המחייב הזה הוא ארון העולם ארון כל הארץ והוא מההיבט הכלל וכל
 אמנם הדלכב כתב הסך זה במאמר חמישי פרק י"א וזה למונו וכאן התב' שהסך יתברך
 בלתי מחייב העלול הכובי וכל זה רמז פה באומר וכעכש לך ראשון והארכת כל זה להודיעך
 מדבריתנו אל הסי' האמתיים לא כאמר יחשבו הסכלים הכלתי מאמינים דבריהם ומדברים
 פתגמות על מאמריהם "

הפרק הרשיעי

ואמר די מפוס רבי יוסי מכין שאין מרצין את האדם כפעת כלשו סנאמ' פני ולכנ
 ונ' דפ' שהתורה תתראה כטבע תמיד ותכלים העניינים הטבעיים על דר
 אחר שהטבע אינו בעל מחשבה והסתכלות והתורה שצורה והנהגת הסס אשר חזק סכל לכל
 בעל סכלי וזה למה שהרצו והכעס הם שני הפכים ואין מדרך ההפכי לסינת כנושא אחר
 בזמן אחד כטבע לזה אמר שאין מרצין את האדם כפעת כעסו לפי שאין יחול בו הרצו
 והכעס שהוא הפכו בזכר בו והכיוון ראיה מזה שאמר הכתוב פני ולכו וכבר בארתי
 למעלה שכעסו של הקדוש כרוך הוא הוא מבט הכוכבים הרעים וחכורם יחד וכלעס היום
 באטענין גדול ויודע לו האכטס והחכורים על פי התכונה ובהרך זה היה מקלל למי שהיה
 רובה ועל זה אמר ויודע דעת עליון רובה לומר יודע מה סיחייכותו הכוכבים העליונים
 לא שהיה כביר וזה שאמר שהתא דעת בהמתנו לא שהיה יודע וכו' וזה שאמר ואת כלעס כן
 כצור הקוסס לא תארו כגבואה רק בקסס ואל תתמה על אמרם אל בפרש' לא קס אכל
 באומות העולם קס ומנו כלעס שאמנם אמרו זה כערך מדעם לישראל וכערך בלעס
 לאומות העולם והנה מבחר המין סס ישראל והראיה כי יעקב בחר לוי ישראל לסגולתו
 רובה לומר סס יתב' שהוא הכומר היותר משובח בחר לוי יעקב ולעסו סכא וכבר באומה
 הישראלית הנמסכים אחריו בעבור אותה הסגולה הנכחרת סמכאת ביעקב וראייה נס
 כן סתמא כרצו טבע המקור ראוי סתמא כמה סתמא ממנו והסגולה הנמכאת
 ביעקב תקון הטק והנפס כמו שאמרו רז"ל על יובא יעקב סלס כניסו בממונו בתורתו
 לא אמרו רבי' יתנו אל צורת יעקב חקוקה ככסא הכבוד שאמנם כוונתו כזה טכסס סכסא
 הכבוד מסכיל ומסיג סלמותו מסדור סמכאיש דרך העיון בעלתו וגם מטיב מטובו על
 הספלי כנותן דקה לעני וכן צורת יעקב הסיג העיון הראוי להסיג לאיש סלסס וגם תקן
 סדורו כבוג' במחשבות המדיכני כראוי וזה כל האדם: ואחר סמכחר המין סס ישראל
 כמו שאמרו חס כן ראוי סומא בו אים אחד ימים במעלה גדולה סאספר
 להמא סכל המין האכטו וזה דבר ואמתו הטבע והעיון כמו סכאר' כל זה כספר הכקרא
 אומר פשיטס וכפרט למה שהיה מהקשר חלקי לספיע תורה סלמס למין האכטו כד
 להסלימו

לפיכך ימנו ונתבונן למבחר המין הטלם על ידי אמצעי שיותר טלם מבתיך האכסני וזו אמר
ברוך והמבוא דיםבלן אורחיו תלתיא על ידי תלתיא וכו' ואמרנו במה' סוסה ויקבל מטוב
למטובים וכו' הסה התבאר שלמות מהה הראוי לנו מצד שהוא סליח התירה ואמצעי בין יר
ובין ישראל אבל במאמר האומות יחסרו הסני דברי' האחד סהם חסרות בעצמם ואין להם
השלמות המקורית המצא בפרש' הסני שלא נתנה להם התורה וזו היא הסבה שלא נמצאו
להם נביאים שהנביא יבא לפני סבות אס למעלת האומה לסיוטה האובה חללו יתברך
נתקן עניינים כדי שתטלם אס למעלת התורה הכתובה לאומה כדי שתהיה נאמרת ואלו
ספתי סבות נמצאו בישראל וכעדרות מהאומות ולכן היתה מעלת הנבואה בישראל לא
כולתם ואס סמא תמצא הים אופ' ההמצא לתועלת ישר' כמו סיה קוסס ונתבאר לכבוד
ישראל כל ימי היותו עם בלם ואחר סנפרדס כתפרדס ממכו וזה סאמר זאת כלעס בן בעור
סקוסס הרנו בחרב לא נביא דק קוסס סאמנס מה סנתבכא הים לכבוד ישראל ולכן אמרו
סבישראל לא קס כמסה ואס בישראל לא קס כמוהו כל סכן סלא קס במס' אומה וזלתס
איס טלם כנבואה כמוהו להם בישראל הס מבחר המין אבל באומות העולם קס איס טלם
כנבואה להם סלא קס כמוהו ומכו כלעס סאמר סנתבכא אף על פי סנתבכא לכבוד ישראל
כאמר עליו סהיה נביא מאומות העולם ואמנס יתואר בו סלא קס כמוהו להם לפי שהוא
המתחיל והוא המטלים אס שהוא המתחיל סלא נמצא להם סוס נביא כסוס אופ' עד בא
כלעס וזה להעדר מהס סמתי סבות ואס שהוא המטלים לפי סכל מה סנתבכא לא סנתבכא
אלא לכבוד ישראל וכססתלק הסכה וסנלק המסובב וזנרעתי במאמר ואחר סססיון
סביאנו עד מה ראוי סספורס אף סנתבכא כלעס לישראל : דע סיסודות התורה
ארבעה זקס היותו יתברך מחייב המציא' צמול ועונס הסנחס חרופ
העולם ואלו הארבעה נרמזו באמרנו אנכי יי' אלריך ססס יאות להורות יסודות הדת כמה
סס אמרנו אנכי יי' יורה סיסוד הראסון לסיות סס יי' מורה על חיוב המציאות ליי' יורה
סמני אסר הנבא' ספלימי מבית עבדים סריבני והכונה ססיה הנראת סליט הכית
סתינו עבדים אס לא ככח סננול וכבר ידעת מאמר הים בחלק סני סרק כז' וזה לסונג
כבר בארתי לך סהאמכת חרופ העולם יסוד לתורה כלס כסכרס ואמר בסרק כ"א מוס
חלק ודע כי עס סהאמכת חרופ העולם יסיו האותות כלס אספריות וכו' עד אמרו וכז' אס
סתיאמת להס מוסת הקדמות תטול סתורה ויעתק סענין לרעות אחרות אכ אחר סודיעך
יסודות התורה ססס ארבע כססודות המורכבים וא'מסס סהסנחס אס כן סהאמכת סהסנחס
הוא ממה ס'צטרך סכסלחטו המדינית וסמדעית וידוע סמעלת סהסנחס סהיה כפי מעלת
סמוסנחס וסתיחלף כסכת זה כסחות ויער עד סתימצא אס סתימצא כה סהסנחס הלאית
דק סהסנחס סמייבית ותימצא אומה לרוב מעלתס תמצא כה סהסנחס סרובסית וזו היתס
נמצאת כסלמות באומתנו כמו סאמר כי מי גוי גדול אסר לנו אל'הים קרובס אליו כיו' וכו'
וזו סהסנחס סתול באמצעות סתורה וזו אחריו ומי גוי גדול אסר לנו חקיס וכו' ואדול און
מול ליסר' כל זמן סעסוין רכוכי סל מקוס ולפי סכלעס הים קוסס והים יודע לכונן ססעה
עם מספטי הכוכבי לקלל און לכרך כמו ססודע זה לחכמי סתכונה סכס סיוכל' לקלל ליסר'
גכ עפ' אותה סחכמה כקסס וא'צטנכיו כי לא ידע יי' סומר ישראל להכילס מאומות ססמיס
עד ססתיבאר לנו היות זו האומה מוסנחס מלתי יתברך ואין מול מוק' און מטיב להס ורבה
סקכה ססודס זה הרעס זה הדבר כסיו לכבוד יסר' וכן סיה ססגורס כעכ' וענה אמן וסורה
סאין לנו סוס יכולת לקלל זו האומה לסיותס מוסנחס מלתי ויתברך ולפי ססוד זה מסהסנחס

מיושדות היתה וכתפרטם על ידי אים פאינו מאומתנו וידוע פנה כבודו וישראל בזה הפס
 יתברך למדעה שיכתוב זה בתורה כפמו של בלעם להראות כבודו יתברך בעיני הסו
 על סאר האומות וזהו שיחסו רבותינו וזה למטה ואמרו מה כתב ספרו וספר איוס
 נפרסת בלעם ולהיות זה העקר נחקר בסלמות בספר איוס למה פסס נמצאו כל חלקי
 הסותר אחת גם כן וספר איוס כלא הורו ספר איוס ופרסת בלעם מצד מה שיאמתו דרום
 ההפנחה יפלה יחס עם התורה ומה שהדיחסו כתובתם למטה רבינו עליו פסלוס להיות
 התורה כגויה על זה היסוד בריך שיאומת מצד ספיון ומצד הכבוד מדרגה למעלה מדרגי
 החקירה ולחוק זה האמות ויתר כתפרטם זה סדרת עז אפסי פאינס מכני עמנו הם איוס
 ובלעם בלעם כנכחיה נודע לו ואיוס מצד ספיון ולהיות כוח הדרוש נסתפקו הרבה
 מהקדמים וגם האחרונים למה פראו רוע הסודר ולכן לא די לנו זה הדעת כנכוחת מסס
 לכרה רק על פי פני עדים ספיון לפס יחס עמנו רעה מרעה לאמתו וזה יודים היות היסוד
 אמתי וראוי לספנן מפענת התור עליו זהו סידרוס במאמר וסביכה ועתה אוריפך
 פירוס פרסת בלעם כדי סיתבאר איך הודים הדרוש דל היותו מפניח
 ואיכס כמסדוס למול הנה התחיל ואמר מן ארס ינחני בלק מלך וגו' פסס היו המצונכיס
 וזה לפי סחשב לקבל זה העם כפמו סמייחד או העצמי וזה אמרו לכה ארה לי יעקב ולכה
 אעצמי ישראל וגם אני ספכתי סאובל לקבלס כפאר סאומות אבל עתה אני רואס סהענין
 תלוי ביבולת אלהי לפי סזה העם מוסנחיס מאתו באופן לא ינע רעס וזה אמרו סס
 אקיבלא קכה אל ואחר סהוא יתברך לא קכה מה תועיל קללתי לפס סהסנחה דקס כסס
 כל כך סלא יתפעלו מקללתי כוסס כד וזה אמרו ומה אעווס לא ועס י' כלומר ואף אינו
 רואס סוס כוס ישייכוו אתו סנוק סוס רנוק ממול או כוכב סהוא העם סמויחס לנותיבך
 באמצעות סכוכיס כוון לסאר האומות ורבה לתת סכס למס לא ינע לסס סוס נון
 מפאת סמצרכה ואחר כי מראס כוריס אראנו וגו' דע סידיעת האיס המתכבא בעת
 הכבאו לאומה כמסלה ראיותו וכו' סעומר כהר גבוס ורואה את סמנוך סספל וכן זה
 פכלו סזה הרואס כחקוס הגבוס כפפע המראה סככוואי ורואס סעתיד להיות או מה ססוף
 ככר באלו סספליס וזה אמרו כי מראס כוריס אראנו וכפל ספכין במלות סונות כמכב
 סככוואת ונתן ססכה כפאיני מסתכל בענייני זה העם אני רואס אותו ככדל מסאר סאומך
 עד סכמעט סוא כאלו סוכן כדד ולא יתחסב עם סניס בענין סכהנתם וזה ספאר האומות
 יתנהגית על פי סהול וכמסרות לנו וזה י' כדד ינחנו וזו היא סכס ספיון יכולת בידי לקללס
 כוון סחככוואני ואתה מתלה וסנה מצד וו סהפנחה תתסך לעס פני דכריס כככריס
 כמציאותו סאחר סלא יכלו לעולס באסכת י' אותס ואף כי גלס כין סאומות לא געלס
 לכלמס וזה אמרו מי הנה עפר יעקב כלומר מי יוכל למנות איוס עפר יעקב אחר סהס
 באתי כליס והב' באלהס מצד התורה וסנה ספארות כפסס בסלמות סככווי אחרו מותס
 וזה אמרו תמית כפסי מתי יסריס וכאמרו ותי' אחריתי כמנהו אפסר סרמו לתחיות סמתי'
 סהוא סאחרית והתכלית סמקנה לכריקי' סיחיו כנוף וכפס יחדיו כדי לספליס סכוכס סלהית
 ככריאס סהיתה להחיות הקרס לעולס כנוף וכפס ללוי סטאו אס כן כמסך לנו מעדל בלעם
 מע' את זה העם ארבעה עקריס גרליס סאחר אופס סהנחתי יתברך כזה העם ספני
 סאי אפסר להס סכליון כפוס כד ספליס ספארות סככסי סרביעי תחיות סמתיס וסנה
 בלק טעה כרכורוסל ב' עס ולא ספיון כוכתנו לפי סחשב בלק סהיה אומר זה כמברך להס
 וזה אמרו לקוב אויבי קראתיך כלומר לא די סלא קללתי אותס אבל ברכת אותס כרכות
 כוספות על טובתס וסוף לא ידע סאומר זה כמעיד ומפרסס סאמת מצד סהוא אמת סאלת

הארבעה דברים נמצאו לזה העם וזהו שענה לנו בלעם הלא אשר יסוים יי כפי וגו' כללית
 תחשוב שזה שאמרתי הוא כחפץ בטובתם אבל הנכרחתי לרברר זה מצד הסיימה החלחית
 לסדר הדברים האמתיים כמעיד על האמת ואין לי לטרוח לא הפמירה לבד וזה אמרו אותם
 אמרו לרברר והנה כפעם הפנים לרבררו באר זה הענין בעצמו באופן רחב והתחיל ואמר
 לא אים אל יוכיב כלומר לא תחשוב בלך לפתות אותי לקבל לטרוחל שזה תלוי ביכולת
 האלפי ואמר שהוא יתברך חפץ בטובתם איך תחשוב לקבלם התסער סהם יתכ' כסירצה
 דבר שי קבל הפנוי והתמורה אינו אים וכן אדם שיסתנה מרצונו והחום יאמת זה סכס' המי
 ירצה דבר אין לו מונע בלל מעשותו זה ירה על היות יבלתו בכל הכמבאל ויחר שהוא חפץ
 בטובת זה העם לא ימצא מונע כנגד טובתם בלל ועתה הודיע לנו בלעם לבלק ששם היות
 שמתחלה בדבריו הראשונים לא ברכם בלל רק שעיד על האמת מסיבה לפי תמוה אים הראיה
 עתה קבל לברכם וזה אמרו הכה כרך לקחתי ואמרו וכרך ולא אפיכנה רמז למה שאל
 למעלה מפי האל וזה אמרו וכרך שכ אל האל כלומר טעובה פחטיב להם והברכה מי יוכל
 להסיבה אחרו אל למוכנה אף בי עתה אברכם יותר מעצמי והברכה היא הן עם כלביא
 יקום וגו' ויאלל בויס בריו וזה שאמר בלל לבלעם גם קיב לא תקבנו גם כרך וגו' והודיע
 לנו בלעם שהוא מוכרח מצד היכולת האלו וזה שאמר פסיה נגד רצוני ורביך ואלים אמרו
 לא הכיט אין ביעקב אמנם אמר זה לפי שהנזים בכוכבים והקוסמים על הרוב ידברו און
 אמר ששם ישראל לא זה האון ללכת אחריהם לפי שהם אינם צריכים להוכרי שמים ולא אל
 מעשכיים יסמעו וזה בסכת היות ההסנחה דבקבם מאותות השמים לא יחתו זה אמרו יי
 אלדיו עמו להסניח בהם ולגמול ולענום אותם כפי שראוי על פי גורת החכמה החלחית לא
 סיהיו טובותיהם ורעותיהם מפי המערכה ותרועת מלך בע להגיד השתדלות לא כטרמן
 לפום ענין כי ע' יי כורע להם ותכל לקחת ראיה ע' סחין ע' הן הן חמשה למערכ' לא ממה
 שמתענג א מוכיאים ממרדניה קודם סקבלו התגיה בשלו כגלות על פי שמערכת נהיה מחייב
 המערכת שיצמדו שם ימים רבים יתברך והסם יתברך הוכיאים מסם כורע נטויה ממה סיורה
 סחין רצונו יתברך שימסרו למערכה ואם היה להם קודם מתן תורה בל פנן אשר מתן
 תורה כי לא נחם ביעקב רצה לומר סחין לבחם ולקדם רוסם בו ישראל ויבא בהם
 להיותם עם בחיר יי ולקחם לטלן יתכרך כמחלט כמו שאמר והייתם לי סנולה כלומר
 תהיו לי מיוחדים לא לפים כוכב זה דרך סנולה תמסך פסנחתם מכל העמים כמו שימסך
 הכרול למגניטם כסנולה ולא ימסך זולתי כן אתם תהיו נחמסכי מכל זולתכם סמאר העמים
 ומסרו למערכה ולא תחשבו שזה על בר הסכרה כי לי כל הארץ באסכת חסד אני בוקר
 אתכם על דרך כי יעקב בחר לוי ישראל לסנולתו וכנוי לסנולתו שכל לפם יתבר' כלומר
 כסכת אותה הסנולה הנמבאת לו יתברך באהבתו הדברים סאנכחו נסכל זו הסנולה כמו
 סנסכל סנולת הדברים הטכעיים ורצה בלעם להכיח למסומחם מוסת לבלק על סחין לז
 האומה רוסם בענין הנחם והקסם ולא יתפעלו מהם וזה אמרו כעת ואמר ליעקב ולישראל
 מה פעל אל כלומר השתכל בעת הזה סאנכנובי עתה ומסם תיכל לקחת ראייה כרורה על
 הכהנת זה העם איך היותו הוא זה המנטיב אותם הכה תראה בעת הן סכל מהמריהם
 ודבריהם לידע מה פעל אל לא תחיה חקירתם רק בפעל הסכה הראשונה לא יחקרו מהם
 פעלו הסוככים ולא ידרסו לרעת מה יורה דבוק זה הבוכב ומכט זה סוכוכ רק כפעולות
 סאלחיות והפנחתו עמהם וזה לך סאות האמתיה שהם מונע' מאתו יתברך לבד אין דסיות
 ונמשלה לסום כוכב ומול עליוסם בלתי ליי לבדו אס כן לא יתפעלו מהקללה בי לא תעשה
 בהם רוסם כללי והנה כפעם ה' לרבררו העיד עליו סכתיב סלא היה בפעם הראשונה

החנות וזהו יורא בלעם כי טוב בשינוי יי' לברך את ישראל וגו' והכיר זה משה סבותי
 אחת מהחפץ האלהי החפץ לברכס והסמיות לפי שראיה הפעה מוכנת לכך על פי הקסם
 והתבונה מה שלא היה כן כאשר הדבורים שלא היה עם כי אש החפץ האלהי לא הכנת הפעה
 לברכה לכן לא היה כפועם הראשונה ולא כפועם השנייה לקראת נחשים לפי שבפועם
 הראשונה צדיק היה מחור אחר הפעה לרעת הטובה היא אם רעה וכמוכרת מתרפון האלהי
 היה מדבר יסכים דבורו עם הפעה אז לא יסכים וזה שאמר בפועם שראשונה אולי יקרה י'
 לקראתי ובפועם השנייה כאמר התוצב כה על עולותיך ואכתי אקרה בה כלומר אם אובל
 להסכים עם דעתך לפי הפעה אף על פי שהרפון האלהי לא יסכים אבל עתה סנת בהר
 הרפון האלהי והפעה היותה מוכנת לכך לא אחר מילך כלל לקראת נחשים שראיה הפעה
 משחקת לנו אבל מה עשה זה הרשע בחוסר למעט בברכתם לפי סודע הפתי סבות הנד'
 מסימיות בברכתם סב אל המדבר פניו כלומר עם מונתי ורשעתי אל המדבר שהיו ישראל
 פנינים בו שהיו מקום תהוה וסוממה וכל זה כדי שלא תהיה מוכנת בברכתם אבל
 תהיה מהשכתי לשמחון המדבר ומתוך כך תתמעט ברכתי אז לא תחול פים במוכת הכביא
 רשע נריל כפולית וזה יורה על רוע לכבו שרפה לחלוק על הרכה האלהית אחר שהיו
 מוכרת לכך אז לרבר מה פיורה יי' ואחר פכא עיכיו ורזה את ישראל סוכן לפסיו
 רובה לומר כפי הסדר הראוי אים אים כפי מעלת הסכט רפה להתפאר בכנאה בחוסר
 להיות מוחוק כה לעולם ואחר כאש הגבר פתוס העין כנגד הכמת הקסם שהיתה לו
 ותתלה והמטיל זה כמי שפונת אחת מעיכיו ורזה אבל עתה שראה את עצמו מתכבא
 סכה עצמו וחמר שהוא גלוי עינים כלומר שרנזה כפני עיכיו בעין החכמ וכעין הכנאה
 פקודת זה לא רזה רק בעין החכמה ולזה היה מתאר כשתוס העין אבל עתה נופל וגלוי
 עינים ואח' כאש סומע אמרי אל כנגד הכנאה ויורע דעת עליון כנגד החכמה והתחיל
 לסכח האומה הישראלית בתקון הרעויות ותקון מדות ואמר מה טובו אהליך ועקב רופס
 לומר בתקון הרעות כמו אים תי יוסכ אהלים שאחרו רבותינו ול' אהלו סל סס וסל עבר
 משכנותיך ישראל שהם מתקנים במעלות המדות על דרך סכן ארץ וזה פלמות כל הארס
 וכל זה בח' להם מדר התורה הפלמה המקנה להם חלה הטני תקוים ורמה זה הפלמות
 לנחלים רונה לומר שהארס יוכל להפקות מהם ולהטותם לחיזה דרך שירפה להתברך
 מיומים וזה אמרו כנחלים כטיו רונה לומר כנחלים היתפסטים כי עיכין כטויה המתחם
 והתפססות בעינן הכני נטה חליה ככה פלים ואמכס אמר זה לפי פים כחלים טאוכס
 מתפססטים ולא יוכל הארס להפזר ולהוציל מהם לרוב עמקס והנרתם הנמוכה וכן פלמות
 זו העורה מתפסס לכל בר שירפה הארס להפלט ממנו אים בתקון הרעויות אים בתקון המדות
 ואים בהסיר העול והחמס מההנהגה המדיכית" ודפי שהמעייני' ויחלקו לל' מיכיס ים
 מהס בעלי עינן ומעשה וים מהס בעלי מעשה לכד וים מהס בעלי עינן לכד סכל
 מנמתס הסכל לזה אמ' כנגד המינן הראשון כצנות עליו כהר שהפסע פלהת תמיד וכנגד
 המינן הפני אמר כחלים כעש יי' ויוחס הותס אל הנטיעה האלהית להיותם בעלי הויסוב
 המדיכי בטבע וכנגד המינן הפלי יי' אמר כארזים עליו מוס רונה לומר פלאי וכובו מימינן
 כן אלו לא יסחקו העינן כמו שאמר כארז כלככוני יפנא ולפי שהפלט האמתי הוא המפסיע
 פלמות לזילת אמר וז' מוס מדליו כלומר יספיע מחבמתו לאהרים עד סיתרבה רופ
 חותג הפלמות על פני חכמים רבים ופלמים ככבדים וזה אמרו ורעוב מ' רבים ואמכס

אמר

אמר זה לפי שכל החכמות האמתיות כוללות בתורה וכל מה שירעו החכמים אמנם ירעו
 זה באמצעות חכמי תורתנו כי לאורך בלתינו כפתחה ממנו החכמה ויחסי להם ואמנם
 שמונה האמת והמקור הראשון שמהם יצא כל טעם שלמות החכמות היתה תורתנו עד
 שלא יוכל אדם להמציא פה חכמה בעולם שאינה כתורה חס ברמה חס כפירוש כמו
 סבא ה"ס בשפתותו לפירוש התורה ולזה קראם המפורר תמימה להיותם כוללת כל
 החכמות בשלמל והנה הודיע הכתוב כי ככה זה העם לאויבים והמעלה שמהם למלכס
 וזה אמרו יורם מאנג מלכו ואמרנו יאכלנו ברינו הודיע שכל זה יבא להם משאת השקמה
 הלאהית בסלח פחייב כן להם פה מלך כמו שהביאם מהר"ר בסכת חמנה ההסגור הדבקה
 כס בזכות אבותם וזה אמרו טעם סכית אל מוציאם מהר"ר וי' ולכן אין להסלח אס יאכל
 ביום ברינו ותהיה חכמה כמי שאוכל לבטח לא כאוכל אכילה משחד שהיא אכילת עראי
 לפי שהם בטוחים על טעם האלהי וזה אמרו ועצמותיהם יגרם יעד שיקרה להם מרוב
 ההסגמה הרבקה כס שכל חן ומן ספליכונגד האויבים ימחץ ויציא דם חלל וסכית וזה
 אמרו וחזיו ימחץ פים כמה אנשים מלומדי מלחמה יסליכו חכיהם לבטלה יען שלא ייסרת
 יורתם אבל חלו כל כך מוטעלי באופן מעולה עד שהזיהם שלוחי ההסגמה לא ילכו ריקם
 מבלי טעם וחכמה וזה אות ברזל מזרה על הכלחתי : והתועלות הנמשכות לכו
 מדבורו הפני גס הפליסי הם טעמה : שראשון שהאומ' הישראלית
 אינה נמשכת לפום מלך וכוכב וזה אמרו לא הביט און : הפני היות הנחם והקסם בלתי
 פוסה דוסה כסם בלל וזה אמרו כי לא נחם ביעקב : הפליסי נכחן האומה ויבלתי
 כנגד הקמים עליה וזה אמרוהן עס כלביא יקיס וגו' : הרביעי תקון זה האומה ברעות
 וזה אמרו מה טובו אהלך יעקב : החמיסי תקונה כמדות וזה אמרו מסכנותיך ישרא' :
 הפסי חלק מדרבות המעייכו וזה אמרו כנגות עלי כסר כאהלים נטע יי' כארזים עלי מים
 : הסבישי הסלמות האמת ראה כמה מילי מעליותך אחר כלעס לכבוד ישראל בהודווג
 עם בלק : והנה כמעס הרביעית לדבורו היתה כבואתי להורות שכלחתי זה העם ומלכו
 לעתיד וס לזון מושלב לפי פרחי סיות סבות ההכלחה פמים הא האותות חיוב המערכס
 נטע ההסגמה האלהית וכנגד הראשונה אחר דרך כוכב מיעקב וכנגד הסכית אמר
 וקס סכט מ'סרלל וזה תרנה לפרס הענין על דוד מלך המסית הרסות בידך או על פני
 העניינים יחד פים לסכול הכל יחדיו ובאר מפלת רומי הרסעה כמו שאמר וגם הוא
 עדי אופר וכנוי הוא סכליד עם כתיים והנה מפלת רומי המוחלטת תהיה ביד מלך המסית
 כמו שאמר ס'מכין וכו' לכרבה כפרסת בלק וכן היא קבלת רבותינו זכרם לכרבה ולזה
 הסכים תרגומו של יונתן בן עוזאל כסמיק תס עונך כתינו וגו' סקד עונך כתי אדום אמר
 אוציר ענייתך רומי רשעתך דמת כבייא באיטלייא אוכלסין מבכי אדום וכו' =

ואחר סבארתי לך פרסת כלעס ותיעלותיך סאין ישראל מסורים למערכה כל ויז
 ססס עוסין רכוכו סל מקוס ומכלל לאונותה סומע סין סכל זמן סעוכרים על
 רכוכו ימסרו לכוכי הסמים וכסיליהם כסאר האומות וזה שאמר כזה המאמר סמתן
 לי עד סיעכרו פנים סל זעס ואכיוחך וככר בארתי מה סס פנים סל זעס והיתה הכוכה
 סאלהית סאף על פי סחטאלו לא רכח ססס ית כרך למסרס לחיוב המערכה שהיא פנים סל
 זעס וזה ממה סוורה על רחמי ית כרך כזה העס וזה שאמר הכביא ססדי

הענין וי' אונזר וכל הנזיר פני מיני בנות שנמסרו מאתן יתכלל לזה ענין האחד הנזיר הקידוש
 איך תהיה יתברך וזה כענין הנזירות המצויה וקריעת ים סוף וכינף וכלל כל הנשים
 שפעה עמהם הם מזה המין שהנזיר יתברך הראה כח כסכתו וכו' ותכלל הכ' הנזיר המטוב
 שפעה עמהם אף אחר שהנזיר וכל די שלא עכסם כחשטם אבל שדיון נמל להם טוב גדול והוא
 יורה על השלגת רחמינו להם וכה' אחריו י' כעל כל אשר במלכו י' וזהו מים בו תלה והוראת
 יבלתו לבני החרס וכח' וירכ טוב לבית ישראל כלומר יש יתרון מן הטוב בנזיר סמני סמל
 עמה' תנוד הרחמי והסדר וזהו בעת חטאם אמנם אחרם זל' אחר זעם ככל ויס וכמה זעמו
 רגע זה ידוע למו סודש תמטו הכוכבים וכלעם הקוסם ידע זה וזה אמרם שהיה יודע
 למין הפעה שהם יתבר' כועם בה והעלה על לבך כוכת מן שלא כעם הקבה בימי בלעם
 א' א' יתברך לא ברה חכמתו פיס סיוב על פי המערכה סימך ממנו רע לישראל לפי
 סה' יתברך ידע העתיד בסלמות וירע סאלמלא תחייב להם המערכה רע להם באותו
 זמן אולי יכזבן כזך גדול לפי סכבר הסוד מההסגחה האהית בענין המרגלים ואס לא הסודו
 לבניו ממנה והיה אפשר סקללת כלעם תעסא רוסס גדול בעבור דאיכא תרתי לרועותא
 אחד חייב המערכה ורחיק ההסגחה אבל עכשיו סלא כמך מהסודר הסמימי סוס רע א' א'
 לפחד מקללת כלעם א' ס' ק' קטון מההסגחה תראה כמה חלקים מהקללה נח אוח' כמה
 דרקית עשיתי עמכם כל הימים ונל' א' ויהיה הרצון סלא כעסתי כנו להעדר ההסגחה כח' א'
 וישמעו וי' ויחר חפז כנה חרון האף סהכאת העונם כח' וכתב רב אס' ו' וסכאת העונם
 כמך לה' א' ההסגחה כנו סאמר והסרתני פני ונל' וכת' הסככה כאמרנו סלא על כ' א' א' א'
 בקרבונו' ולכן אחר דעו כמה דרקותי' כלימר סלא סלקתי הסגחתי מכם באופן סימך
 לכם עונם ועם היותכם ראויים לכך וכל זה כרי סלא תנכון מאותו רעע ויודע סיס באופן
 סיומר חז' פני מיני דרקות האחד סלא ענפם עם היותם ראויים לעונם והסני סלא אכס
 סתתול הקללה עליהם :

הפרק העשירי

ואם תקעה ומנח לך סהיו ראויים ליענם בימי בלעם והרי
 לא פרסמ' התורה להם באותו זמן עון אחר הטאו ואחר
 סלא סט' א' מה הוא דרקת האל על סלא כעס וכי יעניסם חנם עתה סכן סהעם הזה סיו
 מוסקס מאר ביסוד ההסגחה וזה הספק הכיחם לחטא' גדול' וזה פירסה התורה כבודו
 כסני מק' מנת האחד במסה אחר על ריב כנו ישראל יס' וי' בקר כנו אס' א' א' א'
 פירסה כבודו הסתפקס בענין הסגחתי יתברך הפרטית וזה חול' בקר כנו כאמרנו למען
 תדע כ' א' וי' בקרב סארץ ומעוט אמונתם בהסגחה האלהית סיו הסכה לנסות סאל
 ולמרות כו כמה פעמים ולולי רחמי אל עליהם סיו כלים באותה פעה כמלחמת עמלק לפי
 סהיו ראויים סתמולק ההסגחה האהית מהס אחר סהיו מסתפק' בה עם כל הנשים שפעה
 עמהם ולחסרון אמונתם כאל סיו דרכים להכנל מיד עמלק אל פעולות סודים סככדות
 מהכבוד סגחתי כנו סאמר והיה כאשר ירים משה ידו ויכר' ישראל ו' א' א' א' א' א'
 כל זה להס לדמות מעליהם סנוק סייב' מלטי סוכוכים סמורה כנקון האומה סיסר א' א'
 ורעיה ולכן הרים משה סודים סהוריות טהס רמז לעסר ספירות כדוחה נרות סוכוכים
 וסיוכ רעקת מעל ישראל עמלק כחר לו פעה ויס מיוחד לזאת סהלחמה לפי מה סראס
 באטענ כית ס' סהיה מטר רע לישראל סהכיס זה על פי מה סחייכ' המערכת ככנס' באופן
 מרעו כסרכה להסמיר לישראל סהכיס זה על פי מה סחייכ' המערכת ככנס' באופן
 ותיה מסתכסס וזאת לסועל סכלי סוס מוכע ולזה כחר זה ססעל לעסותו כיוס מיוחד
 סכסעה באותה לסעלו כהתנגדות זאת האומה ורעיה כנו סאל' סהיל פור הוא סגורל ולפי
 פרעתו

47

פנים הנביא אל יתהלל הכס וגו' ולא זכר פעולה כלל אלא ספר זכרו שהפסקת האמת
 תהיה תהלה בתקן ספ עולות ובמעשים הטובים ואח"כ תפלת בדעות וזם הסכל והחידוש
 אותי איך שם הסכל כולל המעשה והכתוב צווח ואומר למען תסבילו ככל אשר תשמעו ואמר
 ביעקב סכל את ידיו להורות שפעולותיו זו איכה דמיונית הוא לך שהסכל נחל על המעשה
 הטוב והכה יפחתי מכונתי מעש להיות ספרו יעשו בזה כלומר לכוננו וענינו ואומר
 המעשה ספתי בעתה הנה עשיתי אמונת ישראל בהפגמה הנח אומ' ויהי העש כמותאובד
 סלפי דעתו העש היה היותם משופקים בהפגמה אם הס' ודע שפרטו והתשוב מ' העש
 ואמר ויהי העש כמותאובדים לא מתאובדים לא כמבקשים תואכה וזה יורה על ספקס בענין
 זה ופי' מהו ענין ספתי ומתאובדים עליו וזו רע באומ' י' כלומר ספתי היתים חסרון באומ'
 י' כלומר בהפגמה פרטית ואמנם ככה ההפגמה פרטית לסמייעת הארון להיות חסם הפגמ'
 יותר מיוחד ופרטו מחסם הראות ולכך חל באומ' י' ולא חל בפנינו י' לפי סלפ' עמו' ויאמר
 זה הסלפן על ההפגמה הסכללת והס' לא יכחיסו זו ההפגמה רק הפרטית והיו אומרים סלפן
 ספ' רואה אותם וענינם והתורה העידה ואמרה וישמעו י' כלומר הם היו מסופקי' אם ספ'
 סומע אותם והס' ידע מחפכתם ודעתם הספסד ולכן עמם אותם ותבער כס אם י' ונלפ'
 זה יבא יפה וישמעו י' פעל דעת המשפטים יותר מיותר אחר אמרו באומ' ו' ובאר הכתוב
 ארך היו חסרי' בדעות ובמדות אם בדעות מה שבאר הסתכסם בהפגמה אם במדות כמס'
 והאסססוף אשר בקרבן התאוות אלה כפי אשר כנס איך תדבק ההפגמה אם לא בראמיו
 וזם למען דעת ברקות י' וסבת כל היתה אהבתו ית' לזה העש וידוע שהאהבה תהיה סלמה
 כפי מעלת האהוב וכפרט האהוב הכלתי מסתנה וזם ולא אכס י' ארריך לסמוע אל בלעם
 וגו' כי אהבך י' כלומר פעם סבלעם הים יודע לפיין הספעה לא היה הרצון סאלהי ספ'
 לסמוע לו באופן סתחול קללתו ועוד עשה עמכם סהפך החסרון טוב וסלמות וזו ויהפך
 י' את סקללה לכרכה ואמנם איך היה זה דל התהפך סקללה לכרכה הנה היה כפי מה
 סאומר סקללת זה הרע היתם באחמעות בון הסעות הראויות לקלל כפי המערבת וכיון
 סנת לו סלפן זה העש כמסר לחיוב המערבת וראם סהקללה לא תחול ולא תעש' רועם כהם
 כלל ספך דעתו לכרכם כמורכח מתגיות' ולא מלבדו איך סקללה סהיתה כמחפכתו לקללם
 כהפכה לכרכם על כרחו וסבת כל זה אהבת י' אותם כמס' כי אהבך וי'
 הנאמר ה' פראשק הסנא מיכאס דהנה כמכונתם דייכל סוס קח מעשר ליה טובא
 בקראי יומאחד נקט תרכלתא ועיין ביה סבר כי מטייה סהיא
 סבתא אלטייה כי מטיא סהיא סבתא כיום אמר לאן אורח ארעא ורחמי' על כל מעשיו כתל'
 כתיבם עכום לבריק לא טוב' סערה כבר יפתול האדם לפעמו' ככל כח להס' וזם
 יבר מה איס' סספנה ולא יגיע למכוסו וזה ממה סיורה סהגדה אמת והסריות סקר וזם
 ומה סטעני אנפיים בולא מעש' וזה סטעות הכיחא לבסור' גיולה כהק סחמנה ונטייה רבם
 מדרך ספלמות באמנם סהדברים כלם כגזרים מפי' עליון סקר חן סהסתרות והכל יופי
 סוריו' וכספתסו כוח בבחירה סלנוסית ואמרנ' סהאדם מוכרח במעשיו וכסלו כסלון גדול
 איך תקומה לו וזה סכסום עכמו' כסתם אלישע אחר כהסו' כמס' חגיגה פ' איך דורסין אחר
 קבץ כנטיעות וכ' מאי חזא חזא מטטרו' וכל' וע' מי קבץ כנטיעות קקל כסככס לסרדס
 ולס' סדמה אותן תהלת הדבר' לסרדס נקט ליסל' דקבץ כנטיעו' וכוכל' לומ' סלפי סהכחם
 כמסלת' לכן כעול' ופרדס חתום לכן כל הכוסר בעקרי הדברים הראוי' לכאת מהס' ספרי
 הככחר כחכמה כקרא קובץ כנטיעו' כי לא יקוס' סוס סהי מהנטיע' אחר סנקבץ והכה איש
 יעה ככדבר' סכל' א' מהס' עקר כסלמות סאנוסי' להמציאו' להעדרו' להמציאו' כסיוסכל'
 כ' כרחו' או להעדרו' כסיוסול' הטעות כו' והדבר' סטעה כהס' סהא' סהאדם מוכרח
 עש' וסכחיס טכס סהיס' וזכ' סרחה סים ב' רסויות' א' פיעל' הרע וכ' סטוב אולס ססבה
 ככחירה סיא סויות' רואס' חיוכ ססכות וססת' לסלות' עם סבר' וז' מאי חזא חזא

10

ונטרן דתתיהיבא ליה רסותא וכו' והסכה פתיחתו לומר פתי רסות ים לפי פירוש
 שמהפועל האחד לא יתכן לבאת רק פעל א' ולפי פשוטו והרע סני הפכים נור סאי אפשר
 לבא פניהם מפועל אחד ולזה אמר פהם פנים וזה אמר סמא ח' פתי רסות ים וזה למה
 סתפסרסו חבלו כי כל סני פעוליס דריכיס לפני פועליס ופמאחאד לא יבא כי אם פעל
 אחד והנה זה הדעת יס' לקורמי' וכתבך אחריו' סיבא ופחות מרעהו' ונס סרב פתיאן בפס
 ארסטו חלק סני פרק כב' וז' גורס מוסכס עליה מארסטו ותכל מי סכתפלסכ כי הדבר
 הפסוט אי אפשר פיתחייב ממנו אלס פסוט אחר עד אחרו' ולפי זו הגורס אמר ארסטו אלס
 פתיחייב מהפס סחוב ראסון אלס סכל אחר פסוט וכבר באר הרב המוס סבדעת זה אשילי
 לפי המאמין סהפסל הראסון סכס לפני וכן כלס ויאמין עס זה ספסכליס כל עוד סירחקו
 יתחדס בהס הדכבה מה אחר פמוטכליהס רביס' והנה יקפס על כעל זה הדעת איך היו
 הפכליס ססה לכיוב סגלג'יס מהס ואיזה ערך ים בין החמר והכבדל וזה סספס הוא קפס
 סחתר לפי זה הדעת סלא יוכלו לבאת ממנו אף כי פמי סייסב סהרבוו בא מפני סשילי
 כפמס סיסחיר פני סכוכס וילכין פני סכבר' ויס מי סיסכור סהרבוו בא מפני סכלס'
 אולס זו ספאלס כעצמה תטיב לפתי סכתי' איך יביע חמר ספסל פסוט אף כי נפלאס מאין
 בא רבוו סחמרוס אורבוו סכליס וזה אמכס חייב להס למיעוט ידיעתס לפי סלא כחנו בין
 הפועל כתאר כוסף על עצמו וכין הפועל כעצמו או אס תרצה אמור סלא כחנו בין ספועל
 כיכולת המוחלט וכין הפועל כיכולת אסר לו סתלות עס סולת' וסכה ס' סוא ססס יתברך
 סלו סוכלת המוחלט לפועל מה סירכ' לא קכה סיכלת מה סולת' ולכין איך לו סתלות עס סולת'
 ופועל סטוב והרע סטוב כעצס והרע סכד מה סכברך לסחכתי' סטוב למי ספסס יתברך
 לא יאמר עליו סתס ססוא עופס רע כעצס כלל דל' סיכין כונה ראסונה לעסות רע זו לא
 יתכן אכל פעולותיו יתברך כלס טוב צמור ססוא איכו עופס רק מציאות וכל מציאות טוב
 והרעות כלס סערד' לא תתלה כעס פעולס רק כמו סכאמר למי סככה כר בלילס ססוא
 הרס ססך כמו פאמר וכר אור וכורא סך עופס פלס וכורא רע ססתכל איך לא אמר
 עופס סך ועופס רע מפני סאיכס כמציאס סתתלת בהס עסויה ואמכס אמר על מפניסס
 כורא ססוא חלס פים לה סתלות כהערר בלפון עכרי כמו סאמר כדאיסי' כרא אלריס כל
 זה אכו למרין מרבוו הרס חלק סלויס פירק' ולזס אמר וירא אלריס את כל אסר עפס וסכה
 טוב מאר ולססר סספס כמס פועל בין סנמצאות מהרע או ססערד אמר אור כלומר
 ססוכ כמציא' סוא סחארוו' וסכמסך לא הרע ואס ים כסס רע איככו מאודיי' למה סאיככו
 ממנו כעצס רק כמקרה והמק' לא יתמוד ולפי סיס סערד מתמיד באיסי' ססויה מחבור
 סהערד הדכס כחמר וסוא סחחייב סמות והרעות כלס סנס עכ' כלפי ססוא סכת סתמדת
 סהוויס וספסעת המציאות כבא זה אחר סור זה ולזה אמר רבי מאיר וסכה טוב מות למה
 סימסך ממנו סלפלת סהוויס סלכד המציא' סככד סכמסך לכפס ספלט ססמות כקכותס
 סספארות מה סאי אפשר לס כעזרה כחייס סחמרייס סאלס כמו פאמר יקר כעיני וי'
 סמותה לססדיו כלומר דבד ככבר סוא כעיני וי' סמות סטוכעי סכבר לחסדיו למס פיקכו
 כסכתו סספארות מסלא יעלס וזה אי אפשר להסויו כסויו' נוף וכפס יחד סהחמר מסך
 מכדי' להפנת הענייכיס סרוחנייס ואפילו לספערס ולספסכליס ולזה אמר כעיני וי' כי עיני
 ססכל לא יוכלו לראות זה ולסכינו בעולם הזה ואמר סמסורר על עצמו איכ איפס ססמות
 סוא דבר ככבר וסמוכ לבידיקיס אנא וי' כאמר איני עבדך בעולם סזה איכנה להיות עבדך בז'
 יאמתך כעת תפתח סרבוות סחמר ממני ומוסרות סגוף תכתק והוא עת סמות וזה אמר
 נפסס סחר' איני עבדך סן יאמתך סתחת למוסרי וסכה סארין' פלג' אסכת סעכד בז סאיסי'
 על

וכל אהבתתארי שפירוש למה שהעבודות הנמשך אצלנו ממנו קדוש והפירות ותור הקנול
 ונרצה לכתוב והנה הפכל הכפול לחדש אחר המות הוא העבוד הכרחה לכתוב יתברך והוא
 בן התלמוד בו ימכור איש חמורו לחמה לטבל והעבוד לזולתו יתפך והרחה היות עבדו כוס
 העולם ואחר כך אזהב וזהו כולו הכתוב העבוד מדת מה שהנה עבד לחדונו דרך שימכרו
 פניו כפי תכאים האחד שפטרלמותו כפיירות ארנונו באופן הרלו ועת הרלו הסני סיקבל
 פורת סארין וארכותו עליו כהא לך אזהב וזה תורה בהכח ובכסו יי הקרא אומנם מדת מה
 שהנה כן אהב צריך שימכרו בו פני תכאים אחרים הנה שלא ימכרו בו עין אשר חטא להפיר
 מכל דברי הארון ארצה וזה התנאי הכדל עצמיו בעבוד שהוא כן אהב לשאר העבודים
 שאחר העבודים הרבה פשימים יסליכו אחרי גיוס דברי הארון נסירותו ולכס לא ככונ עמו
 אולם העבוד כן האמה עובר את ארנונו ככל לכ כי אהבת נפסו אהבו הכי מודיע לרבים
 שהוא עבדו וימים עמו בסכנה עצומה בעבוד ארנונו וזה הכדל עצמיו גם כן ככף האמה
 ואחר מתמכרו בו לא הכי כהא כדרי לוי' חלם כלומר לא לחלל דברי ומוכא הסתי לא אהב
 לסיירת כפי כחי הוא נגדו כל לכל עמו כלומר נגד כל העם אודיע פלתי מתכבד כפיירות
 נשיות עבדך כמו שאמר וקבלותי עוד נשיותי שלל בעיני ואפי' כימבדד המקומות ובהכח
 שייפוכים וזה אמרו בחצרות בית יו' בתוכי ירוסלם מכלל משייתבאר שאין לסמוות כין
 מה שמתעלהו הסכמה סאלה הילמה שופעלהו שאר הסופלים כמו שאין לסמוות כין עצמו
 יתברך לשאר עצמי סמכאים וזה שהנה יתברך כפסועל דבר פועל וידיעתו וידיעת
 איכה ענין כוסף על עצמו לפי שאינו בעל נפש שירסמו העניינים כנפסו ויהיו בעצמו
 ענין כוסף ולרעת אף זה כלל אף פוע' הדברי ואף יודעם כעלם מהנו כמו סכעלם מהנו
 מהותו על חוק הראותו וטועי' למה סקיסו כין ידיעתו ית' לדיעתו וסעולתו לפועלתו
 נדאו שאנכו סכנעל דבר נרעהו ולפי רבוו סידיעות ית' רבוו ספעלות כנו סכנו שהנה
 כן בחקיתברך וצו' שאחר שהוא ח' לא יבא ממנו כי אם לשי שאם יפעל דרכים רבים
 יתרכו ודיעו ולא יסיה אחד וכבר פודעתך טעותם וכי כפתרות הידועים לא יתרכו
 ידיעתו יתברך כי ידיעתו כבת והככת לה יתרכו ולא יתמעט וילאו סכלים סאינויים
 להפיעו להיותם בתי ואין יחס ביניהם ומה סכד תקצר ספנתו כידיעת ססי' סכרים אף
 היא מכילי סכטל טבע האיש ולפי מדיעתו יתברך הדברים היא חקירה עצומה ופקר
 מעקרי תורתו מדיעתו לא תכריע ולא תחייב עם היותו יודע האמת כמחלט והסבא
 סמעוטה סכנעל כעין דבר גדול כזה מביא לאחרית לסכנעל דול ורחס ידוס באמו' ומוכס
 שארם תסלמול לכ דאיתי להארין כוס מעט ולכרד סנורק מהכלתי צורק כענין חקירת
 סז' סססכיס והכאות לרעת תורתו אחר העור סכלסי סכו אסע'

הפרק השני

ואומר סכבר כחלקו כדרום הזה הפילוסופים והסכמים כעלי
 סתורם ולא כחוס עתה להביא דעות הפילוסול ולסעוכם עמו
 מפני סלא להכתנו אמונה להאמין מה סואמוכנו סתודו לפי שאינו כעל תורם חולם
 תוכחתנו סמנעל סתיה עם אכמינו אכמו סתור סכרו כדרום סז' דכר בלתי צורק וכלתי
 ססכיס עם סתורה עמהס אסיס דכרתי וריכות ספתי לסכר טענתם סכלתי צורקת בלא
 ספתי חרמה לכלה ספסע ולהתס חטאת ארדסס ואסינ' כעורת המלמד ארדס דעת' והכס
 דאסוכה דאיתי להפיה מה שאמר הדלכב על זה בספר מלחמות וי' מאמר סליסי סר' רכיש
 וזה לסונ' וכאמר סתייטב זה רכוכי סאלו סטענות יקיימו סהסס יתברך יודע או סכרים
 ססרטייס והטענות הקודמו לסי' לוסל יכטלו ידיעתו אותם סכה לא יסאר אלא פודעס ככד
 ולא ידעס סכד ומה סס אלים ססני' סר' ית' וקר' וכאמר סכבר סכבאר כמה סקדס

האלו העניינים האפשריים הם מסודרים ומובילים מצד ואפשרים מצד אחר וכמות הענין
 ז' הוא מכאן מהצד שידעם הוא מצד פהם מסודרים ומובילים כמו הענין בכלל שפועל
 לפי זה מהסתבאר סמוך הצד אפשר שתפול בהם ידיעה (והצד שלא ידעם הוא הצד פהם כן
 בלתי מסודרים והוא הצד פהם בו איש' כי מזה הצד אף שתפול בהם ידיעה ואלו ידע מזה
 הענין פהם אפשרו שלא ידעו מצד הכחידה אשר רפס אותה באר' הפ' להפליס מה אפשר
 מהשמירה מפאת הסמימיו' כמט' במאמר הקודם ולא ידע איהו מפני חלקי האיש' קוה אשר
 יגיע מצד פהם אפשריים פהם היה הענין כן לא היה בכאן דבר אפשריו כלל ואין העדר
 ידיעתו איהו מפני חלקי האיש' יגיע במה שהוא איש' חסרון בחקו' כי הידיעה הסלמה בדבר
 הוא כידוע הדבר לפי מה שהוא עליו וכאשר ינטב על' וולת' מה שהוא עליו הנה זה טעות
 לא ידיעה עכ"ל: והנה דעתנו זה כנגד התורה והאמונה וזה פדעת התורה האמתית לפי
 מה סבר במקומו רבים וממנה סה"י יתברך יודע הפרטים מצד פהם פרטים ואם
 היה יודע מהצד פהם כו מסודרים ל' לא ידע הפרטים מצד פהם פרטים פנה הסודר הוא
 כולל לא חלקי אולם אף יתבאר היות דעת התורה מט' הנה זה מפורסם ברוב המקומות
 אמר בפיכחם בקנאו את קנאתי כתיב לו וגו' וכן העינם שפרסם במקופס ובמקלל
 ובענין פרעה ואבימלך ובענין האבות ולבן הארמי והכביא צונו ואמר אחי' חוקר לב
 וכוונן בליות לתת לאיש כדרכו כלומר לכל פרט ופרט מאישי האדם ואמר המאורר אתם
 ידעת סכתי וקומי פהם עניינים פהטי' ולא יוכל לדעתם מצד הסודר ל' להיותם כו דרך
 כלל לא דרך חלק ומה מאר' הסלמו' ד' לא מחולק אמרו אף אדם יקפף אצבעו מלמטס וכל
 ידאש מזה היות ספערולות הפרטיות כודעות אכלו יתברך מצד מה פהם פרטיות וראה עוד
 היות דעתו כנגד האמונ' לפי שכבר יכחיס זה הדעת הכבואה וזה כיוולת שכבואה על' זה האיש
 הפרטי והספייע עליו הרוחני' כבאופן סייער שעתידו' אף יפולח לאומה מה להזכירם בהכרח
 באר' שזה הכביא ידעו הפ' מצד מה שהוא איש' ופרטי לא מצד הסודר המובל' כי זה הסודר
 לא יתן הודעת פרטי מה והכתוב אומר ואדעך כפס ואמר באברהם כי ידיעתו ובידמוסו
 ובטום אהרן בטון ידיעתך וכן הפערולות הפרטיות סצוה לעשות לכביאיו כו יבטל לפי זה
 הדעת והוא סרה גדולה בחק התורה כי צדסתלק טבע הפרטיות מידועות יתברך יבטלו
 כל ענייני התורה והכבואה הפרטיים ופד' אמר פ' מ' וז' והנה יתבאר פדעת התורה
 פהטי' יודע אלו הדברים בדרך כולל לא בדרך פרטי מצד שאמר סובר יחד לכם י'ל פהוא
 שר יחד לכ בני האדם ומחכבותיהם כסומו אלו הסודרים אשר לגרמים הסמימים טמהם
 יסודרו ככללם וכזה האופן סכין את כל מעשיהם יחד לא שתלה ידיעתו בפרטי פרטי
 סנה אמר פהכינו את כל מעשיהם הוא בדרך כולל עכ"ל הליה להאמין סזה דעת תורתנו
 אכל ראו להאמין סיווד הפרטים מצד פהם פרטיות והת' שסתק פסכחו ל'ו הפנה הוא
 כמט' ה'ס ח'ב פ'ו וכפ' אמר וז' ואמר אומר אחי אותו הוא ססכת כל מה סכסלו בו כלס
 הוא סומס' סין ידיעתו וידועתו כו' עד אמרו ואין סתק כוכיהם כמו סתק סתק בין
 עצמו ועצמו' ואחנס הטעה הנה סתק סה' הידיעה כי ססתק הוא כפס ל'כד והסכדל
 באמתתו ומפני זה סתחויבו ההרחקות סכאזכ סהעניינים מחויב' ל' ידיעתנו מחויבים
 ל'דעתו עכ"ל הרב' ראה אף דמה מכל'ו כל הספקות וזה כי ידיעתו הוא עצמו וכאשר
 צבחה הדרגת עצמותו מהדרגת עצמותו כן צבחה ידיעתו מידועתו' ול'ה הפערולות
 ל'דעת מסחלק המעש' חלקי האיש' ולא יכריחנו הנה הוא כסתכלותנו ל'דעת עצמותנו
 וכוה סדרך יתכן סודיע ספרטים סמתחלפ' סכ'ת במספר קודם היותם חכלי ספסכ' טבע
 שאים ומכלי סתסתנה ידיעתו כפני' סיויעו' וזהו דעת תורתנו וסנה ל'הם סהרב ז'ל סמך
 דעת

דעתו על אף כי נבחרו שמים מארץ כן נבחרו דרכי וגו' אבאר לך אותם הפסוקים שיש להם
 יחס עם זה הדורש הנה הכביא רצה להורות היותו יתברך יודע הפרטים ולסלק הספקות
 והדרגות וראשונה הכיח הקדוש בורקת בעצמה והיא מהדבר היותר מבואר המציא בעולם
 הוא עצמותו יתברך וסדרו וזו המצאה דל לסינותי המבואר היותר אחתי ונגלה המציאות
 פבעולם ואמר קדושה בהיותו קדוש להורות שה' פונה לתפלת הקוראים אליו באמת
 להיות הסגנותו כפרטים מדר פהם פרטים אהם לפי שכבר יהיה כעדר האים מזה הסגנות
 אם מדר דוע הפעולות אם מדר הפסד הרעות כהא יעזוב רשע דרכו וכבדא ואים און
 מחשבותיו ולפי ס' כר לכ האדם רשע מעשוריו וכי יחטא אים לחבריו יפנה לו נרצה להקסם
 ממנו לזה אחר שה' אינו כן אבל הסב אליו וירחמהו וז' ויסוב אליו וירחמהו ואל אליו
 כי ירבה לסלוח כלומר עם היות שהאדם נכנס כטבע לחטוא יותר הוא יתברך יכול לסלוח
 מטבע האדם לחטוא ולסלק הספקיהם להניח בידיעתו יתברך להקיסם אותה לידיעתנו
 לזה אחר הכביא כי לא מחשבותי וגו' כלומר אל תערכו ואל תסו ידיעתו לידיעתכם כי אין
 ביניהם יחס רק עם הידיעה האמר בפתח הפס ולזה אין להפלא אים ידע הפרטי כי כאשר
 נכנס ידיעת עצמותו עם היותו נגלה כך נכנס לדעת אונן ידיעתו אף היא ואמר ולא
 דרכיכם דרכי להורות שאין לו יתברך אום הפעולות ולזה לא יתפעל מחטא הרשע ובדקת
 הצדיק כמו האכנים שיתפעלו מאויביהם במרותם ועצב רוחם ומאויביהם בהסת' רבונם
 ואחר שהוא יתברך מסניח כפרטי זה העולם ולא יתפעל מדבר אין מונע לאדם לטוב אל
 זו ואמר כי נבחרו שמים להורות שים הפרס כין ידיעתו יתברך לידיעתנו כהפרס שמים
 מארץ כבוכס שהאחד במרכו והאחר מקיף יודע שהתחילו ארחק כום יורה היותם כבדל
 במין כי למס מסיו הממים מקיפים וסארץ כאמצע מוקפת והיתה תנועת הגלגל סכוכות
 ותנועת היסודות יסרם נודע שהחמר שהוא בלתי החמר הזה אבל הם כבדלים במין כי
 מהתחלה הפעולות יתבאר חלוק סגורות כלו ספק וכן ידיעתו יתברך כבדלת במין לידיעתנו
 וכאמר לא יאמר חמר לבסמים סממאים אכלנו ולבסמים העליוני' רק בפתח כך ידיעתו
 לידיעתנו היא בפתח ולהורות היות הסגנותו באיסיס ובפרטים הכיח הקדמה מסורסמת
 האמת מדר עבמה והוא שהטבע סבאר האל לכבודו לא יעסם בטל כל סכן שהסם יתברך
 לא יפעל לבטלה להיותו פועל שלם ואם כאמר שאינו מסניח באיסיס האדם או סדיעתו
 תברוח אחת מסני חלקי האים' נכאז טפעולות האדם הטובות הם אם רעות בטלות אחר
 סלא יבמל יוענם עליהם והתורה וכביאו כן בטל ספולנס וז' סאמר כי פאמר ירד הנסם
 וסלג מן הסמים הורם סהננס והסלג ססבתם האיד החס והלח און הקר והלח וסבתם הוא
 תנועת הסמים וזולתו מהכוכבים כמבואר במאמר ראשון מאותות עליוניות וזה סום הנסם
 והסלג לא נכאז לבטלה כי הם באים לא' מה' תועלות אולכלם והם אים להסוות הזמן היבם
 ולתקן רעתו וים כום מהתקון מה סלא נעלם ובפרט בביראות הגופים כמבואר לחכמי
 הרפואה וז' כא' הרום את הארץ סב' להולדת אכנו ומחכבים כמו סנודע בספיר המתגלגל
 בתוך הסלג הרב ומיני המתכות המתגלגלים בכטן הארץ כסבת הקיטור היבם און הרטוב
 כמבואר בספר המחכבים וז' וסולידם סב' לתועלת החממי וז' וסממיה סב' לתועלת הבח
 הנכונים מהורעים וזה אמרו וכתן זרע לארע סב' לתועלת החי המדבר וז' ולחם לאוכל
 על דרך אולוחס לכב' אכוס יסער והורה סכזה סדכר הטבעי סהוא הנסם וסלג סהייתם
 טבעית אין סום דבר בטל ואף על פי ספעמים יספכו סאכנים סהוא מותר וכטל וזה סאין
 הענין כן אלא כאל לתועלת כמו סאמרנו ואם ז' סתקון ימצא כפעולות הטבעיות כל סכן
 כפעולותיו יסרות סראיו סיהיו סקנות ססיג סקנות והבטל ולזה אמר כן יהיה דברי אסר

101

תה חפז לא ישוב לי ריקס וחכמת ריקס נאמרת כלמאנו על הדבר הכטל כסתבוכה
 במה לאת פלמנו ריקס ולא יראנוכי ריקס והתנה ואמר דברי אשר יבא מפי כי מפי
 פליין לאתא שרעות והטוב אבל היובא ממנו הוא הטוב המוחלט ולכן נמצאו כל סעולתיו
 פלמות מבלי פוספת וחשרון וזה יקרא טוב ואם ימצא כפעולה הטבעית חשרון מה אף אותו
 חשרון יבא מעצמותו יתברך בעצם רק מזה המקבל וזה שהדבר הכלתי מביע לתכלית
 שרצ' מאנו והמבוקסו הוא אם למיעוט היכולת בהבעת התכלית שהוא הולרכיו המעיקר
 שמוכעים הבעת תכלית ואמר שהוא יתברך יכול במוחלט וזה אומר כי אם עשה את אשר
 חפצתי ואף לי מעיק כלל וזה אמרו והבליח אשר פלחתי אמנס כסכבר ויכל להעיק
 לכוכה האלחית טבע המקבל הכלתי מוכן לפלמות או מחובר עם העדר אשר פלחתי ולא
 אתר פלחתי כלול' למה סלחתי לעשות לפי טבעו אעפ' שכראה פליחתי ירצה להספיע
 יותר לו אם יוכל לקבל ע"פ פיה' הסוקים לרעת הרס כדונס הזה וליוסכ סכרתו ועתה בני
 סמוע סקולי אישעך בעקר הזה וככל עקרי סתורה האמין בהס משה כי אמרתיו אחרות
 סזורות קניות מטב' הסכנס ודבריו כמחיס למכין כרוך סהמציא סכל קדנס כזה סמלמד
 לארס ריעת:

הפרק השלישי

ואחר טבארתי היות דעת הול' נגר סתורה ודעת סרס
 סזורק אכאר לך מזה העיון סהוא ססב לברוח מליחס לו
 ית' ודיעת הדברים מזה סהס פרטיו כדי פלא יכניו לו טענות ספילו' וסכל' כיותר רע ממנו
 וזה סהוא אמר סהס יתברך יורע הדברים כאופן היותר סלס סאספר לפי סהוא ידעס
 מזה מה סהס מסודרים כדרך ברור והגבלס וידע עם זה מזה סיס בהס מהאספרות מזה
 סכחירה זהו מאמרנו וירוש לאכסו לב סזה מאמר סוהר נפסנו וזה סאמרנו סהוא ית' וירע
 שרברים כלס מזה מה סהס מסודרים ואמרנו סידע עם זה מה סיס בהס מהאספרות מזה
 סכחירה כ' מקביל' לפי סאין כסדור סמוכל' מקוס לסודרת הכחיר' לפי סססדור סמוכל'
 נסכחידס סותרים זה לזה כי מזה מה סהוא סדור יחוייב סיוע סדרו מזה הכחירה כסאר
 איוס' והמחוייב' והאיוס' מקביל' אכ' אידך כאמר סהטו ידע כל הדברים מזה ססדור סמוכל'
 והלא ככר ידע סכחירה ולא ידע מזה ססדור למה סאין כו' סוראה על כחירה כלל' אלס
 על חיוכ כסאר אס כן סידע סכחירה מזה מה סהוא פרטי' אחר סלא ידע מזה ססדור
 סכולל וזה ספך דעתו סאמר סלא ידע הדברים מזה סהס פרטיס ראס כמה ככונו דבריו
 נצור סהוא אמר סהטו יתברך יורע סהדברים סס אספרייס כסלא' ונאמר מאין ידע ספ'
 זה וראי לא העיפה לנייתברך זו סידיעה כזה סאיוס' מזה ססדור סכולל' כי סס מחוייבס מזה
 סכד לא איוס' אס כן מו' סגיד לו סהס אספרייס אחר סאין לו יתברך ידיעה כלל' רק מזה
 ססדור סכולל' כסאר אס כן סידע זה סאיוס' מזה סאיוס' ואס כן ככר ידע דבר פרטי' מזה
 מה סהוא פרטיו וסוא סאיוס' סמוע מזה סאיוס' וסנו ספך דעתו נצור יסנפו' על דעתו
 מה סלא יעלס וזה סהוא כרח' מלייחס לנייתברך חשרון ידועס ולכן אמ' סידע הדבר' מזה
 ססדור סמוכל' ויריעה כזו סיא סלמה וכסל' כמה ספחד וספר גומ' כ' לטאכנו כיוסול לא יוטל
 וזו טכסאלסו וכאמר אס ססדור סמוכל' סמסודר הזה סוא כולל' אונל' קי אס יאמ' כולל' וירוש
 ערל' סכל' איוס' סכולל' כמכט כך יחוייבו לו טוכות כך איו ריעתו וכספרנו אונתס סטוכות וסרעופ
 איוס' מזה סכחירה סאנסיות ולא ירעו אכ' ידועתו יתברך חשרס אחר סהוא כוללת לפי
 סאין ידועתו כאונת' סכלל' ידיעה וראית אלא מסופקת אחר סאיוס' סכחירה סכטל' אונת'
 סהיוכ ולא ירע ידיעס כזו חשרס ומסופקת ואס כאמ' הכה ידועתו יתברך אחר סהוא מזה
 ססדור סמוכל' סיא ידיעה סלמה לפי סזו ססדור לא יפחת סיוכנו מזה סכחיר' ואף כי כסאר

הדבר אית' מ'ד' ל'מ' שהיום הטוב או הרע יגיע עמ'ם ואף כי ינצל מחנו אים בטוב בחירשו
 נאם כן אין פ'ם ספק ביריעתו ית' ו'ל' ס'ם חסרון כאמר כי ל'מי פ'ם סדור העב ממסור
 ו'פ'ם המסור יתברך וסדרו אמנם כוסך וקנה מ'דיעתו ולא יתהפך ל'פי ס'הו יתברך אין
 ידעתו קנניס מהולת וכל ז'לת קנה וכמ' מ'דיעתו א'ם ס'ם ס'המ'ז' זה הסדר המובל
 שכלל כל החלקים א'ם יסול מאותם החלקים אחד פ'נס תהי' ידעתו כ'ה'תו הכללות הסרה
 ל'פי ס'ה'ן בכל ז'לת חלקיו ועוד כי לא ימנע מהלוקה א'ו ידעתו מד' סדור היא ידעת
 ברורה ודאית א'ו לא א'ם כ'ה'ר ס'ה'ו יד'ע' א'חייבת פ'ני' א'תו הסדור בכל כ'ד לכל הכ'ת
 תהי'ס ידעתו כ'ס'ה'ו א'ת' מד' הכחירה ס'ל' ינ'ע כ'ט'ה א'ם כאמר מ'דיעתו כ'ס'ה'ו א'ת'
 פ'ני'ע וס'ל' ינ'ע יד'ע' ברורה ה'כ' יד'ע'תו מד' הסדור תבטל א'חר ס'סדור ה'ה'ו מ'חייב
 ולא תוכל לומר כי ידעתו מד' הסדור מ'חייבת ומד' ס'כחירה כ'ס'ר א'פ'ריו וככ' יוכל
 ל'ס'ות דבר מה מ'חייב וא'פ'רי כ'פני ד'דים מתחלפ'ס ולא יקד'ש מ'ז' בטל כאמר ס'הבטל
 לא ימ'ך ה'הנחת הדבר מ'חייב מד' סדור וא'פ'ריו מ'כ'ר הכחירה א'כל א'מנ'ס ימ'ך ח'בט'ה
 מ'ס'ח'תו כ'ו יד'ע' א'ת מ'כ'ר א'ם כ'ניח כ'ו יתברך יד'ע'תו מ'כ'ר ד'דים ימ'ך ר'כ'ו
 ב'דיעתו וזה דבר בטל א'ם כ'ן ח'ר יתברך ס'ה'ו ע'כ'ותו יד'ע' ס'ה'ר מ'חייב פ'ני'ע
 יוד'ע' ס'ה'ר א'פ'רי ס'ל' ינ'ע ו'ה כ'תכלית הט'ול ועוד ס'ל' ס'ה'ר א'ת' ימ'ך מ'מנו ס'ני
 ד'כ'ים מתחלפ'ס מ'כ'י ד'דים ה'ו כ'ס'ה'ר ה'ס כ'ע'ס ו'ס'ני כ'מ'ס כ'מ'ס פ'י'ח'ס
 כ'ע'ס יק'רר כ'מ'ק'ר' ה'מנ'ס א'ם נ'אמר ס'פ'ני'ס כ'ע'ס יק'ר' מ'ז' ס'ול ל'פי פ'י'ח'ס ע'ל
 ס'תחלפ'ת ה'כ'ר'ס ו'ד'בר א'מנ'ס ה'ו א'חר כ'ס'ותו ל'ו כ'ר'ס א'ת' יוד'ע' ס'ני'ת ה'כ'ר מ'חייב
 מד' הסדור וא'פ'רי מד' הכחירה כל א'ח' מ'ס כ'ע'ס וא'ס כ'ן לא ינצל מ'ת'רבות ס'י'ח'ז'ים
 ש'ח'קו יתברך וזה דבר כ'ר'ה מ'מנו ס'ח'מ'ס ל'ח'ס'ו ל'ו יתברך ס'ס'ו יד'ע'תו א'כל כ'ד אין
 ס'ס ר'כ'ו יד'ע'ת כ'מ'ס כ'ד ח'ל'ה' ו'א'ל'ס א'ם י'אמר ס'ס' ס'סדור ס'מובל ח'לק'י א'ם כ'ן כ'כ'ר
 יד'ע' יתברך הד'כ'ים הח'לק'יים מ'ד' מ'ז' ס'ס' ח'לק'יים ו'ס' ד'כ'ר כ'ר'ה מ'מנו ו'ס'ך מ'מנ'ס ע'ל
 ד'ע'תו ועוד א'ם ה'ו יתברך יוד'ע' הד'כ'ר' מד' ס'סדור ס'מ'ס'ל' א'פ'ר ל'ס' כ'כ'פ'ו ו'ס' ס'סדור
 ס'ו'ת מ'י'ד כ'ע'ני' א'חד ס'ל' יס'ת'כ'ה ו'אמרנו ע'ס זה ס'ל' יס'ת' ל'ק'ט'כ'ע ס'ו'ס' כ'מ'כ'ר
 א'חר יס'ו ל'ו ית'כ'ת' יד'ע'ת ה'כ'יות וכל יד'ע' א'ס מ'ס'ת'ת א'ם ת'ס'ה כ'ך לא א'ת'ת
 נ'אמנ'ס א'יך ית'כ'ר זה הכ'ה כ'פי מ'ה ס'ל' כ'ניח ס'ה'ו יתברך יוד'ע' מד' הסדור פ'ני'ע ר'ע'ס
 ל'אומ' מ'ס ס'ס' א'ת' ס'ר'ע'ה מ'חייבת מד' הסדור ס'ת'ב'ע ול'ס'ות ו'ת'כ'ר'ך יוד'ע' מד' הסדור
 ס'כ'ה יד'ע'ת כ'ס' ס'י'ח' מ'חייבת ו'אמרנו ס'ה'ו א'פ'ר'ית מד' ה'כ'ח'ר ו'ד'ר ס'ו'ס' י'ח' ל'ו ס'ו'ס'
 כ'מ'כ'ר לא יק'ר'ה מ'ס'ח'תו בטל ו'הכ'ס יק'ר'ה כ'ט'ול ג'ו'ל מ'ס'י'ח'ו ו'ה ר'ע'ס א'פ'ר'ית ס'ל' ינ'ע
 א'חר ה'כ'י'ח'ו א'ת'ה מ'חייבת ס'ת'ב'ע א'ם כ'ן יד'ע'תו כ'ו מד' הסדור ס'ה'ו מ'חייבת ס'ת'ב'ע ז'ס
 ס'ח'י'ב א'יכ'ו ח'י'ב א'ת'י א'חר ס'ה'כ'יר'ס תבטל ס'ל' ת'ב'ע א'כל ה'ו ח'י'ב מ'ס'ו'ס' ו'מ'ר'מ'ס
 ו'ס'י'ד'ע' כ'כ'ו כ'ו ל'ת'ת'מ' כ'ס' כ'ח'קו ית'ו'ג' א'ת' ס'ל' יד'ע' א'י'ח' ח'לק' ינ'ע מ'כ' ח'לק'י ה'י'פ' הכ'ס
 יד'ע'תו כ'א'י'ס ה'י'ח' יד'ע'ס מ'ס'ס'ת ו'ס'ר'ס א'ם ס'י'ח' ג'ו'ס'ת ל'ת' ס'ל' יד'ע' ו'ד'אי ח'לק'
 ס'ת'ב'ע מ'מנו ו'א'ס ס'ה'ו ס'ר'ה ל'פי ס'ו'ס' פ'ני'ע ח'לק' ס'ס'כ'י ה'מ'כ'ר ל'דיעתו מד' הסדור
 ו'ת'ס'ר' יד'ע'תו כ'ה'תו ס'סדור יד'ע'ס ס'ר'ה א'חר ס'ל' ת'מ'ך מ'מנ'ס מ'חייב מד' הסדור י
 ועוד ל'ח'י'ס' הסדור ס'ס' הד'כ'ים ס'ס מאד'רים כ'ו'ל' כ'מ'ו'ל'ט כ'כ'כ'ר כ'ס'ר'ו א'ת' מד'ר
 ש'כ'חירה הכ'ס'ל' ינצל ל'פי זה ס'ד'ע'ת מ'ק'בל ס'ו'ת יתברך ס'ס'ו' ח'ל'ל'ס ו'ס' כ'י כ'ס'י'ד'ע' כ'כ'פ'ס
 פ'כ'ר זה מ'חייב פ'ני'ע וע'ד'ה ה'כ'ח'ר' תבטל'ו ו'ל'א ינ'ע כ'כ'ר ת'פ'ת'ס יד'ע'תו ל'פי ס'ק'וד'ס
 זה יד'ע' כ'ו פ'ני'ע ו'כ'מ'יו יד'ע' כ'ו ו'ד'אי ס'ל' ינ'ע א'ו כ'א'ת' ס'י'ד'ע'ס ה'ר'א'פ'נס ק'י'ת'ס מ'ח'פ'כ'ס
 א'ו ט'ע'ל'ס ית'ע'ל'ס מ'ז' ס'פ'ר'ג'ו'ת ע'לו ר'ב פ'כ'ל ס'א'פ'ו כ'פי ס'ו'ס' כ'ס' מ'י ס'ה'ו כ'כ'ל ע'כ'ל

אשר נשפך עליהם וכן וצדקתו וכוונתו כדברי הר"ם סתרים זה לזה וזה שאמר שהם ילדו הדברים
 אשר הסדור המוסכל וכדרך כלל לא בדרך פרטי כמו שבא כפל חז' ואל כפל חז' ולא יבנה
 הפ"ע כביאוי באנשים שהם כמנים לכא עליוס רע שייטובו דרכיהם בדרך שיכבדו כמו
 שנה דקוף להפלים עם מלך ככל וזה אמר סורס פמה סירע הפ"ס משעניתו הוא דבר
 ידוע לו שהוא בלתי מחוייב פי"ג ג' אולם ידעו מההד שהוא בו מסודר עם ידיעתו שהוא
 אשר אל"ג י"ג מההד שהוא בו אופ' עכ"ל והנה זה מאמר סותר כפסנלמי סיביכהו כ"א יבנה
 הפ"ע כביאוי שהם אנשים פרטיים ויהיו ויבחי לאנשים פרטיים כמו לבדקיהו וזולתם
 אם כן כבר ידע אז האנשים סיבתי ויבחי או יבנה להטיב דרכיהם כבר ידעם מה מה שהם
 פרטיים לא מה הסדור המוסכל כי זה הסדור לא ירססו אישים מה ופרטי מה ואמר אחר
 זה פירע ידברים מה מה שהם מסודרים סתם דבריו סתרים לדבריו ולא ירגסו ועוד
 כפאל על דעתו זה מה הרעיה החכמה האלהית לסדר סגור כזה בנרמים וכסכל סמועל
 באופן ידיעתי ממנו אם לא תתן ההורעה כמחלט ולא תהיה הירע מדוני שלמס כמט סתם
 אח שאין השרע בין חיוב זה הסדור לחיוב האופ' פחיוב הסדור הזה איכנו אחתי סיביע מה
 זה הסדור לחיוב האופ' כי חיוב הסדור הזה איכנו אחתי סיביע מה סתם סתם יכעלהו חיוב
 הח"ק הא' מסני חלקי האופ' איכנו אחתי סיביע מפני טבע האפשרות לא יוכלו רק מה
 הכללות והייחוד שהדור הזה הוא כולל והאופ' פרטי ומזד היותו כולל מחוייב סדורו ומזד
 האופ' הוא פרטי והוא יתברך יודע שיש בו טבע האפשרות מה האפשרות הוא לבד מה
 הדבר הפרטי מה מה שהוא פרטי אחר סירע טבע האפשרות וזה הטבע הוא לבד מה
 שאין פרטי לא מה שהוא כולל אם כן לא היוכנו דבר בהטכנו ידיעתו יתברך היותה
 מהד זה הסדור המוסכל וזה מבואר בפסנו ועוד לסיות הידיעה הפלמה כסידוע הדבר
 במות שהוא במציאות על כוריו הנה כבר נבאר דבר תבול סידיעה האלהית או יסלקה
 מהיותה ידיעה וזה כי אם הים הוא יתבי' ידע הדברים מה הסדור ומחוייב שימבא כך מהד
 הסדור הנה להיות ידיעתו יתברך פלמה הים ראוי פיהיה במציאות כפי מה פחיוב הסדור
 ויהיה הזכר פהבחירה האנושית תבול נורת הסדור ולא תתחייב הגעתה וידיעתו יתברך
 לא תהיה ידיעה אחר שהידיעה היא לדעת סוכר באופן מדרגות במציאות ואם יתעקס
 יזמר אחר סירע ידיעתו מהד הסדור הכלל פמחוייב שימבא הדבר באופן כך הנה ידיעתו
 יתברך פלמה לפי שאם יתבטל מהיות כפי מה פחיובו הסדור לא יבא הבטול מהד הסדור
 רק מהד הבחירה וכבר ידע הוא יתברך גם כן אפשרות הדבר מהד הבחירה גב' באמר כי
 למה שהדור הזה כולל הים ראוי שימחק חיובו לכל האופ' לפי שהמורה כוללת ראוי שתדק
 בכל אופ' אותו הכלל וזולת זה לא תהיה כוללת ולפי שכמבאר אופ' רביס יכעלו מחיוב אותו
 הסדור בטוב בחירתם אם תהיה הידיעה בהם מהד הכלל ידע הדבר כח'ף מה שהוא
 במציאות וזה בטול לא יתכן ועוד להיות אל הגרמים מחוייב דעות מה כעת מה כפי
 דבוקם והוראת מבטם כמו סידוע זה לבעלי האצטגנינות הנס אם היה הוא יתבי' ידע אותו
 הרעות מהד הסדור המוסכל אשר בפסנו יתחייב מה היותו פועל הרעות בעצם וזה דבר
 לא יאמיכנו בעל זה הדעת ואמנם אף יתחייב זה סתם כפי מה שאומר אחר מהתבאר לנו
 היות ידיעתו יתברך כותבת המציאות לכל הדברים הנמצאים ומקנה ההסארתיהם הכה
 אם ידע אל הרעות המגיעות לכתיבות מהד הסדור המוסכל שכבר פסו וכבר ידע הטוב
 באותו הסדור גם כן תהיה ידיעתו בטובות וכרעות סתם וכמו פסועל הטובות בעצם ומסך
 מה גם כן פסועל הרעות בעצם אחר שאופ' הידיעה בהם אף וזה כתבתי הגנות לבעלי
 החקירה וכעלי הקבלה וידוע מה הקושי לא יאוכס לפי דעת הד"ס קטוף יאמת סיותו וירע
 הפרטים

אשר טיטס מצד סתם פריטס ואם כן ירע הרעות מצד מה סתם פריטיות ומהו סדד סת היספ
ואם העני אמנם יביעו מצד המקבל לא מצד יתברך אבל מי סיאמין סידע הרעית לו מצד
הסדור הכולל ומהו סדד סת מחויבות סביגיו ככר יזכרה לקבל היותו יתברך פועל הרעות
בעצם ויס כו מהגנות מה סלא יעלם

הפרק הרביעי

והתכוון אתם המעיון תורתנו אויך העירה על הדעת
האמתית כוס באמרה ראה כתתי לסניך את החיים וססוב
וגו והסתכל אצל את החיים ואת סטוב לא אמר את החיים ואת המות ואמר ואת המות ואת
הרע ולא אמר ואת הטוב ורע ואחר כך לקחם כסדר הזה ואמר את החיים והמות כתתי
לסניך הכרחה והקבלס כי פי הקבלס והכרחה כאלו אמר ואת הטוב ואת הרע או כאמר
סיהיה ענין ענין ענין וכתמה מדוע לא זכר סטוב ורע כמס החיים והמות ועתה סמס
בקול פי הענין יספ דע טכזו ספרסס הרע לנו עסרס ענינו כלס ככחיס למכין סה
הכחירה ביד האדם לרע או לטוב ועקר זה גדול ועמוד לתורה וזה אמרו ראה כתתי לסניך
סוס את החיים ואת הטוב הענין ססני מס סכא להורות ככופים לנו סני מיני סוס המין
הראשון חיים זמניים ססני חיים ככחיים וזו את החיים סאמנס כוון כזה לחיי סנססו ססס
סחיים סאמתיים כי ספאר אינס כלנס כי סס מפוסטים לרעס ולכריק כמות זה כן מות זה
הג סיס טוב אכנסו איכז טוב מדומה אבל יביע לאכנס מצד מה ספוסו אכנס וזו ואת סטוב
סד סוס רע אמתית יקר לאיס מצד בחי רתו והוא סספי לזס הטוב וזו ואת הרע סה פי מסס
סטוב ורע כדי סלאת טעיה בעצמך היות טוב ורע מדומ וזו אסר אכני מצד סוס לאהבה
את יו אלדיך וגו וזו סטוב סאמרכו סנא טוב סאכוס המביע לאיס מצד ספוסו מסכיל לא
כמס ככורת אס והוא ספסלנות בעניינים האלסיים וזו לאהבה את יו אלדיך ולהיות
סטוב וסלמות מעי כב דכריס סאחר בתקן סמרות סספי כסעול סטובות וסמרות סג
כספסס הדעות סאמתייות כאר ג ואמר ללכת בדרכיו ככנר סה וכאמרס לו מהו סכנן וכל
וככנר סססמר מהסעולנות המכונות וסעול סטובות אמר ולסמור מצותיו ואמר וסחקותיו
וכמססו ככנר סג וכאר כי כסלמות כזו יחיס סחיים ככחיים וירכס מצד סייסוב סמדיני
פיסודתו תקן ססעולנות ויתן לכנס ולגוף לכל אחד מהס סלס יקחו סלקס חיים עס סוסיס
לו יתרון כוסק על סלמות כאל סביע לו מהטוב יותר מסאר סארבות וזו וכרכך בארץ
אסר יו אלדיך וגו כלומר ססמרתית סחוקיס וסמססו בארץ תהיס סכה לסביע לו מהטיב
כתנססת ורכיו מה סלא יביעו לוכן כסמרתית כסאר סארבות לפי סאינו דומה עכוד אריס
כעבודה ככרת וכמקוס ככר לוי סעוכרו סעבודה הויו כעכמה כמקן סאינו ככר
סוס למעלת המקוס רוסס גדול כסלמות סאכוסו כמס יעכב מה כורא המקוס סזו וככר
ידעת מאמר לו כל סדר כהל דומה כמי סאיז לו אס סכא לתת לכס את ארץ כנען לסוית
לכס לאלרוס ואמר דוד על עכמו כי ברפני סוס מהספסח ככחלת יו ללמר לך עכוד סה
אחר וכת הדימכן כסרסס אחרו מות וזו והכס כהל אעס סככל לסס הנככד אוי סטהרס
כה סלמה כעכוד סמסו יסס המוסלס עלים וכז עד אמרו וסכס ססס הנככד אוי סאלרוס
כהל ואלרו או סהו כחלת יו וכז עד אמרו סעקר כל המצות ליוספסס בארץ יו ולפי אמרו
כספרי ורסססו וססכת כה וסמרת לעסות יסיכת או סקילה ככנר כל המצות סכותרס וכך
הויו סוסססס דעס כז עד אול ותיכז מה סארול ירוסלס סל מטה מכונן וכז וככר רמותו לו
כססס כז לי סארץ עד כאל לסוני ולזה אמר סה וכרכך יו בארץ כי כל ימי סוית וסרסל
כארץ סגלו יעכס מלקיסי סתור כראני ולזה לא יסני ססלמו סמוחלט ולא וספסו סספסס
אמתית כלי ססער סניס אקר סססססס תחיס כפי ססס כמז סאמרכו סז כאר מצד

ישיב שפכתו עש ימות לאדם בחלקו הכבוד הוא הנפש מלכד המות הסכני הקצוב
 למנו וגו' מזה הרע הוא העדר הסלמות האנוסי הנרמז באוול לאיבס אתי' כו' כמו שאת'
 והחובה היא בלב אחר ברע שהוא הפך זה ואם יפנה לבכך כלומ' תהיה סוכה לכסלה ולא
 תסתדל מה העלך מוטל להשיג וכמה בספנת הטוב ללכת בדרכיו אחר ברע לנתחמב
 פני סנעדר הסתמע ופה הכבס בתקין המרות יהיה בעדר האמה ופמיצה כמעלל הסכלות
 אחר סזה תלני כזה וכסס סאמר בטוב האנוסי לסמור מצותיו וחוקיו כל אחר ברע וכדת
 נהספתיות וגו' רע פמי סנכטב כטיט יון הפאות הבמיות וגדווי ס'כקר הוא העובד על
 פאומ' כמסרול ולא יסיה כך אל זר זה יבהר ואמר יעקב לכינו ססירו את לשי סככר אחר
 פקר בכס ופי' הפסוק ואמר סכסכת כטת האדם לזה הרע יסיגהו המות הנכחי (זה הגרתי
 לכס כי אכד וגו' וספר סלא תסכול הארץ אותם כלכלוך הטאס ואל לא תאריכין ימים על
 סאדמת' ה' הוא לסרות סאין למעלה למטה דבר יכריח האדם על מעסו אבל הוא בחירו
 מוהלט עליהם ואל העידותי כסס היום את הפמים ואת הארץ כלומר אתם עדי כסס י' אס
 ידעתם הפך אס פכאי אומר וסוא סחיס וקמות כתתי לסכין סברכס וספלה וס הפך האל
 סהדכרים מחויבים מזה ססדור האוסכל לאספרי מזה סבחרס וססס תורגנו סכגד וס
 סדעס (תורה סאין כסמס וסרץ דבר יורה סוס סכרה לספולות אלה סאלו יאמר אני מווי
 אתכס להיל עדי' כדבר זה אמרו סאמת ולא תכירו פני' כמסס סדוק סס יס כסס סוס דבר
 סכריח האדם ססירו וענת' כי כדקת עמותכס ליום מחר כי יבא כל כסר לפניו לקבל סכר
 ועכס על מעסו לפי' סאול כסאר ככריי עליהס מבלי סוס דבר כמביאות יחייבהו סוף
 על פי סכאמר ססערכה סחייב כובות מה או רעות מה לאדם כקתס סעתיס אלני' לא
 סחייב סיותי כדקס או רעס או חכס וסס' כמסס כהלכלות סכסס פה ואל' איעבור כמסכת
 לומר וס סאוארים טפסי סאומות וגלמי כבי ישראל ססקפס גוצר על סאדם סתחלת כרית
 להיות כדקס או רעס איכיו כן וגו' עד סוא סאמר ירמיהו מפי' עליון לא תבא הרעות עכ'
 ונלעת סאמר פכסי יודע סדכרים מזה ססדור סמוגכל כסאלסו וכאמר אס אותי ססדור
 יחייב סדקס וסרעס או לא אס כסי יאמר סיחייבהו אבל כסאר אספרי מזה סבחרס כנתס
 מוסרות טעכתו וכאמר וסרץ יוסך מהיוסר סאלהי סדור כוס לחייב סעוסס ולסכריות על
 מעסו וכארח אים יחייכו אס פדי ועות כדק להמכיא מאתס סכי דברי' סכסיס בעסס סיות
 סאדם מוכרח כמעסו ויפ'לס עליוסס סאפ'ס סהדק (הרעס כסארני אים' מזה סבחרס הנס
 סס מחויבים מזה ססדור סמוכל יודע פעל הרוכ ימבא האדם מוכרח על מעסו למס
 סהאדם מוכרח יכרו כנוס כטכס לחטוא עם המוכעיס סיסירוס מדרך ססלמות ועס טכ
 סכנתו לחטוא על הרוב וכא מעסס על סחירתו מעוקל ואס סדקס (הרעס מחייב מזה ססדור
 יוכרח לספוט הרע כסכת חוקו המכרית וחולמת סמכגד לאותו סככר וכל אלנו סדכרים
 יגבו כמלך כל כס' כחקו ית' סהוא ספספ סאמת' אס יאמרו סאין ססדור סדי מחייב לא
 כדק ורעס אכ' סס' אינו יודע מי חטא לו ומי עכדו ואל' לא יכסס קחטוא ולא ימל סעובד
 וסיה ככדק כרעס ותכטל סתורה וסאורותיה ופליחות כביאיוס ואלה סכטוליס כמסכנלהס
 כסכחי ידיעתו יתב' סהוא מזה ססדור ואמרו סלא ידע ססרטוס מזה סיותס פרטוס וססור
 דכרוסס כלו כהקיסס כין ידיעתו לידיעתנו ולז' באלו לודי מוכה ודכרוסס כטליס ורעס
 פד'ס סוא רעס' כריתנו סנדק חוקנו כסכלך יראתי י' סיא אכרי' ה' הרמוז הכה סוא סכסס
 האדם תחיה כמותו ותסאר וכסס הרעס' תמות כעידו כחייס ואל' חייס וסמות כתתי לפניך
 אינסו המות סכתו לפני סל' אר' הני אל זס כסס הרעס' סכטאסו ה' סמתה למכו (כדק אס'
 כמיתתו ח' סזכיר עס כ' ספסלי יחדי מה סלא סדרס' כן כרסלסו א' א' ח' (הטוב לפני סאס

סורה לנו מהחיים הנכבדים ויטנו בטוב האנושי ולזה הזכיר הטוב וחברו החיים וכך חבד הרשע
עם המות שהוא סבתו ועכפיו הורה לנו ההפארות וההפסד בעצמו לא סבתו והזכיר
הכרחה והקבלה לסורות שלמות ארץ ישראל על שאר הארצות כי כן יבורך נבד ירא ייכה
מה שלא יתברך בארץ אחרת וזה למעלת המקום כמו שאמרנו ה' ה' ית' ודיעו יתברך
ספרטים כלתי מכרחת אחד מהלקי שאי' אבל נפארו באי' מולט תלויים בידי הבחירה
האנושית וזה אמרו ובחרת בחיים ואמנם אמרו למען תחיה אתה ונרעך הורה סל' החיים
סם הכותבים ההפארות הקיים ונכחו באים כמו שיתנו החיים האנושי' ההפארות וההתדמה
במין וזה אמרו אתה ונרעך כי זכר צדיק לברכה לו ולנרעו צד עולם ה' ה' סורה מס'ן
ההפארות הנפסיו והמכוון בו וכאר שהוא הדבקל בו יתברך לא בסכל הפועל כמו שאמר
ספילוסוף וזה אמרו ולדבקה בו כי הוא חיך ואורך ימיו אולם למען שהדבקות בו יתברך
הוא דבר ירחיקטו הסכל כמו שאמרנו לז' וכי אפסר לאדם להדבק בס' יתברך באר סוה
הדבקות הוא על בר המיון והוא הדבקל הסכלי המושג לאדם בסבת האהבה הסכלית והוא
ההפסד וההכנס לעבודתו יתברך כמו שאמר וזה אומ' לאהבה את י' לטמוע בקולו ולדבקה
בו כלומר שהסאסה בו יתברך והעיון בתורתו וספמיעה בה ספיה קולו המיוסר בנו הוא
סכתוה סדבקות סמי ספסכל בדברו סלהי' ובתורה סוה הקרוב לוי' והסכל סוה המרוחק
והנכסף ממוני יתברך לא רוחק מקומי רק רוחק פעלה ושלמות אסר סוה הרחק והקירבה
סאמתו כמו שאמר מעסיך וקרבין ומעסיך ורחקך ואמר הכתיב אחר האזרה בסמיעת
חוקי שתירע ועשייתם גארתם סדבקים כוי' וגו' אחר סקדס ואמר ועתה סמיע ישראל סמיע
אל החוקים וגו' וז' ס' כיודיענו יתברך ספרטים סוה סאמץ והסאר כסאר מעל וכטל :

הפרק החמישי

ומעני סראיתו מהסאחרונים מי סדבר בענין זה והוא
החכס ס' הסדאי וסוכיח סר' לבב על סכוס דעתו ורבה
לסעור טענותיו ולכאר ספסל בספקות יותר גדולות כמו ספסכיא כל זה כ'רובה כסאמר
ססכי מעסרו סר' ב' עלס בדעתו לכאר באור חוק סאיז בידי סטענית סטען ס' הסדאי
כה לסעור דעת ה'ל סעירס מוחלטת ואמתית וסהסעירס סאמתית לסעור דעתו כסוקת
סעיון סס אלת סטענכו אכחכו נבדו סוה הלמה ומחק' ראסי טענותיו סוה מחנה ומלסח דקת
סאמרו כסאר כרע סס נפל סרד עז ומי קימכו ואמסיך לך כאויר סענין באוסף רחב
למען ירנן כל תקורא בו כתב הכוזר וזה לסונו ואמכס לפי סעיון אומר סלא יכאר
מרוכ סעקית סררך סאחזו כס אבל ספלו בסעקית יותר חזקות אס מה סלא יכאר מהסעקית
למה סוה סאמכואר סוהידיעה באוסף סהכיסוה לא תמלט מרכויו ידועים ואלס ידועי' ככת'
וזה מפניס סאחד סוהידיעה סהלמס בדברים סוה סאסודעו בסבותיהס הקרובלו סוהרחקל
ולזה סוהידיעה כדברים המורכבים מהסד ססס א' תיזה סלמה כסאר ידעו ספסוטס סמהס
המרכבו להיותס יסודות וסבות למורכבים מהס איז המלט אס כס מרכויו ידועים כרכויו
סמורכב ער סאז לסונו כטענתו סראפוכס והנה יראה כמעט עיון סאיז וזה סעיריה כלל
על ה'ל וזה סאמרנו סוהידיעה סהלמה כדברים סמורכבים מהכ' סהס אחר תיזה סלמה
כסאר ידעו ספסוטס הנה א' סזקדמה יכתיסה סר' לבב וסאמין סהכסה סוהידיעה סהלמה
כדברים סוה כיודעו מרד ססדור ססס בו מתאחרים וזוה סכד יסויג ססס יתברך לא מרד
ססס סרטיס רמון א' ליהס סמוה סרד לא יתכן סיוסג כי אס ככח סוהל' אנו ואס יאמר כי
סוודע בהתאחרות סמורכב כרין סוודע ספוטיו ואס כן איז המלט מרכויו ידועים כסכיה
וכסאר סוה אמכס כ'טעך למי סוהידיעה קנויים מהזולת לא למי סוהידיעה מקכה סוהל' אבל
כ'איתו ססדור סכולל סמתאחד אסר כנעסו ימציא הדברים וידעס מרד איתו סמתאחרות

המקנה לה' המצאות ואם כבר יאחרו פטויים מנד עבמם ופסולתם וזה פסבדל כמנהג
 ית על ככל מי סמוכן לקבל פועלתו מולת פתיה לו סגל כחלק חלקי כמה שהיא זה החלק
 וכל זה כבר תמצאנו בדברי הר"ל אמ' זה לראותו הכולד במה סיוכלו לסקמות נגדו והרובת
 להתחכם בקול דברים הרמות בידו אבל ראוי סיובכנו הדברים על אמתתם הטענה
 הסנית נגד הר"ל ו' וכן' סיות סממאיוס בכלל הולכים מהלך הפלמות קצתם מקצת אסר
 בצד ההוא הם מתאחדים יתאמת בעיטם סקצתם פלמות לקצת והמיוכים האחרונים פלמות
 להם כללית אחר סממאיוס פלמות לרמס והיו לבומה נקמרה לכו אבל במיבוס האחרונים
 לא יתאמת סקצתם פלמות לקצת וזה שאין סגוס פלמות לחומר ולא הסוד לכבס כמו
 סהאיוס סהס עבמיס ראסוכיס לא יתאמת בהס היות האחד פלמות לאחד ולזה כסנכית
 הדיעה במיכיס האחרונים אין המלט פלא יתחייב רבוי ידועיס עכל' זה הטענה עס
 היותה כתחלת השינוי חוקה אין התרה ממה סיקסה אחר ססתבאר סהממא' בכלל כואיס
 אחד לא זולת זה הנה יס בעולם בכלל כח יקסור קצתו בקצתו ויסמור מיכיו ויסמור איסי
 מיכיו עד סבזה הניור ית' ססאל אמכס ברא ופמ' בארופה הנה המיכיס האחרונים אף על
 פי פלא יתאמת בהס היות קצתם פלמות לקצת סהס יתאמת היותם מתאחדים בידיעתו ית'
 מצד הסדור הכלל אסר לן ידיעה בהס וכידיעת אונתו הסדור שהוא ידיעתו בעצמו ידיעס
 והידיעה הדבר מהצד היותר מסוכס סכו ולזה ידע ית' המיכיס האחרונים ולא יתחייב
 פיהו לרובי ידועיס עוד אמר נל' וה' פססופס סדיעה מצד הסדור הכלל כגומיס
 ובסכליס הנסרדים סאידיס ככמיס והס מתחלטים כמיז סהס ככד סהס מתחלטים כמיז
 אינס מתאחדים בידיעה אס בן כהתחלף עבמיסס כמיז כבר תחייב רכמי ידועיס כאמר
 סמהצד סהס מתחלף' כמיז א' כס מתאחרו' אבל סוא יתברך אינס בו מהצד סהס מתחלטים
 רק מהצד סהס מתאחדים בידיעתו אן נוכל למר סמהצד סהס מתחלטים ידעס יתברך
 מתאחדים וזה ססבת התחלפותם כמיז היא חלוקה סספלה סיקרה להס מצד מה סיסכילני
 מעצמותו יתברך בסכבר יהיסי המוסכל' הא' סבת החלוקה למסכיל' רכיס בסיוסכל על אונ'ן
 מתחלף וכמו סרצה ב' ואס כן סבת התחלפות ססכליס הנכדלים והיותם ככדלים כמיז
 אמכס היא חלוקה סספלה סיסכילני מעצמותו יתברך סאיכס סהס כהס ואונתו חלוקה יכדילס
 כמיז ולזה בידיעתו עבמותו ית' ידע כל ססכליס למיניהס אחר סידע פלא יסכילה כואונ'ן
 סות' עמר אמר וזה לסונ' וה' פססונרה סססכליס הנכדלים פלמות קצתם לקצתם וככד
 ההוא סס מתאחדים הנה הנסמות הנסאות סאיכס עלה קצתם לקצת אס ידעס אין המלט
 מרבוי ידועיס עכ' הנה למה סראה זה הרב כחולסת טענתו הנ' וחסרונה אמר מה סאמר
 וחסכ לסככל מקול ספחד ונפל א' הפחת וכלכד כמס ספניאה וזה סלפידעת הר"ל כהסאר'ן
 הוא ססכלתתנג התכליתית היא קיץ אלו המוסכלות סככאן וחס בעבמס המוסכלות אסר
 ככסס ססכל ספונ'ל הנה אס כן באונתו הסדור אסר יס ככסס ססכל ספונ'ל באונתס הנספ'ן
 ידעס ססס יתברך והנה תתאחדה הנספ'ן ככסס ססכל ספונ'ל כסית' סססכל הנקנה הוא
 לא במסר ונסס הר"ל תמצא תמצא זה האמר ראסן פ' ו' אמר סדידיעת האוכוס'ן תמצאס
 הולכות קצתם מקצת מהלך הפלמות והצורה איך ומה פיה וזה סססכמה הראסונה מבואר
 וועכזה סחלקיה סס קצתם לקצתם מהלך הצורה וסספלמות וססכמות הרבות נס כן סס
 קצתם פלמות לקצת' וכויות העיני כן הוא מבואר סססכל הנקנה א' כמסר ותהייכס
 הצורות מתרכות בהתרבות הנוסאים והתחלפס באונ'ן סססכל'ס כמו סאל' וכו' תתחלפנה
 מדרגות סמכליות חלוק רב וכל מה ססר'ב יותר אחרות מוסכילני לאחד' המוסכל'ן סככסס
 ססכל ספונ'ל היתה הכלתו יותר עבמו וזה באר הרב באונ'ן רחב כמקיס סככר יעיוץ

109

פס סתק רואה שאין דרך לתפישת הר חסדאי להדל סוף על פי סתפנות סתם ארבע ארבע
 עלה קתת לקת אס ידעם סוף יתברך הוא חזר התאחדותם בכפם סתכל הסועל וסדורם
 בולא אלת זה ואין רבני כידועו סכבר סדרה סחכמה סהית סכלת אהנספולו סהסרתם
 כפי אותה סהסרת סתם סתם סתכל סתפועל וזה מבואר לפי ממוין סהסרת סתפם
 על זה סרעתי עוד כתיב ואלה סכאסר ידע ספרטום חזר ססרור סכברתם וכהם ססור
 מספרי סבלות סאמר מספר ססורים ומספר סמעלות כמו סתפססם זה וכל עד אמרו א
 טאין סמלט בסום זר מרבי ידועים כבת כסיכ לזה ונאמר סאין לוידיעה במספר סלס
 ספרטי חזר ססוף ספרטי סלל חזר ססוף כולל ולחלוקה ססכרת ספעסה סרכ סאמר ואל
 ידע סאר סמספרים כלס אול וס ידעם אחר סמספר יתוסף למס סיתוסף סנה סתים
 סודיעה כמספרים כבת וס סחלוקה סטעיית וס סמספר יתוסף וכל חמס יסס זס
 כמספר ספרטי לא ככולל ססכולל סוף מובל חזר ססור כאמרנו כהייה ססוף מובלת
 חזר סכללות וכבת חזר סרפס כן סמספר יתוסף למס סיתוסף תמיד חזר ספרטי ויסיס
 מובל וסמורר חזר סכללות כלא סאמר כל ג אול כל יודע סכזס סאוסן יתוסף ססר סלס
 יסרעב ססר סטענתו ססטיית כאמרנו ידע ספרטי חזר ססור סכברתם וס
 ססר כזה לפי מנב סכוכים בעת סמורר וספלוט וסכביטם וכל וסוף סתחלק סל מס
 סיתחלק תמיד סנה יסין ססורים סמספת סברתם כבת סין סמלט סס כן מרבי ידועים
 כאמר סככנו סיות לברתם ססמיות ססור סכולל וסיות לסס סחלוקה לכלת סכלת
 סס סני דכרס ככרלס סין סס יסס לחזר מהס עס סאמר ולכן סוף על פי סיתחלקו לכת
 לך יתחייב סיות ססור סמסר מהס כבת אכל סוף מובל חזר סכללות וזה ססחלוקה
 לכלת סכלת סמס קרס לברתם ססני סיות סככית וסככית יתחלק סל מס סיתחלק
 סמור סוף יתברך יודע סטע סכלל סאר כמה ססוף כמה סחלוקה סמור סל
 מס סיתחלקו לך וס סחייב מור עולו ו ססין ידועים רכס לו כפי ססוף יתברך חמס ידע
 לכה חזר מס ססוף כמס לא סטע ספרטי כן סתים ידעתי ידע ססרס וכבר בסמר
 מזה סדל כדכרס פרק רכבי סאמר סלסוי ועור ססוף סאר כזה ססר סאין כמס
 סמתדכ גכולי כבת כמסר לא ככולל כפעל ואלס סער סכלית סככח סחלוקה
 סמתדכ סוף כפעל סחלוקה לא כמסר סחלקי סמסר סחלקי סאי סמסר סיתחלק סיסס
 סוף סמיד כת אלא סוף סמסר סוף כוסף סל מס סיתוסף וזה סמיד וסמל סכאסר דמיכ
 סותי סחלק לסני סלקיס ויהי סחלקיס ד וכל סלק מהס יחלק לסני סלקיס וסין סחלקיס
 סמיה וכוס יתוסף סמיד מספר סחלקיס א מה סיתוסף עס סיות סמיד כת כמסר וכוס
 סאוסן ידע סער סכלית סאר סחלוקה לסער סכלית סאר סוספת סמסר וכמו
 סמסר לא יתוסף לא ככולל כפעל אלא מס ססוף כבת כמסר כן סעכין כזו סחלוקה
 סאר למתדכ ואלס סמסר לא יתוסף ככח סל מס ססוף כלת בעל סכלית כמסר
 סוף סככר סמתי סקדמות סחת סכל מסר כת לפי סכל מסר סס זג וס ספרר וכל
 אחר סחלוקה סוף כת וססית סוף סמסר סין לו ככ כזו ססוסע על סיסס דבר סינו
 מסר אכל סיסס מסר ותר רב מס ססיה וכסיות סעכין כן סוף מבואר סאין למסר
 ככ כזו ססוסע סכלת כלה על סיסס מסר כלת בעל סכלית ומה סתבאר סאין
 כמתדכ ככ על סחלקיס כבת כמסר ולזה סוף מבואר סאין כזו כח על ככוליס כבת
 כמסר סנה סכלל מס סאמרנו סתבאר סיות טענתו סססית כטלס ולס יתחייב ממהס
 ית סידעתי יתברך רבי ידועים כבת כן ככר סארנו סלן יתחייב מהכינו סחלוקה
 ית סכלית ססין סחלקיס ולס סכוליס כבת כמסר

ספרק

הפרק הששי

ועתה כבאר בטול טענותיו מרצה להוכיח פתכל כספקו יותר
 חוקות ואמר וזה לשונו מהם כרחוק מליחס לנו ית רבנו ידיעות
 וחסו לנו הסרן הסכלות שהוא הברול פבחסרונות והנס יחסו לנו בכל אחד מהל עניינים
 פונליות מה שאפשר אס תא' וכו' כבר התיר הרל עצמו זה הספק במאמר שלישי פרק
 רביעי וז' הוא מבאר פכסידע אלה הדברים על האופן שכארנו לא יסאר לנו סכלות
 בידיעת אכל ידעס בטלמות לפי מה פהס עליו עכל' ואס כב' שאמר פליהות חמר
 האפשר רחב מני יס וכו' הנה אס יאמר פהנו ידע חמר הליפ' מהנה פיותר פלס סכודי עה
 לא מהנה פיותר חמר כבר הוסר הספק' ואס כב' שאמר הנה להיות הדברים המורכבים
 פלס להס התלות וערוב בכחירה פלנוסיות וכו' יוספ פהנו יתכרך לא ידעס מד מה סיט
 להס התלות בכחירה פמה הכר' לא תפלס הידיע' כהס אכל ידעס מהנה פיותר מסיכח ופוא
 מד מה פהס מונבליס ועס זה כבר ידע פהס אפסרייס כמה סיפ להס התלות בכחירה
 האנוסיות יכבר ידע יודית יעקב לומדריס וכל הנמשך ממה מד מה פידע מה פסמר
 הכולל אולס כמה פהק' מהכפסות הנפאריות כבר התרבונו למעלה פהס התבאר ממה
 פאמרנו פאיץ בכל פטעץ הר' חשדאי כנד הרל די לרחות סכרתו או לכפלה אכל כאמר פהוא
 חוקו וקרכיס מידו לו סהמתוכח החוסכ לדחות סכרת סככנדו וטענותיו לא יולדו אותה
 הסתירה לחולסותס או לרוע כחיותס כסתה גבורתס כמעט יוסף אומץ לאותה הסכרא
 לסתור אותה מתלה ועתה כמקומה עומדת על תלה והסניאה המעטה כזה עולה ודין
 לחכס חרטיס וכפרט לארס טענות כנומות דקות ויקולעמות עכבים ויעס כאלוסיס' וכן
 רצה לבאר הר' חשדאי פאי אפסר פתיהס לוידיעס כפרטיל כמה ס פרטו' וטענה ספכיא
 לבאר זה כבר הכס על קדקה הרל במאמר שליסי פרק רביעי וזה לשונו וכחיות ספכיא
 כן פוא מכאר סככר יתכן כפי' פתיהס פועל אלה הדברים מזולת סיסינס ככר אסר פהס כו
 פרטויס' ואמכס טינכס כאלופ יותר פלס פהס לפי זה לאיסכל יתכרך דכר ממה פסופע
 מעטנותו רק ידע כל הדברים בטלמות ובאופן היותר מסיכח בידיעס והקפסו לא הולד מס
 פכונץ והעולה בידינו אחר העיון פאיץ כל טענותיו דכר יכטל דעת פול' אוילכפסו להץ
 נחככ וולתי מה פאמרנו אכחכו כנדו' וכעכור תהיה לי לעדה כי פרתו את באר פעיון
 הזה באר מיס חייס אראך מקוס טענות טעגו כו פטלוסופוס' ופכמכוס אחרי דעתס ולכן
 כפלו ברסתו טמנו ומקוס הראוי להארוך איץ אדס רפאי לקצר ובפרט כעיון סכככר סזה
 סהוא חלק גיול מהפלטות האנוסי ראוי לככס מתני הוריות להוציא לאור מספט כדק
 וללקוט סופס מחרק' (ראפונה ראוי פתדע הדכר הפרטו מד פהוא פרטו יכחן
 כפני פניס' פאי הסנת הידיעה כדכר הפרטו מד פהוא פרטו רובס לומר פאמכס
 ידע ראפונה וכעצמותו מד פרטיו' סבי' יודע הפרטו לא כעצמות מד מה פהוא פרטו
 רק מה פקרה לו היותו פרטו יודע פהוא פרטו וולת מה פכודע ממנו מד פחק יותר פסוכ
 והכה המין ה' תמלה לא יפול כו יתבלמה פהסי' איכנו יודע הפרטו תחלס מד פרטיותס
 רק ידעס ראפונה וכעצמות מד המציאות המסוכח אסר להס עס היותו יודעס מד פהס
 פרטויס כמכיל וקנוי' מאותו ססדור סכולל אסר להס ככפסו ומאותו ססדור קנו המציאות
 הרמזו וחי' פרטויס' אס כן תחלס יקדס ריעת אותה ססדור לידיעתו אותה המציאל' פרטו
 אכל כו יתכרך יתאחדו סידיעות האלס וכידיעת עצמו יודע הכל מס פסוא סכך כידיעס
 האנוסיות סהדכריס הפרטוי' יודעו לו תחלס מהכולל' והסכל יפסיט אותה פרטו' ופאיסיות
 הקורה להס וסיכס כרות כוללות ולזה כונן הרמכס כאמרנו מאמר ג' פרק כ' וז' וכן
 פענין בכל הכמה ויחוסו אל ידיעתו וידיעתו ית' וזה פאמכס אכחכונדע כל מה סכדע

ומפני שהשפת כלל כחמאזל ומפני זה לא כוכל להשתת מה שעתיד להיות ולא מה שאין תבליט
 לו וידיעותינו מתחדשות מתרבות כפי הדברים אשר הם תושב ידיעתם והשי אינו כן דל
 סלק ידע הדברים החדש עד שישלם הרבוי וההתחדשות אבל מביאות הדברים ההם כמסכת
 אחרי ידיעת הקודמת שהייתה חזקה על מה שהם עליו אם מביאות כבדל או מביאות אים
 בעל חמר קיים או מביאל אים בעל חמר מסתכ באים במדך אחר סדר לא יפסד ולא יפגם
 ומפני זה לא יהיה אכלו רבוי ידיעות ולא התחדשות ומפני ידיעה שהוא נדעתי חמתת
 עצמו אשר לא תפגמה וידע כל מה שעתיד להיותו כלם עכ"ה הסקיסה ממפני העיון
 נראש חמתת הרב חף רמז בדבורו ההכדל העצום פים בין הסגת הדברים הפרטיים לו
 יתברך ולנו שאנחנו נביגם ראשונם בעצמות מצד מה שהם פרטיים ורמוזים אליהם והוא ית'
 יביגם ראשונה ובעצמות מצד הסדר המושכל אשר להם ככפסג גש היותו יודע פרטיותם
 ולאמה סלק בחן ספילו או טכחיה הכפלאהם סלק ידיעתו בדברים הפרטיים (ועד) לזה נאמר
 שדיעת דבר פרטי חמם יאנב בדבר מה פרטי כמו החום אכל הוא יתבליט לו מוס דבר
 פרטי אם כן לא יאובם ומקום הטעמו כזה הוא שהסגת דבר הפרטי ידיעתו ראשון ובעצמו
 כמו כן לא יאובנו כפיס בד רק ידע הדבר מצד הסדר הכלל לא מצד מה הם פרטי כלל עכ"ה
 בהספטיא בארשע שהוא ית ידע עצמו יודע העניינו כלם מצד מה הם פרטיים לא סתמים
 ידיעתו קבויים מהם כמו שהוא באר שדיעתו קבוייה מהפרטי והאיטי אכל ידיעתו מקבא
 המביאות להם ויודעם כמו שהם פרטי ואם הסתדלנו לדעת זה כלא נסתדל להיות הכחננו
 הוא והסגתנו הסגתו חכ' הראשו למוד על האמת שיאמין סלא ישלם מהפטי דבר כלל אכל הכל
 בלני לדיעתו שהוא עצמו ופסמוץ שהוא מההסגה סקד סרשע הואנחנו כלל ולא ידענו הכחננו
 חף קיא סיה לנו הפכל שהוא סכו יאנב זה המין מההסגה וזה דבר סלא יאמב במביאות סלא
 לו יתברך והוא עצמו הנה שארכנו כזה להכדיל בין האמת וסקר למה שהוא עיון עקדי
 בחק הית ודבר נכבד בסלמות האנוסי וכרמוז במאמרם אל סהכחתי בהוארם ורחמיו על
 כל מעשיו כתיב סאחנס הרור כזה המאמר זהמעשה סעסס די כיהוא מיכאס סאף על פי
 סכנת רמות נגרמו להרשע או להטיב בעת מה אינו מוכרח סתמסך סעולתם על כל הפרטי
 סגבוק מעל כבזה סומר הכללים והפרטים סבידו העל כבזה סרדנו (וא לא קורן ארשא
 בלומר חף הדבר תלנו בחק אכפי סארץ לסעול פשילות מטיבות או מן קית על פי דבוק
 הכוכבים והסעות הידועות כדי סודאי תמסך פעולתם לזה הפרטי הכרזה בהכרח לפי פים
 ומפני הכללים ופרטים מצד שהם פרטי וכלל זה המאנבה הטעולה סראייה להמסך לזה
 הפרטי באותו עת מצד טוב סגנחתי ככחצאות וזה ורחמיו על כל מעשיו כתיב ומצד אחר
 ראוי לסלם לסכול סכל גדול ולא יעניס למצערים לנתכף כיד חזקה להתדמות לו יתבדך
 המאריך לעוברי רצונו כהם סהלכת בדרכיו וכן כתיב הרב כחלק רחמן מאמר רביעי
 זול צריך סיהו פשילות הרחמנות וכו' ואמר בסוף הפרק תכלית מבילת האדם סהדמותנו
 יתברך כפי סיהולת וכו' (ואגש שגום לכדיק להטיב לפי סהמערים למד' תבך סיהטא יורה
 תכונה רעה קבועה כו עד סידמה לחמת תנינו סתבך סיגני יכו כהם יסכוזה ומהדה סלהית
 הסך זה סיהעבר על מדות בני האדם ומתנהג עמהם כמד' רחמים ואינו כפרש מהם רק
 בארך הזמן כדי סחולו יסוכו סאס יעניס ספי' לאדם תבך סחטא לא סיהס למין סאנוסי קיום
 כלל כמעשה עונות תסמוד יהוג' כלומר אם אתה י' סומר לחוטא עת סחטאו ומביא עונסו
 תבך מי יעמד לפניך סיהס הכליון מצד עכסך ללא יסיה להם סכאי לסוכ וכמא סעולס
 זרכ אכל בסמך כו עמד מקור חיים סיה סליח' סתאריך לו מן טרם סיגי ענו סעונס וזה
 סחיתו חל לכנ' לספס כמעשיו ולסוכ' ל' תהים וראוי וזה כי עמד ססליחה וגו' כי חס

112

ישיגם העונם מאליך תבך חטאם מבלי שום פכאיל לא יכורך ולא ייראוך למה שיאבדו כלל
עתם אבל עתה מיל לא ייראוך מלך שבנים כי לך יאתה
תנא משמיה דרמ כסעל סחמל זרחתל מלכי מורה ומערב
מכחיס כתייהם ומסתחוס לחמה מיד כועס . ככר בתב

הפרק השביעי

לנו הרב בחא פ'נר הסקנאה והכעס יבאן ממנו יתברך כפי התחייב הכענסים לא על
הפעלות כמות פני יתברך מכל חסרון וכן הפעולות כלם הם דומות לפעולת הכחות מבני
אדם על הפעולות ותבולת נפשויות והם כחות מאתו ית' לא מענין מוסף על עצמו כלל וכך
אז לפי אחרם פה כועס ול עז התחייב העונם מאתו יתברך לחטאוי לא שהוא ית' יתעל
כמות פנים כלל משום התפעלות מכל הפעולות רע ואין רע וחסרון כחוק יתברך והנה
להיות השמש השועל הגדול בהיותו כמו סכר לחוס יטענו אחריו רכז מעמי הארץ ויחפכוהו
לאולה ולזה הזוירם התורם באומרה ופן תשא עיניך שמימיה וגל כלל הנה למה שיתבאר
מהחוס והשכל שהעולם העליון פועל כוח התחתון למה שתראה הספע סמךך ממנו כפינו
וכפרט השמש העופה רומס גדול במציאות אלו שהיום הספלים כחם החכם האדם ילדיהו
האדם והשמש ואחרם התורה ומגדר תבואות שמש ותראה הירח גב ים לה גב רומס בענין
המימות וכענין השלים בעול הפירות כחם ומגדר גרם ירחים שפע היות סאין אורה חוק
באר השמש היא קרובה יותר לארץ ולכן כחצא לירח רומס בהוספת הטבע המימי עז
סכר נמצא בחום תוספת המים והלחות בהוספתה וחסרונם בהסרונה ותראה גם כן
שאר הכוכבים החתולים כחם עז שאות כחם א פיתחייב ממנו מה שאין להסלים
מה סככאן וכזה האופן היו הכוכבים פועלים ביוסודות וסומרים אותם בסויו ופועלים
במורכב מהם וזה דבר המבאר למי פעיון במספטי הכוכבים עיון מעט : וגם יראה סלפי
שהיו הכוכבים הם החלקים העבים מנין שאר חלקי הגלגל יותר מקסיים וכאלו הסרככה
כזה נבגלית לזה היו פועלים בעולם הזה יותר משאר חלקי הגלגל מדר עצמם וזאת האורה
לפי הפרם הטבעי שאינו דומה פעולת הספוט במורכב לפעולת המורכב במורכב וכאלו
קובים הם הכת האחרון אינו כשאר חלקי הגלגל בענין כחות אשר בעין ואם סרסו כלכו
הדומה לחזור הגלגל עד שסם ייחד המכיע ולכן כפראנו הכוכבים עינים ולדמיונם גם כן
כמו שאר גם כן במרככת זכרים בתארן טבעה כוכבי לבת טבעה המה עיני וי וזה מה
פיכיא האכסים לטעות אחרים לזה אמר את הכוכבים אמנם אמרו כל כחא הסמים וזה
כזה שאר הכוכבים הקיימים אשר יס להם רומס בפעולות הספלים כאלו תאמר דרך משל
מים לכוכבים הקיימים רומס בדמות או במטר או בטבע משאר הטבעים בהיות עמם
אחד מכוכבי לבת וזה מהם סלא יספיק לאחד מהחוקרים כזה ניהיה מסכים למאמר רבתינו
זל אין לך כל עטב ומלמטה וכל זאולס בעבור זה תהיה נכחת לטבת הדמיון לעכרס וזה
אמרנו והסתחיותנו עז סתאסוכ סיועילך חוי ויקך מה שאינו כן סאיך נמסר לקבל מה
סיוספע ויתחייב מהם הטוב ועד רע להיותך מוסגח מהסם יתברך לכד הסך אומות העולם
סמסרנו למרי מעלה וזה אמרו אשר חלק יי' וגו' ואתכם לקחי' ונתן ראייה על זה ואמר
יוכיף אתכם מבור הברזל הסך שמערכה כמו שאמר רבי אברהם ז' עזרא זו היא כונת
המאמר בסעה סחמה רחף וכו' והנה עתה בעונותינו הכל מסתחוסים לה אחר סנוטים
לקיימים המדומים להסיגת כחות משם וצווכי הדברים האלהיים וזו הסכה באורך גלותנו
סככל יום ויום אנו מכעיסים אותנו במעשה ידינו אין עושה טוב אין עשאה אחר ולולי רחמי
הרכים כמעט היינו כלים יסתבה המרחה היכול האמתו כעל כל אשר במלכו יי' רב טוב
לבית ישראל אשר גמלם כרחמינו וכרוב חסדו ואמן : תם המאמר הסלמי סל :

המאמר

המאמר הרביעי פרק ראשון

ורחמי את אשר ארחם אעפ שאינו הגוף הכונה בזה המאמר הוא כאור אותם שבניינים
 שכלם ש ראה אתה אמר אני ובארו לנו שמה בקס מהטי ל כבדים הא בקס פיהו ישראל
 מופגחים מחתי לכד ולא בקס שתפדה סביפה על ישראל וברוך שתדע הקדמה האביענה
 לך קודם שאבאר לך הענין בפלמות והיא זאת דע שההפגחה תהיה כפי מעלת המופגח
 עד שכמיני הבחנתה הם ההפגחה הטבעית שפי מעלתם וחסיבותם שכל עוד פיהו הבח
 בכבר הטבחלו הטבע בליס הקרב המוניל ולרחות המוניק באופן שתפגל אופן מביאותו
 כפי האפשר ולסיות החי המדבר יותר נכבד משאר הבח עק באופן שתפגל אופן מביאותו
 ש דעת לכן הסגנון ההפגחה המעולה מהפגל הכתוב בו ואם זה בטבע מיני הבח ואיפיהם
 כל סכן שתהיה בהפגחה האלהית כמותם המופגחים ממכה ולכן להיות מבחר המין וסרא
 היו מופגחים מיל לכד ושאר אומות העולם שהם למטה מופגחים מהגרים כל אחת לפי
 מדרגתה וזה החסיבות פים להם לישראל משאר האומות אמנם בא להם מחד האבן וכפרט
 האבן שראשון שהוא אברהם שפרסם מביאותו בעולם כחש ויקרא שם במס יוג' ומאמר
 יקרה נפשו כעיני הס' רצה שיפשה רגסם בטפו כדי פיובר שהוא פלו ומופגח מחתי לכד
 כמו סיכונה המלך לאחד משריו שאהבן שייחד עצמו במיני בגדים יקרים ותכשיטי מלכות
 כדי פיובר חסיבותו ומדרגתו כעיני המלך על כל הפרו אשר אתו וזה הרגום הוא המילס
 פון הכרית רומן לסוד גדול מסוד התורה ובאמצעותו יהיה האדם שלם ועב כאמל לו התהלך
 לפני והיה תמים וההפגחה האלהית ראוי שתדבק בשלמים לא בחסרים ועל כן נאמר לו
 והקומותי כריתי ביני וכיכך ובין ורשך וגו' להיות לך לאלדים ולרשך אחרוך ואמר וסייתי
 להם לאלדים ח' יורה שקיום הכרית הוא סבה להיותם מונסגן מחתי ית לכד וזו היא הסבה
 שמעשה התורה לערל שלא יאכל בקרבן השמש לחיות הקרבן בא על יציאת הארל פסיותם
 לעם ע' ההפגחה האלהית וראוי שלא יאכל בו רק אותם פים להם רגסם נכר פסיה מיוחדים
 לעבודתו יתברך ומופגחים ממנו לכדו והערלה אמנם תורה הסך כונת הקרבן לפי פגוף
 הערל בלתי אהוב לא אכל הוא סוכה לו פאם היה אהובו היה עופה רגסם בו לסימן האהבה
 בגוף הזה ואם הגוף נאמס כעיניו ית' נכתסיה הכפס הסוכנת בו כמאסות ח' סהנפס תסוב
 פלמותה או הסרונה באמצעות הגוף וזו היא הסבה בתסוכת בני יעקב לא נוכל לתת וגו'
 לאים אשר לו ערלה כלות אין אנו רשאין הגדר הסכל להתערב עם הערלים להיותם הסך
 כונתנו האמתית ואם שמה כתערב בהם ימסך מזה חרש גדולה שנאסכ את אשר סנא לאיני
 וכפסור באמות דעתנו ואין לך חרשה גדולה מו כי הכוין דבק עם הכפס וה' אחר שסכל
 מ'ם התבאר לישראל מונסגים מחתי יתברך לכד כמ'ם זה סבקם מהה מתפרס סבינה על
 ישראל והלא כבר הוכחח אברהם ע' בפשה פנננות ככרית מילס פיהו המופגח מחתי ית'
 הוא נורעו ולא היה צריך אהס לשאל מה סכבר נתן לאברהם כמ'ם נספ' ובאמר סן
 אמת שהאבות הוכטחו בהפגחה סלהית סיות רכקה בס וכזרעם ומקור מן' זו ההפגחה היה
 אברהם שהוא האב המתחיל הכרית וכיני ובין זרעו אחריו וכו' התחילס ההפגחה האלהית
 להראות כמ'ם כי דעתנו ונתן טעם להיות ההפגחה רכקה בו למען אשר יבנה וע' כלל הוא
 סיה המתחיל להודיע הייחוד לקיים הכבואה ולהפאיר זה הדעת אחריו ולמסך בני סהרס
 לדמות לו כדעות ופעולות כמ'ם ח' סכל מעלת אברהם וגבולו הגדול באהבתו יתבר'
 עד היכן הגיעה לא לתקות במול ולא לסחד עונס עד סנאמר לו עתה ידעת כי ירא אלים
 אתה וזה תגלית התורה כלה ככל מה סכללס אותך מצות עשה ולת' וסייעודים והספורים

ות' כמו שכתבנו במקומות רבים ממנה אמנם עם היות סאכרהם טובתם בזה ההכרח
 מהחמירה המעולה הוא ורעו היתה ההפכה כתבא' הקשר ודקיות הכרית כלל סכל
 זמן סורעו יקיים הכרית ויעשו פעולה מור' בהוראת הכרית ויהי מונבא' מהסי' אבל אם
 יש עליו פעולות וזרות על טבום הדעות הפך הוראת הכרית אין ספק שההפכה תתקלק
 מהם לגמרי והכס בגלות מזרים שהיו משוללים מכל שלמות היו ככנסים בכריתו של אכרהם
 ועם היות פעולותיהם מנובות לא מהאס' ובעלם כי לא כתן להם עדיין תורה תפלימם גם
 בי הגלות מנעם מהסכל פעולות וי' סדי לזלעבד בטורח סמום אדוניו איך יסתדל בטורח
 סני אדונים קשה ולכן היה בלתי אופ' להם לעבד הארון המזכיר ואדוניסה הנכחי הוא הסס
 יתכרך ולכן רחס וי' עליהם וזכר להם הכטחת אכרהם וא' וירא אלדים את בני כני סרל ורע
 אלדים כלומר רחם אותו הגלות קשה שלא יוכלו להנצל ממנו כי אם על צד ההסנח' שהיתה
 הקדומה המוכחת וא' ורע אלרום ולפי סר' אס אותם חמרים כמיות סהיו רעי סתככות
 והפעולות והסי' הדעות ממה סקנו מהפסד דעת מזר' המירק שלא היה להם דת תפלימם
 רחם להזיכרם ורעו ולתת גרחה להם תפלי' ויתקן סני מוכי סהרונם באופן ספעולותיהם
 ורעותיהם וסכימו עם הכרות הקדום הנרפס כנפס' מן אכרהם ועד עתה וכמו סכנסו
 באותו הכרות דור אחר דור כן יכנסו בכרות התורה לדור דורים וכרות התורה איכנו
 ברית אחר ככדל מה' וזה סר' ימסיד תקון הגוף והנפס' וזה ס' יספיע גם כן תקון גוף
 ונפס' אם כן סר' כלל וספיו סרט ולכן כאמר בה' יהיה תמים וככ' כאמר תמים תהיה עם וי'
 וגל להורות סהכונה בה' ובה' כאמר להיות לך לאלדים ולזרעך אחריד וכאמר ככל' למען
 הקים אותך היום לזלעם והוא יהיה לך לאלדים והקדים תחלה ואמר לעכרך בכרות וי'
 אלדיך וההכרה סון כונתה הקים וכתן הסכה התכליתית בקיום הכרות סהו וא' למען
 הקים אותך היום לזלעם והוא יהיה לך לאלדים וכמו סכרות סמילה היתה לנמסבי' אחריו
 כמון סאמר זאת בריתי אסר תסמרו בני וביניכם וכין זרעך וגל' וכאר כורך קיום הכרות
 סון להם וסזורך סהולתקן גופתם ונפסותם אס תקון הגוף כהקנותם המדות הטובות ותקון
 הנפס' בהסכילם הדעות האמתיות וא' כי אתם ידעתם את אסר יסכנו בארץ מזרים וגל'
 ותר' את סקוניהם וע' פ' יסכנסו וגל' והודיע סעונם הגדול סיס' למוציא עבדו מכלל הכרות
 סון לימסך אחר סיכר ותאוותיו באופן סהחמר סלג יס' ד נפס' וא' למען ססות סרום וגל'
 קרא לחמר ונפס' הכהמיות ריה' להיות כוסה וחלקה ריה' מונס' חמריים ומעניי' מוחס'
 וקרא לנפס' הסכלית כמאל' להיות מתעלפת כמאל' לטמוע דבר וי' ואמר סאס' כז' אין לז'
 תקנה אבל יסטר כנף ונפס' והודיע סדיו סכלל יסיה כדיו סרט וסהפרת הכרות תהיה
 סכת חרבן ארכס ועלולס' מדחי' להי' עד סיתמסו סגו' על זה וי' אמרו על מה עסם וי' ככת
 והודיע סמרוכ סחרבן והכלייה ססופנס' כסיר' אלו האומות זה יס' סני דכר' אי' על מה עסם
 וי' ככת סחרבן כזה ור' לא היה במקרה אבל יססכה גדולה עליו ס' סנודע לכל היות
 דחמיו על תעסיו וככר יהיה כסלא כביניהם אף על פי סים סכה קדמה על זה ס' אכדון
 מה היא ססכה סהוא יתברך חרס חרי גדול כזה אחר סדרכו לרחס' על סהוט' והסוכ' על
 זה כי טכע סהאס' כן חייב להיות היות מנוכה סבעולס' וכפרט ל' סר' אלו סיהים גמול דחמיו
 יתברך וכסל' איתו כעל כל אסר גמלס' וא' על אסר עובו את בריתי וי' אלדי אבותם סכרת
 עמם סהכזו יח' אותם מארץ מזרים כלומר סגמלס' טובס' כון סיזי' אס מעבדות לחירות והס'
 בפני ט' ט' סהסרו כרית וי' ואין לך ככלה כון זה כתיבת טעם למה סאל' מה חרי סהף הנדול
 סזה אולס' למה סתמסו על מה עסם וי' ככת אמר כעונם על דכר' סם ולכונ' עבדו אס'
 אחרים וגל' ולא חלק להם למה סמעלת ארץ יסר' אלו מחוכה לארץ גדולה עד סאמרן כ' סל

ומה כנגד בית המקדש של העולם והסכה סשהטנחה דבקה כס יותר המהר מלפני הימים
 מהש תמור עיכוי אלוך כס יוסף מוס עשו על עם היתו המור כלל הקוס יותר נחשב
 לחטא פלי בהרץ ישראל ממכונה להרץ ונה לסבת קדושת הרץ יסר לא היו טבעה לסבול
 שוכרי על כהם ולח תקיח החרץ התבס בטמאכס הנהם באמר קחה את סגוי ויהיה פירוש
 הכתוב וילכו וגו' אותו עבנו מקור מיס חיים וילכו הקרי כמות אהיס אחרים עבנו העלם
 כעבור העולל ואם תמור סיט בהם כה להטפה עליוהם להרע הו להסיב לה כן אכל הם
 אלוהים לא ידעוש דל להיטנויבהם בטוס כר הס כן פעל העבודה להם הו לריק בלא
 תועלת ומה תמור הו טבע החרץ יחייב לעבדם כי המטלת הלו הכחות כס דע סחין
 ממטלת ובהם הלה לוחו סתקוס סלה חלק לטוס הומס רק כל הקודם זכה בו אכל החרץ
 יסר אל איכס כן ממתחלת הכרחה סתקוס יתברך ליסר אל כמו סנרס ממחמד רילה סיס
 דרך להטחיל התורה וכו' ונה חמרו ולה חלק להם דל סמקל טלה חלק לטוס חומס הו להם
 דל להלו סלהות וסו חונה להרץ וסס ממטלת ועל כן חמרו כל הר כחוס להרץ כמי
 סחין לנאלוס והכן כונת מחמד די במחמד חוץ כון מה סכונכו הכחנו כהן ונה מלהיות
 חמונת סחרוס סלה כה עליה סחרוס באמר כח באחדותו ית וסחינו גוף הכל בריך סחמין
 סחרוס דרך קבלס כהס סחין מופת על חרוס העולס ולח על קדמותו סהס הוס מופת על
 קדמותו סיינו כריכס לכמר כונת הכתובים באופן סלה יחלוקו למופת במחור קוי סיפורס
 כל מה סכח עליו מופת וידע טיס לנפירוס בהכרח אכל חחר סממכונה בו דרך קבלס
 לכד לא דרך מופת דקת הססוסים כפססס וכן סיה קסס לזי טעס פתח בכרהסית לפי
 סהתחלות חיו חמ' סתסיה רחוי סתסייכלמפורסמל לכעל אותה סהכמה וסנה זו סהתחלס
 כמעסס כרהסית לתורה סהיה חממכו סיה כסתרת מחד מהסיון מי ימכנה ולכן תמס
 נחמר ססס כח להוריתכו חרוס העולס יתחיל מהחרס סוס לכס סהיה מנה רסמונה וכס
 יתקיים נכ חרוס העולס כסכת הנפלהות כמו סיתבאר במקומו וסיה דילכו כזה וכמטב
 הדברות כי ססת ימיסעו ומה לכו כעכין ארבע כהדרת וגע' וחרס ומה סכל לו העכיסים
 עמוקיס מחד חחר סחרוס העולס לח סתב' כחונת די לכו דרך קבלס לכד מודע סתחילס
 כתורה כו' סהתחלה העמוקה מנר הכקירס חף כייס ממחלוקת עליה ססהילו וכחיסו ותו'
 זס סקוסי כח' מסס כה מעסיו וגו' רכס כוס מלה סתכלית ישראל מחבריס ותת להס חרנות
 גוים הו קבלת התנוה ועכיון כה' וזה סמהתיכוס הקדמות מבחוסים וס וחר בי לחיו פעל
 כל זאת לפי סהעולס קדמון וחס סיפתכס דבר מטכעו בטוס כד ויחמרו סיפית יס מחברוס
 בדרך מקרה יכחיסו סכפלהות וחר' סלקיות ישראל חרבות סכעס גוים הו פעל לכטיס
 חיו וס מפי עליון וכחיסו קבלת התורה ויסר למסיכוס כנגרס סהעולס מחורס וזו כרוח
 סבירו לסנות סטבע וסו יתבר' מטגה כהכנס המעלה להכחילס כהלס סיותר סמוכה בהרץ
 סהס חרמויס לה לכן יסויות כלית יציהתס ממכו' קבלת התורה וככוס החרץ וכנין כה'
 וכל אחד מאלו יס להס תכלית אחד כעכמו סכסעת בדיקת העולס בהכחל עליון גוים חלק
 זו סחרץ לעס סנכחר הו יסר הל וייחרס להס וכן חמר הרמבן כשר סת כח' זל רע סחרץ
 כנען לנכלותיה מהז היתה לגוי סיה רחווה ליסרל והיה חכל כהלתס כמיס בהכחל עליון גוים
 וגו' יכב בנלות עמיס לחספר כני יסרל אכל כהלתס סקכה לכנען מפני היות עכד למרס
 ליסרל כחרס סמסקוד ככסי סחרץ לעכדו ער סיגדל וזכה כככס ובעכד עכ' ולפיות
 חס כן חמונת סחרוס סרס לתורה וחמונת הקדמות תפול סתורה ככללה כמטה לכך פתח
 ככרהסית כמי סכונס סכית סיקדיס היסוד לכניכו כן סקדיס סחרוס כי סו ססוד תרוענו
 לפיות רסויות סמחכס סחרויות סהעסו וסחרית הענין ותכליתו הו סתורה וככוס סחרץ

לעיות

צבנו בית המקדש וכל הדברים האלו מיוחדים על ארני מהרש"ם ולכן היה קודם כתיבת
 התורה וזו כונתו כי באחר אט כן מכלל המיתבאר סוף מתחלת כריאת העולם כתיבת
 להיות נחלת לישראל אעפ"י שאר הארצות לא כתיבתו לאומות מיוחדות רק כל הקודם וזה
 הוא חלק להם כולם ואחר כתיבתו או הארץ לישראל וה האומה מחדת בהסגרה שלטית
 יותר מהם כולם אין להם אומה וכותה עם סיונת מחויק עליה אבל זה דמש כמו סמחית
 בככסי חברו שלא כדון סוף חקתו מועיל כלום והן סיוס ישראל תגרסי ממנה ויגל יהודה
 מעל ארמנו על ארמנו כבר העם היושב בארץ נסוף עין לא נכו לסיפת להם כמכירה פסוקה
 עולמית אבל ים להאמין פתסוב הנחלתהו אל עמם ואלו היה כמו סיפוב פיסוד לתקומו
 הטבעי בסור סמוכ אין להתיאם להאמין זה בארץ גלותו זה יתממה באת מסוינו כי
 בארץ אבל זה דבר נסתר וכעלם ממנו וגלוי לפניו יתברך וזהו פסיוס ואחר הנסתר לוי
 אחר סאמר ויתסס יי מעל ארמנו אמנס אומ לבסול כל דברי התורה הזאת בה להורותינו
 נבחות התורה וכי לא הכניס סלכו כמו לאה כי רביס יצאו מכלל ישראל וכפרו עקרי התורה
 להורות כי לא כל הכניס סלכו כמו לאה כי רביס יצאו מכלל ישראל וכפרו עקרי התורה
 לאורך הגלות ואמנס באומ בארץ ובחמה ובקבץ רמו לבגלות גלות ככל יון אחר ולפי
 סזמנה בגלות ארץ ככהו בקבץ גדול כמנס ירמיהו קפפת עלינו עד מאד אמנס אף על פי
 שהקבץ גיול קץ עם להסך וזה אמרו סויבגניו וגו כלומר אינך בריך רק להסיר סמוכ
 סהוה הקבץ סבל למרי קדם ותליפנהו ברצון ואמנסו כלי טורח כלל כסוב ארץ בלב סלס כמו
 סיפוב פיסוד אל תקומו הטבעי בגלות בסור סמוכ סהכריחו ומכעזמנן מס לבלתי יסוב
 לתקומו כן אכחנו עם סיות עובותינו מכענו אונתנו מסוב לתקומו וארצנו הכס כהעטר יו
 לבו יסור סמוכ וקל מסרה יסוב לאיתן ממסלתנו מרד סתאום ונכטייה סיס לבנו לעמד בארץ
 כמו סיס ליסוד כטייה לתקומו הטבעי וזו סכסם אכלי סאמר ספי לארססם לך לך מארצך
 וגו ותמבא סאמר סיתכן באותם פרסס סכל מה סאירע לאכות סיומן לכניס אכזה הדבור
 סנאמר לארסרה סבלול לכל ישראל ולא סזכיר סכפוב ספאראסו סארץ ולא סיניד לו אונ סיהו
 זאח יתך והוא מעצמו הך לארץ כנען חפני סטבעו ספלס סטסו ללכת לארץ סלמס וס
 ויבאו ללכת ארצה כנען כי כאשר ים לכל יסוד כטייה טבעית לתקומו הטבעי כן ים לכל
 אים כטייה טבעית להתחבר ל סלס וסחסר ואכרהס סתאום ללכת לארץ ישראל ולסו סתאום
 לסיחכר עם אכסי סדוס לחסרגנו במנס ויאסל עד סדוס וכאל נטבע כטייתו סעירסו ללכת
 לארץ כנען סמיוסרת לו מז ומי בראסית ורסס ססס יתכ סיליוד כס ליכחק לא ככל וזהו
 להעלותו עולם לוייתך לסורות כי כמס סהעולה כלה כליל לבנות אין חלק לבכוס ולכעליס
 כה כן זה סכן הכלל כל ישראל ונבא מחלניו כלוליו אין כן חלק סר מפריו מעלס ווא ויקרא
 אכרהס מס המקום סהו יו יראס כלומר סהסנחה על זה סכן וסמבאוי ממנו סכקראי ורס
 ברכי וזו אמנס תלניה באל יתברך לכו סמוסל בארץ וספניס כן סככר ירסס כעניניו
 בלס באום פסיס מופע תפושט עולמי אמנס כחידת זה סבן על כלס לסייתו סלס ומילד
 כקדושת סנף אחרי סקכל אכמי עליו ועל זרעו סמילס אמנס יסמבאל לא גולר כקדושת
 כזו ולכן סיה ראי ויכחק לסקרא על פס האכ סככר ותר מפרא כניס וסיה ראי לאכ
 סככר להפיתס לנגבורנו וזהו סכאמר לנו כי כיכחק יקרא לך זרע ולנלכדו ואת ירופת חל
 סקדושת סכלר כקדושה ולני איות סיות מוסנח מאתו יתברך סהוה קדוס סכפי סלמנו סמוסנח
 תהיה סלמות סספנחה וסמפניה וגס כן סלמות סמפניה ראי סיזכר ויעספ רופס כמוסנח
 יוא וס תקדושתו וסיותם קדוסיס כי קדוס אכי יי אלדיכס כלומר אס תרבו להיותס מוסנחי
 פתנו ראי לבס סקדושתו סכדוס ליוברס סתהיו קתסיס כי קדוס אכי ונלמת קדוס סכאמר על

117

ההפרכה והסכרל כמנהג אס כן בהכטל היחס והרמיון סבין המצניח והמסנה תתפתלק
 שהסנחה ובפרט כמיעסה המוסנה פעולות כפסדות מורות הפך הפר כמסניה והכס בעת
 עמדת ישראל העגל סנחה חסוף היותר מגונה בעיניו יתבר' במנהג חס' ל' וז' דע סתתם
 כסתתכל בכל התורה ובספרי הכבאים לא תמצא לוסן הרון חף ולסון כעס וקבחה אלא
 עז' לבר ולא תמצא סיקרא חייב וי' הוסוכה אזכר קלח עובר עז' ח' כל זמן ס' ישראל כולסנו
 אחרי עז' היו חייביו יתברך ספך זכרהס הקברא אהבו במת אברהם אביה ח' כ' כולסתם
 אלא תסכיס עט כריתם חכבל ומוס הנד ראוי סתכבל סהסנה חמס אחר ספסירן
 סרמיון סבין סהמונה והמסניה הססנה ח' כ' כטלה וסיחס סהסנה סנה כרית' וסרת סיהס
 הנה ספסולס סהמסרת סהורס הפך כונת כרית' ולזה בקס חרצה סהעס סיקחטן חי זס
 מין מהחטא סיהיס חל יעזכס כ'אוסן סיסתלק סהנהתו מהס לנמרי חכל וכל אכל וירחמס
 יכבוס עוביתיס כ'אוסן סיסמור כללותס ויהיו כעדרו' מהפסד והף אס יהיו כלסס כ'איס יהיו
 קיימים כמין ז'אס בקס סתפרס סכיה ע'ל ישראל ונתן לו סנח' סני ולכוון סהס ססמרון
 יס' ולא חכד וכרס חני ארץ כ'ארך הלות והכרות סעברו ע'ל יסס סלא סמרס רק סהסנהס
 סאלסית הרבקה כס למור כללות ס'אומה ולא ימחה פס ישראל ע'וד מהעולס אעס סחט'אז
 לפסיו פ'עמים איך קן לא סלחס כ'וד פ'פעס לכלותס ע'ד תמוס אעס ססיו ר'אוי לכך לרבו
 ע'ונותיס וכ' לסכת ססוף יתברך הכטוח למסס סלא יסתלק סהנהתו חכס לנמרי והף כי
 יסיו רעיס ל'י' ז'אס הנה אכ'י כורת כרית' וג' והכרית' הוס אהכס כ'א לקייס מה סנת' למסס
 פ'וסרס סכ'ינתו ע'ליהס אפילו כעת חט'ס ולא יעזכס סיסיו אכ'ודיס למעתס ז'אס והף נס
 זאת כהיותס כ'ארץ איכ'יהס לא מאסת' וסמ'יחוס הוס סתלק סהנהתו מהס חכל וכל ונתן
 ססכה וזמר למס כרית' אתס והוס כרית' סנ' כמסוק הוס חכ'י כורת כרית' סכבר
 סכ'וד תחלה כרית' ח'כ'ות כ'אמרן וכרתי את כרית' יעקב וג' וכ'אר סחף ע'ל ס' ס'וכ'וד
 להס כרית' אכ'ותס עס כל ז' ר'אויס לעזכס לפי ספסולתס כנסדות ספרס הכרית' הנה
 וכטלה יחס סכ'ינ'ו יתברך וכיס' ז'א ס'אמר יע'ן וכ'ע'ן כ'מספטי ח'אס' אס כן סזה הכרית'
 סנח ע'ל תכ'או וכל זמן ס'כ'טלוהו איכס כע'לי כרית' אכ'רהס אחר סלא יעסו מעסיו א'חכס
 מה סכ'ילס מהכליון וה'אכ'דון הוס הכרית' סכרת עס ח'ס וע'ליו כ'ח' להסר כרית' אתס
 ז'אחכס אמרו וכרתי להס כרית' ר'אוס'ס הוס כ'מוסיף טענה וסכס סלא וס'יגס כליון וזה
 חכ'ר סהס ר'אוס'ס ככרית' למס יתברך ר'נה לומר סלא כרת כרית' עס סוס אומה רק
 ע'ד מהס וזכ'ר סהס ר'אוס'ס ככ'חירה לו יתברך וככרית' ר'אוי לו ס'וכ'וד אותה הקדומה
 והר'אוס'סית ס'אכ'ה ולא כלס והף כ' יהיו ר'אויס לכך חכ'ר ע'ב'מס כ'מו ס'אמר סכ'יח קדומה
 לזה זכרתי לך חסד כע'ודיך ע'ל כ'י כ'אמר ידרו'ס הכ'ודר היותר מוסוכ' הנה ר'אוי ס'יהיס
 סכ'כ'ר ח'כלו קייס וכ'רס כ'אותה סכ'חירה הר'אוס'סית והקדומה ס'ד'כ'ונית מעולס' ח'לן סכ'ן
 ככ'חירה נליס וס'פ'רסמת כ'ן ס'נעס'ת לישראל כ'מסות וכ'מוס'ת'ס וזסו אמרו אחר ס'וכ'אתס
 אותס מ'ארץ חכ'דיס לעיני ח'בי'ס סורס כ'ז סני דכ'ריס אחר סכ'פ'לות'ס סעסס כעכ'ורס
 ז'א אחר ס'וכ'את'ס אותס מ'ארץ חכ'דיס הכ' ס'פ'רסס כ'רנן וסכ'חירה ה' ס'נעס'ת מהק'כ'ה
 לישראל ז'א לעיני ח'בי'ס וז'א ח'לן ר'אוי סתבלה הומס כ'ן סכ'כ'רת'ס ח'סכ'ודר ס'אמתי יתברך
 והר'אוס'נה כ'מעלה חכל ה' ח'לן ר'אוי ס'פ'נ'ח'ה אלוסיס לנמרי אכל תמיד ע'כ'יכ'ה ז'אס
 לסיות לך לאל'דיס אכ'י' ו' וה'אגס אמרו כ'ר כל ע'תך אעסך כ'פ'לות'ס רמ'ן כ'ז למס ס'ח'סך
 מ'סס'נהס ס'אל'ת ס'ח'ו וחדת' כ'ס ז'אס סחף ע'ל ס'י ס'יקומו ככל ד'ור וד'ור איכ'יכ'יס לכל'תס
 לא ת'לס כ'וכ'תס ויס כ'ז ס'הפ'ל'ה מה סלא כע'לס וזמר ס'יסע'ל כ'ס לתועלתס כ'כ'ד'ר'כ'ו
 אס כ'כ'ות יע'ז'ות ס'מ'כ'נה הטכעי ז'א אחר לא ככ'ר'או ככל ס'ארץ ז'אס כ'כ'ות סלא יכל'ל

אל וכל המים וגם הכטומות יתברך שיתעלה מזה בעיני כל העם אשר פגעו בסלמול סיריה
 בו וזה נראה כל העם אשר אתה בקרבנו ואמר בסוף יוראו מנפת אליו כמנפת מעסה יו
 כי נורא הוא וזה סיה מזה קרן עור הפנים פהכמת אדם תאיר פניו והפלטות ספגותיו
 יונק בתוכו וסב כאחד מבוא המרום אב התבאר לנו מכלל מע מה ספק מרעה סתפרס
 פכיכס עלי ישראל לא היתה פרטיות ובאותה פעה לכד רק כוללת ובכלל מן מכלי ברק לחטא
 יעראה פלוס הענין סרמונו עליו בוטה עליו דעת דול בעשוק ססוכן בעקן טומאות אעפ
 ססס טמאים פכיכס עמהס נדי עתה כמה סרמונו כפלה הרואנסה

הפרק השני

הפאלס הסכית ספקס משה מלא תפרס פכיכס על אה ונתן לו
 סכ וכלפניו אכיו עמך וגו סכוכס בוז סכפס מכולרת מהרואנסה
 יזה פאחר סהספגחה האלסית מיוחדת כזה העס אוכה מיוחדת בעאר סאומות בעבס רק
 במקרה אס פן זס סכבדל המקיים סיס ביון ישראל לכה סהספגחה אלסית דכקה ומיוחדת
 בס מטכ בכה כיה סס כמסרס למערכות סמסס כלה אסר חלק יו אדנדך אותס לכל העמל
 תחת כל סמסס ואמר אחריו ואתכס לקח יו וגו וזס כעמך כסכאסך מרציתו הנה ידעתי כו
 איון אלד ס ככל הארץ כיה אס ביוסראל ואמר כיה לא יעשה עכך עולה אנו וכה לארו אחרס
 כיה אס לריו סיות סהספגחה האלסית והסכהבה סמוערת מאתו יתברך כזה העס לכד
 לא כאומות העולם ובפרט כראות כביאו סיותו מואס ככבס מעסקות כוער כסיו מתמוך
 כשאור ולא רצה לקחת מידו מואס אף כיה סרבה לספיר כמס כאמרנו חי יו אסר עמדת
 לפניו אס אקח ויפטר בו לקחת וימאן אמהס אמרו אסר עמדתו לפניו הרס סיוסג עומד
 לפניו יו לפרתו ולכך כסמו וכי הוא אוריס ומעפיר וכותן כח לפעו חיל לרכסס כו וסכס
 זו מרת סססתפק מכולרת המכזה כסלמי ובפרט בככאס סלח תראה מם אברסס בסכת
 זו סמרה סכמכאת אכלו ולא תאמך אכיו סעטרתי את אברס סהעוסר סאמתי סוא סססתפקל
 על סככרתי מכלי כקסס מותרות ססך סכסרס סכפסס גבוהס וזו מרת ממון אחרו כמדת
 סל בלעס ולכן כעמך ראה והאמין סלמלו סכמכא ביוסרל מואלו סעלס ביו סלמך המכהיב
 יורס על סלמות סמוכהנו מאתו והסך כהסך כמסמוסל מקפסס על ססת און כל מסרתו
 רכסו וכראות כעמך ככיא סס' מסתפק כהכרתי לכד האמין סו סיה סכסס סעכמית לו
 כקנותו סלמות וסססס הככאוי סבה יעשה סאותות ע' מד סהספגחה סלססית סדכקה כו
 לסלמותו וסאמין כסס סמיוחד ואמר וסלח יו לעכך בדכר סוז וידע סרפואס סאמית
 מסכרעת סיה רפואת סכסס כהקכית סרעוה סאמיתו רפואת סגוף סמדות סהאבות
 וזו סכפס מחילס מהלסי בהספתותנו כית רמון ואל מתככל כיה איון לבו סמכיל עס המעש
 וכי כוכתו כלה לר' לא יתחיה לאל אחר רק כמוכרח כראות אסטיב כד דעתו ולכו ספלס
 כרכו וסלמו לסלוס וידע סהסלוס סאמתי סיה סעיון כתרורס וכמכונתו כמסר רכיו לכסכררי
 כל סעוסק כתרורס לסמה כאלו עוסה פלוס ביון סמלית סל מעלס ובסמלית סל מטה סכאמר
 אז יחוק כמעיני יעשה פלוס לי אמר רכא כלו ככס סמסס וארץ סכאמר ואססס דכרי כסוף
 לכטוע וגו רכיוסו יאמר כאלו מקרב ספאלס והכס אלס פמליא ס' מח' וסעוסק כתרורס
 עוסה פלוס כמכנה עליון סוהא סכסס סמסכלת וכמכנה סתחתו סוהא סגוף ועד' ג' כוכס
 סמסס וארץ אולס אמרו כאלו מקרב ספאלס כאלו סהרות סאיון גלות כגלות סככל ויאמר לו
 גולס כל ומ' סאיכו פלוס במוסכלות ויאמר כן חורין כעת ספלס בעיונו ולכא עלל סעוסק
 כתרורס ל' כעיון פלוס יכא סכלו מכלות ססתיות לחרות אמתו לזס תמכא סככס סככיא זס
 סגלות סאנו בו סוהא סכס לסכסוף עיון סכלכו ולהאכיר חכמת סכמכו אמר איתי כהגבולך
 נחסף ולא אור ואמר בהכטיח ומן גאלתנו קומי אורי ואמר לאמר ג' אסור' וכלו ותמכא סלס

פאמר רביעי פרק שלישי

להתנבאות היה לריך להכנה רבים והדרגה א' הסלמות מה סלא ימלם זה במצוט הזמן ואחש
 אליהו מתוך זמן מובט בזה פערד עמו לא כסלמה הכנתו להסיב מה ספאל ממנו ולכעבור
 כמות אונף הכנתו אמר לו אס תראה אותי לוקח מאתך יהי לך כן כלומר אס תסיב בהלקח
 מאתך ותוכל לעמד באותה המראה ואותו מעמד דאוי יהי לך מה פסלת למה פזה יורה על
 פלמות הכנתך בקבלת סכנאס ואס איז לא יסיה כי איך מוכן ערוין להסיב מה ספאלת
 סנה מכלל מה סאמרנו התבאר סהיט קורס היותו כביא ומציע לסלמות זה הספע רריך
 פ'מלס סהכנס וסדרגת סהכמה ונולת זה א"ח הניעו לא ספעלה ומזה סדר יאמר סהכביא
 יתך ככר מהאומה לפי סהסתלל לספליס עצמו כסבי מיני התקון אס תקון סהפס והנרף
 יותך מסאר סהיסיס עד סהניע אל סהפעלה סעליוכס סאספסר פ'סינע סהיסיס מהמין סהכנסי
 פעליות כאחר ותסרסו מעט מאלריס ומזה סדר רורס ככל סהכמהות ספסלות כמו סאמר
 כל סתה תחת רבינו כי כל סהכמהות ספסלות דאוי פ'ספת כדולמי פלו סהפס סהכליות וסוא
 נפס סהכביא סליומר סרככותו וסוב מונן יסליס סררתו באופן מהסלמות סהפעלה סאפסר
 לררס להסינן כמה ססוא ארס עד ספסכ כאחר מהסכליס כמו סאמר ויהי סס עס י"ל י"ס
 וליפס לזס לא ספסל וסכוכה באמרנו יהי סס עס סאמר סרכקות פ'ספיב עס סעלה סרספסנה
 סיה סס כ'אחר ספסליס עד סהכמות סהמריות לא יכדו לו לקבל ספסע סהלסי אכל סין
 כעצס סמיי לטואר סאיז סהמר מנגד לטורה להיותו נקי מהסדר סרכל ספסע סהמר סהספס
 כן כי סמרנו ע'סכודך כס עד סנת ספסמכתות סהאונות סהמריות לגמרי ולא נגד לנסמ
 כאלו מטכס ערס סה'ספסיריי וזה סהעיד עליו סכתוב כרדתי מהסר כי קרן עור פניו
 יוראו תבסת אי כלא כעסס ממין אחר עד סן הר תמוכנו וספסוסיס יכלכלו ראותס ועיניסס
 כמו סיכלכל טוכן סרסס חס דראות למסתכל כגדו לחונק אורו וזה לטוטו ולזס סיה כרדי
 סהמיה על פניו כדסיס עמו לחונק אחר תמוכנו ותלפת ראותס ואס ימכא אור עמיי יאיר
 סגסס סמקסי ויזריחו איז להפלא אס ימכא אור רחמי יאיר גסס מה אסר סוא כמעסס
 לכנת ספסיר ונהס אור סרוחי סהפס סהסכלית כמו סאמר כר יי נסמת ארס וכסלמות
 תאיר סהנף סהסוך כמו סאמר סהמת ארס תאיר פניו וכל סכן נפס סכביא סהסינע סהלמת
 סהמתי סהפסר להסינן וכל סכן מהס רבינו עליו ספסלו סכא לתכלית סהלמות סהמטב
 למין סהכנסי ולכן סכ גופו ספסיריי וכסיר כווסר כעצס ספסוס לטואר עד סאסילו כמות
 כסאר כגופו אונף סהכריות וספסירות סהיסיס כן מתחלה כעורנו חי וזה מהי סיורה על
 פלמות אונף סהנף וכי סיה תממיס מתממיסי קדוסס וזה סאמר סכתוב לא כהתה עיניו וגל
 יאמר ספני סעלנות לזה סהנף סהנך סאר העפסיס המיסיס סאחד פלח כהתס אונף סהמראה
 סהיה כן מתחלה אכל כסארס כן על אופנה סרספסן סאלנו סיה חי וזה סהנך סאר חיסי המין
 ויובן זה באמרנו לא כהתה עיניו ויהי עינו כמקוס סזה כמו ועינו כעין סהדלח רובה לומר
 מרסו וסר פניו וסר תמוכנו ספני פלח מת כסכת סכטל סיחס סכין סככות ספסעליס
 וסמתפעליס כאלו תמר סהלמות סרסיס כסתלק ממנו וכלסו סחוס סככבי וזה סיה סכת
 מותו לא כן אכל מת כרנץ אלהי לכד ספואל כפסו וז סהמיתה כקר אס סלסון רבותינו זכרס
 לברכה פסיקס וזה אומ' ולא כס ליאה וזה סהנך סאר סהכניס סהמיסיס כמו סאמר ספסילוסין
 כמתקמו כסכת סהמות סהמסתכלרס כסאמר סליסי-מחוס וסחוס כתלות סהאמר אמר
 זה לטוני ואלס יקרה סהפסר ככלל לסאר כוטל סיחס סכין ספסעליס וסמתפעליס ע'פ
 דאוי סיה לרסיס סככדל מסאר חיסי המין כסלמות פלח קס כמהו סיהיסי גפסו אחרו מותו
 ככדל מסאר העפסיס כככדו יסתכח מי סהכביא פכל קדוס כזה כמין סהכנסי לסור' כדכד
 ספסעית סהלמות על סכל מוכן סכלי פילות ונתקן סהאומה לתפעלת כללי למין ולכן סהי

יצאו הפלוגים עם סיוותו שלם מכל איסור לא ערך שלמותו כלום כהעדר האומה אחר סידור
 פסחת כבואתו והתחלתה סיים לכבוד האומה וזה אמרו וצפתה אם תפאח טפאחם וכו' וזה ממה
 שיוצא על גדול ענותו ואספתו סעם המתנבא בעבורם שאין שלמותו כעדר לפניו מאומה
 עם העדרם אבל יבחר הוא גם כן העדר עמהם אף על פי שידע ודאי שיפאר אם שלא
 חטא ולא טען היבטח ואפסך לגוי גדול ואמנם אמרו מספרך אחר כתבת המון לספר תורם
 סנתן על ידי גורו כזה ללחות הכאמר בהם והמתבטב מתבטב אחרים וכאלו רצה בדבור
 שימתהו מכלל המציאות פאלו לא היה בי מי סמחה וכו' ומספר תורם סרי הוא כאלו לא בא
 לעולם ואמנם סיים זה כן הסתורה הן הפלגים היא כלום קצר מחוקה בנדרת המציאות
 בכללו ובכליו ברמתו או כסירום לחיותה כוללת כל החכמות והסודות והידיעה מכל שלם
 חלקי המציאות כמו ספכת הרמז וכו' וכבר כרעה בפתחתו לפירוש התורה והוא יתברר ברא
 שאדם שהוא רפוש המביא לכללו עד סנקרא עולם קטן במשה הלק דאמן פרק ע' והפסי' ע'
 גם כן על דר החכמה סמיה חיותם רפושם על סודות המציאות והיא תורתנו באלו כי
 היא חכמתם למען פסיח בוללת כל סודות המציאות ופותרת בה כל עיון הנחמדות ולכן
 בקראת תמימה ואמנם ייחדה לישראל ואמר חכמתם וכו' וכתבם ולא אמר חכמתו כי
 שהשלמות ראוי שיוטע לעמוך וראוי אליו והנה ישראל הם מבחר פמין עד פסם לכדס
 בקראו מין האמנם ול אפס קריוים אדם וסודרה שבעולם אמנם יקבלה המוכן המעולה
 כי לא תסעע איוו בורה פתורתן על איוו חמר פוורתן ולסיות התורה בורות ספסם סנקרס
 במין עד שמתעבמת אותה וכותבת לה המציאות האמתית ומסיבה עבסם בכליו נבחי באמרי
 מסיבת נפס לכן ראוי שתכתב אן התורם למוכנים אליה לקבלה וסם ישראל לא אומות שכל
 אחר שאין להם אן היבנה שבעולם וזה כוון ספסב באמריו וי מסיבי בא וב' סודרם סיוס
 וישראל יותר ראוי בקבלת התורה מאומות שבעולם ולכן כתבה להם כעבס ולסם במקרס וזה
 שאמר מימינו אדם למנו אם כן אחר סן התורה בנותבת המציאות ומקסם ספסארן לחלק
 שיותר בכבוד סבאדם שהוא ספסם ומתקן עמו תקן שלם גם כן כפי סאספס כל מי סמחה
 וסלמותן אן התורה הכה הוא כלו לא סיים פמי פססר סלמותן סמבר סנורה כעדר מסלמת
 האמתית וציון כזה והנה מסס רביבו עליי הפלוגס בחר סעדרתו עם סעדר סעם המציאות
 שמתורה ספסר בבעולם ססם סמחם וזה לרוב ענותו ואספתו שפס וזה ממה פיוציה על סיות
 פרכס פסר סמדרך ספרנס סיסר סיותן סלמותן לולסו יותר ממה סיקח לעצמו והסרנס
 סעולן ססך זה וסו אסר יקח מססוכ לעצמו יותר ממה סיתגסל לעצמו ומסרס כססך כמס
 ארסטו כססר סמדות מאמר חמיסי וזהו סנרסלי באמרן מספרך וכו' וכתב סר' אכע וסו
 למנו כבר פוירסתי כססר דניאל דניאל יתיב וסיפדיו פתיח כי כל סנורות על סכללים אן
 על ספרטיס סס כמערכות ספמיס וכבר סודר חכמיס פני חיי וכו' וסס לפי דעתו אחר
 ומספרך ירפס למו' על מערכות ספמיס כמו ועל ספרך כלס יכתבו וסנה לדעתו זה יקסס
 ספסוכה ספסיבו יתברך מי אסר סטא לי אססנו מספרי והנה מצינו סענין בססך כמס
 בדיקס מעיב אליהם כמעסס רפעיס חבד חיוב סתעדרות ורפעיס מובלתיס ופלמתינות
 ואומר לא לחכמיס לחסם וכו' והמאמר גם כן כפי חיי וכו' ואין יאמר פסס יתברך מי אסר
 סטא לי אססנו מספרי ומצינו סוטא בסבר בספרת ועוד מסעסס לומר וצפתה אם תפאח
 סטאטס וגו' מחיי מחיוב ספמיס סמחמיים כאלו סיסבספס כפינו ספסיחיבוסו לו מסס
 פדר רע ויאמר סימחה ומחיוב סטובות פסיפולו פאינו רוכה עתה כסוכתס גם אסכתס
 אלא סו ססברא כטלס קטנה לסקפה אף כי לאמר סתפס רבינו עליי הפלוגס אן

און דער סעל לויבן מערכות המיילסלמותו והראש אשר על מטה פסח כללי עבדו לו ספר
 ויעתוך כסם ואכל לא יסלטכו חיוב מנה ואף אם יבאור לו כסף וזהב אם חסוק כסמו בכל לא
 יהא עה עמד עם יי"ל ויס' ולינה בלא לחם ואם כן מה טעם לומר מחבי כח מספרך מהם
 הגרמים ויותר טוב מי פשרם שאמרן מספרך רמז לטעם הכבזת ואצילותה כחלן והמר
 סימחהו מכל הכביאים ותמצא סכתב אכזחמר אלגנלי בספר מאנני העינבים וזל דע
 פה יודעים והחכמים הם יורסי הכביאים והכביאים הם ספר האל בינו וכפי כרואיו עד הן
 ובכת הכביאים כן כדרך כל הארץ הוריו אותם לכבי העולם אהכמיט ועמדו כמעמדם
 ויסכו כמנסבם כמה סיחמרו ועשו זילמדו בני העולם כחכמת הדת ודרך העולם הכח
 ותקון העולם הזה "

הפרק הרביעי

וארזן הכביאים אחר לט' פלטה דברים כמתפק עליהם
 וזו ראה אתה חומר אי העל את העם הזה כמה למעלה

לך נחה את העם ואתה לא הודעתני את אשר תעלה עמי ספק למעט סנה מלחבי ויך לפסוך
 ונתה אמרתי דעתך כסמוג' והתחלה למה פרעם לטאל ממנו סיודיעהו דריו כלומר
 אחר אשר אתה אמרת דל בורת לרעתי משאר איסי המין ולמצוא חן בעיך כספע סרוחני
 סהספעתי עלי ואחר סהואכין הודיעניכא את דרכיך רובה לוח לצמול ולעונם פרטי הקדש
 וכחנותי והמנס סאל זה ממנו כמתפק על דבורי יתברך פאמר וכיום פקדו וסקדתי יר'
 סים יוס ועתי מיוחד לסקידה וסאל סייב מחתו יתברך הפנה כל כך סלמם סיהיה כסוא חן
 בעיניו וזו נרעד למען אמא חן בעיך והמרנו ראה כי עמד הגי הזה כגד מה פאמר
 וסקדתי עליהם סחאסם כלום הסתכל סהם עמד ואן ראוני סתעסיסם כפי סחאסם אכל ראו
 סתחמול עליהם כאב על כנו והסם ית' הסיכו פני ילכו והניחותי לך וכס' באגם את הרבר
 אפר דברת אעסע והסרה הט' דעתך כסם והמר כי מצאתי חן בעיניך נאדעך כסם ומסע
 בענותי הקדים ידיעת הס' למציות סחן והוא יתברך באהכתי אותי הקדים מציות סחן
 ומרעה בראתו סערת רבון סיה לפינו יתברך חור פסם אחרת כספן ומתחלה לסייב הסתי
 כקסות סה' בסלמות אמר הראטי כח את כבורך וסלטן הזה כולל ידיעת דרכיו וססנחתו
 ממנו מה סאספר להסיב כפי ססכל האנסי וכוסף עליו למה סמצא חן בעיניו והטי ססיכו
 כמה ססל ממנו הודעת דרכיו אפי אעסיר כל טובי סבוטוהו סידע כסלמל כל סודו המציות
 דק' הכס' יגדל ממנו והוא ססנתי ית' סלא וסיגכו דק בקריח' לכד לא בהמתו וכמוחלט לא
 וקראתי כסם יי' לפסוך והמר כי עם ידיעת דרכיו ידע מי הוא סראוי לחן וזו חנותי ופ'
 והראה לי ית' ססכה סכעבורה כמכעתי זו הספנה ממנו והמנס זה כח מחולסת המקכל לא
 מצילות ססועל בתקנאות סטוב וזו לא תוכל לראות פני סהם סיהית יוכל לקכל ודחי תסיב
 אכל אינך יכול מחסרון עבמותך וזה סלא יסיגי סהרם סהוא סהו וכספר ומסילו אותם סאין
 להם סכנת סהספר וזו וחי אמנס טובה זו אעסע לך סאותם מררעה מהסלמו' המיוחדת אחי
 סלח גליתיה לטוס כמצא חתם תציבה וזו סנה מקוס אחי סבונה כמקוס מרר'גת הסלמות
 ואל סיהיה סמח בזה ויתקיים כר' בהסתפקות סכלנו וזו וככת על סהור וכבר ידיעת סגדל
 סהסנח ומעלת יבונה כסם כור ומזה הכד נקרא ספ' כור והכטיא ית' סכל מה סיהיה אספר
 לו לטסיב יסיב וזו סיהיה בעבור כבורי וסמתך כקרת סהור חולס אמרו וסכותי כפי עליך
 וגרמו סתיהיה כסו ית' סחככת בין מסע ופניו ית' וזו יוכל להסיב ראיות פכיו עד מיסיר
 כסו חן וסיב לראות סחוריו ופניו ית' ויכל להסיבם וזו וססירנותי וגו' ורמז ככף ססתלסלות
 וקסר הגרמים מהספלים במנס סהכף סה חלל הקוסר אכעבות סיד והסמורר ומר כי אראס
 סמיך מעסע אכעבותיך והמ' סהסנתי זה הקסר המכול ככף יסם סכך חוסף עליו וסלח ויכל
 להסיב

להסיב פניו כי ר' לוי סיבין ו' ההסנה כשלמות ואחר כסיבין אותה ההסנה ויורר אמנו זה
המוכע ויארר מוכע אחר והוא ראיית האחר והס קשר הפכלים הכבדלים כו' וזה רמז
באמרם ז' למלך שהראה קבחה למסע קשר של תפילין אמנם הפניס העצמיים לא יראו
ואל תקפח עלי מהם ודבר יי' פניס אל פניס ותמונת יי' יביט בו לא אחר וראה מסת את פני
יי' פניס וגו' אלא ודבר וכן לא אחר ופני יי' אלא ותמונת יי' ודע פכסיבין האדם וזכה לעלות
כמעלת הסנה הכבדלי (תקשר פכסיביו ובין שעלה הראמונה אז יהיה יותר קרוב להסיב
מהסי מה שאפשר לו להסיבין וזו ההסנה מכונה כראיית אחר ורבים מהמעיינים נכתבם
בה הסכל האנוסי יקצר בהסנתו לרעת אותה כשלמולו זה הוצרך להסיבה כספע הכבדאי
וז' (ראיית את אחרי) ויאמר לא תוכל לראות פני תנא תמיהה דר' אל הקצ' למסע
כסרצית לא רציתו כל' ופ' וגו' דר' בר נחמני דאמר בסכר ג' זכה ל' נפול' בעבור היות
האדם מסכנער לבאת מבטן אמו נתן בניכ' והכחות החמר' י' ופספסו בו טרס ימליך הסכל
לזה אי אפשר לו בתחלת הענין להיות מוכן הכנה שלמה להסיבה כספע החלמי אבל צריך
שתתקן תקון רב וכל עוד שמתרבה ההסנה אוהספע צריך שתגדל ההכנה וההדר' בתקון
שבמו ובגו' ולזה מרעה עם היותו שלם מכל איס לא היה מוכן כשלמות בתחלת הדבור לוי
ואכל היה מלובס באדרת החמריות כספע הוא כסר' ולזה יגבר גופו לכספסו נגוד מה להסיב
המראה היותו כמו שאמר לו של כעליך וגו' (פוא ע' הרע' בזה כמ' וי' סתר מסה פניו ואס
כאותה פשה ככר היה מוכן מאחר האויס לטוב הכנתו כיצירה שבסבת זה בקס לראות
ול' הסיב הענין הסכל כמ' הסנה כאלו אראת את המראה העדל כלומר עם היותו גדול לא
נרתע לאחוריו מדעת סבתו כמו שצריך לכל חס' לב להסתכל בהפ' גת העיון והחקירה
בדברים האלהיים ולא יבאל לכסול עליו תרדמת העצמות אבל יקץ מפנית הדמיון לאור
כאור הקיים הנלס לפי שפסע המראה הרוחני והדבר הקיים הוא הפני לדבר ההוס
והפסר המורכב מחמר לכן יורא האדם מבסת לוי עדיערה עליו רוח עליוני ויסתכבנו
כחות כספו ויסוכ החטוף מורבל כמוסהיה כמרעה שהעיד עליו הכתוב ויהי סס עם ז'
ארבעים ווס וכאמר לו ואתה סה עמך עמדי כלא היה סכל כדל מבלי הפתמס כנוס כלל
ולזה הכביאוס בעת הסנתם ויראו כאלו דבר יפחדס וטיל וראתו עליהם אמר יעקב מה
כורא המקוס הז' ולפי התחלפות הכביאוס יתח' זה הענין כהס ולכן כמסס לא נמצא רק
ספטר פניס לבד כמ' ויסתר מסה פניו זה יורס על היות הכנתו פכבה סל' הוצרך אלא
לזה הענין המועט וידוע פסכות המכע הסנה מהמוכניס אלה פניס אחר קיבר מסיב
והיותו בלתי מוכן ועומק המוסב וקוסיו וזה דעת ר' באמרו כסרצית לא רצית עכסיו
כפאתה רונה איני רונה אמרו לא רצית כנגד הכנת מסה סל' היתה סלמס אז ואמרו איני
רונה מרד עומק הסנתו יתברך מוי ומכאלו ויהיה פ' לא רצית לא היה הדבר תלוי ברצונך
אמנם רבי נתן חרס סמרעה אז היה מוכן כשלמות ולא כתחדסה כ' חסיבות הכנה מסס
והלקה כסכבר היתה סלמה ללוי מפסה כעונתו לא רצה לחקור כמוסל' אמנו כי כבוד אריס
כסתר דבר וזה אמרו ויסתר מסה פניו וסורה סיס לכל מוסתכל להסיב הסלמות ולעיון
בדברים האלהיים סיסתכל בטלס דברים כדי סל' יבא לדי עכרה האחר סל' יהרס
להסיב זה הענין העצוס מבלי הכנה והדרנה רבה כסתע פתאוס וזה אמרו ויסתר מסה
ספני סודע הסכנה סרבה סיס בעיון כאלהיות וזה אמרו כי ירא הסלויס סססכל פכסופי
יקצר להסיב זה כשלמות כמו סילקה חוס כראות להכיס כיוץ הסמס כשלמות וזה אמרו
מהכיס אל האריס וז' כסכר סלמס זכס לסלמס סהנא הורס לנו הדרך סעעלה כססתכלות
עיון האלהיות וחקי כיהתס הסנתו למעלה מכל איס רכס לזכות סרכיס לזה זכה לסלמס
לקלסטר

17

לקבלתו מצד חשיבות הכנה הנכרת בפניו סחכות אדם תאיר פניו ליראה מצד השלמות
ויראו מנצת אליו וקצת אותם שהסכל האנושי קצרה בהשגתם והוא ידעם בסלמות וזו
ותמונתו וי' ביטו :

הדרוש השני והוא סניסדקים :

הפרק הראשון אר' חנא בר ביזנא אר'ס חסידא מלמד שהראה הקב"ה למשה
קשר של תפלו' ככר התלכנו לפרס זה הדרום למעלה ועתה
במקומו כפרסו על בניו י' דעי כל הדברים השפלים קטורים בעליונים וכל הנמשאות
קסורו בני תברך וכו' תרכנה הכריות ותתאחדנה ואין כח בסוס ככרא לדעת זה בסלמות
כמ' הר' אב' ע' בפרס' כי תשא וזכה שלפני המציא' כחלק לפני חלקים האחד הסתללות
הנמשאות וקשר העליונים עם התחתונים וזה נקרא כל'סון וז'ל מעסה בראשית ולא כודע
סור ענין זה מדרך החקירה רק מזה חכמת הקבלה האמתית הסתלות בסוד טס המגורס
והפני הוא קשר העליונים והסתללות קצתם עם קצת' וזה נס' כן לא יסיגו בסלמות רק
כשם הכביח וכפרט הכביח שהוא אב בכביחות וזה נקרא כל'סון ז'ל מעסה מרכבה וקשר
תפלין רמז להסתללות הסכלים קצתם עם קצתם ואין יפול הרבוי והאחדות ביניהם
ואין יסתללו מהעלה הראשונה וכל זה הראש למדעה בסלמות וזה רצו באומרם שהראה
ל'ן קשר של תפלו' והנה חכמי המחקר נתחבטו על זה החקירה נתיח' אם יאמר אחד אורבים
על העבמויות הנכבדות אז לא יברק בהם ח' מהם וכאור זה שלמה סוכר התבאר שהעצ
והמיניב והמושג הוא בסכל דבר ח' במספר אס הנחנו סיחיה העל'ל מסיב עלתו הכה יתחייב
סיחיה מה סיסיב מעלתו הוא עלתו ולפי סכב' ירמה סיחייב סתתים העלה אשר כזה האופן
משנת עלולה הכה התבאר מזה שלא יקיה סכדל בין העלה ועלולה לפי שהספג' סהס אכל
העלה הם כוונות לעלולה נס' כן ולפי שהסכלים יתעצמו בהסגותיהם הכה תהיה העלה
והעלול כמדונה אחת ולפי שהסכלים סהס כמדונה אחת סהס אחר במספר הכה אס כן
תהיה העלולה ועלולה דבר אחד במספר וזה כטל' ועוד סמי סהניח הסכלים על סהס
עלות ועלול' הכי זה כדו סיתכן הרבוי המספרי והוא מבוח' שלא ימצא בהם רבוי במספר
כשהוכח עניינם על זה התאר ואס הנחנו סאין העלה משנת עלולה ולא העלול מהס מסיב
עלתו יהיה זה דבר יוצא מהספ' וזה סאס לא תיה העלול מסיב עלתו באופן מה לא יהיה
מסיב עתמו באופן סלס והוא מבואר ס' מסיב סיסיב סיתו' עלול' ולזה יחייב סתיה' ל'ן ספנה
בעלה באופן מס' נס' כן אס לא סיתה העלה משנת עלולה הכה באיזה בר תהיה לו עלס
מי יתן וארע הכה הוא מבואר בסכל כשהיה עלה סאין סס דרך יקיה עלה אס לא כסיסיב
מה סיסיב ממנו ויפי' הסיסיב ממנו כתכלית הסלמו' האספרי' א מה סמוכן כולו' יר' סהוא
מחייב סתסיב העלה עלולה וכהיות הענין כן הכה כפל הספ' ארין יפול הרבוי בסכלי' :
וזהו מצאנו לחוקר' בהתר' זה הספ' סלס דעות האחד מי סור' שהסכל' יבחנו כסתי
כחיכן אס מצר עבמס אס מצר עלתם וכאור זה שהסכל' יפכיל עבמו וסיכיל עלתו
והנה מצר מה סיסיביל עבמו יחייב ממנו כ' ומצר מה סיסיביל עלתו יחייב ממנו כ' וזה
הדעת כטל' סאס סיה זה כן היתה סגורה הספרות אחת כנפוא רבות כגור כענין כנפס
הי' ונית' מה סאין אספר כחק הכספר' וכ' כטל' זה הדעת ה'ל' מאל' חייסי' פרק סמיכי' וסס
אמר סהסכל' סהס מניבי' ה'ל'ל'ל' ס'ס כהס כוכב סס עלות למניבי' העלולים אשר יסרתס
ואולס מניבי' גלגל' הכוכבים סס כלס עלולים באופן אחד מאחד כמהס' ואין האחד מהס

עלה לטוב ואמנם באיזה אופן ינאם הרבני ביניהם דל בין העולה ועלולה אמר שהעולה משיב
עלתו באופן חסד וזה שהוא ישיבה מצד מה שסיבב עצמותו עלול וזה ההסבר השרה כי לא יסיב
אלא שהוא עלול ואלו העולה מסת עלולה באופן יותר מלס מהמציאות ממה שהוא בו
לזה לא תהיה מה שתסיב העולה מעלולה הוא כשינוי מה שסיבב העולה מעצמותו וזה
הסברל שמבא בין מה שתסיב העולה מעלולה וכיון מה שסיבב העולה מעצמו שמוסבל העולה
סולך במדרגת הפינוי ממוסבל עלתו והעולה ישיבהו מצד הכללות שהוא לו בניה וזה דעת
הר"ל והוא הדעת הפני וכפסעיון בו היטב כן איכנו פה לנו אפי' שכאמר שאין לו הסכלים
כלם עלות קצתם לקצת כמו שהכחו הקורמלו וכיון שמיניעי גליגלי הכוכבי הם כלם עלולים
באופן אחד מהאחד מהם תהיה העולה הא' או ליתם יס' למאול כמה ייחדו גבמה יוכדלו
נאף כי תסיב ותאמר שכל א' מהם המיב חלק מכימום הנכבדות הספלות שתיחד לו פסולתו
נתת סבת הסתיחדות והסברל ביניהם כפי הסנת אותה החלק המנימום אפאך והודיע עני
מה היא הסבת הפיכה הסתחלפות בין הפנותיהם והספלותיהם עד שמה שסיבב לו לא
יסכיילנו סכל אחד אחר טכלם סכל פסוט ואין בהם כעצמם קום דבר עצמי ולא מקרי
יחייב חלוק בהפנותיהם כמו שומבא זה בארם שיוכדלו קצתם מקצת בהפכלת כענין תהיה
הסבכה או זולתה' הרעית הפליסיה הוא ככוי על פני פריסם האחד שהפכלים בכלל מסורד
מסורדו מהתחלה הא' כוכבר יהיה שמוסבל הראשון עלה למסכילי רביס כאמר יוסכל
באופנים מתחלפים ופיהם סודרו סודר אחד מהאחד האמתו לא כפי מה שיראו הקורמים
סאין פם עשה ועשו על הדרך אשר בעולם הנאמיו סכ' שהסכלים אין פם הרבכה עד
סאמר שפסכול עצמותו ויסכיל התחלתו וכמה שפסכיל עצמותו מחייב כך וכמה שפסכיל
עלתו מחייב כך ואחר באורן לא הפריס אמר שהסכל' אינם א' ולא רביס וזה פאמר סכלם
מהתחלה הראשונה כמה שסודרו ממנה סודר אחד הנס אינס רביס ואם אין שהפכלה על
אופן אחד ולהם תעמידים ידועים כאלמו כם עד סיהיו קצתם עלה לקצת לזה אין האחדות
כא בהם כפי זו הכחיה גם אחר סאין הרבכה בהם מצד הפכלת העלות והסכלת עצמם
סאין עצמות הסכל העלול אלא מה שפסכיל מהתחלתו אינס רביס ואין רבני באחד אחד
מהם ואם אינס גכ למס שתוכן שהרבכה מהם מצד מה פהם עלה ועלול ויסכילו מצירוסם
אל זולתם והכרוף בהם כפי התחלת המעמיד המפלים גם הם בכללם לא יתחלפו לראשון
אחר שסודרו ממנו והיה עצמותם כאמת הוא מה שפסכיל לו ממנו ואם אינו הוא פנא כי לא
יסכילוהו באופן המסוכה שפסכיל הוא עצמו בו הוא המיוחד לו יתב' ואין הסכל והמוסכל
אחד במוחלט בהם זהו דעת בר' בספלת הספלה : ובה יענה מלאכי נוי שאומר
פאעפ' סכודה שחלף הספלה יחייב חלופ בהם ומה הנד יסול סרכוי כם
יסאלו ויאמרו תאין קרה להם סיותם מתחלפים בהפכלותיהם אחר סאין בהם דבר יחייב
זה לא בעצם ולא במקרה וזה הספק חוק המבוכה והכלכול וכפרט לפי זה הדעת פאף על
פי סנודה שחלף הספלה יחייב חלופ בהם ומה הנד יסול סרכוי כם כספק ונאמר חלופ
ההפכלה בהם או מצד עצמם או מצד עלתם אם מצד עצמם זה אי אפשר להיותם פסוטי
ואין עצמם האחד מתחלף לטכיל לא כמין ולא באיפ' לא כמין סכלם עצמם סכלי פסוט ולא
כאיפ' פלא יוסכל המכיון סאיפוי בככדל'ים אלא בסיותם עלה ועלול וכמה' בהקדמת א'
ומאין כא סיות זה עלול וזה עלול וזהו הספק כעינו החיזור חלילה אם מצד עלתם בא להם
שחלופ סכה להיות כלם מסודרו מהעלה הראשונה ומדרך העלה להספיע לעלול הסלמות
שאפסריו לו כחוק לקבל הנס ככר יוספק מרוע לא הספיע א' הסני הסלמות סככל הראשון
אחר פהיה בו אפסרות לקבלו מצד עצמותו כמו שאמרנו וכן יקספה זה בכללם

בכללם עד האריות השכל מהם (עוד סליחות שלמות השכלה כבבדלים אחרים בתן להם
 אם היה בהם חלוק אבר השכלותיים באו זה החלוק מצד העלה המופשטת להם זה השכלות
 וככל זה הדעת יאמר שכלם סודרו סודר אחד ומהו מעצמם אראם: רק שיתחלמו מצד
 ההשכלה וסבה אם היה שלמותם בתן להם בכח כמו בארש סבה יאמר חלוק השכלים באו
 להם מצד חלוק ההכנה והכח אבל עתה כאמר שהכרח שבא מצד העלה וכבר התבאר בסוף
 זה אם כן טא השלם הדעל יוס בהם מהקוים מהם טא יעלם מי יתן וכדע שדעת האמתו קקי
 מכל סיבהם -

הפרק השני

ובאמר שלמי שהייתם חכמה האלהית להסלים שלם חלקי
 סכמאות באופן היותר שלם מהשלמות והטוב וטוב

המציאות מצד המציא חייב שהיו מדרגות מתחלפות בו באותה דבור הכוכבי הקיימים
 והנלבל המקיף שאין בו שלם כוכב וכדור הכיכבים הנכוכים הו (כדור השמש וסירח וסם באו
 סכמות המהירות זה העולם וסופעות ומתפשטות בכל המציאות כמו שמשורסם זה לכל
 מציין (והסבה הו סופעות מהסי על השכלים כפי סדרם וההשכלים יספעו על גופות
 הנלבלים וההנלבלים יספעו כחית וטובות על זה הנוף ההוה והנפסל כדור מה סכמכותו
 מהתחלפותם על זה הספחה סידעה אלהית וכבראו ואלתו יתברך הלו השכלים המובדלים
 בהסגותיהם מתחלפה סהנה ונכבראו רצוני שהיו מתחלפים במדרגות וסליהם המובדלים
 ה' מנימום הנמבאו ואלת מה סיסיה סמוסכל ממנו אבל האחר ולכן לא ינטרך להניח אותם
 עלות קבתם לקבת כדי סיסיה האחד מהם דבר ואלת האחר וזה השכלים סמוסכליהם דבר
 אחד כעינו הם כלם בהכרח דבר אחד במספר אחר טא ימבא רבני בדברים הסכמיים
 בצורה אם לא מצד ההויל ולפי טאלו השכלים הם כלתי בעליה ונזי סכה אי אספר סימבא
 בהם הרבני כסמכה עניינם על זה האופן (אלם השכלי סמוסכליהם מתחלפי כמו הענין
 טאלו הם רבים במספר בהכרח לכן נאמר ספוח הספיעים וכראש כזה האופן סהם כן
 מהחלוק לפתי סבות ה' להיות מופלמות הפועל להספיע מפלמותו לרבים וכפרט הסועל
 שבתכלית השלמות היה מרצונו הפשוט להספיע שכלים כבדלים רבים וככדיים מתחלפי
 במספר כל אחד מהם בהסגת מה סיסכיל בעלתו סהרבו: האיסי מהמסכילי המתחלפים
 יותר נחשב מהאחר ועל דרך זה אמרו דל איך המרובים הפוסקים כתורה סייס למועטים
 ואף על פי שהפילו יסכיל סכל ה' מהשכלים כפני עצמו ואין בהם רבני איסי סכה דעת
 הקבלה איננו כן מצינו והאיסגבריהל ואמר הנכבוא איסל א בעדר ומה סהבוא ספילו
 להאמין זה הוא חוטבו הספלים מתחלפים מכל וכל בהסגת סמה סיסכיל זה לא יסכיל זה
 ומצד חלוק הצורות יתחייב חלוק הפועל כלי ספק וצורת הסכל הוה סכמלתו ואכחו כהמין
 ססס מסכמיים בה' דברים ומתחלפים כפחות יותר והמחות יותר לא יחייב חלוק המין:

אמנם אופן הסכמתם בה' דברים ה' היות כלם מסוככים וכבראום מהסי לא סיסיו
 קבתם עלה לקבת לא כהמ' הקורמים ולזה כלם מסכילים ומסיעים היותו יתברך
 עלה לסס והס עלולים ממנו הפני סהם נכבראו בתכלית השלמות מעולים מכל טאר חלקי
 המציאות ה' שאין בהם סבות הפסד ואם הם אפסרו המציאות ה' סהם מפסיעים
 מופלמותם על סאר הנמבאים ברצון בוראם סה' סהם מסכילים ומסיעים ברצון עצמם מה
 סאפסר להם להסינמהו ואל אלה החמסת רמו הנכבוא באמרו סאנו מרוס עיככים וג'
 כלומר ססתכלו כעין כחיותבס וסכלכס וראו מהו הספרם סיס בין ברוהי מעלה ומהו
 ומצאו ססס כבדלים מהספלים טאלו ה' הסכור ה' המוביא במספר צבאם וסוה היות
 כלם מסודרים ממנו יתב' חכלי אכבעי לכלם כסס יקרא רמו לכ' סיותם שלמים ומעולים
 מאמר

ונאמר הנמצאים מלחמיותם יהיו נקראים בהם לפני המלך מרוב אונים רמז לראשון לשם
 שבות ההפסד ולשיות שבות ההפסד פנים והם הכחיות וההפכיות ואין פה אחד מחלש
 נמצא בהם אחר שהם רוב אונים לפי שהם בעל מצלי הצטרף לכח ואין בהם פה הפכיל
 להיותם פשוטים ואמר ונאמר כי רמז לכלי וסוף הפשטת הפלמיות והטוב שהמלך האמתי זה
 דרכו דל סוף כל ההפטיע ולולת ובאות אים לא נעדר רמז לה וסוף ההפכיל התמידה
 מהם הפכילים עלתם שהיא סבת קיומם ולפי שהם מתחלפים בזה ההפכיל עד שמהם הפכיל
 יסוף הרבוי שאיננו בהם אחר אים יור' שמתקני תפלות רמז לחלו שה' עביוכים סופתתם
 בהם הפכילים בחל כלם אהובים כלם ברורים וכו' שפאל כלם אהובים רמז לנחבת הסודר
 וההמבזה הנעשיות בהם מאתו יתב' וכלם ברורים ירבו הכרירה בפלמות מספר הכחחות
 כלם בכור' ירבו בו סוף בהם סבות ההפסד כלם עשוי באימה רמז לפשט הכל'ע מהתם
 לפאר הכמח' וכלם פותח' את פיהם הכונה ההפנה והספכה פלהם ולפי שכבר יתחלפנו
 בהם הורה ההתחלפות במלות טובות ואמ' המכחין ומפ' ארין לפני פלה וכל פה ח' להפכיל
 יתכרך כמו שפאל אחר אחר ונכורא קדום הוא כלומר מופרס ומוכרל הוא מהם באופן
 מהמעלה פלה וכל להסיג ולרעת מסותו: והבה הסכית להמציא חלו הפכילים בזה
 האופן מהחלוק היתה להיות כל אחד מחלו
 הכמחחות שפכחין וכו' האופן יסלמו הכמחחות סיוחודו לסם פעולותיהם ונראה סודר רמז
 לב' אלם הכונות באמרן ברבוי מלחיו בכור' כנגד כי כלל הכה לחלקי המציאות מהם
 מלחיו בכור' מעשיו ועקר הכונה היא שכל הכמחחות ראוי סיווד ויכירו יתרון המעלה
 ותוספת הטובה שלו יתברך על כלם וזה יורה מלת בכרו פענין ברכה תוספת טובה וזה
 היתרון והתוספת המושג לנו הוא להיותו יתברך מחוייב המציאות והספר המציאות
 לפי שכלם קבו המציאות מחכו וסוף יתברך לחקקו מולתו וזה כמו שאמר עזרא ועתה
 אריכו מודי' הנכונלך ומהללים עם תפארתך וגו' רמז הכה לחרבה דברים המושגים לנו
 מהם יתברך האחד היתנו מושג על כל ויכול וזה אמרו מודים הנכונלך הפני הורם
 שהלול האמתי לו יתברך הוא הכמח' המד פעולותיו כמו שפאלהו רחום וחנון מדד מה
 סכרה פעולת החניכה וסדחמים לא סים לנו יתברך תארים עצמיים כמ'ה ח'ס' נד' וכל
 והכונה כלם סתתארים המיוחסים לו יתברך הם תהרו פעולותיו לא סתהוית בעל איכות
 וזה רמז הכה באמרן ומהללים לפס תפארתך וזרקה בהם בכח כל' בכח תפארת פעולותך
 למה שהפעולה תורה על תפארת הסופ' ה' היותו יתברך מחוייב המציאות והספר המפר
 וזה אמרו ויב' ה' סם כבודך פענין בר' תוספת טובה כמו שאמרנו ה' היותו יתברך
 בלתי ככלל בשום הלול וסכח לטיותו בלתי מוסב מדד מהתו וזה אומר ומרומם על כל ברכה
 ותהלה וזה כמו שאמר ארסנו באמר ראשון ממדות חמ' מהכרבים מהם בתכלית היוקר
 והשליו אין להם הלול וסכח אבל הם יותר יקרים ומעול' מסיסללו ויסוכחו וזה אמרו הכם
 ומרומם וגו' ואמר בכור' כל לפי פלה יסיגם ההפסד למה סוף להם סבות ההפסד ואמר
 עוסב רבוכו כנגד הסגתם מוכיחם סכמחחות ואמר לפשוט בקול דרכו כנגד ההפכיל סים
 להם מהעלה סרלסוכה סכמחציות חותם ההפכיל יקבו הסכח והסוד מתנותי' והארכנו
 בכל זה להיותו החקירה נכבדת בעכמה וזרין לדעת הדעת הכחות לסי התורה על זה
 ופסלים באור הכתובים שאחר סזכיר הפכילים הזכיר טרמים וזה אמרו בכור' כל בכור' וזה
 ולשיות פעולות הכחות הגלגליות שני מיכיס היות כל מה סתהום וסמירת המתהוה הוא
 דל סמירת מיכיס תמיד וסמירת אים זמן אחד והיותם הכונה בזה הענין האלהי המעש ממכל
 סתי חלו הסעולות כאמצעות הגלגל לכן אומר בהם מסרתנו עשוי רבוכו ואחר הזכיר זה

המספר

זה המציאות שפעל ואמר ברכו יי' מעשיו להיות אלו הספלים מקבלים השלמות המעלות
ולחיות הספלים מורכבים והם בשמים והבטם מצד מה שהוא בסם יצטרך להיותו במקום לכן
לכלול כל השמים אמר בכל מקומות ממלתי ולהורות התכלית הכרזה בדבריהם הספלים
סגור שאדם הסלים מצד נפשו אמר ברכו יי' מפני שאין בספלי דבר יודעם לעליונה
כי אם הכנסתם שכלת כמו שאמרו רבותינו זל הני ה' ברכו בני כבוד מי כבוד הקב"ה וכמו וכו'

תם שאמר הרכיבי סנה לאל

מאמר חמישי

הפרק הראשון

ואמר יי' מנסו לי כל רבור ודבור סיבא מפי סקבה לטובם
אפילו על תנאי איכו חזר מכלל ממסו וכו' להיות יתברך
דב חסד מטה כלפי חסד בהטיבו ופעלו הטוב בעצם והרע במקר' מהכרח הסמוך לכן אמר
סכל רבור סיבא מפי לטוב' אפי' על תנאי לא חזר בו ואמנסו ראוי סיובן זה בדבור המוחלט
הנאמר דרך הבטחה מבלי הצטרף אל פעל בחיורו כלל רק כמסך יוצא מאתו יתברך כמו
סתבא בריאת דבר מה ממנו על בד הטוב וכרצונו לא בדבור המצטרף אל העולה לתת לחיים
בדרכיו כי פעל אדם יפלט לו והנה בזה המין אמר הכביא רבע אדבר על בני וכו' וכחמתי וגו'
וה' הסכה אבלי ביראתי עקב מפני עמו ואם כבר כתי' יי' עוד טוב וזה סלא ירע אם
הבטחה והיי' עוד הנעשה לו הוא על המוחלט ועל בד החסד האלפי או אם הוא מצטרף עם
הפעל בחיוריו ובארח אים יוציאנו ואם סוף על פי סנא' סתם ייובן עם תבאי וזה סאל
כמתק' עו' יואי' עקב אלו חכי אברהם וגו' קטנתי וגו' כלל איני יודע אם מה שהבטחתי
הוא ע"ה החסד המוחלט אם למי הזכות קטנתי כתמעטו ונייתי בהצטרף אל גמולך סגמלת
לנו והדאיה כי במקלי ולכן אני בריך להשתלל הצילי כא' וגו' אם היתה ההבטחה עם החסד
המוחלט אף על פי סאיני ראוי לךך דברך נצב ובלתי מפתנה וזה אמרו ואתה אמרת הטב
איטיב וגו' כלומר על בד השלבת הטוב והחסד האפי מבלי חכינה לזכות (לכן) אהמ' כא' דבריך
יזמה שאמר ה' חסדאי על זה איכו נאות שאמר סיי' עוד הכביא בדברים האים' כבר יביע
ימנו מיריעתו יתב' בהם ובהשתללות הסכות בהם ולפי שהכביא בלתי יודע השתללות
הדברים הנה ואם כבר כתי' עוד בהגעת דבר מה הנה ראוי מידריך בהגעתו בסכל האותות
להגעת הדבר ההוא ואין לו לסמוך בהגעתו אלהיותו מוכרח סיביע ססכרה הגעתו כמסך
הסכות השתללות האותות להגעת הדבר ההוא ולפי שיעקב עם סכתי' עד מהטי על
השמירה סים בלתי יודע השתללות הסכו' וכו' אודבריו יודע סו' הסכה לא תתן האמת בזה
ולא תסיר הספק המוכח סעם סיות לא לאדם דרכו לדעת השתללות הסכות האותות ולא
לאים הולך לכין צעוד מיי' מעשי כבר בונו רגלי חסידיו סמור ובפרט מי סהבטח על זס
יחף על פי סיעקב הזמין עצמו לסלסם דברים כדורך בסכות כאותות ולא רפה לסמוך על
הנס לא הים לו לירא יראה גדולה בון סנאמר וירא יעקב ויודר לו והים סו' סיבטח ביו
יחלצו עם סיותו בלתי יודע אף תהים סהצלה סהיכלת האפי כנותן חיל וסיה יי' מבטחו
אף כלי הכנת פוס סכה כל פכן כהתקין עצמו לכל האים' לעמות ומדוע ירך לכבו סורה
מקטני אמנה סיד יי' תקבר לכן יי' סיות ססכה מה סאמרנו למעלה וכו' הותר הספק:

129

שוקפה להם הפסוק האומר וכחנתי על הטובה אמרו שהייעוד הטוב אינו חוזר לרעה לה
תשים בחינת הכביא ביייעודים הטובים שהייעודים הרעים אפשר שלא יביעו מחמת זרקה
הוא וכחם על הרעה כפונס לניית כרך דכונה ויפרטו לפי זה מאמר ירמיהו רגע אדבר א
לבי אבל לא באמצע לכביא שאז לא יכחם על הייעוד וכאשר הוקפה להם ידחת ועקב ואם
כבר הוכחם התירו והן בסני פנים האחד בסאמרו שהייעוד הטוב אינו חוזר בתנאי סיסים
באמצעות הכביא שלא לזולתו פגם בזה הייעוד הרע חוזר כמו סיסים ביייעוד וכה לניכוח
ולסיגות ייעוד ועקב כזולת כביא פלוג לזולתו כתיירא מאן יגרנס הקטא וחזר דעת הרס זל
בפתיחתו לפירוש המסאס והאופן הפנימי של דעת הדל כספרו שחלק בין הטובות והרעות
המוסדרות מהמערב וכן אותם פהס כשי הספחה האיפית דל כשי הגמול והעונס ואמר
פזטוב המוסדר הגבתי מהמערבה רחוק הוא שלא יביע למה סהכח' הסומה בארס לתקן
המעוות בסדור שמפאת הגרמים כמו שאמרו חכמי המשפט וכפדט בטלמיוס בק' דברוס
אמר כבר וכל הסוכר לדחות הרבה מפעולות הכוכבי כאשר סיס יודע כטבע מה סירסמן
בן וסבי לפעול כטרס פגלו מקבל יסבלהו אבל לא הוספה כוהכחירה לקלקל ומז' סכר
ומלס בחינת הכביא כפלא יביע הטוב סייעד יודע סיס בזה הדעת בלבול גדול כמס הו'
חדראי ונכל להסויף כבעול זה הדעת וכאמר סאס יכחן הכביא כטיב המוסדר מפאת
המערכה זה סיה סאס לא ימשך אותו הטוב סייעד לא יסיה מוחוק לכביא אבל לא יתספך
סאס ימשך הטוב הסוא כאשר יעדו יסיה כביא אמת כסככר וכלל לדעת זה הוכרו סמים
והכתוב אומר אשר ידבר הכביא כסס י' ולא יסיה וגו' הוא הדבר אשר לא דברו י' אבל אס
יסיה הדבר כאשר אמרו לא ימויב אמות הכביא ככבואה כי אולי קוסס קסמים הוא לכך
יראס שהדעת הכחות הו' מה שאמר ה' חדראי כי כסדבר הכביא להודיע על היותו כביא
יודע זה אס כהדום אות סייעד ואן יאמן כפעס ראסוכה כפלא יסיה חסד באות או כייעדל
לדברים השתי' וכאשר ידבר הכביא בדרך זה אס פלחו י' או אפשר כדבר הסוא סיסתכה
סיה ייעוד טוב או רע ואמנס כשהדבר איכנו בדרך אמות הכבואה לייעוד טוב או רע לפי
סוא יודע סיייעוד הטוב והרע הוא על כד סגמול והעונס המתחייב וההספחה האסיית
וסופלנו כה' כח' כתרסה עס היות סהכביא הסוא ביייעודו ימייט התנאי הסוא ולא יוכרנו
סרי הוא כאלו כאשר כפירוס וכפלא יביע הטוב והרע סייעד איכנו סתירה לדברו הכביא
ככבר התפרסס פדכריו כזה על כד סגמול והעונס סהוא כפל כו התנאי סוז כתרס אלנ
דבריו ועס היות זה הדעת בודק לא יסעיק לייסכ העי' כפלא יאמר כו יותר מזה הסעור
וזה סיקסיה לכונסנה כפלא יבא הרכר סיעד לאמת סהוא כביא אזכרע סאיכנו כביא אבל
אס יבא מי סיאמר לנו סהוא כביא אמת ואולי וכלל זה לדעתו בקסס ואיך כאמין כלי ספק
ססוא כביא כבא דברו וכמה יכחנו דבריו אס סס דבר י' או מחד סקסס פדכר זה לא סתב'
כפירוס כתרסה ועד סמצינו ככביא סקר וחולס חלוס אמר וכא האות והמופת יראה מזה
סקיוס האות איכנס כחינה האמתית באמות הכביא כסככר יסתף עמו כזה חולס חלוס
ואס כן מי יתן נארע הסכדל והכחינה העכמיית על זה והרכ כתב כפרק ספי מהלכות
יסודי התורה וזה למנוג ולא כל העוסה אות ומופת מאמינס אותו סהוא כביא אלא ארס
ססיינו יודעים כו מתחלתו סהוא ראוי לכבואה כחכמתו ומעסיו סנתעלה כהס על כל כני
גילו וסיה מתלך כדרכי הכבואה וקידושתה ואחר כך בא ועס את ומופת ואמר סהסס ית'
פלחו מזהו לפמוע ממנו סכאמר אינת שמעון ואפשר סלפי דעתו א זה רמז סכתוב כאמר
בי יקוס כקרבך כביא או חולס אמר כי יקוס להורות סקס על דרך עראי ומקרה לא

כ"א ואמר פאך על פי סיקויים האות פיתן לא יחזק לכביא הנאיל ואין בני תארי סכנאס
 וקרופתה נזורה במקום הכרת הכביא האמתיו והכרליו העצמיים ואמר כביא מקרבך וגו'
 וראשונה הורה שהכנאס סגולה נמארת בישראל לכד וזה אמרנכביא מקרבך כ' הורה
 שאין הכנאס חלה אלא על פלם וחסם גדול בעיון ומעשה ואף מאחריך שהאחס האמתיים
 הם המתפתים בחכמה ובפלא כמו שהאב האמתיו הוא המוליד שלמות הנפש כמו שאמר
 אבי אבי רכב ישראל ופרסיו ג' הורה הכרת הכביא ואמתו בסני דברים האחד בעשיית
 אות ומופת יורו על היותו כביא הסני בקיום דבריו כמה סיביר מהעיתיד ולפי סמני אן
 נמצאו בפלמות במשה אם ה' יעשה האותות לשיני העש ויאמן אם הכ' לאגפ' דבר מכל
 אשר דבר כמו מנתאמת זה בענין קרח המפיס חסד בכנאסו ויהי סיכר מהכל מלכו אמר
 אם כמות וגו' ואף על פי שהענין היה תלוי בכחיר' שהיה אפשר שיסובו קרח ועדתו לנית'
 וימותו אן כמות כל האדם הנה כבר התנה באמרן אלה כי אם יסובו ל' לא יסוי אלה למס
 סיתחטס בהס לכ טזור וכירו חסרנש ואי אפשר מבלי סנכאר קנת הענין כדי סויבן
 התכלית הנרצה "

הפרק השני

שהכונה במחלוקת קרח היתה סחטכ סמסה כתן בהנחה
 ביולה לאחיו מלכו לא עפ' וי' ולהיות קרח טועה בעצמו
 מצד מעלת הנמסכים ממנו במאמ' ז' חסב שהיה ראוי לכך כאחרן וכתחבולות דמיונו רצה
 להלחם עם מי שתקף ממנו ונהבכזה בסני מיטס מהתחבולה ח' מצד המעשה כ' מצד
 הטענות מצד המעשה שהקחיל עמו עס רכ להיות רכ האכס' בהסכמ' אחת כמעט העדר
 האמת או מבגדים לה כגד חזק ובפרט כהמון ועור טקרח דרך רמאות עשה ו' האסוספה
 באוסף שלא יורגש למשה ואחרן כדי שלא יוכלו לראות בזה סוס מין ממיני התקנה וז' ויקח
 קרח כדבר הנלקח מיד ליד ולא יסמיש בחיץ קול דבריו ועוד שתכף טראה האכס' הנקח'
 עמו מוסכמים עמו לא אחר לעשות מחדו מן יסתנה דעתס וזה יורה אומרנו ויקנמו לפני
 משה ויקהלו על משה וגו' כלומר הקימה והתקלה היו כאחד בלי זמן ארוך בעתס אולם
 התחבולה הנקושה מצד טענות תחלק לשלס חלקים אן דרכים האחד הראות יסר סדור
 הטענה בעצמה ומהות הבנתה הנה כדי שלא יוכל לסתרה בעל דיכו הסני היות הטענה
 בוללת לא פרטית ואיסיית שהדבר פרטי לא יעשה בחכמות הנ' היות הקדמות ודבורס
 מנותף שהכנה באוסף שלא יורגש מהות הבנתה הנקלה למעיון ואז יחאר להטיב או יסאר
 כבהל ויס בזה הערמה למתוכחסי מה שלא יעלס בשלס דרכים אלה סדר קרח טענתו
 לפני משה לפי סודע חכמתו והיה צרי' לכלכל דבריו במספט אמנס ס' וקוח מוכן הטענה
 בעצמה יורה זה אמרנו רב לכם וגו' כלומר אף על פי שאתס הגדולים להיות אחד מכס מלך
 וסמני בהן גדול עכ' רב וגדול לכם והוא הכלל סיותר סקול הכלל מהפרט' יהיה הפרט מי
 סיהיה לסיית הכלל כסחי וספרטי נססד ולכן לא תדמה ביחס וכעורך ומעלה צורת הכלל
 לפרטיו והראש על זה סכל כעורך בחסיבות מהפרט כי כל הערה כלס קדוסי וכל פרטיה
 טובים ואין בכל זולת חלקיו ואולם הספחה סאסית לא תחול רק בכלל ובקבוצס וזה אמרנו
 ובתוכס יו' זה לאות סכלל כחפס מהפרט ואס כן אף על פי שאתה כלל מצד היותך מלך
 אולם הכחירה ככנאס גדולה לאחרן הנה עשית זה מצד היותך פרט להיותו אחר' וסאחנה
 קלקלס הסורה וייתר היה ראוי ססימיו בכחירת הכ' כל הערה ולא תבחר אתה לכרך זה
 סאמר ומדוע תבטאו ולא אמר ומדוע תבטא בסככר ידעו כל ישראל סנאמן מסה
 לכביא ומלך אין כמוהו בכלס ואמנס אמר זה ככר אחרן כלומר אם לקחת אתה המלכות
 מצד מעלתך לא היה לך לעשות כהן גדול לאחריך סיס אחר ראוי כמוהו הדרך סמני סאמר

יצרי טענתו ברוח שיש לו פתוח כמופן זה אומ' ומדוע תתבאר סמלל הדבור יופן סמלל
 זה כמקשר על מעלת פניו (חשב בזה קרה להסיב מבוקשו סבזה האופן וכש מסע
 להם מעתה מהחיו ס' וסירו והמתאם ממכו ויתבו הכהונה לקדם באשר סאל ולכן הראה
 שבמו בדבור כחולק על פניהם וכרו' להקסיל עליהם על זה ולסחות כזה האופן מהקכוון
 והמהלוקת יסוב מבוקשו סדרך העליון שטענת קרה לא היתה פרטית במליץ על שבמו
 לכד וכחוסם ליחס הפרדה לו לכדו רק הראה כמדבר בעד כל העם כחם על ככרם וכל זה
 תחבולה מאתו לסדרות אכסיו כתתו יודע שיש בזה תחבולה רבה למי פרוצה לכנה בית
 דינו ויורה זה אמרו על סאל ה' כלומר איני אומר כמתרעם בעדי לכד רק כעבור חוסבי
 העדי הדבר הראוני מסלל ונתן לפרט חן המה סכין כל תחבולותיו וסל על פניו לרעתו
 כי לא יוכל להכחין למסו אדם כטעני רק יכטרך לכחוב האלהית יראה לעין כל מי זה האיש
 יראו יורכו בדרך יבחר וימסך מזה נוק גדול כמו פכאר בקר ויודע י' אלת כל אשר לו כלל
 הנה לססיב על דכריך כטענה מדוע כתתי הכסוכ' להסרן לא יעיל כי מי יוכל להסיר הקסר
 מלבך לכן יכטרך כזה לכסיון אלהי ויודען מי הוא הקדוש וכעבור הראה מעם כי חסד כזה
 כמעט וסותר כל הדברים שישם כי יבא דבר הקסר על כל מעשיו להבנתם באו' ממלבנו
 צמאם לכן תלה הענין בקף למי ס' צניו למינו ודע סקרה לטי סבראה מדבריו הורה
 בהסמה הכללית אהכס לא כפרט י' אלת חס מה שפס' מסיב סיה ת' מאו' חסיו וס' כריך
 וגם רצה להוות כהן גדול כנה כל אשר בקר ויודע י' אלת חסר לו רמז להסנהה הפרטית
 על דרך ואם לא אדעה ואת סקרום והקריב רמז לכ' ואת אשר יבחר לו לל' ואתה דע לך
 טכחכים שטענה מהה פאל' אס כמותו וכו' כמסך ג' עקרים הסנהה פרטית סכ' הסרת כל חסד
 המה סב בחינת אסרן לכב' ואם תאמר איך לא פחד סמא יסוכו בתפוסה ככה התר' כונו
 מאמר אלה והנה יבאנו מכלל הסנהה רק טסכריהנו טבע העיון וכאור הענין בסלמות
 סלמות סככיא סוף באלת שיש' לאמת ססוף ככיא וכמה סידכ' בעתיד וכפרט כמי סוכסו
 או יססס כככנולתו כמו סאמר אליהו ואם אים אלרים חכי תרד אס וגל סלמה ססיו האכסיו
 האלה מכיס וכמעט מכחיסים ככואתו לפי טעורלו על כריו רסע אסאכ וסנהה סר חמסיו
 זה דבר לאיהו בגאון באל' סאלך דבר דהם כמורה כדכורו זה היות סככיא ככעס למלך סהסך
 הראוני ואיו כדעסו באוכו אמר ואם אים אלרים כלומר אלה רצה להסך טבע הענין סהסכ
 הנקלה כככד אכי אכחר להסך טבע היסור סמדיכו לעלות למש' ועתה ירד מעט לאכס
 אותך והסליח ספני דבר איך דרך קלון יותר מהראסן סאמר לו מהדה דה ועל סן סוסוף
 בעכסו אס סאלרים המסר לכלות הפוסעים יותר מכליון האס העכעי סהסם סהקי סותף
 נוף וכפס ואמס הסליח הסליחי סכין סיד הענין וסכת בליון הקורמים וכא כסככעה לפני
 איון כמו סאמר ויכרע על כריו לכג' אליהו וגם כזה מחטוף כלסוכו זה אמרו תקיף לנו
 כפסי בעיכך ואז אליהו ירד לקראתו: ודע שמי סלח וככל וירא מהאכס' סהלתיים
 והעניינים הדגוניים וסמיות נפשו ויכניעה תחת הקמר ולא יביר איליות רוחניתה וס'
 והדומים אלו חייטם כליוה וס הענין סככ' לאלוהו לעסות לפניו אלו סאכסיו מה שטעס
 נסיו לכך לזה אס כן מכלל הנמסך יתבאר סהככיא לא יעיל מכל' דבריו אר' במה סידבר
 פאלמות ככנולתו או כחם על ככורו למכיל אותו סכן עשה מיכיהו לאחאכ בתארו אס טופ
 סמוכ בסלום לא דבר י' כי וזה לפי סבזה לתתו בכלל ולסאכילו לחסר' ומיס' להן וסאכס
 הקדים מיכיהו הידיעה בזה אחר שהתבאר לו כככואה עכסו סל אכאכ כמו סאמי יכיא סרוח
 ויעמד לפניו וי' ויאמר אני אסתנו וסאמר לו תסתה וגם תוכל בא ועסם כן וסאמר רבותינו
 אל ויכא סרוח' וס' סל נכות וסאמס כונו כח לפי סאחאכ סמיות לככות סלח כדת עתה

זמנה כמלחמה הזו ותאזו ענות בחירתו ויבא למלחמה וככה זה השפוק בפתיו במשמי ויתפס את
 זאחאב ואת יובא שרוא שהדמיון כלו אשר פתחו לסמית לכבות הוא בעצמו פתחו עתה לכת
 למלחמה לקבל עונשם כי אין מיתה בלא חטא ואמנם אולי ראיתי את יי' יושב על כסאו כבר
 בתעוררו רבותינו ז' ואמרו וכי ים ימינו נשמאל לפניו יתברך אלא אלו מיימימים לכות וכל
 טכונס הטוב במשך מטעי בעצם וטרע במקרם וכלו הורו טרע טעיב לאדם הוא מצד
 חטאו לא שומך אמנו יתברך בעצם ולכן שוכרך אחאב לפתח שרוא כדי שיצנעם ואם יבא
 סקבף מלפני יי' בגורם מוחלטות ואמר תפתח וגם תוכל ולפי סירעו זה מיבינס אמר אם טוב
 פסוב כפלוס וגו' בלמם תפס אס כמות כל האר' וגו' לא יי' מלחי דעת המקום לרעיתו כמטויה בכלותו
 סכאמרת לו ומסע אמרו כפוסק הדין מעצמו והסכ' דעת המקום לרעיתו כמטויה בכלותו
 לדבר וגו' ותבקע וזה לפי שהא' גדול כזה סתיו מכחיס' מה טעמה תפס מפי הגבורה והיו
 דרויס להספא כמי שלמעלה מהם עונסם סיוס'ו בתכלית הספאל בעומק התחתית כמט'
 ויכס עליהם סאבץ כלומר שהוסלו עד תכלית הספלות שהוא מרכז הארץ סכך כזאת
 להתגרות עד תכלית רוס האכסיס ולפי שהקהיל קרח קבץ חכמים על מסע כמט'
 ויקהל לפרך היה עובסו מרה כנגד מרה ואמר עליהם ויאר' הקהל כאברו מסקה
 ומתאסף יחד עם סכטי'ם סאלכס ורע מכלל מט' ואל בעשותו

היה עמו ולא הפיל
 וזה השפוק תפס'ו למס' איכה כרע את הדבר
 ואמר לא דבריו' והכונה בשפוק היא שהכניא לאמת פסוא ככיא לא יבטרך לעסול אות' לכדי
 גיאחן סהא' ככיא סכבר וסתף עמו הקנסס אבל יבטרך עס זה לאמת ככואתו סלא יסול
 דבר מכל דבריו כמה סיתבכאל לעתיד וזה אמרו ולא יהיה הדבר ולא יבא ואמר ולא יסיה
 כנגד האות' סיתן' ולא יבא כנגד מס סדכר לעתיד ואמנס רחוי סיוכ'ן זה כדברים סאינס
 תלויים ככחירה וזה אשר ידבר כסס יל' בלומר סכחית סככיא תהיה כדברי סאין לכחירה
 דמות וממסלה לסנותס רק הס עכייכ' תלויים ככח האטי המכונה כאן כסס יי' סכע ככוינס
 התלויים ככחירה לא יחוייב סידקוד דבדי סככיא כמט' רצע אדכר וגו' וכחמתי וגו' ואמרו
 אל סטוכס אסילו על תנאי אינו חוזר והנה סמוכ' מהתגאי סוא סיע'עלן סטוכס והסדק' וחס כן
 למס לא יחוזר כו' אס יפע'עלן סרע כמו סיחוזר כרע אס יפע'עלן סטוכס סרעס הכר'ס אלו כזה
 סוא לפי סאין רע יודר מן מלמע' וסרעות סקורות בעולם סכתס ספסר המקבל' וחסאיתס
 לא סירד מעצמותו ולכן כהטיב דרכס לא יבא סרע סיועו' ואמנס סטוכס סמיועד סוא
 מביאל וסכיא'ו' כא מפעולת ספועל בעצם ואחר סכא בעצם חוייב סיתקיים אחר סיערת
 נאף ככטל סתנכיא סאס לא כן כאח' סהטוכ יבא מאתו יתברך במקרס כמט' כרע וזה ספך
 סתביאות והדעת ואל יקסע עליך לומר אס כן מצינו חטא כסכר סהמול האמתו סוא לכסס
 לא לנגף וסרע סנעווי' אמנס כאל לעורר האדם סיעפסס כמעטיו' או סיעצס כע'הן ממעטיו
 וחסאיו ולפי זה סכר יבחן סככיא כטוכה סמיועדות וכמ'ס פ' מהלכות יסודי התורם יעויין
 סס ואס תק' מ'ס'ס וסחמתי על סטוכ' וגו' כאח' סדכר כלסמן כבי' אדם סמתבסס לסטיב לרע' ו'
 לא סיחוזר מלקיים סטוכס סיועד מלהמכיא'ו' לפי סהטוכס סכולל לא יתבטל בעד סרטי' ואס
 סרטי' יתבטל בעד סכולל' וסככע סכולל סוא סהוא יתברך סועל סטוככות בעצם וסרע
 במקרה ומצד המקבל' וסרטי' סירע לאים סחוטא סככט סטאולוכ'ן יתבטל מצד סתפוסה
 סחנק' ורחס סוא אבל סטוכס סנעו' לא יתעככ בעבור רוע ספסול' סמד סטוכס סכולל'
 סהוא יתברך סועל סטוכס בעצם' או כוכל לומר ססחמח' סיה סהתמדת סטוכס סנעו' לא

עשבונו שלא יבא וזה יורה אולי אסר אמרתי לטעיב אותו כלומר להחמיק ומן מציאותו ורש
 זה שהוא חרום הרפתניו כוח הענין: ואולם אל אסר ידבר הנכבד בטעם יי ולא יהיה ולא
 יבא ולא אמר אסר ידבר הנכבד בטעם יי ויהיה יבא הוא הדבר אשר דברנו יי לשי שלא ידבק
 באמות דבר הנכבד או אמתו ייתן סיחוייב סיהיה סליח מאתו באמת לשי סככר ישתתף
 עמו הקוסם כהם ולכן הסבול העצמי לכבד להכירו הוא ההתהרה באמות דבריו ואמתותיו
 והנה במה מצינו פסמו ספק בתהלה בכבואתו כחם ויחמץ טעם ולא כל העם עד אומר
 ויאמינו ביי ובמטה עבדו עד אמרו בהעמד הר סיני וגם כך יאמינו לעולם ואין להפלא
 מזה שמי שישתפק בהטעם האטית אחרי הראות לחום כל סכן שישפק בכבואו והנה ישרא
 אחרי שראו המטות הגדולות אמרו הים יי בקרבנו כל סכן שיסימו חסד בכבואת משה ולמה
 לא והנה אהרן ומרים הטון מעלתם בכבואת למעלת משה ואמרו שלא גם כגד דבר ומס
 יעשו המון טעם ולכן חכי אמר סהסבול העצמי באמות הנכבד הוא האריכות והחמיק
 באמות דבריו וזה רמז באומר ולא יהיה ולא יבא אמר ולא יהיה על ההתהרה
 והמסך כי המקרה לא יתמיד ולא יקום ולא יהיה וגו' שהויה תגורם על התמידות כמו סכא
 הפסוק המלא במתלה הקיים וסי אור ויהי אור ואמר כי הוא אמת ויהי לרמון על שלולת
 מציאות היום ואח' ולא יבא להורות על האמות והו דעתי בענין הזה מתיחס לדעת היום
 ומסך פנת יקרת דבריו אם יטיב כשיבי מעשייניס גם יי יתן הטוב כגב טלי המוסדות
 מטל ומתהום העשת רובצת תחת אדכרס כא פלוסי הדבור יבחן כבחינות האחד
 כבחינת עצמותו הב' כבחינת המדבר הג' כבחינת מי שמדבר לפניו אולם כבחינת
 עצמותו יחלק לפני חלקים אם דבור חזוני ואם פנימי הדבור הפנימי הוא הכח הסכלי
 הנמצא באדם לעיון כשכלו דברי עיוניים סכסכתה הכח יתרון לאדם על שאר הכח
 כיתרון האור מהחשך כלם שלמה אמרתי חכי בלבי וגו' דכסכתי כשיני וראיתי מעוספת
 המעלה ויתרון סיס לאדם בעה' המוסאר סמיניס הוא כסכת הדבריות וכח הספכלס הנמצא
 בו ולזה כחרס ספי ובררס מסאר הב' ואם שתכל ותראה כסם דבריס ססס מוסתפס
 כסם ובין שאר הכח כענין דרכי הגוף ודומיהס הנה אלו הדבריס ימצאו להם מזד סכנתס
 לכד לא מצד הסועל וא' ולראות ססס כסמה סמה לסס סססועל אונס יסעל כחמר כפי
 סכנתו לא זולת זה וזה רמז באומריו סמה לסס כלומר החלק סככד הנמצא לאדם כאכל לז
 מצד הסועל והחלק הפחות הנמצא לו בא מצד סמקכל סססועל איכנו כילי כסקכאת סטוב
 ולזה רמז באמריו עש' יי אכיכו אתה וע' ר' יי סההום סהויות וסמחרס סככראיס אתה סוף
 סאכ סחמתי לנו וא' אכיכו את' וזה סאס סמא ימצא ספסד וסטרון כנו אכנס קרה לנו מצדנו
 וא' אככו סחמר סוף סססס להספד והעדר ואם סמא ימצא סלמו' סככד וסמסוכס סכאדס
 סוף רחוי ליקרא אב אמתו מאותו סלא ינליד רק סחלק סחשר ולכן ראוי סוככדו סחכמיס
 סמולידו אמתת העצמות ססוף סכולית כי סס סאכות באמת כמו סאקרו רבותינו
 על מורא רבך כמורא סמיס ואמרו על רבי מאיר סהיה דרס כל איתן סכתורה וכססעב
 לססוק אתי יי אלדיך תירא כרתע לאחוריו עד סדרס ואמר את' יי תירא לרבות תלמידי
 חכמיס אונס אמרו ומעסס ירך כלנו רמז לסלס התחלות הטכע סכמצאות באדם ססס
 סחמר וסכורס והסעדר ססס כלס מעסיו יתבר' סוף כוס וככראו לך כח'ס ססילז ססחמר
 קדמון וכן ססעדר עס סאיכנו מפעולת פועל ככר תתלה כופעולה כמס' חלק' ערק'
 וזה אמרו ומעסס ירך כולנו כי סלס התחלות סכמצאות כנו סס מעסיו יתכך' ולזה כולנו
 סהכל יאמר על ג' כמו סאמר ססילז כתחלת ססר ססמיס וסעלס יר' מ'ס סיס באדם פני

הבאים האחד כנכר וזה נתן תעשי וזמני פחות במדרגה וזה אמנם יונס לתקבל לא חצו
סמועל צמס צמועל יתב' כראו אמנם עשה זה כשי ההכנה ותמצאן המאמרים רבים ברבתי
דיל מסבימים לזה :

הפרק השלישי

ארו' מיוס מכרא סקכה העולם לא סיה ארס סקראו ארנו
וכל פר למען אכרסה סקראו ארנו : כבר פרסמה תורתנו
פלאות אכרסה כהפלימו כל אכפי דורו לפורות להס יכלתו יתברך בכל שנמצאות וסדרסה
זואין כמלוי יקרא סס כסס יו' אל עולם וזה סיה ככאר סכע אחר סנטע סאפל כמס ויטע
אפל וגו' וסנטיעה חזו ודומה לפ רמנו להססעה סככרת כפי תאיבות ההכנה וסאדרגה כמו
סמצינו במקום אחר ויטע יו' אלרדיגו בערן וגו' ודוע למי סהוא חכס סנו סנטיעה ודומה לס
איכס נסמית רק רמו לרבוני סספע הלי' כמקום סהוא כפי סכנת סחקו וסחיבות ססגולת
ספלאות אס כפינינו הרנחיא ואס נסמייס תכונה בנטיעס כמו סכא ספסוק סספורסס
ליסעפיר על פלאות יסראל ביוס נטעך ספסגני וכל במקום אחר ככר מטעי מעסי ידי
לסעפיר אחריו סקטן וסיה לאלף זה יורה כוכת מלס סכלת סנטיעה וזה סכאסר
סנטע יוסס תכלית כוכתו ולסני רבירס סאחד תקן סנטיעס סכי תכלית סנטיעס אס כח'
יסתח ויסדר אדמתו ויכין סיהס סהוא סנטיעס לאלודו ססמייחו כואסן סתקן
ספלאס אס ככ' יוסס תכליתו כואסן סנטיעס פרי יוסס לן סאותו כטע פרינו יתן כפתי וכל
יוניס מעסות פרי כן כמסל כעכייניס סאלהייס חכס לכ יטע אהלי מחסבותיו להסוב
סעכייניס סאלהייס עס סכנת מדרגתו ותקוסה כואסן סיסיבס בפלאות ויקוס סמנו ספרי
סראני לתת כעתי כי הארש עך ססרה וזה סמכונו כוארנו ויטע אפל ככאר סכע וככר
ידעו ססמאר לרבי יוסי בן זורא ססולס סזה עומד ככאר סכע וככר דכר לרמות הכן ללב
למס ססכע סמקור להמצא במה סיחב ממנו וסנה אכרסס התחיל לרראות סספע הלי'
ככאר סכע כמו סאח ויטע אפל כן יעקב רואה ססולס ככאר סכע וכאסר תכלית סספע
סכרה ככאר סרס ופריו סיה מלוי יקרא כסס יו' דל סספיג העלה סרספוכה סהוא תכלית
סכל ופרי ספל כן יעקב תכלית סמראס פלו סיתה וסנה יו' ככע ענין ולכן כאמר לר' אבי יו'
לרי אכרסה אטך ואמנס סכונה במה סאמר סככיא ככר מטעי לפי דעתו סיא וכלפי סיס
סילכית סאס יתק מטע סל' פלסס אל ארץ אחרת יסלמו יותר ולח עור אלל סיהנו כריכיס
לכך דל לסעתיק מטע סלסס סכי מעמיס כי באלס סמך חלקס ומאלכס כריאה כל סכן מס
פויקנו כסכנת זה סתקן וסחיבות סיה אילכות יסענו כעעתיק סמטע מארץ אחר לארץ
אחרת מטוב לרצ ומרע לטוב כמס בר' כסמר סכלית סמר סמונות וסטרונות וזה לסמו
ועכ' אל סאילן סאמרסס סיה סורב כסיהס כמצריס וכססועתיק מעס יוסן עכ' וסס כן אס
כך כוילכות אין לספלא סתאילן ספלאס סהוא סהימס כככר סקנס ספלאות סאלכופי כחיון
כססועתיק מארץ סהייס וספסדר כעתימותו ונטע בארץ סהייס אס יחיס לככח לל יראה
סאכדון כי כיומי סעץ ימי סארס וכמסל לן נא זה ריונו כוארנו ועמך כלס כריקיס וגו' רמו סנס
לספארות סככחי סמופב ליסראל כואמענות ססורה סכל מנוס ומכזה ממנס כותכס להס
פלאות מס לעיכ ועכ' אל כל יסראל יו' לסס חלק לעסב סכאמר ועמך כלס כריקיס נאמר ככר
מטעי לרמו למיתת ספלאס סכפלאס לככר סנווטע וסעעתיק ממקיס למקיס לטוב לן סכזה
ייתקן יותר מבתלה כמסבן סעתיקת מעסעו לעיכ ססוכלו לתעלת סיסיס ככחי סחת
סיונו כפסדר כמו סימכ סאילן סארבי' ח כעעתיקת מטעי וכתן ססכס כוח נאמר מעסיה ידי
לסעפיר כלאמר לרעות סגרוס ליכרה כפי סאפסר סהוא יתברך סנכחי סאמתי וסמקכס
סככחיית לכרואו ודע זה וסנה סלעס כרסותו סספע יסראל וסלחתי אמר כסכחו כהליס

פטע יז א"כ יראת מכלל מ"ס היות תלת כתיבה באמרת על רבוי הפסע ויתרון ההבדל לחומה
 שצבין ויטע אסל בבאר סכע ודע שאכרסם אחר פנטע האסל קרא בסם יז אל עולס
 סמתחלה לא הים קורא רק בסם וי"ס העינין המופתי לא הכי"ר רק להכיר העלם הראסונה
 ואחר פנטע האסל כלכו בעינין הסכלה סאמתי"ת הסוב סהז"ת חרם העולס ויכול לעשות
 כל אסר הפ"ץ בו וז"ל התבאר לו כמות רק מצד הסכוכא סבכ"ו דרכים מדרבי המיפת
 נפרסם זה לרבים ובתפרסם לוגס כן זה מצד מה סראת סוכלת סל"ה בעצמו כסנוי תולדת
 מזלו וז"ל כתעוררו לזה בפסוק ויטע אסל זה פירסם וככר ידוע סהפרסם סוא בניו להפנת
 סאמתי"ת סל"ה וי"ת ואמרו בסרק איך דורסין ד' ככנסו לפירסם וכ"ן אמר פלמה פלח"ך פירסם
 דמוכס ואתה ידעת מ"ס על ד"מ רמון מצא וכו' ואמרו עוד ויטע אסל אכילה סתי"ס לני"ת
 וי"ל לני"ת וכארנו סהכמים פסוקי סהכמות ג' והסכמה סל"ה סתי"ת סתי"ת סתי"ת סתי"ת
 סן היא לו בע"ה וככ"ו וזה ספיר"ה לירע ס"ס סס"ס מכו"י אחר יכול על כל וזה ספיר"ה אכרסם וזה
 קראו ארון כמ"ס י"ז א"ר מה תתן לו ועד סכ"ה סוא לא ס"ס מי סקראו ארון לפי ססוי מאמ"ג
 בסקדמות סעולס והיו אומרים סאיך יכול יתברך לסכות דבר עס סטעו עס זה סעות גדול
 לפסתחנות למלכות סממים כחכסם מכ"ו יסוי מול"ס וכמ"ס סלכות ע"ז פ"ט עד סכ"ה
 אכרסם וקרא בתפרס"ה בס"ס י"ז וסודיעס סהז"ל ארון סכל ויכל על כלס והוא ע"ה ספיר"ה
 בכערותו כמ"ס ב' פ"ס סכיר כור"ל ואף דכ"ל לא עכ"ה סל"ה בסכ"ל אכרסם כלומר
 למס סדכ"ל עיון כמה פ"סס אכרסם סר"ה לספיר"ה עכ"ו כככ"ן סא"ס על קדופת ססס
 וסוא דר"ס לספיר"ה עכ"ו לכו ארון כור"ל וכו' עכ"ה בסכ"ל אכרסם סלמ"ה מעסוי סכ"ה
 פ"עלו ססלס סס וכרון לכ"ה סריון לחוקס באמנתס ו' סכלת עכ"ו וי' ול"ה סססר סתורס
 מע"ס סלכות למען ילמדו לירא"ת י"ז

הפרק הרביעי

ומל דמח"ב ברי א"ל לכו חזו וכו' א"ל תקרי סמות א"ל
 סמות ע"ס סהפרסם ומכ"ו ככס"ו סלס"ו כסכ"ו
 ולכן היו מתלפי אע"כ י"ס רוסס בקריאת סמות סאיך סס"ה סהס"ס יורה על סמות או על
 סגולה מיוחדת ספולות הדבר יורה וס מ"ס וכל אסר יקרא לו אהרס נס"ס ח"ס הוא סמו וככ"ר
 קרס ח"ו ויב"א אהרס לראות תה יקרא לו הורה ס"ס בקריאת או סמות חכמה לפי ססס
 סמוכ"ה יורה על ע"ס סמות סדכ"ר או על סגולה מיוחדת לו וכ"ו יבין מי סמוכ"ה ססס או סקור"ה
 לא ס"סיה קריאת ססס וסכחותו לדבר סהז"ל בא ממנו איך ס"ודת"ה מכל"י בחי"ס והס"ס כל"ל
 סא"ס לא כן לא אמר סכתוב ויב"א לראות תה יקרא לו סהכוכס כמכ"ס סמת סהרס כ"ה
 סכמכאות וטכ"ע סכ"ח איך הוא ע"ד סש"ד עליו סהסוי ספנה אמתי"ת סמותס וסבולותיה
 וז"ל וכל אסר יקרא לו סהרס נס"ס ח"ס הוא סמו וסמ"ס יחס זה לנפ"ס ח"ס לפי סתי"ת סורת
 סכ"ו וספולות סמ"ס יסכ"ו מצד ס"רס לא מצד סחמר וסכ"ה כמכ"ר כס"ר סמורר לת"ר
 סכ"ה סאל וכל ססלמיות סכמכ"ס כ"ל ג"ס כמכ"ס ממנו אמר מונס מס"ר לכוכבים לכלס
 סמות יקרא וכיון כזה כ' דרכים ה"ל ססוא ית"ב ירע סהתחלמות סכין סוכוכים וזה כדעת
 סאלת ח"ג"ו סורת"ה סס וספולות"ה לפי סהז"ל כרא"ס ומכ"ן כל מע"ס"ס וס רמ"ן ב"ל מונס
 מס"ר לכוכבים ססמסר אמנס קורה לסתחלמות בין אי"ס סמססר ססוא סא"ס לא ס"ס
 כ"י סס סוס סתחלמות כלל לא יס"ל כס"ס מנין ומס"ר סכ"ו להודיע סכל סמות סל"ה
 וספולות"ה סמנס סופ"ס לפ"ס מה"י וזה רכ"ס בא"ו לכלס סמות יקרא כ"י סר"בן כסמות
 סחות וסלמות והר"בן בקריאת סססע"ה כמו ויקרא אל מפ"ע וצ"קרא זה אל זה ולפי דעת
 סמע"ן זה או ואמרו ל"י מס סמו כלומר וסאלו ממני סמות וכמו סל אלוה"ה אמר א"ל יס
 וק"י ספיר"ה ססר ק"ס לפי סזה ססס סוא מיוחד לני"ת ססוא ויר"ס על עכ"ו י"ת סור"ס

תפוצתית אין סתתפתות בו ואינו כבוד משעולה ולזה לא יסתתף בו אחד מהצדדין בסורה
 ההוא כמעט עליו זה עמי המיוחד לי וכמעט הוא פר סוף והוא מכוונר סנה הסם יורה על ענין
 חוב המביאות לא על איש המביאות ולפי שהוא ית מחוייב המביאות והסוף איש התביאות
 שכלם קנו המביאות ממנו והוא לא קנהו מולתו לכן לא יסתתף בו הסם וולתו איך הסם
 הוא סאמתי המיוחד ולכן כזה אמר זה עמי לפולם ולפי שמחוייב המביאות נכחי אמר וזה
 זכרו לדר דור וזה יורה גם כן עם ידוה שהוא עם של ארבע אותיות וסרואים סאחר אומרו
 איהם אחר איהם אמרו יי ארי אבותיכם פלחתי זה עמי וגו' והענין כלל ססם יי יורה על חיות
 המביאות כמשה ובאומרו איהם אשר איהם פי הנמכר שהוא כמכר כלו המחוייב המביאות
 כמשה ש' סב' ואמנם לפי שהצדק להעלים זה הסם כדי לכחון לבנות המסכילים כמעט לעולם
 כתיב העלמיסו סלף יקרא ככתבו לכן לא בא בתורה רק במקום הזה ולא בא בכתיב אים
 וכתובים והעלמיסו בשם ידוה ולכן כאמר למטה יי ארדי אבותיכם והסכה בהעלמו כבר
 פתחה הר' זכרתיס אכלועפיא בספר הקקרא אור הסכל מכלל משייתבאר סלפעמי יכונן
 בשם כח המדות ואמת העבמות ואל אל תקרי סמות אלא סמות הסוכה בכחות המכחות
 נאמת עבמותם המסכים מהפי ועוף לכוונן משעלות ארי סבהסנת כחות המכחיס כסב
 כח המכחיס ומכחיסו גם כיריעת כחות המכחות יפעל הסלס שעולותיו כעוף ולזה חכמי
 הקבלה כתיבתם שעולם כסמות פעל מה לא יפעלו זה בקריות הסם לכד רק כיריעת
 כח הסם שהסם הוא יורה על חמת עבמותו ומה סכר יפעלו דברים מוסלחים לא כמס
 ששכלי ססחזכרת הסם לכד די לסס סזה כמסך להס מקוכר הסנתס ולו חכמו יסכולו ויכינו
 סנסס המקוכל בהסכילה הדברים האזיס וכעיינה ביזמתת הכח' ההנזי תפעל בספלים
 עכייכיס כוראס כי אין יסוכ כל כמו טיפעל סככיא החותו ויכ מי טיסכל א' הסכנה וסעיון
 סככ' סזו הוא חסר וסחסר לא יפעל סלמו אולם לפי שהסם יורה על סכחזחמהז שהוא סעיון
 סקרוס והסחזרו יס לככר הסם שהוא מחד מה סיורה על סענין סככד אסילו סחזכרה לכד
 אסור להזכירו וכפרט אים טמא ספתס ולכן ראו חכמי הקבלה לסתיר סככמה סזו מסמון
 סעס סן יסרסן א' לראות כסכס סכלי עיון רק כזכיר די וכסל ממנו רכ לתה סמפסיד
 באחזנות כמו סיקרה לכל מי סחוכו סלס כטידע ססדכר אצו כמו ססיס סרמה אותו ולכן
 ססעירו זה סענין ולא היו מלמדים אותו ב"א לכוועי וגם כמקדס ססקו מלכוד סס סספורס
 וזה גם לספסד סאכסס אמרו מסמת סמסון סדריק כטלנו אסיו מלכרך כסס א' סזו מכרבי
 כסס כן יב אותיות אמרו כראסונה סס כן יכ סזו מוסרים אותו לכל אדם מוסרכו ססריכיס
 סזו מוסרים אותו לכוועיס סככסונה והכוועי סזו מכליעי אותו ככעיסמות אסוס סכסכיס
 ארטפעס א' עליתי לרובן אחר אסיו וקטייתי אצוי אכל כב' וסמעתי ססכליעו ככעיסמל
 אסיו סכסכיס ותמכא הרב כתב על פרק סב' ודע סזה סדכר סלמוז סזו למוד סעניכיס
 סמוריס עליס סממות ססס לא סדכור לכד באותיות סערומות מכלי כירד וכל' עד אומרו
 ותכוואר סזו כלל סוק איו רק סודעת עכייכיס אהייס מכלל סעניכיו ססס ססתי תרס
 כמס סכה כקר הרב כפירט סאין תלוי כזכירת הסם לכד רק כיריעת אותו סענין סיורס
 סעס עליו והוא סענת רכר אהי וסנה אודיעך דעת רכיו וספ' ו' וקאר כספר סקכלס סלנו
 סן וזה לסוכו וסממות סס כחות כאז ממת סססידות רהס אוק מסיכו עס ח'ט ססכוכס כסמות
 אונסס סיס סכח לא ססזכרה לכד ואס תסיככי ממה סכרחה לעין משעולות סקמוסיון
 וסממת סכרכוני ססר זה ססספ כפי' למורה כפרק סב' וזה לסוכו סאמכס קרה זה מסעל
 סדמיון לחלוסי ססכל וגם סיעזור לזה סיות אותיות כחלקן כסאר סכמכחז סספלות וסיוחדל
 לפעוליס ססמיתייס כענין כמככס וסכמחיס וכפי זה סיה כעצב אכל לא כראסונה כס

אך עמו סודו אשר הצמיחו יחסב לפי מעלת מדברו לפומצים אותו או למוכני לעשות חסות
 וכן אמר חכם זהו כספר אור הסכל וזו כן הדבור האפי הבא לכל מי מדבר אתו או מדבר
 עמו או ידבר לעתיד הוא ענין דלכו והסתתף עמו כמס דבור מפני שהדבור מורה על
 סתתהו שתדעם וינחה ודבר וכבר מהם תכלית הסכל בעצם וכענין זולתי מס הכנה ומה
 סודיה עליו שתוף מס היות זה מדבור כמבא להסלים בו הסף וכחירה וכנסה ורפון זה גם כן
 בדמותו בכל וזמן זה תאר סתוף יולך מחזיקום בענינים שהלפנים זהו דשתי בענין הוא
 והוא מסיים לפי דעת הדם ואורחי כתוב ולפי דעת הדמין גם כן פסא חמשי כמפיעם
 לדבור האר' הסלים לא חי זה ס' דמין גם ירחו לעיני אכפ' את וסוף פרתו עליו כסוד המלכות
 פתח בס' יורא וזל ועד רזל הוא כבוד כבדא במלאכי יקרא אצל סודיעי המלכות ויסב לעיני
 כסר כזכי הנפשות בחסדיו ובני כביאים וכן ובאר גם כן כפרסת אחריו מות וזל יודע גם
 כמכילים ברמו התורה למכין סודם ולא אוכל לפרס שהיונו זריכו לחסום פי המתחכמים
 כמכע הנמפכים אחרי היוני שהכחם כל דבר זולתי המורגס לו והגם דעתו לחסוב הוא
 ותלמידיו הרפעים סכל ענין סלא הסיע הוא כסדרתו איכנו אמתו יראה מדבריו זל סיס
 פתיאות דחכמים מסימאנו לפעולות האדם ולדבריו כפי מעלת האדם ופלתותו גם יוסב
 כמראה לזכי הנפשו והכח בזם כדי רבי לסמוך עליו שהוא ידע אמתו כאסר נסה ואין חכם
 כפעל חכמים והוא בעצמו כת' זה ומבא) תראה אביקית ראם העלוסוף וקסין שהוא מחכים
 במה דברים סראו רבים וידענו אמתתם וכתפרסמו בעולם ובאותם הזמנים סקדומי כגון
 ומי תסע פין נודעים לחיטומים ולמכפשים כי סחכמות האותם הימים היו פלס רוחניות
 כגון ענייני ספרי והכספי ומיני סקטרות למלאכת הסמים לפי סממית קורבתם לדברות
 העולם ולמכיל לא הים פום אדם כוסר כהדום ולא מתרים באלה לא סהיו מכפשים תעלות
 אחד עזרות הסמם והירח והמזלות ועוסים להם גרות לקבל כס עליוני סאסילו כין
 השילז כתוב ספר הטלסמאות סמסאים כבורות רוח ודבור וכאשר פמו סיונים סס עם חדס
 הלא נחלו חכמה כאשר באר בעל ספר סכנור קס סאים סודיע ולא סאמין דק כמורגס
 וחסם חכמות מורגסות וכסם סרוחניות ואמר סאין סדים ומעסם כספי ואין כשילס מעולס
 דק לטבעי ודבר יודע הוא ומסדרס סאיו כן עכל לקוח מדסותנו

הפרק ה'

ואחר סמסכנו ענין הדבור עד סנה קא לי מבלי סאס' מק הים הכוס
 כחכמת הקבלה ומס הים סכסם סבעל' א סחכמ' יס עלו פעולנו כוראף
 כמו מספרסם לחכמי אומתנו וככאור זה סעינין יסמע חכס יוסק לקח סהדבור כענין
 כזה אינו מיוחד רק לסודיו אסר יי קורא' דע סלסיות תגרות כנלסית כמס' תורת יי תימות
 ראוי סימבאז בה כל סלמיות כמס' הדמין זה בהקדמותו כ' אור סתור' והדרך הזה איך הים
 כוללת כל החכמו' עמוק מאד לא ידענו רק מי סיספע עליו כר יי והאור לנו ומבא דרך א' יולך
 ואחר סתוף מבא הדרך היםר בגסו לאוסכו והדריד כו אסר' הסף באסבתו אותו כנפסו וכן
 הגלס סדרך הזה לכאים אחריו אים מפי אים וסוה סכרסס וסמכות בקבלה סכאסר קבל' רזל
 התלמוד ודיני סאלתיים מפי חסס אים מפי אים כן חכמת הקבלה וסיה אופן ידיעת כל
 סחכמות באחכעות סתורה ואין יוכלנו וכרמז כס קבלנו אים מפי אים מסינו סמסס הוא
 עמוד סגדול טעליו כעסן כחכמות והוא המתחיל להורות סאלתייות סאל' סיות והסל' וסכלנו
 הים תכלית סכל סמין סאכוסו כמס' ולא קס' וכמו סכל סעיניינים המוסכלים יכאז וכמסכו
 מסמסכלות סראסניות וסס סתחלות המופת כמו סאמר ספילוסוף במאמר דאסן מספר
 סמופת כן כל למירה וכל חכמה אמתת סתחלתה מסתרה סלסית וסיה סכוללת כל אמתות
 סחכמות כסלמות ואס כן כל זה סאמר חסס' לא יוכל להכחיסנו

שום אדם כמו מלא ויכל להכחיש המוסכלות הראשונות אלא הם יהיה סכל ילמנה סלחתי
 כוכל לדעת בעלמות החכמה הלמודית והטבעית האלהיות מתורתנו וכל החכמות והשכל
 חכמת פרטטי יהודים כמו שאמר רב ספירא בראש ואפילו הכרת הפנים והכמת הפרק וכא
 בגאון כתסבות שאלה שהחכמים היו מוסרים החכמות הללו להם לא תם סרהיים ללמוד
 ורואים כו סימנים שהיו ראוי לכך. כמש' אין מוסרין סתרי תורה אלא לאב בית דין והוא
 סלכו דנא בקרכו. אמר רבי אמי אין מוסרין ספר תורה אלא לנעץ חכם חרשים וככונ להם
 ואמרינן במדרש בכון זה המבין דבר מתוך דבר לחם זה פראוי למסור לו את סכתנו
 בלחם יראה מהאמורים האלו הטבע הענין הזה חייב להעלימו ממי שאינו ראוי ולבלות
 למי פראוי ולכן האיום סגלו אליו הסודות האלו על כוריים זהו הנקרא מקובל לפי שקבל
 ענין זה ממי שקדמו או מאור הספע האלסי ומס שקבל הוא הנקרא חכמת הקבלה ולפי
 סנת מעטו הלכות לאורך העלות ורכויו הפרות אכדת חכמת חכמינו אם מחד הסועל יאמ
 מחד המקבל אם מחד הסועל שמעטים הם אותם שאור הסכל כנז עליהם לדעת ו החכמה
 אם מחד המקבל לפי שלא נמצאו באימים הסבאים סברו כי בלמודה וזו היא הסכה כהעמר
 החכמה הזו מרוב האנשים ובפרט בדורנו זה סנת מעטו הלכות והדעת מאסנו ואכרה הים
 לנו ואלם אופ' ידיעת אלן החכמות מהתורה הכה כרמוז בה כפירום או ברמזיה פניבות
 או בנימטריא או כבורת האותיות הכתובה בהלכתן או המסכתו בארובה כמו שאמ' הרמב"ם
 בהקדמתו לפירוס התורה וכמו שהורו זה כל המעיינים מהמקובלים לפי מה שיתבאר
 מסעריהם אם כן כל החכמות וסודותיהם כמסרו מפה לפה וברמז בתורה וסודע החכמות
 באופן זה מתורתנו יודעם בשלמות ובאמתות ומה שהוצרך הפילוסוף להתיבע להסיג
 הסיגו חכמי הקבלה במעט ומן וכלי טורה כמו פיסב האדם המוסכלות הראשונות וסיתה
 חכמת הקבלה אמתית בלי ספק ופקסוק וחכמת הפילוסוף כבוכה בידי הכלכל והספקות
 והסכה אלה שהתורה כתנה באמצעות הכביא הסלם והסכוכה גבס דרכיה למעלה מדרבי
 המופת ואחר שהענין כן אורך אפטר להעמיד מיסת על דברי הסכוכו' וסיה למעלה מדרבי
 המופת כלומר שהמופת לא יבוע למקום שהסכוכו' מנעת ואם כן הדעת הסכוכו' למעלה
 ממדרגת הפילוסוף הרבה עד סכמעטו יוכלנו במיין ולא יאמ' עליהם דעת דק כסתוף הסס
 ואין ככה המופת לחקור על מעלת הסכוכו' הגדולה ממנו וזה דבר אמת בארנו הרמב"ם זל
 לתלמידיו ולמי פעיין כדסריו" אולם הסכה פבעלי החכמה הזו יפעל ופעולות
 כוראות מה שלא ימצא כן בסאר החכמים אגלה לך דעתו כזה שאמנם היה
 זה מחד סיות התורה אלהיות ומטבע הדבר האלסי להמצא על הפלמות התבליתיו שאפטר
 להמצא במיין ההוא ולכן מי שהלסיס נפשו בחכמת התורה זו ובקבלתה האמתית כבר היה
 במדרגת הסכלים עד שיבא מהגבול החמרי וסכ כלו סכל ולזה יוכל לפנות הטבעי להיות
 למעלה בחסיבות מהטבע ומצאתי בספר שאורה ענין ככדל לזה מאד נאות
 למקום זה אמר ואל שקר האמונה הוא להבין סכל פמותיו הקדושים הנכודים בתורה כלם
 בלולים בסס וד' אותיות הוא הנקרא כוף האילן וסאר הפמות מהם טרם ומסה עגפי' ומהם
 אכורות ונגזים וכל ה' מהם יסלו מעולם מיוחדת מהכרו מסל לאובר סיס ב' במה חרבים
 כל חדר מהם מיוחד לדבר בפני עצמו בחדר זה אבנים טובות ומרגליות ובחדר זה בסף
 ובחדר זה זהב ובחדר זה מיני מאכל ובחדר זה מיני חסקה ובחדר זה מיני מ' לכוס'
 ובסארם כריך מיני מאכל ואינו יודע אותו החדר שהמונות כתוכו אפטר סימות ברעב
 והחדרים מלאים כל טוב ולא מפיס סמוכע ממנו בקסתו אלא סאינו יודע באיז חדר הוא
 הדבר שהוא כריך ועל דרך זה כעצמו הסנת פמותיו יתכרך יס פמות ממונים על הרחמים
 וספלי חות

דבורם לבר נכח מצד שגולת התורה האתית הרבקה בנו והדבור האתי הוא המועל לבר בני
 פוס אמצעי כמה ויאמר ארים יסי אור ולכן כמבא היתרון במופתי משה עם מה שהשתמו
 בו החרטומים ביתרן האור מהסך וכיתרון הארון על העברתם כמותם הא' מצינו ויבלע
 מטה אהרן את ממותם וכאזה הקבלה שאחר טבעה מטה בלעם וזה ממש מטה ולא אמר
 תנין כלומר לתורות הסגולה האתית הרבקה במטה זה שפסלו אחר קחור מטה בלעם כאן
 הים כח שהחויב כפמו ופער סיני לבלתי חק לסינות פליט בהם: דהבדל סמני הסחרטומי
 אינן יכולים להדפס צורה נבראת או יצירה בפוס דבר כממש להוציא את הכנול

ולא יכולו וארץ לפי שאין הסד פולט על ברוי שחותם מעדסם והברויים שחותם מעדסם
 היא הגורה מלא תתחלק לפי שאין מדרכה לקבל החלוק כמו בכקודם והנה ברס וכפסרדעו
 פס לא חרטום ולא הוטרדעים כמו טעשה משה והראיה שהמכה בתקיימה זמן נחשב
 במש כדס וימלא ז' ימים אחרי הכות י' את היאור וכן בפסרדעו למתי אעתיך כך מה שלא
 מצינו כן כמעל החרטומים שלא עמד זמן נחשב סרדך להיות פועלתם סיה ככסוף והם כפרו
 ולכן לא יכלו לספיק הסכום משפר הארץ סיטרך להיות ברותם שפטר הכעדר מכל צורה
 צורה חרפה והיא מהות הכנים כמש רבב כפי ויקחו לי תרומה וז' און יבלת ככברא ליתברא
 עכס טיהם גוף וגם און בו כח להכחידו עד שיעדר ולא יהיה עכ' זה ההדום לא יתכן רק
 לכה האלפי לכו כמש אבב אלדים היא כלומר עד שפסנו חסכנו הוא קרס לנו ולא
 ידוי עתה כטרך להודות עכ' סהוא מעל אלהי ולכן מכאן נחלק לא חרטור ולא סתו על

לכס לכמות היעצמ מה טעשה משה למה שסכירו האמת היות פועלתם נמשכת משכח אהי
 עד שהצרכו להחבא מפניהם כמו סוכא העבר מאדוננו וזו ולא יכלו החרטומים לעמר
 לפני משה ולכא דכאל לכבוד כאדר תלתא די מלכא וגו' לא חבייז וגו' כרס איתי אלס וגו'
 דכא באר כפי שאין הודעת העכוז הזה תלוי לא ככח' ואסף וחרטום ולא כגור שאין מסגלת
 סמנתם להשיג זה רק שנינו תלוי כמי סהוא אלהי ורבקה בו הסגולה האלהית מצד הסנת
 חכמות האלהית היא התורה ולכן עכסו המלך לדיכא מן קסוט אכא ידע די אל הכנו וגו' כלל
 שורס היות הדבר מפורסם כגלה שאין העיון תלוי מצד הסנת עיון נחכמה באיזה סת' מן

דק מצד היות האים המשיג והחכס אהי רל באמצעות התורה האלהית והכן עכין הזכר תר'
 מוכים מהמשיגים חכס ואסף וחרטום וגור למה שהיו המועל' כחלק' לר' כמות בת החכמים
 ספלו הסכעיים והאילו ספסי החכמה כפי מה שחויב סכלס בארסטו והבת הב' העוכדים
 למד' ומתבודד' בהסנת עניניה ורוע שאין כעבודת' פוס תיעלת ואין בידם להרע ולהטיב
 ולא להבדיל העתידות רק עתודה קרובה ידעו ויעדו במש' יודעין מה שעתיד ליות כמלכוי
 ספרת יודעים מד' אלא חימא שומעין מה שעתיד לסינות והס הדברים הסכמעים מאחרדי
 ספרגוד ההוים באותם סכס סכמעים כ'ס כמש' כפי סמתו ככסמות' וכן אומרים כעלי

הסכענות ולזה מצטרפת הקטרת סמתיס סכסכמות' גב' סומעות מה שעתיד לסינות וכעלי
 זו הכת נקראת אספוס וסכת הג' העוכדים סחם וירח ומולות בל אחר סחא' מ' עוכד ובוכס
 סיכלות למזל סלנוסכור פיתעלה מולו וכן סיו מצרים סוכדים טלה סהיס מולס כפי דעתס
 ועכ' לא סיי אובלים איתו והיס תועבת מצרים כל רועס כאן ולכן בזה סקכה לסחוט טלס
 כמשה כמול טלה סהוא כיסן ועשה ספטיס כאלסיסס וסס סכרות סעסויות כמול טלה
 לתראות לסס סכעית כח מולס סהוא סכומח כניסן יס יכלת כידות' להפסלו ואלו נקראו
 חרטומים הכת סד' היא העוכדים למלאכים והס ספרים על האומות כמש כדנחאל וסרי
 מלכות פרס כ' מיכאל סרכס און סחכסו סיס להס יכלת אולסיותס מליכ'ס כינו וכו' האל
 כעברו איתס וע' נוסר לנו כתורה ובראס סאפי' לסתפלל בדרך זה אסור לנו כמש' בהגדס
 ס' ל' סטרן אס ב' ל' ג' כ'ס לכית' פתאוס אז סולך ועומר על פתח חדרו סל
 פטרונו וקורא לעבדו אול' ג' פטרונו וקורא לעבדו אול' ג'

לזמן ביתו ואומר לנו אים עלוני בחוץ אכל הקבא חינו כן אלף אמר אים כל לך עת צרם לך
 תבונת למיכא לא לי בוח ואני אענה דכתיב כל חסד יקרא בסם יי' ימלט ולפי זה חנו חסדו
 במיכאל סוד רבא קוס וכעי רחמים על עמא רבא ובמכנסו רחמים וכן בדא אים דברי
 הרב בספר המדע וכמין זה סל עד אמר וילך ויעבד אליהם אמרים שהמלאכים הם הלהי
 שמיים והשפטים הלהי הארץ ולכן אמר זכח לאלהים יחרם בשתחות הלמד סהם זבחות
 סאלהותם וכחם ידעו ועובדי חלו סאלהות קרא דניא גורין ואמר סלא בסום אחד מארבע
 חלו הסעלה הלהית סיובלן להעבד העתידות בשלמות רק מי סחכנו סאל ולו לכדו יאות
 לסנות הטבע ולהיות כחח מסרי מעלה סהוא היודע סתרי תורה ומסתמם בהם לעת הסודך
 כמו טיפעל סכביא פעולותיו בזמן הראוי והכריך וכמו טיפעל הרשף הכתי בסמו מיוחד
 בשתמה כגוף הכריך אלהים להיותו יודע איכות הסמוח וסבלתם כן סדרוי סתורה מלחיים
 כל טוב לאי חסד מהם סדרך לתקון טף ונפס אסרי מי סכסה סאלתם בלותם סהדרו והוא
 האים סהאלכ ומטה כמו סמאר כטיא אים סמורות ודע כא וראם סכמו ססם ספילן
 תכלית סחכמות הלהיות כן תכלית סתורה סחכמת סקכלה והוא ידיעת סחכמת הלהיות
 מעיף תורנגו וזו סחכמה סהא סמאר סכפסן לא סחכמת ארסטו להיותה ססרה סזה ועוד
 סהעיף כה אינו חסדי בערכה עקרים ולכן אמר וסמרתם ועסיתם כי סהא סחכמתם כלומר
 באמצעות זו סתורה יס לכס סני תארים אים ססמירה והוא רמז לעיף כמו ואכיו סמר את
 הדבר ואם יוסר ספעלה סכמסכת סחכמתם ואמר כי סהא סחכמתם דל סהתורה מיוחדת
 לכס לא לסאר אומות העולם סכלתי ססתתים עמכם כה סזה סמד ססר סנתן לכס תורה
 יתר מאומות העולם סתהי אלהים כי אי סספר לאים היותו אלהי רק סמד סחמה אלהית
 וזה סתתמו לככבד באופן היותר ככבד ולזה אמר אחריו כי מי גוי ברנל אסר לו אלהים
 קרובי וסרה סיות זה באמצעות סתורה סאול ומי גוי אסר לו סוקו ומספטי' וכן סכביא אים
 וסחסידיס כסהיו רובים להסך טבעו סל עולם היו מסתמסים בסם סככתבולא סק' לפי סהוא
 למעלה סהטבע ואם סיו צריכים לבאת סהמערכה סיו מסתמסים בל סרי סוד סהמערכת
 כמם בראם ספר סעמיס ואם סיו צריכים לפעול' ספעלות טכעיות בלהים סהוא סבימי
 הטבע והוא יתברך בלתי ססתנה ואינו כקרא לא על סם ספעלות סכאות סחתי יתברך
 וכל זה סודע להם כעין סתורה לא זולת זה והנה סודע לאכסי סחכמה סזה ססכל סכספע
 סהסם יתברך הוא סרבוך סכינו וכו' ולא יתחוק זה סרבוך רק כהסתמם באסכת ססם וזו
 סהסכה לא סגלס רק כעין סתורה ומנותים לפי סהעין בה סגיב סארס סכל בה דומה
 לעולוים ולכן ססרעה לתקנו סלמי' תקן עכייני סהסנתנו וסרד אופן סזכנו דומה לעולם
 סעליף וסזה לכנות בית סקקום כעין רנמח סל מעלה לחול סכיתנו בו בית סקקום סל
 מעלה סכון כגד' סל מטה ויהי ססרל כחיר יי' מיד וסאחר ראם זה סעולם עס תכליתו
 וסתכלית עס סראם ויכיס סעולם סזה דמות כמראה אדם עליו מלמעלה אים קריו' אדם
 ולכן כגד' יסרל מאומות העולם אים כסרד אים כמזכ' אים כהסנה אים בארץ אים ככה' אים
 כתיורה סכה יסיע כל ס דות סחכמות ככללס ופרטס ולזה סקרהו יסרל בניס למקום סכין
 סחכוב ראוי סידמה לאכ ככל אסר יעסה וכסעת סחאס אמר סחת לו וכן כלומר סמוס
 סקטא גרם סלא יהיו כניו וכסעת סרכון ייעד סכביא כמקום אסר יאמר להס לך עמי וכן
 דל בניס סחטכע סהי סחי כראה בהס וכמעסוקים להטכע סהת ססוא סכסרד וזה סטכע
 אינו מוטב רק כתיורה וכתב כ' כמאזני סעינוים על זה דבר וזה עכינו יס באכסי' בריאה
 כתכלית ספלמות קרובה סבריות סמלאכים וסיהיף סבריות בלתי סמסרכת סל יסרת
 סקקום ססלויים כמו סלא ויטרכו להם סמלאכים אכל יסעיף לקס רמז ומעט סירס עכ

אנא אומרן הסקמים השכליים כיון בזה למופתים וידוע מהכנראה לא תחול כאמנים וזאת
אכסו תורתנו לפי מהכנראה סגולה אלהית וסגולה כוונת לא תמצא דק באכסו התורה האלהית
סבא חכמות יעלנו המדרגה ופרסם בד' בזה הדבור סדרכי התורה למעלה מהחקירה
ואם ככה יאמרנו מלאכי האומות מה יעבס מלאך בני קדום כי יויסד זו התורה אכן כוחן סכת
יקרת המאמין לא יחיים :

הפרק הששי

ואמר ר' יוחנן מפוסרם מותר להתגרות ברסעים בעולם
הזה סבאמר עובדי תורה יהללו רסע וגו' : להיות האדם
צבא ליראה את י' והמונעים רביש וכשרט אכסו הרסע והחסרון לכן ראוי לסלס לנגרם
צחוקת היר להיות הסכיים לו אס ברשות ואס כפעולות ואמנס אמר מותר ולא אמר חייב
לפי סהריב ראוי סירוחק מאכסו המעלה לסיותם מרכוס פ'וס בעולם ואמנס הותר לו
לריב במקוס סוס חלול הסס והפסד מפורסס אס ברשות אס כמדות ואס לחסך אדם לומר
אל תתמר כמרעים וגו' מי סלכו נוקסו אומר כן ע' סירא מעבודות סבידו משרס אל תתחר
אל תתקוטט ומסקנת הענין אפילו ברסע סהפעו מסחקת לו מותר להתגרות כו' במילי
רסמיא וכתבאי סיהיה זה הכלחס עמו צדיק נמור והכונה סיהיה סלס כב' חלקיו סאז ויניח
הרסע עס רוב סללחתי כמו סמליכו כמרדכי עס המן עסס רחוקו עובס סללחתי לא חטס
לחתגרל עמו במונע עמו מהסתחנות לו אף כי סיה יודע סהפעו מסחקת לו כתחוק בלטינ
לנגר רעתי וסכרתו ולחסרון אמיכתו ואס הסתבן סוף וכל ישראל כמו סהתפרסס לולי י'
סיהיה לסס סוס לאמר ס'אמר כמותיה על מרדכי וסלמותו מונע לא ססתחמו להמן כמו
ססיו עוסס סרוס וככדיס מאלה ואין ספס סיהיה כהס מי סיהיה סוכא לו ומכסס רעתי
ועס כל זה יכטל רכוכו מסכי מצות המלך וזס סאמרנו עבדי המלך למרדכי מדוע אלה עובר
את מצות המלך לא סתפסו לו מדוע אינך מסתחמו להמן למס אלה מפורסס להס כהסובל
מרדכי וסלמותו וכי סמך ראוי סוכע לככו הערלו ויסתבדלו אפלי תמות עליו כהס על
כבודו ואמרנו מדוע אלה וגו' סאף על פי סהמן אינו ראוי לכך אולם תמות המלך דריכא
דמלכותא דינא חייב אדם לקיים מצותו לא כנותן כבוד להמן רק כנותן כבוד למלך ולזה
לאהכתס למרדכי לסלמותו ססכירו בו סיו ססיס על כבודו וסיו מסתדל' להכילו מסח יקוס
קוסויה כאמרס אלו יוס ויוס ואלו האומרים לא ירדו לסוף דעת מרדכי ואולס חסדוהו כן
מרוב סכארתו להמן והסכאה מקלקלת סמורה והביאתו לעסות זה ולהתגאות עד סמרוב
אזהרתס בזה גלה רעתי סלא סיה מתכוין לזול ככבוד המלך כבלתי ססתחנות לו רק כיון
לבלתי חלל אמונתו ורתי כאוס כד ואל כי העד להס אסר סוף יסודי כלומר וסיוודי ככוסס
בתורתו לבלתי ססתחנות לאיס כזה סהעו סטול כו' אהמא ואז עבדי המלך כדעתס זה
סיהיה לקיים מצות תורתו וסס לא ירעו ערך המצוה והתורה חסכו לפרסס זה להמן וכוכו
כזה סני עכייכוס סאחד סהדבור סיעסו להמן אולו יועיל למרדכי כי כסידע המן סלא סיה
עוסה זס מרדכי לזול ככבודו אולו יסיר כעס מלכו והסני והוא מחסכתס כוכו להגיד זה
להמן לרעת כח אמונת מרדכי כי אס סיהיה תורתו סלמה סומר מצוה לא ידע דבר רע ואס
המן יכני עהו יתבאר כי אמונת מרדכי סקר אחר ססוף לא תוכל להחיות בעליה זו כונתס
ואו ויבדול להמן לראות סיעמדו דברי מרדכי הרסס הכוכס העצמית כהגיד זה להמן סהיתס
לככות סיתקיימוד כרי מרדכי ואס יוכל לריב עס חוק מהנו סזה יורה סורושו לא סוסיעס
לו כי אס אור סכיו ויתברך הכאכל על מקיימי דמו ויורס על מעלת התורה וסס סיו יודעיס
רושלב המן סלהכניע מרדכי יוס עמו בעובדי סקורס כי כן דרך אהבי סמרה וכדרך
זה יכחן סענין כעייני עבדי המלך וירעו מה טכס סל תורה זו אס סוף אלהית אס לא וכהז

143

והנה המן בפתחו לזו הקפיד לראוי הענין כן כחם כי עד עת' המן מנאותו לא הרגו
 זה אבל עכשיו סאלנו שיהיו ראה לכנות דבריהם אם כנים הם ונס אמרו וירא המן כי א
 ימדכי כרע בעברו לפכיו או בדעתו הסבה ועיני ראת' חשב להפיל חכמת התורה ועמ
 במחלשות אמרו ויקפס המן להסמיד וגו' ולפרט לא חסס אם מדר ספלותו, אם לפי חסס
 סוף האומה היו מהפדטים סכפסדים ואינם כלל להסבה היותה פחיתות המין האנושי ונס ה
 כי הגידו לו את עת מרדכי. והן סמוכה סכות למלך להסמיד כמו סכרחה ממו
 סאמר ויאמר המן עגו יסנו עס אחר וגו' הסכה סרסאסנה להעדר הסיוע
 מוס העס למה סהוא מסוור וטרס סתקכסס יאכדו סמקי' עור מהס וזה אמרו מסוור וידוע
 סהסוור הוא סכות העדר סתועלת אם לטוב אם לרע כמו סאמר אהלסס כיעקב וגו' אחר
 ססרנים סזקן הרע הבל מחמת קכוכס לא מצא להס תקכס אלא ססוור. הסכי להיות זה
 סעס חלוקי הדעות איס בסרירות לבו סולך ווס סבה להעדר סייסוב סמדכי כמו סאל חלק
 לבס איז ראוי למלך סלס כנה לקיים אומה כז להספסד הקכוכ' סמדכי וזה אמרו ומסוור
 כפרוד הדעות ואיז קכוכ' כאחדות. ספליסי להעדר סיכלת מהס ווס להיותם אומ' ספסלס
 גולה וסורה מכעוריה ויקווס הכוק מהס לא סתועלת אם סהנן כי לספלות' בל מורך כלככס
 ורדף אותס קול עלה כדף וסס סמאי' ערכו ביוס קרב כעס סתלחמה יכיוז מורך כלכ
 סחוקיס וסס סלא יקנה סתועלת כי איז לאל ידס למה סכל ימיהס סיו גוליס וסחת אומס
 אחרת וזה אמרו בין העמים בלני איז מכסכס להיותם מופליס דק סיותס גוליס סחת אומה
 אחרת. הרביעית להיות סבה להספסד סתלכות ככללו וזה לפי סילמדו ממכסגס הרע
 ומחוקותיהס ויתפסט הרוע לכלל סתלכות וסיוס אז מחר יסיו כל עמך סתוכלכי הדעות
 ומהכעיס אחר ססס סמתפסיס ככלל סתלכות כי אם סיו בקכס סיו בטליס כמעוטס אבל
 עתה לא כן ויעסו כסס וסחאט עמך וזה אמרו ככל מדגינות מלכותך. סחמיסי סאיז דאוי
 למלך מחד סיונו מלך לקיים אומה עמו כלתי מסתפס כדת לפי סהמלך רהוי סיהיס סבה
 לקיים הדת לא להרסו אותה ואחר סדתי וז סהאומה איכס אחרים עס המלך ראו לאכדס כי
 סמלך אמכס סוא מלך כהתאחד אכסו מלסמות כהסכמת הדעו' עמו לא בחלוק הדעו' עמו
 וזה יכיו לחסוב על המלך תועה ולרכר כנגדו אחר סאיז מסכימים עמו כדת וזה אמרו
 גדתיס סוכות. ספסית לפי סאיז דת וז סהאומה עס דת אומה אחרת ואיז להיס כלל עס
 סאר הדתות כמו סאמרו כפרקא קמא דמבילה איכס רוכיס לסתות ממה סאכו סותס וכל
 ולזה איז ראוי סתקקיס אומה כז להעדר סיהס ביכה וכיז סאר סהאומות בסכת הדת סאס
 סיה להיס כלל סיה ראו להסבה בסכת אותה סהסבה וסהדמות וסיהס אבל עתה איכס
 דנאה סוס ענין סיהי ראוויס להתקקיס כסכילו וזה אמרו ומכל עס. סכביעית ססס
 מורדיס כמלך סהמודד במלכות סייב מיתה וזה אמרו וסתי דתי המלך איכס ענוסי כלומס
 לא די ססס מסוכס סכל עשמי' כחוקותיהס עגס דתי סהמלך הראויס להעסות איכס ענוסי
 וכראה סמולגליס ככדור סמלך וסאר זה לפי מה סראה סמרדכי סמאל לעכנות מסוכו ולא
 אכס להספתחו לו ולפי סלא יסחדס סמלך סככס כדכר זה סכס על ככודו לא סרסס לומר
 מרדכי אינו כורע אבל אמר סתס וסתי דתי המלך איכס ענוסי להראות עכמו סס על ככוד
 סתלכות. סטמיות אם יאמר ארס לפעמי' קיים סהרס הדבר ספני לו בסכת סתועלת
 הגדל ססמך מוכו אבל כז האומה איז סוס תועלת כמסך ממכה וסכוק מסורסס ממכה
 וזה אמרו ולמלך איז סוס להכיס וסס כן אחר כל אלה ססכות סמורות ססרון סעס ונגותס
 אם על המלך טוב יכתב לאכדס וימסך מזה סכי דברי סהר' העדר המן קיס וסכי סרות
 וסתועלת כחוקרות המלך ודמו לאחד כחומרני יכתב לאכדס ולקני כחומרנו וסרת' ללסס

תפקד וגו' הכתוב

ועתה

אורי' עך הסבה שכאנכי מרדכי מהסתאוות להמן כבר התדיעתי
 סמך כין עמלק פמבטן פסבולזוס כנהו הכתוב המן האגני פהיה
 במסך מורש אגני מלך עמלק וידענו פממלקי פוכא וסר' בטכע להיותו פסכי לן וסכ פדעות
 פס כמד' וסכע עמלק היה מוזן קדמון מכחש ומכסף ותחת לפון שכלו פספוס הסבר וסכפ' ריה
 פסיה המלמן פהעולס קדמון וסכל תחת המטלת הכוכבים וסכ כל ימיו הוא וסכמכיס
 אחריו להיות קרסס קסמים וכפסמכ בזיכרת פפרים וסכפסרס לן וסכאות פכפסמ לנש
 פמוריס על חרופ פשונס וסכר ופכט וכל זה הפך רעית עמלק כמעט כטיו רגלי פכוכתו
 פאין פככה פסורי פכרתו המפוסת ולזה פתקכא פסכלותו פסלחם עס ישראל ולראות חס
 וכל לככס כפוס כד פדי פתירחק פככר פרתיו ויחמר סמה פכפסס להס פמכרים היה דרך
 פראו ומקרה ולא וי' פעל כל זאת ו היתה הסכה להשתעבר על ריב לא ל' והכה עמלק
 רכס יוס מיוחד וסעה מיוחדת כיו פיסכ' עמו מכט הכוכבי ומפמי' ילחמו עמחס ממסלות
 כמו פאחרו רבותינו ול ער כח פסמס פהיו השמלקיס מכוכבים פכפטרולוגיה פכיו ו פעה
 פס נוכחיס והעמוד מסה חמה להס וערכב פסעות וכן דרפז כחר לנו אכסיס פודעי' לכטל
 כפסיס לפי פהשמלקיס היה כפספס ולזה הוכרך מסה פתפלתו לחרים ידיו כנגד פסר
 פסיר' לחרו פתפלתו פמרה היוכחת מלפני פסליט וסוכרכו הוא וסכרן וסור לעלות לרהס
 פככסס פאלו פלפסס פכלו חלקי הכפכאות עד יערה עליהס רוח פמרוס ויכפחו עמלק
 וכדי פיראה מסה ליפרחל פכלמחיס ויסוס עינו עליהס לטוכה וסס פס ירחו אותו פירס
 פפיו פסמס וסרכס תפלה כדי פיתחוקו כמו פכתב הרמזן וסוכרך מסה לכל זה לכ סכות
 פאחת להיותו כיו חוק ויסרל אינס מלומדי מלחמס פסס פכסה פכלו מאין לוכלי מלחמס
 ותככולית והוא לא כסה פאלס פסכית להרפזו פככמת עמלק וכלכתו כפסעס פכפס
 פקראת כפסס ורהס פכחר יוס המיוחד פמרה על כפוכו וספלות ישראל וסח' פין פכגכר
 ידו על ישראל וסמר ליהסע פסמו מורה על פתפועה וסככוח כחר לנו אכסיס וסכ
 פכמלק וכוכתו ככחירת פככסס להיותס פרי פכאות פראס פסס וסח' לכס כגכוריס
 ותלה פכין ככחירת יהוסע פככסס ולא פכרס הוא כמו פכחר פסופטיס כמו פסל' ויכחר
 מכה אכסי חיל מכל ישראל ויתן אותס פראס' על פסס לפתי סכות לפי פודע סיכוכה עמלק
 כירי יהוסע ורבה פיהיס הוא פכומר סמתחיל והמפלים וססכות פרחו לעתיד לכא סכל
 מה פכפמו יהוסע ומסה פס עמלק יפמו אליהו ומסיהכן יוסף פס זרעס וכמו פסל' הרמזן
 ול כפירוס פתורה וזה פאחר כתב זאת זכרון כפסר וסיס פכאזי יהוסע לרמזן פתהיס
 פפלת עמלק כוד מסיהכן יוסף ולפי פככוחו המלחמי כירי יוסע דרך כס לא פכרפ פיס
 לכן אחר ויכן מוכח ויקרא סמו יי כסי כלומר כסס פכפסו לי פיס מיכולת מחוייב פכחיות
 פסמו יו פסויט לישראל מעמלק וסוד הרחפת המבט פסמימיו ותחת חסכו סיככה הוא
 ליסר' כפסך סוח כיו סכ עמלו כרחסו להרחות כירי המפלים ולפי פסחא מככיס פכפסס
 וסכלת פאלתי רבה פסס יתכרך על כסחו לפכות ולסוד פורחתו למרתיו עוסק רכוכו פאות
 פככס הוא פסוסכ פלג פסחא פככית התכליתית לכסא וכל זמן פלא יסוס כו פסוסק קרא
 פסר לפי פסחא לן פתכלית והכס פמי' כפכוחיס עמלק כוסר כו נכות המפסלה לפמיס
 לכן אחר כס ולא אחר כסא כמו פאחרו רעותינו זכרס לכרכה פאין פככס פלס' ולפי
 פמתגאזי פסוסל פסוסכ על כסא מלכותו היתה יכול וסליט ככל מס פתחתיו מלפ' זה לא

מושל כמוחלט ועמלק היה כופר הסגנתו ויכלתו בכמהות לכן אמר יי ואמר ד'לן סאין
 הסס פלס ולפי שהדעת הזה סוף דעת התורה ד'ל היתנו יכול על כל ומענה ככל האופים
 וזה יתבאר לאנשי העולם באברן הרשעים הכופרים לזה אמר מלחמה ליי עם עמלק וזה
 להאבידו לבמרי ביות ישראל בארץ ישראל ואמר זכור את אשר עשה לך עמלק ואמתתמה
 את זכר עמלק והסכה שהקפידה התורה עליו וזה לכלתו בליון חרץ הוא להיות הטעות
 המושל בהתחלו הסכמה רב הזקק וסכה למנוע האדם ממלמו אותה הסכמה וכל עוד שתהיה
 הסכמה יופר מעולם יסו הנזק המוכע מהסנתה יותר רב ולכן אם תמצא חכמה תסלים
 כעם החסיב אותה בפלמות ותפאר נכחית ידוע שהסנת זו הסכמה תכלית במין האנושי
 והתועלת האמתית לאדם כמה שסוף אדם וההמכע מהסנתה הוא החסרון וההעדר האמתית
 אם כן מי שתועב בהתחלותיה טעמו עצמי אין ראוי להסתתף עמו כמסו בד מחוסי הסתתף
 במכר סר מני דרך ולזה הקפידה התורה שהיא הסכמה האמתית ופזורה כמעשה ארץ
 מבריש וע' לא יוכלו בארץ וגו' ונתן הסכה באמרן פן יחיו אחרות ליי ואמר לא תהיה כל
 כשמה חסני פכל אלנו כופשים ההתחלות האמתיות מהתורה כחרום העולם וכיבאבו ולמי
 פעמלק נלחם ראמכה עם ישראל לפרוט התחלות ויסודות התורה לזה הזירה התורה
 להסתידן ער כלי הספיר לו פריד לבי סהוא התחיל להרע מה פלא עמו כן ספאר סגומות
 סרגו וחלו מפני ספר יי: דוע סהאוב האמתית הראוי להרחיקו ולכלית הסלים עמו
 כלל דריך סימבאנו בו סמסה דבריי סראסון להיות אויבתו כלי סכה קודמת רק נתעדרה
 מפני תכונת כעסו הרעה עובר ומתעבר על ריב לא לוי סכסכא להרע כפרנאס ספרם
 עומד במקל מסוכן וקל להאבד מבלי עזר סב להיות פועל פעולה רעה בתכלית הרוע
 תורה על פנאס מוחלטת מבלי סטרף איה סככה בסוס זמן סד' סרוב להרוב אויביו סהוא
 בתכלית החלטה ולא יוכל לכגד לו בסוס בד כמס' דוד אף כי אנכוס ארורים הרגו אים דרים
 בכיתו על הסכבו נתן סכות להיותם חייבי מית' ס' סמי סהרגו לא היה ראוי ליהרג וס
 אים דרים סמני סהרגו במקוס סוף עם סיהיה חייב מית' יענכס מי סמיותה סס וס
 ככיתו כי לב האדם ככזו סכוח ככיתו ואין ראוי לאויב להרג עם סמך מזה הסכד כי ספס
 מדינו מה סלך יעלס סב' סהרגו אים חלונס בתכלית החלטה כככס אף יוכל לטכח וירס
 זס תכנס רעה מאד סאין ראוי לאדם להזיק אויבו כפרנאס חלנס מוסכב על מטנו אכל
 חייב סיחוקסו וס על מסכבו סה' להיות פועל האויב בתכלית האכזריות מבלי הסתתף
 מוס חמלה ורחמנות ואין ספר אלרים לכגד עיכו וסל חלס סחמסס רמוז הכתוב באלו אשר
 קרך בדרך יונכ כך וע' להיות כל אלנו סחמסס סאמר התחברו בעמלק אס ס' אמר אשר
 קרך כלומר סכחתי לא סיתס כסכה עצמית קרמס רק מהתעוררו רועלכ בקרו ובכראי
 ססני רמוז באומרנו בדרך כלומר סהינו ישראל כסעת הדחק וסככה וענכס בדרך כסס סב'
 רמוז באמרנו יונכ כך כל כספלים אחריי ואמרנו ד'ל סהיס חותך מילס וזרק כלפי מעלס
 וס כמכסס סססס וסיבלת סל רמוז באומ' ואתה עיף יגע מנורס סדרך יגע מעכודת
 מצד סה' רמוז באלו ולך ירא אלי כלומר סכס לסכותנו מכת אבזרי ולס סתלכו לירוס מני
 להיות כופר כססנתו וס אחר פעמלק האויב המוחלט לישראל וכוסר סתורה וסודותיס
 ראוי לססטרל למחות ורעו ולזה כענכס סאול עוכס גדול בחולתו על אגנ מלך עמלק וסוא
 לא ידע שהבירה הגולה סעסס ער סכאמר לו מסי סמוז כי סהאית קסס מרי כלומר סכנס
 סאלסית סיהיה לספיר לעמלק מכל וכל ולא לחמול עליו באסר לא חמל סוא עלינו כי סהאן
 ראוי לכך לבי סהוא ורעו הוכיכס אחרי סקסט וס למריס בו יתברך ומו סמורד בו דאי
 להממת מסר חייס ואון וקרפוס הרכה וספיר עמלק ולכן כזותה מסי לסחרויס ואתס

142

האמת את דבר וי' ונחמך למך שהמלך הזמני ראוי סיקויים מצות המלך הנצחי לעשות
 פקמה בפנינו כי בנסתה המן החבנו הכח מורע עמלק תפס אמונתו בידו והחזיק ברשעתם
 והסוף עליהם וסיתה אמונתו רעה באמונת עמלק והאמין כי הכל תחת המזל ועל פיו יהיה
 כל ריב וכל נגע וכל הבא לחרם מיום הולדו עד יום מותו אזי אפשר בסוס נד לשנות החיוב
 שבמלך מהם וצדק חשב כי כל היסודאים לנחמך מלמעלה ומתחתיו ויתחלשן האכס' בסבת
 חלוק המזל וראוי שיכובדו או יקלבו כפי מעלת מלשן והאמין סהאים המבליה ראוי המעלה ראוי
 מצד הסוכב המבליח ולהיות הוא היפך הגדול בענין ומתו תחת היותו קטן המעלה ראוי
 שיכובד מלשן ולכן גדל המלך האמורים ויכפחונו וגו' הזכיר הכה סלחתי לטעותם של גדולם גדול
 ויכפחונו ויסס את כסאן להורות סגמיני מעלתו כבוד כעסו לו. האלפי סהים קטן הערך
 בעיניו קול' כתיבתו השב' ועכסו ככח רברו וכדורו לתקן הזמן העבר שלח הכירותו
 ולא ילא טבועו וסמו כאופן סיתכבר מזלו וכבר זה אמ' גדל. הכ מדד היותו עתה ראוי למע'
 וחסינות מדד טוב סכלו ודבורו כנגד זה אמר ויכפחונו. ה' מדד סהענין הזה סיה ננגע
 למלך סכלל כל אכסי מלכותו כמו סאח' לא על המלך לבדו כלות לא מדד סאתס חיס פרטי
 תנגע עדיך ותכהל רק מדד היותך סכלל כל האנסיס סככל מדינות מלכותך ואס כן יתפסט
 סכנין הזה סכלל מדינות מלכותך ויתבזו סראויי סלהכבר ומזה יבטל כבוד המלך ומוראו
 כי אס סיית כאחד העס או אס סיה הדבר בא על אחד מאר האנסיס לא סיה ראוי לחוס
 עליו כי סרטטס לא יאסכו בסדור העניני אבל עתה ראוי סנחוט עליו כי אולי זה החיוב
 סא מדד הגזרה סכוללת סמחוי' בת מהמערכה תחייב לוטותו לעשות כן למרוד במקותך וכן
 סיה סוללת כהיותה מלפה ובמדרס יסנה לבו ויסכב כהלו כל סנסיס ימרדו וזה אומרנו כי
 יסא דבר המלכה על כל סנסי' להכות בעליסן ולכן העונס סראוי לה להסיר מלכותה ממנס
 ותסיס פרטי' כסאר סנסיס ומרדה לא יעסס רופס כהס כי סרטטס לא יעסס רופס סכלל
 ולא יסנהו ולהיות דבור המן בענין זה כחות כספאיר כבוד המלך וכל סרטטס סיה ראוי
 סיתנשא המן על כל סרטטס וגו' אמר ויסס את כסאו מעל כל סרטטס וגו' ואז כסרסה המן
 עבמו כמעלה תחת היותו קטן כמעלה ידע כי ככח מזלו בא לו זה וסו סהעלהו לגדולס
 זו ולכן כרונה לכבוד מזלו העירס עס המלך סיכוס להספתחות לו וזה אמרו כי כן כוס לו
 סמלך כלומר סמלך כוס זה לכקפתו וכעבורו וסרטטס וקוס כסברתו סראוי סיכוכו אכסי
 סמעלס הזמנית כי סמכד להס כחולק כבוד למלס. וברדבי סרדיק הירדע דרבינו
 נרדכי אכבותו שלעלס סכין כוכני ורוע אמונתו ירדע סהמפתחות לזה כמפתחות לעבודה
 זרס עבתה ואסור להסתכל בדמות ארס רפס לכן כאה ומרדכי לא יכרע להיות זו סעברס
 אחת מהסלסס סנחמר בהס יתר' ואל יעבור וחיוב סיתקדס סס סהיס על ידו בענין זס
 סחיל' וסיה סמפתחות להמן כמפתחות לעז עבמה וראוי סימסור עבמו לסכנה כחכניס
 מיסאל ועזריה ססכלו ומסרו עבמה לסכנה על זה ירדע סהמוד' בעז ככוסר ככל סתורה
 בלה ובפרט עז כן סהורס. עקר סתורה ויסודותיה סהתורה לא תתן היכולת כלי' לבדו
 כמס זכח להלסיס יחרס בלתי לוי לבדו להור' סהוא היכול האמת ולא לשר סהכות ססס
 סוספסו מבחו להיות סו ממציאס וכזה טעו סקדמוניס כעכרס סגדמיס לעשות כוכניס
 למלכות סמול' למה סססכו סכל עור סיורך' סחומר ויכל לקכל ספע אלסי ויתר ולהיות
 סגדמיס בתכלית הזכך הכה סס ויתר קרוביס ומוכניס לקכל ספע ואלכילית נבוס עבמס
 גבוה וזה סבת סספעת סגדמיס כעוה' אזכך חמרס וליקכל מהספע מה סילסיס עבמס
 ויסעי' לוולתס לא להרכבתס להיותס גמיס ירדע וליכין דמס פועל סמורכב כמורכב
 לפעל סספוט כן ולכן סמיס אכנעיוס כינס ובינו יתברך ויס מהס האמיתו כי להס לבדס

פתחנו עליו וזה הטעות קרה להם לכ' סבות . הא' להמנעם אחר חלומם והדמיון (האמינין) שהמציאות האמתית הוא לבעלי החמר . הב' למעוט הרבנם בחכמות אים לטיותם כמסכים אחר חלומם ואלו לקוצר עינם והמסך הזמן מוצט שהעיון כחכמה האלקית קודם שימלס האדם בה שרית ומן רב שיקדים רבה למי שהכנה השי' באור תורתו ואלה עם תנועי לבב עם צלמו והקטרויות וכמותו שהאמינין שיש לכל אומה מנהל וסדר מיוחד מהנהיג ומשפיע כל עבייני אומה האלו המנוב עם רע וכן יש לכל אדם כובד מיוחד והאמינין שהעם דרך כלל והאדם דרך פרט כל אדם יכין עצמו ויתבודד למנוח לקטר ולהדרמות לנו כיום שבחר לחלקו ונאום למנוח כלו כי יר' טכנין ושפע הכללית עד שקצת מהם הליכיון עצמם בטבע הנאות לאותו המנהל המיוחד וקצתם הקטרו עם דברים נאותים ומיוחדים לחלק אומה המנהל והאמינין סבות ית' על תקון הכללתם וזה האמונה נמשכת מומן רב ובפרט בארץ בני קדם כמש' הנביא כי מלכו הקדים וכו' עד שכל האמאור הנדל והאיר את עין הארץ הוא אברהם שהיה ליהו' אבנור ככלמות האנושי ושפטים שבי' זה הדעת נפוריע לבני האדם יכלתו ית' על כל הנמצאות במש' ויקרא עם אברהם במש' יו' אל עולם כלומר פרטם וקרא ברכים כי הוא הכח המוחלט היכול על כל העולם בכללו והאמאור יצא עמו מלפניו והוריד דעת זה לבניו כמש' כי יוריעתו למען אשר יבנה את בניו וגו' ואתה פורדו בניו למצרים וית' ערבנו בניים למנוח ממעשיהם ונמנו ברשת האמונה הז' שהחזיקה עד שכל מרעה והאיר מחשבי המיונס ואמר יו' אלרי אברהם שלחני וגו' ואמר ויחמץ השש ולא כל העם והרבה לעשות מופתים כפלאים במצרי' להוריע כי סקר בחלואיכותי ויש עם כל האמונות זו המנוכסת שהיא ית' בר' גיול העבדה וכולל לסנות טכנין הדברים כאשר ירעה ופרעה הורה ולא כמש' יו' הדקים וכש' חזו ישראל מצרים עדין היתה הענייה הזו חקיקה בלוח לבם ושכ' עמו העגל שהאמינין שמרעה להדרמותו למנוח ישראל ולחכמה היחסית שיש לו עמו השופע ממנו ר' מיוחדת המנהל ליהו' מהחיים וכשראו שחלק ה' לן בחורו לעשות צורה שבאמצעותה יוכהגו מהפך שלהם ונתתה מוכנת לקבל טעם מנוס ויש קום עשה לנו אליהם אשר ילכו לפנינו לא אומר להים סתם לא אשר ילכו לפנינו כלומר פכהיה מנוכסת ומיוחדים מחדש כי זה מהם האדם שהיה מהחייבו לא ידענו מה היה לנו ולזה פירש' עזרא כבוד חוכה כבודת נויס ומיד בסראו למשה שהמינו העגל והלכו לסס והוא עיה להביא להם זה ששכום לקח העגל וידק אותו לעפר ויסקס וימנוגו . הפך דעתם שהאמינין שהצורה הזו לטוב בלשם וזה שהתנגדו אהרן למשה בסאתר לנו מה עשה לך העם הזה וגו' אתה ידעת את העם כי ברע הוא כלו כבודך הים יודע קעם הזה כי בחסרון אמו' מנוכסת הוא וגלו ראיית פניך שהיו קסוכים להם בראות שני אלריס ותרעם לא יאמינו ועתה כאשר סין סניך סולכים ולא ראוך הסכו מחסבות . וכקלקל סכסכות חסרו לחוסר אמונתם לטיותה מורגלת אולם והדבר המורגל טבעני ואמרנו למי זה נצו ויש' העגל הזה' כללולו מהם שפעה הים במקרה לא בעצם שהוא לא צייר הנורה דק שהפליך הזסכ כבוד לאם כורק הדבר כשראו ודרך מקר ונא היא הסב' שלא נחסכ זה לחטא לאהרן לטיות בוכתו לסס סמיס ולטרוח טרע כתי' דיו כפי סאספ' ולא כפי הראוי אמנס אמר כי פרעה אהרן כבוד אהר לפמהה בקמייהם כלומר שאפע סכוכת אהרן טובה אמנס הנגלה למנה היה מנוכה ובפרט בעין הקמים וסכרי' הסיפ' ללעבה וחספט עד סמוח הד' הים ראוי לעינס אהרן לולי תסלת מסה כמש' באהרן התאכף יו' ונתפלל ולהיות האדם יראה לעינים יו' ללכב כתכסר אהרן וכתבטל בורה של מקום מישראל בענין העגל . אט תעיון כפי' ויחל מפס תמנא שפעס מהס ב' טעכות סכל אחת סבה להמנעו ית' מלכות ישראל . ה' מהד' הראות לעינים העמים רוב שפעולם ונכותה וזה שלא יתלו הדבר לעינס ישראל רק לחסרון יכלתו ית' וזה למי יאמרנו מצרים ברעס הנוכס הים המנהל ובפרט אים הים המנהל מחייב להם קום דע כמו קארול מכלתי יכלת

149

ז' למדר הממים' הכ' טעם משה לטי' אע"פ שהם ראויים מדר עצמם ליענם אולם איהל
 לזכור זכות אבותם ובפרט זכות האב הגדול שפרסם מצויותו בעולם וזו זכור לאברהם.
 הג' מדר הפוכה שנסבע להם כדבר קיים לנכח בלתי מקבל הסגול והתמורה יהיו ראויים
 אז בלתי ראויים וזו חסר נסבעת להם כד'. והנה כפסקוק הראשון נתן גב' בטענה לחיות יום
 להם פנים מההראות. הא' שאין ראוי לטי' לחרות. הא' ככ' גדול בדבר שהוא סגול' וזו למת יז'
 יחרה אסף כשמך כלומר הם עמך ונחלתך אין ראוי שתחרה בהם. הכ' שאם אדם כבטיח
 לאדם בדבר מה ופניהם הולכים לסטוב התכלית של לקיים ההבטחה והכל לפי המוכתר
 אין ראוי למכור יחירה אחרת אחר שיקיים לו הבטחתו והע"פ פניהם ראוי לימכר ממנו
 ההבטחה הנכשית אחר שהפכו מאחרו לתכלית זה לפי שהטובשים לא יאמינו פניהם
 מניעת ההבטחה וזו המוכתר כסכת עונם רק אכל יתלו חסרון במכירתו לזו אשר הוצאת
 מארץ מצר' וזו אחר שהוצאתם מארץ כושכת אין ראוי שתענישם הע"פ פניהם ראויים לכך עד
 שתקיים ההבטחתם. הג' שאם אדם אח טרח גדול להביל איש אחד מיד חזק ממנו והכניס
 עצמו לנסכה אין ראוי שימיתו אחר שהבילו ניקיה לריק טרחו ואע"פ פניהם בן מות כל סכך
 בחק חסד החלוי שאין ראוי להספית עש כוח להראות אהבתו בו והוצאו לחירות אחר
 השמל והטורה הרב וזו ככח גדול וכיד חוקה כלומר נאחד פהרות בהך הגדול בהם אין ראוי
 להחטם כמעט רבע עש היותם ראויים וא' הבטעות פטי' בפסקוקיחל משה אף ע"פ שהם
 בראות טובות אינם מספיקות ולכך הוצרך לג' האחרות החזקות שכל ח' מהם מספיק למנוע
 הכלייה מישראל וכח' וינכחם י' על הרעה וגו' (מכאן תכלל לראות עונם הנשנה אחר על
 ומה אהרן שלא נתבון לכך רצה הפי' להסמידו כע' מי שבעצם נוטה לכך ולזה בחר מראשי
 שמסר נפשו למיתה כדי שלא להסתחנות לצד עצמם כחם ברגלה מה ראה מרדכי שנתקבא
 בהם על ככה מנסו רמיו בפניהם על כלומר לא נתקבא ממש ברגלה אחר המרד רק כח
 קבא לו כחם על כבוד התורה פניהם כדעת המן לעקור הכל וי' הטוב בעיניו יצאם ולפי
 עזו הרעע כיון להרוס התורה וסדרת והע"פ כמו מדבר שרה כגד התור' ודתיים סגול' והתורה
 הקדושה נכחית לכ"ז ול' סמג'ת פורים לא תבטל לעבוד לכה וסמג'תה לנסוק וזכרם לא
 יסוף וגו' ואמרנו שכל הדברי' קדושים מפני מקרא הגלגל לא מתמנה שתכלית התורה להקלים
 האר' כדדעת האמת וזה הולך להתכלית הנשון לו והבן זה כחשך מכלל מ"ס סמונת להסגור
 עש הרעשים לכבוד התורה ואף הרעע שהע"פ משחקת לו ובתנאי פניהם המותרים עמו
 כ"כ סדר' פניהם בה המתגרים עש הרעע שהע"פ משחקת לו חזק כדי שזכותו תעמוד לו והם
 אין יסיהם הנדקים מנוחה ממנו ויסי' הקום למיכס לרדות בו וזו כוכת בעל המהמר

הפרק השביעי ואזי מנסו ר"ם קשה תרבו' דעה כותב ביתו וכו'. כודע באנשי
 העין שהאדם ישתתף עם ג' מיכל מההכנות הם הנהגות עם
 נפשו וביתו ומדינתו ואמנם היה זה כן לפי שהקד מדיכי בטבעו נטעו נוסה סית קבץ וכח'ם
 הדמכס וידוע שמי שישלם בהנהגת נפשו עש גופו יהיה פלס כשהר מיני ההנהגה והנהגת
 עש הנפס תחלק לג' חלקי' הם בתקון נפשו במדות אש בדעות אש ביושר הפעולות והמדות
 התוריות. וסנהגתו עם ביתו ג' חלקי' לג' אש הנהגתו עם האשה הם הנהגתו בבני ביתו הם
 ההנהגה במסרתו עמו רעונו. וסנהגתו עם מדינתו תחלקנם כן לג' אש הנהגתו עמהם
 במשא ומתנו אש הנהגתו עמה' בהסיב אהבתם וסכנותם אש ההנהגה בקשת הסדר' וסכבוד
 אולם ההנהגה הנכשית היא הקודמת כיון לשאר ההנהגות. וזה שיתר ראויים באמתת
 האנוש הם החכמה והקבוצ' רבות. והיותו מוכרך מהם ידיעת האדם עצמו סוף היא הידיעה
 האמתית שמי שהוא לג' כדדעת עצמו יהיה שכל כדדעת זולתו. וסנה ידיעת עצם האדם
 תשלט כדדעת הנפס ושגוף ואין דרך להקנת הנפס ומחכמה חלק אחר ידיעת. ד

ודיעת הכמות הנכסיות ואין דרך להשיגם אלא אחר העמידה על הכמות הטבעיות ובכלל
 לה כסובאלי ודיעת הפסטים לא אחר ודיעת המורכב'ה"כ כאשר נדע מה היא הנפס יתכן
 לחקור על הדברים האלי כפי סיכולת ולא נוכל להנהיג הנפס עם הגוף כראוי ואלת שנדע
 מהות הנפס ובחיותה כי איך ינהיג ויסדר הדבר באופן מה המסודרתי שלא ידענו והנה
 היום בחפיקתה לא חל'ול' וכמו הרופא סירפא הגוף כריך פידע בתחלה הגוף סירפא
 כלו ונחלקינאמה הס ונריך פידע אינה מסדכר'ו יבריא והוויכוי'איהם כן רופא הנפס והרופא
 לתקן המד'כריך פידע הנפס בכללה וחלקיה ומה יחלה אות'ומה יבריא'ה עכ'ו' ולזה שלמס
 בגל הנפס איס חסד כלומר האיש שהפליג לעיניו ולהפכיל בסודות אלויות וסודות המביאות
 הוא מכסיב וגומל נפסו כגמול עלי אמו כי מלת חסד תורה הספ'לכענין סבא ולזה המעיין
 סזה כקרא חסיד במסודר סמרה כפסי כי חסיד אבי הורה היותו מעיין כהשלגה כחקירת
 נפסו וכחיותה עד מהסיב ונדע אות' כעיון כמרץ ולזה התפלל לאו יסמור נפסו אחר פידע
 ערכה כי קודם זה לא התפלל עליה כי לא ידע ערכה וליות הסמירס הסמיתית לנפס
 הנכסיות וזה ענין תלוי כבטחון המכל שיאמת זה לנפסות החשובות ובלתי נודע כחוסס
 הנאמיים לכך הנפש עבדך הבוטח אליך והנה יסכים פירושי זה כמלת חסיד ממה שאמר
 ר'ול כקרא קמא דברכות לה חסיד אבי סבל מלכי מזרח ומערב ויפניס עד ג' פעות ואבי
 חזות לילה אקוס לסודות לך הורו היות הסמיות באמר על השלגת העיון וחקירת סהס
 הסודות האמתית לאדם כאל יתברך ולפי סהעיון הזה יבטרך למעיין כו ספס אלקי יאיר
 הפכל ויביאהו מהכח לטובל כומו סהנבנו הסכלים הנכד'ו'ל'מספס המוספס מפלת עם עב'
 סחניכס והטוב אמר חכני יו' ולפי סהמעיון כריך פיהס תמיד עם אלהיו ואלהיו יומא כן
 במס הכניס המזכירים את יו' אל דמי לכס ואמר יומס ולילה תמיד לא יחסן מלהזכירו אמר
 המסורר כי אלקי אקרא כל היום ולפי סהסמחה האמתית היא בהפיג הנפס מוטבלים כראוי
 וכל עזר יהיה המפיג יותר סלס תרכה זו הסמחה עד סמס סד נאל' בויתברך סהסמחה
 במעונו להיות מסכיל הנמצאות באופן היותר משובח וכאמר יסמח יו' במעיון לכך סמח
 במס עבדך ונתן הסכה היותו ראוי לסמחה'ו' האמתית לפי ססוף נפסו חת נפסו לני באופן
 סתסאר קיימת ומריס אות' מבג' סוף באופן לא תטבע כו וזה כי איד' יכפסי אסוף ותיהס
 סכוכה סהתרומות והסבת'אות ואמר אסוף ולח' אמר אכסוף סמטבע הבורה סוף להיותס
 כסוף למע' ולכן הים סהרס ככס סקומה כמס ספ'לוסוף במאמר יכ' מספר סכ' וול' באמר
 סאכרי סהרס הכליים כמכבס ותבגתס מתי'סס' במעלה וחסיות לטבע סהכבד ויהי ס
 היות' עלינו ממנו והוא הראס כבד היות' כבכד והוא סד' העליון ומכבו יותר כבכד לפי
 סעליונו ככחי לעליונות העולם ואין בכח ככב סקומה ואלת הארס עכ' וכתביבחק סיסר'א
 בתחלת ספר סיסודת סכזקסיס כסחלט סחוס טבעי סכה סחך וכעכר ולא תעלה סלסכת
 על זויות כככות כסלסכת האס סוכה כי אס על זויות מעוקמות כסלסכת העציס הלחיס
 וסלסכת כר סמון העכור ולכן יספל קומתו ואמר טלסיות סחוס טבעי מהבסמות יותר
 עכ ויותר סחך ועכור מחוס הארס לכן לסינותו יותר וך תעלה סלסכתו למעלה ולא לסינותו
 עכור ילכו בסמות עכ' והנה בסכת זה במצ'א כמעסס סמנורס ססרמון סלה עלינו וככד
 אמר סכתוכ יקחון איד' סמון זיתך ונתן ססכה בבחירת' וכוונתו להעלות כר תמיד כי כל עוד
 היותו יותר וך תעלה סלסכתו יותר יסרה ונוטס לכד מעלה כן כר יו' כסמת ארס בהיותס
 יותר זכה וסלמה תעלה לעליוכים וע'א איד' יכפסי אסוף ולפי סר'אס המסורר סלס סכות
 סכ'לס ראוי סומכס הארס מהסלמות הנפסי סלן ויבכר ממנו וס'ס'ס מצד ססרון סחמר
 וס'חיותו אס מצד רופ סכחירה וכחיתת אס מצד סססן אסר בת'ית סקסס וס סטבע

וְהָיָה אִלְמָוּלְתָם מִהַ מְאִין כֵּן כּוּן יִתְּ וּלְפִי סִהֵסְפָה הֵינּוּ כִקְבִית לְנוּמֵרד הַשְּׁעוּלֹת הַסּוּפֵי עוֹת
 שְׁלִיכוּ מִמֶּנּוּ בְּמֵי פִנּוּדֵעַ לְחַכְמִים הַמְעִיכִי וְכֹמֵה חֵב פֶּחַ וְזֶל כִּכְר הַבִּיחַ הַעִינּוּ הַזֶּה בְּמוֹפֵת
 מְזַלְגֵל מִן הַסֶּקֶר סִיכֵיב עֲמָתוֹנֵבֶה כְּחִית וְהַשְּׂכָה הַרְאִסְנֶה כְּתוֹעַתָּה אֵינֶה גֵסֵם וְלֹא
 כֵּה בְּעֵשׂ וְסִהֵה אֶחָד לֹא יִשְׁתַּנֶּה סִּינּוּ מִבִּיחֹתָי מְחֹבֶרֶת לִי וְזֶל וְכֹל לֹא וְאִין כְּמַעֲסִיךְ לְנוּמֵר
 בִּי לֹא כּוֹכֵל לִיחֵם הַשְּׁעוּלֹת הַנִּמְצָאִין כְּעוֹלָם כְּמוֹ תְּבוּעַת הַגֶּרֶס דִּקְלָךְ לְבִדְךָ לְסוֹתָךְ מְחִינֵיב
 הַמְבִיחֵנִי לְנוּמֵר הַכֹּחֹת לֹא יִשְׁעוּ לִפְעִילָה כֹּון אִכְּ הַסֶּקֶרְמָה תִּבְדָּק כְּדִבְרֵה וְאִין כְּמַעֲסִיךְ וּלְפִי
 סִהֵרְסֵם הַמְעִיכֵי כְּמִיִּשְׁכִּיל כְּסִפְלֵה הַסּוּפֵעַ שְׁלִינּוּ תְּמִיד הַדְּבִיחַ סְבִינּוּ וְכִין הַסִּי וְיִדֵעַ מִבִּיחֹתָי
 וְאִהֲדוּנֵי יִתְחַיֵּיב לִנּוּ הַסֶּכֶכְעוֹ הַרְאִסֵּם וְהַשְּׁתַעֲבֹד לְוִיתִכְרֵךְ כְּמֵם הַרְמֵכֵם הַבֵּי כֵּב אִמֵר וְזֶל
 וְדֵעַ כִּי פִאֵר יִרְעוּ מִן הַפְּלִמִים זֶה הַגִּיב אֲלֵיהֶם מִהִרְאֵה וְאֶחָד הַסֵּם וּכְפִתֵם מִמֶּנּוּ בְּרִכּוּס
 אֲמִינִים לֹא דְמוּיִנִים וְכֹל לִכֹּא כֵּל עִים אֲשֶׁר עִינֵי וְנֵר דְרֵה בִזֵּה הַכְּבוֹד הַסִּי מֵרד פְּעוּלֹתָיו
 כְּהֵם מֵלֹא כֵּל הָרָץ כְּבוֹדוֹ וְאִמֵר הַסֵּם מִסְעָרִים כְּבוֹד אֵל וְאִמֵר הַכּוּ לִי כְּבוֹד וְעוֹ וְאִין
 לְפִיךָ יִרְהֵ עַל סֵם הַמְּוִיָּה עַל חִיבֵם הַמְּבִיחֹת סֵם טַל אֲרִבֵּעַ אֲוִינֹת וְהוּוּ כְּבוֹדוֹ סִלְחֵיִסְתַּתְךָ
 בְּנֵם סֵם אִיס מֵאִיִּסֵי הַמְּבִיחֹת לִי וְתַם עֲלוּלִים מֵאֲתָנּוּ וְהוּוּ עֲלֵם וְלִכִּי סִמְצָחֹו גֵּרְדִים
 מְחִינֵיבִים לְמַחְוִיבֵי הַמְּבִיחֹת מְוִלְתָּי וְהוּוּ גִדּוֹל כְּמוֹחֵל מִכֵּל סִמְצָחֵי סֵב וְיִכְלֵתוּ כְּכֵל
 חִיִּי סִמְצָחֹת לְפִנּוּת טְבִיעֵיהֶם הֵב הִינֵתוּ אֶחָד וְאִין סוֹתָךְ לִי לִכֹּא בְּנֹתָן טַעֵם לְהַכְכֵּב אֲלֵינוּ
 הִינֵתוּ רִחֵוּ לְבִדְךָ כִּי גִדּוֹל אֲתֵם וְשִׁיחֵה כְּפִלְחֹת פִּאֵמְרֵנוּ כִּי גִדּוֹל אֲתֵם רִמּוֹ לֹא וְהוּוּ סוֹתָי גִדּוֹל
 פְּמִצְלָה נְסוּתָי יִדְוֵעַתָּה מִקְּסֵם כְּכֵלֵם כְּמוֹ הַגִּדּוֹל סִיִּקִּיף בְּקִטּוֹן וְלְפִי סִעִינּוּ זֶה יִזְכֵּר לְסִכֵּל מֵרד
 סֵם עֲלוּתֵם הַכֹּחֹת אֲחִתָּנּוּ אֲחִתָּנּוּ עֵתָה יִדְעַתִּי כִּי גִדּוֹל יִינֵוּ כִּאֲשֶׁר מֵרדֵּם לִי בִּיחֵה אֲחִתָּנּוּ
 מֵסֵדֵר הַסִּי מְעַרְסֵת הַסִּי אֲזִכְרֵדֵשׁ לִי כִּי אִין הִיכֵלֵת כְּלֵתִי לִי וְנִסְלֵל מִכְּבוֹד הַיִּי לְשִׁעֲבֵר
 וּבְכִסּוּי בִיחֵר כְּלֵמֵר לְשִׁעֲבֵר כְּכִר יִדְעַתִּי יִתְרֵן סֵם לְעוֹלָם עֲלֵה לְפִי מִהַעִינּוּ סְכִיחֵוּ לִנֵּה
 חִינֵם עֲכִסּוּ כְּתִרְמָה לְוִיִּדְעַה אֲחִרְתָּה וְהוּוּ חִרוּם הַעוֹלָם מִמְחִינֵיב הַמְּבִיחֵוּ וְסִפּוּ זֶה יִתְרֵד
 בְּאִזְכֵּרֵנּוּ לְוִיחֹת מְצִירֵים וְאִין אִמֵר כִּי גִדּוֹל יִי וְאִמֵרֵנוּ כְּפִלְחֵוּ רִמּוֹ לִכֹּא וְהוּוּ סִמְצָחֵוּ סִטְבֵּעַ כְּכֵל
 עֵת סִירְבָה וְלֵהִינֵת סִכְבִּיחֵוּ סִלּוּחַ חֵלֵל מִזֶּה הַכֵּד וְיִכֵּל לְפִדֵּר מְעַרְכֹת הַסִּמְצָחֵם לְכֵן אִמֵר מֵסֵם
 לְטַרְעָה בְּזֹחֵת טַרְעַע כִּי חִנִּי יִי וְאִמֵרֵנוּ אֲלֵדִים לְבִדְךָ רִמּוֹ לֵבֵן כִּי אִין לִנּוּ סוֹתָךְ וְכִמוֹ סִאֵמֵר
 זֶה הַרְמֵכֵם וְכִדּוֹ לְטַרְכֵם בְּחֵלֵק סִי פִרְקֵי רִאִשׁוֹן וְזֶה לְפִנּוּ וְכִן יִתְבָּאֵר בְּמוֹפֵת כְּקִלּוֹת סִחִיב
 הַמְּבִיחֹת בְּכֹחֵת הַעֵשֶׂם מִן הַסֶּקֶר סִמְצָחֵוּ לְפִיכֵם כִּי יִסִּיֵה מִן חִיבֵם הַמְּבִיחֹת עִינֵן כּוֹסֵף
 עַל עֵשֶׂם כֵּל אֶחָד מִפְּסִיחֵם וְלֹא יִהִיֵה אֶחָד מֵהֶם מְחִינֵיב הַמְּבִיחֹת לְבֵד אִכֵּל מְחִינֵיב בְּעִינֵן
 הַהֵוּוּ סִהֵה מִן חִיבֵם הַמְּבִיחֹת סִמְצָחֵוּ לִנֵּה וְלִנּוּלְתָנּוּ וְסִהֵם יִתְבָּאֵר בְּפִיכֵם רִכּוּס סִהֵמְחִינֵיב
 הַמְּבִיחֹת אִין אִסְפֵּר כִּנּוּ סִפְסוּת כֵּלֵל עֵבֵל וְלְפִי סִהֵרְסֵם בְּתַחֲלֵת הַיִּבְרָה כֹּלְדֵר בְּשֵׁל מְעֵלֵה וְלֹא
 כְּשֵׁל חִסְרוֹן אִכֵּל מִזֵּכֵם כְּמֵם הַדֵּם וְסִלְמוֹתָן כֵּתֵן לִנּוּ כְּחֵוּ וְיִדְעַתִּי סִפְרִיךָ לְמוֹבִיחַ וְיִזְכִּיכּוּ מִסִּכֵּחַ
 לְפִנּוּל סִהֵדְבֵר לֹא יִזְכִּיחַ עֲמָוּ כְּמוֹ סִלְחֵוּ הוּוּ עֲבָמוֹ לְכֵן אִמֵר טוֹרְכִי יִי דִרְכֵךְ כִּי יִבְטַרְךָ הַדֵּם
 עִזֵּר עֲלוּנוֹ בִזֵּה כְּמוֹ פִאֵמֵר כְּאוֹרֵךְ כְּרֵהֵה אִוֵּר וְלְפִי סִסּוּגֵי הַחִכְמוּת סִכְסֵה יִסְלִים הַדֵּם
 כְּסִשְׁנֵה סֵם אֲחִתָּה הַלְמוּדִית וְהִיא יִדְעַת צוֹרֵת הַגִּבְלִים וּמִדְרֵס וְדִרְךָ הַלּוֹכֵם וְזֶמֶן סְבוּפֵם
 כֵּל הַהֵד וְהַחֵד וְנִטְוִייתָם לְשִׁפּוֹן אִין לְרִדּוֹם וְסִכּוּכֵם לְמִזְרַח אִין לְמַעֲרֵב וּמְסִלּוֹל כֵּל כּוֹכֵב וְרִכּוּ
 וְלִקְלֵה מֵאִוֵּר וְמוֹתֵי וְלִקְיֵן כְּכֵל מְקִין וְחִינּוּ עֲלֵה יִרְאֵה הִירַח כְּקִסְתָּה וְהוֹלֵךְ וְהַתְּגַל עַד סִיפְלֵס
 וְהַחֵד וְיִחְסֵד מִעֵט מִעֵט וּמִתְּרִיחֵה הַלְכֵנֵה אִין לֹא תִרְאֵה וּמֵאִיחֵה טַעֵם יִסִּיֵה הִינֵם קִבֵּר וְיוֹס
 קִרְיָךְ וּמֵאִיחֵה טַעֵם יִעֲלֵנִי כּוֹכֵבִים כִּאֲחֵר וּמֵאִיחֵה טַעֵם יִסִּיֵה הִינֵם מִקְּסֵם מֵהַ וְתֵרֵךְ קִרְיָךְ
 מִמְקִיֵם אֶחָד וּכְמִקְּסֵם אֶחָד הִינֵם וְהַלְלֵה פִיִּים לְעִילָם וּכְמִקְּסֵם אֶחָד הִינֵם כְּמוֹ חֵדֵם אִין
 סִיֵּי חֵדִים אִין לֹא עַד סִתְּמָחֵה מִקְּסֵם סִתְּהִיָּה כֵּל הַסִּנֵּה סִפְסֵה חֵדִים יִסֵּם סִפְסֵה חֵדִים לִילָה וְהוּוּ
 חִשְׁבֹן תְּקוּפֵן פִּאֵמְרֵנוּ חִכְמֵיִם סִהֵה חִכְמָה לְעִינֵי הַעִמִּים כִּיִּין חִכְמָה וְדִאִית לֹא מֵהַ סִּאֵמְרֵנוּ
 הַכְּבוֹרֵי סִיִּים הַשְּׁפִיִים וְכִנְגֵר חִכְמָה וְאִמֵר הַטּוֹרְכִי יִי דִרְכֵךְ לְהִינֵת הַחִכְמָם סִין דִּרְךָ וְסוֹלָם

וחסנת פאר החכמות וזכה טוב אחד במצא לחכמה ויהי הטבעות ונחלק המדע הטבעי
 לשמה חלקים עצומים האחד לחקור על מה סכנתתו הגופים הטבעיים כלל הפוטונים
 מהם והמורכבים מהתחלות אחרות והמקרים הכלליים מהם וזה חקר בו הפילוסוף בספר
 השמיני והכל לחקור על הגופים הפוטונים הם הם מציאות ומהם ומה מציאות וזה הענין
 בעיני העולם וכמה הם וכל זה בספר השמיני והעולם והכל לחקור על הגופים הטבעיים
 והספרים בדרך כלל ולחקור על דרך היות היסודות הארבע ובריותם ונתחברם ואורך הם
 כספרים וזה מצא בספר השמיני והספר וסדר לעיין בטעמים הנעשים מהיסודות הארבע
 שיש מהם מהם חלקים מסתבין ומהם פחלקיהם מתרמי וכל זה מצא בס' אותיות על ימות
 והכל לעיין בגופים המורכבים פחלקיהם מתרמי בגוף המתכות והמחככים ועיין כל אחד
 וזה מצא בספר המחככים והכל לחקור על מיני טבעיה ומהם שיתחד בכול זמן וכל זה
 מכוון בספר הזמחים והכל לחקור בו כל מיני טבעיה חיים מבהמה עד עוף השמיני ופרץ
 המים וכני האדם ומה שיתחד בו כל אחד מהכחות והמעשים והתולדות והמאכלים והטבעים
 וזה מכוון בספר הטבעיה חיים והכל לחקור על כפי האדם להיות הפלמות ראשון לגנש
 טובים והקירה על כמותיה מה הם ואם הם בעיניו או במקום וטובים זה לחקור על הכח
 המדבר הם הוא כגוף אל לא נש כלו בא בספר הנפשות מצאן אן הפיכה חלקים כהו בסלמות
 בתורתנו במעשה בראשית שהוא חכמת הטבע נפתי ימי בראשית הם רמז למור בהם ויפה
 באשית כמות רוח חיים הוא רמז לנישט וי' אלדים הוא הח והנדרך להפסיק בפתים בויבול
 לתורות הדגם העולם וזה כלו מכוון באר היטב בתחלת זה הספר דהגו הסלימי הוא
 חכמת האלמות והוא ידיעת הנמצא במה שהוא במצא ותארנו ומעיני וחלקותיו וכנסם בזה
 ידיעת הפעלים הכבדלים וידיעת תארי הא ומציאות ועל א החכמה כאמר הסכל וידוע אותי
 ועיין בזה הפילוסוף במה שאמר הטבע אמנם לא הפסיק הקונו כפי ולא בא לאותו הפלמות
 המוטבלו מתורתנו ועל א החכמה אמר משה הנריעני בו את רביך וזה הפקראת בלשון
 רבותינו זכרם לברכה מעשה מרכב לפי דעת רבים מהמעיינים ולפי אמר המסורר
 אהרן כחמתך כנגד חכמת הטבע כי עדיין הוא הנלך ובהאמר יחד לבבי ליראה סמך רמז
 לאלהית ולא הזכיר בה לא הליכה ולא דרך לפי שהיא תכלית החכמות ובהשגתה כנסתה
 התנועה הסכלית ולפי שפיר א החכמה הדבקה כפי יתברך ויראה אמר יחד לבבי ליראה
 בזמן טעמה התורה התכלית היראה כמו שאמר ועתה ישראל מה י' אלדיך מאלו' ב' אש
 ליראה וגו' ולפי סכה פניו האדם בפלמות החכמות ועיין התורה האלסית יעבור יודה לסם
 יתברך וזולת זה נמצא כמה חלק שלים פרק כח' א' וזה לגונו וכבר בארנו במסנה תורה
 סוף האסכה לא נתכן אן כחסיג המציאות כלו על מה שהוא ובחינת חכמתו בו ותתורה סמך
 לאהבה את י' ולעבדו ולכן אמר מסורר אחר חסנת החכמות בפלמות אורך י' בכל לבי
 לרמוז לעיניו והוראה והעבורה האמתית הנעשית בסכל בהתעסקו בתורה ואכבדה סמך
 רמז למעשה הנבכה בקיום המצות ואולם אמרו לעולם דל כל ימי היותו כמצא בגוף
 נכסם שהמעשה איכנו כסמר לא במדת זה המין מהזמן מה שאין כן בעיניו שהוא כסמר לבנה
 אף בעת הפרד הגוף מהכנס ועל דו וכסבתו קונה הכנסתו הפאר' ולשיות אהבת העבודה
 האמתית כרבות אחר חסנת החכמות ובפרט חכמה האלסית בא בתורה הפלמה אחר אל
 סמך ישראל ואהבת את י' אלדיך בכל לבבך וגו' והכונה כשמישה ההכנה ולפי שהיא מחק
 החסד האלהי להפשיע תורה אלסית טכסכתה תסתלק הכנס מהאכדון לכן אמר כי הסרך
 גדול עלי והצלת כפי וגו' ולפי שיש לחכם הירא דבר י' פני מוכים סנא' אש האחד עמי
 הארץ והס' א' כי החכמה כמו שאמר רבותינו זכרם לברכה קשה סנא' אש סנא' אש הארץ

וכן קני קס הרעיים וכנגד אלן אהר אלסית ודיס קמו עלי

113

עליו קרא זדים לאיתם האנשים שממסכים אחר הדמיון והמחשבה לכד לא נולת ויהיה זדים
מלפון אחר זדי עליהם כמו שתרבם אנקלגס דחסיבו והם המון עמי הארץ שאינם מוכהנים
ההפסד רק יטונו ולכו אחר הדמיון ועל זה אמר תורה כי בפירוש לכו אל לשי ססתי כתיב
אלה כחשן ביה והסבתו אם להסרוכם מהכמה וכבוד אם לסבלותם אמר המסורר ולא סמוך
לנגדו והנה מי שיכפור בהסנהא יביאנו לכו לכפור סבעה עקרים האחד הדומה העולם
שב היותו נוסמא שתחנה מואוס פרטי באופן שיאכל סם דבר ממנו דרך חכמה הכל היותו
יתברך יכול לסנות סוס דבר מטבעו ה' היותו מרחם על אדם פרטי לסבלוני סם היותו
נזמל ומעבים ה' היותו מספיע ספע וסלמות בהפליגה כדי לסמור רגלי חסידיו ה' ה' ה' ה' ה'
היותו כותף תורה מן השמים להיפדת העם הנכבד ולסבלת פרטי איוני ולזוף ואתה יי אל
דמיון וסחנוד אמרו ואתה יי רמז למדנס העולם ויהיה סם יי תאר בזה המקום כלומר מד
סנהא התהוה והמחדם הנמבאל מאין וזה היה מבחיס פרעה באמרן ולא ידעתי את יי ובאמרן
אל רצה יי יכול לסנות המערכות סנהא החוק סכמבצרות ובאמרן רחום רמז לז ובאמרן וסחנוד
רמז לר' ארץ אפים רמז הנמול והעובסם באמרן אל מאריך אפי ונבני די ליה ורב חסד רבה
בזה הפלגת החסד בהספעת הנבזאה על האנשים האמוכיים איה סנה הפלגת ספע וסלמות
בתכלית ואת רמז לתורה השאית כחם יתורתך אמת ובעבור היות מוכעי האד' מהסלמל
ד' רבכים והם אהבת הדמות והנבזוח ועומק המוסב וקוצר המסיב ואהבת ההרגל והמכהב
וכפרט כדור סכלו חייב סמכהס רע לזא רומז לזא פנה יא ונר' סלא אכסל באהבת הסדרת
וחכני סאסיב ואכין סודות המציאות ואם סם עמוקס חן וכבוד ית' יי תנה עוקד לעבדה
סאעם סתקצר סכלי מהסיב אתה מחסי ומעוקד תמזק סכלי באופן אכין חכמה והוסיפה
לכן אמתך כדי סלא אקע בטוט המנהיגס הרעים ולפי סנה המוכע עומס רחום רגלי
בסלמות האכוס כי לא רבים יחלמו בלכתם אחרי עקבות האץ סאובד' מפני ההרגל וכל
סנוטה מדרך המכהב כבה בעיני הדור כמס הפ' ל' בספר השמש ול' וזה הפלמות סיככענ
חליו מפני הגיול והמכהב רחוק עצמותו מזה הסלמל ולא זה לכד קרה להם אבל ימבזו כבד
גדלו על אמוכת עחיתות זה הסלמות וסחיתות אכסיה עד אמרו וידמו בעצמם ספחיתות
כעבור סינכו אותם כני אדם כן ולזה הפלל ואמר והוסיפה לכן אמתך ולפי סם סלמל כסס
סנהא ככדל מהמון האכסיס בדעיתו כך סנהא ככדל במעשי וומזותיו עד ססס הארס הנאמר
על מי סנסלס כחכמית ועל אדם סלא סלסס בהם או אין דרכו סיסלס בה סנהא כסטוף כמז
סם הארס הנאמר על החי והמת לזה אחר עשה עמי אנת לטובה כלומר סכל הרואה אותי
יאמר זה דורך לטובה סאמתית הראויס לארס כחה סנהא ארס ואז יראו סוכני סכו ויבזמו
ואמר יראו כע' ויבזמו כע' כי סם יסינו ככלמ'ס מהעדר סלמותם מהס אוי לה לאותם
בוסה וכו' ואמר כו אתה יי עזרתי מהמוכעיס וכחמתני מהמיתם בהסנת ההסארל סנהא
סחייס האמת יי וכס יתנחם חכס לכב מהמית' הנוסויית סקורה לו ולפי סם סלמל וזה ססארות
נקנס לי באמצעות התורה ומזותיה וזו התורה קיומה בארץ סככרתת אמר הנביא כעת
סחרכב כי רחק ממני מכהס מסיב נפסו למה סראח היות הנלות סכה ככטול תור' ככטול
ימכעו החייס מהאר' והסם העוד ככטולה מלכה וסריה בניס אין תורס וע' וזה כסור הנלות
מעליס אמר הנביא כחמו כחמו סל' ככחמת הנלות כסוכ יי סבית כיון סב' ככחמת הנכסס
בהסדרה מסנף ולזה סייס כי כחס יי וע' רמז לסני מויכיס אל' ויסס מדכרס כערן רמז
לסלמות סכססות החרכות כמדכר וערבתה כג' יי לייסוכ סנוף ססון וסמח לתעכוב הנכסס
כססלה תורה וקול זמרה לתעכוב סנופי בהסקט ונסלס באור המזמור: ואחר סנגלל
סדכרס סכיאנו לזה כפי רוקס המזמור כדי סיתבאר סיטכ כחורר לראסן וכאמ' ססלס סוף

בשכל ויראנו הצטנן מהם הנמשך מהם סקר אל' אך סקר נחלו אבותינו כו' אל' אך סקר לאסרונו
 שאמונה ויופה והכל בכחיות הכלית המקוה ממנה והנה אבינו בטרם סבלה הכירה
 שלמות דוד ככל שלמה ההכנות ולזה אל' כי עשה יעשה י' לאדוני בית כאמן רמז להכנות
 הבית כי מל' אמות י' אדוני כלחם רמז ל' נפר הנהגתו המדינית ומה שאמר והיתה כפס אדוני
 צורה רמז לשלמות ההנהגה הנפשית ולזה הנהגתו הנפשית והסארות' הדבקות בו ותכרך
 אמרה את י' אל' דרך אמנם לפי סגולה הדבר היה מנוכס סאמרו דוד הרב לכל בחזק' ולקח
 כל אשר לו ולא ידעו שלאחרון כפסן הרע וגם יאמרו בגם לא כרין פסע עם סאול והדיו עם
 סאול לבקש המיתו לכן אמר ברוך י' אשר שלחך היום לקראתי וברוך טעמך וברוכס את
 אשר כל' תבי מאב דמייס כלסוף רכיס לקמד סבריות סיאמרו לא זס לכד הרב דוד כי כך
 אסגנו כהיותו כמדבר רצוח ונבוכ ואמנם אומרנו חי י' אמנם סאמרו לא זס לכד הרב דוד כי כן
 מנטיעו אס המית לכל ליראת העונס סאלתי לפי סכז מות הוא רק ינטיעו מהנזק המגיע
 לה סתפאר ב' אמרה טוב מותה כי לרע המגיע לכל לא סיה חוסס וזה סאמר כפמעו סמת
 ככל ברוך י' אשר חרפתי מיד ככל וגו' כלומר הנה ממיתת ככל נמסכו שלמה רכדים ראוי
 לכרך עלי' סס כטס סמכרכין על הטובי' סאחד נקמת החרפה טעמה כלסוף הרע סאמר
 רבו היום עבדים וגו' או רל חרפתי החרפה סיאמכו ככי ארס עלי' אס אחרנני' וספני
 סלא נמשך סוס עונס לכלתי ראוי ליכנס וזו ואת עבדו סתך מרעה ואף על הרע' סתמשך
 לאבינו באכור ככסיה' והל' היות ספגתה ססס יתברך בעולם סיה לתת לא' סכדרכיו
 וזה סאמר ואת רשת ככל ססיב כראשו ויסלח דוד וידבר באבינו וגו' לפי סידע טוב ערכה
 וכי ראיינו לו להיות עזר כנבדו: וראוי סתדע ססתפאלת ככללו יקרא בית וזה
 אומרנו במחשבה ככל ביתי כאמן סהו כלומר ססוה סכין מציא' עולמי
 וסודותיו סכנת אמתית קיימת סהדעות סאיכס אמתיות לא יתקיימו ולזה היות הבית כחלק
 לסלטה חלקים והס חזר ובית וחדר כן סעולם יתחלק לסלטה חלקי' סעולם סיה והוא נמשל
 לחזר ועולם סגלגלים והוא כמשל לבית ועולם סדעות כסדרות והוא נמשל לטרקלין וז'
 זה רמז באמרו המסורר אפרי' תבחר ותקרב וגו' ולזה היות רשות סארס נכנסה לו לרשת טוב
 אמר תבחר ותקרב סהסגת סהכמה הטבעית ואמר כסכעה כטוב כיתך על סככמה
 הבגלית סהסכל יסכע כמופתיה ואמר קדוס סיכלך על סהכמה סאלהית סיהו תכלית
 סהכמות וסיה סמבדילה סארס מסאר סארס' ומהכר' סהמרייס והוא קדוס מסכני עלינו
 והיא סכמה המדבקת סארס עם אלהיו כמו סאמר קדוסית סיהו כי קדוס אבי י' ואמר
 תבחר ותקרב לטון נקכה סכ נכסס סמסכלת וכן כסכעה עבר לנקכה סנסתרת ויסכון
 וקדוס לסכל סהוא נורת כפסס סאלמית ולפי סהנורה סו סיה סנותת סהסאר' לכז סזכיר
 סניהס להוציא סברת סאומריס סהדבר סנפאר לארס אחר המות סה ססכל הנקכה לכך
 סו ססכר כפסדת' אס כן אחר סהעולם נמשל לבית והטף נמשל לבית סיתחלק כחלוק
 הבית לסלטה חלקי' והס הכחות כפספייס סחינוכייס והטבעייס ידוע סמי סתבונן כענין
 פסו וחלקיו יכין סעולם אחר סהוא עולם קטן עסוי כדמו סהגול' וכסמגיע אמתת עצמו סכ
 כמדרגת סמל' חיים וסאחרו כו סמרע סידע והידע והנה ראוי סתדע סאיין ידעת סמס
 יתברך וסאבתו סאלת סלח אס סויגה כסלטה רכ' מר סתורס ומר סקכלה סמכד
 ססכל וזה דבר העדיד עלינו סתורה כואמרה וסכנת את י' אל' דרך ככל לבכך רמז לעיון
 סתוריי' כלב ככון תכוח סכמה וככל כפסך סקכלה וככל מ' אחרך סעיון סמוטתי' הנמשך
 מהסכל סהוא סכה להיות סעיון סמוסכל סאוריי' לא יסנה' סוס רכר ולא יקבל סתוססת
 וסססרן ואמר סכהסגת סהכנתו יתברך כסלטה רכ' סללו ימסכלו חוסס מיני טעליות

אז סלמיות סדריכוס לו בהלחתו האחר סיותו מסכיל כפעל ותיהם חממתו חדושה על
 לבו וזה אמרו והיה הדבר הלאה אחר אכזי מצד היום על לכרך לא סיצטרך לבטוח בעירות
 הספרים המתים הסני סופיע ממה סקבל לולתו סכן טכע הפלס החמתי בסוכריהו
 סלמותו להספיע לולתו מה שידע מסודות התורה וזה אמרו וסכנתם לכרך והתלמידים הם
 כני הכספים הל סלמות הנהגת הכית וזה אמרו ודברת כס כסכתך ככיתך הרביעי
 סלמות כמסאו ומתנו המדיכי עם הכריות וזה אמרו וכלכתך כדרך וכמו שאמר בכל
 דרכך דעה החמישי הנהגת כפסוע עם גפוננו אמרו וכסכך וכקומך והנה כסכך הוא
 כני לכחות החמיות וכקומך כני לכחות סכליות כלומר סיכיהו אותם כאותן סיתן לכל
 אחר מהם חלקו סראוי לו לכלתו לכת אחרי המותרות והקצוות ולהיות יד לב סאדס רב
 מכשריו ולפעמים הטון מדרך סלמות לכן התורה סכל כונתה להפליס האדם וחינות
 עוד לו להביכ ציניס סלסס בסלסס מקומו כדי סיתעורר להיותו זריו ככל פעולה וזה אמרו
 וקשרתם לאות על ידיה לעוררו על תקון ספעולות והמדות והיו לטוטטת כיו ציכך
 לעוררו על הנהגת המוסללו וכבתם על מוונות כיתך וכספריך יעוררהו בהנהגת סכית
 סינע לככו ולביטו אחרינו וסמריו דרך יו וזהו האדם ימכאו כעצמו סלסס דכריס
 סהסכלת והספעולת והדבור והסכלת תונחם לראס כמו סאמ' סחכס עינו כראסו
 והספעולת ליד והדבור ספתח המה וברוך סיהיה האדם סלס בסלסס אלה ולזן רמוז באמרם
 כל מי סיס לו תסלין כראסו ומזוה כפתחו וציית ככברו עליו סכתוב אולו וחסו המסולס
 לא כמהס יכתן ומוכסו וסלסס יסא והתסלין רמוז סהסגת הדעות סחמיות סלמויות סלמויות
 ועינוס כיוס לידו מעשע וזה אמרו ותסלין כראסו ומזוה כפתחו וציית ככברו סחכסו
 המיוסר כהוציאו מהכח ספעול מה סיס כדבור סכמינו וללמד לולתו כמו סאמר ודברת כס
 ואמרנו רבונינו זל מלמד ספוננו לדבר ככרי תרס וציית ככברו רמוז לתקן המדות
 כמו סאמ' ככל עת יהיו ככריך לככוס ואמרנו זל זו מבית ציית וסמן על ראסך א יסר זו
 מה תסלין והנה ככבר מכל אלו סלסס סלמיות אין לו מבוא כלל בסלמות סכוסו לזה
 רמוז כמסכת קדוסין ספרקא סמא כל סאינו לא כמקרא ולא כמסל' לא בתלמוד ולא בדרך
 ארץ אינו מן הסיובס וכל ואמכס רבו כמקרא בקריאת הדבור סחיכוני סאינו מיוסר ומתקן
 כראוי והדבור יורה על מעלת המדבר או על חסרונו כמו סאמר לב חכס יסכיל סיהו ובי
 כמסל' הדבר המונב בקכלו ובתלמוד הדבר המונב בעיון יהיה מופתי או לא יירצו כדרך
 ארץ היסרת ספעולות או תקוס ואמר סמי סחסר מאו אינו מן סייסוס דק כסאר הבעלי
 חיוס סאינס כריכו להתקבן ומנסכו מונב לניס וכבר ידעת כי הלץ יקרא מי סאינו סועל
 לתכלית הנכבר רק לדבר כול : וזו היא אכלי סכסס כספוכת סדוס לפי סהיו אנסס
 חסריס מאלו סלסס סלמיות וזה סאמ' ואנסו סדוס רעיס כרוע סדורו סמרני כמו
 סתרס אכקלסו כוסון כממונהו וחסאי כרוע הנהגת הכית וכניהס לוי' מלד רמוז להיותם
 חסרי מהסגת הדעו סהיות והיו עוכרי עו ולמי ססחטא בעכוו זה מונע האדם מהסכלת
 סאחרונה וסחדק כו יתברך אמר לוי' מלד והנה כתפרסס אס לפי הכתוב אס לפי סקבלס
 היו מקולקלי הדעות והספעולות הרעות והמדות ולפי סאלו סחטיו סכונה ככריית האדם
 והסכונ תכלית האדם לכן סיה מחדין סיהיך אותם ועריהס ולפי סאכרהס התפלל עליהם
 סהיה סלס כסלסס סלמינו ככברו מאו סוכיר סלמות סכרהס קידס סיתחל כמסלת סדוס
 להסדוס כיו עוכר אלהים לאמר לא עכרו וזס ואכרהס סיהי יסיה לגוי גדול עגו כלמ' אכרהס
 סלסס ראוי לכרכה סך הרפעיס סאו וסוכיר סלמו אכרהס והיותו ראוי לטוב ונתן סספה
 באמרנו כי ידעתו רמוז למין הראסון סהסגתה תתיה כפי ססכל כליס דים וכאמרנו אחר
 וזהו אף ככירמוז להנהגת כית וכאמרנו לעסות כדקה ומספט רמו

רמזן לסלמות השפלות אל סלם הזה ראוי להיותנו גדול כפסד היותו סלם במין הסלמות
 סגולה הוא סלמות הכפס ועצם כפסד הסגולה הכית בסלמו כי זה יתן עצמה כבית וככרבו
 בו כל בני הארץ כפסד מאסו ומתגבו עם הכריות היותו נאה כמו מאמרו דול תבו רכבו כומן
 סדרס קירא וסוכה ודברו ככחת עם סבריותו כזה המאמר הנכונן אל סלמולו הראוי יס
 לאדם הסלם הלאחר תרס פיהו כחפאים בו וחס איך הספיד תכלית התורה בו זהו הטעם
 הכר בהזכרת הכרבה לאברהם ושלמותו כי בן דרך התורה בהרבה מקומות כמו שהזכיר
 ענין יהודה ותרם במשעה וסוף להורל ההכרל פהיה ביון מעלת יהודה ליוסף וכן סוף ענין
 יתרו לשמלק להורות ההכרל העצום ביון מה שפשה עמלק בהשללת סרוע לישראל וכן מה
 שפשה יתרו מהשללת הטוב כי הסוף הוא כשיוסם אלל הפכו יכפן יותר ההכרל סביניהם
 ויוכר בסלמות

הפרק השמיני

ולטיות החפצה האתית מכוננת תמיד לטיב העם סככר
 מצדו אחר פסס אותם בארץ הנכבדת והיו מיוסדים על
 ארני פן השפס הככואוי ונכות הסכיכה באמצע להכנה גדלה הערימה החכמה האתית טאס
 פאס איס מייסרמל יפתחו יברו וייתה חסר מאסם סלמות חלו סית שורר תקף לתקן את חסר
 עונתו ולכן תובא ספרסת תריוש סוכיר סלסה נביס סס סרעס סכאלי בסלסה מקומות
 חס כנוף האדם חס ככגרו חס ככיתו חמס סרעס סכא כנוף האדם הוא כסיקטא בסלמות
 פססו והכא ככגרו הוא כסיקטא בסלמות ההכנה המדינית וכמות מונכות וסכא ככיתו
 הוא כסיקטא בהנהגת הכית וסכאלי הנעצס ישנורו האדם לאמר קרא אל חלדך והס סלוחי
 הספחה באדם סלסוף ארחות הסלמות להסיכו אליו כדרי סלח יוכד כחטאנו וסס סרס
 ריכנו מסה כר כחמן כסי סתורה ספרסת כי תריוש אחר ענין רחמו לנה וזה לסונו והכר
 פי תהיה בו נגע סרעס זה סענין איכנ כטכס כלל ולא הווס בעולם וכן נגעו סכתיס אכל
 בהיות יסרמל סלוחי סיס רוח הסס עליהם תמיד להעמיד עטיהם וכגריהם וכתיהם בטוב
 ופס חטא אחר יתראה כי עור כעורו וככיתו או ככגרו להרחות כי הסס סר מכליו ולכך
 אחר הכתר וכתינו נגע סרעס ככית ארץ החזות כס כי הוא מות ססס ככית סהוא וסס
 אינו כחכאלה בארץ סהיא סחלת יי כמו סאמר כי תכחו אל ארץ כנען וגו' ואיך סענין מסכני
 סיונו וסכת קרקע אכל מסני סלח יכא סענין סהוא אל בארץ סססס יתעלה סוכן כתיכס
 עד כאן לסונו ראה איך הזכיר בלסונו סלסה עכייכו חלוקים והס אומרנו להעמיד פנותם
 וכגריהם וכתיהם רמז לסלסה מיני סלמיות סאמרנו וסנה מי סיקטא בסלמות הנפס יסיה
 חסר בסאר ססכנות כי איך כור וירא חטא ולכן תמצא סלסה מיני נביסס באיס עלינו והס
 אותם סוכר ספסכ סאת או ספסחת או בהרת סאת למי סמתגאס וחסס כעייכו ספסחת למי
 סיספסח כככרת סחמר בהרת למי סהוא ככתס מחטא מה יסיה כרעונו או כמות
 ודע סחלו סלסה ענייניס רכוני לומר נביסס כל אחד מהס יכא למי סיס לו תכונס
 רעה מתכוננו ספסס סקוטא סתכוכ סהיא סלימי סחוקים כה סוכע האדם מססיב
 סלמות הנפסי כראוי והיא אחת מהתכונות הסלסה סוכרתו ולכן לא יכא הנגע רק כמקן
 אחד מהנף חמסס האיס סרעס סכל תכונותיו יאור רוכס רעיות אחר וכסתס סרעס סת כל
 עור הנגע מראשו ועד רגליו כי כסננוף סרע סמוג סכל ליחיותו וסכאלי סמוני ספרסס
 הסתורה ססיה סכה חמרית לרעס ולזיסיס הנף סהוא מעיסס אחר על דרך ספרסס
 והעפריות מנוש כן סהיס סרע רוע מוסלג סכל רעתי להענין עלילות כרסס יראס
 סהסס ככל ביעו על כד ספסחה ואיס כזה אחר עליו וסרעו אחר כו הנגע כגרינו יסיו
 סרמיס וגו' וטמא טמא יקרא רל טמא סוא כנופ טמא כנפסו כי כן דרך סרעס ולהיות זס

שנתנו תלמי בהשגחה גדולה ובסרט בענין צרעת הכבוד והכתיים שלא יפול על דרך הטבע
 לכך חמר הדמיון ולא שלא יפול אלא בארץ הכבדות סוף למקומות רומס גדול בהשגחה
 כמו סוף להם רומס גדול בעניינים הטבעיים ובהכנות הטבעיות וכסחטוף האדם בענין
 המוסכלות שתקצר יד סכלו מהחקירה העיונית ויבא לרדי פכום דעת מה מהדעות לכך
 חקום המספוט שמה הרעב אמר הכתוב עליו ואים או חספה כי יהיה בו נגע צרעת בראש
 או בזקן והזכיר חספה להיותה כלי לאדם בהשגת פלמונותיו כמו נגע אותו ממנו כחמרס
 וכה עזר לא וכה כנערו ולזה ראו שתעכס אם היא בלתי הנוכה והזכיר הראש סמחה יסכנ
 בסחות למספט הסכל ולזה מי שיהיה חסר מהמוסכלל הוים לו רעות מסוכמות ראו סיוסלס
 מרה כנגד מרה בראשו נגעו לפי שלא תקן מוחסו ראשו בעיון כמו סחלל חס בראשו ועסוק
 בתורה וכוכל לומר סחכנע הכח בזקן בסכת לשון הרע הוא בא סתנועתו בזקן כאמרס
 על חץ הנגעס בחיס חלף על לשון הרע והלסון הוא פליח הסכל וגם הזכיר הזקן כי כמו
 סחזו רומס חקום הסודר כלכום פעריו ויע סחו כתבכית חיס כן הספכלה תהיה רומס האדם
 למס ולתפארת וזה סאמר המסורר ע"ה כסמון הטוב על הראש יורד על הזקן הזכיר הראש
 והזקן מפכי סחס חכרי סכסה יוכר חדס על וולתו סחחד הוא צורת הנפס סכרלית והסני
 סכורה סתארית והיא פכי אדם ותמונתו ווו התמוכה ככרת והדורה בסכת הזקן ולתיות
 סכורה סחמיתית מסלמת סחחרת כח"ש חכמת אדם תאיר פניו לכך הזכיר פניהס כי סכרת
 פני האדם תעכס בו (תורה על פלמות סכורה סעכמית והוא מפני סססכל הוא צורת הנפס
 סמדכרת והנפס הן נכונה בהרס להכסיבאותו ומסגת פלמות' בעוד' כללן כל זמן סתרכה
 סלמות תזהיר ותופיע סכליס סכאכצע יתס תסיה סלמול סכל מי סכמכא סספע אלתו טבעו
 סיספיעבו על המוטבע לקכלו כסחיו מונע בין המספיע ובין המקכל כדמו חלף ככעורת
 סוכריחכו בסדכקו בו לקכל כחו עד סיסוכ חס ולזה כי יחף חוכלה הוא כלומר סמקכץ
 סדומס ומסריר סכלתי דומה לזה גור טכס סכלל סחלהי לספפיע סכל על נפס האדם והוא
 סכח סדכרי בו בסדכקו בו וסדכרי יספיע על הדמויני והדמויני יספיע ל הדבור סכזוני
 ועל כל מקומותיו ועל כל חסוים סחכוניי להיותם כלים כאות' לסכל עד סכל עוד סירכס
 סספע ורחה סהוד והסודר כפניס כמו סכמכא כמרעה כי קרן עור פניו והספך באנסי
 ספחיתית כאמר עליוס סכרת ספניהס עכתה בס וכל חיו לכססס כי גמלו להס רעה ספך
 סכאמר באנסי המעלה כל רוחיסי יכירוס כי סרע כרך יו: ורדות ססכל סחנסי
 מתחבר עם סמזילות סחלהי בעת סספנה וסעיון סכסכת זס
 סאדס לקסר סתחתן עם סחלק סעליון סיעלה וידכס בו מנד סקורב' וסדמול' יורד סעליון
 לנפס סדבר העולה לקראתו כדמות סחוכס סחוכתו אמר המסורר רומ' לזכור זס
 אחר סדבר בבניין סכית המקודס וסכהניס סכנפס חל' יו' סעל ירס תסרס ססכיה אמר
 דומ' לקדוסה אחרת כגוף האדם סכה מה טוב ומה נכעס סכת חחיסגס יחד ורעה כחחיס
 ססכל סחכניס עם סככדל סמכד פלמונות יתאחד עמו להיות חחיו כמו סית' אחד סנה חלף
 סאחד עם סחחד ויתדמה סלסכת אחת נחס סכיהס ככנאס' סכדל'ס לא סתבין מומאמרי
 זס מה סחל' ספילוסוף באיס' סדכקות כי יסכר פי דוכרי סקר ויתפססס גנות דעתו כמאמרי
 סמיוחד כמחיות סנפס רק סתבין סהאדס זכס בהסגת סלמות מנד סתורה לסוכ סכמררת
 סמלכאס' ולסיות עכס ככדל כאחד מהס כפני חחיס דומיס זס לזה וקראס חחיס להיותס
 כניס ליו' ורעה בסכת חקיום סתמירי כמו ארתה יו' לעולס תסכ וסמר טוב כעד סתכלית
 סמוגכ סחוף הטוב סחמתי לאדם וסמר כעיס כעד סכבות סכאותות להסיג סתכלית סהוף
 וכאמרו גס יחד רעה סקאדס סקלס גס בעת סיות' סוכן ככית סחרו וכספו עם גופו הוא

בלא היו ונאיו עמו סנה אס כן הלא היו וכו' לנאמר וכן הכביא סנהא היותר פלס סכמון
 סאנוסי וכל לחדס אונות ומופתים בדבר יי והמסיל זה סדכקת לסמן הטוב סכסכת היות
 ססמן חמר לכר כמו סאמר סכתוב סמן למאור וכן הכפס סמרכרת המיוחסת לראס חמר
 לסכל והוא סורתס חכר אהרן להיות כחיר יי לכהן גדול כבית המקדס ועל ידו סכיכס סורס
 כיסרלל כן הליס הסלס סכלו סכהן הגדול כבית המקדס פל מטה סכסכתו תפרס סכיכס
 למטה כעבודתו וסעולתו עד סיהיס מכוון כנגד בית המקדס פל מעלה כי לזה סתכלית
 כברא ותמונתו והיותו ככס הקומה יעיד על זה כמו סאמר ספילוסוף סאמר לראס מספר
 בעלי חיים נאמר ססמן סכמסס אהרן על לראס הים יורד על הקזן מפני סספתתו סיס
 לזקן עס סראס ולפי סלח תסכוב סתהיסו סירידס במקרה כדרך סמקס סנגר והכול
 ממקום גבוה לכמוך לכן חזר נאמר סיורד על פי מדותיו רובס לומר ססס סמן אינו יורד
 דרך הקרר לכר כרזס כר סיורמן רק יורד על פי מדות הקזן לכר להיות ירידתו מסופרת
 ומובכלת סתספרס סלהית ולא יעבור מגבול הקזן וסלהי סהורות סהנורס סעלינס
 מסלמת סתחננס ולפי סמסלמות סנורס תמסך לכפס סססאר לך חזר להמסיל זה נאמר
 כטל חרמון סיורד על הררי ציון וידוע סחרמון הוא הר גבוה עד סמרוכ גבסונו סכירן
 נאמר תבור וחרמון כמחך ירכנו ולפי סכין סנח סנח כחכע הייסוב עס סיות זה סהר רחוק
 ממנו אספר יל סטל ממנו יורד על הררי ציון להיותו ססס איכות והמוצ כטכע סחכע
 והטל סנח ססס והדומה יסכס סדומס כטכע נאס זה כדכרס סטכעיים איכנו רחוק כדכרס
 הרונכיים סנגבוס יכיל סהדו על סתחנן אחר סיותו מוכן לך לזה כתן ססכס כי סס גוס
 יי את סכרכס חיים עד סעולס בלומר א תתמה על סחסף סהי לומר חיק יס על סעלין
 סתחנן אחר סיותו רחוק ממנו כמעלס סוף על פי סחרמון גבוס מציון יס כציון מעלס
 אחרת סנח יותר מוכן לסתילר טטל כו מחד סווי מה סאין כן כחרמון ולזה אינו כמכע
 סטל סתתילר כחרמון יורד כסר ציון כמכקס מקומו הרלו לסתילר כו ולסמר כו יותר
 מסאר סמקומות לסווי סמקוס ססדומס יסמר בדומס כמו סופסד מהכלתי דומס ומספנס
 ממנו וזה סאמר כי סס גוס יי את סכרכס רובס סס כציון גוס יי את סכרכס לסתילר כו
 סדכר סטוב מחד סווי ולהיות כסמר כו וסס אמרנ חיים עד סעולס וכן ככמסל ססס סכל
 סלי סמפיס מאורו על סכל סאנוסי כמו סאח סאורך כרס אור וזה סכסכת סיסס והדמיון
 סכיכסס ומסדכקת סכיסס תמסך סכרכס והחיים עד סעולס וככר ידעת מאח חכמינו
 זכרס לכרכס על סטל והוא אמרס ערכות סכו כדק ומספט וכו' עד אמרס וטל סכו סתור
 לסחיות מתסס וכאודכרי סרב על זה נאמר וסס לסנו ומכאר סנח מל מה סמכאוסו סאין
 כו דכר ססנח גסס סיסח כמקוס כי סטל איכנו טל כפסנוו חכ ימסך ממה סאמרנו סהתורה
 יתעיר לנו לס ויתנו וריוס לססיב ססלמות סאמתי ומובלחיס ככל סססנבות לטוב לנו ולכן
 כדקודכר סאומ קסס תרכול רעס בתוך ביתו סל ארס יותר ממלחמת גוב ומגוב ססתרות
 ירעס מוכעת סהרס מססלמות סכססי ומלחמת גוב ומגוב ימסך כוק לגוף ולא לכפס ולקח
 כמסל מלחמת עב ומגוב יותר מסאר סמלחמול מסוס סנח וסיה כיוס כח גנעל אדמת יסרל
 כן ככמסל סיכר רעס סנח תרכות אכסיס חטויס כח לסלחס על אדמת יסרלל סנח סיכר
 סטוב סתנן כמעססיה מסאר סתיכיס ולהיות מוכעי ססלמות רכוס כוה סעולס ויכטרך
 סאל לעור עליוכס סספתו לכן כהיות סמקדס על מכון סכתו סיס סכהן גדול מבר ככסאיות
 כסיו סעס כטלסס ססוקיס רמוז כל ססוק וססוק מהס לכל מין מהסלסס סכרכו וסנח אז
 יכרכך יו וגו' יאר יכיו אלקי וגו' וסאי יו סכיו אלקי וגו' וכאמרנו יכרכך רמוז לסכהנת

הכית כהדרסו ויברכך בכנים ויסמך בכנות סגריכו סמור ולפי שהיא תחלק לסלסל
 חלקים אמר יברכך בסתף האסס ואמר יו' בסתף הכנו סגריכו לרחמים ויו' חדת רחמים
 ואמר ויסמך כנגד המסרתים שהנזק האספרי סיגע לארס מהס רב אס לא יסמרוהו אסס
 יתברך ואמר יאר לרמוז להסנה המדינית ולפי שהיא תחלק גם כן לסלסל חלקים אמר
 כנגד הרסוף שהוא הסוף והמתן יאר יו' להצטרך הארס כזס אור שים יתב כר רבגו
 ובסתף הסהסנה מבר שתכנבואמר סניו ליד סהסבר הטוב עזס רוסס גרול בסלמז סהכנסי
 והרע כהסך זה כמו שאמר איו סיא דרך יסרס סיבור לנוסארס ואמר רי חבר טוב וכן אמרו
 וקנה לך חבר ואמרו ויחונך כנגד בקטת הסררס והכבוד ססס יבטרך סיהיס לארס חן והחן
 הוא סלח יהיס מתגאה על סכבוד לסיות מסתרר עליסס סלח לסס סמי אס באופן מהחמלס
 והסכינה כזי סיתרמו סעולותיו לסעולות הכחות הכחות מאתו יתברך ויהיס כסעור וכפי
 הדין לא לרדיסת הסעולות לכד כי כל הסעולות רע ועס זה כריך למנהיג מדינה סיהי
 דובסעולותיו סרחמנות והחמלס יותר סרבה מסעולות סעונס כמו סלח כמדותיו יתברך
 סיג כלס רחמים ונת אחת וכמו סלח סרב חלק ראסין פרק כד סתכלית מעלת ססדמות
 כזי יתברך כפי היכלת כלומר סכדמה סעולותיו לסעולותיו כמו סלמרו רבותינו זכרס
 לברכה על והלכת כדרכיו ואמר יסא רמוז לסלמות הספסי ולפי סלמנותה תלוי בסלסס
 סנייניס אס במדות וכנגד זה אמר יסא יו' כי זס תחלת הסתרוממות והסתכסאות כמעלס
 סצריך לארס ואס כדעות ורמוז לזה אמר סניו חליך ססס סניו יו' סיראס אותס הארס וחד
 כמו סלמרו כמסס רבינו עליו סללוס ודבר יו' אל מסס סניס אל סניס וצ' ואס ביומר
 ססעולות והחבות ורמוז לזה אמר יוסס לך סלוס סמכות סתרס עומת סלוס כזן סכסס
 סנגוף וכזן יסא לאיכיס סכסמס כמו סלח סלמה עליו סללוס בספר מסלי וכל תיבותיס
 סלוס כי ממלחמת סלסס מיני הסנהגה תעסס סתרס סלוס ולכן סכרכה סלמנות לארס
 סיהיס מבורך בסלומס סל סתרס כי בסלומס סיהיס לנו אחת וסלוס כמו סלמרו יו' עזר לעזר
 ית יו' יברך את עמו בסלוס :

הפרק התשיעי

ואזי מוסר רבי שמעון כן יוחאי כל הקובע מקום לתורתו
 איביו כנסלים תחתיו סכאמר וסחתי מקום לעמי ישראל
 וסכן תחתיו ולא ירבו עזר ולא יוספו כזי עלס לענותו כבר ידעתי סהעבורס נקראת
 עבודה סכלב כמו סלמרו ולעבדו ככל לככס זו תפלס והנס למע' הזכיר במקום התפלס
 וכאן הזכיר כקביעת מקום סתירס לפי סהעין יבטרך א כמעסס והתפלס גם כן עס סיות
 עקרה סלב כרובה לרבור הכלוי יודעו סלסמן סליח סלב ואס תרבה אמרו סליח סכל
 וסלסין יורס על מעלת סלמרו וסלמרו ולזס כאל' מות וחיס כיד לסן וסדבור סחגוני וורס
 על ספנימי כאמר יהיו ססס וסלב סניס ותיה ססכמה כזן סכל וסדמיון אולס כנסול
 תרדמת המחלוקת ביכיס סלח יסמעזו איס ססת רעסו ויהיס סכס זה לסמן וספרד איס
 מעל אחיו זל סיות הגלות סכס עזמיות להסגדר הסכמה כהסנת האמת ידיעתה וכסרט
 כדכריס סלססיס יער סככיח בסלמות סלכנסי סאז אספוק א עמיס ססס כדורס לקרוא
 כלס כסס יו' וכבר סודיע סרב זל סתף סס מקום וסנס יס למקומות רוסס גרול בסלמות
 סענייניס כמו סלמרו למעלה ואחד מתגאי סתפלס סנסמעת הוא סמקי קבוס ולזס ברק
 מאמר סלמרו כל סקובע מקום לתפלתו וכזן אמר סס כל סקובע מקום לתורתו סמסי
 סצריך סיעסס הארס אהל כל יעס לעיון תורתו לא דירת ערלי וכאופן זס איביו כנסלים

תתחילו וסמך זה לאמרן ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתי סכאפר ים לנטעית מקום
 ומיוחד להמצאם על תכלית השלמות ויסתכו באיכות וסגולת כפי קורבתם ורחקם מהמקום
 והוא כמם למצואם בן ים למצאם ההפגה בספלות האדם מקום מיוחד יובן בו יותר משאר
 המקומות בקבול אותו הספס ולזהות מבחר המקומות ח"י כזה אחר וסמתי שדות לעמי
 ישראל וכאשר מבחר המקומות הוא ארץ ישראל כן מבחר מקומות הוא כחות הנפש ובשרט
 הכח המדבר נאם הוא צריך בהשגתו המרמה ושלמו המרמה עונת רוסגירול בו או חסרונן
 סים לזה הכח רואם גדול בסלמות האנושי וכמשה ח"י פרק ל' וז' ענין אי אספר בכל
 אדם כסום פנים ואינו ענין יב' ענין אליו בסלמות החכמות העיוניות ובהטבת המדות ואפילו
 היו כלם בתכלית מה סיכולו להיות מהטוב והכחה שלהם עד שיח"י לו שלמו הכח המרמה
 בעקר היצירה בתכלית מה אספר וכן אמר באותו הפרק בעבמו וסאים טנה תארו און
 ספק כשיע' כחו המרמה שהיא בתכלית השלמו ויטע' עליו מן הסכל כפי שלמותו העיוני
 שלא יבינה לא עיוניים אלהיים כפלאים ולא יראה זולת האל ומלאכיו וכן ועם היות מדברי
 הרב בפרקים אלו הוא בעיוני הכביאים אין ספק שהחכמים ישיגו המוסללות באמצעות
 החושים ופאר הכחות הנמשכים להם המרמה והכח הנזכר והם כלים לו וכל עוד שיהיו הכלים
 באותם כשעולה יסלם פעל האומן הנעשה בהם ותקון הכלים אמנם הוא בהסתמם בהם
 במה שצריך האדם להפלים עצמולא שיתור אחר עיניו ולכלול רדוף אחר העיניו שמדומים
 טנה ישיק הסכל ויטרידו מהשגתו כסום עכן המרמה לבוס התאוות המדומות וערש' אז
 הקניינים החושים חתלתו ולכן דרך בעל המזמר באמרן סכל הקובע מדרבה מהשלמות
 האמתית לתורתו שהיא עבודה סכלב חוי ביו נופלים וכו' שאין חוי בדול מהמונח האדם
 משלמותו האחרון האדם כמה שהוא אדם וזה יראה ממה שהערה עליה תורה באחרונה צנור
 את המדויקים עני כי צוררים הם לכה כלומר בותה תתלה לחוי המדויקים איכה קבועה
 בלכ שמויות לא מקריית דמיונית שפתאום לפתע יבא סכרם וזא צנור את המדויקים
 ונותה להראות האיכה הוא בפועל ואמר והיותם ונתן טבה לאיכה זו כאן כי צוררים הם
 לכה וסורה היות צרתם בחלק סויתר בכבוד וחסוב מחלקי האדם שהוא הנפש וזא בככליהם
 אשר ככלולכם על דבר שצור סים בעבודה זו מהפסד הדעת והאמונה מה שלא יעלם עם
 סכרם שהתגלו המדויקים באשחת הנף והשפנו ולכלובי בחום המפוס כי חרפה הוא לנו וזא
 ועל דבר כזו יגו ופרסם הסכחה העומה סכאן המדויקים לישראל שהפקירו בת נסיה
 לזנות וגם סחיתה אחותם ועברו סארם כדי לספסיד לישראל ודע שהאויב והאיכה יתחלפו
 בשפות ויתר סיקראויב מי שאיבתו מוחלטת להרע בכל מה סיכול והסוכא לא החזיק לעד
 אטו רק יסכא את אחיו בסכ' מה ויתפיים לוגם כן כקלה סכסכולפי סוכה רע מצנורו
 זיוק לשעתו זיוק גדול הזקירה התורה לא תסכא את אחיו בלכך וכל סכן האיכה סחיה
 השלגת הסכחה והרוע ואמ' הלא מנאריך י' וגו' תכלית סכחה סכחתי קרא מנאיו התורה
 איסי התורה העוברים על דבריו וקרא המתקוממים סהם חזן מהתורה וכחסו ביוליחמרן
 לא הוא ואמר סראני באלו סיסכאן תכלית סכחה לפי סהם לאכז נגב בתכלית האנושי
 נמי סמכד לזה התכלית להסיגו רחוי סיסכאן בתכלית וסורה היות הסכחה אסר בתכלית
 איכה וזא לאויבים היוני וכסס סראני סירוחקו הכופרים כן רחוי סיסכאן בעלי התורה
 נהמקתתפים עמנו באמונה כמנאסכת לרעך וכפרט החכמים והשלמו סראני סיסכאן
 זו אסיה אהכס עזה מזה היתם וההזמות סכיהם ברעות וכפע עולות ותכלית התורה
 האסכק לנו יתברך באל ואתבת את י' ואמר את לרבות תח

הפרק העשירי

מלובם

167

הלובם ממך סתם סבת הסמך והרוב וכוונתו לטמם הדברים הנזכרים לו לזו צריך לאדם
 סגלם סתיה סמונו נטו וזכריו כעניינים המגלימים הנוף והנפס והנה בחכמת הרפואה
 הגשית כמזל סמונו הרופאים זמרו ראו שלא תפלים עיניך מתנועות הנוף כמו שישעל
 ואכזר החכמה במקרה על דלתותיו היום והלילה כלם אך רחוי סתביע הנוף והאכזרים כלם
 תנוע' סתביעם כל אבר מעשמו ויקבלו תועלת סאכרו כלם סחצונו וספסמו לו זה המה
 הביאו הדם כפרקיו כטעם גליכוס כחמ' כסוכה וכיקצה ואם ככה הוא ככריאות הנוף כדי
 להסינו ולהעמידו על כוריו כל סכן ככריאות הנפס סכריך סהדס לסמם אכרו וסטיעם
 כעסוית סמנות וסמ' סכסו סלמות סמד ססיו כל סתרה סמנפס כסס והנה כמזל סנות
 עסס דמת כנגד אכרוי סל אדס כאלו יעירנו סלס ככרס כנו סוס אכר דק לעבודתו יתברך
 סהרו מספרי סאכרוס כמספר סמנות ואם כן מי סכריך לסיו סלמות ולעבודתו יתברך
 כעסם כריך סכל אכרויו יתנועעו ככל תנועתם אחר כונת תפלוס סתכלית סזה המיוחד
 ואסילו כעסנת מסא וסנתנו ול יטעו סוזן כהכליו להספך אחריו כי אס כמקרה או כהכרה
 טכס סאכסות ועד סיו סנות לא תעסס ססס כמיון ימות סמס דלמון סלא יססס סהדס
 מעסיו על פי סכלי סוזן כי אס כתרתי י' סססו וכעבור סלמלו סמדו קורס כוזן לסלמות
 סעינות ואחר מתבחי סקון סמדות לסמס לירחי יו לזה אמר גדולס סמוסס וכל סהלמוד
 סול סעולת סחלק סיותר כככר ססאד סהול סכח ספכלי וסמוס סעולס כחסר וסיונו דומס
 מי סטורח להנפח סלמות ססכס לסועל בדבר סהול מוכן א סלמות כטורח מי סמסטר
 להנפח יקר מוולל ומי סטכסו כוטס לחסרון וסרוע וירע ססחתי סמך סכדיל מוכס מהסיו
 סלסול ולכן אס ימכא כאל' מה' סיהס סמוס סכונות י' סנפיו סמסכר לכח ספכלי כעסול
 מעססו ססס זה יקר סערך וסחסיכות מלמוד סכח ספכלי כספצ' סחופסלות וזס סרעך
 סכח ספכלי אל סחמר וסקיס סכנת ססח' וסכסו לסכנת טכס סחמר ולזה אמ' גדולס סמוסס

הפרק האחר עשר

ואמר ד' מוסס דס כן יסחי מוסס דכתי' ואכי תפלת
 וכל אימתי עת רצון כסעס סמתפללין וכל סקת
 עיניך ורואה סכסי סכנת סהדס עכמו כעסו יקבל ספסע מהעליוכיס לכן אס יכונ לקר אטר
 יתכרך תמיד עיניו יתכרך כו ואס און וסתר פטו ממנו והיה לככול למקרה סוזן וסמס
 סיה זה כן סהדס עולס קטן כמו סהעולס כקרא אדס גדול וכזה יתאחד תכלית סכריאס
 עס ראסיה ונכלל לוח כגדול סחל ובקטן כלס יומכא גביע ספסע סחמתת סקטן מוכס
 מהעליון ממנו וכסס סנתן סלטכות לאדס סגדול סול סמנות כלו סהול אס אחר כספר
 עכתי כבקטו כן כתי' רמות לעולס סקטן להסיו סתתתין כל זמן סיותו סלס ויקסס סלמות
 סחמת' סמד מה סהול אדס וזס סמסס וגו' ססרץ כתי' לכבי סהדס וכלל סנה עולס ספכלי
 וסגלגל'ס וז' סמסס סמסס טני סעמס סחמד רמו לבלגל'ס וססני רמו לסכל'ס וססס לו
 ית' וז' ליו סהול מספיע סביאות סלמות לכלס סכו יס' סמסס סרץ סול סעסו כתי' לכבי
 סהדס לסיות סלטי עליס סהול סכחד ססו' ותכלית'ס ורואו סיהס סול סרודס כס ככורתו
 כמס וירדו כרבת סיס וססס לא ככרס סהדס ככלל כרואו מטס כ' כעבור סיסוי סלמות
 וירע מה' מה סססר לנ לירע כי סיריעה קחמתית תלויס כקכונת כלומר סמד מה סיסוי
 סהדס כסכת הדכריס סמוססס סיר' כעסו ססחמוס קודס למוסכל אחר כך סמד מוסכל
 וסמוללות סחמתיות סס סנתן ספכל'ס וסיריעת תארוי סלא יתכן לסוס מסכיל לרעט כלל
 סכלל ס' סלס ח' יורע סביאות עולס סכפדל'ס דל מה ססססר לסס' ס' וכי סיסס נוף
 ולא כח כנוף ולא יסיגס דבר ממסיג סנוף וכיוכא כזה וסו סקכ' ס' ס' סיריעס וסנה כמכא
 סססר אור ספכל' סחמ' וז' ענינו דע כי תכלית' תכלית' סהדס כעסו כדי סיסכיל מוסכל

ועל זה אכתוב
 ויקראו סוכס
 כו' סססס סוכס
 סוכס ססס סוכס
 סוכס ססס סוכס
 סוכס ססס סוכס

ויראהו פתח ספדל הראסון המסכיל כל מוספל אסר תחטו בסכילנו עצמותו סכוללת כל
 עצמותו וכל מה שיוסף כל מסכיל ומסכיל לסכילו ויהי יותר מעולם ואסוב אלנו ונחמד
 מולתו ממי סלמט מהמסכיל ספול ויהי מתדמס לו יותר מולתו מהמסובים סכמינו וכל
 מה שיוכל אמתתו מציאותו יתרחק מאלתו ויוסף חק כעת סגדל דעתו ואס לא יסתתק
 כהפנת אולתו כו אכ סגדל מל סכל עוד סוסים סארס מלם עצמו לסלמות כס ירכס עליו
 ססעט עליונו ולסיות סארס מורכב סגף ונסס וכסמול סכיל כחכמעות סגף ובהיותו סר
 למסעט ענינו וסיומו סגף ס' חכמיים וס' סמיים ס סקקראים כחות סכסס וס' ס' סארס
 סהסיו סלמלו סיסתתמו כלס כעבודתו לס ויסכיומו עמו וולת זה לא יתכן לכן אמר בעל
 המחמר חיותי עת רכז כפעס סהכבור מתפללים סידוע סאין כבור מתפלל כסחות מל
 נכס סול סכח המדבר והכבור סס אלנו ס' חוסים וכסכלס מתפללין ומסכמיים אז ודאי סול
 סעט סכרעס לארס מרד מה ססול ארס לרצונו לסני יו וכסס סכס ככול מסכבור כעטופו
 ומלכוסיו ותבועותיו כזס הכח כגדל מסאר סכחות סהתס יאכרו וסול יעמד וכאמר ססס
 ראוי סיתוגר כעארי דול כדי סתפללותיהס כסמעט ויקנו ססעט כל טוב סכבור ע' כזס
 סכח המדבר ראוי סיסס כאותס ספאריס כאופס סעיונו יסיס ע' ויסר וסלמו כחות סגף
 כסכתו וכמהצאות הענין על סלמותו בארס ספלס ידמס למציאו כלכלו סיס בו ס' ספירל
 ולמעלה מסס סכ עיני כל סססיות עליו לקבל ספע ססור ממנו ככרל מהס כמורגת
 סססיות והכבור וסכס סמקובלים כחלקו כעכין זה לסתי כתות יס מהס ססמאין סמל
 ספירות סול סכסס סראמכס יעברך ומסס מי ססמאין ססססס סראמכס יתכלל יודבר
 סכסס לא כרמו ולא כסירוס ויקראסו אין סוף לסיותו יתכלל יבכילסו תכליתו וססככאיש
 לא יכרסו כסירוס רק כרמו וסכס זה קכור סככלים מלססיו וסכסס יאחינו בו ססול חכיו
 וסול סכס וכלל למס סולתו ואל ספע ממנו סכלים יקראו אותס ססירות וקראס זה
 למקובלים כמו סקראס לחכמי סמחקר אס סמכיע סראסון עלול או סול סס' וכתבתי למע'
 סדעות סכחות למי סקור כעיון זה מכלל מלס יתכאר ססארס עסיו כדיוקנו סל מעלה ולס
 אמר כעסס ארס ככלמנו כדמותנו ואמר סכביא דמות כמרסס ארס עליו מלמעלה וסכס
 כלי סעולות סארס ו' אככעות והכלל ס' סכלי ספעולו בארס סעליו ולז' כי ארסס סמירך
 סעסס אככעותך נוכר מכללס ירח וכוכיס אס סירח לפי ספול ספועל סקרוכ אלינו אס
 סוככו למס סיס כסס מהסרכס ויתראס רוסס סעולתס כסכתה בעולם סמורכב וסכס
 כחר יתכרך בארס ספלס לסיות חמצעי כין סני סעולמות וכתן אליו תורה ססיל חמצעית
 כין סתי קבנות הידיע סל סל ססס סמחוס וסמוסכל יודוע סכ' או סקכנות לא כתלנו כמעסס
 לבד וסכס יס כתורס ספלס חלק כפלס כמעסו וחלק כתלס כאלמות סככלי וכססארס קיים
 סבי חלקי סתורה סאלס סול סראני לומר עליו סכעכבור זה ככרל סעולס ואמר חכסס כי
 וס כל סארס ואדול כל סעולס לא ככרל אלא כסכילו וסלמס וכר סני סחלקים כמארנו אס
 סארל ירל וסכוכס כירסס סיררס מרד ספלמו וו לא סתלס דק כספנת סעיוכו וסמוסכלת
 סאלסיות וסכרין כמארנו וסס מצותיו סמור קיום המבנות סמכסר' כאיכר' סכליים וספלס
 סיל חמצעית כין סני סחלקים סכני ססיל כתלית כעיון וכמעסס אס סעיון כוכת סלב
 סיל חמצעית סלז כקראת עכרס סכלב ואס סמעסס סמוס סכבור סעליו סמורס עלים
 נכסס ססארס סעולה ססארס כ' ססס סראו ויקוס מוכזו יכרת ויססס סארס סול כין
 סתפלס כ' סססס סרסס ססול סכוכס אותנו סכל ספס סעולס סעול סול לא ירכס וסכס תכילי
 סתפלס ס' וכלס כרמו כססוק ואכי ספלתי ס' סול סככת מתפלל כלס סכז לקראת ארדך
 יארל וס' אין עומדן לסתפלל לא מתוך ססוק ואמ' ססירס סראמכוס סיססוהים סכסס
 אכס וכלל סתאמר אלה סכרדך סתפלל להכין עמו קורס סתפלל וס' ואני סמלת אכס

ויפוע מזה וסלם בטובם ההנהגה וסכונה באמרום ההנהגה הטובה פה ההנהגה הסתומה
 המביאות ופועי מזה האבריו לא ההנהגה המרשאה וכל עוד שיסמרו הלכות המסתות יארכבו
 הימים וסנה כמבא לבלויס כחאז תסנהגת הכריאות מלז וזל ההנהגה הטובה מונעלה לנפס
 במקסאות הנות מודת המוכחל כמו שמועיל לבוף ומקסאות אונתו בריאותו וכטא חס יתנהג שהדס
 סנהגה המוכחת מיום הולדו עכ"ו וכן כל מהסנהגת ספריות אחר חני מועץ לכל החסידו
 סלח ותנהגו בהסנהגת סאנסיס המתנהגים סנהגת סהסמות הוא בקסנת הערב לא דבר אחר
 אכל ראוי לכל אים סיבוח כנסיון אי זה מסמאכלים ואי זה מהמקסיס והתנועות ויסקו
 וירחיץ וכן ינסה המסגל אס ויסקו ואחר כמה מהזמן לא ויסקו ויתנהגו וכפי זה יבדוק
 כל מה סיועילסו כפי בונתו וכל מה סיוסקו וירחיסו סמי סיתנהגו ימעט סיבטר לרופא
 אכל מה סיועילסו כפי בונתו ולמה כביא אים מרבריו וזלנו וסרמס כתב בהסלכות דעות סר וזל
 כל סלסחיב עצמו בדברים אלו ססוריונו אכי ערבלו סלח יבא לידי חילוי עד סיוקין סרכס
 גימות ואינו כריץ לרופא וכטא חס יסיס גופו סלס ועומד כל ימיו על כוריו אלא חס היס גופו
 רע מתחלת כריתו אן חס היס כמסגמ סהסנהגות סרעות מתחלת מולדתו אן חס תבא מכת
 דבר אן כנורת כעולס וכל מהסנהגות סלס חזן ראוי סיתנהג כסס כי אס הכריא סנהגת
 סרכ סהסנהגה הטובה מארכת ימיו וס עד סיוקין סרכס לא אמי עד סיוקין לכד לא סרכס
 להורות רבני סאריכות כסכת סהסנהגה וסרס בדבורו סיות סרדס קבר ימים לטלס סכות
 ססיות ללס סמארבו סר רוע סמוג מתחלת סיבירה וזל לא חס כן היס גופו רע מתחלת
 כריתו סכ סהסנהגה סרעס וזל אס היס רעל כמסגמ סהסנהגות סרעיס מתחלת מולדתו
 וסנהגה מתחלת מולדתו סהדבר סבלתי קבוע ככר יוכל לתקן את אשר עותו רוע המכתב
 סר סקן כרתיי וס אמרו אס תבא מכת דבר וכל וסנהגה סינא אחר יוס סנה קציס כרתייס
 וזל כנרס אמנס סססס סר על דרך כס כמו כחוקיו סנאמר סכני מוסוף על
 סייך טל סנה ונאמר לתעץ יוטב לך וסארכת ימים ודומיס סוהקס יחייב זה פאס סהסנהגס
 סגופיית וטוב סרס יסכב ארך ימי סנוף כל סכן טוב סהסנהגה סנססיית וחסיות סתסיה
 כפס ליקיס סנוף וחיותו וזן רכ וכטא כסית קכסו סתי סהסנהגות זל טוב סהסנהגה כנוף וכסס
 ונלסו כמבא במס סעמד ארכעיס יוס בלי אכילה ואליסו וכוכלי סזן סקנו מחסיותו ססיו
 ימוריו כל מה סנתך מלחות סרסי בלונס מלא סיוגס כגופס סוס כז כל ימי אכלס וזל
 קראונו זל לחס סככלע באבריו זל סלח היס עוסה כסס מוס מותר קס סיסס סגז על סלחות
 סרסי לסחליף תמורת מה סנתך ממכו ודומה לו מכל כד מה סאין כח כפוס מוזן לעסו זה
 וזו סיה אחת מסכות כמות סכעי כמו סכת באר למי סעיין כספר סיוסו ונולתו וסרמס
 כתב כסרס כראסית וזל ויתכן ספירס סרדן סיו מקימים אוכליסס כזן וככלעיס
 באכריס עכ"ו רמז סרכ למס סמארבו ססמוון סזה סלסי סיס מקייס אוכלו כסחליסו תמורת
 מה סנתך מלחות סרסי עד סכס סוא וסוא דבר אחד וכעין זה יחיס סרדס לנכס וזס
 סולתך לא כלתה מעליך וכו סלכני ססלות יס ב"סכות סר מותר גוף סרדס ויעתו ססוא
 ססס לסספד סכרייס וכלוייס וזכ"ו מרד עכס סכרייס לרוב סמונס וסעיד סכתב כאוכלי
 סמז סלח בלו ססלותי סס מנסס סרסאנס כי לא סיס כסאר סמזן סוס מותר כגופס וזל
 מעליך לא חלל כלת ססס למי ססיס סכולל ב"ס סכו יחד אכל אחר מעליך לסורנת סלח
 בא סכלני כסכת מותר סנוף ועמס עליו וכן אמי ורבלך לא ככ"ו סנסס וסמורס סכתו
 סמותר סיורד מאכרי סנוף אן חלפת סאכר מלעכל סמוון וכל זס כעדר באוכלי סמז ולקס
 סרבי בימוד לסיותו מססך מוכן לקכל סמותרות מאכרי סמוון וכטא סאר סאכרו עס סיס
 מסגלות סמז ססיס מעמד סלחות כלס על סיויס מכלי טנספת וסרדן ככמות ואיכות
 וזו דבר סלח כמות

163

וּבְמִזְמֵר הַזֶּה וְלֹא נִכְרַח מִסּוּם מִזְמֵר טַבְעוֹ. מֵלֶכָּה יִמְצָא בְּנוֹ מוֹתֵר בְּגֵף הָאֲדָם אֲבָל מִזְמֵר חֲדָשִׁים
 וְנִכְרַח לָהֶם וְיִזְרֶה הָדָם וְכֹמֵץ הַדְּמָבָן וְחֵלְהֵכְרֵי מִמֵּי־דָם לְכַסֵּי לַחֵם מִן הַסְּמִים כְּלָל טַבְעֵי
 הַמִּזְמֵר הַזֶּה וְכִתְיֹוֹן מִכָּה עֲלִיּוֹן הַמַּסְעֵר מִזְמֵר וְסוּף אִיבֹתוֹ וְאִין וְכֹלֵת כְּטַבְעֵי לְהַלְוֵי כִּי־יֹאֵר
 כִּי זֶה שֶׁמֵּאֲבִילֵךְ מִן אֲפֵר לֹא־יִדְעֵת. וְגַד לְמַעַן הַדְּיֵעַךְ כִּי לֹא עַל הַלְחָם וְגַד לְמַעַן לֹא עַל
 הַמִּזְמֵר הַטַּבְעֵי לְכַד יִחִים הָאֲדָם רַק עַל הַנֶּחֱם שֶׁהוּא מוֹבָא מִי יוֹ וְהַתְּבָאָרֶשׁ סַבְכָּה הַמְּלִיטִית
 וְאֲדָרִים. יֵם לְסַפֵּק אֵם הַסְּכֵמָה הַטּוֹבָה שֶׁהִיא סִבֵּי אִין הַנֶּחֱם שֶׁאֵלֶּי־סִיחֵי סִבֵּי וְסוּפֵן. בְּלִחּוֹת
 הַסְּרָסִי הַמַּסְעֵר מִזְמֵר הַטַּבְעֵי כֹּאִישִׁי אִין לֹא נִכְרַח לְמֵי בְּמֵי מַסְעֵר הַחֵם וְהַמְּוֹסֵם
 יִתְרַנֵּס וְזָל וְמוֹכֵי הַכֹּחַ אֲמַנֵּם יִהְיֶה יִתְרַנֵּס בְּאֲרֵךְ הַהַפְּאָרוֹת וְקִבְרוֹ בִּיתְרַנֵּס כְּחֹס וְכִלְחֹת
 יִתְרַנֵּס כְּמַמְלֵת הַכְּחֹת הַפּוֹעֵלֹת עַל הַמַּתְעַבְּלוֹת. וְכַמֵּי אֲלֵן הַכְּכֹת יִהְיֶה יִתְרַן בְּתוֹת
 הַאֲבִי וְאִישִׁי־הַסִּיחֵם וְהַסְּפֵסֵד וְיִבֵּעַ לְאִישִׁי אֵם כְּטַבְעֵי כֹּאֲמֵר וְכֵלֵם הַחֵם טַבְעֵי הַלְחֹת
 הַטַּבְעֵי אֲפֵר בְּאִיִּם הַהוּא יִנְכַד עֲלֵי־הַקּוֹרֵ וְהִיכֵם וְיִבֵּסֵד. אִין כְּמַקְרָה כֹּאֲמֵר יִתְיַלֵּךְ בְּכַסֵּי
 הַמִּזְמֵר הַכְּמֵל מֵהַ סֵּלֵא יִכְבֵּל הַטַּבְעֵי לְכַדְוֹ אֲתוֹ. וְיִקְרָם לַחֵם חֲלוּיִים מִמִּיתוּסֵם וְכִי־יִרְמַדְכֵי
 הַפְּלִיטוֹן מְבַבְּלוֹת הַחֵם הַטַּבְעֵי אֲתוֹ הַלְחֹת הַסְּרָסִי הַמַּסְעֵר לְכָל אִישִׁי בְּתַחֲלַת הַיְבִירֵם יִמֹת
 וְיִסְפֵד בְּהַכְּרַח וְלִכֵּן יֵם לְמַלְוֵי הַחֵם הַסְּפֵי סְבוֹת יִכְבֵּלוֹ לְהוֹסֵף עַל הַלְחֹת אִין לֹא אֵם תִּתְאֵמֵר
 סִבְכֵר וְסוּפֵסוֹ בְּאִוֵּם אֵם הִיא־מַמְעֵד. לְפִי טַבְעֵי וְסִיחֵי רֵאִוִי הָאֲדָם לְחִיּוֹת הַסְּפֵי יִתְסַקֵּף
 וְיִחִים ק' מִזְמֵר תְּסַפֵּת הַלְחֹת וְהַחֵם הַטַּבְעֵי הַנֶּחֱם עֲלֵי־וֹ אִין מִזְמֵר מִכָּה בְּכַסֵּי הַסְּפֵי הַיִּחֵם
 הַסְּכֵמָה הַטּוֹבָה לְפִי הַסְּחֹס הַטַּבְעֵי שׂוֹא בּוֹרֵשׁ לֹחֵ הַלְחֹת וְיִדְעֵי הַסְּבִירֵי אֲמַנֵּם תַּחֲלוֹ בְּהַמֵּד
 מִיִּחוּד מְוֹגְבֵל וְאֵם כֵּן זֶה הַחֵם הַמַּסְעֵר בְּקוֹרֵ וְסוּבְּלִחֹתֵם וְכִי־בֵם מֵם וְזֶה הַדְּ הַדְּ קִנְסֵם
 לְמַחֵם הַכְּרוּחַ הַטַּבְעִית מֵלֵן. כְּמֵלֵם הַפְּלִיטוֹן בְּמַקְרָם הַכְּכֵר וְאֵם הַלְחֹת יִתְסַקֵּף תְּמִיד יִבְאֵר
 הַעֲכִין בְּחַפֵּז וְתַחֲלוֹ הַכְּרוּחַ בְּלִי־יֵחֵם טַמּוֹר זֶה הַסֵּךְ הַסְּדוּר הַטַּבְעֵי. עוֹד כֵּל מִן מִיחֵם
 הַיִּחֵם הַטַּבְעֵי סְבוּן הַכְּחֹת הַפּוֹעֵלֹת וְהַמַּתְעַבְּלוֹת טַמּוֹר יִהְיֶה הַנִּמְצָא בְּתֵאֵר הַזֶּה כֹּאֲמֵר
 כְּחִיּוֹם הַסְּפֵסֵד יִקְרָם בְּכָלֵל בְּאֲפֵר בְּטַל אֲתוֹ יִחֵם הַטַּבְעֵי וְכֹּאֲמֵר חֵלֵם הַחֵם לְמַסּוֹל עַל
 הַלְחֹת כְּמֵלֵם הַפְּלִיטוֹן בְּסֵפֶר־חֵם וְמוֹסֵם מֵאֲמֵר ג' אֲבָל אֵם הַלְחֹת הַסְּרָסִי יִתְסַקֵּף מֵהַלְחֹת
 הַמַּסְעֵר לֹא יִסִּים הַיִּחֵם הַמַּסְעֵר בְּתַחֲלַת הַיְבִירֵם בּוֹן הַכְּחֹת הַפּוֹעֵלֹת וְהַמַּתְעַבְּלוֹת טַמּוֹר
 וְיִסִּים תְּסַפֵּת הַלְחֹת הַסְּרָסִי בְּסַעֲוֵר מְכָה לְהַסְּפֵד הַנּוּף בִּי תִקְצֵר יִד הַחֵם לְמַסּוֹל עַל הַלְחֹת
 הַכְּסוּף. כְּמוֹ שֶׁתִּקְצֵר מֵלִכְבֵּת הַסְּפִילֵה הַקְּטָנָה הַדּוֹלְקֵת בְּעַסְפִּית גְּדוּלָּה מֵלֵאָה מִזְמֵר עַל כֵּל
 בְּמִיתוּסֵם אֲבָל יִקְרָם לֵם מִזְמֵר הַכְּנִיטִים וְסַעֲמִימָה אִין אֵם כֹּאֲמֵר הַחֵם הַטַּבְעֵי ג' יִתְסַקֵּף וְעוֹד
 זֶה כְּכֵר וְיִכֵל הָאֲדָם לְחִיּוֹת לְעַד סִיתְחָדָם מִזְמֵר תְּמִיד בְּהַתְּחָדָם כְּכַסֵּר כְּעוֹרֵי־וֹ נֵה בְּלוֹ הַסֵּךְ
 הַסְּרָסֵם הַטַּבְעֵי כְּמוֹ שֶׁיִּדְוֵב לְמִי מַחְקֵר בְּחִכְמַת הַטַּבְעֵי וְכַעֲשִׂיִן סֵפֵר הַדּוֹפֵאֵי הַסְּוֹמֵר הַסֵּךְ זֶה
 וְאֵם. כֹּאֲמֵר הַסְּכֵמָה הַטּוֹבָה לֹא יִסִּיף הַלְחֹת הַסְּרָסִי וְיִסִּיף הַתְּלֹקָה הַבֵּאֵר לֹא יִאֲמֵר הַיִּחֵם
 מְכָה לְאֲרֵךְ הַיִּמִּים אִין מֵלֵאָה יִחֵם הָאֲדָם רַק לְפִי גְבוּל הַיְחִיּוֹת וְכִי־יִחוּדֵם הַטַּבְעֵי וְלִחְוֹתוֹ
 רַק כֹּאֲלֵם הַיִּחֵם מְוֹמֵרֵת וְמוֹבְכָה הַלְחֹת מֵסַעֲפֵם וְהַחֲלִיזֵם הַמִּיתוּי הָאֲדָם קוֹדֵם וְזִמְנוֹ הַטַּבְעֵי
 אֲמַנֵּם אִין לֵאֵל יִרֵם לְהוֹסֵף יִמִּיו עַל הַחֵק הַמוֹסֵם לוֹ בְּטַבְעֵי וְהַסֵּךְ יִרְמַדְכֵי אִין סִיחֵי אִוֵּם ג' וְ
 ס' כְּסֵרֵד אֲמֵר וְזָל אֲבָל אֲמַנֵּם תְּכַלּוֹל סִיחֵי עֲנִיּוּכִים מְכִיבֵת הַעַסְפִּים בְּתַקֵּן וְמִיתֵרֵת הַלְחֹת
 וְהַעֵן עֲלֵי־וֹ מֵהַתְּבָאָר וְכִי־יִסְפֵד עַד זְמַן מִתְחַיִּיב לוֹ כְּסִי מִזְמֵר הֵי' וְאֲמֵר עוֹד בְּאִתְּוֹתֵם
 וְלִכְלֵל בְּגֵף בְּקוֹמ' הַכְּמֵב הַרֵאִוִי וְיִחִיּוֹתוֹ מִזְמֵר וְהוּמוֹ הַטַּבְעֵי וְסַעֲוֵר לְחֹתוֹ הַטַּבְעֵי לֹא יִעֲבֹר וְסֵל
 וְאֵל לְפִי זֶה כְּכַנְרָאֵם בְּהַכְּמָה שֶׁהִיא מְכָה לְאֲרֵךְ הַיִּמֵּי הַכּוֹנֵה כְּמֵה מְמַנֵּי וְסַמְדֵת עַל הַלְחֹת
 מֵהַסְּתָכָה לֹא מִיחֵם מְכָה עֲצֵמִיּוֹת מְכָה עֲצֵמִיּוֹת הוּא הַיִּחֵם הַכְּרוּל סְבוּן הַחֵם וְהַלְחֹת
 מֵלֵאָה יִתְכַסֵּי אֲלֵם מֵסַעֲפֵת גְּדוּלָּה כְּמֵלֵם הַפְּלִיטוֹן עוֹד וְהַסֵּךְ זֶה נִכְבֵּל לְמוֹדֵר מֵהַ סִּיקְבֵל הַסְּסוּדֵן
 וְיִקְבֵל הַתְּסַפֵּת לְחִיּוֹת כְּנֹפֵף הַסְּפֵי כִי אֲחָד אֲבָל הַלְחֹת הַסְּרָסִי יִקְבֵל הַתְּבָאָר וְהַסְּרָסֵם אִין כֵּן
 יִקְבֵל

169

ציריב ממך סדרך וזמן ראוי פיוצן כפי מעלת האדם כן יהיה הנס סכסכה לו אחר הסכסכה
 ידמה לטובע כפי האפשר וטובע יפול לבי הסכנה ולזה לפי גדול מעלת משה וזה לחיות
 בלי אכילה זה הזמן הרב סה"ל עליות וככל עליוס מ'יום וכמעט סאחרונה קרן עור פניו
 חרוב הוחר והספסע שאהי פכמעט סכ גיפן במרחס סברמים ואס הגוף כתעלה ככ מהעלמי
 כס סכסס ומאחורו וזן וילך לא כחשר חמוולוחתו אבל הים עומד על ענין ואופן אחר כאלו
 הים עומד לעולם כסכות סעמידס נגס במדרגס יותר ברולה חזן וזה ספנין הסנייבתקיים
 כן עדיןס מותו וזס לא בהסע עיכונגו בלומר סידוע לחבמי טכע סוס סתי סכות בתיסע
 סאדס טכעית סח חולסת סכס המכסיבוסכ'ססרן סלחות סרסי וסכתו נכסימך נכסס
 סחס וימות סאדס כמז סיככס סכר בכלות סממן ססיס חמרן סרס כמסס סלח סית' מיתתו
 ג'חולסת סכס המכסיבונז' לא בהסע עיכונ' לסיות חולסת זה סכס מתרחס כחופי וכפרט חוס
 שראות סהוק סככד סכחוסיס וסכס סרס' סיכא כסד' אופן סני מאמר א' כוכרן אותת
 שרעיס סראי לרעס' להכחיץ סכרת ספניס וסעיץ ואחר כאותס סוסקעו עיכיס ויכסו
 אות רע ולזה סעיד כמסס סלח כהסע עיכונ' וזה ראיס סלח חלס סכס סכסרות ססיולכיות
 יקרס לסס סחולסס כפעולתס כעס חולסת סכוסאיס' לא חופני חולסת סכורס כמסס ססולל
 ג'מי טכע סכורס סח' אחר באיסי סמיץ כהכרס סכורס סח' עבמות סהכר' וסעבמות לא
 יקבל ססחות ויתר ואמכס יקרס זה לכורס חופני חולסת סכלי סעעס' כן פעולתס סלס סיס
 לוקן עיץ כעין סכמר סיס ראותו כראות סכמר כמסס סעיל' כספר סכסס מאמר ראסון
 וזה יראה ססך' סיכא סכתב ס' למוד כ'סר' כט' וזל' אס סתיה סכת החולסס יורדת על ברס
 שאכר אז על סרוח סכוס' לכח סמתעסס כאכר אז על סכס עבמו וסכס סכס סח' סכורס
 ולפי דכריו ככרתקבל סחולסס וססרן וזה ספך המונח סאמרנו הלח' אס ירנכ כזס סכס
 סטכעי סהז כלי לבורס סכן אחר אופן ראסון ס' כמע' ספניס וספניס וזל' ולאות טכע
 מלקומס סח' תמר סכל סכמות בגסמיות סס לתכלית ובאחרו ולא כס לחס סרס סלח סיס
 לפכת סררן סלחות למו סלחות' לא כס רל' לא כתך למס ססיס מתחלק תמיד סמורת סיס
 סגתך מחנו סח' בסוס גרומס לככמת' וכעכס כמו סקר' לחובלי סמן כמס כן ע'ה מ'סירידס
 סאחרונה סירד מחסר ווכס לקרן ססני' כעלס מ'סוס סהוק סכל מ'זנו סיס ככלע כאכר'
 אולס מת עס' י' וסגורס סהית סלקח אותו אדיס תסלוט יד טכע כגוף כזה סימות ככטל
 אותו סיסס טכעי כסאר סאכסיס סכאכר כעעלית כפסו אסאר סכססות כן כתעלה כסג
 מאכר סגופיס ולכן לא ידע איס קבורתו ודע סיטב סכסתתכל כענין זה תכבחו סחמת
 כחק סככיא סמלס ואס יסאך אדס לומר איזס טוב ענין מ'סס סכסרדס כפסו מ'סו או איסו
 סחוק' ח' בגוף וכסס כעככ' תאמר אחר ספנין דכרי' אה ותסכיל' סאיץ כטכע לסלוט כפסו
 סל מ'ס וסראיס עז' אמרוניקבור אותו כעיא ולא מ'כינו סעלס סוס א'ס עמו אל סר ככו כ'
 כפוב ויעל מ'ס ונחל' לו מ'סי סככורס עלה א' סר עככרו סר ככו וסכס סככור סיס סעכס
 סיס כלמו' כעבמות סמכיות סיות כככר ופי' סיס כמז סתפרס סיס סראסון מ'סות ימי
 כראסי' לא סאותו סיסס ה'ס סתחל'ס וזה סתכלית עכאל' אס ככיא נגו וסכז' זה מאר' עזר
 ג'סי קכלת זל' איסו כעג' סספל' ומ'ס כעליון ואיכו דומס מומע מ'סי סרכ ל'סומע מ'סי סלסיר
 עס סכל עזר סיתעלס סיוסכ כתקוס סהוק יראה גדולות ונכסליות ממנו כעליוניס כל סכך
 כתחונכס עכ' כין סתי סספנות יס ספרס ע'כוס כספרס סיס כין סתי ססקומות וראי
 סתדע להככת סענין כעלמות סמ'ס ו'יסו סיו מ'סרתי יותר ססאר סככיא' כמס סכאמר
 וסוק' כמלסס דברו סראסון ססרורס כתכס כיד מ'סס וכאחכבות למוד סרד סקרב' לאסרן
 א'חזו כממונת ימי סמל' ואיס סרתס ססכניס ל'כוי כל סכס כהקדס ואמר סכתוב ויראב
 ע'סס ו'רונג' וכן כאליוס ססיס עקר סמורס נעקר כוזנו על ידי נפיחי סכעל וסול

ופתנה התורה המוכס האדם לזה התכלית וזה וזכרונות תפסה וכת' בתורה הנה אכפיו מלוח
 וגו' ולרעת רבו' זה היום הוא כמות התחיה שהיו לך יום גדול ומעלה ביראה ממו המנה
 אמרו והסוב לב אבות יסכול כ' פ' ה' יהיה למן בפיכה ונחת ה' הסבה הסוכה שהאבות
 האמתיים שהם החכמים מולידו הנפשות שהיו מצפים לזה התכלית עכסיו בכוחות חליה
 וראותם השנין בחוס יב' ח' להם מעצב' ומרגזם סכלו מעול הגל' אחר שנודע להם התכלית
 החשוב שהיו מבטחי' אותם לתלמיד ולב התלמיד ימצען על אבותם אס חולי היו מסופקים
 כלמוד התריו סזה או יאמר הנה חכמי מלח' להם את חליה הנכפ' סמוך לתחיה ותכלית
 הסליחות יקיה לפרסם לבס סומן הנכשר לתחיה ולהקדו' היריעה לבס ביום ההוא כדי שהיו
 צמכים לראות הכס הנעשה וזה יהיה ספס להפיק זכרון האבות סכבר מתו ונשכחו מלב
 הכבים עתה בטא סקודת התחיה וזכרו אבותם ויעל ועל לב אותם לומר מתו יבא זה היום
 וזכרה פני אבותינו וכן אס הכבים מתגביו האבות יסוכל לב כנים כל' חסן וספן הכבים
 יסוכ על אבותם סיקוני לראותם תחת אשר לא פלגו האותם וזא וססיונו והתועלת הנמסך
 תסליחות הנה הוא בסני עניינים אחד בסרסום התחיה לכל ולחוק לב המוליד לז' ותברך
 בראותם הנכפ' מכריו בתחיה ויסמחו הכל סיהיה סכה לטקר עצמם כי ירעו היום סכור
 שהוא תכלית המין האכפיו בעס הנכקר אשרי מיוס' זכה לראותו והסליח הנככד טעל ידו
 ומי האיום סירא את' יו' והספן חיים סלן יקדם עצמו בקדושת סתור' כחוס' סיהיה נקוי בפיס
 ובר לבס לחיות בנושם ספלאה ההוא הנס כמו סהגביל מפס העס וקדשו קודם מתן תור' כדי
 סיוכו לקבלת התורה כן עתה בתכלית התור' שהיא תחיות המתו' יבא סכפ' הדומה למסח
 וסכה דרך יו' והרו' מכסול מדרך העס כהודיענו להם היום סרפוס ומי לא ידא אחרי הנרעו
 זה מפני סחרי' בקמולו להחיות רוח ספלים וסוכו לחיו עולם כנוף ונפס כמדרכת המלחבים
 כמבא ספליחות חליהו יועל לקדם העס ולזרס לסיותם מוכנל סחולי אס לא סיומונהרס
 בבא יוס' יו' להחיות ראוים ולהמית סבלתי ראוים כמס חלס לחיים וגו' לא יוס' מוכנים
 לזו כדי שכל יו' יסר אל לראות הכס החיו סודעו היום וסורו וסכדו' סנאוים וסטרופס
 יסרסו כפס עפ' תוס אס לא ירעו ונפסל ממנו רב וססן אכא וסכיתי את סררץ ארס ארץ
 לך חרס גדיל מתי סמחרס כפסול לסדר ספלימות ממנה וסו הנדראה חלי בענין זה וססוכ
 לבאר כוכת חול' איכא סכי' כסכל וגו' מה סתמה ריו בענין זה לפי סיס למקומות רוסס גדול
 בארובות ימי האדם כמס ספילוס' כ בספר סחוס והמושס מאל' סליסי אחר סוכי המקומות
 סחמים והל' ית' ארובי חיים מאסר יסככו בארץ הקרה ויבשה וכת' ס' יוכא במסטי
 סמפכנות סמסכנים הגבושים סוכינסס בריאס חקיס ארובי חחיו וככל סיא כקעה בארץ
 סנער וג' אחר כחף סעטן על כן קרא סמה ככל וגו' כפלא בעיני ריו ארץ אס' להמבא
 חקיס מוסלגים כככל על פד סטכע ססוכני סקקעה קצרי סמים וסס תאל' סזה כמסך
 מטוב סהנה לא ריו טוב סהנה כמוו סחסר כמס ספילו כמקוס הנז' למע' ול' וכבר יקרה
 לזה המין סעמים רבות עס עסיות סנהנה סכאות סיותו מיתה כלתי טכעית חס מפני
 סת' תרות המת' לזות בהס לחולסת כחותיהס ספועל ול' כן ימבא זה המין עס סמורס רב
 סחלים ויתמנו מזה סכלי' סרפס חלי סלא ויכונו מסכנת סחלים רס סככות ממין עכ' ו' סכסס
 סיתה כסלאת לז' בארץ סחיים ל' אכפי ככל וכמכאל' ל' סהנה סטוכס סנספית הנמבאת
 בהס וססלמות סכנסו סיהי סמת' ל' לסמו' וזא כיון דאמר ר' דמקדמי וכל' אז סיהי בעיני
 כמבא סלס' לתמיהתו סיותס וז' לעסקס כתורה ולכס וסס סכסס הג' לחורך סחיים וסכס
 חומרו סכל כחוכה ל' ארץ לא רינה בארץ יסר' סס פוס' ו' ל' סכרס חיים ער עולם
 מס סאין כן כסאר סררבות הר' וקיות מדרקת ססוני וזמל' כרבת יו' תס סמחור סס סל

המאמר הששי הפרק הראשון אמר ר' חסדא לעולם יכנס אדם פעור פניו

פתחיו וכו' הפמות המופלגו יעשו בדברי הכפאיים והחכמים במקומות רבים כלם הכביא בהסיגו ההפנה העצומה מהעולם העליון אמר נפתחו הפמים ונראה מראות אדם כעת שהסיג לדעת סודות עליונו והדברי האליים המיל הענין כאלו נפתחו הפמים ונראה אותם העניינים בחוש עד שלא יספק בהם כלל כמו שלא יספק האל כמה סיראח כענינו על כנון וכן אמר המסורר בחסן להסיג המוסכלו פשוניות כמה שאפשר לו להסיג וכמה שהורסה להסתכונן פתחולו פשרי דקן וגו' ואמר פתחו למון רבי פצרו האל הפנת עצמו ועוד עליונו במש כאדוך נראו והורה סכפתיחת הפערים אלו וכהכנסו בהם יודה יה וכף האמת סכהפנת הסכפאות העליונות וכור הסל להיותו כבר מצד פעולותיו וכפי ההפנה תסיה הדבקות בו ית' כמס לאסכה את יו' לסמוע בקולו ולדקקה בו ביארה סהאכה תהיה כדבק' בו ית' וכפמייעת קולו עד סיסוכ כמרדת הסכלו סכאמר בו לסמוע בקול דברו ואמר המסורר סהסער הזה כשהוא פתוח לא יכנסו בו המון העם רק אכסו המעלה והצדק וזו בדויקיס יכזולו בו ובאומרו זה הסער לוי' כיון כמוסכלות האלהיות סהוא הסער המיוחד וכבר באר לנו הרב הסכות סמועוהת הלמוד כאלהיות ולהסער על מה סראוי להסער עליו ולהראות להמון ה' סכות ופתי הראסוכו' סס צומק המוסכה כ' קיצר סמיסגה סהעפדיו המורכב במטה ח' פרק ט' א' ככסתרס סהפס להסכיל להטיב העיון כענינו להאיה' תמצא את עצמה בא' סכואת דרכה כדרי סמייעות סכסת לחמר וכחיתו וכאלו כעלנו פשרי סהסכלת ספניה ורביס עכס' יערס עליס רוח ממרוס לפתוחל סער העיון להסיב סדות סמיסאות להסיח ממסגר סחומר אסיר ומבית כלא סהרכס ויסכי ססך וזס אמכס יהיס ככחון סהסל סהמצול כלס על מה ססס עליו עד סכקח מכל מ' וזמין סקדמות כורקות ויעילוכו ככסמותוכו סהסיות כמטה ח' א' ל' וזל וכמס סקדמות ילקחן מטכס הענין ומסכלות כורות סתספורת יורו לנו על עניני' כריקס ממכנן יתכרך וכו' עד אמרו א' ח' סהכרח למו סירכס ססלמות סאכסו' לכל' סתלמד תחלס כ' וכן כתב סהילוסוף כמאמר ז' סמסר כ' וזל וככלל סנה אמכס ראו לנו סכורו כססמותוכו לעיון כטכס סכ' יהיס פחות או ככבר מצד סטכס האלהי סהוא מעורב בו לא מר סהכח פחות או ככבר כלו' ותאותו סטכס האלהי סכמצא כויהיס סקדמה לנו להכין ענין אחר מסוד סמיסיה אס כן סקדמות סלקמות מכחיכת הענינו' והסכלתם יקראו פתחי סככל וספדיו' כמס יעקב כהסיגו קסר סמיסיות והסכלתולו מהעלה הראסוכה כחלוס סל ככזוס אמר איון זה כו' אס כית אלדיס וזה סער סמיס ורע סכית אלדיס יקרא כסיות סכלו כססגה סראסוכה סאין למעלה הימנה וסיה מי סיסיס כל מחסכתו אחר סלמותו כלאסיו והוא נוטס כלו לס' וסיס פעולות סכלו כלס ככודכת סכמצאות וילמד מהס רחיס על סס' וזה סכאמר עליו אסר בא ה' בית אלדיס וזו היא מדרגת הכפאיים וכמטה ח' פרק לא וסער סמיס יאמר כענינו' סירבילו סככל ויקנוהו קנין פמות המופת ודייעת האמת כענינו' סלסייס וזה אחר סהפעות הרכות סהצורך אליהס ככרחי ואלו להביע אל סככמס סחמתית וזל'טס וכבר גלס סרב מומי סככמס המפורסמיס ככגעיס כזס סחולו' דל כקסת סתכליות ולדבר כס סכלתי העיון כהפעותיהס וכמו סח'ל' לארס להכנס לבית סמלך מכלי פתיחת ססער וכתיבת סרסות לכא כף אל להכנס לחכמה סהוא כית אריס וזל'טס סיסיס ססער פתחי וסיתן' לו רסות כמו כרכן סל ככיא' סכאחי' לו ואתה פס עמוד עמדי וססער סוא ידיעת סהקדמות סכריכות לו לכחון סמסס ילקח רחיס כדכריס סאלסייס ולכך כמכס פיתככאן סהסרס' ודגו' לפי סהככזוס סיה סתכלית סהעולה סכמין סאכסו' ראו סכקור במסותס ומסייעס

193

וזה דאזי פנסק אס אף לכביא לרעת העניינים סוף לנסום בחינה קודמת בהקדמות הם
 שכבר יר' מהם סודיעת ההקדמות ובחינת העצות הדבריו הם פער הסכל סבהם יכנס והנס
 אחרי שתנינו בכביא סיסיה הכס כמ' ז' וראם ח' סכבר וסטך הכביא לאותם ההקדמות
 שיפתמם בהם החכס אבל כבר יוסק אס יוסך סכאמר החכס אף לו ידיעה ולא עיון רק
 כמה סים לו ההקדמות סמהס יתחייב המוסכל הסוף וזה אס מסמוסכלות הראסונות ואס
 ימהמוסות ואס מהמקובלות והכסכות וכזה הצד יוסגו סככות העיוניות לאדם וזה כי
 בטבע האדם סיסוב העיוניות למה סכברא עליו מההקדמו' הראסונות ואלו סיה מסיב אותם
 מכלל ההקדמות הראסונות סיו ההקדמות הראסונות לכטלם כמ' ז' ספילוסוף כמחל פני
 מחוס ומוחס אס יתחייב וס בכביא סלף יודיעוהו רק מס פבלה כירו מההקדמות כלל כאמר
 סיסוב הכביא סכמה העיונית מססכל ספועל כוללת הקדמות קודמות יתחייב אחר מסגי
 בטולו אס פתחיס הידוע' העיונית כעצמם כאמרת בסתוף הפס לחכס ולכביא אן סכאמר
 סהדבר ה' כעיונו סיה מסכות מתחלפות וסיה לפי זה יחס הדבר לסכותו סכסס עמידתו
 בלתי הכרחי וזה כטל וגס סיתחייב מזה בטול ג' וסוף סכבר ווכל להגבא סחסר אחר סוף
 ההקדמות סמהס תתחייב הידוע' האבסות כריכות לכביא ומה לי אס יסכל בלס אן קתס
 וזה ספך ספילוסוף ספרויו האומר סלף יתגבא אלה סכסס ולפי דעת זה אף יתרון לחכס
 על הכסיל אחר סכבר ידע סעיון כוללת הקדמות ובחינה מס לי אס חכס יסיס אן סכל ומס
 סהכרויחנ' להעיר על זה סספס במקום סזה סוף אס סמכינכ כי עקב סדך בס מהמתאחד
 לקודס כמו סודרך סכסס בהסנת סככות סיכסס סיסודר אום ססנתס על זה ססדר אלה
 סיס ספרס מעט ספוא סיסב תלס העיון סטכעי כאמרו וסנה סולס מוכב ארבה ואחר כך
 סלמודי וז' וראסו מביע סמיתס ואחריס סטכעית ואחריה סקסית וכמ'ס א' ז' וכמו
 סהורה סמתרגס באמרו קדים כמתי מדומא וכו' וזה' קדים על ארעא ואחכ קדים לעלמי
 עלמיו ומכיני יחוקאל וסעיס סתחילו מהקודס אל המתאחר אס יסעיון אחר וראס אפ
 י' ואחכ סרפס עומדים ע' וינעו אמות סספ' וכ' יחוקל כפתחנ' סמס ואראס וכסוף
 סמראה כאמר ברך כבוד ו' מתקומו וכ' כי עקב כסוף וסנה י' נכב עליו וסורה כספס
 ו' ט' כריס וסס ססולס והס רג' ו' וארסומו סוף סעולס כו וספלויס וסירידס וסעלס א'
 וסכלת סלתי וסספנה סדכס ככדיקיס וסנה הרב אמר סכל מלס סכמל יסכס ענין
 וספר ממנו ז' דכריס . אמכס ססולס הכוכה כו ססדרג' וססדר ס' סטרך האדם להסיב ספלמ'
 וספרט כעת עיונו כלסית וכמ'ס ח' פ' ז' ז' ברך סארס סלף יתסל לזה סענין סעננס וכו'
 עד אמרנו כי ורא מסכטל אל סלרס וכבר אמר פ' וסרסן א' י' לראות ולפי סחסון סהדרגה
 בהכמות סכס לסעדר סלמות סרכ ואפילו כמה סיוכל לססובלא סיג כמו סעולה כסולס
 ורנה לקס' מדדעת ססולס ג' אור' כססיעה אחת סלמעמיס רכיס יסיה רוכס סיסורות סכס
 סיסול ואזלא יראס מס סיהס אססר לו לראות אס יסיה עולה כסדרגה כן יקרא למעיון
 בהכמות האמתיות כלי סדרגה ולא סדריס כפלס כססו ולא תוסף קוס ולס וסכל ממנו רכ'
 ואן מוכב ארבה יורה על עולס סיסורות וכל מה סתך קטב ג' ל' הירח וסוף סקרא סדוס
 רג' וסולס ואמרו וראסו מביע סמיתס ספס עולס לסורות על עולס הגלגליס ואמ' ססולס עומד
 באר' וראסו מביע סמיתס ספס עולס סעליון על סתחתון וסנהגת ע'ו א' אמכס
 סוף ככחות סמסענות סהגלגליס וא' וסנה מלאכיס הורה מי סס העוליס וראו סתכון
 במקס סעהז מתחס לעולס סעליון לפי סכל א' ס' ססוים יס להס כחות סיסורות לסס
 אחר סמכיו' כלו א' ס' א' לסתף סעליוניס ולדמותס עם סתחתוניס ככרא סהרס ככלס
 א' ר' דמות כמראס א'ס עליו מ' א' א' מלאכי א' ר' ואמרו ססכלס סככד' ל' ו' ס מלאכי

אלרם

א"י ש בארץ הט החמיו המליל לעבוד ולמסא כי עבודת הקדש עליהם לקיים עצמם בעיון
המוסבלות ובעבודה שכלל ובכתף יסאו עול המצות וזה כמו של אדם שיוכל לקסור החלק
התחתון עט העליון בלונץ בלונץ התחתון יודבק בעליון ויורד העליון ויכנס את הדבר
העליון בקראתו וזו המוכה פה בחל עולים ויורד ס מהסכלים הם העולים ממעקי הספל
דרך סלס החכמה והסבלים הכבדלים הם היורדים לקראתם מרוב החסך האמת המיוחד
לתבונת סניהם מכח הסם ועו הדד שתתקף האהבה האלהית וסכלית עס האהבה אנוסית
סכלית ואמנם העליוה לסכל האכזים הוא לעלות את עצמו מהמחשבות הססמל לעליונות
והעליות לסכל הכבדל הוא להספיל עלתו והיריד לסכל האכזים הוא אופן ידועתו הנמצאת
הססמלות והנחנת הנוף והירידה לסכל הכבדל הוא בהספילו עצמו וכפוף אל הססכלה הו'
כקראת וירדה ובהו והנה יוכב עליו תורה על תכלית החכמות כלס והוא לידע סיס סס
מכיו אחד מהחייב המציאות ואו יו' ובאמר וכב עליו רמז לנכלת האלהי על הכמזאות שהוא
יתברך נבזה מעל נבזה נכב בהתיצבות סיוכלת לעשות כל אשר חסך בס ובחל אכזי יו' אדי
אכזך ורה על הסננתו בכדיקיס לומר סמו עליהם להורות ססס מסרתנו ואחד באור
זו המראה בכלל כאמ' בהתר הספק הקודם סכבר יסינ סככאי עניינו מוסכלו כדלת הקדמז
נודעתו לתאותם העניינים כלל אבל יסכלס לבמרי והראיה על זה מה סמצינו בכבזאת
זכרה דאיתו זכורה וכו' ויאמר לו סלך ידעת מה המה אלה ויאמר לא ארוני עד סכאמר לו
ז'א המה שמי יו' וסאל מה ב' התו' וכאמר לו יראה שהוא סכל אלו העניינים לבמרי וכן
מצינו וסמואל טרס ידע את יו' ספי' טרס סוינה סקדמות סכריכות בדעת סללהיות וכטרס
בהסנת העלה ראסונה ואין ספי' טרס ידע הכבזאה או צורת הכבזאה כמט הכרבוני ה' פרק
ל' בסס הרב סחלילה לרב מרעב דעתו ואס ככריחס סכל' אתו לרב באמרנו וכבר העירונו
עליו מדכרי הרב סמואל לא היה ידע סכבר הסס לכבזאים יהיה כזו הצורה דל בקול
כברא כזו ולא נכלה אלו זה הסוד עדין מפי אחר וזו היא הסכה סחכס סעלי קוראו סתלה
הקול כמה סהיס רביל כולסו סככריקסס לרב מוכן אמרנו טרס ידע את יו' סירד' סקודס
ידעתו כלל בעלה הראסונה יתברך סתכבא וזה ספך המוכן סאיז סכבזאה סורה אלא על
חכס ומי סלא ידע את יו' איכנו חכס לכא'מ' אמנס עס היות דעת הרב טוב זל סהרצו
באמרנו טרס ידע את יו' טרס סיסלס באלהיות סהס הידיעה את יו' כאמת ובאמרנו וטרס
סילה אי דבר יו' קוד' ידע אופן הכבזאה וסענה איך הוא כי לא נסה ללכת כבדולותיה
ובאמרנו טרס סיסלס באלסיות סלא יוכל אדם להסלס בהס בעיון לכד לפי סתקצר מצע
העיון על זה דק' יסלס בעניינים האלחיים הכבזאי לפי מה סידע בהס מהכד הכבזאי שהוא
למעלה מדרכי החכמה והו סהכדל האמתיו כיון החכס וסכבזאי סספנת הכבזאי סדכרים
האלחיים ה' על ססלמות מה סלא וססוק להסינ החכס בעיונו וכמ' זס החכס רבי חנוך
אלקסנטיוני כמראת אלדים ואל כיון הרב ל' סהכבזאי לא יסוב כחלוס סל כבזאה סדכרים
סעיוניכיס כוללת הקדמות קדמות ססכס הרב סרס סרס לא ז' ארץ יגע ססלמות סכס
המדמה זה סענר והוא ססנת מה סלא יגע אליו מן המניס ואל יגע כמו זה לכך סדכרי
והוא ססנת מה סלא יסגינה כהקדמות ותלדס ומחטכה וזהו אמתת סענין הכבזאה והדעות
הסס סיויחד בהס למוד הכבזאה עכל' וכן אמר כזס ספרק וזל ודע ססכבזאים האמתים
יגעו להס ססנות עיוניות בלי ספק לא יוכל אדם בעיון לכד להסינ ססככו סיתחייב מהס
סידוע שהוא עד אמרנו עד סניע מפעלותו סידע עניינו כאמני המכזאו ויגי' לו ז' סססנה
כאלו ססינה מהקדמות עיוניות אס כן יראה מדכרי הרב היות הכבזאים יסינ ססניתיהס
כוללת הקדמות וסיה כח הכבזאה יתר סאת על סכמה ססכה ארסנו סלך כחוס ומוסס

לאמר פני שהדיעה האמתית אומנם תביע לנו מהקדמות כמכבר התבאר בנספח המופת
 שהדיעה הטורית והאמתית יקדמו לה בטבע פני מיכיס מן הידיע' פועל' ואמצי' או נוסף
 ואמר בענין החלומות ואולם אם אמר אומר הנס הפטר סיגי' דמי ובי הדברים השייכים
 לחי' מן האכסוס כזה המין מההסנה הכס הוא נמנע מפני שהעצתם כזה הזה מותר כי הם
 כבר הגיעו להדם מחד יותר טלס רק שיאמר איולי' אפטר פיהיה זה המין מההסנה כמבוא למי
 פואי' אפטר בו למונ' החכמה העיונית הם בטבע' או זולתה' ולא הם נמצאים הם אכסי' בסתוף
 הסס עכ' (ראה א' ד' לחכהו העיון לפילוסוף בענין זה שהוא הראש בדבריו מבאמר
 שההסנה כחכמות כוללת הקדמות כמעט לח' אמר זה חלא כפי מה שהביא העיון בידו פמבר
 הטבע הוא כמעט חולם מדר היכלת האהי' לח' ולכן אמר ואם הם נמצאים יקראו אכסי' בסתוף
 פסם אכל הם פיהיו מלאכים יותר קרובים משהיו אכסי' וכן האמת שהכבי' יקרא חים
 בסתוף הסס ומיקרא מלה' יותר רחוי' ולזה פתורה קראת מלאכים באומרים פספלה מלה'ך
 והיו מלעיב' בל' מלאכי' אים ואם האדם מלא' כאלם כחכמות כפי מה שפלט כפי יקרא הדם
 בסתוף הסס כמלאכי' המצוייר כמות' והאדם המדבר כל' מכן הכבי' עם פאח' אכסי' ויודע
 שההסכלס הא' כפי'ה תפ' החלוק כסתוסכל' על' אופן מתחלף' או היא הסנה כחלוק' הסכל'ים
 לפי' דעת' ב' והנס הארבעתי' בענין זה שאני' לח' איחס' גנות' לפילוסוף' כמ' כזה לפי' מלא'
 פכנס כגיר' פתורה האלהית' ולח' המוסכהו הטבע האהי' כהלו' גרו' עלי' ראשו' אבל דבר כפי'
 מה שפטיגי' העיון' וראוי' שמונ' כהריונותו' עליו' גם כרא' מה שהאמינה התורה מביאותו'
 ואמנם ראוי' שיגנה כל' מי שהוא מאכסי' התור' ודבר' סרה בחק' הדדוס' הוס' והאמין' מה פאח'
 פפילוסוף' ומי' פומר' דרכיו' מהטוח' כל' פוכו' כמ' פשפ' הפילוסוף' פסראס' סדברו' הוא כפי'
 העיון' אבל' אם כמאזים' וכן' (לכן רחוי' להפלא' מהדל' פכתב' מאמר' פפי' פרק' רביעי' וז'
 זכסיות' הענין' כן' סנה' יראה' שכפי' ע' לכבי' פמוסכל' מה ככבוא' סיגי' א' הם כסכותיו'
 ול' תמכ' בקבת' מקומות' כמה' סיספ'ו' סכבי' מהדבר' השינויים' סיגיו' כסכות' סהס'
 יחוי' כמו' פאמר' ישפ'ו' לקיים' מה שהסס' ית' פועל' הכמכאות' לח' הפס' לים' שהיו עובדים'
 נקבת' אכסי' דורו' אמר' מי' פעל' ועסה' קורא' הדורות' מראס' וגו' והנה לפי' פמחיי' עליו' כנ'
 לדון' כל' האדם' לכך' זכות' כחפס' בזכות' הרב' וכאל' פאס' כיון' כזה' שהכבי' יסיגי' הסגת' מוסכל'
 מה ויודיעו' סבותו' הנה טוב' אבל' הם כיון' פלא' יסיגי' פסוס' הסנה' כוללת' הקדמה' קודמת' לו' וכמו'
 פכראה' ממאח' וז' והנה המקומות' פנזכר' בהם' דברים' עיוניים' כוללת' סכותיהם' כדבר'
 סכבי' הוא' אם' מפני' שהדיעה' כחלו' העניינים' היתה להם' כסקיץ' ואם' מפני' סכבר'
 פסמיטו' זכרון' ההקדמות' לסיוותם' מפורסמות' או' לעמקס' או' להנטיץ' העיון' שהוא' להקדמות'
 דבות' יארך' הספור' כהס' והנה' סכיח' כל' החלוקות' ההכרחיות' לפי' טבע' העיון' ואלו' החלוקס'
 סהי' למעל' מהעיון' לח' זכרה' והיא' פתסיה' ההסנה' מוסכלת' לו' כוללת' הקדמות' וכמס'
 ומה' סגלה' דעת' עוד' אמרו' בתחלת' הפרק' וז' נר' הידיעה' סחמתית' הוא' סכרע' הדבר'
 פסכות' פסוח' בהם' כמבוא' והנה' כזה' החופן' יכונל' דעת' מי' פירצה' מהמון' חכמי' תורתנו'
 פהדיעה' כמוסכלות' פסניות' הגיעה' לכבי' ככבוא' מונלת' פישתקו' איהם' מהמוסכלות'
 הראסונות' אבל' הם' כלס' להם' כהדרגת' המוסכלות' הראסונות' הנה' פדסס' סרכ' דעתו' סכריץ'
 פישתק' סכבי' כהפגתו' מהמוסכלות' הראסונות' חל' סכ' וכן' הגיעתקו' מהכ' ואם' כן' לדעת'
 זה' לא' יסיגי' סכבי' מוס' הסנה' פלא' כורעו' סבותיהם' והקדמתיהם' מדרך' העיון' זה' כטל' ודבר'
 פרה' כחוק' האמונה' והתורה' אחר' פהת' פהרבה' דברים' כורעו' ככבוא' פלא' פתספיק' החקירה'
 לדעתס' וסס' יותר' חוקי' האמת' מהרבה' דברים' סכא' עליהם' המופת' מדרך' העיון' ואמרי'
 יותר' חוקי' האמת' לפי' מהדרגת' ההסנה' תהי' מהדרגתס' כחוק' סחמת' לפי' מעלת' מפסיעה'

וצו המופשט על הנביא הוא בדרגה עליונה מהמופשט על החכם אם כן מה שיוסיג הנביא
 אלא יותר חזק האמת ממה שיוסיגו המעיין וזו היא הסבה שהדעות האלהיות שהסיג החכמי
 שמחקר אחרי העמל הרב והזמן הארוך הסיגם קצתן סבככביא בעת קצר ובדרך יותר קיים
 מדרגתי המופשט וזה כלו נשאל לכעלי העיון כאשר דרכי הסקס והמופת נשלמים להזמן
 הפתאים וכמה דרכי חנוך במראות אלהים במנורת זכריה ועיון מס והנה כתפרסם במסע
 שהסיג מהסודות האלהיות מה שלא יוכל הסכל האנוסי הסיגם ותקצר חממה לפתוח אותו
 פתוחי חותם בי און לחממה סבות על זה יוכילו אנפוס להסיג הספנה שהיא הנפלאה והיא
 היה מה שאל מה נמכע במחלט אחר שאין לאדם סבות והקדמות באותה סיד יענה אך יסא
 פלס מהחנה דבר נמכע להסיגו בחס הסכל לא לא סהענין הוא במסע חכ פרק לח' וזל (לנה)
 בריך שלא יפנה אדם למו שלא יבטלם לו כמו הדרכי ולא העיב לתכלית הסלמות שישנו כי
 המעיב הסוא להסלמות העיוני הוא סאספר שיוסיג ידיעות אחרות באמצעות שפע הסכל
 האלהי עליו והוא אספר הוא כביא באמת וכל באר לנו הרב שהאוס הפלס בחממה העיונית
 כבר אספר שיוסיג ידיעות אחרות מזה שפע הכבואוי שלא יסיגם לעולם מזה החממה אם
 כן כפי מעלת האוס בחממה תהיה יותרן הפנתו בכבואה עד סמוה הד יעול החלוק בין
 הכביאים כמו פיתחלסו המעיונים כפי התחלפותם בהקדמות ובסבות שהריכות לעיון
 ואם תפאלכי ותאמר הנה הנביא יסיג העכויכים שלא יוכל להסיגם המעיין כי אין לו פהס
 סכונה והקדמות באותות להביא בידו אותם הספנות אבל הדברים הטבעיים מזה העיון
 בטבות יסם אם אספר לנביא להסיגם זולת אותם הסבות פאולי יסכל אותם כמו אם יסכל
 עכויכי הסכונה הנבלגית או קצת מהסכל הטבעית אם יסיגמוסכלל התכונל סכל סבות יסם
 וידיעם מזה שפע הכבואוי אומר סכן הוא שאסילוניסכל סבות דרוס מה כבר וסיגהו
 הדרוס הסוא מזה הכבואה אחר שהתכינו סיהיה חכס ויהיה לו ידיעה בעכויכים שאחרים כפי
 פלמות המדמה שלו כטבע ובריה זה ואסילוניסכל סבות דבר מה יסיגו ידיעס באותו הדבר
 בהשפע השפע הכבואוי עליו סיהיה השפע הסוא על כ' הכח' יחד זל על הדבר והמדמה
 בהיות המדמה על תכלית פלמותו ביצירה כמו שאמר הרב פרק לא הנה ירצה הנביא בלג
 שסיג הדבר בחפוס עד שהעיב משעולותיו סיגוד מה סיהיה וסיגהו באלו הס עכויכים כבר
 הרעיב בהם והעיבנ אל דמינו מזה החוס ויעיב לו אהספנה באלו הסיבה מהקדמות עיוניות
 זו היא כוכת הרב לש מה שהתבאר לנו מדבריו פרק לח' אם כן פלמות המדמה בעקר
 סיבירה יסמם לנביא להסכילו הספנות מה אף בזולת סבות ואם נודעו בעיון מזה סבות יסם
 נה לעתים רחוקים מהכביא האמתו יבטרך סעיב לתכלית פלמות העיון וידע בכבואה מה
 שלא סיגהו בעיון וזו היתה הספנה פלמה בארס להסלמו בתכלית מה שאספר והמבוא
 השפע האלהי והוא הכבואה למלאת קוצר העיון ולכן ראוי פתוחם סכבואה לא יוקראו הכביא
 אלהים כמו שסכינו סנקרא הנביא אים האלים וזה לסיפרתו און להספרת זולתו כמו במסע
 שהיתה להספרת כלל אומתנו: וזה שאמ' הרל בפרק סכוכר שאם היתה סבות דברים
 עיוניים בזולת סבות יסם היתה מחסבה לא ידיעה לפי סגדר יודיעה וכל כאמר
 שהנביא תעיב לו הסודעה בדרוס מה עם ידיעת סכלאותו הדרוס אם יסילו סכל והתחלות
 ואף על פי שמתחלה יסכל סכביא סבות אגות המוסכל ואז לא תהיה ידיעת הנביא מחסבה
 לא ידיעה אמתית ואם לא יהיו לאותה הספנה סיגיב הנכביא סבות או הקדמות פויכל להספנות
 מדרך העיון אלא מזה סכבואה סהיא למעלה מהחקירס גם כן כאמר סודע סכביא אותם
 ידיעס באמתות ולא כאמר סהיא אכלו מחסבה אלא יחמ' ברוב מעקרי הדיע סכביל לנוסכל
 בהם והתבאר לנביא בכבואה סהם אכלו ואכלנו מחסבה סלילס לנו לומר זס בט' שאחייג

117

ואם יאמר הרב במידות העולם ותחית המתים סתם באר לכוין מצד הכבואה בדרך אחת
 איך ספק בו כמו שאין ספק לפוט מעיין באחדות האדם ואיכוני גוף והרב כתב בתשובת סאה
 גזל דעם אים סם מדרגת דעת והסגה למעלה ממדרגת הפילגז והיא הכבואה והכבואה עולם
 אחר ולא יתכן כה מופת של משה ומתן טמאהר סיתברר סוף כבואה ומחוס סרי לא כסאר
 מקום להטורך להקסוראיה סבלית עכ דבריו וכן ראו סיאמן וכתב עוד גזל וכן אתה
 רואה שלא היו מבקשים מהכבואה ראייה חלה על הכבואה עצמה אם היתה כבואה אחת אם
 לא והיא הנקראת אות ומופת אבל לא יבקשו ראייה למעלה מהכבואה מהכבואה למעלה
 מהראייה ולא הראייה למעלה מהמה והראייה המכס היא תחלת הדעת ועכ אם תעמר על
 הדעת תכיון והכבואה הוא סוכל להגיע כמה שלמעלה מהטבע ומסה סוף הכבואה ואיך
 הכבואה למעלה ממנו ואחר סהוא פן איך אפשר להעמיד מופת על הכבואה ואיך למעלה
 ממה סיבולת המופת עליו דל סהמופת לא יגיע מקום סהכבואה מנעת ועל כן אי אפשר
 סעמדת המופת כמקום עמדות הכבואה כמבאת אומר סאיך מעבר כזה סכין סנוכר לא
 מן סוכסור כבואת סל תס ומו סיאול כן סלא סיה כבואה אבל מן סיורה ככבואתו לא יוסף
 לסאול עליה המופת סכילי וזה עקר הדת סיאנו סומכי עליו סהמה כבואה אחת ודבריו כבואה
 אחת והס למעלה מהראייה והמופת אבל מן סירכה לחקור על כבואתו לא יתאמת לו
 עכין ולא יבא על בריו סלא יתכן להגיע לאמתתה במופת וראייה ואין זה חלה כמי סחפ
 כסכס כל מימי העולם בקיתון קטן מהכיל למלא לנגמיו כי איך ככח המופת לחקור על
 מעלת הכבואה הגדולה ממנו וזה אחת ואין ראו לזו מדרך זה עכ"ל והארכת לכתוב
 לזמן הרב לפיכך פי דוברי עקר על הרב כמו שאמר בכבואה בספר המורה ורבינו אחת
 גרעת אחת אחמס מה סכתב הר"ל אגליכוס סקדס לז מהגנות ידיעות רבות כמלאכת
 הרפואה כחלום ואול בסס הרב סלא סירוי עוליו בקיץ אבל גליכוס ואולם כדמה לו סתחדס
 בסיה כמי סיסיה כבית עס דל סלסס וכך כל זה אמר רבינו לסגדיל מעלת הכבואה ובי אי
 אפשר סייכאו מדרגותיה דק לאכסי סתורה ולזה ראו סתבין עקר גדול כענין זה והוא
 האמת המוחלט :

הפסק השני

דע שבאמרם ז"ל איך הכבואה פורה חלה על חכם איך סוכס
 כחכמת היונו וולתה סאס כן ככר אפשר להיות כבואה מחכמי
 סאומות סכך יקרא חכס בדיעות אותס סחכמות כמט כמלה סא ויאמרו לז חכמיו אמר רי
 מלמד סכל סאומר דבר חכמה אסילו מהס כקרא חכס וזה ססך החוס והקס סתוריו דק
 ביעראל ואס כמבאן מדרגת הכבואה כאיס מהס כמקרה סיה ולכורך סעה ולכבוד יסראל
 בכלעס ולכן וחי מלך ועס סלכן ואכימלך לא סיה כהס כד כבואה כלל כמסס חב סר מ"א
 ועכין כלעס ככר באר נוסו למעלה כסלמו זהו סכראס כחוס ואולם סמורע מהקס סתוריו
 הוא סהכבואה סבלה לאכסי סתורה ח"ו סתמבא לזולתס כעת ססעתיס דק כמקרה כחוס
 זככה דק ה' ססדאי כמט ככלל ה' סד כתב ז"ל ואומ' למה סהתבאר כבד הכבואה סיותנ
 סעס סיסס מס"ו על סה' סכה הוא מבואר סהמוכן א סלמלו סזה הוא סהכס כזו סהמתבוד
 תמיד כעבודתו ולזה חס ית' סבאמצעות סתורה ומכותיה יוסג הקסר והדכקות כזו יתברך
 סהוא תכלית סלמות כמיון סאכסוי הוא מבואר סהדרך הככו סכו סנוט המדרגה סז הוא
 כהסגת סתכלית סזה סנאן סהסכה והעבודה סחמתית וכך וכתב בסוף זה ספרך ז"ל וסרב
 קייס דעתס א סיסוסף סאמר יוכן לכבואה יעבור סלא יתכבא כרצון סמי וזה אכלו כדמות
 סכסליות סכאסר כקדדעת ספילגז יסאר סלא איך סיה אפשר סלא כמבא ככל זה סזמן
 אסר סועתקו אליכו קורותיו מי סכגיע לזו סמדרגס אחרי כתיבת סתורה חלה מסאומס
 סככרות וססן חכמת סיוקיס וסכסד' ססורסמות מאד ולזה יחס מניעת סססס יכ ב

ההפנה מהם לטלא ואמנם עריון יטלא חק התמיד הפלא הזה בכלם דל באבתי חנה כאשר
זכיה סודת האמתו בזו פאמרנו לא יסיה מקום לטלא הזה כי העבורה והאבה אמתית
פכני תוסג זו הסדרבה תפלא בעצם התורה והמכות עד באן לסון חסכה וסוף סראני סיאמן
לפי התורה

הפרק השלישי

ואמנם הסכ כסיות הכבואה מיוחדת באכסי התורה האית
לכד הכה סיא בפי מה פאמר ככר בארנו למעלה ססדר
ככר ססוף אלהי לסינותו בתכלית הפלמות יותר מולתו והתורה היא אלסית אס כן היא
בתכלית הפלמות עד סלא תמצא תורה פלמה אלא היא ולסיות הפלמות כמקד מהפלא אס
כן סדכר ססוף בתכלית הפלמות יתן הפלמות התכליתו ותורגנו היא בתכלית הפלמות
אס כן היא תתן לארס הפלמות התכליתו אבל הפלמות ססוף בתכליתו סוף הכבואה סגולה
מיוחדת כון התורה אחרי ססוף אלו סקסיס והראיות פאמרנו ואחר ססוף סגולה לתורה
לא תמצא כוללתה כסום עת מהעתיס אסכן התבאר סאין הכבואה פורה אלא כמי ססוף
חכס בתורה האלסית לא כוללתה סלא כמצא כוללתה ססגולה האית אחר סלא תעבור רק
מה סבטכס סראיה והמופת לספילו וככר הכחנו ססערס סגול סכין הכבואה זכין מה
ספסיכסו סראיה וכי סתי ססגית ככרלות כמין למי ספיון סוד העיכין וזה אכלי באומרת
ומי גי גדול אסר לנו חקיס צו רעה לסורל אהן הכבואה לסגולת התורה סמייוחדת כה מוללתה
עד סתגדיל ותפליס העס סעוסקיס כה נוס ומי גי גדול ותראה כחמסה דכריס סכמצאס
כה לכד היא ספונג בדרכי התורה ענייכום לא יפגו כדרכי סמופת לסיות כעלמת סכתס
זוא חוקיס כלומר ככריס סלא כודע סכותהס וכמו סאמרנו דל סלכרה וזה מסיכיס עליהס
תססה מפני סלא כודע טבתס (כן יפסיכילו מזה התורה סעיוניות הנודעות כמופת וראיס
לאכסי המופת וזא סמפטיס סספטיס הככונה היא לסלל סב' התורה סווי התורה כסמי
חלקיס כמל סכאר ומסיות נאמר חקיס ומספטיס כדריקיס וככר ידעת סענין כדריקיס ספיס
כמצא סה התורה כסיות התורה סלא תסתנה באחרת וזה בכל התורה הזאת סד' פרסס
הסגולות סמייוחדת לה וזה ספפע הכבואי לראוי לזוא אסר אככי כלומר קחו לכם ראיס
ימכיו וממרבית ככואתו וכל זה אצד התרכקות הסגולה סתוריית כי באמצעות הסכלת
התורה וסדויות יתקד מן אים בעולם וזו סככה אכלי סעעיד ולא קס ככיא וכזה סכלת
לא קס ולא יקום וזה סמופת סככיא בכבואה תהיה כפי אום ססכלת וסספטיס סיוב מעיף
התורה והכותיס אחר סכארנו סמה סעסקנות כה תמקד סככואה לראויים וכזה יתלפן
מדרגות הככיאיס כלי ספק ולסיות מזה ידע מה התורה מה סלא ידע סום אים סלנו כמסרס
כמו סאמר ויתן אל מזה ככלתו וזאמרנו דל ככלתו כתיב מלמד סכמסר למסח ככלתו לחתן
וככאר סכלת הככועה בתולה ואיס לא ידעה זולת סחפן סמייוחדת לה כן התורה לא ידעה סום
אים באותו ספלמות סידעה מזה פלמה מפי הנכורה וכתגל ססודותיה ספרטס וככלל אס
כן לא יוכל לקום סום ככיא כמזו לפי סאי אספר לנו סיובי מה ססאיג זוא אסר ידעני יז
סכוס וגל בפלמיד ססוכ כסידע פני סרב וססיג אמנו יותר מכל וזה מכואר כעצמו ולפי
דעת זה לא כבטרך לומר סככואת מזה ינאס מהמכב הטכעי דל סתזיס ססגנו כככואה
יותר מסראני אלנו לפי סכלתו וזיס על כד המופת כסאר המופתו כמו סאמר סל ססדאי
ססכתוב כוון לא כן עכדי מזה ככל ביתי כאמן סוף ואמר מה ל סה וגל כתן ארבע סכות
ליתרון מעלתו על סאאר סא גודל ססגנו כסודות סמיאיות וזוא ככל ביתי כאמן סוף וזה
סאיכות ככואתו ססיס מפי סרבתה סאין כן כסאר סככיאיס זוא פה וגל ואחר ססוף למד
תורה ספיו יתכרך לו ראוי לדעתה כפלמות מסאר האיסיס וזה בתאמת סידעה כאום

האופן יותר שלם מולתו וכתבאר לו סודותיה בעמדו בהר סיני כאלו היה עם יזכר אמת
 חכ שבאמצעות שלמותו התכליתו בידיעת התורה הגדולה לזה שאין אפשר לומר אי שלם הציג
 אחר שהתבאר שכללותו העיון בהכמה יוצע הסכל לכבואם שהיה למעלה מהעיון במחשבה
 שבסודו כבואת ספאר במשלים שהבלי בה וזעולתו דל הכח המרמה בעת הכבואה לא
 יצטרך להסל חזרה וזל במראה ולח בחירה והענין הסכל הזו יורה על שלמות הכחנות של
 הסודך להסתמם בסום חום בפעולת כבואתו כללי הד' הורה הסגנון מהעניינים האלטיים
 וזה שלם הציגו סום אר' וזל ותמונת יוליבוט עד סמכ במעלה המלאכות ולח נסאר למוכש
 בפמי שלח גרעו וזה אמרם משה הביטו באשם קלריו מזהבחת וסאר הנביאז באשם קלריו
 שאינם מזהבחת וכל זה זכר הפה כזום שירש מסוד התורה הכתובה על ידו מה שלח ידע
 וזלנו ושל כן אמר ולח קם ונתן הסכס אסר ידענו ויפנים וגו' והידעיה האלהיות חמכס
 תהיה בארש כפי הסגנון והסכלה התאר שה' שתאר לתורתנו היתה חקכה הספארות
 לכפסות החכמות בה וזה אמר אסר אנכי כותף לפניכם היום וכאלו היום יורה על הקיום
 כמו שאמר חיים כלכם היום ואמר רבותינו זל היום לשפסות ולמחר לבקש סכרס הק'
 ירמוז לכתובת החסד האלהי כיום הנוער לתחיית המתים כמו שאמר חיים כלכם היום וכבר
 אמרנו שתיחית סגולה דבקס לתורה וכאלו אסר אנכי כותף לפניכם היתה
 אלהים היום המיוחד לעולם להחיות רוח ספלים כיום הזה שאתם קיימים כגוף וכפס
 והתבאר חכ כותף אולי אל על חכס ספיל על הכמת התורה אחר שהכבואה הוא שפע אפי
 והשפע אלהי לא תשפע ותאלל רק בסבת החכמה האלהית וזה מכואר משה שאמרנו "
 עוד מנינו סכה כהיות הכבואה חלל בישראל לכך וזה שאמר סכתפרסם המעמד
 הנבחר במעמד הר סיני היות עם כל ישראל אחר הסקדסה והספנס הרקויים
 סמוגבלת להם מפי משה כמ'לך אל העם וקדשתם וכו' כלם באותו המעמד להכבא אים
 כפי מעלתו מתוך השפע והאצילות הרב מהשלמות פכמזא סם בפומכי מה שלח וכו' כו' סום
 חומה כמו שאמר יובא משה את העם לקראת האלרים המדבר ויניכבו בתחתית ההר'
 ופמשו כלם הקול השענס החול באולי קול דברים אתם פומעים ונאמר כעבור יפמש
 העם כדברי עמד ומאותו היום שמעולה וכו' לסקיס מכניהס לכביאיהס לא סם אותה למס
 סלח סקתקסו בקדושת מתן תורה ולא כמו ללכת בגדולות ובכפלות האלהיות בישראל וזה
 שאמר משה והס תכו לרגלך וגו' כלומר אחר שהכניסו עצמם תוך רגלי סוכינתך אחרי
 הספריסה והטקרה בהר סיני הס שיתכבאו מדברותך ויהיו יסל תלמון מסח דבר יו' ספל
 כפיאות השפע הנבואי ולפי עזה השפע הוא מצד התורה לזו אמר תורה כום לנו משה וגו'
 כלומר המורסה סגנה לנו משה אינם ירומת סקניינים המדומים רק התורה המוכה לארס
 למעלת הכבואה כזה ממש היותו לנו למורסה ולקסלת יעקב סהיובכמשמד כמו שאמר כס
 תאמר לבית יעקב ולפיות מעמד הר סיני זמות לישראל בכבואה סכסו ססירו כל יסר' הכבד'
 הכואיס והלביסו מחלצות הסקדסס לכך אמר משה אל תוראו כי לבעבור נסותו וגו' דכס כזס
 סלס תעוליות כיון ססס יתברך בלמרכס להועיל ה' להסל' כל אחד מהס כפי מה סתסכול
 הסכנתס לקחת מהשפע הנבואי וזה אמרו כעבור נסות אתכם בא סאלרים כו' כו' יכחן מי
 הוא הראוי לעלות לכבואה סכ' דכס ססס ית' סתהיו כלכס במעמד הר סיני כדי סתקכעו
 יראתו העומדת לעד סיראס הכלמכת מצד שלמותו בהכחן ערכו ית' וערך כל סכמכאיש
 ועת' אתס ראיסם ככורו וקולו וזה יסיה סכה סלח תזן יראתו מעליכם סתזכור אסר ראיסם
 ותרגו על מסככס וזה אמרו ובעבור תהיה יראתו סג' להסיר חלאת העון מעליכם
 סתריכו ביכרכס מפני סקך יל' למס סיסאר רוסס ספחד סגדול הזס ססחדתס כסמכס

179

בפאמערס הקול כמלך וירא העם ויכעו וזו ימים הסכס לכלתי תחטאו וזו הכראה לי מזה
נכונן הדבר במהות הכבואה :

הפרק הרביעי

אולם במציגיה אומר שמציגיה עצמאיים הם
מדרגותיה וכל המדרגות הם לכללי כפי מציגים
והם כמראה ובהלום כמו שאמר במראה אליו

אתרוע בעולם ארבע כו ותחת כל אופנים כל האף עפר מדרגות שמנה הריב ילקחו מסס
ואמנם סמכו המדרגות מציגים עצמאיים לכבואה לטי סלא קמבוא סוס כבואה מופסות מסס
כלומר סלא תפסע הכבואה לסוס כביא בולת המדרגה הראויה לו להתכבא כפי סכנתו
וסלמותו כעין התורה ואמרי לסוס כביא לא יכנס בזה משה בוי כמו שאמר הרב כביא ואמר
עליו וזולתו בסתוף הסס אבל כבדיתבבא גש כן במדרגה הראויה לו וסיה הכאמר עליה
ותמות יי ביט וכמו שאמרנו אס כן הכבואה לכביא לא תמלט מיומיה במדרגות ולכן
יוחדו המדרגות במציגיה העצמאיים וזה הסך ה' חסדאי שאמר שמציגיה הכבואה ב' אמות
יעודי הכביא והמופתים והכוסף הנמרץ לקרוא לזולתם והתמה עליו פאס סיו לא מציגים
עצמאיים לכבואה לא ימלט סוס כביא מסלם אלה ויעקב כביא הוא ולא מציגו סעסס
מופתים ולא פיער ואמת סיעור וכן כדכאל הכה לא מציגו באלה הכביאים סעסו מופתים
מפורסמים ואס כאמר סלא לחתם הסעס סלא היתה כדכאל לכך אבל סיה ככס לעמות
וכמו סראוי להאמן הנה סאס בכאר סאלנו סעניכיס סאמר הרב סאס מציגים עצמאיים
לכבואה וסתתפו כה סאר סאכסיס ומסך סלא וסיו מציגים עצמאיים לכבואה אולם אמות
סיעוד כבד וסתתפו כו הקוסס והסוכר סלסעמים ואתמו ויעודס סומסך סענין כמו
סיעודו וזה כראה לחוס ואין סוס אחר מהס כביא ולא קעניו למדרגה קטנה מהכבואה
וכראה פעמים רבות יקדימו הידיעה עליו כמו שאמרנו בתיבנו וזכרס לברכס מאמר ולא כל
אמר וזה עסיית המופתים כתאמת ממה סאמרנו רבותינו וזכרס לברכס במקומו רביס
סכתדוס כסלאות גדולות על ידי חכמי סדורות סהס סלא סיו כביאים ואס סיה מסיב עצמי
ראוי סלא יעסס כסלאות זולת סכביא כמו סלא ימצא סחוק אלא למי סהוא ארס להיות
מציב עצמילנו אלא סככר ידמה אפסר התחדס המופת על כד סהסגחה לחכס סאיכו כביא
כאמר היתה מדרגתו כחכמה עצומה והל והוא הכוסף לקרוא לזולתם סכה ימצא כפי
סאיכו כביא והוא סילום אליו עזר אלהי סיכיעהו וזירקו למעסס טוב גדול בהכלת קהל
סאכב מעד סרעיס או הציל סאכב גדול או ספסיע טוב על אכפס רכיס וימצא מעצמו
לזה מציב ומביא לעסות וזס תקרא רוח יי וכאר הרב סו תחלת מדרגות הכבואה אכל אין
כל מי סכמדרגה הו כביא ומה סענין כאמר ותכלה עליו רוח אלדים ורוח לכבס את
עמסאי וכמו סאין מי סרואה חלום אמתי כביא כן אין מי סילום אליו עזר לכבד אחר
מאי זה דבר סיודמן טוב לעסות כאמר כו סהוא כביא : וזה סכתבאר סאיכס
עצמאיים כמו סאמרנו והוא בעצמו סרעיס כחולס

מקריים

181

עצמיות לכביא מקריים לחכם או עצמיים לזה וזה אולי יהיו עצמיים להלמהם ספק
 סיהיה עצמיים לחכם ולכן לכביא אחר שהנביא במדרגת עליונה בסלמות מהחכם
 אם החלוקה הראשונה אם כן נאמר בהפניה ההלית הדבקה בחכם באמצעות
 סלמות וכעין התורה עד שי עשו כפלאות על ידי עזה במקרה הלח סוס בטל והמביא
 לזה בטל בכבד אחר שהתבאר שהטענה תהיה כפי סכל כמו שאמר הרבי אם
 החלוקה הפנימית חמתית אם כן לא יהיו מציגים עצמיים ככבד וסתתף כס החכם
 וזה הסך המוכח וכן מזה הטעם תבטל החלוקה הפליסית עם סיבטל גם כן הטעם
 שאמרנו בחלוקה הראשונה והוא שהנביא הכד דבקתנו במס יתברך והחכם גם כן
 מצד קשר העבודה והסלמות שכינו לחליו יפעלו מה סיפעלו בעצם לח במקרם
 ולכן ייחסו מה סיפעלו מהספלאות לנו יתברך כאלוהים שאמר כי כס אמר יו לרי ישרא
 כד הקמת לח תכלס ואמר כד הקמת לח בלתי כדבר יו סדבר ביד הליוה הנביא והנה
 אם היה הנביא שפעל זה במקרה לא היה מייחסו לפי זה מכוואר בעצמו כסאר אם כן
 שנאמר סאין הסלס אלה מציגים עצמיים לכביא לכד סכבר וסתתף בהס החכם ולא
 יתחלפו דק בפחות יותר והתמרה כפי חלוק המדרגות ביניהם ולזה ססמייני סעצמיו
 סס המדרגות הנכללות תחת סני הסוגי ססס החלוס והמראס והסברל האמתי לכביא
 סיבדילסו מהחכם סוף סלמות הכח הדברי בלמוד וסלמות הכח סמדרס ביצירה
 וסלמות המדות בטל המחסבה בכל התענוגס ואמכס התנאי בסלמו הכח הדברי
 והמדרס למדנו אותנו מדברי הדס ול סרק לז אמר וזה לסונ וסאר זה תדע סוס
 הספע סכלי כסיסיה סוסע על הכח הדברי לכד ולא יספע ממנו דבר על הכח ה
 סמדרס אם למיעוט הדבר הסוסע או לחסרון סיה במדרס כעקר הכנולס ולא יוכל
 לקכל ספע הספע ססוה כת החכמים בעלי סעיון וכסיסיה סספע ססוה על הדברי
 והמדרס יחד על תכלית סלמות ביצירה וסו כת הנביאים ירצה לומר ססלמות סתי
 סכחות הלנו סס סכדל מיוחד לכביא יבדילסו מסאר חכמי מינו בסלמות ואמכס
 סלמות המדות דרך סימצא לכביא בתכלית עד סתתבטל מחסכתו מהעניינים
 הנפמיים ותיה סקספת לעניינים הנכבדים כלס וסו תיה ססנתנו בידיעת סאל
 וכחות סעולותיו כמו סמיינו בכביא סלס ססתמסוכהנאות סגוף כלל רק תתענג
 נססס כדסן האלהי וסאר סלס תסיונו העבלס המקור בענין כהלקו כו
 סכמים כעיוכס אם סחלוס והקסס והכנולס סס מתיז אחר לו סס
 מתחלסס במיז והנה כסספסנו דעת הקודמים מצאנוס חלוקים בדעתם ולא קרב
 זה לזה ססרב כתיב כחלק סני סרק לז וזה לסונ וכבר ידעת עוד סעולת זה הכח
 המדרס מוכנר סמוחסיס והרבנתם והקניו אסר בטבעו וסעגילס סססעולתיו אמכס
 יסיה כנחו סחוסים וכטולס מפעולותיהם או יספע עליו קצת ספע כפי סהכנה וסיל
 ססכה בחלומות הנורקים וסוף בעצמו סכת הכנולס ואמכס יתחלפו כרב או כמעט
 במיז ככר סמק מאלרס הלס קחד מססיס כנכנולס ולא יסיל ססעור ביז כדבריס
 מתחלסס סד כח' ירצה מדבריו סיות החלוס והכנולס מתיז אחר רק יתחלסו
 בעשות יותר וידע ספסחות יותר וסוף סיוס המיז ה' לא אותס כססס כנכנולס
 במיז ואמכס סדל כתיב כמאר סני סרק ססי וזה לסונ דסו ססנקור אם
 סכנולס והקסס והחלוס סס מתיז אחר וכך עד אמרו וכמר סכבר סכדל סכנולס

מהקטטה והאלוהים כדבריו וכך עוד אמרו ההבדל כשלם עם בהם לפי מה שזכרנו מורה
 שאינם מסוג אחד שאם היו מסוג אחד לא היה ראוי שיהיה ביניהם זה החלוקה הנכפלת
 אבל היה ראוי שיהיו שניהם שיהיו מתחלפים בשמות ותר לכך ור' חיות ועתה הסך הרב
 אם כן ראוי לנו לעיין איזה מהם יבטל לפי התורה והקבלה כמחברנו ובהם מה
 שמכאן לפיכך בזה הוא כפי משה לפי מה שחזק ומהם וזה לטובו ובעבור שהיה
 יתנות הנבואה אמנם היא בכנסת שהיא שמוין מהשתיקה היתוסה לאל והדברים האלו
 והם המלאכים ואמר עוד וזה לטובו וזכאמר שאלו ההשגות מהם מה שיקרא חלוט ומה
 שיקרא קטטה ומה שיקרא כנבואה עד אמרו וההשגות האחרות גאם לא ראובנו אותה הם
 תפורה שיהיה מהשורשם אבל הכל אם שיהיה במכה עם המחוייב בכל או בחלק שאי
 אפשר שיהיה מהשורשם כזו והמאמר בהם מסוג אחד והדבור במהות החלומי יספיק
 מדבר בהם שם אמנם יתלפנו ברב וכמעט ובראיה היות דעות נפש ממוין אחד רק
 יתלפנו כיון רב למעט וזה החלוקה לא יעשה חלוקה במין כמו שבאר במאמרות. בפאר
 אם כן לדעת סדוק. והנה כמעט כן כל אחר מהדעות שהלפני שהראות אם דעת
 הרב פשה ממין אחד יתבאר זה. שאם היו שני מינים מתחלפים במין לא יהיה האחד
 מהם נודע באחר אבל הנבואה נודעת בחלוט אם כן וראים שהם ממין אחד לא שני
 מינים מתחלפים אולם באור ההקדמות ימשך כן אם ההקדמה הראשונה האומרת
 שאני מינים מתחלפים לא יהיה האחד מהם נודע באחר ובהם למרס תדבקו בכיפא
 אחר כדי שנסובידיעתם באותו הנפול לברזה מבואר לפי שהדברים המתחלפים במין
 הם הפכים כמוהם והשפכים כמוחלט הם אשר הרחוק כיניהם תכלית הרחוק. כמו
 שאמר השילושוק מאמר ראשון משמים ועולם ואם החלוט והנבואה יתדבקו בנושא
 אחד עד שיהיה חלוט ותהיה כנבואה כפח המדמה שהוא הנפול אם כן כבר נמצאו שני
 הפכים בנושא אחד בזמן אחד וזה כעל אם כן ימשך שאינם מתחלפים במין ואם ים
 כיניהם חלוקה לפי שאין כל חלוקה הסך כמוחלט ואם כל הסך כמוחלט יחייב חלוקה
 במין ואולם ההקדמה השנית האומרת שהנבואה הנודעת בחלוט בארם בארם בחלוט
 הדבר בו ויחלוט והנה פולם ומאמרם לל חלוט אחד מהם כנבואה ועוד יראים
 שהם ממין אחד בדעת הרב שאלו היו מפני מינים באלו תאמר שהחלוט הוא מה
 שישלחו הדמיון ושנבואה היא משפע השכל ואין יחס בין המדומה והמוחלט אבל הם
 מתחלפים במין והנה כפיתבאר ששעולות החלוט הנבואי הוא משפע השכל יראה
 שהם ממין אחד עם התחלפותם בשמות ויתר. ואמנם בבאר שהחלוט הוא משפע
 השפע וראים מהחלוט יעקב טכא מהמוטבולות האלמיות מהם פלא ועלם וירוש שהמדם
 אין זה פעלו שאין כטבע הנורות שהמיניות שתהיבם מוטבולות ואם שיהיו שניות
 בקניית המוטבולות. וכבר באר השילושוק בחוס ומחוס מאמר שני שהשגות המדמית
 בחלוט אמנם תהיה כפיניכים העתידים והדמיות שהשגות המוטבולות שפרטיות
 שיתמם בהשגות המועיל או המיוק. ואולם שהשגות העיוניות הכס הוא רק. שיעשה
 זה בהם. והנה כבר יחזק שיהיה זה אפשר גמפי שאשכחו כמכאן מוטבולות רבות
 ויעשו בחלוט בעולות שבותיהם בחכמת הדפואה כיון שאמרן שרופאים ואמנם השגות
 דברים עיוניים כולות שבותיהם כמו זה האופן מהשודיעה אי אפשר שיוחל ל המדומה
 שהוא אמנם יפלא במה שפכה מהחוסים כמו שבאר. בספר הכפס ואם כן תיחזק

187

הַחֲסִידִים אֲשֶׁר עָלָיו וְתִהְיֶה אִם כֵּן הַכִּבּוּד וְהַחֲלוּם מִמֶּנּוּ אֶחָד אֶחָד מִפְּנֵי הַחֲסִידִים
 מֵהַחֲסִידִים וְהָיָה אֲשֶׁר הַשָּׂדֶה הַפּוֹעֵל וְרַע הַמְּלִיטוּף אֵינְנוּם תָּר דְּבָרֵינוּ מִכֹּכֵר הַמֶּדֶה
 מֵהוּא רַחֵם יִשְׁעָהוּ בְּחַלְמוֹת רַבֵּה לְמוֹר מֵתִהִים הַסְּפֵדָה הַסְּכֵלִית כְּחֵלֶם מִשְׁבִּינָה
 מוֹסְכֵלִי הַסְּכֵלִית וְלֹא אֶחָד כְּהַגֵּב בְּמַחֲלָט וְדָרְסוּ דְּבָרֵינוּ בְּעֵינָיו זֶה וְאִין רָחִי
 מִכְּחֵם לְטִעֵנָה הַדָּל בְּזֶה אֶחָד וְזֶה לְפָנָיו אִם הִיא מִדְּרָךְ הַסְּכֵלִי הַפּוֹעֵל סִיבֵעַ לְסֵכֵל
 הַיִּלְחָדִי הַדְּרֵעָה בְּלֹא הַדְּרֵיִם כֹּלֵת מְכֻתִימָם לֹא הִיא בְּרִיךְ לְחֵם בְּקִינִית הַמּוֹסְכֵלִי
 וְהִיא בְּכֵן הַסְּפֵדָה מִסּוּת הַמּוֹשֶׁפֶת לְכַטְלָה מִכּוֹכֵל לְהַסִּיב לְמוֹר מֵהוּא הַדְּרֵיִל
 מֵלֹא יוֹכֵל הָאֵדֶם לְהַסִּיב בְּחֵסִידִים יוֹשֵׁנוּ בְּחֵלֶם הַבּוֹרֵךְ אֶחָד מֵהַמְּלִיטוּף אִם הַסְּפֵדָה מְכֻתִימָה
 הִיוּ מִפְּנֵי הַסְּכֵלִית הַסְּפֵדָה בְּאֵדֶם זֶה הַסְּפֵדָה בְּעֵבֹר מֵהִיא מְקוֹבֵר הַיִּדְעִיָה וְהַסְּפֵדָה
 בְּכַח הַמְּסֵכֵלִי הַמְּחַסְכֵי מִכּוֹ יִשְׁבֵּי הַתְּחַמָּם הַעֲבָדִים הַמּוֹשֶׁפֶתִים וְהַמּוֹדִיקִים כְּדִי מִכּוֹ
 עֲבָנוּ לְרַבֵּר יִקְרָב לָנוּ יוֹמָח בְּכֹל טוֹב וְיִסְתַּדֵּל בְּמֹאזֵי לְעוֹר לִפְנֵי הַכֹּהֵן הַיְהוָה הַסְּפֵדָה
 הַכְּכֹבֶדֶת וְהַסְּפֵדָה הַרְחֹמִית וְזֶה מְבֹרָךְ בְּאֵתֶם הַחֲלוּמֵי אֵרָאֵם מִכֵּעַ וְנִשְׁלַח מֵהַסְּפֵדָה
 וְזֶה הַסְּפֵדָה וְנִבְחָה הַסְּפֵדָה לְהַחֲלוּמֵי מֵהַרְשֵׁב בְּמֵה סִיטְמִיבֵנוּ בְּיָמֵי הַסְּפֵדָה הַמְּסֵה
 בְּסֵכֵלִים כְּדִי מֵלֹא תִפְסֵד וְתִמָּאֵר עַד הַרְשֵׁב עַד בְּאִין דְּרֵיִל בְּרִי וְכֵן כְּאֶמֶר אֲנַחְנוּ
 כִּי בְּאֵדֶם הַחֲכָם כְּעוֹרֵנוּ מִיָּן מִן הַכֹּחַ כֹּחַ הַסְּפֵדָה לְתַכְלִית הַיִּתֵּר מֵלֶם כְּדִי מִסִּיב
 בְּסֵכֵל מֵהַ מֵלֹא יִסְבֵּב כְּחֵם לְכֵר וְכֵן בְּהַסְּפֵדָה בְּאֵתֶת הַדְּרֵעֵי כְּפִי מֵהַ מֵאֵם מֵהַסְּפֵדָה
 עֲלֵינוּ מֵהַסְּכֵלִי הַסְּפֵדָה מוֹסְכֵלִית רְחֹמִית סִיין הַמּוֹשֶׁפֶת כְּדִי לְעֵמֶד עֲלֵיהֶם מְקַבְּרֵה יְדוּ כֵם
 וְלִפִּי הַסְּפֵדָה תִּהְיֶה בְּפִי הַסְּכֵלִי בֵּן יִתְחַלְשׁוּ מִדְּרֵעֵי הַקָּבִיבֵי בְּזֶה הַסְּפֵדָה לְפִי מַעֲלֵתֶם
 כְּכַחֲמָה מִפְּנֵי מִי מִדְּרֵעָה בְּכִבּוּדֵה לִפְנֵי מִי מִדְּרֵעֵהוּ בְּחַלְמוֹת הַבּוֹדִיקִים וְלֹא תַחַת מִיָּן
 אֶחָד רַק סִיטְחֵלְמוּ בְּסִחּוֹת יִתֵּר מֵהַדָּל עֲבָנוּ אֶמֶר מֵאֵיכֵנוּ בְּמַכֵּעַ הַסְּפֵדָה הַמּוֹסְכֵלִית
 הַרְחֹמִית בְּחֵלֶם בְּסִכּוּתֵהֶם רַבֵּה לְנוֹל כְּסִיטְקָה מִסּוּעֵמֶדֵנוּ הַבּוֹרֵךְ מִדְּמִיכּוֹ הַבּוֹרֵכֵינוּ
 בְּהַקְּנֵאת הַמּוֹסְכֵלִי הַיְהוָה אִם הִיא מוֹשֶׁפֶת לְפִי מֵלֹא הַבּוֹרֵךְ הַדְּמִיכּוֹ הַכֹּהֵן הַעֲמֵדֶתֶם
 יִקְוֶה עַל הַרֹב כְּהַסְּפֵדָה וְזֶה לֹא יִתְכַן מֵהִיא בִּי אִם בְּהַקִּיץ וְכֵן וְזֶה כְּסִיטְקָה
 בְּדֵעַת הַדָּל יִם כֹּחַ פְּנִים מֵהַסְּפֵדָה מֵהַסְּפֵדָה מִזְכֵּר עֲבָנוּ יִשְׁוִיבֵנוּ

בְּדָרְסוּ מֵאֶמֶר מִפִּי פֶּרֶק סִיין אִם הַרְחֹמִית הַסְּפֵדָה הַיְהוָה הַיְהוָה מְבִיב
 בְּהַתְּלַמְדוֹת מֵהַ סִיין כֵּן בְּקֶסֶם וְכֵחֵלֶם וְהַסְּפֵדָה מִתְּכַחֲמֵי הַכְּבִיבֵי
 מֵהִיא חֲכָם מֵהַ סִיין כֵּן בְּקֶסֶם וְכֵחֵלֶם וְכֵל כְּבִיבֵי מִזְכֵּר
 לְמֵתֵי אִם וְלִכְעוֹרִים יוֹתֵר מֵהַמְּחַמָּם כְּמִסְכֵלִי וְכֵחֵם
 מְעֻנָּה עֲמוּ לִכֵּן אֶמֶר סוּף דְּבָרֵינוּ טְעֻנָּה מִיָּסוּם
 הַהַבְּדֵל הַסְּפֵדָה מְכֻתִימָם מוֹרֶה סִיין
 הַהַדְּרֵעָה בְּכֵם מְסוּבֵי אֶחָד מֵהֶם
 הִיא מְסוּבֵי אֶחָד לֹא הִיא
 רָחִי מֵהִיו עֲבִיבֵי
 מִתְּחַלְפִים

וְזֶה הַסְּפֵדָה הַדָּל לְאֶמֶר וְלֹא
 יִפּוֹל הַסְּפֵדָה בֵּין מִנֵּי דְּבָרִים מִתְּחַלְפִים
 בְּמִין כֵּלֵל וְאֶחָד מֵהֶם מִיָּסוּעֵרֵנוּ הַחֲלוּם
 וְהַכִּבּוּד

והכנראה לשי הפהית והיתר יראה שאינם מתחלפים במין:

הפרק החמישי

מה שאמ' כזה כמכריע ביניהם ומניח הדעת
הכחות לשי התורה ואקבלה ט"ח מהחלום יבחן
כספי בחיות א"ס על כד הטבע כלומר סתיה
מזד הסבה הטבעית הו' אמד סבה אלהית

אמנם ההנהגה הסבה הטבעית הוא מה שיצויר הכח המדמה בעת הסיכה לבד מה
שתפס ועבר אצלו מתכונת החושים פשרים כמוחסיס בהקיץ והוא שפולה מוחלטת
הפעולת הכח המדמה לכד ויש מוכנ' בודק ויש כוזב ולכל זה כבר נתן הסבה הפילוסוף
שח' ומוחז' שכל עוד טלא' יטרוח הכח הזה ריבה לומר המדמה להתכוון בדברים
המוחסיס ולקבץ הדברים הכפריים ולחכרם אליהם הדין נותן שאומת יותר מה
סיקץ' מזה בעת הדינה ויהיה על דרך ככון נאמתי מה שעתיד להיות וזו היא הסבה
למה יבדקן ה'מוחז' הפתאים והכפריים יותר מחלומות המסבילים וזה המין מהחלום
איכנו אחר מאין הכנראה אבל יתחלפו חלוק' מוחלט' שהו' החלוק' המוכי' ומה המין
אמר הרב רבי לוי בן גרסון והוכיח בדאיות בדורות שאינן המין אחד עם הכנראה
ויורה זה אומרו וא"ס שכל מה שמויעהו הכביא בודק וכל עוד אומר אולם הקסם
והחלום ימנא בהם הכוזב הרב זה מבואר מהמום פנה המין מהחלום כוזב וסוד ירכה
ע"ד כתב וזה לשונו המקבל בכנראה הוא הסבל ההיולאני כמסופלם במוסכלות כמו
פקדס וכו' עד אומרו וזה הסך מה שנמנא בחום פי כבר תמנא זו ההודעה לקצת
הפתאים והכפריים יותר ממה שתמנא להרבה מהמסבילים אמנם החלום הכח
מסכה אלהית הוא פליח ההפגזה לאנשי הסכל' המליים במודות ודעות להודיעם
העתיד להיות כדי שישמרו מהמזיק וישמחו כמושיל ויכינו העור לקרם התועלת ליהם
והנה זו ההודעה תהיה מהמס' יתברך באופנים טובים לשי התחלמות מדרגות האנשי
בקורבה והרחק מהשלמות האומתי וזה שאנשיס סהם חוקי הדקקות בו יתברך יעש
להם באופן שלם והוא בדרך הכנראה וזה גם כן על מדרגת לשי התחלפות הרכקות
ואמר לא תניע להם מדרגה א שתמלס או ההודע להם כזה אאופן ימנא הסם יתברך
בהם כשיסיס להם תקוקות כפשויות לכיון לדברים מה יגיע להם טוב בהם כולת
שיעשו בטוב שהו' ולכרונ' מדברים אחר' יגיע להם רע מאלת' שיסערו ברע שהו'
וזה שאמרן רבתינו וכו'ס לפרכה איך בעל הסם מכיר כנסו ולו' הסבה נמנא קנת
אנשיס מתרחקים מדברים מה ולא יסיע' למה יתרחקו מהם ואחר יתבאר להם שא"ס
לא היו מתרחקים מהם סיה תגיע להם רע וקצת חכמים יתקברו לדברים מה ולא
יבינו למה שתעוררו להתקרב אליהם ואחר התבאר אליהם שהתקרב אליהם סיה
לסייע להם טוב וקמר לא תניע מדרגתם אל שתגום בהם זו המדרגה מסתפקה
הנה חפטר שתהיה ההפגזה בהם כמביא להם עכביינים מבע"פ למרמם מדברים
אחרים רעים מוכנים להם אולכיון אל סיניעו להם טובות משל מה שהיה למרמם
מהרעות כאלו תאמר שא"ס טוב הולך עם סחרי' לרכוב סיה ויכנס קוץ כרגלו באופן
סלא ילך עמהם וזה סיה לטובתו לסימלט מהטביעה בים ועל כיונא כאמר אורך יר'
פי אקפת' ויטוב הסך ותנחמני ומשל מה שהיה לכיון אליהם טובות כאלו תאמר

תאמר סבב התעורר מלפני ללכת כפיירא וככנס לו קוץ ברנלו וזה סיהסצה אף
 סכאך במדינה והגיע לו הכלחות עבומות לא היו מביעות' לוי חם לא היה נסאר בה
 וזה בארו הרל מאמר רביעי פרק חמישי וט מין אחר מהקודעה על כד הספגה והוא
 החלום סוף הקודעה תחיה לטובים על כד הספגה הפרטיות והוא ממוץ אף עם הכבואם
 כמו סאמרנו ועל זה אמר חליהו בחלום חזיון לילה בתעומות עליו מסכב אז יגלה וגו'
 וידוע סוף החלום יבא לרש מזד הדבקות סכרפא כו הספס הסכלו עד סכס
 כעל סכל ונגלה לו כל מה שראוי סיגלה לבעל סכל והוא אמר התחברה לוי הספגה
 האית וספרה כל פעולותיו עב הנמול והעונם וזו הסודעה הנעסית בחלום מפולחת
 מהספגה האלחית כענש לאיום החסיד אחר סכארנו סכפי התחלף מדרגות באכמים
 וכפי התלמדת תחיה יתרן הספגה עליהם ולזה יתחייב ההכרח סתיה הספגתו
 ככביאים עבומה מאד ולפי מדרגתם ככפואה ותסיה הספגתו בטובים ובחסיד' כפי
 חסידותם ויוסרם אחר הספגור סהוא מספס הסכל האלחי וכמסס חלק סליסי פרק
 יב ואס כן אחר סככואה סוף ספס מהסס ית' והחלום סזה תארו ספס ספס
 מהסס יתכרך באמצעות הסכל ססועל על המדמה הנה יראס סככואה והחלום סהוא
 ממוץ אחר רק יתחלמו כסחות יותר וזה סככואה סיתס ספסע על סכה הדבריו ואחכ
 על המדמה והחלום המתולח מהספגה יקיה על סכס סמדמה לכד סיראו לו ססממס
 אותס סעניוכים סעתידיס כאלו סהיגס מהחופיס וראוי סוכפ עם זה ססרסעיס
 עם סיותס סלמי ססכל תעדר מהס אן סספגה מהספגה הן אחר ספסעולותיהס כלתי
 יסרות וזה סמי סיוסלס כמסכלות אס יטס לספעולות המנוגות ככר יוסר כהכרח
 סססאחות והדבקות סהיס לו כסס יתכרך ואמנס סיה זה כן לפי סספסעול' המנוגות
 סס סכה להעדר סססממות ססכל כמסכלות וא הגעת ססרתן סלמות ססכל מזד נטותו
 לתאוות סחמרות וסיות כחות הטף מוסלות עליו וימנעו ססכל סססרתל כ ססלמת
 וגס יסיה סכה לסכח מה סככר סמיג מהעיוכיות וזה סכס להססק הדבקות ססיה לו
 כהספגה האלחית אחר סהספגה תסיה כפי ססגת ססכל ויוסר המעפה והססק זה
 הדבקות מוכנה בתורה כהסתר פכיס כמו סאל' ואככי ססתר ססתר פני ונתן ססכה
 כפי סכה א ארי אחר' והספכה לבו לכטלה סהוא מתחייב ככספו וסוף סכוכה אל חלחיס
 אחריס ואל תקסע עליו מחלום פרעה וככוכד כאכר סחלה סיו גס כן על כד סהספגה
 להטיב ליראיו יו והוסבי סמו סס רניאל ויוסף והכחמס האלחית יודעת לסככ סבות
 מסטוב ל'סרים מה סוקר ססכל האנוסי להסיג אופז זה וככר סססרס מעלת יוסף
 כסכת חלום ספרה ולפי אמרו רבותינו זכרס לכרבע סיוסף וספרה ראו ארת סחלום
 ליוסף כענש ולספרה כמתקדס כדו סיהו יוסף וכית אכיו מוסלחיס על ידו ויכלו
 לסתקיים כרעב מה סלא יתסן זה כו אס מזד סהספגה האלחית כהקדים סדיעס
 לספרה על זה כו סהוא ספליט על סרף ולו סוכלת לפעלות ליוסף כמעלה גדלם זולת
 סתר אגרות מטה בית ססוהר סיוסף אסורס ולו יתכרך כתככו עלילות וכן
 כככוכד נאכר כו החלום חליו כרוב ענין לסריות ספגתו כעס כככר וכיוס
 אחריס בארץ ויקנא לעמו ויחמול עליו וזה סאמר לו רניאל עד די תגדע די סליט
 עילאה על מלכות אכסא ולחף די וכבי יתניכס ואמר לכלסכר ככו כסרתן סכתס

סכתב קדמוס בקיר ועל מאריסמיה סתירומת וגו' ולא להא די כמתק בידים לא סדרת
 יר' מכל מה פאמרו סכבר תמסך אופן מה מהסודעס לרפעיס להודיעס הסנחזו יתברך
 ולתקסס מאכסי רפע ולסכציה לטוכיס באופו סעונס סמסך לרפעיס וכל זה לכבוד סדריק
 אסר יו קורא זמזו המין סוף אומ' ויבא אלדים אל אכימלך כחלום סיליסזון אל לכן וקסס
 על זה וסככס בזה להראות לחדס כמה מעלת סדכקיס בו וסררן זגותו אכסי דמיס וכסי
 מעלת סדריק וסלמותו תסיס פפע ספפע לרפע לכבודו ולסכצלו מרעגו ילכן מבינו
 סכתבכא בלעס לכבוד יסרלל סמתקל' לא היה אלא קוסס ואחר פכעס סתה סכונס סאלסית
 וכלמה סת'ק' ממנו סכבואס וסכ להינות קוסס וסוכיח זל אופת כלעס סקוסס סרגו כחרב
 לא תארן ככבואס כלל כילא כתבכא בעכס רק כמקרה לכבוד יסרלל מהטעס סאמרתי
 למעלה סנה מכלל מה סאמרנו יתבאר ססחלוס סקוף כמסך על פי סססנחס סוף בעכס
 לאהכיו יתברך וסס ככר אסר סתסיס ו' ססודעס לרפעיס כמקרה לסכצלת סססיד כמה :

הפרק הששי

וכבר יוספק כתחלת סענין ויאמר אחר ססנחנו ססלמות
 סאל' ורכקותו סוף סכס להרא' לנ כחלוס זה סמין מהסודעס
 זמס סעניד לסיות מטוב ער רע וכל כמסך לו מרד סספנחס סאלסית ספרטית וידוע סוף
 ססנחזו כסי מעלת המונכח בסלמות אס כן סרפע סלכו רחוק ממנו יתברך או ססר סוף
 לו סלמות איך אסר סיועד לנו זה סמין מהסודעס כחלוס וכסדרס ממנו סכסס אלא אס
 באמר סכבר יביע סדבר בסכותו וכוולת סכותו ויסיס סתיססו אל סכותו סקר זה כמל'
 אלו סתאמר סמפעט ססודעס סוף באיסיס סוף חכס יסיס או סכל אלו ירסכו מן ססמ' סעדר
 בוקן וסקלס כככד וזה גבות וכמעט אס כן באיזה אופן יודע סעניד לרפעיס אול' ססרסיס
 סמר ססנחזו מיתן וארע סל' כתעורר בזה מאמר רביעי פירק ססי זססרן זאמר סז
 ססודעס איכנא להס כז אס על דרך ססנחזו מיכיות ולס לא יפול ספק כז אס יביע להס
 מפי' ו' ססודעס תועלת כמו סלא יפול ספק כמה סיוע לרפעיס סמטכות ער ססנחזו
 סמיכיות : ועוד סכבר ימכא סכרל כסלא כין ו' ססודעס זכין ססודעס סתסיס לטוכיס על
 דרך ססנחזו ספרטית וזה סכבר סתבאר סוף ססודעס סוף סודעס ססל גלזו מכואר סלא
 יביע ממכס סתועלת סמגיב מהסודעס ססלמס אכל אסר סיקרס להס כן ססררן ו'
 ססודעס עכל' : וכסעין כסס מכו' סתרו כלתי מספל וזס כמס דאמנע ססודעס
 סוף תסיס לחסרס ער ססנחזו מיכיות סנס כל זמן סיתבאר סכבר תסיס מרד ססנחזו
 ספרטית כסס סנס יסאר סספק כעינו וסס כמס ססודעס סוף כסרסיס סודעס סרסיס
 כסנודעס ככררי סיות ססודעס ו' סלמה כמל טענתו ארזכס אופן מקימס אולס לכאר על מס
 סאמר ראסכס סוף יסיס מרד ססנחזו סמיכיות כסנכרקיט כמה סכא כחלוס סרעס ר'
 ססוקי סתורס ורן ספך זה אכל מה סיר' מהס סוף ססודעס סיתס כתכלית ססלמ' כסי
 מה סספער לסודיע כמין זה מהסודעס ו'א ועל ספנות סחלוס לסרעס ונו' כז כן סדבר
 נע' יר' סססנות סחלוס לעד כז כן סדבר ונסי יורה סיות מהססנחזו ספרטית זסס אחר מעס
 סאלדים גל' סיות סחלוס בסכס פעמי' בזס אחר זה בליגה אחת מבלי סוס דמין אחר ביניס
 יורה סמתר סאלדים לצסנ' : וס'מכן כתב כסר' ויהי מקץ ו'ל ותועלת סחלוס ססלרס
 סרלס לסרעס סרעכ להסיות לכס לסלמ' גדולס לא יחס זס סרע להסנחזו מיכיות רק
 לסרטיית כמו סאמר וסלמחי אלרס לסכיכס לסוס ונ' הורס סיות סלוח ססנחזו ספרטית
 כמה סאמר אלרס וסורס סיות ססנחזו סרטיית כאלרר וסלמחי ורעס כדכררזס סעל
 ידו סגיב להס סתועלת מרד ססנחזו ספרטית כסלמס דברוס סאחד בדי פיתקיס מוסכס

187

פארן באזען זען הויפערע (התקון) לפי סיוסף הפליט על הארץ וכסכת ארבות ויניע הקיש
 להם מהיסוב מה פלא ועלם וזא למס לכס שארית בארץ הכ' סיג עלם החיות כסבי
 סרעב הגדול הפגיע להם בסבתו מהמחיה והכלכלה זה הסעור סנתפרסס וזא ולהחיל להם
 הג' הורה סכל זה בא מאת האלדים לתכלית יותר ככדד וזה שאין ספק סינוג כניהם סיקומו
 אחריקס למעלה גדולה בדבקותו ית' ויורס זה אופן ההכלה חכשפית להם עתה בספיקרעב
 פעה רב כזה זכו לאנזל לסכע' בסני רעבון אין ספק סנה סורא' לעתיד פסה היו נכול' לזכות
 למעלה יותר מסאר האנס' וזא לפלטה גדולה גדולה במעלה וחסבות יד' מזה היות הלום
 פרעה מהספנה ספרטיות ועוד הר'ל אמר ססוד' או חסרה וכסנעיון כחלום סנה כמבא סכא
 באזען מהסלמות מה סיס בודי וזה ססיה סעבין מתיחס ספרות כחריסס וזריעס וספכל'
 לקצירס ולעבין התבואה וסיות' ככדד' סני רעב וססכע ולא בודע כי באז אל קרבנה ולא
 יודע סככע בארץ ולא כמבא פוס מותר יבטל בענין החלום וזה מלס מורה ססיה או
 ססודעס סלמ' וזכ' יורס סיותו מהספנה סאיסיות לפי סכא סיעד באמתות לא במקרס ואך
 סיודמ' ואמ' במקום אחר סדיא את פרעס לסיות החלום מראסו בדמיון כאלו ססיוג מהחום
 ומה יאמר הרב בענין אבימלך סאמר ויבא אלדים אל אבימלך וגו' וכן כלכן ססמר לך
 ימדכר עס יעקב מטוב עד רע אס יאמר פנה מהספנה סמיוכית לא ייחד כה פוס סרבו
 וואך באבימלך יחד לו ואמ' על אודות סאסס וכלכן מדכר עס יעקב סנה סספנה סמיוכית
 אף סכאמר סיקכלס סדמיון קבול פרגי מיוחד לא אינה סינדרון וקב' מי הנה סמודיע סדכר
 סמיוחד דק סספנה סאלית ואס תסיה כפי ספכל וכו' סאמ' אס בן כסעדר ססלמות לא
 יתמבא או סספנה בסום פניס אס בן אף כמבא'ת כסריוס בפרעס ואבימלך ולכן ודמיהס
 כה סכרא' לי בהתרו הנה ססמבא' אופן סספנה ספרטיות באדס הנה בסני פניס אס
 כעכס אס במקרס כעכס וימסך זה המין מהספנה באכסי סמעלס וססלמות מד
 סקורכס כו יתברך ויודע ססדבקות סאמתי איכנו כייא'ס עיון סתורס ומציתס כמו סאמר
 יא'ו יו אף תירא וואוועכבד וכו' תדכך וכו' ארס ליראס סכמסכת ככחית
 ססלמות ואי סמר סספנה אלא סכל ויודע סכמבא'ת וסספנ' יתבר' להם מה סלא איבן
 זק' אלא ככמס ודעת וכו' ארנו וואוועכבד רמז ליורס ספעלות כמו סאמר רע אף לרי
 אכך ועכדיו ואחר סניהס אמר וכו' תדכך וסאנסיס סימבאו סלמים כנה האופן סס סדכק'
 כו יתברך וסמופנחיס מאתו יתברך לא יוקס פוס דכר רע' וכפי סתחלסס בסלמות קוס
 סתחלף סספנה כהס כמו סאמרנו וכמר תמבא' או סספנה במקרס באכסי רפע לסללת
 קסל סמוכיס או ססיד וזה לפי סאדס ככדד' מוכן למעלה או לסחרון ונתן סלמותו ככח
 וסיה מה סככח אכנס יבא למעל כמוביא מה סיסיס כפעל ויסיה יחס' מה בין סדכר ססיה
 ככח וכן סמוביאו סככח ססוול למעל ססלס סנה סאדס סנתן לו סכל ככח מד' סספכלס
 אסר כו כמופכלות סראסונות סיס להס יחס' מה ספכל סמוביאו מהכח למעל ולכן איבנו
 כמעט מד' זה ססיהס סככר' סיג' או ססוד' על בד סספנח' ספרטיות אחי ססיה בטכע מוכן
 לססנה כססלמו כסלמת סאלכסי אף כי עתה יחסר ממנו תדכך כו' סספנ' מד' סאות'
 סכורס ספכלית כדי סימסך ממנו סטוב סרב לראי אליו וסאנס פסיס כו' ססודעס ססרה
 ולס סוכך לסותרוס וזה ססכרל סעכמי פכין סמסיס ססלס' או ססודעס וכן סמסינה
 סכלתי סלס ססלסס ראה ככרור לא ינטק' לסותר כי ככר סיוסלו אנס סהער כספעס
 רמו' לרע'ת סחלוס כדי סינטרך לואתו סנדק' ססכבתו וכו' או ססודעס בענין מעסך
 ומוס סמיו סוה חלוס פרעס סאנדך ליוסף אסר לסניו מרע'תו כאל לפרעס זה סאופן פ
 סחלום ולסטיכ' לאכיו וכיתו כמו סאמרנו וכן חלוס ככוד' גאכר לרניאססיס סכט עכיו
 וסראופ

והדלילות הפכה להיות כבוד גדול וכל להטוב לישראל העומדים בגלות וכן בארץ ישראל
 ולכן היה זה להם לכבוד אבותינו שלא יאמינו נזק מיר הרשעים וזה בא בחלוט להם רוב
 לומר לאבימלך ולכן מצד אותו הסכל הכתף להם ויחסו זה מי שבאמצעותו תהיה זו הסודות
 והוא הסכל השל על עם סיונו בלתי כולם כשלמות האנושי ולכן בסבת חסרונו בא להם זה
 האומץ מההפגה במקרה ולא כעצם ואם סכר תנוחם להם מצד הנפש המסכלת סתול להם
 מוכנת להפגה כלום המוכן לפתיחה ופתח זה ספק יותר כראוי לרעת התורה מזה
 שהתירו הול כי לא ככה לומר סונו על בד ההפגה המיונית כמו שאלו אחר ההרות סבה
 בה מהפגה גויסות מה שלא יעלה נחף כי ימנע סכנו להתיר כענין פרישה ודומה מה
 יענה בחלוט אבימלך ולכן חכם ההפגה המיונית תודיע לאבימלך סכך מת על האדם
 ולכן מדבר עם יעקב והנה אין בה סוס דבר פריטי ואיפיו ואף תודיע מה שאינו נודע
 לה לא שדעתו כול ואין לו מקום בדרכי התורה שתרשם בכבודו כלי שום ספק שיות טובות
 האדם וענייניו מסודרים מההפגה פריטי ואכסיה מיוחדים בו ההפגה כאול כי חלק יו
 עמו ולפי שחלק הפלמות האוי להקנותו לראוי איו כפי האספר הערומה ההפגה הארית
 להודיע לאויביו הרע השעתך לבח להצילם או הטוב לפי סתולו בהפגה וזה בחלוט וזה
 אמרו בחלוט חיון וגו' וזה החלוט הוא ממין אחד עם הכנאה וזה שפתולו איליו בה באמרו
 כי באחת ידבר א' ע' וכמה חלק שלישי כג' וזה החלוט הוא סככתי הפועלת ההפגה
 הארית הארית והחמרת הפלמות האנושי וסגוריים היחם והקסר והדבקות סכין האדם
 וכיונות ברך והתבלית לממור נפשות הדיוקים עד שפעמו סיחלם האדם מצד הברח
 סחמר להסדר הלכות או לרוע תפניו אם בכמות אם באיכות ויצע עד שפירמות יתואמו
 ממנו אם לו תלך הליו יעטר כערו תקובל עתרתו ונכל החולט אבל זה לא היה תמיר
 וזה אמרו אס יתלך וגו' והמלך הוא הסכל הפלם סהוא המלך האמתי כינו וכין אלו
 אמנם לא יהיה זה תמיר פלם עמו יצרו החטא ויפסק הדבקות לא תהיה השתתם והלכה
 מרוכקת לנצח סהכרה סחמר יסבב המיתם והספסד הקורם לאדם סווא מצד סהיולי ואסילן
 יפלם כראוי לא וכל ממה סיחובו ספסדר הדבק סהיולי אמנם וכל משאר המקרים
 בשלמותו כמו סמכינו ביוקא סכחמר לו כי מת אמה וכאמר לו הכני מוסף על יומך חמם
 עשרה טנה וסכת הכלתו פרסמה הכתוב באמרו סמעתי תפלתך כלו סדכקות מצד הסכל
 יוסר המעשה כמו שאמר זכור בא את אשר סתלכתי לסניך באמת רמו לסלמותו כענין
 ואמרו וכל סלם רמו להסמו כעבודת כוראו והטוב בעיניך עשיתי רמו ליוסר ספעולות
 וסנה הערכות והסמחה סלנו כעסויות סמכות וכענין התורה סווא ססכה כעמולנו לעולם
 סכא כמו סאמר סר סדאי וזה אמרו וכל סלם :

הפרק השביעי

אמנם סתולם סכא סמס' סטכעית וסקסס סס ממין אחד
 ויכונו על הרוב סככה הפועל אותם זה ררכו ישיח כוכים
 זכר כתן סכת זה ספילוסוף בספר סגפס בתאמר ראסן בדמיון ואמר סיתחייב בדמיון
 סיקרה בו הדק וסכוכ כאמר סיה תגושה מהסמו אסר בסעל למה סיקרה כחמם מטסקר
 וכוכ סיס מהאדם סכוכ כרכו וזהו סמוחם וכאמר סיה זה הנה יתחייב סיקרה לדמיון
 מהכוכ וזה סיקרה להס יתיר מטי ססתר המוחסם וכל סכן כאמר רחק סמוחם וסכ בעת
 ססיכה סתיחורו לכח הזה ספעולות סבורות וסדמיוניות וסדמיוניות מהס סתפס מהחוסים
 סחיקץ ויס כן כל חלוט סוה עניינו סווא ספעולת סכס סמדמה ואם אין כל ספעולת סכס
 סמדמה חלוט כמו סאמרנו כסינה וסיכנה ולסיות תכלית סתורה לסלמי האדם כמו סכלות
 וכעניינים ס' סלם בהס סכלו ולסר חיקו סקדברים סדמיוניים ססס מוכעים ספלמות אחר

לא ימאץ אך מעביר כנו וכתו באם קוסם וגו' פלו העביונים כלם הם כאלוים כפסח הדמיון
 גירחוקים מכדקת הסבל והס אחר התעו סקורמים מדרך ישר להיותם כמטכיס אחר הדמיון
 לא מה סיה יבהו הסבל הסך כונת התורה שהיא היתר הסבל וסלמותו כמו סמ' וסיה אס
 סמוע סתמע לקול יו הוא הסבל עס ינשר המעשה לא ההמך אחר הדמיון וסכה אף על
 פי סתמוס אמת סיות לקצת אלו ספעולות סרס ועקר במעונן ומנחם וסכס תעבה לפטי
 ססס סיוורס סכנעכיס בעבורה חולס להיות ישרא מעולה מאומות העולם כנכסיהס חין
 בורך לס לאלו העביונים פלח יצדקתמיד ואס יס לסס ככונס חגרת אמת מה לסס ללכת
 אחרי ססכל כי כמנו סכבדל יסראל מאומות העולם פתורס וכססנחס ראוני סיובדלו ככל
 עכיוכיהס מןלתס וזס סאמר כלעס כסכחס כי לא נחס כיעקב וגו' רובה לומר ססדכריס
 סכורעיס לסס אונס כורעיס לסס מצד כסוסקסס כילא לא ייוחס הורערתם לאל בעצס אונס
 מה סורעו וזס סאלומס ככמו סעת הזס סוא מיוחס סורעתי לסס יתבר' וזס אחרו מה ססעל א
 וז סוא סעלת סכככאס ססיה ספע סמפע מהסס יתכ' כמו סלמרכו וזס סלודות על סכבדל
 סקס ליסראל על אומות העולם כי כגויס סאלס אסר איתס יורסס אל מעניס וגו' אית' לא
 כן כתלך יו מתכס סעקות וסרס כז' רק מעלה מסובחת כבדלת כמין ממנס וסוא לפי
 ססוא סתלתך וסוא אלוידך וסאר סזס כן ראוני סיובדלו ספילו במלכותיהס וככל עכיוכיס
 מאומות העונס וכמו סאמר וכל תלכו כחקית סגויס וכן סוא אלו וסבדיל וזתכס מן העמיס
 וכמו סאמר סרב סרף יא מהלכות עבודה זרס: ודאו סת'ע סאחר סת'תורס סבדיל
 ליסראל מאומות העולם כדענות ומעשה וססנחס כמנו סאמ' כל מיסמךך אחר
 סעכיוכיס וככלל אחר מעונן ומנחם סוכך גרר סתורס ויסככו כסס סתקלס וסאר סכארני
 לנו דול איננו מעונן אחרנו לא כותכי עונות סאומריס עכס סלכות יפס לסתחיל וסכ סמוז'
 ככוככיס ואומריס עכס סלכות טובס ומרמיס כן לבני אדם להטות אותס לרצונס על פי
 סלכטניכות אסור מהתורס והס ככלל לא תעוננו וכן כתב סרב סרף יב מהלכת עז
 וזס לסוני אסור לעונן אף על פי פלח עסס מעסס אלא הוריע אותס הכוכיס סססכליס
 מדמיס ססס דכרי אמת מדברו חכמה וכל סעוסס מעסס מפני סלכטנינות וכיון מלכתנו
 אלו סלכתנו כאותו סעת סקבעו סוכרי סמיס לוקס כנאמר לא תעונכו וסונס אחרתי כן
 למס סראיתי כזמננו רבו להיותס כמטכיס אחר לוי סטטיון ומי יתן ולא יוק' אלו לסס לכרס
 אכל סס ככספיהס ססיתיס רכיס לסקס אחריס לסהגדיל סמס אסר יברת ומי יתן וסחרימו
 ועתה בעונות רוב אלו המדמיס סס מוסרל ער סיהיו סכס לכלל באון יסראל וססארת
 סתורה ולקלל כל כבוד עינכ סאמר כלכס ליתוריס סאומלליס סיודעיס בעכיוכיס
 סללו לפי סחין לקס אונס סלמס פלו סוכססיס כסס ממס לא כתל לאכסי תור סנגל סתעסס
 כסס כמס כי חלק יו ואותות ססמיס לא יעמו רוקס כסס כהיותס עוסוס רכינו עס סיהיה
 סכס סהרגל כזס להטעות סהמון לססכ סוס להסי כלת להרע ולהטיב וסראני סיעכדו מנח
 סכר והס מוטריס ומטויל עס ססססטרלות כסס סבל כמנח וזל כסרף סכזכר כל סמאמין
 סדכריס אלו סס אמת וסכמה אכל סתורה אסרתס סוא מהסכליס אכל סבעלי סכל ידעו
 כי סס תמוס סכמככו כסס אסרי הדעת ומסניזס אחרה תורה כהיוריס על תמיחיה עס
 יו אלוידך ונעט ססרמכין כתב סיס לעכין הני יסוד וסי סתפסס לעיני הרנוי כמס כסרפת
 סוסטו כענין זז הכס סוא כתב סס וזס לסוננו הכס אסרס לך ססס סיסס תנעכל לפטינו ככלל
 סוריס גויס מפכך וסר לך הכססיס וקסמיס בעבור עעסס לך מעלה לתתך עלין על כל
 אומות העולם סקי' כקרבך ככיא ויתן דבריו כפיו ותפמע מהכנו מה יפס א וכל תבטך
 בעתידות לקוסס ומכסס סיקכלו אותס חכוכס וסורי מעלה סקין דכריס

דבריהם אמת ולא יודיעו ככל שרדך אבל הכבואה תודיעהו הפס ית' ולא ככל מרבריהם
 דרכה דבר עד כאן למנונו וכדי שלא נטעה לומר וכוונת הגלות שאין לנו כבואה מותר לכך
 חזר הרב ואמר ואתה חלק חסם וטענתו והם חלק הכובכים וזה טעם ואתה לא בן נתן י'
 לדרך כאשר נתן להם כטעם אשר חלק לך וי' אלדריך אותם לכל העמים יראה מכוונת הרב
 שמי שרדף אחרי עניינים אם בכל עת טיהיה עובר על דברי תורה וכבר פירשם הכביא
 שאין בהם חמם שאמר יקמונו יומי עורך חוכרי סמים והנה הסובר הגדול בטלמיוס הורה
 הטעית שאפשר לישל במה שיספטהו הסובר עד שיחטיא הכונס פלה אחר כספרו ק' דבור ל'
 פלו דבור נט' וזה למנונו אה' בטלמיוס לא תספ'ט על מי שאינו בכאף או מי שהוא רחוק סבוא
 הנה כמנאסאל' ממכו עד תסנה בשל' יהיה סכור ויס' ולא שהוא מוכה חרב חלוא חס תסנה
 בשל' יהיה מוקן ולא כפיט' לז' חס' לא תסנה כו' של' השוקד אותו פקדון ושירם המפרס'
 של זה שלא תמנא ככה המספ'טם הפרס בן הים' ושמת' והחוקן והמוכה בחרב והעסיר
 והספקד ושכיה מפל' מהאים סחוקין ספל' גדול ומלחמו מוס' וסס' כתיבו מוסב' ויזכור' לפכת'
 פליו כל היס' כלו כרי' סיסופס' על החוים ידמו שהוא באחכע הים וכן עשה ויהי' סמוכס'
 אהל סחויס ססוי' רכב יס' הורו עד כאן' וזה אכלי' סיה' עס' מה סופ' על המדמה בעת'
 שיהיה סלפ' עמי' הים ירס' לו שהוא עומד במים ויתקרב ויתקרב לו זה בסכה סבעת' סיה' סיה'
 יאחזו' קור' ולזה יבייר' מה שלא ראה בסקי' כמו סמ' בסנה' ויקיפה' ולכן אפי' איה' סהחלוס'
 והקס' סס' מתי' אחד ססניהס' מפ'ל' דמיון' וכן ססס' סרובו' מפ'ל' דמיון' ולכן בדיק'
 האל' סרס' כמה סאל' ססכס' חסר' וכוט' מדרך' האמת' והנה בין המדמה והמופל' הפרס'
 יתרון' כיתרון' האור' מהס'ך' וסמורה' תוהיר' מנטות' אחרי' דמיון' כמו סאלמר' ולא תתורן'
 אחרי' לככס' ואמר' והתברך' כלככו' לאחר' סלס' וקיה' לז' ואמר' ססכס'ך' מזה' ויהי' סכלי' ס'
 וספרד' ספלמות' ככס' המסכלת' כסכת' המדמה' וזה אחר' למען' ספות' הדנה' סוף' סנפס'
 המדמה' סיה' דסנה' בסמן' סמוחסי' ראס' וקרא' כמח' לנפס' סמסכלת' סכמח' לאלריס'
 ויהי' ספות' מענין' סן' טסס' ולפי' סוס' סכה' לסעדר' ספלמות' סחארס' אה' לא יאכה' וי' סלוח'
 לו' מזה' יתב' כמה גדול' עובס' נספת' אחר' דמיון' ועליו' אחר' ארס' נוט' מדרך' ססכל' סהוא'
 סדרך' היסר' לפני' אים' וסיה' תכו' דרכו' לפי' מה' סנירס' סמד' איז' סס' סכלית' תכו' עת'
 וזה יהי' לרבר' בלה' וזה אחר' כקל' רפ' אים' ינוח' כלומר' כספס'ס' וז' סנטיה' סהיא' סתכו' ע'
 תכו' יהי' אותו' סוקוס' סכו' סכלית' וז' סתכו' ע' סהיא' סמנוס' סקוס' סמתים' וסכס' סריס'
 סזמ' כן' סכלת' רפ' אים' זה' ענינו' ולרעתי' סנכר' או' סמת' רפ' אים' לז' סיה' סמכה' לחנוט'
 סמתים' על' ידי' סרופ' אים' וכז' סתבארס' סמנוה' מה' סחלוס' ססוא' א' סככו'ס' ואי' סוכדל'
 סמנה' במין' והכר' סעיני' ככאר' סמס'ך' דברי'נו' ונמוכ' לסס' וכאל' סאלר' ספתי' סססכלה'
 וסעיני' סס' סכמית' והסע'ט' סעיני' לפי' סבסכס'ס' ויכס' ססכל' כבית' סהלך' ויכיר' אותו'
 סאלר' ויכס' סאלרס' כסער' סיכל' סהלך' אס' ירבה' לרא' סכני' סהלך' ואחר' כך' יכס' מבית' לבית'
 עד' ויכס' כחדר' סהלך' וכמו' סאלר' סרס' וזה' למנונו' לעולם' ויכס' ארס' סכני' סתמים' להורות'
 לכו' ססדר' סכריכה' לארס' בסע'ט' סכמיות' וכי' סוא' בריך' סילמוד' יודע' סחלה' סכמת'
 סלמוד'ס' וסכמת' ססכע' והס' סמכוונת' כסני' סתמים' ואחר' כך' יעיני' כאלסיות' וזה' אחר'
 ואחר' כך' יתסלל' וכבר' נתן' לנו' סרס' רכיבו' מה' סכ' מיימון' וזכו' לברכה' חמס' סכות'
 סמוכנות' סארס' לסתוח' סעיני' כאלסיות' והנה' לפי' סחארס' מטיב' סססכלה' כסכת' סחויס'
 והמוחסי' וסכלו' סוא' ססועל' כסורית' דמיוני' וסמנה' אות'ס' מתי' סחסר' א' מתי' סות'
 סלס' אס' כן' יסטרך' כתחלת' למוד' סתיה' סתחלת' מתי' סדכריס' ססס' מוחסי' יותר'
 וסס' סדכריס' סטכעיים' ואחר' כך' כלמודיות' ואחר' כך' כאלסיות' אמת'

אחכס למו סהלמודי ישער סמרחקים המופשטים מהמר והמנין וסנה סמכין וסנה סמכין
 מה כנסת במוסבלות טראסוכות לכן אמר ה"ס סכרין טיטיה סלמוד תחלה סלמודיות וכיסק
 גם סואבי סקטיחה סס תעויל מחד סככמה סטכטית כח"ס ולפי סססכל יסטיט סדכר
 סרביני סקורה ומומקרו ויסיכס סורה סוללת ער ססמוסכל סויגנו מהות סדכר סנמכיל
 סוזן לנספס לזה אמר סני סתחיס סד אלא סימא סעור סני סתחיס סססעור וסאמה ססכלי
 סוזן נרת סססכלס וזה מכוחר בעכמו זה סרצה סמח"ל סזורה לתועלן נלהו סקמתפלל
 סרוך לסתיה סתלתו סלמה ומקובלת סיכנס בסכלו סני סתח"ו וסס ססכלי עולס סולגלי
 וסחר סך יתפלל לי לכוני לא למלך ועלג סחון לסס וכלת וסס אסמרו סמכיות רק לי
 סמחוייב סמכיות ססליט סכל ולסי סאלו סעכוייכוס כחכויס סרסת ססכל ומכורת סעיון
 אמר סעור סני סתחיס ענה די ספירוס סמח"ל:

הפרק השמיני

בתיס סאחד סמרי בלו וססני דוהכי בלו ס"ל סול סיתו סל ארס עם אסנו וכניו סמתעסק
 בו סכרכי סחמר לסרנסס לחס לפי סטק ויתחלמו סהכנסת זה סכית סאכ"ל סיס מי סיסתעסק
 וכסכה מינוע סכ"ו ויפגזל אכיו סאמו וסמור סין פסע ויס מי סיחך ככו במכנות ויס מי
 ס"ס כסס לתרבות רעה סכית ססני בלו רוחני יכנס בו סארס לתפלל לכוורו וסול סכ"ל
 סית סכנסת ואלו סכתיס סס כנגד סזוף וסנספ סקכוס סול סארס כן סכוז אלו סכני
 סתיס וססדר בססכמתס סול סלמות סארס וזה סארס בסנס סול בסר סוכרס לולקחת ית
 מהדכרס סממרייס סככרתי ססס סמוכנות ויתר סדכרס סכרביס לוכיונו וכן יכטרך
 לקיוס נפסו לרכיל עעיוני וסס סמוין סראסון מהקיוס ופלס כמין סראסון מהכית וססני
 בסני ולפי ספניסס סאחד טוכוס וסאחד ופלס בסני בסני סככניס סכוכיס סמטיכיס זה
 לזה לכן אמר סכל מי סיס לו כית סכנסת כעירו (אינו כנסס סס נקרא סכן רע כאלו יסמר
 סכל סרוך אכרי סקכוייכוס סמדומיס וענוכ סרוכחי ססס סלמות סנס לתת סטוב לטעו
 מהדכרס סממרייס כי בסמה סמן חלקו ומכלו כריסס זהו סכקרא סכן רע סלך יריגיס
 סכסרן נפסו וכו סעדרס ססלמות סאנוסי אכל יתחק מכו בבית סלמותה כאלו סיס
 כית סמכונע וככא סירנעלמי מסכ"ל לזה כל מי סאיכו כנסס ככית סכנסת כעולס סוזן אינו
 ככנס לעלס סכא ומסעסס סכבי סעיס יתחלכו רבי סכנס כפס רבי אספיא א"ל כ"ל
 סמתפלל ככית סכנסת כאלו מקריב מכה טורס ומסעסס ככר יכיוני כני יסרל א"ל
 סמכס בלו טהור כית"ו ירחה מכונת ירוס"ל מי סכית סכנסת רמו לסלמו סאנוסי ולכן
 אמר סמוי סלך יכנס כול לא יכנס לעולס סכא סעולס סכא יוסב ככסת זה סלמות סעל
 סמאר סכנס " וזו אפסר מכלתי סרחיב סדרוס סוזן כדי סלך כמנע טוב מכעלנו
 וסמר סררס כקרא עולס קטן לרמות סעולס חלו וזה אל אחר סמאר
 כעלי חיס ליונו כעל סכל מורכב מונעיס רכיס וככר גלה סרבוה ססוד סכסל"ל יעיון
 כרכיו כי כורו כרחה אור וסחר סררס נמסל לעולס ראו ססנהגות סיה סכנסת
 סעולס ככללו וככר כמכא כעולס סכל"ל עסר ספירות מכויעות אמו כן כמכא כעולס
 ססרטי עסר כמות מכויעות אמו ס חוסיס סכ"י וסס סככניס ופס סככל"ל סעסיר
 יסיח קדס כך כסרו סו וסול ססכל קדוס יסמר לו וכנס ססנלג"ס יתחייכו מסככליס כן
 יתחייכו סעולו וסנתנועו כארס ככסת לו סכחו וססכל סול סמויסרס ולכן כלס יתנועעו
 כארס סלס לתכלית ססכל כסס סיתנועעו סנרמיס לתכלית סמוקס ססול סככל ולכן
 אמר סלמס כמסור על זה ככל דרכך רע סענו וכנסת סכל סוטכ בענין סארס וכמתו
 כמכא

מצאן הסכל הוא הסכל המעוטף בטליתו ככה שהוא מקום כנוס הצורות מוחם ויבדיל והוא
 שמסטיב טוב לבדה שאינה פחותה מ' כמא' וכרמיון זה הסכל ה' בעולם הכללי הוא ענות
 אור כסלמה ומפיע כדכה לבדה הכללית ע' סוף דבר ספקרונה מיהיה בפחות מעשרה
 וע' אמר אלוים כבכ בעדית אל' וע' אמרו ז' סהקבה נראה למטה ככ' מעוטף בטליתו
 וקורא ז' מדות וס' מחכמי הקבלה מי יביין סהסמיות י' וכסם סכל ספס הכחכות תלו'
 כ' בן קל טפע הרף וטוכו תלו' בסכל שהוא ה' ועל כן בזה סמי לומר לסמו ה' להורות על
 תכלית מה שאפשר להביע בו מן המציאות לעדות מן המציאות שהוא הכל' והכה הסכל
 להיותו עם הכטה וס' הספכה נקשרת עם הצורה הדמיונו והוא יפטיט אות' הצורה המקריבס
 ויטיבס צורות כוללות ואז יפטיט אס כן יקרא המדמה כה' ספמה יסכו כסאות קבוץ הצורות
 בהתאספס וסכססתס בו ויסיטידוס המאמר כן כל מי סיס לו כה' בעירו שהוא גוף האדם
 כה' עיר קטנה ואינו ככנס לסם להתפלל ולהסכיל כדי סיסלס ע' מה סססינו סח סיס מן
 הסי' אחר סהמוס קודס למוסכל כטכ' סהסכלה זה נקרא סכן רע ר' חסר וקראסו סכן
 לפי ססכל הסי' ולחי עם היותו כמא' בגוף ק' מ' מעורב בו אז נקשר בו הקשר המציאות
 לבד לא הקשר ערוכ בסכן הקרוכ למציאות סכנו ואס לא יתערב בו וכבר ידעת מהו
 פערוב האתי' שהוא סטכע הדברים המתערבים היולי סלהס אחר ונוסא בורת הערוכ
 ולכן לא ימא' בו אלא בורה אחת ולא עוד אלא סגורס לו ולכניו גלות סוף לך גלות כגלות
 פכסס סכסרה מהסלמות מלבד היתועלת הנמסך מנגלה סמאמר והוא סהסדתלות סתמידי
 הצריך לאדם לעשות כתפלה סמקום הקביעות הראוי לה הוא ככה' סהיא רמז לעיב סהוא
 סאמתי לאדם כה' אפרי וספי ביתך והעכל לסקוד על דלתות התפלה יוס יוס נקרא סכן
 רע פידוע פרות הקדס פורה באדם באמצעות הסגות הסלמות והוא סנקרא סכינה אס כן
 כל סמתרחק מהסלמו' מהסדתל בעבודה האמתית היא התפלה נקרא סכן רע סהסכן רע
 אינו סם על רע סכנו ואינו סוסס ומקסיד כלל ממנו כן האיוס סהסר אינו סם על כבוד
 הסכל סהוא סכנו ולא יחוס ר' כבוד קונו ולכן כח לו סלא נברא וכמסת סבת אמרו וענין
 דומה לזה ספי מלאכי השרת מלוין לאדם בערב סבת אחד טוב ואחד רע וכסבא סם ומא'
 בר דלוק ומטה מוצעת וסלחן ערוך מלאך טוב אומר יסי דצין סתהא לסבת אחרת כך ומלאך
 רע עונה בעל כרה אמן וכבר באר לנו הרב סתוף סם מלאך וכי הוא כאמר על הכה
 וערב סבת הוא העולם הזה וסבא רומה לסבת כמנ' סאמר מוזמר סיר ליוס ססבת לעולם
 סכלו סבתו כנו מנוחה סכאסר בערב סבת ינטרך האדם לסכין מאלכו אסר ואכל כסבת
 כדכתיב והיה ביום סססי וסכינו אסר יביאו כן בעולם סזה צריך האדם להכין מאלכ סססס
 כרי סתזכה לסעורת עולם סכא וסכר הדלוק סוא כר י' כסמ' אדם' וזה ססלחן אסר
 לפי י' וס' מכוחר בעכמו :

תם המאמר סספי סכה לאל

המאמר השביעי והוא נחלק לדרוסיס הדרוסיס הראשון ונחלק לספרקיס *

הפרק הראשון

אמר רב חסדא מאי דכתיב אוהב י' פערי ציון אוהב י'
 סערוס ססכיונו' כסלכס מכל כתי כנסיות וכתי מדרסות
 והיינו דרבי ישיא בר אחי דאמר סמיס דעולא תיוס סכרכ כית סמקדס קין לו להכה אז
 ארכב

ארבע אמות של הלכה : להיות מחק הפלם לאהוב הדברים השלמים ולסנוא החסדים
 סדרמה יאהב הדומה וכל עוד סינבל השלמות ויתסף תרבה האהבה בדומה לו ואף על פי
 שאין לו לא אהבה ולא סנאה ולא סוס השעלות ממה שיתפעל האדם הוא לסרך האין במה
 שהוא לפמוע דבר תורה ודבריו סמרכרי ברוח הקדש כמו שחלו יסמחי' כמעט ולא פתיה
 פמחתי יתברך והאכנה ממין סמחתינו כי אלנו השעלות לנו ולויתברך אין לו סוס השעלות
 ופניו הליטה ולסיות בין מקום מוכן לקבל הספע שלחי יותר מאשר מקומות הייסוב אחר
 שהוא יתברך אהבנו יותר מכל שאר מסכנות יעקב שהוא הסבה בקיום שאר המסכנות
 ובאמצעותו יקבלו הספע ובעל המאמר עשה בין מלפון הדיבי לך זיוס וזה אל שפריס
 סמזיונים בהלכה והס הדברים השיוונים סהס מזיוונים בסכל סבה ויכך ויובדל האדם
 מוולתו והוא התכלית הסרבה באדם כמו שאמר כי אס בזאת יתהלל המתהלל בסכל וגו'
 לקודס סכניע לך הענין כפי הראוי ברין סתבין הפוכ' כמלת הלכה שהוא המחות בענין זה
 והסעריס סמזיוניכס סס מסינבל והין ראוי סכעין כמסינבל הסבר קודס סכרע מהות
 עממותו הנה כדירותות סכנינו בסרק אמרו אסר דבר י' בוד משה דבר י' ו' הלכ' ביד מסס
 וס תלמוד ואמרינן כמלה בסרק ככו העיר תכא דבו אליסו כל ססנה הלכות ככל יוס
 מוכטנו סהוא כן העולם הכא סכאמר הליכות עולם לנו אל תקרי הליכות א' הלכות יראס
 מאלו המאמריס סספלות האכניס תלנו בהלכות אחר שאמר סכל ססוכס אותס מוכטנו לנו
 סהוא כן העולם הכא והעולם הכא רמו לפלותות סכססות בעולם הרוחי וססנתס מסודר
 יתברך כמו שאמרו רבתינו ז' העולם הכא אין בו לא אכילה וכו' וכמו שאמר הרב בסרק
 סלק לכן בסכנות זה הענין ראוי סכקדיס הקדמה קטנה וסילא : דע ר' י' סתנועס
 האדם כססנת הפלותות הראוי בעולם הזה כרי פיוס התכלית האחרון
 במסלה להלך דרך מה לתכלית בואו אל מקום מה מכיון וכססך באותה סהליכה וכאסר לא
 יכא האדם למקום סכנינו בואו אלא באמצעות התנועה אסר על סדרך המכיל אותו א המקום
 סמכוקס כן לא יניע לפלותות אלא באותס השכיונים סכאותיס להסינבל ולזה כקראו אלנו
 השכיונים דרכס כמו שאמר והלכות כדרכיו ססמדות הטובות סס דרך סודרע סהדרך כס
 להסינבל סלמות סכסס סהוא סהלכות האחרון וכמו שאמרנו מה הוא רחוס וכו' סהתכלית
 סכרכה כקבועת הדרכיס סהלה להניע אל סהדמות לככד ידוע ספלותות סככד הוא
 כהסכלה ומעשה כמו שאמר כי אילוי עופס ססר ומספס וגו' ואס כן ברין סכתדמה אליו
 כענין ומעשה היסר וסס אי אסר הלל כהתנועע עמכנו באותס סדרכיס ססס אמנעייס
 להסינבל סהליות סהליות סססנעס זאלו סתנועות יקראו סליכות או הלכות ועל זה אמר
 כל ססוכס הלכו מוכטנו לנו סהוא כן העולם סכא ולפי סכר לכ סהל' רע מכערונו והקרו'
 סמזיונים ומנעוהו ספלותותו לסטותו מדרך סיסר אחר סמוחם ברין סיסכס סעמיס רבות
 להרעיל טכע סנוף וססוי להליכס בדרך הטוב כמרעיל כסמה להוליכ' כיוסר כמתג וססן
 עדין לבלוס כן סהיס סססן חייס יסכס ויסלס כמדות הטובות ונינן סמוסכלות עדיסוכ
 סמדומה מוסכל והסנוף מורג' לכן אמר כל ססוכס סלכות וירצה לומר כל סמתמיד ללכת
 ולהתנועע באותס סהלכות רובה לומר סתנועות סכריכות להסינבל ספלותות מוכטנו לנו
 סהוא כן העולם ככא ואמ' מוכטנו לפי סככר אמת לנו זה סכסיון ומה סהזכיון סכסיון כסעל
 אין בו סוס ססן ולהיח' זה המאמר לדכיו אליהו לסיות ספורסס מאליסו סיותו חי מנג'
 עפס ואס סתגרה תחיס סנוף המת בטכענו כל סכן סתחיס סכסס סאין מטכעה לקבל
 ססססר ואס ככר תקפל כסס סרסע סאפוסס והסכדון אל לפי זה יתב' ססתנועס סכעסית

לא ידע להשיגהם למנות הנפשו תקרא הלכה כלמאכס' ז' וכן תמכה תנועת העיון לכד' ונא' הלכות ירדנו שביע' מיני תנועות נחש' עיון ומעשה ואחדם היום זה כן לפי שהדבר החשוב שהיה בתכלית החשיבות הוא אשר מדרשו לקנות בו המעלה אשר תתאחר בו בלא מעולם ובלא מעשה והנהדרך העלה הראשונה ואולם מה שחזן מזה מהדברים החשובים ז' כלל בשם תהי' מי שיש בהדבר שהוא ממין המעלה הסלמה שיהיה בתכלית במעשה אחד לכד' וזהו הם הדברים הקרובים הדבר החשוב במחולט והקורבה מעלתם מן העלה בחלטות ואחם מי שיש בו המעלה במעש' דברים ומחם מה שאי אפשר בהם זו המעלה לא במעשים מועטים ולא ברבים אבל אפשר בהם לקנות מה שהוא מסוגה במעשים מועטים וזה יהיה בהכרח לחי' מש' שנייכו חס' למעלת הדבר הנקבה וכבודו או למעוט המעלה הנקנית ודחקה מהמעלה הסלמה ומחם מה שהדבר ממין זו המעלה ז' אשר תשגב כמיעוטם במעשים מועטים וזה המין לא ימנע בו דבר ממעשה בעלי המעלות והנה קצת דברים יצאו למעלה הסלמה במעשה ח' וקצתם אי אפשר להשיג לזו המעלה אבל אפשר בו להשיג אל מעלות רבות מנינה במעשים רבים עד ש' ש' עמדו לסס' רוב המעלות מקום הם שאכד' מהם תחיות המעלה וזהו ענין האדם עם הדברים שהם יותר נכבדים ממנו ואשר הם נכבדים כמחולט מהאדם שבי' שאי אפשר בו שיקנה המעלה הסלמה הנסס' לו קנין מעלות רבות ממין המעלה וקצת הדברים איז בהם שיקנו מחלה המעלות שהם ממין המעלה הסלמה כי הם מעלות מועטים ומעשים מועטים וזהו ענין בהנבחה עם האדם במש' הסי' לוסף בשמים והעולם במאמר פני במבוקם החמישי ולכן כאמר אבחנו שאחר ספוסתם תנועת הגרמים להשיג' מעלה הקרובה מהמעלה הסלמה וכזו התנועה ישיגו שלמותם ההסכל הנכדל החשוך להם כן השמה התנועה באדם בהתנועעו לעיון הפוריי והמעשה בדי' שייג' שלמותו שהוא תכליתו ומזה הכד' כתרמה לעליונים בהיות תנועתו נוטה לספוט' הסלמו' בהם וכסס' שתנועתם בלתי נפסקת כך תנועתם הסכלה בסלם בלתי נפסקת ולזו אחר תלמידי חכמים איז להם מנוחה לא בעהו' ולה' בעהכ' לא בעהו' לפי שדורכו להשיג' שלמותם וכל עוד שתחוק תנועתם יתוסף שלמותם כמזוקני ישראל כל עוד שמוקנין דעתם כוסף בהם וכזו' ואם בעה' הכה נפסס' החפונה תשכיל כמו ש' סכיל רשכל הנכדל תמיד שאז בלה בשל' הגמור ואיז בהם סוס' כח חמרי' ואם יס' בה בחל' הסכיל מהסוד' הרחבי' מה שלא היה להם בלתי בעהו' וזהו הנרצה כאז' עתיד הקבה לעשות מחול' וכו' וכל ח' אחד מראשו כלככעו וכל זה שלמות חמס' יומן מתנועת שלמות האיש' הדורכו' איז נוקדת' הלכה כמט' וזה דעה בעל הערוך שפירם הלכות דבר שהלך ונא' מקדס ועד סוף או סוף א' מת' להלכו' בו:

הפרק השבי'

ואחר שבארנו הנרצה במלת הלכס' רחוי נספדס' מה הם הפערים המצוינים בה' ואז' הפערים המצוינים הם הסכלות הנבחרות החשימות האדם שלם בשל' שכאמר ימנע בכח' ובנבחי' מדרגות הנסוכות' זו מן או חסרות כן באופן ההסכלה יס' מוסכלות למעלה המוסכלות אחרות כזן תאמר שמוסכל' שלמות מעלה בסכה ממוסכל' הטבעיות וכן מוסכל' החלשיות מעוליס' מכלם שהעיון בתדרי' האל וחזק' ירוחק ממנו ומה ענין התארים שמיחסי' לו וכן הדברים בכריחתו מה שכרח' ובתא' הנהגתו לעולם ואיך הסגחתו לזולתו וענין רבוכו וספגתו והסגתו ויריעתו ככל מה שירעו' וענין הנכוחה ומעלותיה וענין סמותו יתברך המודיע על אחד ואם הם סמות רבים אז כלם עבוינים עמוקים ומשלימים האדם ביריעתו אותם פני האסור לו להשיג' מהם והם הנקראים פת' באמת' והם הפערים המצוינים כתנועת

סגנות הפלמות וזה אמרו פשרים המצוינים בהלכה מהם יתברך אלהים וזו ס' רעם וסוף
 הכרזה המתקרב אלנו וזו ס' סכלס הוא סקכף המרוחק וכפי ששור החכמה והסכלות
 וזו ס' סרפן והקפף במס' וכתב שר פ' ס' חלק ראשון וזה לסונו כל אשר התב' לך במופת
 סלילת דבר שיחשב מצוינותו לנס יתברך מהנו תקרב חלני המרנה בלי ספק וז' הסני' הור
 חכמים קרובים חלני מהור וחמרים כתבלת הדרוהק לח פים לנס מקיס יקרב לו היר' וירחק
 ממנו כמו ס' חכמו הסכלים הנה התבחר לך הדרך שתלך בה ותקרב חלניו חס תרצה עכל'
 הנה שירם הרב סהסנה בעכנינים האשים בחמתות הוא הדרך הישר להסתקרב חלני
 והסכלות כזה הוא דרך חיל המתרחק ממנו ואל הלה הסעדים כיון המסורר בחומריו סוף
 פשרים ראסיכס וכדו פתעלס ביד המשיין הכונה הו בסלמות כפרס המזמור בלו על
 פדו סהמדר על ענין הסגת שלמות האדם ותבעתו בזס והוא הסיר פליו אומרים הלויים
 במקדס כיוס סה' סהור ראסון כמעלה להור' לחדס חיקי יסיב פלמותו כשהול לזכות לעולם
 סבא סבו המוכחה סהור המקול לנס סהסכלת וסס יכחו יגישי כח סגופ' ונססקה התגועס
 הצריכס כהסגת הפלמו כדי לזכות מהכח לפועל ואס יס הסכלס חרות חיה כריכס תגועס
 כזו כמס ולסות התכלית מהדבר הוא המוכח מאחר סספות לזו סוס' ונאמר מזמור סיר
 נחס כזו סהמזמור לח חמר סיר חלף מזמור לכד ונמר לרדו מזמור ולא חמר מזמור לרדו
 לסירות סהסרס כזר ריי עז הפלמו לסי פלח נתן לו כפעל אכל כמסך בהדרנה והוא המזיח
 מן הכח כמס סיפקס וסיב מהמוחס ולסי סהמחס קודס למסכל כטכע לזו הקריס רדו
 למזמור והתחיל לבאר הסקדמס הצריכס לכל מקס סלמות לרעתס והוא סיס לעולם
 במז' מחוייב סהזיחל כמס' יסודי סודונו ועמוד סכמות לרדס סיס פס מצוי ראסון וזס
 ליו סארץ ואמרו ומלואה להנרוע סוף הריקות כמז' ואמס סיתס זו הסקדמס צריכס
 למתחילים להסיב סלמות לרעתס לפי ססוף תכלית סכמות והתכלית ראיני סידוע ראסון
 במחסכס לפועל ואס סוף אחרון כמעס' ולסיותו יתברך הוא סטוב סלמתי הככסף אכל
 הכל לכז ראוני סידוע לכל מציותו סמזס הצדיכטפו סלכס' לרעתו וידרס' סכמל העיני'
 המזרות מציותו בסלמות ונמר תבל ווסכו כס על מקומות הייסוב וסרס סכלס כמז' ח'
 חממח' א' מחוייב סהזיות סלח קנה סהזיות מזולת והוא המקס סהזיחל לכל סכמז' יס
 וזס אמרו ליו סארץ וסס יזרס על ח וכו סהזיות כמס' וסרס סכס כקיום סיוסכיס
 במקומות הייסוב סזו הקיום כמסך ממנו יתברך ומכוננו ונמר כי הוא עלי ימס' סרס'
 עלמר מטכע מים לכסות סארץ וסס יתבר' מהחדס סע ולס הקדס מים מהטמס העליון
 לקיום סכמז' כמס סלמר יקוה סונו וג' ואס כן הוא יס' על ימס ססס סיסוד המימי
 סמכע' לסיות סוף תחת אותס סמ' לז עליס' וז' יורה כונת המוכן ונחדס' ולס' סהזיות
 סכס לתועלת סהמ' וכעלו חיים כמס סהסרס מתועלתס חמר ועל סררות יכונס'
 ולסי סתכלית סעולם הוה סוף סלס סר' בכלס ארס כמס סהמר ותהרסו מעט מלרס'
 לכן סתחיל ממנו ולהרות הצריכו לו בהסגת סלמות וז' מי ועלה כהר יו' סה
 סתעלות סכס סהסגת סמוכנות ועליות סכל לרבו ר' רחמים להסכיל סעליוס כמס'
 להר גבוה ותלול ססלסר סהר סוף סמקס סכס' מסלר מקומות סארץ כן זו סהסגה גבוהה
 מסלר סהסגות וכסס סעומד בהר ירחה ספלים ממנו ונס סעליוס' סוף חספר רחותס
 אלה כעמוד כן כן בעליות סכל להר סעיון ירחה וכו' כר' חס' חמתות מה סוף חספר
 רחותס כז' לז וז' כמסלס סהסגה כדברים חלס להר יו' סזו סהר חמר חלדים לסכת כ'
 כבי ארס גס כני חיס וכסס סוף חספר לעלות להר סהר סגכיס וק חמר סעמל וטורה ספיי
 ליות סעליוס מנגרל לקותס הצריכס אקר כטכעס סירדס כמס סגופס סהמריס

החמורים שצדק יסודם ויסמי סחוף קל בטבע ובריא המוב בעמל מועט ויסיב עלות
בשר וסכה למעלה ויסמי סחוף ככד תגועת הביץ ואף כי אולי רועמו ויגד לנו לעלות אש
מנד סתמי ככד או קוצר כסומתו לרוע האברים הרותניים ואלה לא ויכלו לעלות לשר דק
בקוסי גדול וכחוז רב-בן יתחלפו מדרגת האנשים בהסגת הסלמות העליון ועליך לבחון
המשל ואי תייעלה כהר וי' ולפי פים מי סיזכה לעלות לשר וכפל ממכו רב מיוסר הדעות
זה המצפה ולא יזכה לקום כסוד פירס ולהתערוך בתענוב הכפסיו לכן אמר ומי יקום במקום
קדשו וקתחיל להנרות התארים הכריכים להמצא בעולם הזה והס' סכו מהס כריכו לססיב
סלמות בהסכלה העיונית וסנים מהס להסיב ההסארות הכפסיו אולם סנים הרסאסוים
סס סלמות המדות וכקין המשפס (ואי כקו כפס) וסלמות העיון ואמות המופת בכל מה
סכא עליו המופת וזה אמרו ובר לכב בילכ ולכ ילקחו במקומות רכיום מקס ההסכלס
והעיון כמו חס לכב גס לילכ וכז אולם ססנים סאחרוכים הכריכים להסיב סתכלות
סאחרון בעולם הכא אימי סכל דעונוי אמתיו איז כהס כפתל ועקס כדי סיסוך מהס דבר
בטל ולפי סאי אספר לאל' ס' מבא כתאר כך מפוס למוד בעולם רק מהלמוד והעיון כתרס
סאלסית לכן יחייב סיסה מאכסו סערה סהיא סמל' מת סארס בדעות ונתגת ידיעס
כמה סלא יספיקו דרכי סחקירה וזה אמרו אסר לא כסא לסאז כפסו כלומר לדבר כטל
וכלתי מסכים עם האמת כפס עיונו כגוז הכופרים הססססו ותחיית המתים וחדים העולם
סאלו ואס יססכו במקום חכמים לאימכו מכבי עולם סכא סחלקס כחיים הכפסיוס ואינס
ראויים לקום במקום הקדס סהחכמים סדעותיהס מפוסמת כאלו סעקרים יאמר סכבר
כסאז לסוף כפסס וסכמה מל להס ואמנס הכ' סוף סכרו לאיס סהמלך ספץ ביקרו כעיהס
לא יעסס סעבל מוכנה ימסך ממכונח' להס (סלא יסביע יברו ליעסות חק' ולדבר על יז
תיעס וזה אמרו ולא כסכע למרמה כלומר לא ססביע יברו לדבר מרמה רק ליעסות הטוב
בעיניו וקראו סמס' תלים כסעולות סדעות אכסי דמים ומרמס סאיך לך רמאי גדול
מרמאות הארס לעצמו ואיך לך רוכח גדול כסורב כפסו ועל זה אמר אכסי דמים ומרמה לא
יחנ' ימיהס וגז אי יהיס סירוש אמרו ולא כסכע למרמה סלא יחלל סס' סמים כסכועת סוף
ומרמה אכל סכועת אמתית ורמז כסאמרנו ולא כסכע למרמה סלא סתף העליונים עס
הסתוכים לססע סקר ולסון רמיה סיס כזה מההרסיה כסלמות מה סלא יעלס כמו סאמרנו
דיל כסכונס פרק איז דורסין אמר להס רבי עקיבא סזירו כסעביעו אכל אכבי סיס סטור
אל תאמרומס מים סכן כתוב דוכר סקר' לא יכזן לבגד עיני סלרעתי קל ארכיעה ככנסו
לסררס קול לסררס סכררים סהייהיס וסחכמה סאלהית סהפנייה סמעטס כס ענפס רופס
גדול כסלמות סאכסו ולזה נאמר כמי סקכרס ידו להסיב ככמו אלק סעכיונים כז וזמא
סניץ וכסגע וכמי סהכיס כסלונף מה ססס ככז ענזי סניץ ומת אונס מי סהכין סעניץ
ל'אמתו כאמר סככנס כסלונס יזכא כסלונס וסוף רבי עקיבא ול'זא כסעביעו אכל אכל אכבי סיס
סור רמז כסכבי סיס לחמר סגלגלים כמו סנותה סתורה כססן להכיל לרמותס אכבים כמו
סאמר וסאכבים תחייה על סמות כני יסר' אל סנים עפר מסממתס ואמר פים לפי ססס
ככרלים כמין עס חמר סיסודיות כמו סהסיס ככרל מפאר אכבים (ואמר סטור מנד בורתס
סכלתי כעסקת מהס מנד' הרת סהסכיות סכערר מהס ונקיות המרכס סכלתי מנד' כאת
עמיהס ולכן הגרס ספמימי' בלתי ממיר בורתו לעולם יסתסק עמס' כי איז כז סהרר דבר
סיחיהס על זה כמטכע סהול' ואמנס סזורה כסאמרנו אל תאמר מים מים סלתי
ממרים בורתס ויסססו כרס אחר כרס כמו ססוף סעכין כחמר סספל סיס כז אופ' לקבל
בל הגרות וקרא מים הוי' אסר בחמר לקבל סנורס כמו המים קלי סקבלס לאוי כרס

פירמנו

8

הרפואה כס וקלי העצב וכן החמר הספל קל העצב לזרות אבל פוסט צורה ולוכס צורה
ולזה נמשל טבעו לטבע המים וירוש פכל עוד סיהיה הגסס דבק בחיים היה יותר חמתי
בשמירת התמונה ולהיות הגלגלים והכוכבים הם היותר דקקים בחיים מהשמים לזה היו
שומרי צורתם ומתכותם ככל עת החצאים ולא יבססו בצורה אחרת להמיר כבודם כוללתם
בחמר הספל שלמי מהיה היולי דק מכל הצורות היה מוכן לקבל פלס אן אחר וזו וכל אשר
צביעה הצורה בהיולי הצורה סיהיה טכונה לקבל צורה אחרת לפי מהיה התחלה מטות
לכל הצורות הנמצאות ומוכנת לבאות אן אחר סור א :

הפרק השלישי

דש שלמי בר החמר הראשון לא ימצא ערום מקדקקים
סכלתי מוגבלים רובה לומר מבואות סמרחקים סג פסס
הארך ורחב וגובה הכלתי מוגבלים אבל סס לקוחים כמחלט כלי בחינת סעור מוגבל אבל
לקיחת סהתפססות לנדדיום סהלס פסס סצורס הגסמית המתפתלת לכל הצורות העצמיות
טיכסלו סצורת והגמול יסאר ואס הגבלתי תאכד לא תאכד בצורה הגסמית המוחלטת סחס
כן היה נמצא גסס מלא גסס ומרחק מלא מרחק וזה נמצע כנמצע היותו מלא דבר כמחלט
לפי דעת הפילוסוף והנה סיתה הצורה הגסמית מתפכת ובאס אן אחר סור אן על סהיולי
הא' כענין הצורות הגסמיות והוא לא יפסס לעולם הצורס הגסמית המוחלטת ואס יפסיד
גבול הרחקים ויקבל אחר כמו ספסטי צורה מיכית ויקבל אחרת והוא ספסד לנצדרת
וסניס לחלה ככר ידעת גדר המרחק סהוא כל מה סיהיה בן מני תכליות בפעל או בכח
בלתי כסגסות ואססר הרמז אל צדו ומדרכו סיהסב בו גס כן תכליות ממיז אותס סתכליות
אס כקודס ואס קו ואס פסח והנה בצורה הגסמית היה גסס וכמינית גסס מה כי בה נתעבס
והיס מה סהוא ולפי סזה כנוסא קבל תחלס סמרחקים סיקבלו סהתחלק סיס רביס ככה כי
אס לא סיס בעל מרחקים לא סיס מקבל יחד הצורות סמתחלסות כחססר ולא סצורות
סמתחלסות כמיז רצוני כחלקים מתחלקים ולזה אמר סאס נמצהת ככאן צורה לא תקבל
סגדל וקטון וסחלוק ולא תתן אותו וסיה הצורה ססמיתית סכבדלת סנה כראס סהנוסא
לזו הצורה מתחלפת לראסו וללא ימצאו כו המרחקים לא אחר חול בצורה העצמית מחייב
עליו סיון הצורות חלות כנוסא סזה באמצעות המרחקים כלומר מלא יהיו פחות כגסמיס
וסארן להס סיולי וקבל סצורות באמצעות המרחקים ולא סהוא אחד בפעל רביס ככה וארץ
להס ססך וזה כלו מחייב אסיות צורתס פועלות פעל כלתי מכולס והליד סזה סהגראווס
סחלו בלתי סוויס ולא כפסדיס ואין להס כנוסא מקבל המרחקים המוגבלים קבלה ראסונה
וסינו צורתס מתחלקות כסתחלק כנוסאס ולמה סהיס כראס מענין הגרמיס סיותס מקבל
סמרחקי וסיס אי אססר כס סיקבלו סמרחקי המוגבלו מפני צורתס ולא סיקבלו צורתס
באמצעות המרחקים הכלתי מוגבלים כמו הענין בצורות סהנות ופסדות סוא מחייב
סיקבלו אותס על סתאר סלא יחייב ממנו סיהינו צורתס סהנות כפסדות והוא סיהיס סיולס
מקבל המרחקים כעצמותו לא באמצעות צורתו ולא יקבל צורתס באמצעות מרחקים
כו בכח רצוני מוגבלים כמו סהוא הענין במרחקים סכחמר הראשון עס צורות סחמר סז
אבל סיון המרחקים סכיסוד ססמיתיי סגולה ססגולותיו ולמה ססת לזו סהגרמיס סצורותס
חלות כנוסאס סככה לא יחלקו כהחלק כנוסאס וסיהס כזה סהס לא יחלו כנוסאס סיהיס
יחד מה ססס מתחלקות סתבאר סהצורות סחלו אין להס עמידס כנוסא אבל סס כבדלות
בהכירא וככלל למה ססתבאר פעל הגרס סזה ססוא נכחי סתבאר מענין צורתו סיהיה בלתי
עומדת כנוסא וסכוסא פסוט כלתי מורכב מחמר וכורס לפי סחלו סיה כן סיה סוה כפסד
סזה קס סיוני כן סיהיה תהותו סצורות ואס סיהינו כהס חמר וזה ואס סיון סהמר

חמורים חיים בעצמותם אינם חיים בחיות ע"כ כונת ב"ד בדרושים הטבעיים במא"ל בעצם
הגלגל והכריות לזה הדעת מה שראה מפרטי ארסטו בכל הנהגה נפטר ואם היו הערמיות הם
צורות בחמורים הנהגה אמנם יקנו הכחות משני צורות ככלתי חמורים וזה מא"ל אין ענין לו
לפי שהנהגה תחייב סוף סוף בטבעו להיות נכחי יקנה הכחות מולדתו וזה סוף מה שהיה לא
יסוב נכחי לפי שהנהגה יש בו כח על ההפסד והנכחי אין לנו ואם כן יהיה הכחות כהנהגה
מקביל לעצמו ולא יהיה הדבר הפכי לעצמו " אמנם אכחזו כאמר לדעת התורה
שהיה יסוב נכחי משני צדדים אם מחד עלתו ואם מחד עלתו ואם מחד עלתו ואם מחד עלתו
מחד עלתו ואחר סתמין והעולם כברא תאין ברצון האלפי כבר אספר להסמיך מהרצון
האלפי הכחות לפי שהיא נפטר בטבעו ולזה כאמר שאם לא הוה אדם כבר היה אספר
לו לחיות לבדו וכוונתו פתח דמ"ב אולם הפילוסוף המאמין בקדמות ואין לו רצון בדברים
יקשה לזה ואם מחד עלתו ועלתו אחר סידענו מסכות ההפסד הוא שהעדר הדבק בחמר
והספיקות הנמצא לדבר הנהגה אם ימצא עצם כברא תאין כודכר יחייב לטבעו ההפסד כבר
אספר לו יסוב נכחי ואף בכל נפש בעלת תכלית מחד מה שהיה נפש הנהגה כבר אספר בו
השכל הכלתי מכלה מחד עלתו והוא לו כו בעצמו הספיקות וזה מא"ל הרב פרק ראשון
במדרש וזו המצוי הנהגה אף שהשכל אדון כל הארץ והוא שמכיון שהשכל בכה סוף לו קץ
ותכלית בכה סוף לו הספק מחגלגל סובב תמיד ואף אספר פסוק בלא מסבב והוא יתברך
מסבב אותו בלא יד וכלא גוף הנהגה באמרו בכה סוף לו קץ ותכלית רמז למפע השכל בן
להקנות ההשארות והכחות ובהאמרנו בכה סוף להפסד הנפש ספקה הנאותה המצויה
בנפש הזה סוף לו סבות יחייבוהו תלמות והפסדו מחדו ואם הוא כתי מחד מה שהיה נפש
אחר סוף כן אספר הנשמות המורכבים מהספיקות סתמם סבה להעדר צורתם ואין צורתם
גם כן כפאר סבורות וזה מאמר ר"ע לתאמרנו מים רמז במים הראשונים להעדר סמיות
הצורה ובמים הספיקות להעדר סמיות בין צורתם לצורת אלן הספיקות וכבר באר לנו ה"ש
הספרים שיש בין אלן הספיקות לברייתם בפרק שני ממדע ואמר ומתם בראשית סתם מחובר
מגולם וצורה אבל אינם מתגביר מנוף לנפש ומצורה לצורה כראשון לא צורתם קבועה ככלל
לעולם ואינם משתנים כראשון וזה הגלגלים והכוכבים סבה ואין גולמן כפאר גולמי ולא
צורתם כפאר צורה וכי יראה סיות דעת הרב סוף דעת ב"ד סוף ירצה שהנפש הסמיות
מורכב מחומר וצורה מה סוף כן דעת ב"ד כמ"ס ועוד ספר ב"ד סבור כנושא צורתם א. היא
השכל סתם כמ"ס אבל צורתם קבועה כש לעולם וכי יסבור שהצורות האלה אין להם
עמידה כנושא אבל הם ככלל כמ"ס לפי שהם כשהיו תלות בכל הנושא ולא היו מתחלקות
בשתחלקן הנהגה אין להם עמידה כנושא לפי שהצורות סתם עומדות כנושא להם לא תהיה
סצורה סתם יתנועע היא סצורה סתם יתנועע וכל צורה כזה התאר תנועע כדי שתכלול
כצורה אחת הנהגה תנועתה כלל אחר שהיא אמנם תנועע בסתנועע וזהו מה שהביענו
לסוף סבורות הנשמות הסמיות אינם עומדות כנושא להם לפי שהם יהיו תנועתם
מכללות:

הפרק הרביעי

ולדעתו סקרה לכה בדרושים אגב חורפא סתמא וזה
סוף סתמא סגורית סתם הסמיות סתם נפשו סוף ב
צורה בחמר על הסתמא כנושא לה לא יחייב מזה מה קחייב ב"ד סוף סתמא סגורית סתמא
כנושא להם לא תהיה סגורה וכי הנהגה כנוע על סתם בחיות באחת מהצורות הכלתי
מתחלקת כשתחלק הנושא הכפ"ל יאמר סתם כנושא כל סתם עמידה כו סתמית סגורה
סגורית כנושא אחר תנועע בסתנועע והנהגה תנועע כדי שתכלול באחרת ותהיה

139

תחילת התבונה מכללה אבל הגרם הסמימי חיץ נזרנו מתחלקת בהתחלקו ותבונתו בלתי
 נפסקת הוליד מזה שאין נזרנו עומדת בנושא ודע שפתי או הבחיכות בטלות אם הראשונה
 הנה הכנסה בחל הוא צור' עומדת בנושא ובלתי מתחלקת בהתחלק בנושא ואמנם תחלק
 הצורה העומדת בנושא באשר יהיה הילולי הנושא והצורה אחד וכדרך זה תהיה צורה מוגזת
 או מקרית ותהיה בה בגוף וכל בחי' גופיית תחלק בהתחלק הנושא אמנם כשם הגרם אינה בה
 בגוף ואם הגוף שלה בנושא ולזה לא תתחלק בהתחלקו כמו שלא תתחלק נפש האדם וזה ידוע
 בעצמו חלום הבחיכה הסכית יתבאר בשולש גס כן במה סכמ' הסצורה העומדת בנושא
 סתביכה לקבל צורה אחרת הם ערוכ הבבת הצורות הטבעיות סקצתם ויכונו לקצת כמו
 סכמ' הסצור' סכומחת סכנה למרבית והמרבית סכנה למרבית אמנם בצור' הסתכליות
 כשם בארש סהי' הצורה הסתכליות לו לא יחל' סהי' הכנה לקבל צורה אחרת אחר סהי'
 סתכליותית האחרונ' לו ואמנם ויכונו לזם הצורה המוגזת מפני הספכיות הסכמ' בה סתוא
 סכס' לספסד הסכמ'אות רצוני הספכיות הסכמ' בצורות חלום סכה לספסד סדכריוס הככס
 הגרמיס סהי' צורתם הסתכליותית לא תביכס לקבל צורה אחרת אף שאין בשבמות חמרס כח
 לא במ' ואמנם מט' סתהיה סתבועה מכלה ככר בארה הרב ססכת סתבועה סככחית
 הסכמ' בו אמנם בא הצד הסככל לא מצדו סהי' בעצמו מכלה הכח אחר סכל סכח' הנסמול
 הס' הסתכלית וזהה אם סיון כד' שאין להם עמידה בנושא שאין להם ערוכ עם הנושא כדק'
 כזה סצור' דעת הרב אבל יראה ממנו שאין זה דעתו שהוא אמר למעלה אם סהי' סהמר
 כאמר כסתוף או סהי' סחמריס כסתום וכ' הורה סהוא יסכס מתני הדי'ות לומר שאין
 להס חמר וצורה יחד כסאר הגופ' רצוני סומ'א בו כח מתחלק בהתחלקו כמו סומ'א בארש
 או סיתבועה מחלק סהוא בו וז' כמח' כעצם הגלגל וז' ואמנם כאמר בסמיס סהס כעלי
 גסס מצד הסתוקה הסכמ'ת כס והתבועה כמקום והסתוקה אחר כגסס סהס אמנם היא
 משני סהוא גסס סמימי חי' בעצמותו מסתק' בעצמותו ולא מפני כח בו מתחלק בהתחלקו
 לפי שאין סהי' גסס' וכאמר בו סהוא התבועה משני סהתחלק הסככלת סכנו
 לא מפני הסתחלק הוא חלק בו וכענין זהה כאמר בו סהוא חי' התבועה משני סהי' כהלק
 ממנו לא היה מסכיל בעצמותו וזהה כמו הארש כזה וזה סארש הוא מסכיל כהלק בו וכ' הוח
 חי' מסתוקה ומתבועה כמקום וככלל למה סהתבאר פשל הגרם סהוא ככחי' הסכ' מענין
 צורתו סהי' בלתי עומדת בנושא וסנוסאה פשוט בלתי מורכב ממחר וצורה לפי סאלו סהי'
 זה כן סהי' סהס כפסד וכ' הכך רואה סכר' יברה מהסיה הגרם מורכב מורכב ממחר וצורה
 ויחמר סזה סהמר הוא כמבוא כפשל וספכל הסככל סהו בצור' לו הסקלונגו הססאר'ו סהתמיד
 והתבועה סהתמדת ואם כמבוא כדכריו סמיס לגלגל כפס סהוא חל כטכע הגרם סמימיס
 וז' כסס מחוייב סתהי' סתחלת הגרם היא מסוב כססס לכד' וסתהי' אחר כטכע כסכוב
 סהי' התבועה המיוחדת לכפס במה סהי' כפס עוד אמר יראה סצורות הגרמיס סמימיס
 ובפרט הגרם הרחוק המקיף סהס אחר כפס וזה מפני סתסוקה סתבא כס וסהכעה ומצד
 סכל והי' סצורה ספסוטת הראשונ' סהי' כס סחי' סמימי' מחוכר מחכ' ועמתכועה אחר
 בהסך סכנין ככל' סככאן וזה סהוא כראה סהמניע כהלונגו מחוכר מעני' מניעים כססס
 והסתוקה סהסתוקת מחיץ המכיעה לכפס ולכן סהמתבועה כס ימבא מורכב בלתי פסוט
 ואם כן הגרם סמימי' כמו סהמר לו סצורה הסככלת והוא חמר כמבוא כפשל ולכן אין כפס
 מי סידמה כחמר חל' סהוא חמר קיים לקבל הצורה ולזה סהי' סס' הנושא כס יוער וספס'
 מסס סהמר וסיה ססס סהמר סככאן וקרא חמר מפני סהוא ככח סצורה סהחזרת כו
 וקרא נושא מפני סהוא יקיים סצורה וסיה חלק סהמורכב ממנו וסצורה ססס גלה דעתו

וביפרושהו ההבדל פ"ס בין החמר הזה לחמר הספל וסוף שהחמר הספל חי משני הצדדים
 וזה אינו כן אבל יקנה התנועה התמידית משני הצדדים והוא חי בעצמו וכן החמר הספל
 צורתו חלק מהמורכב והגורם אין צורתו חלק ממכולו וזה יקרא מתנועע ממש עמו לפי
 שאם יתנועע בחלק ממנו והיה בלתי מתנועע בעצמותו והרוב לפי הכרחה מדבריו סוף
 חב"י כן שהגלגל מורכב מחמר וצורה הוא כפי הגלגל על סמפו הוא חלק ממנו וכן אמר
 במד' וזו אמנם היות הגלגל בעל כפיס הוא מבוחר עם ההסתכלות וכן עד אמרו אבל ענין
 שחלף מתנועעו המקומית מורה על היותו כו' שהגלגל חי ויתנועע כלי טק עב' ולא יקשה
 לרוב מט' כב' שהמתנועע בחלק ממנו אינו מתנועע ממש עמו שהרי טק' כזה הבדל
 ואם היתה התנועה בלה כמסתת' חכפס הגלגל ידק' כד' בדבריו אבל כבר צוה הרב מזה
 ואמר ואמנם הפנים הד' כו' עד אמרו טק' שיהיה זה המנוע' לכד' וכו' אמר לכדו' להורות
 הכח הנכדל המקנה לו הספירות והתנועעות הנכח' וזה כלו' בארתי וכו' שרי וכהשתקתו
 הנקרא אור' שבינים ואין צורך להזכיר הכח מה שזכר טס' חלף סוף אמר סב' ירבה שהכפס
 והספל והנכדל בגלגל הם א' כמאמר' בהמאמר והרוב יבין פ"ס מה הרבה והנה לפי פדשת
 כו' הוא ספולס קדמון וכי אין יכולת בלה לפניות הדברים מטעם' לכן ברח מהחית לברס'
 חמר וצורה ואמר מט' כד' שיוכל לקיים הכחות' כן אמנם לנו המאמרים בחדום העולם
 כבר אפשר לקנות היות ספירות' מזה הנכח' כפי היות השלם הבלתי מורכב כלל
 כמו הגורם ספירות' ככליות השלמות מאמר הגרמי' כפי כו' אראה פניו' מעשה אכבעותו
 להורות על שלמותם כפי כליות' כתיוב' באכבע' אלהים זה ארבעו בדריס' זה טעם' העיון
 וצמקו כאחז' בסבך האריות והא הקצור בו והפניחה בו טעם' לטעות האדם מדרך הישר
 ולהטותו לטק' כפי דובר ספרים לא יבין לנגד עיניו וי' ונחתי כדרך אמת ואין וזו' אף
 ולא כבע' למרמס' ולפי שהאיש המתאר במעלת השלמות בחשיבות' כך הוא היותו כוסף
 טוב על זולתו מחאכפ' מזה היות הטבע האין מבין כולל' ויא' ברכה מאתי' וענין ברכה
 תוספת טובה ואין כך טובה כשלמות הנאכל מהס' ולזה באמר באברהם וסיה ברכה ולפי
 שנספ' ברכה הנסדרת מגוף השלם היא הנקשרת וכוסעת' תפועת' עולמי' אמר וצדקה מארי
 יפעו ויחס' זה לצדקה לפי שתת' השלמות הראוי לכל דבר כפי חקו' והכנתו יקרא צדק' ואמר
 וצדקה היתה לנו וכן אמר באברהם כפנת' כסר על הזרע' וזמיון לפי' המבטתו על לפי
 ושהוא דבר ראוי בחק' הפועל השלם לתת' לכל' כמצא' השלמות הראוי לו לקבל' טעם' לא
 יעשה כולל כפי ארון הטבע ולפי שראוי מאתו ית' לתת' זרע' לאברהם אף שהאמין לו יתברך
 כוללת חות' ויחס' לזכר' שאין צד' ללאול' את' או מנעת' לפועל' החסוב בתכלית' החשיבות
 אס' ומתך ממנו דכ' ראוי וחשוב' שכן דרבו' לא יחליפנו ולא ימיר' אתו טוב כרע' ולפי שתכלית
 החייית' השלם האדם השלם כולל' וצדק' יסוד' עולם' לאו זה דור דריס' וכו' כלומר האים' הזה
 שתאמרנו' הדור הדריס' אותו' ללמוד ממנו וללכת' בדרכיו' והמקסי' פניו' לטעום' חכמתו
 כול' הם מקסי' פניו' יעק' סלה' יר' שלמה סהיה יעקב' שלם כעיון' ומשפ' כל' טוב' יעק' שלם
 ואף' שלם כעיון' סלה' כתריתו' וכן נתפרסם' מעצולותיו' שאין' וחקר' בייסוב' המדיני' ותקן
 עיונו' הראוי' לשלם' עד שחמסכו' ממנו' יב' סבטים' כפרים' כ"ב' מזלות' השמים' עד שהול' ממנו
 ספירות' וחקו' ככסוף' הכבוד' וכן ראוי לכל' פ"ס להצמיח' מוצא' התכלית' לעיון' ולסיות' כל שרי
 כפשו' קרם' הלולים' לוי' לכל' שמקסי' השלם' הזה' כול' המקסי' פניו' יעקב' לקנות' הספירות
 והפניות' וזו' שלם' או כפרם' שיהיה' מוכן' הכתוב' דור' יעקב' זה דורסיו' מקסי' פניו' שלם'
 וככה המאמר' ליש' להסיון' השלמו' האנושי' כדור' יעקב' לפי' שהוא' האב' השלם' כפי' וזו' יעקב'
 אדם' עש' יוסב' אלהים' כלומר' פ"ס' בהכנת' תקונו' בייסוב' המדיני' בהכנת' שלמה' ויפ' גם
 באהל' העיון' והשכלם' עד שהסליות' כפשו' כראוי' וזו' אלהים' לטון' רבים' ולפי' שיעקב' נקרא'
 ופרא' ואקחנו' וכאין' ידכו' נקראים' וסוף' על סמו' והכונה' כמלת' ישרא' מי' שהוא' ישר' עס' א'

201

והוא מי שהסגל לתת חקו לנגוף וכפסל לזי יחס המבקשים לדרך עץ החיים לדרור יעקב באמת
 פירושי הפסל הנזכר בחלום הם המבקשים גורמים פני יעקב לסורות להם חוזה הדרך יסבב
 אור כדי סיהו קיומים סלה ואמר לדרומים הנזכר הרוב להפיק הפלמות הנפשו כמורה להם
 התאר וההדרגה הראויה לאדם עץ והוא סוף סכלו תחלה לעיון בחכמות ובהשגל הצריכה
 להקדימם קודם סייס המוסכלות השליות וכלל שאו פשרו ראסיס סלומר שאו לפשרו
 ראסיס וספערס ככר בארנו סהס פשרי הספעה והספלה סכס וכנס האדם בסכלו עד
 יסקוף ויראו ממיום עדי סינל ידיעת סהל ומלאכו ותאריו כפי מה שאפשר לאדם לספוב
 נסס ססומות השליות סלא וכנס בס רק מי סהררוב כפסו תחלה באותם הפערים ואחכ יכנס
 ספרו ודר לטרקליון עד סוכה לחנות כנועס יו ולענין זו סהדרגה אחר הרב חל סה ולל
 צרו לאר סלה ירוס לזו סעינן סעננס סככר מתחלת סהספס מכלתי סיטייל ענמו ככחנר
 וכדעות וכן כתב פסק לך ולל ואתה יודע סא העכייס נקסרס קכסס בקצתס וסוף סאיף
 כמיצה וולת ספי ומעסו כסל והס כל מה סכללה אותה סמיצה מכלעדיו ואין דרך לספוב
 אלה ממשיו והס סמורס על מציאותו ית ועל מה סבריך סיאמן בו דגלו סייחייכ לו או
 יסלל ממנו השרקה הכס באר הרב סאיף דרך להסנת סעכייס השליות ססלל
 כהדרגת הנל ולל שאו פשרו ראסיס כס אולס חו והספאן פתחי עולס רמן למס
 ספיל סהידיעה חגעת לנו סהסוחסות והס הנקראו פתחי עולס וכלו יודירס ויאמר סיתנו
 יורחיכו מקוס חליתס כדי סיכנסו בהס סמעיניס ועלל כלסון בנוי והספאן ולפי סככר
 יתעלה סעינן מכר סהסכלה מציאות למציאות סמהמציאו סמוחסי יתק למציאו סדמויני
 נוסדמויני למוסכל סאמרנו סינסכל סדבר ראסו סוף ספספת סהרות סכחמר מוחמרסס
 ניסס להס אחר בלתי מציאותו סלולל סכספאו מלסון סתכסאות והסרוממות ולפי סתכלית
 סתכמות וסדיעול סוף לדיעת האמת סמאחלט והאמתי סככת לכלל חלך סככור סמוז
 הידיע יוסף סככור האמתי למסכל ולא ידוס עד סיכין סככר יתרכ עמו וסס סתכלית
 האחר ען סאיף סהכלה ססחרכה וזו פרי סחכמולוץ ימצא כולס תאר קונן כולס סככרובי
 אקדס סר סחי לו סכסח וסלל כולס חתי יו לריך תירא לרבות תלוסי סססלמו הזה כלס
 כקנה אחר סקי קס רכס והרגל רכחור סעס אחרת ואמר סאו פערס ועל אמכס באר תחלה
 סדבר סמונב לנו ממנו ית סחו ואמר מי הנל זה חלך סככור אחר מי כלסון כסתר להו וית
 מוסתו כסתר מציף כל סמעיניס כולס כו נח ירחי סהרס ואמר דהליות מציאותו ככלות
 לעיני כל חו תכלית סהגלות עד סלל יבחי סחו פוס כמנל לחוק סרואתו וזה סתקנו כמטכס
 סכרכה באו כלסון כמנל חק כלסון כסתר כלסו סה חק וזה סתקנו להרס סעיניס
 יסיננס סמעיניכו כחכמות סרחינו וכסדר ממנו ית סה ססנו ית סחיוב סמכיל וזה יו סירס
 על חיוב סמציאות סב ססוף בלתי ססננה וזל ענו סמלה זו תורה על סתוקף סב יכלתו
 וזל וכוור סה ססוף ית קרמן וזל פסס חחרת יו סה סספו ספניה כסיס לסלק מעלי סס
 סרע סמונב סהגרס חו סאר סמקרו וזל ככור מלחל סהכלס סמכנז ומרוח מעל סדכקי
 והכוסיס כו כל כוק כקרא ככור מלחל ולפי ססוף ית יכול לסלק סכוק סיסיבוהו סמלחל
 סמוניו לארס כקאיס מלחל כסלקו חיוב סכוק סרחי לימך לייסלס מוכלת ככר ית סמסרס
 כלס כו יו כלסס ועל ואמר סאו פשרי פסס חחרת כלס אמכס אחר וסאו לו והספאן ססוף
 סהקל וסוף ככור והסכה סולפי סיפ עכייס מוסכליס סס כרות לא סיו כחמר י כלל לא
 כענין סככלתס להפסיטס מחמרס לפי סאיף להס יחס עס סהמר ומסיון סכל ימכס
 מוסטטס ויסכילס כפי מה סימנל בענמו מכר ססוף סכל כפעל ואין כרכיס סתכסאות
 מכר סככלת סהרס אותס כעכייס סטכעיס והמוחפס כו סס מרומיס מכר מעלתס
 כמציאות והס סככליס סככליס ועל סלו אחר וסאו פתחי עולס ולפי סמציאות או סככליס

דפטר מצד עצמו מחייב מצד עלתם אה' ויבא מלך הכבוד שהוא מחייב המציאו' שהעושר
 והכבוד למכירו והוא מושל בכל ולפי סבה גיע האדם למעלה עליונה או דל הפנת הכבודים
 יגיעו לו הכבוד הפכלי האמתי ויעתק ממנה לתכלית האמתי וכשתקמו ממנו תארי הטמנות
 גואות זו תאר אליו לכן אמר מ' זה מלך הכבוד ולא אמר מ' הוא לשורות על משלת הפנת
 והספרים שים בין הספרה הראשונה לזו סבה אמר הוא לשורות שעריון הוא רחוק ממכונת
 וכו' אמר מ' זה לשורות על הקורבה והדבקות כמ' וכו' ודבק ולפי כפון ההסנה בין האדם
 הממלה שלו יתברך על כל וכו' יסבילם כאופן היותו מס' וכו' ומוח סדר יהיו כנח' וכו' אריום
 לבן אמר י' זכאות הוא מלך הכבוד שלה והספר האמרי המציאו' וכפ' של המזמור והתבאר
 הסוכה סעעניכוס סעניכוס הצרכים בהפנת הפלמות קקראו טערים ולהיותם חלוקי
 המדרגות שים מושכל משובח מאחר לזה העיון כדברים האריום כק' טערים המציאו' בהלכה
 ושם הוא הכותם סוף יותר מכל מפכנות יעקב סאלו כספדים נאו כפחים והדומה יאסב
 הדומה ולפי שהיו עשה כדבר אמנם תגיע ותפלא כפינו לו סודע מסכותו והסכות ס' ד'
 כמו שמוכר כפמ' מאמר ס' לכן אמר מיום שכתוב בה' אין לו אלא ד' אמות של הלכה
 ס' ויום טכח' ט' כשתק' הלמוד הנפסע מצד המפכת הכבוא' ואין לכו אף הלמוד שיתבטו
 החקירה וקרא אמות טמנות סה' ופערו הדבר ומדדו את תבכיתו ומתו' אמנם אין כל
 מציין חוקר בארבע סכות שהלמודי ל' יעיון בסכה החזרית ולא האלפי יעיון מצד היותם
 חזרית רק כמצי' הנמצא בהם הוא כמצי' וטעבי יעיון בכלם בעצם ואמנם להיות
 המוח קודם המושכל בלמוד ושם המושכל קודם כמציאו' והדברים הטעביים רובם מוחסם
 לכן תקום החקירה טעבית לשאר החקירות והנה הטעבי יתקור בל' סבותו ומחקירתם
 ידע הדבר באמתות ולהיות שאר הדברים טעביים ומטעם לודם מתוך הפנתו סכמה
 הטעבית ואף כי הפלטים והעניכ' קאיים לא ינסו כחום ולא בדמיון אולם מ' פלא יסביל
 הראשון לא יסביל האחרון ולא אין לולסקבה אלא ארבע אמות של הלכה :

הפרק ה' רבי אמי ורבי יוסי אעבדו ולסוף רבי כנשתא וכו' עד וטוב לך לעולם
 הבא למה סה' סכלנו כקפד בחמר הקפד המציאו' בריך לשרת האל
 בעבודה סכלית ולהסתמם בה בחלק העופני להמכיעו ולעסן חלקו מבלי התפעלו דמיוני
 כמ' לאהבה את י' ולעבדו בכל לכבסם וכפר בארנו האהבה הז' ח' תפלא כינוי יתברך
 וכו' ואמר בכל לכבסם לטובא העבודה הרמיונית פ' ולכבסם סכל' כמו ולבי ראש הרב
 חכמה ובאמרנו ובכל כפסס רמז להכנעה העופיית סכל' תנועות הנוף במסכות מהנפס
 סה' המכיש ס' וכן באמר בדניאל נ' מינו תלתא בימיא בריך על ברבוסי באמרנו בריך
 על ברבוסי מורה על מהכ' ההכנעה והסתעבד בעבר לפני רבו כמכונתו בעו' ובאמרנו
 קדם אליהם רמז היות תפלתו סכלית לא דמיונית ובאמרנו כל קבל די הוא עבד מן קדמת
 דכא רמז להכנעה והרגל החשוב סה' לו בעבודה האתית עד סכל' אותם האבר' ס' כמפ'ו
 לאותם העבודה הנכבדות מרוב הכנעה בה כמ' כל עצמותי תאמרה י' מי כחך כל אשיל
 העצמות סכלתי מרע' יורה מצד ההכנעה והספ' לל' לפניו כלא היו כעל' סכל' ולפי שתנועות
 הנוף כעמות על העצמות סה' המפ'ן ומסכה להם ומצד חוקן עצמו יקום עצמותם סה'
 ראוי ס' כפ' והעדי' סה' רבים ואלו' מהתנועה מצד חוקן עצמותם ס' כמ' להם
 לולי' הסעב' כחכמת כוראו העירום למוס' אמע' בין סקופו והרבות כ' כ' והוא הפחום
 והעצל ואולי חוק סדך בקס' כמבואר לחכמי הרפואה לכא' כל העצמו' וכו' והוא הסנחס
 יודו מ' כחך מכל הכפר סעני' מחוק ממנו הוא סעב' סל' וכן סכל' וכו' וכו' סעני' וכו'
 תנוולו יאמר זה על עצמו שהוא תאב' למון כסכר יגיע לו באחרונ' לולי' כי בעבר כח' לו

כמות

פמות מה ממנו בדי סיון וכו' וזוה חכמתו יתברך וקרא עצמו עני לסי שהתנושתי פתח
 מהמון לולי המוחסו כו' מיוחסו וירטובו תמיד סלח יתפתת כגוב התנועה חב הפלס לט
 די לו הענין לכדו בי אס גט המעשה הכחות לפיון ומורה עליו כלום כפיך ובלבדך לעשות
 כלומר סיון כלי המהפכה מקימוס עם כלי המעשה וכסס סיס כסלך הממות עיונית
 באמתות האלסיות בין ברך ספרסמו איבריך ספעל סיוחס המורה על חותם הדעלונס
 מכות הסמילין והכזיבית יורו על הענין האמתי סהסכל כפעולות האצללות ממנו יתברך
 סמורות על מזיאחתי המוסכל ולסי סהסתפסות סהסרון כאנסי הדור מונעת לאדם מעי
 ומעשה טוב סכל עת סזותו חלק קבוץ מדיכי לא יקרה לו מזולתו עזר רק סהתנדוט למחסס
 בדבר יו' ואנסיס לכא סלנו סחכמיס סיו מתבודדים במדרסס וסס סיו מתפללין כדו סלח
 וטרודס ראות סעניוכיס סמבוכיס הנעססס באכססס כמס ירמיס מי יתבני מלון אורח ס
 זנת ססכס לזס מפני היות כגור טכע האדם סהאדם מדיכי כמס ירמיס כי כלס מלחס ס
 סכעת סיות סקבוץ מלס יעור האדם כסת קבולו למינו וכו' חמר מרי ארתיק כדור חלין במדבר
 סלס סיות סדול סכהנה מריבנו סול לסי סמענה חמרו וזכר עיכו ולא יקח מעניכיס
 סהמרוס רק סהכרחי יורא סיוס מדריך כספס כודך ספלמות והכסס גוטס חלנו כטכעס
 ואין טורח מי סמביע הדבר אל סדו סלונכיס טכעית כטורח מי סמביע הדבר סהך כטיותו
 סטכעית ומס סדו סול גדול סהנל וכו' ודקק מלס אסרי אים ירס יו' והרס תחלס מי סול
 סירא יו' ואמר סהנלך כדרכיו וכלל עיון ומעסס סהס דרכו ית' כמס מפס סודיעני דרכך
 סהמכוון כו' מדותך וספלמות העיוני סהפסר לסכל לססנו וסורה זול וארעך למען אמכס
 וכו' יר' סבידיעת אלתס סדרכיס ידע סו וכמס ולסי מפי מודעסו סול סהקרב סלנו יתברך
 וסכל סנקב' לכא סירא יו' אסרי וסול סכלל מעלות עיוניות ומדותיות ולסון אסרי כגור
 מן באסרי כי אסרוני כנות וכא לעולס כלסון רביס כסנח' כסכס האדם סמבלית וסעסס
 סלח יאוסר האדם כטוכס אחת סתמכא כו' אלח כטוכית רכות סימכא כו' יאמר עליו אסרוני
 כמס סיל' וסוף כמותו וסמסיל ואמר כספור דדור אחר לא יכפר באכיס כן היום כסכיל
 סכלח אחת סתודיען ליד לא יקרא מבלית וסורס לנו סהסכנח סרתי להתנכס סירא יו' חס
 כלקחת הדברו סחמרי' אס כסתוף סזוהס והכניס אס כהכנת כססו עס גסנו סהתחיל כו'
 ואמ' יביע כסך כי תחיל לא תעסק לרעך ומסאך ומתבך כאמו' כי יסר דבר יו' וכל מעססו
 כאמוכס ואחר סרונח להדמו לסי ברך סילך כהכנתו ודרכו אורכס יביע כפיך סהכרחי
 לא סמותו וסדבר קל וביעו חלנו כמעט טורח כסיס סיק לסס סהכרחי וכל מה סתרחו
 מקוסו זה הענין וכסדותו עליו סול מפני סמותרות סככסת מה סאיו סכרחי יקסס
 מזיאחתי סהכרחי כמס יר' ע' וב' ואמר וטוב לך כע' וזככ' / ונתן סהכנח סרתי לז' סכר
 מה ססול מפתתך עם סהסס וככני' ואמ' אסתך יבו סמסילס לבס' לסינתס מסיכחת מסאר
 סחילנות ולזס סכעו דול ברכס ליון סכמסך ממנה כעצמו מתך סחיכותו כמס כסת וכן
 סהסס אחר סחיס מסוכחת מכל סאר סכ' וכבר סורה סכס סגס' כחול ותאמר להס סגס'
 סחלתי ירודסי הממח אלדסי ואכסיס וכן סהסס סחוכס סמסחת אלדסי ואכסיס סאסת
 חיל עטרת כעלס ויסמחי' כדכריס ספלמיס ואמר סתיס כזוכס לא יבאנית זול כירכתי
 ביותך וסתינח לסינתס סרודיס סתעסס ספרי סמקוה ממכס לז' כגסן כוקק ופרי סהסס על
 סני מביס אס בכניס סיוכסיס ממכס ואס כפרי מסיס סתעזר לבעלה לססיב ספלמות
 ואמר ככניס ססיו דכני' ורעכני' למוד סמוסר וסכנח טוכס זול כניך כפתי' ותיס סעלהו
 לא יכול וסמך ממנו ססמן סטוכ כן ראו לכן סמסכיל לסינת מוקנותו כסוד מעסינו וסיו
 ועד סכליתו כזית עשומד בעליו וסוד רעכנותו מיוס סיותו כבר מטעין על סכלי ססחרותו

ויתן פדיון והמסובח כעתו וכן מביא מהמסיל שלמות האדם לזית מנאח' זית רענן ופה פה
 תאר קראו יוסיך וכו' כביב לשלחך רמז לטוב המוסר אפילו בעת האכילה שאין ראוי
 מיסכו הכנים כבלוק האב אלא שיעמדו סביב לשלחנו כדי שיראם כשעת אכילתם ויאכלו
 בראוי לא כוללו נאמר שפסלם כהנהגות אלה הקודמות בזמן לשלמותו האחרון הנה האדם
 מופלג תוספת טוב על אולתגווא הנה כי כן יבוצר גבר יראו וכו' אמרו וברכך יו' מזיון רמז
 לשלמות האמת שהוא טעם ההפסלה והעיון נוחס או הכרחה לביון כי פה צה יו' הכרחה לסינת
 מקור שלמו וכל טוב מחד הכנתו במש' ובאל נראה בטוב ירושלים אפס קרמו ליושר השעולה
 לפי שירושלים היתה מדינת השוכים ואכסיה כלם מסכימים לטוב והשעולה הנאותה פסל
 עליו סבטים או אפשר קרמו לירושלים של מעלה סיובה לשלמות הכנס ולשארותה בעולם
 השליון ויחנה הזיו הסביכה הוא כל ימי חייו כי פס החיים האמתיים הנכחיים ולפי שהלדת
 שדומה לנו הוא השלמות ראוי שימצא בשלם כמש' וילך בדמותו לזו נראה כניס לבניך עם
 שורה גב' ארך החיים כשהו לפני שיהיה סמך המדיני והעיוני ושלם בפתחיה האכילי החשוב
 ובשלמות יהיה שלם לפני מיני שייסוב לזו שלם על ירחל ששלם האמתו מניו אכילי
 המעלה והכבוד והכרתם כמשל' תח' מרכים שלם וכו' :

הפרק השביעי

אל' הנא' בר יסורה חר' מנחם אל' אחי אל' ר' מאי דכתיב
 ועוזבי יו' וכלו זה המניח סת' ויבא לסינת הדבר המורכב

מהפס' למטבעו לקבל הכליון וההפסד כטבע במש' וייסוב העפר על הארץ ויהי האדם מחד
 כפס המסלול כאשר אחר ההנות וזה באמצעו' התורה ומצותיה כמש' לכל' שהמניח סת' כבס'
 ויבא ויביגו הכליון בסכר אמרנו שהשעולה המעובה תורה על מוס ככפס הפועל כמו
 שהאזכה תורה על מעלתה ואין ספק שהמניח הזה יביא חיי עולם ויתעסק בחיי טעה ומזס
 הצד ויביגו' ההפסד הקרה מחד החמר ותפאר כפסו חסדה מכל טוב יו' ולפי שהקסר סכיני
 וכיון לזיו הוא העיון ומעשה הפסל אל' מיו סכעדר מזה ויאמר פעוב אותי ית' לא ספוא ועוכנו
 שאין דבר רע יורד ממעלה ולזו ועוזבי יו' וכלו כמש' אותי עובד מקור מים חיים לפי שהוא
 מקור השפע והשלמות ומאכז תוכחות חיים לכל חי וקרא בורות כסדרו העניינו החמריים
 והמדומים שהם בור סחת לאנשים החסרים בארות בהרות חמר וישלו סמה הסכלים סכל
 השתדליתם למטה השך בורתם לא למעלה בעניינים הקיימים וככדורים וככס סחכרות
 כטברים לא יוכלו המים כן האכילי לפחיתות הכתם לא יוכלו השלמות לסיומו הסך טבעס
 וכבר ידעת מה אכנו' אל' ההמה במים און מים אלא תורה רבי אכסו כסיק בין גבר' לגברא
 סה' לאדם מחד מה סגז' אדם שלא יקח מהעניינו החמריים כל מעש' למס ומים אמנס
 הפסל סתפק בחדו והחסר ירבה מותרות וכל עוד סיתוסף שלמו האדם יתקדם בנותר
 לו יוסיף דעת לזיו אותי ומעשיו יורו על סדעות ולזה סוס כסיק אידך בין פסוקא לספוקא
 הפרק השביעי אל' לעולם ישתדל אדם לזאת לקרחת מלכים וכן למס שלמות האדם
 יוסב באמצעות החוס' ותכו עדיהס ויבדקו ויבדך האדם לחיות מדיני
 כטבע ולהתקבץ עם מינו והיה הייסוב המדיני ושלם כעז מלך משפט אהב עכראוי לאדם
 לירוח מהמלך ולאכזו ולהתפלל בסלמו סכסלומה של מלכות יהיה מלכות לכו באמרס הני
 מתפלל בסלומה וכז' ולפי שלמות העם תלוי קבתו בסלמות הנפס סכמלך אדם דעס יאכז
 עם למס סיתשט מחסרונו לכלל האומ' וכקום מלך שלם יעמיד במשפט ארץ לז' רי' סראוי
 לצאת לקרחת מלכי' ולראות אונס' ומכס' אס טוב' חס רע סכברת סכס' אכיל' כס וכרקתס
 בראית מכותיו חכריהס ולא ס' חזר רי' סיתערב עמהס ויתערב עמה סכבר' ולא ס' תתורע
 לרמות אמנס בזה לראות פכיהס להבחין במעסהס ולא לקרחת מלכי' יסר' לא אפילו לקרחת
 מלכי' ה' סהעפרס בין עם ועס יתן הבדל בין מלך למלך אחר טלמו' המלך תלוי בסלמות
 הדת חס כן כפי מעלת הדת תהיה מעלת המלך החר סראוי למלך סוכע' לדת וסדת ה' יא

והי' זה מליקים סקי המענותיהם על התקנותים זה יבא לאור העולם ואמר סורה לנס
 יתברך הרכב פנים בעורו ונאמרו סחקים והמניע אותם לא יתנועע ואחר הפיג העולם
 שצלונו סעס הסכלים מה שאספר להסיב וכלל חכמת האלהות וזו יבא משרי אמו כנס זו
 הספנה לביקת שדי אהס ספאסר החלב הוא הזון לתוכן כן זו החכמה הזון לנסם המכלת
 ויקו' להשפדותה וזה אמרו כרכו כפשי את יד' ואל תסכחי כל גמוליו מפעם לנודים במקום
 בינה סהוא כנגד הלכ להכדילו מאסר הכעלי חיים סאיכס הדבר' שדריהם כמק' הטכות
 האחר סאין להס סכל אכל סחי המדבר סככר' לעבודת' יתברך וככלמו נעסרדי הזכר
 במקום הטרה והנקיות והוא הלכ להורות ססמון האמתי לנספ' הוא החכמה המסתכלת
 במקום סקדוטה והטרה וסיה חכמת האלהות סמטפס יס דריה יכקו סכלים יזוכו ויחי'
 לעולם ואחר אל' סלס ספגית הכין סיס אלדיס סופטיס כארץ מפניח כפרות באיסיס
 יכערו רפשיס מוקנה וז' ראה כמפתן סל רפעי' וכ' ולסון מפתלס כמו ספלתס למסוקות
 ואחר זה סכין כסארות כפסות הבריקים אחרי מיתס וז' ראה כמיתתן סל בדיקים וכ' יז'
 סלדי גלת וכ' וכרפשיס אמר יתמו חש' מן הארץ למה סכחייס ומותס סכוכ' ככהמות
 כדמו וככרת' כנף וכפס ויקר כעיי' וי' המותה לחסריו להסארותס ודכקותס וזה אמרו
 אמר סירס לסי סאפ' לנו סהערר הנה ימסך טוב והוא סהסארות סח' זה אלא כמות הנף:

הדרוש השני

הפרק הראשון רב סימי בר עוקבא ואמרי לה רב סימי בר עוקבא הוסי
 סכיה קמיה וכ' עד מאי כו הין בלתך וכ' להיות סלמות
 סמעלס מורה על סלמות ספועל וכפרט כפועל סלא יוכר לא מנד סעולותיו וסיה ספועל
 סמלאכותי חוץ מעצמות הדבר והפועל סטבעי תוך הדבר כמו ססתבאר כחאמר ראסון
 מהום ומחוס ולכן היו הדברים הקודמים כדיעה אכל סאומן מתאחר' כמביאות כספך מה
 סהוא הענין אכל סטבע לוס להיות סטבע יותר ככבר סמלאכס אמרו כ' כר צרה וסכינו
 יכול וכ' כלומר סאומן סמלאכותי לא יתן עצמות סנימיות הדבר להיות חובה לו ולזה לא
 יכול לתת רקאותות ומקרים רחוקים אכל ספועל סטבעי כחכמת יוצרו סיעל עצמות
 סנימיות הדבר ולזה יגביל ארסטו זה סכח ויחסהו אל ססתגלות האלהיות ולא לטבעיות
 וחקר אמנו כספר כ' אהס אספר סיה סיה המהו לעובר וכור'ו גסס מחוץ כלא תאמר סאכ
 על סהוא סתתק ככפסו כוס ספעל או גסס אחר מחוץ סהו וזלת סאכ והס סכנסו סאכ
 לכר סת' י' סיה סמסס סעובר עד סתפלס הוייתו לסי ססונו ענין ספמ' סיה קצתס
 קצת מחוץ והאכ כפסד וי' ספד וסעוכ יתסו וסאכס ימסס חמר סעובר כעת מסוסו כעת
 סמסגל ואס סכנסו סיה כמסך אחריו ססתגנות לעובר סה גסס אחר מחוץ סיס זה סלוק
 מה סכרבים וזה סאין אכנסו רואיס זה כמב' ל' בסוב ככמח סמתנה ול' כסוב סחי סמוליד
 ולא כוכל לומר ג' כככרס גסס אחר וסוא סיליד סעובר לסי סהנה יתחייב סיה סיעל כפס
 זכ' ואכ סיה לו מוליד ול' כוכל לומר גסס כ' כי אכר אחר כורע סה סיה סאך סאיכריוס
 כלא תאמר הלכ לסי סאס סיה זה כן היתה בלכ כול' כל האכרי כפעל כמו סענין כצורת
 ספעל הכל ספועל ולפי סאסר ככח אמנס סה לעולם מאסר כפעל סנמור כחוננו והטבע
 סנה לא יסאר אלא סיה סכ כורע כח מוליד למה סהוא כמו אסר ממנו קורע רינה לומר
 מסכיס כמין וכסע) ולמה ססיס זה סכח אמנס סה ככח כורת סמתנה לא כפעל וסיה כל
 מה סיה כמלאכה או כטבע אכנס סיה כו מה סככח ממה סהוא כפעל כמותה סתחייב
 סיה אסר י'ך מהעובר מדרגת המהה סה' סה סאכ לסי סהוא כפעל כמו סמתהו סה' וסיס

הפרק השני

וכאמר טבע החלוקה יחייב להיות הפועל המהות או העניינים
 הפעלי הם ככל נכדל הם נגמס הם כח נמסך מגמס הם כח נמסך
 אמר נכדל אמנם החלוקה שהיא סוף דעת תגמטוים פירכה פהכה מהות לכל או הוא
 שכל וממנו סודרו אליו הכחה לזרעים סתיהם כזה האופן מהשלמות והחכמה וכבר אמר
 ממנו בד שתמטוים לא ירבה זה לכד בהיותו הפעלי נפש אבל ירבה גם כן באשר הסויות
 שבכאן לפי מה בספר הנפשו ואבוכר כן אלכאיר ירבה הוא הכח בעצמו הוא שכל נכדל
 שאמר בהגרת הפטירה ולזכורש החי עבס לפי הוא שכל ואפי סוף דעת ארסטו כמחמת
 פליכוס וכן היה לפי סוף תח הדעת לפי מה שזכר ממנו בד כפי' למחל הכרסם באית הלמד
 נלמדה הוא ממה שאמר הטבע וכתב בד בהפלת ההפלה טעות חלונתאכסם כזה מהם
 אמרו סוף אפסר פיתן זה הכח המהות נגמס בעל כפולא כלתי בעל נפש פכאמר הוכח זה
 והוכח מהפסום בעל נפש או אפסר כס ט'תנו בורה מהלונ הכורות הסויות הכפסדות לח נפש
 נלח זולתה הפסום שבגמס אמנם תפעל באחזקות הגמס ומה שתפעל באחזכו הפסם לא
 יומח לזכורה ולא נגמס אחר שאין מדרך הנפש סיפעל בורה עבמית לח נפש נלח זולתה
 וידמה לזה המאמר באמרנו כ'כר בורה ואינו כותן רוח ונפשה וכו' ועוד טענה אחרת להם
 שהנפש אמנם פעל בגמס חוס או קור או לוחת חז יונס ולא הם פעולות הגרמים הכלל לכד
 ואולם אפסר יפעל הכורות העצמיות ובפרט בעלי הכפסות הנם הוא כמבא כפרד והוא
 פיקר אהיה כותן סודות ואכסם מהפעילו והם המאמיתים מהם יראו כסך זה והוא שאמר
 יפעל הכורות בגממית הם גממי' בעלי בורות כמותם הם כמין הם כסוג סנה הגממי' החיים
 הם יפעלו גממית חיים כפי אשר נראה בחי סיוליד קצתו לקצתו ואמר לאולד כוכר ונקכה
 הכח הגרמיים הכלל הם אשר יתהוו להם החיות לפי מהם חיים הכה חוס הפסום ואמר הכוכב
 המתולד כמיו ואחרץ הם מהסוים הכח המתולדים מהעפוסים וככלל לכל מי סתיה מכלתי
 זרע לא נגמס זרעים ונפס בפעל נמצאו מהגלגל הכוטה במש' תמטוים ואמנם יונס זה
 הפועל למתם לפי סהוא גלוי הפעל יתיר ומאמר הכוכבים ואלו היחסים והכחות המתחדסים
 פיסודות מתנועעות הפסום ואמר הכוכבים הם שחפס כס אפלטון מהם הכורות ומהם הם
 והתחלה לזרות הכמחות כמורכבות והם סיעוין אליהם כמו סיעוין אל סוכר מרחוק
 ואמר יספן כו ארסטו באמר הפועל אינו מהדס הכורה הוא פאלו הדפס היה דבר מלח דבר
 ולכן אין לזרות אללו הנה ולא הפסד אלא במקרה רצוני מפני היותו המורכב והפסדו אללו
 דכרי כד' והדל במאמר חמימי מספרו פרק פליסי כתב טענה לכד' דעות כזה הדעת
 היא לקבוצו בפסר הנפשו ומהם הסכים מהשכל הפועל הוא הפועל לאלו הסויות אשר לבעלי
 הנפשו והדעת הפנית כבאורו לספר הפעלי חיים ומהם הסכים מהמהות לא אינו שכל אבל
 פח נפשו הוא כזרע והמהות אותו הכח הנפשויו הוא נכדל שפסהוכן החמר והיה כו זה החוס
 המזויע באחזקות הגרמים סנה מפסע מזה הכח הנכדל זה הכח הנפשויו כזרעים וידמה
 פרצה בד כזה המחמר פיסים מההות לזס הכח הנפשויו הוא הפכל הפועל יוכאר כזס סוף
 אפסר פיסים הפכל הפועל הוא הפכה הראמכה לכל הכמחות לפי סהוא לא יוכל לעשות
 פעולתהם לא הכינו החמר הגרמים וזה יר' היות הפכל למש בהפלת הספלה והדעת הב
 כפי' למאמר הפכישו ממה הטבע ומהם הפכישו מזה הכח המהות הוא כזרע והוא מתולד כו
 מבעל הזרע והגרמים ומהוא אינו כדל כל פכן פהוינו פכל סהכורה סהיולאכית ויחויים
 אללו סתתחדס מכורה סהיולאכית ולזה לא יכים באלו הסויות בורה נכדלתי כו הם כסויות
 חאדס לכדו לפי סהכמות הפכליות הם כלתי מעורבות לסיוליד אלו דכרי כדל' וכמנטוב
 סעיון כמה שאמר בד דעת אחד הוא הכל לא זה סהוא אומר בקצרו לפסר הנפש וזל' הכה

שתבאר

211

התבאר בזה הספר שהמזה הקרוב באלו הנפשים הכלי אינו חוס יסודי שהחוס היסודי
אמנם שבעלתו הקושי נרמין וזולת זה מסדברים המיוחס לברמים המתדמים אבל המזה
לזה הוא כח דומה לכח מלאכת מחשבת כלם ארסטו וזה עור עם חוס נאות לכדור (הכדור
וכתיבת התמונה וכי ניתן לחוס הזה נורתו המוצית שבה יעשה כחי הקורש וירע והשמיים
המוריעים זה הלך היום סקול מתי המתלך המנון או מתיחס אליו חדר מה שהוא חוס
מתגשם בחלבעת הכח והחוס והוא החוס המבוא ברשעים ובסככות הרוע והתבאר עם זה
גם כן מה הכח הנאות לעשות בו הכריחה אף בו שפסק במבוא ברשעים ובסככות והכריחה מבלתי
סיימה עם כח תזויר מסוב הכפס הזה כמו שלא יהיה סבלת המונן בגשם כי חוס בכח זה וכי
זה הכח הון והמרגיש מתהוה כחי מדומה לו ויש להם פועל אחרון ככדל (הוא הנקרא סבל
לאס הים הקרוב הוא הכח הכפסי אשר בורש וכל או רכרי בד לקבירו בספר הכפס והמובן
מהם סככות הכפסי אשר בורש הוא הפועל הקרוב המתהוה והוא ככלל המפועל האחרון ש
הנקרא סבל הוא הפועל סכן כתב הוא אחר כך וזה לא סובו וכאמר סככות לים אמנם
אפשר סימנאן ברברים מיוחסים אל הרברים החמריים כמיהיה יחסם להם לאיחס סדרם
אל האמר אבל יהיה דבקיתם בחמר דבקות אינו כעצמו כמו סיאמר בסבל הפועל שהוא
בסככות הרוע והרוע לכן וסאלין ברשעים זה שהחוס המפוער סקול כלי לכח הזה ככדל
מהפועל הפועל הכח יתכנסו האב שהתיחס באמצעות הגרמים וכן כתב במאמר לו מספר
כה וזל חוס הכח והחוס המיוחס אל השמש הנה יראה מעביכם סקול משמיד טענות
שמתכפסות והחוס אולם ונאמנים סיר' בהם זה החוס אליו יהיה רשע כחי המוליד או יהיה
חומר אחד ממותר הטבע כחי בלתי מוליד טנה יר' מאלו הפכים מה סיאמר ארסטו סכורש
כח שהתלה הפועלת החיות ואינו חס ולא כולד מאס ואין לו בזה הכח להתגשם בלתי השמש
והכללים וכל עד אף חוס שהכח הכפסי הוא דומה במלאכה והוא ככלל הטבע הסוב טעמיתיו
ושהחוס אולם והוא בסככות כח כדל כי יראה הפועלתו בזולת כלי נעשיו והכס כבר התבאר
בספר הכפס סכמות יקרא סבל וככאלו יראה הניע אחר כדל בלתי סמכיב סכתבאר
בשמש וסוף קורש עץ בטבע וזה סכאמר זה סמכיב הסר פעל זה ולא ימצא הענין בהסך
וזו תבאי הקורש בטבע לפי מה סכאמר עכ' רכרי בר' בספר סכח והוא דעת א' עש הקורש
סקול יסבור טכסוכן החמר והים כן זה החוס המפוער באמצעות הגרמי' הנה יפסע מזה
הכח סכדל זה סכח הכפסי בורשים עם סירחה סדריו סותרים דכריו בזה סמקוס
סקול אמר למעלה שאס הים בפאן בורש כדלת יכרא בורש בחמר הנה אפשר סיהיה
דבר מלא דבר ותהיה הצורה לא יטורך אל כוסף חס לא על בר מה סיכורך בגשם אל מקום
לכל והנה זה המאמר יראה סיותו סותר הניה כח כדל יסעש תחכו זה הכח הכפסי בורש
לא סכאל' סככדל סוף פועל בזה הכח על סקול כן בורש והוא סמכיב או סכח לפועל סוף
כח סכאמר לא סוכר אלוני יהיה מוחץ ועש כל זה עדיין כירך עיון וכן מה סכאמר
במאמר הפכיעי מהם סאחר הטבע ואמר שזה הכח מתלך מבעל הרוע והגרמים אמנם
יובן זה על החוס המפוער סיתנהו סגרי' בעל הרוע סהכח הכפסי נור לו והסכל הפועל
מוביא אותם סמכח לפועל או חפשיעה בחמר כסוכן (סוף דעתו) עם סקודמים במקומות
סוכרים סך מה סכאמר היל סהס ג' דעות סכסיבחנו אינם לא דעת אחד כמו סכארנאס
כן לפי דעת כו' יהיה הפועל או העניינים הסכל סכדל והגשם הסכל ככדל כפועל רחוק
והגשם כפועל קרוב סוף יאמר סכל היחסים והצורות סס כמבוא' בכח סכאמר סרסאן וסס
כפעל כמניע סרסאן כדן סכדודן כדמות מציאות סעמיו כפעל' ככפס העושה סמכבי
כפיעל פעל בתכלית הסדור מבלתי סיהים סמכיל אף ספסק סקול מופעו מבחית פועלות

יותר נכבדות מאנן ושוא אפר יקרא סכל ואע"פ סוף הצורה המהוה בעלי נפש תפועל מה
 תפועל אנתגככלי מה ושוא החום הנפשי פכזרעים או כמה שיאות להם בדכריום סאיכס
 בולדים מורע ומה פוז דרכו שוא מבואר סאיכו ככדל הנה א"א סלא תעלה ון הסוייה לפועל
 ככדל תחדס אותו סכח ספועל ככלי ויחוייב מזה ספועל סקרוכ לפוייה שוא הינלכני סהוא
 יפעל מט ספועל אותו ככלי וספועל הרחוק הוא סככדל והוא יפעל ספועלתו בן לת כל
 וזהו דעת כ"ד בכאורנו לספר סכ"ח במאמר י"ו

הס נפלה

הפרק השלישי

אמנם ספפרס סיס כ"ז דעת כ"ד ותמטויס כזה סעינן עס
 סיותס מסכימים סוף ססוייה תעלה סככרה לכח ככדל הוא
 סכל הוא סכ"ד ירנח סססוייה תעלה אל פועל ככדל ימצאו כן סגרות ססיולאסיות ככד מ"ס
 ושוא סכד סימצאו כו סגרות המלאכיות ככסס סעוסה ון סככרה כלתי מסכמת לסכמת סאר
 כגרות סיואמרו סמוסכל ססס ומהתו מאמר סוא הוא כחמר סוא כע"כ מוזן לכסס ולז
 יתחייב סככרה סיסים סוס כזאל כזולת חמר ואס סורפת וכ"ן כסאר סעכניכס כמו סכאר
 זה כ"ד כמה סאחר מאמר סני וכאר סס ספפרס כ"ז דעת ארסטו לפלטון כאלו סעכניכס
 זואמר סארסטו איכנו מכי"ס סיסו ככאן כגרות ככדלות סתחלל פועלות כואס"ף מהאוסכס
 אכל סעכיס סאמרנו אותו כחלקיות פלה כללי סזה סעינן יפרס סכללים מצרות אפלטון
 ולפי זה לא יצטרך כדכריום סעכניכס להכנסת כרות ככדלות כדכר מהסויות זולת סככל
 סאכנוי וזהו סאמת לפי דעת ארסטו ולכ"ן הקדים וכאר סהגרות סכלליות איכס סוית ולא
 ככסרות אלא כמקרה וסכס ספתרל כ"ד לכסל סתחייכה ככאן כרות ככדל"י סונו כמותס על
 סכד ססיה אומ" אפלטון ומהו סכד חלק עס תמטויס כזה סמקיס סתמטויס אמנס טען
 לקיס מציאות סגרות סככדלות ססיס מכי" אפלטון וככד כטל ארסטו דעת אפלטון

וסכס כאמר ספתכל מופת ארסטו כזה סמקוס על סהגרות ססיולאסיות מהס המולידות
 לצרות ססיולאסיות יר"פ סהזרעים סס סיתכו כרות סדכריום סמתילדים מוזרעים כגרות
 סנתן לסס סורע סמוליד איתס וסמתהו ס מעכמס סכס סגרימס סס סיתכו ללא מה סיעמוד
 מקוס הזרעים וסכחות אסר כורעים כאמר יתילדו מוזרע ולאן כלס כחות טכעיות אלהיות
 יסונו כמותס ולזה יקרא זה סאוס חוס כפסוי ואס לא יאלכו סהוא בעל נפס וזה חוס בעל
 סגורס הוא כורעים מתילד מבעלי סרעי וסממס ולאן ארסטו ססאלס יולידסו ארס כמותס
 וסממס והוא מתילד כאר וכ"מ"י מפי סוס סממס סמתמוג ככוס סאר סכוכ"ל ולזה סיו סממס
 וסאר סכוככיס סתחלל לחי כל חי בטבע אלא סהוא מבואר סאינדי כחוס סמסובר אפר
 כורע סתהי סמתכוו סגורס סכפלאס סכלאו סדעות להסיב מהחכמה ססיו סכפלאס סכס
 כ"י אס חלק קטן כ"י כחוס סמסובר הוא יותר ראו סיסיס כלי לפועל סתהי מסייה הוא
 סוא ספועל כמו סאמר כל זה בארוכס סר"ל כמקוס סנוכר ו ככלל הנה מפינו סמתמ"ס
 כזו ססוייה כעצמות הוא מות הדכר לא מפינו ססיולאסיים הנה יחוייב כפועל ססיהס
 סמת"ל סתכלית סכעצבורי יפעל סיסיב מהות סדכר וספח סמסיב מהות הוא סכל כככרה
 ולזה יחוייב כזה ספועל סתהי ססיה ככדל ומו סטעכס יככאר סאי אפפר ססיה ספועל
 לפיה סיולאסיה לא כורע ולא כבעל הורע ולזה כיון סמאמר באמרנו כסר ורס כר כורס וכל
 לפי סאותו סאומן סמלאסתי אמנס יפעל לפי סגורס אפר לוי ככסס וסזה אותס איכס ריק
 מהתמוכס וספאר סמקרי לא מרבר עצמותי ולכ"ן לא תוכל לתת כללי ימצאו כו סגרות
 ככסס לפי סת"ל ככס כמותה אכל ססקיות כרוך סוא וסוא סככדל כר כורה כללי ימצאו כו סגרות
 ססיולאסיות על סכד סימצאו סגרות המלאכיות ככסס סעוסה ולכ"ן יביעו ממכו עצמות
 סדכריום וסוקתס ככלי פה והוא הקוס ככסוי סכורעי או כמה סיות לתס כדכרל סאיכס
 בולדים

לנדרים מורש וכבר באר הדל הספועל הכדל ומבאלו סני מיכיס מהספועלות האלמס
 הוא הספועל עצמותו וזה הספועל יהיה ממנו בהפירח כזולת כלי והסני הוא מה פ' וספע ממנו
 מהספועלות או מהספועלות כנאמרים וזה לא ימכע היותו ככלי באופן מה וזה הכלי סיסיה בן
 החמר מוכן לקבל רכובו ופסיו הענין בן הוא מבואר שלא ימכע פיהיה הספועל כהיה כדל
 ואפי' שהוא ספועל ככלי באופן מה וכן מה סיספע ככאן ממכיעי הנדרים מהספועלות הוא
 באמצעות סליו והוא הסוכב וכן מה פאמר בד' סא הסגרות כמצאית כצורות הכדל הנה
 איך רכובו כזה סלא היינלאלן הסגרות מציאות בפעל כפר מה בצורן הכדלות והוא הסדור
 המופפל שלהם אבל הרצון כזה סאינס המצאות בהם מציאות סיונלאני כי אס ככה כמו
 שהצורה סיונלאכית המצעת מהמלאכה סייכה כמצאת כנפס האיון כי אס ככה ואלס מה
 סכמא בפעל ממנה כנפס האיון הוא הסדור המופפל סלה ומה סהקפס ספילוסוף כספר
 כעלי חיים וזל ואס יואמר אומר כי המסכה לחמר הוא ואלתו כותן סגורס כאמר לן סהצורס
 הוא תכלית סני החמר סהוא סני ואמר יתן סתחלת סכני הוא סיתן תכלית סגור' ואס
 יואמר אומר אולי סתכלית סיתן אותה סהמסכה לחמר הוא סהצורה סמוצית וסככל ספועל סוא
 סיתן סהצורה סכפסית וכו' כבר באר הדל ואמר סכד' גס בן ססכיס סחדום כל מתחדס סוא
 מהסכיס באופן מה ולזא סאלו סיסמס וסצורות סס כמצאיש בפעל כמכיע סראתן כגד
 מה סהצדדן כדמות מציאן סעסני בפעל כנפס סעופס וכן אס סנכס כל ססוים מסודרת
 מהספועל הכדל באמצעות סהום סיסודי סכדכר סמתהו או באמצעות כח כפסי בו כמי
 סיהו כעל המלאכה סגורה כחמר באמצעות סהכנפס סכחמר לקבל רכובו ועל דרך זה לא
 יהיו כהי'ס אמת סני סועלי'ס סיהום סהחד סגורס ויפעל סאחד סכנת סהמר לקבולס ולא
 יקדס מזה כטול אחר סהכמו כל סהייה מסודרת מהספועל הכדל וזה מבואר כנפסו מכלל
 מה פאמרכו ית' סהפועל סמהו לפי דעת סקודמי'ס המאמת'ס סוא אס סכל כבדל לדעת
 בד' וסוא סככל ספועל או גס וסוא סגס סמיי' ובעל הזרע לדעת ארסטו ולז' סיה'ס סקר
 לדעתו סיתנו סככלי' בור' מהסדור' המעורב' סיוני' ואמנס סכיע ארסטו להכנת סכל כדל
 כהיולי כחדום סכחות סככליות לכד לפי סהכחות סככליות אכלו סס בלתי מעורב' להיולי
 סנה מחוייב ססכרס סיתילר מה סאינו מעורב' לי' כפני'ס מה סככלתי מעורב' כהיולי
 וידמ' סלזה אחרו רבותינו זכרס לכרבע כמסכת גדה סלקס סותפי'ן יס כארס וכו' עד סדי
 לכלבא יראת מדכרי'ס כאמרס סלקס סותפי'ן יס כארס סכפאר סכעלי' חיים איך כהס כי
 אס אכיו ואמו ולא יסתתף בהס סככל כלל אמנס כארס מפני סנפס סהככלת סכו וסתתף
 בו סככל כספיע צורת סככל סמהכפס מהדכרת ימסכו כל סמוס' וכח' סצווי' ופני' חיים
 ובעת סטורה יסוכ סעפר לארץ כהי'ס והרוח לאלרי'ס סנתכה' ואלס לדעת סהווי'ס
 ססחוי'ס טעלה לפועל כדל יס סנפס אס יחיס זה ספועל מהמסוס סככל באמצע' צורס
 סיונלאכית אחרת כזרע זולת סחום סיסודי סכו אולי'ס זה מוכו כזולת אמצעי זה מוס סוס
 בו ספק ומכוכו וראוי לחקור מזה כדי סתפ'ס סחקירה סכאותה כזה סדרום אמנס קודס
 סכחקור מזה ראוי סככלי' סחקיר' כדרום סקודס כידיעת' מי הוא ספועל סהמס או סעכוי'כ'
 סספלי'ס וזה ככח' דעת חכמי תורתנו ורבותינו כזה כמה סראינו כדכרי'ס אחר סהכמו
 דעות ספילוסוף ורוב ביסודי סהורה פד' וזל והסי כותן לכל גולס צורה סראוי'ס לו ע' המלאך
 ה' סהיא סגורס סכקראת אפי'ס עכ' יראה סיות דעתו סהצורות ככלל כלס מכלל ספועל
 כמ'ס כהב' וזל אמנס אס תאמר לן סהקס סס כזרע כח מצייר יעסס תכונת אלו סאכרי'ס
 ויתארס וסוא סמלאך או סהצורות כלס מפועלות סככל ספועל וסוא המלאך וסוא סרו'ס
 כולס סוכריו'ס סככמי'ס תמיד יברק מזה כי לא יבין ענין זה סעוכס וסיכולת סחמתית

23

אחא המצאת מנחות ה' ע' לות בדבר סלח' יוסג' בחום וכך הנה הרב כלל סני מדעות בזה
 הדרוש אם דעת ארסטו הרוואה מהורע'ים הם פיתכו נורות הדברים המתולדים מהורע'ים
 ולא הססם סס בזרע כח מזייר וכו' אם דעת בר' שאומר שהוא סכל כדל' (ואו או סהצורות
 כלם תפעולות הסכל הפועל והכריע דעת האומר שההנחה תעלה לסכל כדל' ואמר וסוף
 סרוס' עולם וכו' עד אמרו סלח' יוסג' בחום והדבר הכלתי מוסב בחום הוא הכדל' הנה
 באר מדעתו שהמהנה האומתי הוא הכדל' והוא מסכים עם מה שאמר בספר המדע במקום
 סנזכר ועוד אמר סס לחוקק מ'ס' ול' והצורות שאין להם עולם אינם כראו' לעינים לא בעיז'
 סלב' הם ידועים כמו שאנו ידועים אדון הכל כלל ראיית עיז' וזה שאמר דומה למה שאמר
 במורה בדבר סלח' יוסג' בחום (הר"ל גם כן נטה לזה סכתב וזל' וזה הפועל המכוין אל זה
 סתכלית לא ומכע' מסיקה סילולאכי או כדל' ובטל סיהיה סילולאכי כאשר אם כן סיהיה כדל'
 בהכרח ולכן אמר וזל' כפרק רביעי מאמר ראסון חלק סלויס' ולזה הוא מבואר שאי אפשר
 סיהיה הפועל הראסון סילולאכי בכל אחד מהורע'ים ואמנם אפשר סינייר זה כסיונח' זה
 הפועל כדל' וידבק בזרע'ים דכקות איכו בעצמו וכו' עד או' וזו טענה תחייב שאי אפשר
 סתיהיה הפועל להניה לא בזרע' ולא כבעל הנרע' וכן כתב באותו הספר וזל' ולזה סיהיה
 הפועל כדל' ומסיב היצירה סיסעל אותה וראוי קים סיהיה הפועל להניה כדל' וזה כי מפני
 סהמלאכה וכו' :

הפרק הרביעי

אמנם מה שנמצא לר"ל בזה הוא כפי מה שאומ' הנה דרסון
 בפסוק ומספר את רובע ישראל סהקרוס' בה' יוסב' ומנחם
 רביעי' ותיזן סל' ישראל זרע' סיוצא סתת' ממיס' סלהם' ומכסה' מתי' תבא' סטטה' סהצדיק' כולד'
 תמכה' נאמר כלעס' כלבון' מי סהוא קרוס' יסבבל' כדברים' אוועל' זה נסתמה' עיני' סל' כלעס'
 ירדה' מזה' סמאמר סהפועל' סהמחוס' בזרע' הוא סכדל' (וזה יורה' אומ' סהק' בה' יוסב' ומכסה'
 וכו' ועפתה' והצליחה' על פי כונתו' סהלה' סת' וכלעס' סהיב' זה סעכין' ונתחדס' סליו' עתה' מדד'
 סכבואה' ואמר את רובע' ישראל סמתחלה' לא סביאו' סעיני' סהמהנה' סוא' סכדל' אבל האמוין'
 מה' שאמר ארסטו' ולכן עתה' סהכבאו' לכבוז' ישראל סכתחדס' ליו' סמכה' סכדל' יאצלנו' סכחות'
 סהמנות' אליו' סעיני' סססל' סכרע'ים' אומר' כמתמיה' מי סהוא קרוס' וכו' כלומר' איך יתכן'
 סהכדל' יתן' סהרס' סהס' סאיין' לו' יחס' עם' סהחמר' כלל' וזה יורה' על קוצר' סגנתו' סככמות'
 סארסטו' סמאמין' סהסכה' סהמה' נתון' בזרע' מבעל' סורע' באמצעות' סגדמיס' אמנם' אומר'
 כן לפי' סאס' הים' ככאן' צורה' כדלתי' יכרא' צורה' כחמר' הויה' אפשר' סיהיה' דבר' מלכ' דבר'
 כמו' שאמר' בר' מאמר' לו' מבעלי' חיים' ואס' הויל' סככרי' יתכן' זה כולת' סהיה' לנורה' וס' סיהיה'
 בסתיה' סנורה' כלתי' סהיה' סעבמה' אבל' יתחדס' לס' דכקות' כחמר' סכה' יאיל' בר' סאס' סיהיה'
 סדבר' כן' לא' סיהיה' סנורה' צריכה' לנכסא' אס' לא' על' צד' סיכטרך' בגסס' למקין' ותמנא' אכדל'
 צורת' ססס' כולת' ססס' וזה' מבואר' סכטול' מעכין' אליו' סהצורות' סהיולאכיות' וסכה' ארסטו' לא'
 כמכע' לסיס' כדל' כהיה' מפני' סאיין' יחס' בין' סהגס' וסכדל' סהסכה' הפועל' סטוב' לא' יקצר'
 מהסעכה' כפי' האספר' ול' היות' סהחמר' סכר' כעצמותו' והיה' אספ' לו' סיקבל' מהטוב' ומסל'מות'
 דבר' סוא' כמו' ממוצע' בין' סמציאות' ססלס' אסר' לו' כפעל' סכדל' ובין' מציאות' סהחמר' סכה'
 סהראוי' הויה' סיוספע' מהפועל' סכדל' זה' סהד' סכפי' סלאלו' סהצורות' סהמציאות' וכלעס' ססס'
 סאס' סיה' סמחוס' נתון' סהצורות' כהמרייס' כדל' יסכיל' בהכרח' מה' סיתן' ויאביל' סאס' לא' כן'
 סיה' מה' סימכא' כו' ססלמות' סטוב' סיהיה' מיוחס' לקרו' והודמן' ואס' כן' יסיב' מהות' לו' סעיכיס'
 סהיולאכיו' ולפי' סססכל' והסכיל' והמוסכל' אחרים' ככדל' ימסך' אס' כן' סיהיה' עצמו' סכדל'
 סילולאכי' או' ססכיס' עמו' באופ' מהדד' סהוא' מהוס' והכדל' אי' אפשר' סיסכיס' בסוס' צד' עם'
 סגמלי

הגשמי וזה יורה חלמי שהוא קדוש יסתכל בדברו הללו פלסוף יסתכל יורה על הסגת הכבוד
 מופלגו ולפי זה הטענה יתחייב לו שאין המס יתברך יודע כי מיום קלו העכביים כלל וגם
 חייב מזה על דעתו שלום הספנה פרטית וכל זה לקובר עיונו עד שנתחמת לו עתה מפר
 הכובא ללבד ויראל כחם למעלה כס כלעס יודע שסעכתו או בטלה ספסילו ספילוסוף
 הספס ספסו יודע כל המוסכלות לא ספסילס יחד לא כזה חמר זה והסס יסכילס יחד ככר
 ססס ככלס סדור אחד כחם ספילוסוף כחמר סכרסס כאות הלמד על האופג סכחרו הרל
 וזה ספסילוסוף כתב סכרס יפסל סהתחדות כפכל סקקס כמוסכל כל הזרות ספולאניות
 ססחמר סל הוא כחוי עליהס ואס סענין כן כפכל סקקס עס סעלס ממכסרסס מהסרר
 ספסמו זס ססדור המוסכל מתאחד כס ספסלס זס סהתחדות ככפס סככרל ספועל להייוס
 סלל יעלס ממכררר מתס ספסס זס ססדור אחד כמו סיתכאר כוכלל סנה מכורר סללו
 סכורות סמוסכלות סס מתחדות כפכל המחיב אותס וזה ססדור סמוסכלות מסט ססוף
 מתחד סנה יחייב ספסילס עלול מסכל ראסון ומססר ספסילס עלול ממנו כזה האופג והוא
 לא יסב מה סהוא עלול ממנו ככר מה ולזה תמצא ספסילו ססכיס ספסו יודע כל סכמכאות
 חלל ספסילס יחד לא כזה אחר זה ויסכילס יחד ככר ססס ככללס סדור ח' וסוף סנד סיותר
 מסוכב וסוף סכרס סהוא כולל לכל ססדור וסיוסר סכמכאות והוא דבר אחד כמספר אחר
 סהתכאר סססכל וסמוסכל ממנו אחד כמספר סנה ח' יהי סככיל ספ' לעצמו כזה ספסוף
 סוכלל כן סדור כל סכמכאות ככל הזמן זהו סמוכר סדור ספילוסוף לפי כחור הרל :

ודב כתב עזרא סוף פרק ט"ו וכל וכבר ידעת פרסוס זה סמאר סאומר ספילוסוף כס
 והוא אחרו סהוא ססכל והמסכיל והמוסכל וסאלו הגעכייכיס כמו סהתכאר וכמו
 סיכא עליו המוסת ולא יסיה סעס מסיגוס עס לא יסב אכל סוף סכל תמיד כפעל סתחייס
 סיהי סוף והדבר סמוכב אחד וסוף עצמו ופעולת סססנה גוסה סכס יאמר מסכיל סוף סוף
 ססכל סהוא עצמו אס כן סוף סכל ומסכיל ומוסכל לעלס עכ' סנה סרר כסכיס להס
 ספילוסוף כחם וסוף ססך כוכת כלעס כמו סירחס ממוכן דכריו לפי רלל ולזה מקובר עיונו
 כענין זה אחרו רלל סנסתס עיונו ולזה כקרא סתוס סעיון מו עור כי אס אסר לא רחס
 האורות סעיון כדרוסיס סעמוקיס ואמנס טענתו כאחרו מו סהוא קדוס סכרסס ממנס
 סהככרל לא יסכיס כלל עס הגשמי והספועל סהסוס כרין ספסכיס ככר מה גס כן כטלה
 מקובר רוח עיונו ומעוט ספגתו כידיעס כככר יסכ' אחר סכל סיחסי והכורות סס כמכר
 ככה סמר הרסוף והס כפעל כמכיס הרסוף ומה סככח יסכב כמכא כפעל ממה סהוא
 כפעל סהוא סככו באופג מה א מה ס' ויכא אותו א ספעל והססכמה תהי כאותה סססכלס
 אסר כככרל מחומו ססדור סמוסכל סלו כאלו סכמכאות וממונו יגעו אותס סכורות כמו
 ססכורה ספולאנית הגעת מהמלאכה מחומו ססדור סמוסכל אסר ככפס סאופג ואותס
 סססכלה סוף סססכמת עס סכורה סגעת כפעל וכזה סאופג יאמר ספסכיס סככרל עס
 סגשמי והוא ספועל המסנה ככלו והוא הדיע ססכול כלי לכח המחיר סכספע סהככרל וככר
 כאר ארסנו כסמר כעלי חייס סככלי כמה סהוא כלי ימכאו לו סלס סכולות סכיס מסס
 יסנתמו כסס סככריס סטכעייס והמלאכותייס והא מסס ייחדו כה סככריס סטכעיו ואלוס
 ססכיס סיסתתמו כסס סככריס סטכעייס והמלאכותייס סס סל סלל יסיס סככלי חלק
 מסעסני לא חמר ולא כורה ולא חלק חמר והכ' ספסילס סככלי כסרד אחר סכפסלס סעסני
 הג' וסוף ספיוחדו כה סככר' סטכעייס סוף ספסילס כובע ככל קוי סעסני כפכמיו והסכוכי
 על ענין ח' לכר אכל במלאכס אינו פועל כי אס כחכוכייס לכר ואספר סלנה כיון סמאר
 סאחרו כסר ודס כר וכן כלומר סאינו כובע קוי עסמו ספכמייס רק סהכוכייס לכר וככר

כארי ארסטו בחוקים הנזכר מהחלק האווירי שבזרע הוא הנאות לנוד לבד וזה פרוח ויכנס
 בדם הנדות ויתערב בו ערוכ ויחדם בנרתיח וכחול וכפה ואכע בעול וכתחלת אכע בעולתו
 נכמתו יראו כו האכע בעול שפרד מהם הלכ וכזה הכח יחיה אכלו ציור האברים ותכניתם
 זה הכלל וכתיבת כל אבר ואבר בנרותו שמזנית שתייחדהו וכאשר תמלס ההויה יסרד זה
 החלק האווירי מהעובר ויפסד כפיסתתה אל האויר היופכ בחללי גוף האברים וככיל ה
 הקרומות המקיפים בולד ואולם מה שהיה בזרע מהחלק המימי הכה הוא יסתה ויכח
 במנותרות החמר שהחמר אי שפרד לו מבלי מותר יכח בסוף ההולדה מהרחם ולזה הלעת
 רמוז המאמר פכאמ' פרק המפלת דרפ' רח בר שפא מאי דכתיב ארחי ורכעי וגו' מלמד שלא
 מכל הטפה בלה אדם כוזר אלא מהברור שבה הוא החלק האווירי כמו שאמר ארסטו :

אמנם כו' ירצה שהחום שכרעיס הוא הכלי שבו יפעל הכח הנפשי זה הפעל הנפלא
 הנפשע אצילותו אליו מהכבדל סכר' ירצה שהחום הכבדל יעשה זה האמצעות
 הצורה הוולאנית היא בזרע וולת החום כמו שאמר הדל' וכדוכרי ירצה שיעשה זה בזולת
 אמצעי והדל' הכרעי רעתו לדעת האכזר ואמר שהסוגל האכזר יפעל הויותו הבעלי נכס
 בזולת אמצעי וולת החום היסודי שכורע וסדר טענותיו על זה וכשהקרנו בדכרי דו' נכח
 פיורה שפר' זה הדעת והוא מט' בכנה ש' כל סיד המרבה אמרו דרפ' רח בר שפא מלאך
 הממונה על ההיון לילס שמונט' טפה ומעמידה לפניו יתברך ואו' מה תהא עליה גבור
 או חלם וכל אכל בדיוק ורפס לא קאמר כד' רחואל' הכל בידי שמים וכל יראה ממונ' המאמר
 סיפ' כח אחר וכו' אחרת אמצעית ע' יפעל הכבדל פעולתו וולת החום זה הכח נק' כל סוגס
 מלאך והוא הכח הנפשי שכורע סוה החום כלי לו לעשות מעשהו והוא המכין והמסוה לחמר
 להיות בכור או חלם מבלי שיעשה סאיין לו סכל ואם הוא מסודר מסכל וזה יורה
 או' טפה זו מה תהא עליה יראה שהוא יסכל מה שיעל ולפי שהוא מכין ומסוה החמר לתת
 הצור' שמזנית לכל האבר' כפי הנאל' להם כטבע יאמ' סוטל טפה זו ומעמיד' לפני הכבדל
 לקבל הצורה הנאותה לו אחר שהכנה אס צורה טבעית וזו גבור או חלם ויכלול כל הבעלי
 חיים סגולדים מהורע אס צורה מדכרת ויוחד כזה האדם לכדו' וזה יורה אמרו חסם או טפס
 אס צורה מקרית ודמיונית וזו עמיד או עני ולפי סוה הכח הנפשי איננו מסכיל ויחס לו
 הסכלות כפעולתו לתכלית וזה אל' טפה זו מה תהא עליה וראוי היה להיות כן לפי שהכבדל
 אמנם יפעל כפי הכנת החמר לקבל פעולתו ולכן היה מתחלה הזרע מוכן לקבל זה הכח
 הנפשי שהו' צורה הוולאנית בו עוה כשתמלס ההויה יוכן יותר ההו' לקבל צורה יותר
 ככבדת וכן כאלמו ההויות וסיו הצורות קצתם לקצת ונפסעו כלס מהכבדל :

הפרק החמישי

אמנם הטענות שטען הדל' לקיים שהכבדל יפעל הויות
 בעלי סנפס כוולת אמצעי וולת החום היסודי שכורע
 דוכס או כלס כט' אס קא' כאומ' סימך סיהיה בזרע טבע יותר ככד' מהטבע הנמצא
 כמתהוה ממנו וזה שהפעולות שיעל הזרע הם יותר כפלאות לאין שיעדר מפעולות
 המתהוה מהזרע וזה סקבל הזרע לא יוכל לפעול אבר קטן מאבריו ואולם יפעל תוספת
 בכמות עס היות הצורה כפארת על ענייכס ואמנם הזרע יפעל כל האבר' זו היא טענתו
 הראסונה וידוע סוה הטענה בטלה לפי סאס היו מפעולות הזרע כמסכות ממנו בעצם עדין
 היה מקום לטענתו זו אבל אחר שתב' שהזרע מה שיעל הוא בשבת הכח הנפשי הנאלל
 מהכבדל והכבדל הוא ספועל בעצם באמצעות זה הכח הכה אין מקום לטענה זו סאיין שסך
 שכורע טבע יותר ככד' והוא סנאלל אינו סהכבדל מהטענה הנמצא כמתהוה ממנו לפעול
 פעולות

שיעורו האכרז ולצוירם ועוד פארה מהמתהום לא יבטרך למה שיבטרך לו הורע לפי סכבר
 פשלמה הייתי וכבר מציאותו אין חסרון בחקו אם לא יפעל מה שיפעלו הורע שהטבע
 לא יעשה בטל ותם לריון כחו והכס נמצאו במתהום פעולו וככוכביות אחרות פלא ומצאו בורע
 והם התנועה וההרג והרמיון להקרב למועילו לברוח מהמדק והולדת הומוס וככלל
 טעם החיוכית וכמתיה הנספסל למהו וככלל כל מי שאין לו כח על הדבר לא יהיה חסרון
 לו אם לא ימצאו לו אותה הפעל המיוחד לפה ההוא ולא יתואר בסבתה בפחות ככד כמו
 פלא יתואר הדגם בפחות ככד כפלא תמצא לו תנועת היתעושות כפסים עמות וזה
 מבואר בעצמו ועוד מה יענה הר"ב בסר אותו קומי טענתו על סברתו שגס לדעתו ויקחם
 מה סקקה על אחרים וזה לא יהיה הנכדל הפועל זה באמצעות החום לא זולת זה והחום
 הוא בורע אם כן הורע יותר נכד מהמתהום ויהיה חסום שהוא חיוכית לכד ככד חבב
 החיוכית ואם יסיפ הר"ב על זה סקום הוא כלי לכדל והכדל הוא המהו והוא ככד
 מהמתהום גם אכחנו באמר לפי דעתנו שהכס הנפסי הוא נספע מסכדל והכדל הוא
 מההום ע"ז ולו תכנו עלילות הסייה והפעולות והוא ככד מכל בית אבי הסייה ואחכס
 הטענה טעם הר"ב שאם הנחנו סתתהום בורע בורע טבעית מהפועל הכדל סתעלם אליו
 זו הסייה הכה יהיה הדגם מהורע מב' פועלים האחד יתן הורע והפני הצורה בטלס סכנות
 המוג הוא הכס הנפסי הנספע מהכדל ונותן הצורה הוא הכדל אם כן הפועל אלא פניס
 ואם היה נותן המוג זולת הכדל ונותן הצור' הכדל היה מקול לטענתו אבל המפיע הנותן
 אחר רק תתאלף פעולתו כפי הכנת החמר ואפלא המחמתו שהוא בעצמו אה' פאס ונכחס
 כל הסייה מסודרת מהפועל הכדל באמצעו החום סיגודי סברר סמתהום או באמצעות
 כח נפסי בו כמו סייהו בעל המלאכה בחמר באמצעות שהכס סכחמר לקבל דכונו הכס
 לא יקרה מזה בטל ולא יאמר סתהים שהיה מפועלים רבים אחר סזה תסודר מהכדל
 באמצעות כח נפסי יספע ממנו בורע והוא יוליך אל סכונה מוולת סיפכיל כמו זה הענין
 וזה אחכס יהיה כמה סיסודר לו מזה הפועל מהפועל הכדל מההום אותו וזה מבואר למי
 סעיין כדכרי הר"ב לא ידעתי שהכס הנותן דכונו זה אינו אס קסץ על הרי בטר הסתור' כדכונו
 וסנה הר"ב הסת'רל לטל סתתהום זו הצורה בורע מבעל הורע ולא כחום אס טענותיו כזס
 מספיק'ל אחר סדק בעקר הענין והקמת הוא מהפועל הכדל יתן זה הכס הנפסי בורע
 כבעלי חיים כמו סיתן כח הנפס הצומחת כצמחים להצמיח מוצא גדולס ולצוירם סתמוכות
 הספלות בעלים וכפירות כנרא' לחנו וזהו דעת רבותינו זכרם לכדכס באמרם אין לך
 כל עשב מלמטה שאין לו מלאך ומל ברקיע מכה אותו ואו' לוג'ל סנאמר הודעת חקית
 סמים אס תמים מסטרן בארץ סנה כרא' מזה המאמר סכל זה סיתיהו יתהום מכה אותו
 ספע סכאלל סתכדל וזהו ענין טעב סיאמר שהוא חכס מסגי ומכחיב סמחצות סמי
 בסמירתו והתמדתו בסתכלות סכדל סכאלל ממנו הממציא כחות כותבות בורע סח סכת
 מציאות כל נמצא והתהוותו ולפי ססכחות ספוטעות המופטטות ככל סכמחצות באיסי
 הסוחר רבות ויהיה גם כן כח כוכב אחד מיוחד כמין אחד וכמו פאמר הרב סיפ'לל בדור
 יסוד מהארבע יסודות סדור שהוא סתחלת כמות סיסוד שהוא ולכן אמרו אין לך כל עשב
 וכל לא סיהיה כותס להסיח צורה נספרת לכל מין ולכל סוג מהמתהום סתו דעת אפלטון
 סמאמין בצור' וכבר באר לנו הרב חכ' פי' ססכוח' סכולל' הבאות תחלס מסעולס סעליון
 ד' והס כח חנות המוצא' וכח הנפס הצומח' וכח הנפס החי' וכח הנפס המדברת' וכי או יבא
 מד' סכי סבלג' והס כדוריות' נפסו וסכלו וסכלל הכדל שהוא חסוקן סתבאר אכ' סככל
 נספע מהכדל והר"ב כתב על זה וק' לסוקו ולג' וקוויב כזה הפועל סכדל סמהום אלא

217

אלה הדברים שבכאן פיהם המכיל כימום אליו הנמצאים וסדרים ויומרים על סלון הנמצאות
קנו המציאות פלטה מהסדור המוסכל להם בכפם הפועל הזה הנכבד לא סיקנה הוא המוסכל
ממציאותם כמו שעבדו בידיעתו ולזה יחוייב פיהם הפועל הנכבד מהתבאר מציאותו כזו
המקום הוא הסכל הפועל מהתבאר מציאותו בספר הנפש וכת' בסוף זה הפרק וזה לשונו
ולזה לא יסאר מן החלוקה לא פיהם זה הפועל הנכבד שופע מכל מניעי הגרמים או פיהם
אחר מהם או פיהם דבר יספיעו ממנו מניעי הגרמים ואיזה פיהם מלא החלוקה הוא כימום
הנמצאות האלו וסדרם וימרים הראה הדל' בסוף דעתו שההויה תעלה אל כבדל' ואלו
בחרנו דעת מן פירצה הסכבדל' יעשה זה באמצעי וזאת החום היסודי על וולתו לר' סכות'
הא שהחום במהו חום לא יפעל אלא או חמום או יכפות או קומו לא צורה ולא תמונה ולזה
יסיק זה החום בהכרח בעל צורה כס היס שמור היחס והספרים וזה יפעל מה יפעל וזו
הצורה אינה נפם למי שהנפם הוא שלמות ראשון לנפם טבעי כליו והצורע מתדמה החלקים
ולא נוכח לומר שהנכבדל' צורה לזה החום בכפם החיונית שהיא צורה בחי למי שהצור' הנכבדל'
הם נמצאות מציאות יותר נכבד מהמציאות סל'ם בחומר ובסיות העבין כן איך יביעו
מהמציאות הסל'ם אל המציאות הסחר ומה היה הצורך שהנפמו בחמרים עם סימון מזה עם
בן פיהם הנכבד בעבור הפחות נפאר אם כן פיהם כח נפסי יפעל מה שיפעל להו בתכלית
הסדור עם היותו בלתי מסביל והעב' בזה כמו העב' בעצלות כפעל נפם בענין הצמיחה
וההזנה מסוף בתכלית הסדור מולתי פיהם הטבעי מסביל מה שיפעל להו מזה ולזה הסכים
בר' סב' שסמחקיר בהויה הכללית רוב' לומר הויה העולם כמבא כל מה שיפעל הנכבדל'
יפעל באמצעות צורה המצויות וסם הגרמים וסאר התנועות כלם יעלו אהרם ובאמצע
הכבדל'ים יתנועעו הגלגלים שתנועתם הוא סבת הויות וכלם שופעים מהסם יתב'
והם האמצעים בינו וכן לא הנפמים כן בהויה החלקית וסוף תוית האופ' המים הנכבדל'
אמנם יתקוו מהסביל באמצעות צורה מהצור' והוא הכח הטבעי או הנפסי הנאל' מה הנכבדל'
והחמר הממוער ברע כל' לו יראה הויה זה דעת הרב סכת' חלק פני פרק רביעי וזה
סוכו והסכל העשירי הוא הסכל הפועל סמורה עליו צאת סכלנו מהסכל לפועל והויות צורות
הנמצאות ההוות הנפסול' אחר סל' היו בחמר' פיהם לא ככה וכל מה סינא מהסכל לפועל
ועל לו מוציא בהכרח חוץ ממנו וצריך פיהם המוצי' ממין הויה עד אומ' כן בלי ספק כות'
הצורים צורם כבדל' וכל עד אמרו עד פיהם יחס נפסל' הפועל ליסודות וסם פורכב מהם
יחס כל סכל כבדל' המיוחד כגלגל לגלגל הויה עד קאן' ממחמ' זה סתבאר שהנכבדל' אמנם
יפעל באמצעות צורה בהויות האופ'ים וסוף כות' הצורות בחמרים כמו סמח' כפ' יעבין
זה וזו לסוכו או שהצור' כלם מפעולות הסכל הפועל והוא סמל'ך והוא סרו סל עולם וכל'
ומה סאמר הכרבוני על הרב וזה לשונו ולא ארע איך סל' הרב בזה אחרי באור ארסטו
ספעל הפועל אינו דבר בלתי הוצאת מה סככה לפועל לא סיקנה הצורה מחוץ
במו סל' יתהוה דבר מההעדר סהפועל סכהוים הנפסדים לא יפעל הצורה ולא סיוולי
ואמנם מהסיוולי המורכב מהצורה והסיוולי ולו היה הפועל יפעל הצורות בהסיוולי סיה הפועל
בדבר לא מדבר וזה אינו עד כאן לסוכו' תאלמנה ספתי סקר שהנכ' דעת הכרבוני לקוח
מדברי ארסטו בספר בעלי חיים מאמר י' כתב וזה לשונו סאם בבאן צורה נכדל' יברא
צורה בחמר הים אספר פיהם דבר מלא דבר וידוע סארסטו נמסך כוה לדעתו בקדמות
העולם אמנם הרב סמסכים בין התורה והחכמה ומאמין בהדום לא ימנע אללו לסיות
הדבר מההעדר אבל הוא אספר ולכן הנכבדל' יפעל סצור' בהסיוולי ומקנה אותם כולא מדבר
עם סים להסל' מרד אחר גס כן מסל'סל סכרבוני אנה סלך לתפוס על הרב על לא חמס

בכפיו סתוה אמר תחלה ונהלסונו והיות צורות הכמצאות השוות הנכסדות אחר סלא היו
 בחמרים שלהם אלא בכח וכל שיצה מהכח לפועל יסלנו מוציא בהכרח עד כאן והנה זה
 דעת ארסטו האל הפועל אמנם יפעל המורכב מהחמר והצורה ונה בפועל החמר והיסוד
 ויפסחו ויצא מהטוב מהכח על הצורה בפועל ונה בעצמו אמר הרב ותפישתו בטלה עם סיר'
 כי יקשה היות שתירה בדבריו בחט' מתחלה שהצורות בכח החמר ואחר כך פנות הצורות
 צורה כבדלת במראה שהצורה תאכל מהנכדל ובאה מחוץ ונה שתירה והאמר שיאמר בזה
 שהרב דבר הכה בצורות הטבעיות הכמצאות לאישי הטיות ואמר באלו שהם כהמר שלהם
 בכח ואחר כך דבר מהצורה הסכלית הכתיכה ואמר שהסכל הפועל מציא מהכח לפועל
 ולכן כרומו לב' מיני אלו סצורות אמר כן כותף הצורה צורה כבדלת רמז לצורות הטבעיות
 שהנכדל מציא מהכח לפועל ומלת כתיכה תורה על הכח כאלו ונתן מימיו ובאלו ומציא
 הסכל סכל רמז לצורה הסכלית שמציא הסכל הפועל בחט' וסוף הסכל הפועל ויקדק
 הרב בלסונו שבצורה הסכלית אמר לפי מציא לא לפי כתיכה לסורות על הספסע הבא
 מחוץ כחט' שתירה ויפה באפיו כפמת חיים ולכן אמר הרב שהיא מטפס הסכל הפועל אל
 כאמר שהכח הנפשי פבורע כאכל מהנכדל והוא המקנס סקרוב באמצעות החוס הנפשי
 שהוא בלי לזוהא המפכה לחמר סבו הצור' בכח עד שיכיעהו ותהיה בו בפועל ויקבל הנפס
 שהנכדל יתכה כפי הסככה לטיות שהטבה והסלמו' מחקו ואף על פי שיבא דבר מלא דבר
 איך זה נכבד לנו מהאמיכים בחידוש מאפיין המוחלט כמו סלא ימכע אצל ספילו סלא תהיה
 סצורה הפועלת בחמר מחוץ החמר שתפעל בו הצורה כמו סלא ז' בר' בספר הטבעי חיים
 הסכה הפליטת סוף מה סכמצא במאמ' זל המוריס זה הדעת הסכחר כמו שאמרו מלאך
 שממוכס על סהריון בחט' וכחט' מכה אותו ואומר לוגדל והכאה אמנס תהיה באמצעל טבט
 אז דבר אחר וכן מלמס הולד דומה במעי אמו וכו' עד אל' וכר דלוק מונח לו בראסו וזפס
 מסוף העולם ועד סופו סכאמר בהלו כרו עלי ראסי ואף על פי שבאומ' וכר דלוק כוכו לסכל
 סתתן בארס בתחלת סיצירס הכס אומ' דלוק יורו על סאמצעי כמו ססנר דלוק באמצעות
 הסתילה (ספון) כן כר יו' כפמת ארס דלוק באמצעות הצורות סרמיוניות והוא נקטר בהס
 סקסר מציא לא הקסר ערוב ומכאן יראה שהצורה סכדלת אמנס יפעל בארס צורה
 אחרת אמצעית בין הנפס ובין סכדל והוא סמבוקס אכלנו ככרן סלפסכונו הסכה סר'
 למה סראינו סחולסס העדילה סנופלת בטעכו סרל על זה ולכן כחרנו סרעת היותר כאות
 לאמת המסכים עם העיון וקבלה ומצינו רמז לזס הדעת דוד במזמור חקרתני ותרע סבו
 בא בקצס דבריס מעטי הכמות ורכי האיכות ויקרי האיכות למה סספליב בעיונס -
 והסכה סעקרית סכוללת תחלק לסלסס חלקיס סה' להודיע סידיעות' מקפת בסודר
 סכמצאות ויורע ומסוג סררטיס סבי' יודיע עכין סהוויה בספליס איך הוא כמסך מהסס
 יתברך סבי' יודיע סאיין סבי' רכני מצד סיות עכס סמוסכל מורכב עם סיות לו יתברכו
 סידיעות בידיעת סחלקיס והסרטיס ואחר סהזכרנו אלנו סלסס דרוסיס כבאר סכנת כל
 אחר מסס על מסמענות ספסוקיס סמוה סכד סלסס סכוכה וכפי סתכלית סמכוון לבאר
 הדעת סאמתי במהוס סעכויכיס סספליס סכספע מחפוי :

הפרק הששי

הנה דוד סתחיל להורות איך ססס ית' יודע' ענייני סהדס וסרטינו
 בסלמות ואמר כמי סמעריס על עכין מה יו' חקרתני ותרע סלל
 חקרת אותי במראה סאיוכ יודע כלל ותרע וקודס סחקירס ככר ידעת בסלמות כל מעשי
 וכן כעכין קין סחקר אותו כסואל לרעת ואמר אי הכל אחיך ואחכ סורס סידע מס סחקר
 באל קול דמי אחיך כועקי וגו' וספס ונה סאתה ידעת תכועתי ומככ גיסי ותנועל סכססין
 סלי

פלי כלס וזא ארת ידעת פכתי וגו' לרעי כלומר למחפכי וכגור מרעיון או לאספר פקיע
מענין דעך והוא כאמר על הפפע הפכלי הדבק בין הפ' ובין הסלמים והוא פאמר פלמס
זה דרוי וזה רעי ואלו מרחוק להורות פפע רוחק סיחס פכינו תבר' ובינו יודע כל ענייניו
ואחר פנדר תנושו המכב אל סידיעתו מקפת בטבע הויסו המיוחד בכל אים וכמו הכתוב
פאיוס' כפי הכתוב בתהלת ס' דה וזא ארחו וגו' חמ' ארחו על הטבע המיוחד פלסון ארחו
יורה על הסדר הטבעי כמו הדל להיות לסרה ארח כנסים פדל ארח הטבעי והוא הכרות
ואל ורבעי רמז לטפה ארעית פכאמצעות הכתה יתהוה המזג והוא מלסון את רובע' וס'
לרעת דול ולפי דעתי תקרא הטפה הזרעית כלסון תורה רובע' וקראת המסורר רבעי
לפי שהרשע הוא מותר העכול הד' הסר יתיה חכל התחלק המזון באברים ובלע בעורקיס
וכבר בטלס העכול ה' כמ' ס' יכא' ס' ג' אופ' פני מה' רחפון ולסון זרית פ' הקפת כמו זר'
זהב אופ' בדרת והוא מלסון הכה הנה זורה את גרן הכחשות כלומר סבורר החלק הככהר
מהטפה להיותי הולד ורוחה הסאר והוא על דעת דול פאמ' זריתני וזרעני ולפי סיס לארס
כמהו ארס תנועות אחרות זילת ארסם תנועת הכהגנו עס כפסונגו וסוכהגנו עס אכסי
מדינתו וסכהגנו עס ביתו אחר שהוא יודע כל אה זא וכל דרבי סוכנת ופי יתגלת ולפי
סכר התכחר כספר הכפס פמה סיתחדס תחלה מהולד הוא הכה הון עוד יתחדס בו אחר
זה הכה המרגיש הויני אחר סיתחדס בו הכה הדכרי לא על פאמ' יתיה ארס וככל חי וחד
חכל על פהכל ארס פהוא הסלמות המיוחד בו יתחדס כבעל חי והכרור החכוני יורה על
הפכיו כמ' הפילוסוף בתהלת ספר המליכה לכאפ' אחר דכירו מהטבע והמזג חמ' חי און
מלה וכונת לזרות פהידיעה סלהית תגור אומר ויקס ומה סהארס פלול כדכורו וצבעו
סידיעה סלהית תחייב כלסון חן ותדעו כלסון ל' הור' סידיעתו קרה כענייני המביאות
סידיעה סלהית היא היורדות בכלמות העניינים כלס לפי פכלס קנו סמביאות מידיעתו
מידיעתו קנויה סממיה לולה און סתוף בין ידיעתו וידיעתו כמו סאון סתוף בין עכמו
ועכמו והכה כתב הפילוסוף במא משמע פההיה פלסס כג' דכריס העדר קודס כנוסא
סהויה וטוסא פהיה זורה הנה ופכל מהוה מורכב מחמר וזורה ולכן הזכירס כאן לפורע
ידיעתו ית' בהס וזא אחר וקדס וגו' קרא אחר סהעדר פהוא מסיב סמורכבי וסוסיס אחר
עד ס' פתבו א' סון ותיסס וקרא הויולי קדס פהוא קדוס ככרא לכל סחמרו והכרי' פהוסיס
ואמר על הזורה ותפת עלי כפך להיותי הזורה נאכלת מהכבלת והמפילה לכף לענלה
והאכבעות כמות קוים יוצאים ממכה וכן הזורות מתגללות בכחן אחר סור ון והספע
ההוא יוכ' כפוני לפי סהכנס ובעבור היותי סהכנה דבר כעלס מעיני סחוקרי' פלא כודעה
להס תכונתה וזופן קבלת הפפע מהכבלת במה כחסכה הוא וז' סחוקריס כסלאת לכן אמר
פליחס דעת ממכי וגו' וכפרט בטפע המקובל לגלגל' מהסכל' לא כדע' מה סיה ססכה סוז
הגלגל' מההר התנועה ואחר מהוחר התנועה וכן סחלופ סכוסל בין ססכליס הככל' סהוא
כפי סהסכלה מעלתס וקצר עיון סהכל סחנסי להסינו כמ' ארסו סחקרו על כיוצא כז'
סחקריה כספר פמיס ועולס וזה לסונו כרצה עתה לחקור על סתי סאלות סקריה מספקת
פמהרני סחוקור עליהס וכאמר בהס כפי ספנת עכלנו וסכמתנו אלה סאון ראוי לארס
פ' סיא ז' עלינו לענות מצא חכל ראוי ס' פלא מורי וותנו על הפלסונות וכקפנו עליס וכן
נפי' חרס וסמרו פכל' דל קכורנו לתס סכות ככיוצא באלה העניינים על כונתס ותכליתס
אלה סהוא חסב לתת כס טעם מושטוכן עשה וכן ולז' פליחס דעת ממכי ולזהרות סאון
תנועה כעלמת חתה אחר אנה אלך מרוחק ולפי סהמקריס סמכיעס מדר סעונס סחלמי
לכמו ולענוס פרטי הארס ופתינו און כח בארס להסתר מהס אמר וכהה מפניך אכרח
כמו סמכיכו כענין יוכה פאמ' עלי ויקס יוכה לברוח וגו' וכן הי' כי ידעו סאנסי סמלמני יפ'

צדקה פי הגד להם ויום לספק מה חסב וזכה בכרחו כח חסב לסתור מפניו כבודו ומלך
בן ומסתור וסנה אגלה דעתו ויראה לפי פסג הכתובים היותו אחת שעקר בריחת וזכה
זכותה העצמית היתה לפי סמרה לו להיותו שלוח הפס לכביח על האמה שאינה מישראל לפי
סודע שהכוחה סגולה לעם הכבחר באמצעות התורה כלום למעלה ועתה בראותו היותו
שלוח לכינה ירע לו לב' סבות הא' שהכביח האמת יסיה אויורו ל' פרא לא לזולתו רק במקרה
הב' כח סמא יסכוו בתוסבס ישתר להם ורפאם יוכיפם ככזואתו שלא ידעו וז' מדותיו סל
סקבה הכתובות בתורה פכאמר בסס א רמוס ארץ אסיס ובו וע' כברה לא כחסתתר מסניו
רק כמוכע ממנו לקבל הספס סכזואוי בה היותו עקר ספסו באי' וא' חכא יו' הלא זה דברי
על היותו על אדמתו ע"כ קדמתו לברוח תרסיס כי ידעתי כי אתה א רמוס ובו נתת ב' סבות
למה סעספה האח' לסיות הככואה סגולה לעס הככחר וכאז' ו' עס חכר להנתנא סב' ליריעתו מדותיו ית' כי
אדמתו יסר כעניו סיספתלא א ארץ אחרת ו' עס חכר להנתנא סב' ליריעתו מדותיו ית' כי
סנא רמוס ואז' כי ידעתי כי אתה ובו סכיל ב' הסכו' קדס לברוח וקרה למה סקדס סכענה
מזד הספסום האלסית מטטן סחול וממעי הדגה כלום ואזעיה סחול הכך הזכיר סלס מייני
התכזועות ססס מהמקיף למרכזו מהמקוף לסכיב המקוף כאלו אס חסך סמיס רמוס
לתכזועה ססיה סכיב החמצע וכאז' ואזעיה סחול רמוס לתכזועה ססיה מהמרכזו למקיף וכאז'
אסא ככפי סחר רמוס לב' סממזעעית בין המקוף והמרכזו היותו ית' יודעס בסלמותו ואז'
גס סס ידך תכחי וז' הורות ססיה בעכס אמר ותאחזני ומייך אז' סכיל לאז' סכזאז' ככפי סחר
רמוס לתכזועת הגלגל היותו ססיה סבת ספחר מההירה מכל סתכזועו ואמר ספסו יסיה מהיר
סתכזועה כזוססו חל' להסתר מסעו' ואף סהדמיון יחוסכ סעמיו' רבות סאיזן ספי' יודע סוס דבר
מז' סעניוכו ססכל יאמת' זה אחר החקירה והעיון כטענות סכללות וז' ואומר אף חסך ובל'
כלומר חני אמרתי כחסי' מבלי עיון סכלי ביריעתו יתבר' הדברים אסכת מי סטף הדמיון
יהלמבי עד כמעט כטיו רגלי הכחינה לומר ספסו' איכנו יודע ועוד חכי עמוד כסך המדמה
נזיל המחכס האור האמת ססיה סכל אור בעדני להגיע חסכי ולהאיר אסלתי ואדע
באמת סגס חסך וגו' סאיזן דבר מוכע סלא תדע א' הדברים בסלמות ומה סאיני חוסכ ססיה
לילה סיה אור הכי' וז' וליס יאיר לכגדך ולעומת סני ססנתך לדעת הדבר' כיוס סמאיר
אכלנו ומוביא סכלנו מסכה לסעל זה יורה סאיזן יודיעתך תלויה וכקניית מהנכזעות אכל כל
הנכזעות יקנו המזיאות מ' יודיעתך וזה כמס' ח' ס' וז' והתכזוכן ככמה דבר' כדל' מדעו
ומדענו וכל עד חלוסכ' כסתלותו במה סלא כמצ' וזה סקדא פס המסורר התלות מדעו במה
סלא כמצ' לילה אחר וליס כיוס יאיר וקדא המזיאות יוס כמו סנקדא ב' ימי בראסית ונתן
סכס ל' יודיעתו ית' אותס בסלמות ואמר לפי ססיה המקנס להס המזיאו' כ' יודיעתו אותס ווס
יורה אז' כי אתה קניית כליותי ומלת קנייס תורה על הדבר כמו קונה סמיוס וארץ והזכיר
הכלי' להיותו האכר היותו רחוק סכזוף ואמ' ססיה' קונס ויודעס וליס ססיה מוסכל' תכזיית
הדס ומימותו ססיה ססתן כרי סיונו מלתו הדס סמועט הנכזכ' כהותו סמיו' וייעול' לזקק
סגוף מהמזיאות סגול סיוק כזה כזק מועלב אס לא יכוסה ממנו סכמזיאות האדס יס סורך
לככד א' ססחות לסמזיית כזקן סכעוד סססחול וסכלו' ככריאותס ויוכלו' לנקות הדס יעמד
הלכ ככריאותו וז' לכ' מכין כליות יועצות כי כקכלס סראוי מהמותר יתוקן הדעת
ומחפכות כעכס תכזן וססך כססך וז' תסוככי כעטן סמיו' רמוס הפילז' כס' ב' חממה
א' כוס מסך מכדיל בין הלכ והריסיה ומה סכין הכרי סגוף ל' סהברים ססיה למקוס כסיל
סמזן וסכמזקותו סתועלת מסך סיה סכדיל בין סהברים סראסיס וס' סכריס הנעכדיס
וזה ססלס לא סיס סכדל' כיוסיה יע' לס' סכריס סראסיס מזה סיוקן ר' וזה סמכרה סמקיס
סכו ססול סיסיה כן איד וחס' ככר וז' הטר ספא' והמסך סיה מ' זיק סהברים הנספיו' מ' ז'

122

ופירושו מהדרך הראשית לסיים כיניהם וכיון העבדים מסך כן הערים הטובע בכאן ואם ביון
 הרקשים והעובדו מסך מכדיל כיניהם ויכדיל שכליון מהכד הספל והיה הכד העליון יותר
 חזק והספל יותר גרוע ויתחייב סיכדיל בין הנכבד והפחו עגל' וזה אמרו תסוככי ככטן
 חמו' והדרכים פירש מהזכיר תולדה הכליות להסס פהם כדמות גורמות היצורה בגוף האדם
 פניהם ירד הדע לגד והכמון מש' ולחיות האדם נכדו יותר פלס משאר העליון חיים בסמי
 מיני פלמיות אס שלמל' המנו להיותו יותר' מזה המנו' פככל העליון חיים ואס שלמל' הכורה
 הכתובה לו חולם פלמות המנו ידויב סיות חיברי האדם כערכים ומת' חסים קצתם לקצת
 כחושן פלס עד פלזה סיה נכב' הקומה אס פלמות הכורה פכאמצעות היקנה חכמה ודעת
 וככדס אמר אורך על כן כוראות דיל ראו לי להודות שמך על הפלמיות פכדלתי בהס
 מה העליון חיים וקרא פלמיות כוראות שהדבר הפלס ראו סיה יראי מנד פלמותו כמו
 שאמר יעקב כהרביסו פלמות המקום והפכתו מן כורא המקום וגו' וכן בא כספור התורה
 כספור האדם והפליטו על העליון חיים לפלמותו ומוראסו וחתכו וגו' והיה ופלמיותו כמו
 זה פליו' כיום ההוא על ארץ גושן לפון סכדלה זאח' להורות על פלמות הפעולה ככל
 הדברים החיים פלפחים מעשיך כלס כחכמה עסית ולפי שהודאס החמתית להסס יתכ'
 לא תהיה אה כידועת פעולותיו פמי סיסכל זה לא תהיה פודאחו פלמה אחר פלא ידע על
 מה יודע אותו וסודיעה קודמת לזה סוף לדעת עבין גופו זאכריו והפחת הטוב בהס יודע
 כספו זאזי פכאס יודיעות כמו פאמר חיוב ומכפרי לחזה פלמה לכך אמר וכספי יודעת
 פואר וזחר פהורה סיות יודיעתו יתכד' מקפת כעכויני האדם ופרטיו סתחיל לכד כענין
 סיוות האדם ויודעתו וזמר לא נכחד קרא לבורה עכס להיותה כתגת סמיזאות לכד
 נדאניה סתקרא כסס העכס מהחמר כמו פאמר ארסטו במכ' חפמש וכאמרו מוך סורס
 סיותה כאלת מהנכדל' ולפי סהתבאר כספר בעליו חיים מוזמר ט' פזרע הזכר הוא מותר
 מוכפל וסרמו סיסודי ורבה כחלקיו כהס ראו סיהיה זרע הזכר פאכס יתן לדס סנדל' כאסר
 יתערב עמו העכס והסוד' וזה כסי בפלהו ויכדיל ממנו האותר' פלא יכלח מסס דכר סיהיה
 חמר לכאכר' ויקפיהו ויסס אותו גוף ויתן לו עמידה וקיום כמו סיפסה סיקבה כספונחה
 כחלב סתקפיהו ותכדיל ממנו סחלק המייתי ומה סיקרה כזה לזרע סזכר עס דס סנדות
 סמסלו הפיל' לדמיזן סרככת התמר סזכר עס הנקבה פמי פיראס זס ידע יודיעס כרורס
 סהדבר פהוא זכר יתן לכקבה הכורה לכד וזה אמרו אסר עזוסתי כסתר ויסס מענין עמו
 דדי כתיבתי' פפירושן סחיטה והוא סוראס על הפעל פפושס הזכר דס סנדות מסקפיהס
 והעסוי כמו פאמרנו ואמרו רוקמתי רמז לכח המזייר הנאכל מהנכדל פסוף כמו הרוקס
 כנידס וכעככס כקדמות וכעכליס וכעצמות ובכסר והוא כמעסה סרקמס סמתכתב
 באופנים מתחלסים וכדרכים פונים ואמר פכל זה הפעל סנפלא כעסה כסתר להיותו
 בעלס מתרחס העין גם מוראס עיני סלכ ואף על פי כן ממנו יתברך לא נכחד עס היותו
 כסתר וכעסה כספל מקומות סמיזאות וזה חמר כתחמות ארץ ואמר על החמר כפוסא
 הכורה לחסרונו גלמי ראו עיניך וקרא האמצעיים בין הנכדל והחמר עיניס סמה עיני
 יד' מנסטנות ככל ארץ וסס הכחות סכססיות הנאכליס מהנכדל ככל מין ומין כלומר
 החמר פלי קודס סתגוע כורת האדם כה' ולפי סהגרמיס סס המכניס סחמר באמצעות
 קוס סמס המתנו' כחוס סאור הכוכבים והחוס הזה הוא כלי לכח הזה כנספי לזייר סאכרל
 לזה אמר ועל ספרך כלס יכתבו והס הגרמי' פהוא סספר סחתס כן כתבו כל קוסי סהיוות
 לקכלס סטפע מהס מפי עליון ולפי סהסכנה כעסית כזמן והכורה תחול כעתה אמי' מיש
 ויברו על סהכנה לקכל הכורה ולפי סהכרות

שחזרות הנאכלו מהנבדל דבות לפי רבוי הכנת החמרו וימסך מזה שיתרבו מוסכלי הנבדל
 אחר ולו אחד בהם וכנ"ל עב לנבדלמי כלומר סבכר כפלים ההתאחדו בכנס הנבדל המועיל
 לתימם ולא יעלם ממנו דבר מהם פ"ס ז' הסודר אחד כמו שאמרנו כבר וכנ"ל בהם סב
 לתימם פבהם יפלים הסודר הסכנה הממלמת קצתה לקצתה בקבלה בודו קצתם בעבור קצת
 ולפי הכתוב באלף יסיה פ' שבאותם ימי הסכנה לא יהיה עדין הגולם ה' עד שיקבל הצורם
 שהדבר חמס יסיה ואחר כנסת הצורה לא זולת זה תיסקו פירוש ולא אחד בהם שלא
 יכתב על ספרך והדאבע פירם לא יהיה ה' באיברים נכר וכדל בגולם בתהלת יבירתו
 וכלם היוסם בכח התגלות ולא העין און סאון אה' אח' המסס ככר וכדל אף על פי שהאן בכח
 אותו הגלם און יסיה הרצון כולל כעל דעת אפלטון האומר סים לכל מין מממייכים צורם
 כבדלת חוץ לכנס כותבת המבואות למין ומין כפי אותו המציאל סים לאותם הצורם הנבדלת
 המיוחדת לאותו המין וכך לפאר המייכים יסיה להם המבואות מבורתם קבדלת המיוחדת
 וארסטו סתר זה הדעת ובטלומתם (וכן המור פה ולא א' בהם כלומר שבאותם ימי הסכנס
 לקבל הצורה בהם ימי יובר לא כוכל לומר סים ה' מיוחד כבדל ממסיע הצור' למיכן המיוחד
 וכן להכוח מרה כפרדת לכל מין ולכל זוג זה רכס באמרנו ולא א' בהם אבל הכל במסך מהסם
 יתברך שהוא הפועל העצמי והאמצעיים הם הסכלים והגרמים מפרתיו ענוד רכנו וא' ז'
 ולימה יקרן רעיון אל קרא רע האל הסכלים וסגר מים ססס מספיעים ברצונות' מספסע
 מן סתקון ופלמות המבואות כפי האפסד להם לקבל ולפי סים להם סתי בחינות סה' מנד
 עלתם סכ' מד עבמם כס' ולימה יקרן רעיון אל וכס' מה עבמוראסיהם ולפי
 סהרבוני הקורה בהם הוא כסבת סאין הספכלה בהם על אופ' אחד ולכס מעמידים ידועים
 כפמל' כס עד פיהיה קצתם עלה לקצת אה' אפסרם מחול רכנו לסיית סמספר המתרבה
 כו דבר קסה למכותו כהמ' וכחול על ספת סים ולפי סים הכדל גדול כין הסכל הראסון ית'
 עבמותו וסאר הסכלים עבמותם סהסכל הראסון יסכיל מעבמותו עכין נכס' כעבמותו
 לא עכין מצטרף אל נכס' חוץ מעבמותו והמנס סאר הסכלים יסכילו מעבמותם עכין
 מצטרף אל עלתם ויכנס בהם הרבוי מזה הצד וסכה' סם כן העלה הראסונה ר"כ מציאותם
 כעבמם והסכלים מציאותם כצרוף לעלה הראסונס לז' סקינותי ועודי עמך כלומר עס
 שיותן מסכיל כל הכמבואות לסיותן סתהלה להם חולם לא כסכת רבוי מוסכל' יפ'ל סרבני
 כך כמו סיפול הרבוי בסכל' למד רבוי הסכלותיהם וחלוק טבעים סמקכל' כמה סים סכילו
 סהסתהלה הראסונה וכמה סיקנו מהמס מהאחר' ססוא פועל ראסון כעבמו רכס כרבוי
 סתקבלים אותם כעכין בראסן סתהת ידוראסו רכים והמלאכ' סתהתיהם מלאכות רבות
 כהמ' מה עבמו ראסיהם חולם כויתברך לא יתרכס כרבוי מוסכליו וא' סקינותי כלומר
 אפי סככתי כעיון זה ואפסכ כססקינותי מסכתי נכס' אפי עורי עמך להיותן אחד מבלי סוס
 רבוי כלל והסדור טככאן סועס מהסדור המוסכל' לפ' כמו סיספע הסדור ככס' מהסדור
 סכמכ' כנסס סמכיה' סככ' והנס כאר ספילוסוף סהוא מחוייב סיהים מוסכל' א' סצורות
 מתאחד וחולם סים אפסר זה כו מפני סאין בניסוד וזה ססי' סוד הוא הסכה כרבוי סכמכ' אל
 באלו סצורות וזה אמנס יסיה מפני כדדים כהמ' סול ה' הוא מפני סרבוי סכמות סיסוב
 סצורות ספילולאניות מנד הכוס' באלותאמר סצורת זה סססם היה זולת סססם אחר כמספר
 נסכד ספני הוא ספסוד יסים הסדור ה' כמספר מתחלק מפני סקצתו ליכנו מוכן סיקכל
 כ' חלק מה מסדור סהוא וסמל ספסוד יסים סככ' סון מתחלק מהכח המרצ' מפני טבע
 סהמר ססיו ממכונסמחוס סאין כטבעו סיקכל מספלמות ית' מזה וחולם הסדור המוסכל
 באלו סצורות לא יתחלק כזה סה' סון וזה מבואר כנססו וסאנס כן מבואר מזה סהמוסכל

המטה ואחר כך באמצעות המטה ארדוס כמו שזכרנו בסוף קח לכה מלח חסניכס זרקו וצו
 וכן בכרד נטה ידך על המים ועם היות מלא הזכיר הלח יד המטה בכלל כמו שזכרנו
 חסס מטסו על המים וכן בכלל תמצא שהוצרך משה לעשות פעול בהסרק במלך ולזה אמר
 ועברתי בארץ מצרי' ודרסו רבותי וזכרם לברכה אני ולא מלחך עני ונרו היות זו המכה
 מאתו כלי הסתתפות עמו נגלגל ופסו כח אחר כלל מה שאין כן במאר המכות שכלם היו
 באמצעות כח מה ולזה באמר לפרעה בזכר הרמזונה בואת תרעו כי אני י' הכס אנכי
 מכה במטה אחר בידי על המים הנה פרעה היה מכחיס פה'יו יהוה ויקרס אליו הנמכות
 הספלות רק היה מיחס אופן הווייתם לנגלג כמו שאמר ארסטו הסתפס הנאכלת מהנגלג
 באמצעות הסמס ואמר הכוכבים תהוה אליו העכייניס הספלים וכן היה דעת הפרטומיס
 וזכר חסס והזכיר להס פס'ו המורה על סהוה מחוייב המציאות ומשה לאנהמבאז הספלות
 והראיה שכל זמן סירבה ועסה כס כרצונו ופסס מטבעס ולזה אמר בואת תרעו כי אני י'
 עד שהוצרך על כרחו במכת הכרד ואמר י' הכדיק לפו סראה פני הטבע ביסוד
 סיותר עליון כמו שאמר ותהיך אם אירבה וחספסלא יתחדס אלח מחסכה גדולה והפרטומל
 במכת הכניס אמרו אזכרם אררים היא סבראות הפרטומיס פלא יכלו להזכיר הכניס סודו
 במעסה משה ואחרן סיותו מהסס יתכרך ולכן לא קראה פרעה מהעשת סו והלהו:

והסתכל במה שאמרן הפרטומיס אזכרם אררים היא סלפי סראו בריוס כו סבה נפס
 מיה וסס הסתדל ולעסו' והלא יכלו הסכו ספעל כוס סוה כמסך ממכל כדל
 ולא יוכל לעשות המעסה הזו אלתו ולזה אמרו אזכרם אררים היא ואלרים רמו' לסלס
 סכרלים וראה איך כפרקכו בכר לסלמין סדעת סחמתי סהיו סמחיסו סיותו מתחלס
 ולא אמרו אזכר י' פלא כדעס זה להס עדין באמתות ולא רצו לסתף כזה העלה סראסוס
 כזה סהרסח משה י' יראה ממה סלסיתו ית' ספועל כעבס ומה סולתו כלי אסר כו יפעל
 אס כן כסנו טבעס פל דבר על דרך נס יראה ססוה סהסוה סחמתי ולזה יסאר הדבר על
 טבעו כפי ספסו יתכרך ותיס ססס אס כן כלתי סורפת כמו באכרס חכיונו עליו ססלוס
 וככניס מיסאל ועזרים וזי אפסר סהס סהנו לא היה חס ססרף ססררים וחור לטבעו
 כסרפה ססס יתכר' וגס משה עסה זה כפיח הככסן סכסיותו כידו לא סיה סורפס והיה
 אס כהכרח יראה מזה אס כן ספס כח נאכל מהסס יתכרך וחותו ככה ימסך ממנו כח
 ססרפס כסירפס ומס כסעל וסומר אופו מהאכדון והספסד וכספסד כזרס יססד הנסס (לא
 יפאר אס כן לפי זה כמו סאל סיהיס ארס ולא ארס כן אי אפסר סיהיס אס ולא יסרף אול לא
 ועלה למע' סדך ותהיך אם אירפס והס מתלקחת מתוך הכרד אס כן לפי זה סמופתס
 אז סס טבעיס ולא יקראו מופס או נגר הטבעו זה אי אפסר לפי העיון הטבעי ורביס
 מהסוריס סתורו וכן כסאמרן סססורס למעלס מהסקירס ועס סאי אפסר כחקכו סיכעל
 סטבע סאי אפסר סיכדיקו סני סותרות יחד ולזה אי אפסר ס סיס אס ולא אסי יחד כי לכמכ
 טבע קייס אכל ססס יתכר' יכול על כל דבר ואין זה כמכ כחקו וסו דעת הכדריס סכת
 ככתב סהתנגלות וזה לפסו ססכמכ כפתס יחלק לסני חלקיס סחלק סראסו סכמכ
 סכת מביעתי כחקכו לכד וכח סמנגס סטבעי סחולך על סקס כל מיני סכמכ'יס עד
 סומרן אכל כל זה סמין מהסכמכ כחקכו וכח סטבע עכמו כחמין אככו עס י' המאמכיס
 כקורתו סחמתי' וגס סאר כעלי סתורות קכלוסו ממנו סס כלו אפסר כחקו יתכר' ורבינו
 ססול למעלה מהטבע

אבב

לזעלם מחטבם ותקוף צ'ינו וכן נאמר פון יסוד הרב המורה בזה הענין שצריך שיהימכחו
 כל כשל דת וכדק החכם במה שאמר חולם כחם המתפלסטים סוף הפסוק פיהיה אם ולא
 יסורף ולא יתנועע למעלה זה טעות ככל בהם לקובר עיונס פחם במקומו הטובי אינו
 סורף והוא אם כחם זה הפלולאם כן הפרס לא יעסה האם וכן אצט סכטבע האם לעלות
 למעלה כבר יתנועע תנועה הכרחית למטה לתהיה יכריחו ונחא אם זה כמו פיקרה
 למחר היסודות גם כן שיתנועעו ספך טבעם למכרות יכריחו ולכן נאמר כי האם כבר
 יהיה בלתי סורף כפירצה סוף סכל הפעולות הטבעיות מסודרות מתנו יתברך בדברים
 הטבעיים וכפירצה ימנע מהם פעולתם מבלתי הפסד עבמותם ולא כליונותם כולם
 הפילוסוף וזה מתח סיורם מן סכח אלהי ככלרכר שכאותם סכח ישעל פעולותיו המיוחדות
 וכחפסק אותו הכח ככל הפעולה הכרה וזה הכח הוא אלת החמד והבורם וכקרה הכח
 הטבעי אכל הפילוסוף בסיודות כחמקיס וכמתכות וכבעלי חיים כח נפסיו נחא כאכל
 מהכבדל הכותם הכרות וכלם כאכלי מהטו ולזה כפירצה לטעל פעולות הדבר וזה הפסיקס
 יבטלם ויפסיקס כמו שפסק יאור המיס בהפסק התקור הובח ממנו כמו שהמסיל הככיו
 סעשור יתברך אותו עובד מקור מים חיים ואף על פי ספסו נתן הפלות לכל הדברים הכס
 לז' ספסור לז' הפלות המוחלט לפקות כפירצה וזו הרמז בדברי ר'ול כתבאי כאומרם אמר
 רבי יוחנן תבאיש העבד עט חיס סיקרע ספאמר וימכ חיס לפנות ערב לחיותו
 וגו' וכן סחקס כפאר סנה כבר התבאר מזה סכנו טבע שעניינס אמנס הוא עב' המופת
 ולכורך סעש כפירצו סוף לאסימך אותו סכנו כוכל ומן אף באותה סעש לכד ואעפ'
 פיס יבלת לפי' לנאותו כלו אז להעדירו אז להעדיר איזה טבע פירצה מחטבע' חולם סכנו
 ספוא לא ימך כן ולא ימכ לטבע אחר קיים וזה הענין כבר בארו הרב חלק סכני פ' כט
 והאנס היסוד כן ר'ל ספסו ימנס טבע סדברים על כד סנס כפיצטרך אס על ידי ככיא
 אובלי אנס אמנעי לפי סכבר התבאר סידיעתו יתברך מקנה סמכיו ולספמל
 לכל הדברים סמכיו וא' כפי אותי ססור פיס להס כריעה הפלות ימכנס פעולותי סס
 ופנס מביאות' אס כן כל ומן ספסו ידע אותי ססור ספך הכתנן להס מאתו כטבע יתחייב
 סיפנה טבעס בהכרה אחר סידיעתו מקנה סמכיו ולספמל ימך אס כן פיהיס פעל
 סדבר כפי סידיע' הפלות כו כמו פיהיס פעולות הבר' סכנסו סרנוניות כפי סמכנס
 וסידיע' מהנספ' ער סיפנתנס פעולתו כפי סכני סמכנס וסידיע' כן סיפנה טבע סדבר
 מכה סידיע' הפלות וספנו ולא תאמר ספסן חלונן טבע סדברים סכני כחקי יתברך ספוא
 יתברך לא ירצה להעדיר אותי הטבעות מכל וכל ולרבות חלונן אכל לפי ספוא ית' הטנס
 ספמתי ומפיע תמיד כפי סויתר טוב כפי דאס ספסע' כריכ' לפנות טבע ספס סלח יסורף
 לסמך טוב כיוול ממנו אס להבלת חסידיו אז סיראן מלפניו אין זה סכני כחקי יתברך לפי
 ספוא תמיד פעל ספס וידיעתו סמכנס סמכיו ולספמל וספסו ספסו זה על כד סויתר טוס
 וספסו ספס רע וז' רניאל למלך אלהי סלח מלאכיס וסגר עוס וגו' כלומר נתן סתי סכות
 כורקות בהבלתו ו' ספכת ספדנס סלסי סעבר פעולותיו וסויתרו ורחס סרנוני לטככל וז'
 אמרו כל קכל די קדמוסי זכו ספכתתלי וסורס על זה פיס אריס ספסטיס כארץ אים וקיס
 כדרכיו הכ'ספס סויתו נפכתת ספסוית' סיס זה סלח כדון כי לחפמתי לך כדי ספסו
 ראי לי ענס וא' ואף קדמך מלכא חבולא לא עבדיית וסויתר סלסי לא יעכיס כי אס לראני
 אס כן סבלתי סוית' כדי לסראותי וס' ספנתו כמכיוות וכי מפי עליון לא תבא סרעו חנס
 וכן סיס זה סבלתי עכמו בהבלת חכניס וכ' ולו סוכה פעל ספס כפי טכעו וספכתת סרנוני
 כפי טבעס סיס זה ספסרן כיוול מה סלח יעלס אס תחלס אכור חסידו ללל סכס למ' קדס

ל' 10

לאם כל החוקי ידיו מרעים הכומרים כיו והסגנתו בראיותיו והתקלה יעמדו ברעם והוא
סכה להחריב העולם ובממות מנדים פרעם חכתוב גם כן זה סכלית וזולס בעבור זלזול
שעודותך בעבור הראתך כחיו וגו' ולמען תספר באוזני כבך וגו' ולמי שיריעתו יתברך
הקפה היפיוחות לכל הדברים כחם תמכה בתורה למרפתה למרסס הסגנתו בעולם הזה הן
הפיוחות דבר בלמך מחתו אם לעולם אם לספר ככהו בלמך ירעה כענין בסדרים ואם לא
ירעה כלומר חמיה בד העונם להם זולת הכליון ואענים החוטאים ואמר באברהם כי
ירעתו להורות על הספסוף והקבלת הטובה כמפך לו מהספסוף יתברך ואמר וירא אלדים את
בני ישראל וירע ארים ואחלום בתרבותו כדן זה הענין עמל ואמר במימרים למפרקהו
זו סורס שיריעה הן בניו להמנחת ספסע החמרים ורכ טוב לבית ישראל סמלס ברחמיו
? זהו מהו שיראה לנו באו הדורסו? פני דעת התורס והקבלה כש מה סיחויבהו שיעון האמת
(בסלמו דכרינו כו סכח לכל אלמן)

הפרק השביעי

מאי כי איז בלתך אל רבי יסורס כר המכפיל א תקרי כי איז
בלתך אל כי איז לכלותך מרת כסר וס מעסיו הכלים

אותו וכו' סכס התבאר סכל הכחות הגמיות הסלכלית והחוס סטבעי הנתון בארס עס
סיותו כלי לכל ספעולות הטבעיות ועו' יתקיים הגוף ולזה יאמר חוס טבעי ולא קורטבעי
כבר יהיה סכס לספסל סגוף כמקרה למה סיתוך סלחות ספרסו סכס התבנו יסכר סוד
סכסרה כמו סוכב סכר בכלל חמרו ססל סמון עס סיותו סכס לכליתו סכס דק סכר מעסיו
אכלי אותו כי התגועו גפיות ספיוסס אל נפסיו יתכו סלחו ספרסו ויסנסו כמו סססתבאר
זה לחמיו סרפסאס ולזה יבטרך למזון סלחליוף תמורת מה סנתך עד סוכה בהחיות סענין
עד סיסוכ סבא כנתך הוא בעצמו אכל דומה לו וזה גם יתחסר כהדרגל לחלות סכס עד
סיותס מה סיותך לחות סרסו וסממורס לחות ככרי כמי סמסס תחת סמון סיותך מהחוס
סכר הים וזו היא סכס סמות הטבעי סקכוב לכל אים וככר בארו בארוכה סרופס אים אם
כן סעולות סארס ותכועתו סכס לספסר עכמולו ולא ירבוסו זהו מעסיו מכלל אותו ולזה הים
תסכסר סללתי בתלות ככריאה לסוס סארס כגן עדן סלחמו לתן מימיו כאלבים סלח הים
עמל בו וסיה מחליוף תמורת מה סנתך לעולם דומ' לנסוסה לו ועל דרך זה יהי חי לככח לולי
סמלו ואזכארה לו כויעת אסך תאכל לחס עד סוכך אל סארמס כלומר סהעמל והטורח
סתייה טורח לסוג מונכך וגם אחר סספסגו ותאכלנו זה יהיה סכה לסוכך אל סארמס ס
סממכה לוקחת ונתן ססכה כוס כי עפר אתה כלומר לפי סטבע סרככתך יחייב לסיותך
כססר אחר סכגרת מן עדן כי לא תמכא מוזן יקיים יחס כחנותך על סווס כפסיו גן עדן
וככרהו וכלל אותו סיותו יחס סכין סכחות סנועליס והמתעשליס ויהי סמך מזה סמות וזה אל ואל
עפר תסוכ ולפי סתכועות סארס סכה לספסרו כמקרה כחם אמר חוקיהו קפדתי כאורב
חיו סמסול תכועת סארס לתכועות סארר כי כמו ססארר בתכועתו סכה סיסכר אותו
הח ט סמתכועע כן סארס בתכועותיו סכה לכריות חיו ונתן סתי סכות כוס' סל לחסרון
סכס הטבעי ולקולו וזה אחר מללה וכבעני כלומר מללות וחסרון סכס יתד ירו ויפסעני
וססכית בסכת סמך סמון ויותך סלחות ספרסו בארך סימיוס ואל מיוס עד לילה ססלמני
וסכה חוקי סוסכ סכסכת סמלו סקרה לו לא ימנע אקרס סלאל לכהו הטבעי ססכהנת
גפסו ומל כו סמס סככרי וסככת וס תכאחו סולת סמות וזו לסתכ לחותו ספרסו כסתע
פתאוס מכה סמס סככרי סמוסל כו ולזה סתחזן יי עסקה לו ערכני ככג סכת סלחות
סמס יקרסו סספסר כסכתי וסוף ליעף כח סלחתי ויהיה עסקס מענין עסיק לכבין וסול
ענין ססססס ככג חסרון סכס ולאותו אמר ערכני כלומר ערכו עכרך למוכ וחסן סוכל

228

אך העצם ואמר שכבר שמע תפלתו והוסיף על ימיו וזה אמרו מה ארצה ואמר לי ונחא
 עשה ולמי שראוי לבעל הכס להודות למו מעשהו הכס וכפי יתרון הכס ראוי
 שתהיה ההודאה לכך אמר שכסבת הבלתי נהניתה בחסד האלהי המוחלט כבר הוא מחוייב
 בפתחיהם כל תנועותיו בכסו וסיסה להסתדל על מרירות כפשו וזה אמרו ארצה כל פנתו
 על מה כפי כלומר אני מחוייב בכל פנותי פאחיה מזה התוספת האלהי פאסתדל להסיר מה
 פאחיה מר לנפשו והוא היצר הרע כלומר פאסתדל למעבדו לסבל לא פאטעבד פאח לסבל
 נמלת ארצה פירושו הטלטול והתנועה לאט וכדברנה מעט מעט לא בחפזון וכמו פאמרו
 רבותינו ז"ל פאסח מרדה כנה וכו' וזה דרך מי פאנכס להסתבבר על יצרניו וביעו מעט מעט
 וכריעהו מן הקבץ אל הקבץ בנחת ולמי פמיו פאדס תלניוס אס מזה פאסד האלהי ואס מזה
 פטכס אס מזה פאסד האלהי כהסיר המוכני פהס כנגד החיוס כמו פהכטוה תגרה למקוימי
 הציית וכך את לחמד וגו' ולזה אמרו עליהם יחינו וכנו עליהם סב לכסוס פסזוכיר
 למעלה פנתו ואמר פמזה מרת רחמינו סלנו יחינו פאנפוס על פאסכוס מספר חיוס פהכין
 להס מונכס והסרת המציקו ואס מזה פטכס יאריך פאדס ימים פכני רבני לחותו פסרסי
 ויחס כחות אכריו קבצס לקצת פארנוס הח וכו' יסמר פכוס והלחות וזה אמרו ולכל כהס
 חיו רחמי כלומר פאדכר פהוא פקד וכל כהס רצוני לומר באורך ימים ונכות חיוס הוא
 חיו רחמי וחי הרנוס פהס חנוס והלחות כהס כהס החופ והמוס ולפי פמי פוסלן מנפוח כוח
 ימיה ימים רבים אחר והחלמי ונחמי וכו' והכס בפעט פכריאות איז פאדס יודע לנחור
 מהחזיק לו וגס אינו יודע פונו ליחותו ואיכות אכריו פסרסיים באיז חוסן פוא פוס חוסס
 היותו כריח ופעת יסכר ולזה אמר הנה לבלוס מר לי מר אמר מר לי כנגד רוע פההנהגה
 ואמר כנגד פשתנות הלחות והפסדס פכיות פכיומיות או פכיוניות ולפי פפסלס ויפסדכנ
 על פרס דני אמר ואתה חקת כפסי כלומר אתה הכפס המכלת מהגוף הכללי והאובד
 נפחיהם פשכלת אחריו גוי כל חפאי לפי פידעת פהכטא כמסך חח החמר ולכן קבלת פכוס
 נרבות פפולות פכפס לפי פידעת פהשפדר והפסד ימסך מהחמר והפלות מזה פברס
 לא יתפסך וזה אמרו כי לא פאול תודך ולפי פפחסרון והפסד יסניבלאדס מזה פטעות
 פכוסל בעינו וכפרט פדעות פאלהיות או מזה רוע פפפולות או פסיסה חסר פכוס אלה
 אמר כנגד פראפון כי לא פאול תודך פאיוס התועה מדרך הסכל פקהל רפאוס ינח וכהכח
 מות והלך כלומר ולא מות והלך לפי פהתכלית הנרצה באדס פיותו פלס פכני חלקיו
 פיון ומעשה וכהכח לא פאכריו ינרדי כור א אמתך לפי פהחפסר פכניהס איז לנתק פכניס
 חוסן ואל זה רמזו רבותינו ז"ל באמרס פפפדריק פכטר מן פפולס פלס מלאכה פסרת
 וכו' וכפפסרס פכטר מהפולס וכו' פפפדריק פכפסלס פכניה הוא פהולך קדמת בית המלך עד
 פוכס פדרינו ונתן לו מהלכיס כין פפומרי לפכני ולפי פפאיוס פפסלס פכפסלס פכניהס פוא
 פדריק באמונתו ויחס והוא פכנות הפכוס וההודאה לנו ית פהוא פכני חלקיו אס כפפס מזה
 פפיון אס כנוף מזה פמעס לכך אמר חו הוא יודך וכפל חו חו לרמוז לפלמו פכני חלקיו
 כהס ולפי פאיון פכס כפעל פכסיון אמר כמוכי חיוס פראס יודע פנתקבלת פתלתו
 והועיל לנתפוכתו וכפבור היות פפסלס וכפרט לכני ביתו לפכחיל או פכניו פ לכך אמר אב
 לכניס יודיע את אמתך ולפי פהפפנה לא תמכע טוכ מכעליו אכל יופיע לראוי פפופת
 פולמוס לזה אמר יי להפועני והפועה פאמתית פהיא פפארות פפס פונכ בעולס פזה
 בעיון פאלהיו וכחריכות המפעה ויפלו חסדיו ככבוד פלמות פכפס ופאר פפמחה פכפית
 כמאסת בעיניס לכך אמר וכנכתי כנגן וגו' כלומר פכניות ופמחה לכך פהולך כחיל
 פכנגן כל יתי חיוני בעולס פוא פא פכחירס להסתוסף ככית יי ופוא פפיון פכנתו

ומזותו

ומצותיו הנקראת בית יד כמו שאמר המפורד אשרו יאסבו ביתך כלומר המקיימים קיום
 תמידו בשני התורה ואמר על אלו פעור יהיה להם אומר ויוסף שלא יוסק מהם שלמותם
 לנצח אבל יהיה להם ההשפלות להלל ית וזה אמרו עוד יהללך שלם עד כאן עירוש הסדרה
 אוב גרר לשי פכוסו רכוס : ואם כן התבאר שכבר נדס מתוך הרבנות מעשיו
 מבלים אותו אבל מקדום בדרך הוא שאימורכב מענייני החמד הוא מבלים
 מעשיו שהוא ברא כל הנבאיים מאין וזה שאמרה חכס אין קדום כולו כי אין פוס כבד
 ומטעם כפסמות מוחלט במחוייב המחיות וזה שהוא יתברך לא ישיגו הספקד בפוס פניס
 אבל הוא יתברך מחוייב המחיות בכחיות עצמו וסאר הנבאיים כלם אפסרי המחיות
 מזד עצמם ומזה הזד כבר ישיגם הספקד אס ירצה הסס יתברך אס כן מנס הזד הוא מבלים
 מעשיו אס ירצה ומחיותו לא יפתנה וזה שאמר המפורד לפנים הארץ יסדת וגו' שיש יאכדת
 זאת תעמוד וגו' רל לפנים בעת הכריאה הארץ יסדת לפי סכת מוגו היסודות קנתס לקצת
 וסיו כלם מתערכים ומתמנס בארץ ולכן יבאנו ממנה סכמחיס והכעלי חיים מכח איתס
 הסמוכה היסודית לכן אמי יסדת רוצה לומר פמת כס כח סארכעס יסודו כשכת הסתערכות
 והסתמכות אבל הגרמים הסמיויים סאיין להם מוג ולא סורככו מהלקי אחר כסס ומעשה
 ידיך סמים ואמר ססס אפסרי סאכדון מזד עצמם ומזה סזד ישיגם סכלייה כבגר והוא ית'
 הקיים סכלתי מסתכס או כפרס המס יאכדו סכ לגרמים וכלס כלכוס תחליפס וכל סכ
 למורכבים מזד הסמוכה היסודית ועל זה אמר כבגדי בלו ובאמרן כלכוס תחליפס רמז
 להערך הדבק כחמר סהיולי ססוא פוסט כורס ולוכס כורס כסכתו ווס סעירוס יותר ככון
 ואמר עליו ית' ואתה סקיים סכלתי מפתגם סלאי ישיגו אסיסס וסערד וסכיתך לא ישיגם
 כליון וזה אמרו לא יתמונוהו מענייני במדבר הזה יתמו וזה ססואו יתברך אינו כוסל תחת

סואן לפי ססוא ברא סואן ולכן סוא כנחי והנכחי אינו כלס כסוס עת ואמר על
 סכלמיס סעס סיונס כופליס כזמן יס בהס דבר בלתי כלס סוא סנסס סלא
 ישיגם הספקד וזה אמרו בני עבדיך יסכונו ורצה במלת יסכונו
 סססארות וסקיים לנצח כמו שאמר ויסכן מקדס לב עזר את
 סכרוכוס וכתב דימכס פרק כה סא וזה לסונו ולפי זאת
 הססאלס סוסאל לבורס יתברך ויתעלס כלומר
 להתמדת סכיתו או סנחצו לאיזה מקוס
 ססתמיך ססכיו או לכל דבר ססתמיך
 בו ססנחה אמר ויסכונו ככור
 יו על הר סיני וסכנתו

בתוך בני ישראל
 ורצון סוכני
 סנה
 עב

ואמרו וכני
 עבדיך הם סכלים
 ססולרוס כפסומיטס ססס
 ססלימוי כמו סאמרה סתור לככוס

סכלמיס כניס אתס לוי ארכס ולפי סטבע סקקור סכבד ימכח ככמסך מתנו חל סורעס
 ככיון לסניו ית' להסאר אחרים פרכס כגוף ונפס לחסיכותס : תס סאמר סז סלככ

הפרק הראשון

שני כרבי נפשו כנגד מי אמר דוד לא אמרן אלא כנגד
הקב"ה וכנגד נפשה מה הקב"ה מלא העולם וכו' אתה
שראית לרצף עבך סבכת המאמר סהכמה תתיחס לכבדל כחמשה שבניו מהזכיר יודע
סחממה אליו הם סגולות לכבדל . האחד סהכבדל אין לו מקום מיוחד אבל כל המקומות אליו
ביחס אלו לא יקפשו מקום לפי סהגגם הוא סיבטרך למקום לא סכבדל ואם הוא בכל מקום
אבל לא על הפד סהמקום יקפשו ויערהו והנה מה שאמר הכתוב ברוך כבוד יי' ממקומו
כזה באר הרב בשי מצלתו ועוצם חלקו במציאות . הב סהכבדל מסביל ואינו מוסג כחוש
וזה אמר רואה ואינו בראש ועיני רואה בעצמו ולבו ראה רעה חכמה וסוף יתב אינו בראש
סלא יוכל פס סכל לסמוג כמו שאמר בי' ואינו האדם וחי ופי' אפילו סחיים סכבדלים לא
יסוג עבמותו אבל מה סיפוג ממנו יתברך הוא אחד פועלותיו כן סהכמה רואה דל סהגג
והיא אינה מוסגת כי אט מצד פועלותיה . הב היא סגולה לו יתברך וזה סמעמיד כל העולם
לנו יחשב סהתלק מציאותו יסתלקו כל סכמחות . וזה מה הקב"ה ון כל העולם כן סהכמה
ואם סתתלק היא יספד סגף וכספד סגף לא ספסד סהכמה אבל סאמר סלמה כמות
סחיא . הד סגולה לכבדל גם כן סאינו מקבל טומאה לפי סהוא סטוטואינו מורכב וסמורכב
מקבל טומאה מצד סחמנו אבל סכבדל סטור כן סהכמה אינה מקבלת טומאה מאחר סאינה
גוף חמס כסכמשת לחמור טמאה ומאוסה וזה סאמר ולא טמאה את נפשותיכם בכל
ספרן סמרן סרומם על סארץ . הה היא סגולה לכבדל גם כן וסוף כי מי סרונה לספיג
סכבדל מה סיס אפס ככח סאינו לספיג צריך קודם סידע סחכמו סחמיות הקודמו ססס
כסולס לעלות אליו כמו סרונה ליכנס לחדר סהלך לראות צריך סיכנס ככתיס הקודמים
לחדר כן סהכמה סחיא חלק אליו מי סרונה לספיג צריך סידע קודם סחכמות סקדמות
לס וזה מה סקב"ה יוסב כחדרי סדריס וכו' ונהה כסחקרו מבינו כל אחד מאלה סחממה
כרבי רומן לכל אחד מאלה שבנינים סוכר . אם סראפוכס סאמר כרבי נפשו את יי' וכל
קרבי וגו' רומן לראסן סהקדום כרוך הוא מלא העולם כנפס סממלאס לבוג וסקרביס כי
כלה בכל וכל סלקי סגף וגם כן כח קדמו מלא סארץ . אם סכ' כרבי נפשו וא' סכחי רומן
למט סהקב"ה ון וכו' כי כסתתכל סמנא מה סססר מחסדיו יתברך סטוכ סהכנתו בעולם .
אם סג' כרבי נפשו את יי' רומן לה"ג מה הקב"ה טטור סהוא ספר ג' סלקי סחמיות וסתיחיל
מהסכליס כמס כרבינו כל מלאכיו וסייס כספלים כמס כרבינו וז' כל מפינו כרבינו נפשו
לסיותך כקיים מחמר כראסו ססוכיר . אם סד' כרבי נפשו את יי' רומן לה"ס סהקב"ה רואה
וכו' וזה מה סור וסדר לכסת עוטה אור וגו' כלומר אתה סוא סעוטה אור סבו סראס כל
סדכריס ומסותך לא יוסב כי סור וסדר לכסת ודי למעיניס סיפינו לכנס סהוד וססדר וכו'
יקבר סכלס כל סכן להסיג עבמותך . אם סה' כרבי נפשו רומן סהקב"ה יוסב על כחדרי
סדריס וכו' ולא יסיפיהו סחסיס ואכסי רסע סלא סמו מנחית פניסם ללכת לכות סהלך כלל
וזה יתמו סחאס על כרבי נפשו וגו' דל ראוי סיפיג סכלין וסספסד לחטאים וסחסיס אחר
סלא ססלמו כפסם סמלות וסנפס סחוטאת תמות אבל איני ססמח כיו' ובעיני סולתי
תמיד כרבי נפשו את יי' ואתס בעלי העיני סללויס ססס כפסכו כחיים כססכילה סרות
אלהיות וכענינה כסורה וזל כתן למוט סספסד רבלי כחיותה אבל ספאר ככחית כסכליס
ולפי סידיעת סנפס כרביס מאר כסלמו סאכוכי מי סיסכל נפשו איך יסלמיס והיא סמאמר
סזה מסורר אונתנו כידיעת סתנות כיוד לס אלס סה סגולות סוכרכו גם יורס על ססארותה

מצד התיחמות לה עם הכבוד ראוי שלא יסיגנו העצלה בזה החקירה אל ידיעת הבהמה
הנכסם והאופן המאורות אחר שהמאמר התלמודי ישרונו על זה וכניח דעות הקודמים בלא
החקירות וכבר יש דעות שפלות לפי סדור התורה האלוהית וזה כמנהגנו בספר הדנוסו -

הפרק השני

סנה קודם פנחקור בהמאורות הנכסם ראוי פנחקר האמות כי
ההמאורות והעצלה הם מטיב הנכסם ואין ראוי פנחקור בהמאורות
הדבר קודם שנדע מהותו כי הם שלא יודע מהותו לא יודעו מטיבו ואין רבוננו בזה האופן
בהדיע מהות הנכסם בהודיע הגר מסוף יותר כולל מכל הגדרים לה רוב לומר סיכולו כל
נכסם סוף החקירה עפ"י הפילוסוף בספר הנכסם רק רבוננו בזה לשיין כלנכס האדם לבד
ולדעת גררה כפי מה שיחייבנו השיין התריו לכה וכבר כתב הפילוסוף בספר הנכסם
המאמר ראשון כי יותר קשה סברתו החקירה מעצמם פנחמא דרך וסדר דבריו יתבאר בו
סייענו אל ידיעת עבמו הדבר וזה מפני שהיתה החקירה שהענינו לעצם הדבר החקירה
מקוטפת בדברים רבים ול שנעמד על עצמיהם עד שהוא קרוב שיחשוב חושב סהדרך תא
בכל הדבר הן הדרך אחת וזה כי כמו סהדרך המופת על פגולות הדברים ומקריהם הנמסר
אחר עצמיהם הן הדרך אחת כלומר אשר יקרא מופת מוחלט כן הענין בדברים סייענו
אל גררי הדברים והמאורות והם הן לאו הדברים דרך אחת הכס ראוי לחקור אינו דרך הן
הם מופת או חקירה או סרבה או נולת זה מהדברים שיחשב מטיבו או בהם הגר והם הן
הדברים שאם רבים עד מהיו הדברים סייענו עצמם דבר אחר נולת הדברים סייענו עצמם
אחד סנה ידיעת זה תהיה יותר עמוקה יותר קשה זה כי היא תבטור קודם החקירה מעצמו
המאורות שיבאר שלכל המאורות יותר להולך בהם אל ידיעת עבמו יודיע אחר כך אינו
דרך היא הדרך שהיא כנחמא כמא ופנה יראש סכחקירת הענין הוא מכונן רבות כלומר
לדעת אם דרך ידיעת גררי הדברים דרך אחד או רבים וכבר יחשב סהדרים ראוי שיסוד
מתחלפים אחר סנה יענין אל דברים מתחלפים והם התחלפות הדברים וזה סהתחלז הדבר ל
פעמיהם מתחלפים הם מתחלפים וכאשר נודעו הגדרים סנה יודעו כל מקרי הדבר
סמוכל ולכן הן הגדרים התחלפות המופתים המוחלטים אל מופת המציאות והסבר והולך
מקרים סנה הם התחלפות מופת המציאות ומפני זה הן הגדרים הפלטיים הם סיגנו מהם
לידיעת המקרים הפלטיים בכלל (לכן אינו גר שלא יביעו אתנו אל ידיעת מקרי הדבר
בכך אינו גר והאנכס הוא דבר יקר דרך הדבור שאין הענין : ובאמר סהדרך
סייענו לידיעת מהות הנכסם וכתובת גררה הוא החלוקה והדרך
בו המאורות הוא המופת וזה שלשי שהיתה הנכסם גורם ופנחקור עצמם והענין יתקן לגמלי
ודוחי סנה אם הן העצם סגור יכלול והגרר אמנם יורכב ממנו והסבר או סהדרים והחלוקה
תהיה מסוגם והברלי וכבר הודיע הפילוסוף בספר הנכסם סהדרך יבדד נודד צורתו ומצד
חמור וכי גררי בעלי החכמה הטבעית הם כחלקי המחמור לבד וגררי חכמת בעלי הויכוח
הם כחלקים מסורות לבד דמיון זה העצם סנה בעל החכמה הטבעית יגבילנו בסהור
דתיחת הדם סכלב ובעל חכמת הויכוח והוא המעיין בצורה לבד יגבילנו בסהור התאום
לכמה ואח' סהאמת הוא סיהיה גרר האדם הטבעי מחובר מפני שענינו יחד סלמה שהיו
הדברים אמנם יתקיימו מחמור והצורה ראוי שהיה סגור כולל סחמור והצורה והם כן כלפי
לסוף סיסאל אם ידיעת מהות הנכסם האנושית כוללת תחת חכמת טבע אם לא שפנח
החקירה הטבעית הוא בהמתקם במהו מפתנה והנכסם היא בלתי מפתנה אם כן אינו על

לשכעבי לחקור ממנה ועוד אחר יודיעת הצורה היא בלתי יודיעת החמר טהה ראוי לחפש
 לבתי יודיעת מתחלה ולטיות הנפש צורה כנה יודיעתה היא וולת חכמת הטבע שהטבעי
 יענין בדבר מפני חמרו ונאמר פכתב הטילוסוף להתר הספק הזו פכתה הייתה
 הצורות כמבואות עם החמר שבה יודיעתם יחד פתיה כידיעת אחת ולטיות הנפש כמבואת
 בגוף הטבעי כן החקירה הכפסית ממנה ראוי שתיהם החכמה הטבעית שהטבעי אמנם
 יענין בכל הטבע צלית מהחמר הראשון כחיי עליהם (הם אשר יבואו בבבול הם החמר
 שרצון כלומר כצורות החמריות הראשון ואולם המפלא היה מסצורות עכביים זה הענין
 טהה הענין כיהם בלתי חארט הטבעי ואלה הם שיענין בהם שלמדוי ויש מהם מה שהם
 פכדלים מהחמר הראשון בבבול ומחביות והם שיענין בהם הטילוסוף המענין בהם כמה
 שאחר פטעצ ולזה בחלקו החכמות העיוניות לסלסם מינים טבעית למודית אלסית
 אמנם הטילוסוף בדר הנפש חקרו ממנה בפסרי הטבע מצד שיותה הצורה שיות נכבדות לבפש
 קמתבם וכלל בדרש כל חכמת הנפש וחלקים יענין מכל אלה פכבי עמנו והחכמו בה
 קמחל אמנם כונתו לחקור היותה נכבד פכחלקיה וטוח האכל כל הדר כתן גרמה מכלי
 פנהם לשאר החכמות כלל שכבר דבר בו הטילוסוף מה טיפ ברדי והרובה לעמוד על עקרה
 יענין עם ולפי טראינו הטילוסוף והאחוזים דרכו ככתבמו בכח הזה סבוט רב עד שיחד
 דעתם נבד התורה שאלסית ולכן ראוי לברר הדעת הכחות לפי הפורה מכלי כטוח פנים
 למעיוני החושבים שאומרים החמת ופכל ממנו רב והנה ראינו סילבבחקר זו החקירה
 רוב לונ' לדעת מהות הנפש והשארותה וגם ה' חסדאי עפאש בספרו וכמא הרב סמורס
 דבר בו בחקומות מטעורים ולכן נכוח דעתם וכחחר היותה נאות וסיס סיובא המתור כרוי
 חבית וכאן לקראתו לבית כבלותו וכקכל שאמת ממי שאמרו וענתם בו דקתו
 וראשונה בבית דעת שרב וטוח שאמר בהלכות יסודי התורה פרק רביעי וזה למאנו
 נפש כל במר הוא צורתו פכתן לז האל והדעת היתרה המצויים בכפסו סל
 ארס היא צורת הודס שאלס בדעתו ועל צורה זו כאח כתורה כעטה ארס כבלמכו כדמותנו
 כבלת פתיה לו צורה נודעת ומצנת הדעות שכפדרו שאין להם גולם עד טירמה להם ואינו
 חומר על הצורה סזו הכריות לעינים שהיא טהה וסחוטט ושאר דנפש הטוף והין הנפש
 סמנחיה לכל נפש חיה פכס אוכל וטוחה ומוליד ומרגום ומתהרר אלא הדעת שהיא צורה
 הנפש וכצורת הנפש הכתום מדבר ופעמל רבות שקרא צ סכורס כפס ורומ לעיכך כרוי
 ליהר כפמות פלח טעשה ככל עם ופס וילמד מעכינו עד כאן לפון שרב יראה שיות
 דעת הרב שהטכל הכנה היא צורת הארס באמת והכפאר חמר חמת וצורה לכפס והנפש
 עפסד בהפסד הטוף וסכורס סזו תפאר וכן יורה זה אמרו אח' כך וזה למאנו אין צורת הנפש
 סזו מחוברת מסיסודות כדי שתפיר להם ואינה מכה הנפש עד פתחא בריכה לה כמו
 שהנמה בריכה לבגף אלא חמת י' והפמוס לעיכך כפיסרד הגולם שהיא מחוברת מסיסודות
 ותאכל הנפש מפני שאינה מצוייה אלא עם הטוף ובריכה לבגף ככל מעפוס לח תכרס
 סצורה הוא לפי פתיקה לכפמה כמפסיהם אלא יודעת ומצנת הדעות הכפדרות הסגולתים
 יודעת בורה סכל ועומדת לעולם הוא מה שאמר פעה ופמוס עפדר על ארץ וכל והטוח
 תפוב חל סחלדים ובו וכן כתב כפסרן חק ראשון טרק ע'א וזה למאנו דעס טראוי סיס
 פכדמה יחס סחלנה סכרך לעולם כיהם סככל סכקכס הנאכל לארס שאינו טוף ולא כח בגוף
 וסוף ככרל מהטוף סככל חמתו ופופע עליו ויהי סדמיון סכה סדכרי פככלי סגולתים ספס
 כצמות אמנם ענין סכלי סגולתים עוד כתב למעלה מזה וזה למאנו ופסלטי סזו קכס

שמרבה הוא כח בגוף ובלתי כפרד ממנו והאם יתברר ליכנו כח בגוף העולם אבל כפרד מכל
חלקי העולם וכל מהאן יראה חיות דעת הרב חיות הנפש המרברת כח בגוף ומקושה בו
ותאבד באברו והאכל מהאן בורת הנפש הוא הנפאר פלתיסד לעולם וכתב הנרכבו
בפירוש המורה חלק ראשון פרק ט"ז וזה לשונו ורבינו משה עליו שלום הלך בעקבות
אלסכנדר בזה הדעת רק שהאמין שההכנה הנמצא בו היא מעורבת כי הוא אחר מהכנה
שמרבה כחפשי וכי אמנם מה שאלו הרב כשתוף עם נפש וזה לשונו והוא גם כן עם הנפש
המרברת כלומר בורת האדם והוא עם הדבר הנפאר מהאדם אחר שמות והיתה נפש אלוני
ברורה וגו' אמנם יובן מהנדרס לנפש שהיא הסכל הנקנה כמו שאמר הוא שפעמים רבות
תקראו הנדרס נפש ורוח וכן מצינו שרוב אל חזק דעתו בענין זה כמו שאמר בפי' המפרד
אבות בסמוכה פקיון פרק ראשון וזה לשונו ודע שזו הנפש האחת פקדס ספור כהותיה
(חלקים היא בחמר והסכל לה נזירה וכמלא הגיע לש הנזירה יסיה מביאות ההכנה בה לקבל
הנדרס שהיא לבטלה ובאלוהא מביאות הכל וזה אמרו גם בלא דעת נפש לא טוב רוב' לומר
שמהיאות נפש מלא הגיע אליה בורה אבל תסיה נפש בלא דעת לא טוב אבל הדברים וכל
יראה שהנפש היא דבר אחד והסכל הנקנה הוא דבר אחר וכנס שהנדרס תתן המביאות
לחמר כך זה הסכל יתן זה המביאות לנפש ומכל עדין שהיא הסכל ועוד חזק דעתו הרב ז"ל
בענין זה בהלכות תשובה פרק שמיני כתב וזה לשונו כל נפש האמורה בענין זה אינה
הנפמה הדריכה לגוף אלא בורת הנפש והיא הדעת שהסינה הנוראית כפי כחה והסינה
הדעות הנפרדות ושאר המעשים והיא הנזירה שבארנו עניינה כפרק רביעי מהלכו' יסודי
התורה שהיא הנקראת נפש בענין והנה הנפמה הדריכה לגוף כבר ביארה הרב בפרק
רביעי מהלכות יסודי התורה שהיא הנפש המצוייה לכל נפש חיה שבה אוכל ונותה והמר
שאין הנפמה הדריכה לגוף היא הנפארת אבל תפסד בהפסד הגוף והדבר הנפאר מהאדם
אמנם הוא הסכל לכד שהוא בורה לנפש והדריכה לגוף והיא דל וזה הנפש כחמר לזה הסכל
ולגוף שסוף שאמר לזה הסכל וכל שכן הגוף עצמו וזה המובן מדברי הרב ועוד נחאר בו
בעזרת האל : דעת הרב ומתחלף ממנו כד אחר אולם הסכימו עמו במה שאמר
שהסכל הנקנה הוא הנפאר שהוא כתב כפרק ז' וזה לשונו וראוי שלא יעלה ממנו סכר
התבאר ממה שזכרנו באלו הטענות שאלו המושכלות הם הנות בסכל היולאני והסכל
הנקנה ככדל וכי והאשר ללמד זה ולהעיר הטענות הנפולות בטהסכל לא יפאר נכחי
ואמר וזה לשונו וכאשר התייחס זה הנה יראה שיהיויב מזה בסכל הנקנה נכחי כי הים
מה שסיביל אותו מ'א' המושכלות סכל בעצמותו נגמם הסכל הפועל וכבר יתבאר באופן
יותר מ'ס' שהוא מחוייב בסכל הנקנה מ'הים' נכחי וזה שהסכל הנקנה הוא בלתי היולאני
(הדבר הכללי היולאני אין לו סגות השפסד אי אפשר שישפד ויהיויב מזה הטקס המורכב
שהיה הסכל הנקנה בלתי אפשר ההפסד וכי) וכן כתב בסוף הפ' וזה לשונו ובהיות הענין
בן הוא תבואר מ'א' ויהיויב מזה בסכל הנקנה שהיה נפסד אבל יהיויב שהיה נכחי כמו
שאלו קודם אולם מה שיתחלף דעתו מדעת הרב הוא כמס שאומר שסרס חשב שהסכל
היולאני הוא כח בגוף כמו שאמרנו וכמו שמוכן מדבריו וה'ל' כתב הפכו שהוא אחר פרק
שמיני וזה לשונו ובהיות הענין בן הוא תבואר שהנפש הוא הנפאל לן הקנה כאמצעל הנפש
המורה ואם הוכחה הנפש המורה חלק מחלקי

הנפס המרגשת יסיה הנפס הנפס לזו ההכנה באופן זה והוא מבוחר ממה שאמר ארסטו
 בענין זו ההכנה סיחוייב סיהיה קבולה מהמוסבלות קבול בלתי מעורב עם נוספה והנה
 יהיה נוספה הכרחי לה במציאותה לא בקבולה המוסבלות כמו שאמר אלכסנדר ולפי סוף
 הצורה סיה מהצורות שהחמר הרחפון כחוי על קבולס הנות ומחדשות הנה זו הצורה הוזה
 נומודוסת וכל סכה אמרו סקבולה קבול בלתי מעורב עם נוספה הורה סזו הצורה אינה כח
 בצוף לפי סאס סיה כח בצוף הים מעורב עם הנפס והיה מתפסט בכל חלקיו וכך כתב
 הפילוסוף בספר הנפס וזה למונו ואלס סכה הנה יתחייב סיהיה בלתי מעורב לצורה
 מהצורות הסיוולאניות כלל וזה סככה סזו וסזו סיקרא סככל הסיוולאני סס סיה סיסביל ה
 הדברים כלס כלומר סיקבל צורת הדברים כלס סכה ראוי סלא יהיה מעורב עם צורה
 מהצורות כלומר סלא יעורב עם הנפס סימבא כז כמו סימבאן סאר סכחות הסיוולאניות
 וזה סזו סס סיה מעורב בצורה מהצורות סיה מחוייב כז סחד מסני דברים סס סתעיק
 צורת הנפס ססכח מעורב עם ס הצורות סיקבלס סכה סזו סזו סיסכה איתס כלום סתסכה
 סצורות ססיקבלות ואלו סיה זכ כן סיו צורות הדברים בלתי כמצאות בסכל על אמתס
 עלן סיו סיה ססיקבל צורות סכמבאן בסכל א צורות סס זולת צורות סכמצאות נס סיה ססכל
 מסככו סיקבל צורות הדברים סמוכות סטכעיס סכה יתחייב סיהיה כח בלתי מעורב עם
 צורה מהצורות כלל וכל יראה סס כן מדברי הפילוסוף ססהכנה ססר צורות סדמיוניות
 אז ססר סתטככו בסס נכלתי ססלמת בצורה מהצורות סחמרות לפי סאינן סחדן כנסא
 דצוני לז' סאינן סיולי סלסס וספיולי סיקבל צורת הנפס דבר סחד לפי סענין סערוב סזו
 זכ כי סס סיה מעורבת ומתפסט סיה צורת סמוכה אז כנסא מערכת לה הצורות
 סיקבל איתס או מסכה איתס וכך סזו דעת סדל כמו ססמרנו ועוד גלה סדל דעת כז
 בפרק ז' וזה למונו וסכה יסכב סיויוב בסכל סכקנה סיספד לסתי סכות ככר זכרוס
 סקודמיס וכך ער אמרו והסנית סזה ססכל סזו סלמות לנפס וכסספד הנפס יספד קנינה
 זסלמות וכתן סתר כטככה זו ססנית וככת בסוף ספרק וזה למונו ואלס סטענס ססנית
 מאלן סטענות סיסכב כעבורס ססכל סכקנה כספד סטעאיות וזה ססלמות סזו על סני
 מיניס מין מעורב כבעל סלמות כמו סענין כסאר ססלמין סלסאר סצורות הסיוולאניות
 זמין בלתי מעורב כבעל סלמות כמו ססל מענין זה ססכל סיוולאני וכך יראה מדבריו
 סכה סזו רובה לומר סקרא סכל סיוולאני בלתי מעורב זלזו לאתפסד ססמכס סיס
 מחוייב זכ סס סיה מעורב בצורה מה הצורות סיוולאניות אבל סר סתככר סאיכנו
 מעורב אבל כמצא כעצמו לא יחוייב זכ כז ועוד כתב בפרק סליפו וזה למונו מסני
 סזו מבוחר כסכה כמס סיה סס סזו מחוייב סיהיה לה כנסא סככה סזו ממה סלא
 יוכדל סכה לא ימכע סענין כזו סכה מחלוקה סס סיהיה לנפס לה נפס אונכס או סכל
 זאך סיהיה יחוייב סתקבל מה סתקבל אונקבול בלתי מעורב עם צורה מהצורות וכך
 ער סר וסיוית סענין בן סזו מבוחר ססזו מחוייב כז ססכל סלא יקבל הנפס לה סצרות
 סמצעת מהסכה וזו סך סך מה סיויוב סזו סטמיוס כז סטענה וכסמרנו סצור סמצעת
 מהסכה רמזכז לסכל סכקנה סזו סצורה סמצעת מהסכה וזו סכנסא לה וזו סנפס
 לא יקבלו כי סיה תבאי במציאותה לא כקבולה והסכה סיה סמקבלת סצור סזו לא סנפס
 סיה כנסא לא ססככ וסזו סכה סיה סכסארית כצחית כסכת קבולה זו סצרות וסס סיה
 הוזה ומסרפת סלא יחוייב ככל סיה סיה סנפסד זס דעת סדל כפי סכראס מדבריו וסס
 לדעת סכה סזו סתעכס כמה סתקנה מהסכלה סר סאינן לנפס סכזו בססררות

והכחיות

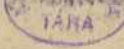
והנבחרות כלל כמו שאמרנו והנה הדי חסדאוי סכה בעל הסברה סון בטענותיו סכתב
 בכלל הסמי וזה לטובו ואז אספר מבלתי פנר חובי בזה הדבור לפי שמעו בזה קצת דגלי
 חכמינו כפי הכרחו לנו וכך ער אמרו ופכו אלו הדעות עם פהם הורסים עקר התורה הם
 מבוארי הספסד מצד העיון והנה בדיק החכם כמה שאמר ממי שיאמין מההכללה תהיה
 לשכל הנקבה לבד והתעצם השכל במוטכלל הנה הוא הורם עקרי הדת וזה שמעקרי התורה
 שבפשיטת המצוות וסיב החסד הנבחרות כמו שאמר כל השנופה מציה אחת מטיבין לו ובא כפי
 במרא פסול טוב לבד דיקל השפון ואמרה התורה הסלמה נסמרת ועפית אותם ומירתם
 ועפיתם וגו' והורם הכתוב כעירוש פשלותי הורם תלוי בפלפוש עניינים בדבור מחסכה
 ומעשה זה אמרו בפיך וכלכך לעשותו ואמר סאלה הם דבר קרוב להורם להסיגם לפי
 טבעו כי התורה לא תביט לדבר הור כמו שאמר הרב וזה אף ולא רחוקה והנה לפי הדעות
 שאן יהיו המצפיות מהמכות הנצות למוטכללות לבד ואם התעצם השכל במוטכללן איך יתרון
 בעפיות המבנה כלל ועוד שלפי התורה כבר יהיו במכות ובאזהרות עניינים מיוחדים
 במול ועובם מה שלא יתכן אם היו אלו הדעות אחת ואמנם כמול כאלו המוסרים כפסם
 לקרנות הפס כמו שאמרנו תרובי לוד איך כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם הנה לא התנג
 שהתצטמו במוטכללות ואם כתצצמו מה יתרון במות גופם ואמנם בעובם כמו שחלם כיס
 והמסורו פכחה הקבלה בהם שאין להם חלק לעולם הבא ונהה אם כתעצם פכלם במוטכללן
 אזי אספר מבלתי שיפאר נכחי אם לא סיחרם כתחיית חממים הנה אם כתעצם פכלו במ
 במוטכללן אחרות עם המוטכלל סכבר בו שבצבורו יקרא מין בלתי נסאר למה לא יסארנו
 סאר המוטכללות ואלם לפי הקבלה איך לו חלק לעולם הבא והם סכבר כתפושם קובל
 באומם שלפי רוב הזכיות והעובות יהיה עובג הכפשות כמו שאמר סכבר פסרם הרבם ענין בן
 עזר וגו' הכס ולפי אלו הדעות והסאלרות ופעובם הוא כסאלרות השכל הנקבה והפסדו לא
 זילת והם שלפי מה שבה בדבריהם ול חלק התכליתיו סוף המעשה כמו שאמרנו כמו
 נמרו סתלמוד גדל סמכיא לרדי מעשה סנה סמו החלק המעטי תכליתו לעיוני ולזה מכל
 אלו הפכים יראה כי אלו הדעות הם כנגד התורה זהו לטון הדי חסדאוי לטוביה פהם הורסים
 עקרי התורם ולפי סריותי סהיאכס נראה מדבריו במקומות דבי היות דעתו הדעת
 קזס דל סהדעת הנקבלה הכפאר והוא בלתי מעורב עם השכל סהיולאחי כמו סוד הכלל
 מוסן המאמרים סכתב בסמוח אם כמה שאמר בפרק עב וזה אמרו מספד סמורה אם כמה
 כמדע פרק רביעי ובסלכות תפובה פרק סמיכי ובפמנה פרק קינו פרק ראשון וכן כמה
 שאמר בס' חלק פליסי פרק כז וזה לטובו ומבואר הוא סוף סלמות האחרון איך בו לא מעל
 ולא חרות אמנם הוא דעות לבד וכבר הביא עליהם העיון והיובה היתם הקקירה עכ"
 יראה ממוכן זה המאמ ססלמות סהוא תכלית האחרון אמנם הוא לשכל הנקבה אחר שאין
 בו מעפס ולא חרות אבל הוא דעות לבד וכן כתב בס' כלן וזה לטובו וכבר בארנו כמנסם
 תורה סון סההכה לא תתכן אלא בהסוגה מציהות כלו על מה סהוא עליו ובחירת חכמתו בו
 וכן כמבא הרל בספרו מאמר ראשון זה דעתו סהוא כת כפירוש סהסכל הנקבה הוא הנכחי
 כמו סיראם מדבריו מאמר ראשון פרק י"א ופרק י"ב כתב וזה לטובו וכן מי סקנה מוטכללות
 מחלמם אחת מתחלפת לחכמה סקנה ממנס האחר יהיה ססכל סקנה סלן מתחלק לשכל
 סקנקס סלאחר וכהו מתחלפסה מדרבות המבליחיס חלוק רב וכל מה סיקרב יותר אחרות
 מוטכללו לאחרות המוטכללות סככפס ססכל היתם סהלחתי יותר חזק הותעובו כמה
 ססטיב יותר חזק וכסוף פרק אחר סרבותינו זכרם לכרכה ססכינו על סהכלחה תמלם

הפרק השלישי

בקיץ אלנו המוסבלות חס מצט ואס הרבה *
 לכן בראותי מני אלנו הסכמים נגדו אחר זה הדעת קבלתי
 לכבודו ובפרט לכבוד הרב סכל אחרותיו צדקות ארץ
 בסס כל חוס איבה נחפשו לכבלי חרס לומר סהס הרסיס
 עקד התורה כמו שאמר ה' חסדך וחסדך דבריו ואס סתם דבריו והזכירם כרמז מפני הכבוד
 לא כמלאת מהמשיכים כדבריו סתום סניח דעת הרל ככירור באומן כל מה סיסיגו מוסגי
 רבי תהיה סתכלח ויתר גדולה באיכותה וכן וכן יראה כמה שאמר סלמה ססדור הנמצאות
 כלס ככסם ססכל ססועל סנה כל אפר קרב מדרגתו וכן סנס זהו דעת הרל במה שאמר
 כסמו וכן יראה מדריו סטען על הרב ול ססנו אמ' ומהס הי סירואס ססמונג כסכל סרדס
 ססנה אמתית ומביאות ססס יתברך ומל' אפיו סנס הוה הנפאר והרב כתב כססר מדרש
 וזה לסוכו ועל כורס א פארר בתורה כססס ארס ככלמנו כלומר סתהיס לו כורס יודעת
 ומפגת הרעות סססרדות סאיץ להס גולס עד סירדמה להס וכן יראה סטען נגד הרב כמה
 סאמר והוא גס כן מוססס מוסס סכל אחר מהמל' חיס יתענב אחר סמות במה סססיב אותג
 וכן סהרב כתב בסר חלק וזה לסוכו דע כי כסלא יסיב סעור וכן והתענבו ססנו לא יתחלק
 ולא יחבא עד אמרו ולא תאר להם סילו וסו סססס כתב ססמ' א' כססכל יתענב כמוסכלו
 אחר סמות הוה מבואר ססגול וזה ססך סס סאמר הרמכס ול כמ' וססך הרל ססנו כתב
 כסרף יב' ממאמר רססן וזה לסוכו וראוי סלא יעלס ממנו סכל אחר מהמל' חיס יסמח
 ויתענב אחר סמות במה יסיב אותג וכבר כסער זה סערבות במה סססיבסו כחייכו מאלל
 המוסכלות זה ססער המענו ססככס סססס סססמית וסתבוד ססכל כסעולתו ססמכא כן
 מהסערבות מה סכעריכוו אל סאר סערבות וחיץ לו אלהי סס כלל כל סכן סיהי וס
 סערבות ויתר אחר סמות סאז תהיס ססרגנו אלנו המוסכלות סקיכו כחייכו בהתמדה וכסיג
 יחד כל הדכריס כסככלכו עד כאן וזה כעמנו יוכ' ממנה סאמר הרמכס כסרף חלק' על
 כן ראייתו כחוקת סיר לסכס מתבי סעיון וסחקירה לראות אס יסוייב על אלנו הרעות מה
 סחייכו זה סכנס כזכר חן לא יחייב ואס דעתס כמו ססגיחו הוה חן לא ירד לסוף דעתס *
 וכאמר תחלס סאס סכנס סכו' טען מה סטען כגד הרב כמו סרואס מקצת דבריו וכמו סאמר
 כבוד חמתו במדרגתו לא חבין דעת סרב וס סאס סרב אמר סססכל סכקל' הכי' אל ארס
 איכו גוף וכבדל מהגוף כבדל אמתו ואמר סבורת סרדס סלסס הוה זה הדעת וססססארות
 תהיח לו ולא לכססס סכריכ' לגוף לא יוכ' מדרגו זה ססכסס כה כח סככנה לקבל זה ססכל
 סכקסס תאבד כאכבוד הגוף כל זמן סבורתס סהיח זה ססכל סכקסס תב' א מהכח לסועל אכל
 יאמין סעעסס הוה רוב לומר כססס המדברת כל עור סתעלס כבורתס ססיח ססכל סכקסס
 תסאר לעד ססכורה הוה תת' סמכיות' לס ויס' אירכס אחר סאיץ לה סבות ססססד אמנס
 אס סכסס הוה סיס כה כח לקכו זה ססכל כסארת ככחה ולא יכאס מהכח לסועל באומן סלא
 כסלמה כורת זס ססכל סכקסס כח כה יאמין הרב ססכסס ססיח סססס כסססד הגוף וסו
 מה סאמר כסמכס סרקיני סרף רססן וזה לסוכו ודע סזו סכסס סקדס ססור כסססד ער
 והוה חמ' ג' בל' דעת כסס כל טוב עד כאן כי תחרכ סכססס ססיח וסכסס ססיח תסאס
 סממה סזכסס אמנס תקכס סככחות כל זמן סככס סיס לס לקכל המוסכלות יכאס מהכח
 לסועל ותס כ סכל כסועל כוה סהדכר וכ' מהכח לסועל ויקכס המכיות כסכת סכורס
 כן ו סכסס תקכס המכיות וסססארות כסכת כורתס ססיח ססכל וסססך סאס לה סלסס
 סאסס ותיח' לחיץ וזהו דעת הרב וכוכתג ככל מקימות ממקלות מ' אמרו וזהו דעתו זל

סתם עשם אחד מקבל אלו הכחות הכמזכות בגוף והכחות פתרהם פעולתם בכלי הגופיים
 סתם ויכרו באבוד הגוף כמו הכח המדמה והחנם המשותף והמחשבי והגורר האמנם הכח
 הסכלי שאיכנו צריך לכלי גופי בעשם לא יסדר בהפסד שאר הכחות הצריכיין לכלי גופי
 וזה כוון הרב ז"ל באמרנו בהכחות יסודי התורה ש' רביעי איין צורת הנפם מהוברת מהיסוד
 וכל עד אמרו והרוח גשוב אל האלודים אשר נתנה וכן כמה שאמר בהכחות תשובה פרק
 שמיני הכונה אחת וכמו שאמר סתם הפסד האמנם יקנה לכמהם שהיא צריכה לגוף אבל לנפם
 במדברת שהיא מדר עצמה וצורת לא יקרה לה הפסד כלל שאינה מעוברת עם הגוף ואינה
 צריכה לו כלל כדי שתפסד בהפסדו וכן תמצא כתוב במאמר רוח חן שיבא מחברו בעקבות
 שרמכס וצרו לברכה ולא מוטחך החל סברתו כתב בפרק ראשון בסוף הפרק ועל דרך
 שאמת הוא אחד המקבל לו הכחות וכתב עוד בפרק שלישי וזה לשונו ורע שהסכל העיוני
 בכלל הוא תקון הנפם מכבר בארו שהכמים שהסכל לא יכלה בכלות הגוף בעבור שאינו
 צריך לגוף סלא תרחס בהחלם הכחות הגופיות לצפת הזקנס סיגבר זס הכח העיוני ויחוס
 בארס וסוף קצת רחיש סלא יכלם בכלות הגוף עם שיות שס רחיות אחרות חזקות עד כאן
 סכה באמרנו ססכלל העיוני תקון הנפם יר' איין הנפם נפסדת והסכל סוף הנפאר לכד
 במו שאמר סר' הסדאי שהמר מספר דעות אלה האכמים וזס לשונו ובאמר ססוף מוסכס מהס
 שהסכל יתעבס במס שיסיגשו מהמוטכלות ויתחדס מהס סכל נקכה כלתי מעובר עם ס
 הסכל שהיולאני וכתב עוד וזה לשונו זס סלמי אלו הדעות הסכל סספאר סוף כבדל ובלתי
 מעובר סכה אס כן איכנו צורס לו עד כאן ובאמרנו דעות אלו האכמים למן רבי' ומעשו
 דביס מניס אס דבר זה כנגד הרב כבר בארנו שיות דעותי הגוף מה שאמר הרב סהרב
 סניח בפירוש למו סירבה לעמוד על עקר דבריו היות הסכל הנקכה סכה לתקון סנפס
 והפארס לא שתאכד סנפס וספאר סוף לבדו שאס תפסד סנפס איה איפס תקינה והכלחתס
 שיפסס בה ספכל הנקכה והנה כת' הרב בחלק שלישי פרק ב' וזה לשונו כינת כלל הפורס
 פני דבריו והס תקון הנפס והגוף אמנם תקון הנפס סוף סיכתנו להמון דעות אמתיות כפי
 יכלתס ורחה מזה סהדעות אמתיות פסס הסכל הנקכס סס דבר אחד וסמקבל סוף הנפס
 סמתקנת בסכתס וכן כתב בפרק בא' וזס לשונו עד כי כסיבא האיס ססלס סימ' איתקרב
 למות תסיף סהפסס ססוף תוספת עכומס ותר כס סמח' בספסס ססוף ססלס למוטג עד
 סתפסד הנפס מהגוף אז כעת ססנכס ססוף וכ' והכס באמרנו סתפסד הנפס מהגוף יר' אס
 סלא תפסד באבדו ולא כובל לומר סרבה לומר נפס ספכל הנקכה לכד סכבר כתב סרר
 חלק ראשון פרק עב' סוף הסכל אינו כח כגוף וסוף כבדל מהגוף הכדל אמתו וזס כן אמר
 ססוף כבדל מהגוף לא יאמר עליו סתפסד מהגוף אבל הנפס סמתכלת ססוף מוכנת למעלם
 אולחסרין סס סמתסלס בסכלס ותאכד הגוף יאמר עליה סתפסד מהגוף וססיה כאהר
 מהסכלים וזס סר' הסדאי דבר מה סדבר כגד הדל סנה אעס ססרל יאמר ססספארר
 תסיה לסכל לא יאמר סנפס תאכדוה ססכל הנפאר לכדו אבל מציוני סכתב פרק
 לא וזה לשונו ואחר ססתבאר מהו סכל ססועל ראוי לחקר כמה פסיתס דרימתנו ליו תחלס
 וסוף ססס ססכל שהיולאני אס' בו שיפוס כנחי אס לא יכו' ומכ' סדבריו סססכל שהיולאני
 יסוב כנחי בסכל הנקכס וספיר סספסקות סנפסלות כזס בפרק לא ואמר סססכל שהיולאני
 כלתי מעובר ועוד כתב בפרק ז' בתחלת הפרק וזס לשונו וזס חפסי ססיו המוטכלות
 סינקס ססכל שהיולאני סס כפזס סמוטכלו סכנפס ססכל ססועל וכן סנה יר' אס ממוכן
 דבריו זס סססכל שהיולאני לא יספד אחר סינקס סעוטכלות

פסקר שיאמר סיקרה המוסכלות ויפסד וכתב עוד בטרק הזה וזה למונו לשי פסכדי סר
 אחר המות המונע פיהיה לנו כזה בחיינו מנר החמר וזה מפני שהכנסה היא אחת תמנע
 הסנת הסכל בהסתמם אחד מכחות הכנסה הכפאריס בפעולתם וגם בעת התבודד הסכל
 בפעולתו לא יקרה לו פיסוד יחד כי אם המוסכלות סכנתה מהפכתו אליהם כמו טחת באר
 בזה סקדס ואלו אחר המות ופוי יחד כל המוסכלות שהפוי בחייו אבל ראוי סכדע סאי
 אפסר סיקרה אחר המות מוסכל לא הפיג כי אין לו הכלים פונפ בהם לו המוסכל והם
 החופים וסאר הכחות הנמסכיס להם כגון הרמיות וסכח הזכר וכו' יראה מזה שהכנס לא
 תאכד פאם תאכד לא היה בריוך לול לטעון סאי אפסר סיקרה אחר המות מוסכל לא הפיג
 בחייו כי אין לו כלל וכו' אבל ראוי שיאמ' כי אין לו הכח הקונה המוסכל והוא סנפס טקנתה
 הסכל הכקנה סנפאר הזה אם היה סנפס טקנתה אבל זו ראיס אמיתית סדעת הרל סהכנס
 תנאר בעיון סלמות הסכל לא כמו סחפס הרל סדראי ואלו הכיח זה סהכס לומר מה סאמר
 לשי סמכא הרב כתב כפירוס סרבה סמרבר טוא כח כגוף ואסכ פיספד כספסד כגוף אחר
 שהוא כח בו וכן אמת סהכח אם לא יחל לפוסל לא יפסד סוא ונוסאן ססוא יסיה תמורתו
 אבל מאחר סיכא לפועל לא יפסד אבל יסאר כוסאן קייס לנכח כמו סאמרנו וראוי סתדע
 סאמרנו כדבר שהוא כח כגוף יס לו פניס בהכח הא' סיתערב כגוף ויתחלק בהתחלקו
 וכח כזה יפסד כספסד כגוף והפני נאמר כדבר שהוא לא לפי סיתערב בו ולא סיתחלק
 בהתחלקו אבל לפי ססוא כמכא עס כגוף ולא ימכא חלתו כל זמן כסגוף קייס ולזה סעינין
 הפני נאמר בכח סמרבר שהוא כח כגוף וזה דבר סורנו הרב כסקדמה היא כתב וזה למונו
 סקנת הדברים פעמודתם כגוף יחלקו בהתחלק כגוף ויסיו כחלקים כמקדס כמראיס וכאמר
 סכמות התתפסות ככל הגוף וכן קבת המעמידות לגוף לא יחלקו כמס פכי ככנס וסכל
 ראה והתבונן כסלאו מאמריו אין אמר סהכנס וסכל עס ססס מעמידס הגוף לא יתפסנ
 ויתערפו עמו ולכן לא יתחלקו בהתחלקו ואם יאמ' להם סהס כח כגנס כמו סכא כהקדמ' סר
 כי כל מה פסוא כח כגנס יתחלק לפני חלקי אם סתיה עמידתו כגנס כמקדו או סתיהס
 עמידת הגנס בו כזרה הטבעית וסניה כח כגנס ואם כן הכנס סהיא כזרת האדם יאמר
 לה כח כגנס לא לפי סתתפסות ותערב בו כדי סתתחלק בהתחלקו אבל לפי סהיא סלמל
 ראסן כגנס טכע כלי וכן מנינו סכתב הרב כתמוכות סעסס לרבי כמחל ז' תבון עכ
 סאיתו וזה למונו כפר בארנו סהכח הנמכאל ככל גוף מהס פוססות בו וכחלקו בהתחלקו
 ומהס סלא יתחלקו בהתחלק הגוף כעבור סאין זה הכח פוסטת ככל הגוף וזהו מהמרל סכוכ
 כקדמה סלא כל ער אמרו אבל סכח סלא יתחלק כהחלק הגוף לא וכרח סיסיה תכלית
 כעבור היות סגף סכו כח הזה תכליתי ולא בא המופת על זה סלא ידעת סמחפכת האדם
 כח כגוף וקייס פשו ומחפכתו סניע לאמר ממעל סגלגל התמייעי ויחייב סס מספטיס אין
 יסלול אותס ולא כדריח זה לסיות תכלית מחפכתו תכלית פשו ועל כן יתחייב לפי זה סעינין
 לחלק מכיס סגלגל לארבעה חלקי ויהיה אם כן גוף או כח כגוף כלתי פוסט בו סלא יתחייב
 כעבור תכלית הגוף סיהיס היא תכליתות או יסיה סמכיס כסרד איכנו גוף ולא כח כגוף
 ער כאן ראה ראיונו מכל זה כונת הרב סהכנס עס היותס כח כגוף לא תתפסט בו ער
 סתאכד פאכודו וכן כתב סברדסי ככתב סהתנכלות סלו כספרו תועלות סחכס וסאר
 וזה למונו ומתועלותיה כסודות סכנסוכו ער אמרו וסחקר סאמתי מכלל כל סדעות
 סאלו ומכואר כסדיח איכנ בף אבל תכלל סמילאך כססוא כסרד וסיה מחוכרת לגוף וזהו
 סדעת היותי מועיל באמונה מכל סדעות סמילארו ככנס ער כאן

בסתוהנה ככה הוא פני דברים בהכרח הסכל בכח ודרכר המוסכל ככה כלל תאמר זה הסכל
 הסיוולאני סבראון כן הוא סכל ככה וכן זה האילן הוא מוסכל ככה ואלו ספני דברים כאמת
 וכסהיה לפעל כסהיה צור האילן מוסכלת בפעל אותהים הסור' המסכלת היא סמכל וכפסל
 ההוא כעצמו שהוא סכל בפעל הופסטה והוסכלה ע"כ ירחם מדברי הרב שלמה דברים
 שאחר שהסכל הסיוולאני הוא עם גסם לא סיהים מעורב עמו אבל נמצא בו הקשר המציאות
 ולא באלו תאמר זה הסכל סבראונן וכל סלפי ססתבאר סהבסם הוא סנוסא לון הספנה ר"ל
 סמכל הסיוולאני באמצעות הכנס המדמה ואם הנחה הכנס המדמה חלק מחלקי הכנס
 המרננת וסיה הכנס הננוסא לון הסכנה באופן מה כמו סבאר הר"ל ולזה תאמר הרב וסיה הכנס
 סל' סה דברים האדם סנוסא לכדוהסואו וכל לא כמו סהבין הכרבוני סזה סכה מעורב סב'
 הנרנו הרב סהסכל הסיוולאני הוא סעבס סיובא מהכח לפועל וזו אמרו וכסבא לפעל וכל
 והוא סכסלם כסמב בפעל תחת סיונו ככה וכמציאות סמר כעבס סנוסא סכה סהוא הכנס
 סכסבת זה סכה יאמר להסכל סיוולאני לא כמו ססמב מיססמב סהסכל הנקנה הוא סל' ס'
 נסכסאר והסיוולאני הכנסד סכסכרח לכה סזה יס לון כוסא וסנוסא הוא סיובא מתחת סכלות
 סכה לפעל והוא סיקכל ססלמות אחר סמתכאי המקכל סיסאר עם סמקובל סג' סהסכל
 כסחא כפעל יתאחד עם המוסכל והמסכיל וזו אמרו און סיה סבורה סמסכלת היא הסכל
 וכל ואם כן סעבס סזו ר"ל הכנס אחר סיוותה כפעל מסכלת יתאחדו כה סכסל והמסכיל
 והמוסכל אמנס לא כסל' מל' כאמר הוא כסכלים סככלים כמל' למעלה :

הפרק הרביעי

וכתב הנרבוני כסירוס סהקדמה ס"א וזה לסונו רכינו מסס
 סוכר סכסס האד' והסכל סס כח כנוף כלתי מתחלק כו אינס
 מתפסטים כו והסל' ומכונ ראסכה כו אינס כח כנוף כו אס סכסל כח כנוף לא סיה נוכר
 על סיוולי וסיה מסכה א' המוסכלות א טכע סחמר כ' סכל כח מתניחס לנוף סכה סהוא מעורב
 און כלתי מעורב אס מעורב סכה מתחלק ומתפסט ואס סהוא כלתי מעורב ולכן לא יתפסט
 ולא יתחלק סכה סהוא כקסר בו קסר ערוכ ואינו כח כנוף כו אינו עם נוף ואינו מתנועע
 כמקרה סהסכל סככדל זה עכיונו סהוא כקסר עם סגלגל קסר סבורה סנפרדת ר"ל קסר
 המציאות לא קסר סערוכ ואינו מתנועע כמקרה וככה סכסל סנקנה לפי דעת רכינו
 מסה מסכר סיססו לרסס יחס סכסל סככדל אל אים סעולס ער כאן : הווא עוסה
 סל' מדברי הרב וכספס לתפוס מ' אמרו ותרדל' סל' אים באמר סהוא תועס
 מדרך סכסל כונת הרב לכן כקהל רפ' אים ינוח אס ראסונה כמה סאמר אס סכסל כח כנוף
 לא סיה נוכר על סיוולאני וכ' הרב כיון כזס כסכל סיוולאני סהוא כח כנוף כמו סל' דעתו
 וזה סכסל כל עור סויה סכה לא סיה נוכר על סיוולי רק אחר צאתו סככה לפועל והוא
 סכסל סנקנה ואו אינו כח כנוף סככה הל' הלך לו וסכה הרב כתב כס' כסרן ע"כ סהסכל
 סקכס אינו כח כנוף וסכה המדכר סהוא סכסל סיוולאני הוא כח כנוף אס כן באמרו כאן
 כהקדמה ס"א ככסס והסכל אמכס כיון כזה אל סעבס סנוסא סכסל סיוולאני סכנסס סיה
 סעבס סנוסא סכסל סיוולאני למח סכה כח לקכל סכסל סכסל ולמי סהסכל סיוולאני וצטרך
 כסל' מתנועע להפנת סס' סס' ולכדור' דמיונויות והסכל סנקנה אינו כר' לון לכן יקרא סכסל
 סיוולאני כח כנוף לא סית ערבו עמו כמ'ס והסכל סנקנה אמר בו סאינו כח כנוף אכל
 סהוא כפעל ססלס והוא ככדל מהנוף סכדל אמתי ולכן לא תאבד סנסס ססלס כמות סנוף
 אכל תאמר קיומת כסל' מתה כאחר סכסל' סהס כפעל וכל' אים סל' סולו הכרבוני אס אכ סהוא

הוא כחכמות ואם אדוניו הוא בעיניו היה כבוד הכמותו פאחר שהסכל הסיולחני בלתי מעורב לא יסכה המוסבלות לטבע החמרי כ' כתב סכל כח מתירם לנזף הנה הוא מעורב או בלתי מעורב וכו' כאמ' לו פאין זה הכח מעורב כמו פאמ' ולמה שהקפס פאיונו כח בנזף דק עם בנזף כמיס שהרכ רצה להכדיל בין הסכל שהקפס להיולחני פלפי פה' צריך בהסגתו לכלי המות הם החושים והצורות הדמיוניות קראו כח בנזף כמו פאמרנו ולפי פאח פאיח אל פאל סגלמות כמו פאמרה התורה והכח הפסע הסכל כמרפא הסכואה והכח יול ככב עליו ואחר ועל מעליו אלרים והמרו והבלתי מן הרוא אשר עליוך להורות אל טהפסע סגלמות לנולת ואמר ויהי כנחו עליהם הרוא ורכי' בלא להורו אל טעבס סככדי הזה אחרי פאתו לפועל אינו מסתבך בנזף ולא כסום כח ממנו כלל אבל הוא נמצא בעצמו ואין פכי להקיימו אט כן מזה מצאו המעיינים עול ברבריו הרב כי רחוקו מעליו באל' מהרב אמר שההסגרות לא יהיה כי אט לסכל הנקב' והסכל הסיולחני בלתי מעורב עמו והכח אט רצו כוח סהסכל הסיולחני בלתי מעורב עמו מפני סככדי יבא לפועל ואינו עוד סכל היולחני אלא סכל כ כפועל צדקו כי בן האמת הולס אט כינונו כוח טכפס האדס הנקראת סכל היולחני דבר אחר והסכל שהקפס הכפאר לפרוד דבר אחר והכפס הו' כמו חמר הן כלי לו וכפאינו פעולתו תאבד או טפס כפאר החמרים או הכלים הגסמיים הכס הם קופכים ללענה מטפטי אמרי הרב שהולא לא בן דמה כמו פאמ' ויתבאר פנוד ממה פאמר בפ' למדות הנכבחות וזה לפינו ודע טכפס האדס נפס אחת ויפלה פעולות הרבה חלוקות יקראו קצת הפעולו' ההס כפסות ויהפכ בעבור זה מיס לאדס כפסות רבות כמו טכפסו הרופאים עד פסס ראפס ה הרופאים שהכפסות פלס טבעית חיונית כפסית ופעמיים סיקראו כחות וחלקים עד פיאמר חלקי הכפס וזה הפס ופסוסי ספילוסופי' ואיכס רופים באמרה חלקי ספיוא מתחלקת כהחלק הגופות אבל הם מניס פעולותיהם החלוקו' סהס ככלל טכפס בחלקים לכל המחוכר מן החלקים סהס עד כאן יראה ממוכן פאמרנו זה פני דברים האחד טכפס היא עכס אחת לו כחות רבים ומכלל כחותיה הכח הסכלי וכסמכא זה הכח הפועל או הכפס הוא עכס מסיכל כפעל כמצא בעצמו בלתי צריך לנזף כלל ואט כחיותה כתיך הנזף היא זכס זמרגסת ומדמה וזמחה הכח דמיוכה בו ככר תאיר כחדר אחד פכו דברים מחולפים יקבל כל דבר ודבר מהס האור תמאיר כפי הכתו וזהו סהפיל הכת'ב כאמרו כר י' כשמת אדס והכר בעצמו אחד בלתי מסתכה והמקבלים ממנו האורה הם המסתנים קיפס כפי סכנתו ואביטס מה פאמר אבוחמד אנוחלי וזה לפינו אומ' פכל מי פיראה כפסו ונולתו יותר דאוי כסס האורי היא אט הים מכלל האורי מי פיראס ונולתו כס כן עם היותו רואה נפסו ונולתו הכה הוא ראפון כפס האור מאסר לא ידפוס כנולתו כלל כסן סיקראו כר תאיר כהכפסות אורו ויעל אלתו עד כאן ועוד כתב כזה טענין וזה לפינו פאמר הים הארות באפרי יוקנה ממנו הארות סיקראו כר תאיר אט כן אפר ילקח ממנו סכר כ כפסו כל פכן פראי לכנותו באור עד כאן יראה זה הכח איך באלכאר עומק אור הכפס וס' דו ופאין דאוי מיחטב באפר יאיר כר אחד במקוס אחד מיס כו דברים מתחלפים ויאורו כלס אור בלתי פוה מיס סהמאיר אינו מתחלף וכן התורה האלהית עם היותה אחת בעצמה סנה היא תאיר אורה מתחלפת לפי חלוק האכס המעיינים כה כסככר יהיפס המוסכל הראפון בעינוטכס להלוק המסיכלים כפיוסכל על אופס מתחלף אכסס פהתורס תתן אור לכפס הכה אחר כי כר מנוס ותורה אור

ונתורה אורי ואמר מצותי יי ברה מאירת עינים. וראוי שתדע ענין אחד גדול התועלת
 ויסודך לרשת אמתת הנפש ומתתה כבלתו והוא זה נכוח סיס בלחץ אבוקה גדולה של טענה
 דולקת הנה אפסר סודלוק ומנה כמה נרות אחרות ואותם הנרות יתחלפו באור הנחמד
 להם מהאבוקה חדר הלוק הנושא ואור האבוקה בעצמה לא תחסר כפייל הרלקת כמה
 נרות סודלוקי ממנה ואם היה אפסר להציא ענין זה וסודר כל אח מאותם הנרות לכמה
 אחר טכססר הנושא היו אותם הנרות כל אחד מהם עצם בפני עצמו כסודר לברוי מחור
 האבוקה אבל העדר לכבת הסודרותם יוכרחו שיחסנו בספסר בנוסאם כן ענין הנפס
 המחלבת מהסס יתברך או הספסל הככל ותחול לסלמו הסכנה האנוסית באיסיס עד ריץ
 מססר כמו שתחול אור האבוקה באותם הנר ויהיה לא תשתכס אם בעודה בנוסאס שתטרל
 להסלים עצמאם בעיני התורה ומצותיה תקכה לה הסודרות ומסוב עצם כסודרת עצמאם
 סהתורה האלוטית סכה לספודתה כמו סאמר תורת יי תמימה וגו' ואם ריץ תחפס ותככס
 איתו האור סכאלל האיתו ית' כמו שיחפס האור הנחמד מהאבוקה בספסר נוסאולולוס ויהי
 סכתופ ואמר יסי הארס לכפס היה כמו סאמר דול ואמריו אמר סקפס נסמה סכתתי כך
 סהיסי בלומר סקנה לה סהסודרות אחר סתוכל להחיותם לער וכבר סססול סמסרר דמיון
 זה סאמרנו ואמר באורך כראס אור. (וסכן גם כן סמרך סלסל לסססי על סחסר
 סלמו כסי סכנתו ולכן ימצאו ככריאס מיכיס חלוקיס מקבלים מהסלמות האסי מתחלפיס
 פסי סכנתם ולסיות סמיון סאנסי סיות' סוס סמוצ מססר סמיכיל יומר מוכן לקבל ססלמו
 סוסעס ענין זה הנפס סמדברת אחר סיומל לקבלה סססול ית' אינו עילי סהקבלת ססלמות
 ואם כדכרו סחמרו יומאס סיססיסו סלמו ססך טכעס להסודרס כמו סודרה לחוס מהספילת
 סככית אס יעמוד כגו עססל לכ מה ירליקה למטה ססך טכעס פס על ססודרות סעלי וכות'
 סיססיסו ססלמותם על סמוכני כטכע לקבל ואמנס סתהיב אורס מתחלפת בחלוק סרטיל
 כתב סרב חלק סליסי סרק לך וול' ולפי זה סכחיס גם כן ריץ לתורה מהיות כוכת התורה
 לא תסלס ככל ריסי ואיס אבל יתחייב סהכרה מציחות אכנסים לא תסלמיס סהכנה ססיל
 סתוריית סססודרות סטכעיות סמיכיות לא יתנו כל מה סרקיני ככל ריסי ואיס כי סכל מאכל
 אחד ופעול' אחת וכלס כתנו מרופס אחר וחלוק זה נמכע עפי' ירסס מזה סהתורה עס
 סיותה סלמס וסכנה כוללת מוחלעת לא יסלמו סאכסיס כס כסו' אבל יס אכסיס לא יסלמו
 כה וגם מאותם סיסלמו ריץ סלמותם סוס לפי חלוק סככלתם וסכנתם כס וסהתורס לא נתנס
 לפי עעייני סאכסיס וסמכסיס מתחלפיס סאלו סיותה לפי סאכסיס היס סספסר נוסל ככל
 ולכן סיון חקיה וספסטיה מוחלטיס ססס וכוללים כמטה כסרק סססר. סמוכן ססטי מהסס
 כפיל למדות סככרות ססכנס אינה מפורכת כגוף ואם סאיכס מתחלקת כסחלק סגוף ולכן
 לא תאכד נפס סלסל אחרי ספרד מהגוף ואלו ססטי סמוכניס הנראיס לכו מדכרי סרב סס
 סמוכניס לעסות טענה ולדכרס על דעתו. ואחר סכסרכו דעת סרב כסוכ וכאמר
 סלא יחייב על סרב וסאחוס דרכו מה סקייב סד ססדלי לפי התורה (סקבלה ומכר סעיון
 אכנס תחלה מה סקייב כפרי סתורס וסקבלה ואמר סלפי דעת אלו סמכות סמעסיות איכס
 פו אס סכעס למוספל' וכך הנה אמת סוס מצות מעסיות כתיורס איכס רק סכעס למוסכלות
 לכר וסס אותם סמכות סוקכות לכו סמדות וסס כוכות סכסוכות כגון וסכבת לרעך כמורך
 וגו' לא תקום ולא תטור סלה ססלחית האס וגו' סלה סיהס מסלול ודרך לספנת סמוסכלות
 כמטה סרק כן חלק סליסי וול' דעס ספטי סכוכות סקלה כלי ססק קודמת כמעלס וסיל תקון
 הנפס דל כתיבת הרעות סאמיות. וסכ קודמת כטכע וכמון דל תקון סגוף וסול סכנת
 סמדריה ותקון אכסיה וכך עד וסלמות אחרון וסול סלמו סכפס וכך סכס סרב סהתורס

תתקן תחלה בנותנו בחקבותנו המדות וכזה נביע לבלמות כססנו ובספי הדעות האמתיות
 במעשה המתוקן כחם כלמיראת חטאו וכו' ופי' הרב בו סדרגל המעלות כפי קדם לחכמה
 עד ספיה קצין חוק ואחר כך ילמד חכמה שתורגמו על הטובות הסס יוסף ממה להבית
 (אריזל לסוס א מהנה אחר סתעוררסו למס ססורגל וסססך וכו' א"כ החלק מהמדות שמעמיד
 שתתן חיסור בהסרת העול והחלס ויקנה שתבנות החסוכות בידוע סוס החלק הנה הבעה
 למוסכלות ולבלמות האנוסי האחרון ואס הנה קודם במעלה וכן באר סרוב בסרק האחרון
 בסערו הסכב סכתם בו וזה לסוכו וסמין ספליסי סוס פלות הגוף עד ואינו תבלית הסוכס
 כעצמו עכ' סך רואה דרך הרב כסירוס ססחלק המצות האקנה סמעלות אינו מכונן
 כעצמו רק הבעה למוסכלות לא זולת ססס יעלס על סדעת ססאר סכני ארס עומר לו
 לכדו ואין לו עסק עם ארס כמבאובל מדותיו סטוכות עומדות בטלות איך כורך לסס ולא
 יסלימוס ברבר ואחנס יכטרך אליסס וקכל תועלתם עם זולתו ויס מכלת כככרות מסס
 טוריו על סדעות האמתיות כככס וככטרך ככסייתס ללחד סגוף עם סככס עד ססיו ככני
 כלי כככס וסקדס וסמיוס קדוס כמו סיתגובע סגוף סככב ססמיוסי מעני ססס ססס כככל
 עטלוו להדמות לסס וכן רכס סתורס סיתגובע גופנו ויתקדס ככסיית ססכות מכה
 סדעות האמתיות סכככס ויתאחרו כוס ססלסן כלא סחיוס כדו סוכס לסתאחד עד ככין
 סתיוס ולא סמכות סמעסיות ססל סס ככפלס וכיכית וספלן וסוכס ולולכ מילס ססוכס
 וסכס סככב ודוסיסס מסמכות סככר סתורס ודעותיס סחמתיוס תליוסי ככס ואין ססס
 סאלו וכיוכא ככס לא רי ככס סמעסס סגוטי וסדמיון לכד אכל כריך סוכן סארס ככס
 סדעת סחמתי ססס סכס לעפוטס וכמו ססאר סרוב ככרק כ"ז וס לסוכו וסמנס ככית
 סעסס סככרות סתוריות לא סגורד מסככתך עד ססתעליות סדמיוכיות עכ' קרא
 סרב סמכות סמעסיות סכככרות ססאר סככרות סתוריות למי סכסס ככלס דעות סרסי
 סתורס וסאר סריו לזכר כעפוטס סלל יכנס מסככתס לרכר אחר רק לסככל מעסס
 סככודס ועיונס סחמתי סכס יתאחרו סככס והגוף סככס ככככלס והגוף כמעסס סמתיס
 ללונת ססככלס וסאר סכס ססלסן יתקרב סארס לסס יתכרך לעמוד לסכיו על סדרך
 סחמתית ככסר סמעסס סתורס וסככס עם סדעות וסדעת כיוכא אליו ואזס ככככית
 קסורס כככית אכל כסאיך סדעת מסככס עם סמעסס כסאר קרוב איתס כככס וכו'
 וסככס סיס סכככר כככרות יתכרך למעס' סככסי ססככס עם סדעת סמוסכל סכככס
 למי סרכס ססס יתכרך לתגלסלמיס כתורתו ולרמותו ככככסי ככס סכככר כככר
 ולתתן עליון עז' וככס סכככר מתגובע מכככרות לסדמות לסכל סכככר ססל ססוק
 כככרו אונת כככלו סככלו מספי ע עליו סוכו וכוס ססלסן יתאחד סכככא כככלו כן גוף
 סארס סטור מכל סכככר ראיס סיתגובע ככסיית סככות מדר סרתו ססל סככל וכו'
 ססלסן יתאחד סגוף עם סככס וספי עסלמותו על סגוף סמתיסס ליו וסככר עמו לסככר
 מעססו וסל כל עמי סררן כס יס יככר עליו וככס ככ סכככלס וסחמותו סגוף ללונת
 סכככלס יסיס סככ סככל על סגוף ולח כרסס ככככר ססככס ססאי כר' כככס עד סקרן
 עור סכיו ולכ סככא סיקרל סאר עולס קטן כמו סכככר יקר עולס גדול וככס סתגובע
 סכככית יותר סלמס ססאר סתגובע וסל סלל סכככר כן סתגובע סכככית
 סתוריות סלכרס כככרות יתכרך היח סלמס סלל סכככר לככא חס כככס וסכככר
 ס' ואס כככסו אחר סרדס סגוף וסכככר ככככר סכככר ככככר סכככר סכככר
 עכס סככלו וס אור' תלמידי סכככר איך לסס מנוסס לא ככככר סכככר וסל ככככר סכככר
 סגובע סכככר סכככר ככככר סכככר סכככר סכככר סכככר סכככר סכככר סכככר

10

הפכלית בפחדתו ות' לא תפסק והיא חזרת חלילה להי' הסכל בה הוא המפכיל והמוסכל
 והכל הולך למקום אחד כמו שהגלגל בכללנו כלתו הסתנה במקום ומה שממנו ומה סאליו
 יתחזקו בו והכן זה שהוא גדול הערך ומה שייסורך לעמוד על סוד ההקפות שתקנו לנו
 חכמי אחר הזמן הכבוד שהיבנו דמותו לכבוד כל מי יסלך עמו כמה מה מלאכי הפרת יחסי
 רגל וכל יתקפה מוצע צרותם מהמקטרגים ומכפר ומה הם הפכלים המניעים הגלגלים
 הפקראים כגופן המקובלים שפירות וכבר ידעת שתוף הם רגל כמשה וזכה יבאנו מסכנה
 פגלגל הדברו הכיחו עד הסוף וכפוכ וכאמר שהחלק הזה מהמזנות המשפיות שאמרנו
 אינם הכיחה למוסכלו אבל המעשה העשוי יורה על המוסכל שכמעט כמו שהתנוע' הגלגלית
 תורה על הגיור הפכלי שלכפם הגלגל והנה המעשה מכונן כעצמו כמו שהתנועה היא
 מכוונת בעצמה יתנו שהתנועה היא היא שקודמת לפאר התנועות נאמר התנוע' יעלו
 אליה כן המעשה הזה הקודם בתפלה לפאר המעשים והפעולות האנושיות סכלים יעלו לו
 שהוא תכליתם וזה שאמר ראשית חכמת יראת יי' אחר ראשית חכמה והתבנת הדבר
 הקודם שאז המעשה אליו הוא יראת יי' והוא תקון תמרות כמו שאמר כל יראת חטאו קודמת
 לחכמתו וכו' ואחר כך דבר המסדר מהעיון שהצטרך למעש' שלשיות האדם מורכב מחמר
 ובורם הכה יצטרך פירוש כל אלהם הפלמות האנושי כמו שאמר הכפס בעיון והגוף במעשה
 כמו שפועלים הסככדים הם מתנועעים בחלקים ומזיירים בסכלם כנגד העיון אחר סכל
 טוב למעשה אחר לכל ענינם והורה שמי שפילס באופן זה בגוף וכפס תפלתו והיא נכפס
 המעלות שומרת לעד לפי שאלמו הכפסוי הכראח בגוף שהכניעה אותו הכפס לעבודתה
 הכה יורה על שפע פלמות גדול במאד לפי שהחמר שהוא מלא למוד מרבר התאונתיו סור
 למאפט יורנו בדרך יבחר החיים והטוב וזה לא יתחדם לא מס' חוק ולכן כפס כן התגבילה
 הגוף למעשה ככבר כזה נכחית וקיימת ומלת עמידה תורה על הקיום כמו המה ויאכזר
 נאחז עשמוך ואם כן נכחית טענת הד' חסדאי האומר לפי דעת אלו המכות המעשיות אינם
 לא הנהגה למוסלות כבר בארנו איזה חלק הוא שפעס להם ואיזה חלק הוא המכונן בעצמו
 שיעשאו האדם נתיב וזה הכלק גדול המעלה והיה בחק התנוע' לא רב' יחמו
 לרבני המוכי' ולטרדת הזמן היה מקם החסד האזי להספיע חכמה כפלמות תורתו לעם
 שכבחר הפעולות המנות' אותם שהם מהחלק הכבוד שאמרנו להטיב טוב מוחלט לעופיים
 ואף כי לא יפלו בחכמת מנות זה החלק ועיונם וכלכר סיכוין לבו לפעמים וזו היא מטעלת
 שתורה כמו שאמרנו למעלה כל סכן שפילס מי שהוא חכם בעיון ופילס במעש' ואמנם לפי
 שזודע סוד המכות ועיונם יקל לו להרגיל גופו בעשייתם ולהורו כפעל העיון הפכלי יותר
 ממי שלא ידעם ויסכל חכמתם לכן ראוי שיגמל יותר בקום אדם ויפנס מתנו' בעשיית ה
 המכות לפס סמולאם לא ידע מה טעם ומורה ולכן אמ' הרובי לוד איך כל כריה יכולת לעמוד
 במחציתם לפי שמתרו כפס לקדושת השם והנה אף על פי שנתעבמו כמוסכלו יקד בעיני
 יד המותה לחסדי המקדשים שמו כרכי' ואין לך מוסכל ומעש' ככבר מזה סוד המעש' יורה
 על המוסכל שזכל תלוי בו והוא אחיותו יתברך והסנחתו כגמול לבני אדם והספירות הכפס
 ותורה מן שמיים וכאזאם והם נופי תורה וכן בעקידת ובהק הורה כמה פנות תריות כמו
 שאמר שרכ ח' פרק כ' וז' ואמנם ענין אברהם בעקידה כלל פני ענינים ברנאים וכו' עד
 אמרו ובחמת היה ראוי שיהיה זה הענין על ידי אברהם וביצחק דל העקיד' שאברהם הוא
 שפתח למודיע הייסוד והכנחו וכו' ואמר שהאב הכבוד שתחיל לפירות המוסכלו האמתיות
 ששם שנות שתורה כפעולותיו מי שומך אחריו לעשות זה ויקדפם שמיס כעסו וממונו
 אף ששן סוכה לעולם הבא פרוכה להקיים כמה שהגדילנו אבותינו ואף שישכל העיון חכם

סברו אתו בקבלתו לכד וצדיק באמונתו היה יחיה ומצד זה יסיו במצות העובדי ובאשר
עובדים מיוחדים בגוול ועיכם הסך מה שאמר סד' חסדאי והרב דעתו זה וכן כתב בסלכות
יסדי פתורה מרם חמישי וזה לשונו וכל מי שנאמר בו יהרב ואל יעבור וכארב הר זה קרם
ספס וכו' עד אמרו שאין מעלה על מעלתם "

הפרק החמישי

וראו שתבין ענין אחד גדול המעלה למדנו אותו מהעיון
ברבדי הרב והוא מהאדם השלם בעיון ומעשה כבר יבנה
בשלמותו זה מה שחייב בהו שגרים סמוי ויחיה לני ירון עליו מצד דבקותו עליו ושלמותו
זה שאמר מבר עיונו האתני דמה לעולם הסכלי ומצד המעשה דמה לטעם הסכסך המתבועש
מצד הסכלי לכן איך למערכת המעלה עליו (להיות התורה כותבת בדעות האמתות מה
פילאס הסכלי להסיגם זולתה ותנסור על המעשה המורה על אודעות כמו שאמר לכן לא תוכל
כל חכמה בעולם לשמור אדם מלמלוט המערכת בו זולת תורתנו פחד סכס האלהי סלס
להיותה אשית תנבה למערכת כמו שבינו באבות הקדושים סעט קורבנות לסם יתברך
עד ססית הספחנת מתמדת עליהם אפילו כעת התעסקס באמון ועבודת האדמה חסכי
סתכלית כותבם ככל העניינים סהס להסתקרב לס' וכל ססתדלותם ספרס ויחורו ולקרב
חכרית לעבודתו וסעסק סהס סיה סעבורס גמורה כחמס חלק סלמי סרס לא זום אראס
אברהם וגו' כלומר סיהת ספחנתי סרסית כחם כח מפרד סמערכה סלא סילוט כחם כמו
סמינו באברהם ויובא אותה סחובס כמו סארול במו סעור ממורו וגו' וכן יעסק וירא ס
לא יוכל לו וכיחק ראה ראינו כי סיס יו עמד סורה סאין עבינס כעוב למערכות סמיס
אכל סס סלטיס בעליונים כמו סאח' כי סרית עם ארס וסס לא נודע לאבות ססס סמינוד
לא ככרתי לסס סלא כעסע על ידי אנותי ואופתס חסכס סעכע כמו סעעסו על ידי ססס
ססיה סמתחיל וסמסלס כמעלתו ולמי ססתרס סכס לסדככ כזס סמיז ססססנל כחכס סכל
ומ' סיכטל סארס ססעיון כס כמסר למקרה לפי סאין יססק סקסר וסדכקות סכינינו וכינו
יתברך זום וססתרתי סכי וסס לאכול וכל סס אכדה סארץ על עובס את תורתי וראס
סססנולת סתורה למור עוסקס ססתרה וזס סענין סורנו סרב סמרם סזכר זול כנס
סתב' לך סססב' להיות האדם כפקד למק' סיותו ככדל מססי וסס יאח' אדם לא כתס תרס
למלאכי ספרת וכסכרס יטרך האדם לססתדל בקינס גופו וכעניס ססס יוכרס להפסיק
סדכקות וכס בעת שופנה לחוס סמסנס וזס סכרסי לו ססיותו חמרי וסס סעעו כי תקרינה
נופת המקריס בו באותה עשה שיה' חמר ליוכרו מהתעסקס כמיכ סככר אלל סרב סמרם
סזכר מה סיס כוססק זול ודע סכסודעו ססלמו זס סגיט לסס מהיראס וסחד סמו' וכסתס
ממנו כדרכים אמתיס ולא דמיוניו מה ססס כפינין עם כפותיון וכל עד אמרו זה סענין
ססעירותך עליו סנא סכוכס ממעסס סתורס כלס כי כפרטו ססס סמעסיו' כלס וכעסותס
תמיד וכו' יראס אדכריו סכרין לאדם סלסס בעת סכנותו לעביני סנוף לא יסכס סדכקות
סכינינו לכין אלריון אכל יסחד מלפניו אפילו בעת סכנותו לכרכי סחמר ויסס כניס בעביניו
יודע סכוכס מעל כבוה סמ' זום סססיר סרית יל' לכניי תמיד וכוס סאופן יככל בעתו ססס
אכל מי סכעתי ססס לא יזכר יל' סמסילו סרב למי סכנא כינס סמעוכן סלא תחור כי סססס
מסני סעכ סמכדיל כינו וכיכס נאמר סכל מי סי מבאסו רע סמכביאס או מהסודו' סלסס
לא מבאסו סרע זהו אלל בעת סככחה ססיו ולפי אורך סככחה ססיו או סחיות סענין
ססתעסק כניסיה ענין סרעס ססיו וזסו ענין ססתרת סככס סכטוב כתרס ס' סירא לני
כרין סוכס מלפניו בעת סכיתו לכרכי סחמר ככסת גכב וסז לא יזכר זום וכעכור תסיה
י' יחמו על סככס לכלתי תחטאו ומי סאין לו כסת לא עמדו אבותיו על הר סיני וידע

ידוע שתכלית התורה לטעם לזה הסם עליו וסיות זה התכלית מנעת נאמרים כבר באר
 הכתוב באמרו אם לא תשמור לעשות את דברי התורה הואת ליראש את יוג' ובאר שר
 שתבוכן איך באר לך שסכנה פיתם מכל דברי התורה הוא תכלית אחר וסוף ליראש אבל
 פדעות סלמדתנו סתירה ילמדנו האשכח ולזה כיון כתורה מני תכלית שהאכה וסיראש
 האכה תגיע כדעות סתירה סכוללות וסיראש תגיע ככל מעשה סתירה ולזה סיסתול
 האדם לסרבות עתות סדכקות כסם ולמעט שפטים מסוף בהם עם ואלתו נאטילו באותם
 השנים כריך סיסם ססם יתב' לנגד עיניו כמו סאמר ככל דרכיך דעסו וכסם הדרך תגיע
 ססלמות לאדם ויתלט מהתות כמו סאמר כי לא תעצוב נפשו לסוף יוג' וכוונת המזמור בלו
 לתורות ססכסם סדכסם כפי תמלכ מסח יוקסיס וסמר רחוק מעליותמות והרס סיות
 סאל כחוריו לסרפ או לסטיב ולפי סססם סלסם תלויס בסמירתי סר' ובאת לססות תחפ
 בנפיו אר כו ססיתו כך וסמר כמדבר לכסם סמרת ליו יוג' בלו עם סיות מכוור סססם
 יתברך מחוייב סמביאות וסרון סכל סמכס טובתי ססוף ססלמות ססספי סוכנו מוטל עליו
 להיות סענין תלוי כו ובסחירתי וסל סמרת לסון עבר ולא סמר סמרי לסור' על סרסם
 וססקרמס ובאלו סססם בתחלת ענין ססעטס יורס עלים ו'ל סיותו מחוייב סמביאות וסרע
 סכל וזה כמו סארול סכל כירי סמים וכך וסורס סיות ססלמות מוסג כסני ענייכס ססמר
 בסתקדס סרסם מוטמות ססמר וזה סמרנו לקדוסי סמר באר סתם וקרא סכחות סבסיות
 סמוסרמי מהסנאות קדוסי ססר' על דרך מה סמר סכתוב וסרקדסס וסיות סקדוסיס
 נסמרנו ו'ל כל סקדס עכמו מלמטס מקדסין סותו מלמעלס מעט מקדסיס סותו סרסס
 נססני בססלת ססרות סלסיות סלמיות ססססם סססללת כוסס ל'סס בטכעווס סמרת
 נסרירי קרא סריריס עומק סמוסכלות סריר במרסס ססכל וסמר סלסלו סריריס תססין
 סססם וכני כס סכל לטני סענייכס סכסס תלוי ססלמות לא כסס יתברך לכד בסכבר כתס
 דסנת לאדם כסור כטוב וסמרנו כס' לכד ס' כטרך סרסם עור עליו כולססיר סמוע' כמו
 סמר סכתוב וססירתי מחלס מקר' כך ויתר סענייכס מהטוב סמוכני ססכסיתס וסל סלס
 סלנו סרסוויס לסיותס קדוסי סלכך כסרו תחת זה ירבו עככסס ויססן להס מסכס מכססס
 בתבוכס ולענין אחר ואלת סמכונן וזה סמרנו אחר ססרנו ל' לרבר אחר סמרנו לא לסלמותס
 ססס כחות כאלס איב' סרסוויס על ססססס על ידי ססס מונן וכסרט לקחת למזונס בעלי חיים
 ססס יותר סחותס מהסעלי חיים כמו סמרנו ו'ל עם סרר' ססור לחכול כסר וזה סמרנו
 בל ססך נספסס כלומר סני לא ססך מונן כחות טוף כוח מרס ססוכס סרסוויס לחיות יורמ
 סמונן סרסם נסמו ססס ססס וכל עור סססר או יססד לגמרי לא יתקיים וססן לסוכיר סמותס
 כעו' כסס עם סרר' סרר' לא תזכירו וסס ע' עכס סרסם סני אררס ל' סנת חלקי
 סכרכריס סלססיס יסב סרסם סלמותס סמוכס לחיות מרסכ טוף וססן יכסר סרסם
 לתעסס כרכריס סמרריס לכך סמר ססמר סלסי ירסם לתת לטוף חלקי סכל הנוף
 ולכסס חוקס כסלמות וכלולו את חוקס כ' סססס על פי סגרל וס סמרנו אתה תומיק גורלי
 כלומר אתה סמוך טוף וסססם לכלכלס ולסערס כמססס וכדקס כי סחלק ססוף ל' גורל
 אחר ל' וסחלק ססוף יעמוד חי לטני ו' לכסר עליו גורל אחר לעזאל או כוכל לסרס
 זה כמו סמרנו ו'ל סכחת ירך על סגרל סיסס וסמר' את זה כירר דכטיב וכסרת כחיים
 וזה אתה תומיק גורלי וכוכסס ו'ל טעס סיות סרסות סרסם כתוכס לו עם כל זה סססס
 סלססי ססיועו וסירסו לרר' סטוב לסיותו יתכ טוב ולפי ססמוסכלות סרססוכית סככנות
 לחוסס מוטע' לאדם כמעט רבע כלי ססרלות ולמוד וסס יסוד למוסכלות ססרות לסי
 סכל למירס וכל למוד סמס יסס מיר' עם קורחת וסיותס או סיריעס סקורחת ססופלת סיא

הארץ הידיעה בהקדמות הראשונות סיבכה עליהם המופת. אמר על אלו חבליהם נפלנו כי
 בכעמיים סיריעת המוסכלות הראשונות אמנם תפול להרס כעבש חכמי מלוהסכס הטובה
 פלו בתחלת ענייניו להפסול להטיב וכקראו מ: סכלו ראשון בעבור שהפלו יסגס ראשונה
 כלומר כהענין לוי ופסלו מיד ולא יבטרו לפסול להמשיך יודעים ע' ולא יסער מאין הביעו
 לו ולזה כנה הענין כסם בפילה וזה פאמר פה חבליהם נפלנו כי בכעמיים כלומר פחותם
 החלקים מההפסולה נפלו לי בכעמיים חבלי יביעה כאלו הנפסותיה נוסה אליהם כעבש
 והורה היות גם כן היות הגוף נוסה לדברים החומריים כעבש בחמרו הן נחלה ספרה עלי
 כלומר גם מזה הגוף תפסר עלי כחלת פדה וכרס ואם כן כראות כל אחד מהלוי חים לרדנ
 פכו אני פוסח על שתי הסעיפים אינו יבטר חס דרך הסכולה חו הכטייה לתחות הגוף לולי
 העור החלה יפיעני לקחת חרף הטוב בתורתו האסית ובכחותיו המעשיל וזה חרף את
 זו או נוכל לפרס אסר יעבני סתן לכו ו: פנסם המוסכלת סמאנה ענה ונבורס ללחום כנגד
 סמאר ולהסכים כיניסם לענין הכחות והרחיו ולפי שהמועביס סמחין רבים ודרך לחים
 הסלם להזהר לעמוד כנגד לזה חף לילות יסרוכי כליותי המסיל סמטוידים ללילות סתך
 סהם סתך ענין מכריל לולי ינסם מתני הדיעות הכללס ואח' חף לילות יסרוכי כליותי להורות
 ספמע הגוף והסתעבדו לכנסם והזכיר הכליות להיותם רחוקים מהם העם להם מכה כעבס
 כמו סמארן ר'ל כליות יועבו ופארנו סככה למעלה ולפי שהקדם הפלס בכתעסקו בהכנסת
 הגוף כל מעשיו וסיון לסם סמים לכן אמר סויתו יז לכגדי תמיד כמו סמאר הרב סהיד הימין
 לא יסכחה הארס אפילו בהרף עין לקלות תגועתה וכן צריך פלח יסכח ההרס הפי' אפילו
 פהרף עין וזה כי מומיני כל אמוט ולפי שהמסוב סלמו כזה יהיה פלס ככל חלקיו חס כחלק
 סמתעורר ואם כחלק סמרפס ואם כנספ' לכן אמר סמח לבי כנגד הכח המתעורר פכלב
 ויגל ככודי רמוז לכנסם סהיא סכבוד סמתי לארס חף כסרי רמוז לחלק סמרפס ואמרנו יסכו
 לכסח ירמוז לענין התחיים סגוף כזה יוכה לחיות עוד לככח וכתן סבת סמחה כמארנו כי
 לא תעזוב נפסי כלומר פלח יסגינה הפסד כנסס כלל וגם סגוף לא יתכסה לרחות סמחה
 בהסתת עולמית לפי סופה עפרו להיות כנגד לתחית סמתיס והמ' תגדיעני ארחה חיים
 דרך תפלה או דרך חמות הענין כדאי ולפי שהארס יתענג כמנוכליו ויסמח כס סמחה
 כפלאה ז' סוכס סמחות ולפי שהסגנה הקרוייה פכיס סרמוז עליס הרב חלק ראסון פדק
 כ' היא סגנה כעלמת כמכעת כעבש כמו סהעיד סכת' ופכי לא יראו וכמארנו כי לא יראני
 הארס וחי וכמו סמח' הרב כי כל ארס פלס עס הדכס פכלו כמה טעכשו סיסוב ויבקס סגנה
 אחרת תפסכס או ימות אלא חס כי ילנס אליו עור אסי לכ' את פכך סיסוב לסמחו סוכס
 סמחות כאור פכי מלך וזה סמארן ר'ל וכענין מנין סכיס וכמה כסר חלק סהספס' יכעמו
 כמה סיסכילו מסוד הכורא כמו סיכעמו חיות הקרט ומלכיס וזה סמאר כעיומות כימניך
 פכח סהתענגו והכיונות סהוא אינו פוסק אכל' הן תמידו והכה פצת סערד הנפסם מהגוף
 כעולם הכ' והוא העולם סרוחני יסכילו כפסות יכו מסוד סבורא' כמו סיסכילו כעולם סוס
 מסוד סכוכיס והנלגליס וז' או אפסר להסיגו כחיים וזהו הטוב הנפסן לכדיקים כמארנו
 מה רב טובך וכו' ולכן פדק הרב כמארנו פדק כ' סה המין סמתיס סח סהמלט סמות עד
 סמתיס ואמר פכל הנכחיס והסדיס תחוק סכלס עת סמות כמו פאמר והלך לסניך פדקך
 ונ' ויפאר סככל סהוא לככח על ענין חמר סככר סוסר המוכס פכינו ובין מוסכליו כקכת
 סעתיס ויעמוד בהכח סגוילה סחיבה מנין סכלות סגף זהו פירוס המאמר והתכמר
 סכוכה לפי דעת הרב סכעסוית סכבות יהיה סכוכ למעלה וכחמר מלמטה וכעסותו אסת
 והעבורות או טעות ססכלה יסיע עונס גדול וזה כמו סמסיקורוס והמלשין כמו פכח

הקבלה עליהם שאין להם חלק לעולם הבא ואף על פי שיתעצם במוסכל לרוע ההסתה
הכחשך מאנן ראויים לעונש גדול וכל עוד פיהם האדם יותר פלס יגדל עבסו ות' אס יעסו
מאלו הסעולות המבכות לפי פיס בזה חלול הפס וזה שהחלק הכבד מחלקו המציאות סוס
הסכלות וסנה תכלית האדם כתמסס סוף הסדמות כוית בדרך כפי היכולת כלומר סכדמס
פעילותינו לפעולותיו כמו סאמר רבותינו ז' על והלכת ברכויו ואס כן אחר סמעלת
העלוינים סוף הסעכלס המעש אותה הסעכלס תמסך ספעלות הסוכה בנס המציאות כמו
סנתפרסס לחכמי הסכמה כמו סאמרנו למעלה סנה סאדס ססלס סספת רלותו להסדמו' בסס
ראוי פיהם סלס בסכלו ומפעש אותו ססלמות ימסך ספעל סיסר ואס יהיה סססך סיעסס
דע כמס' אים כזה לאל ססכל וכס סס סמים מתהלל וזהו סעון המפורסס בסדוס עד
סקרסס רעיס וסאסוס לוי מאד וסא' רבותינו זכרס לברכה יודעיס רבונס ומכונ' למרנך
בו לפי שאינו דמ' חטא החסס לחטא ססכל וכפרט בסיות המעס' ססוף סנה להססיד ססמון
סממנו ירחנ' וכן יעשו ולנ' ראוי לעונס גדול כמו סאמר קרב בסקרמה והנה בודאי סחטא
סיעססו ססלס יות' מבוכה לספסיד כוכת ססמון סממנו ירחנ' וכן יעשו ולזה וסבינו כסערס
מאד להיות פעולותיו סלמות ומתיחסות ל סלמות הסעכלס סלנו ואז יתרמה לעלוינים ססס
סיותר סלמו סכמציאות כמו סאל' גבורי כחלסמוע בקול דברו הנה תאר אותס בספכלת
ומעסס המתיחס עס אותה הסעכלס וסמר המסורר בסיר סל ספגי' סספסגה לאיס סקדס
זכרו ססוף אסר כעס הסעכלס סאלסית עליו וזה אמרו ויהי כועס י' אלריכו עליו וסוף
מתקין עס זה מתקין המעסס סככד המורס על אותה הסעכלס אמר עליו ומעסס ידיו
כונכה עליו וסודה על סססכות סאמר בו עליו כמו סאמר בסעכלס ויהי כועס י' אריכו
עליו ולפי ססמעסס ססוף סכעה למוסכלות קודס למעסס סזה סככד אמ' עליו ומעסס
ידיו כונכסו ולא אמר עליו שאינו מחלק סמעסס סככד המורס על אותה סעכלס אבל
ממעסס ססוף סכעה אליו וקודס לו וכתן טעם לנו ססמירס המעולה כי כ' סקו וגו' כאלו
אמר סון ססמירס כעבור סודעני וססכ' והסלגת סאלכה עד סל' יסאר מחסכה ברב
אחר אל' כאלוכ ססוף יקרא ססך וזה לא יהיה א' בודיע' וזה אמרו כי ידע וגו' ויהי
ברוך סתראס כאלס ככל מעשיו ואס ילכו בהתעסקו ככרכי הגוף כמו סאל' סרב כספר כ' א'
זה נסנו ויראה ליבי כספר סייב סיות אלה סד' עומדים על תכלית ססלמות וסספסגת ית'
עליוס מתמדת ואס ילכו בהתעסק להרבות ממון עד אמרו מפני סתכלית כוכתס להתקרב
למלך כאלוכ ססס ממעני ככל ענייניו לעבוד למלך כאלופ סיקרא סמו עליו מסאר
סיועיס כמו ס' אמר סכתוב וראו כל עמי סארץ כי סס י' קרא עליו וגו' מכלל מ' סאמרנו
סתב' סמה ססייב הד' סרראי בטענותיו לא יחוייב על דעת סרב רק על דעת מי סיומין
סודרב המכוקס מסארס סוף סעיון לכד כמסס אכאר בספרו וסמר אין כרת סטילוסוף
סרובת סארס ספני סמגמתס ססכל אכל עס י' וסמינו ססלמ' סארס תלוי כעיון ומעסס
כמו סאמר סכתוב והיס אס סמוש ססמע כקול י' אלריך וסיסר כעיוניו מעסס סעיון סוף
סמיעס בקול י' סמעסס עסיית סיסר ולפי ססעיון ומעסס לא יסלס א' בסקול הדעת
והנ' סיוודר סארס ככיתנו מי סעורה וסקל כמלס סר' סמכות המעססות לא סיוחור
כמופלא ממכונ' ויבלה פניס כפגורס ומכזה סל' כסלכה לכ' אמר וסאות למחות ולפי
ס' סוקיס כסטר' סטעס לכ' אמר וסמרת כל סקון סרי לוכמה סיסמירס כמכות המלך סמר
סוקי על עבריו ואס יעסו כן לא ינעס עליוס מתלת מבריס ססיה חוליס כגוף וכסס ססוף
יתברך הדוס' להס כפי חלקיוס וס' סכתוב סמר כמעסס ארץ מצרים וגו' וס' וס'
נאטט' תעסו וס' סקיעניו ססמר וס' סכתוב סמכת יסרל כעסס

וכפאש ואחר ופאמענו ועמינו ואין ספק ספקס סיענס הארס בעפוטו אחד מהמעשים
 המבוכים פאמרנו רבותינו זכרם לברכה לפי שהספד סממך גדול כך יענס האר' בחכמת
 פתירה אם יבסר מנסות התורה וזה פאמר הרב וזה לפינו בספק חלק שלמים מלכים
 נחרכש הדיוטות אין להם חלק לעולם הבא ונזכר חלו לרוב חכמתם שיסוכו הארס סלרוב
 חכמתם ונסות התורה שידעו כי להם חלק לעהב וקודי עבנו סנסות האמונה נספדו והלו היו
 מסופקים בקבטתם ומפני זה נדמו מחיי העולם הבא והכה חזק נכתב בזה הרב פאחר סהתורה
 שאזית תתן ההפארות בעולם מה סלה תספיק פוס דת אם כן הבסר כפנותיה ראוי סלח
 תפאר נפשו או פאמר פכאמרנו לע לם הבא רמו לתחית סמת' סלה יזכה לו רק מי סיהיה
 פלם בעיון ומעשה התורה לא מי סמסתפק כפנותיה ולפי סמביחות סקלם הזה יקיר מאד
 ומעשים הם ספיעוהו הכה גם כן מעשים הם ספוכו לתחיה ולזה פאמר רביס מיסני ארמת
 עפר וגו' לא כלס ורובס חבל להפארות יזכה כל איס פאנסו התורה אם מעש ואם הרבה
 אפילו לא עשה אלה מצוס אחת ולזה פאמרנו כל ישראל ים להם חלק לעולם הבא סכן היתם
 סגולת זו התורה וזה פאמרנו תורת יו' תמימה וגו' סורה סהעיון כתר' סמיסב נפשו סל ארס
 סלמה בתכחי המעשה המעיר על אותה העיון וזה פאמרנו ערות יו' כחמה וגו' ולפי סמעשה
 המצות סחסוכות סכל את ידי הנוף וחסויו ליהסו עם סססכלה לזה פאמר מחכימת פתי קרח
 הנוף פתי סהוא סבת הפתיות ופאמר סקודי יו' על המצות המעשיות סמקנות סתכונות
 והמעלות לכח סמות ענור ספוסאו סלכ ופאמר מצות יו' עגו להורות סכל מצוס מזו סתורה
 בעבמה ים לה סלמות לסאיר עיני הנוף והכפס לאור כאור החיים וסוה סטעס חללי כהניח
 סמסורר חלו סנסוקיס כחומר סבת חלת העיון יראס סאיין להם יחס עם מה פאמר למעלס
 ספמים מספרי' וגו' אבל הכונה כלס להור' סים לארס ססכלס מצד סעיון כחכמו כחכמת
 ארסנו וים לו ססכלה מצד העיון כתורה ולסורות ססכל סכין עיון התורה וסעיון
 כחכמות סעיון סתורה סתן סספאר' כסגולה מה סאיין כן כחכמות וכדי פיתכאר סענין
 כאופ' רכככאר סמזמור כלו :

הפרק הששי

המסורר רכס להודיע לנו כוח המזמור פלסס עקרים גדולים
 סחא' סוה סמכד התנועה הגלגלית כדפ סים סס מבי ראסון אינו
 נוף כמו פאמר הרב חלק סכי פרק ראסון וזה לפינו סהה ככר התכאר כמופת ספמכיע
 סגלגל סראסון וכל עד רל ססכה סראסונה סמכיע הגלגל עד כאן (כן כתב כספר סמרס
 פרק ראסון אם כן מבאות האית מדרך העיון כפי רחיות ארסטו ויתבאר גם כן מהתורה
 באח אככי יו' חלדיך וזה פאמר סמים מספרים ככור אל רל התנועה הגלגלית סכסמים
 ממעל תורה על ככור מביאות יתכרך ופאמרנו ככור תורה על סהסרס סים כין מביאות
 לסאר סכמבאות סהטו מחוייב סמביאות וזא ככור אל סמוחלט והפאר סס ספסרי סמביאות
 מצדס סב' בא להורות סכל סכמבאות סמוספעות מחת יתכרך סס מצד סכונס והרצון
 לא על כד סחוכ כדעת סיוני וזא ומעשה ידיו מביד הרקיע וככר סורנו סרמכס אל מחס
 סהתכאר חכ סל סרקיע סס מפות' והרקיע בלתי סמ' והנה עלת סרכ סרקיע יפאמר
 על כל האויר סכין סמים סיסודי' וכין סמים סככני' יפאמר ביחוד עלת סחלק ססוה סתא סתאיר
 סכני יתחנה סמט סכה ייחוד כרקיע סחלק ספלינוי מהאור סכני יתהוו סמ' וסוה סמתרביק
 למקוס סאור סלח סעליון סרכיע סכוכ סחיד סלח סעולם לגבנינו' עד סכאמר כו ס
 סהרקיע עכמו סהמים כתהוס סהרקיע עכמו סה' מקוס סמים סככניס כחן סמ' סוגלדס
 סאזס סחכעיות והורס סתסורר סהרכרים סמתהים כאור יורו סמיד סא' סכמבאות סס
 סכנות סכוין' לא עכ סחוכ ומכללס סמ' סמתהוס כרקיע סכודע סקויות סים ארל לסחמיק

דמא ל' קנים סמיכים וסאיפיש כמו סמאר הניתן מטר על פני ארץ הורס בזה פרשום חסדי
 יתברך למיחילתו ונחילו בחקיי סמיים פסלים כל סכן כחק סח' המדבר וזה אמרו וסולת
 מים על פני חובות סעפנין ססכרתי להס סעפיש על כר הכריות כאויר ומים סהס סניטר
 סכרתיים סחוי סחדס וידע סלא ימסך זה במקרה כי אס ככות מכוין אמציה חס סעפס
 על כר סחניס מה סלא יתקן זה על כר סחיוב ולסיית סמטר מורס על ככות חכוין כאלה
 סכמכחות אמרימיס עופס ארץ ככח ועל יורס סלסה סמטר סחוד סיות ססס יתברך
 סמתקן ססככיות סכמכין בין סיסודות עד סיתחו מהס סמכוכים וזה אמרו עופס ארץ
 ככח וכולל כל ארכע סיסודות סוי עופס מתקן וקקן זה סיס ככח סגירל סלא יתכן וזלנו
 כח' ספילוסוף כספר סוויס מלמד סני סח'ס סכר'ס מניביה סהיא סעל'ת ית'ר מלמד
 סיסודות סכע'על כטכע'ה סנה יח' ית'ר רלסוכס סע'עסיר סדכריס מלמד סע'ס סח'ס
 סנה יחיויב סכסכרה סיסיס סס פ'על ססס אנתס כסיסרה וסכוו מופ'ת לה'ת דכר מהדבר'
 סנה מי סייח'ה סהת'נות א סלס וזלנו מהיסוד'ל ססס יות'ר דומה ממי סייח'ס סססירס למסוד
 סכל ערי אומן וסכר'ת לקרד'ס אכל לא סרביסו אלא ססכע'ת סלס ית'ר סמותה מהכע'ת
 סכלי וזה סככלי לא יביע סל'ת סע'ס'ה וכלמד סכיב עס סע'ס'ה סכיב אל סנוייה וסלכס
 סלס סל'ת סכיב כמכיב סר'ס'ן תניב להססד וכן כתב'ר באותו מל' זה לסוכו סמכיות
 מוכו סכרתי וסמכו סל'ת סכרתי וססכרתי מ'סוכה מסכל'ת סכרתי סל'ס וסול סכרתי כמיין
 נ'יס קח תבי'ל' סכמכ' סיות' מסוכה כמחלט כלו סדכריס סקרכו ממכו לסיתס סככל'ת
 סר'ק סס'תלס סר'לסוכס סנה סכור'ת יתברך סל'ס סססר'ן סססי'רל'ו סדכריס כסניס
 אסר סל'ר למל'ת זה סססר'ן סמ'ת'רס כעכורו וזה ססס סס'ת'נות ככחי סוז'ו סל'ס'ן סכו
 אס'ר בס'ר סודכ סמכיות סלא סדכריס אחר ססיס סה'ר'כקות ססוויס מהסדריס סיות'ר
 סרובי'ס א סדכקות סמכיות לרכרי' תמירי סמכיות וסכ'ת זה סס'ר'כקות סססל'ו סכור'ת
 סול סע'עק כסכוכ כמ' מה סכ'ר סויר ית'ס'ה ססמ'ו וסמ'ו סמ'ת'ר'ס וסכוכ עד סע'עק
 על יוסר סמכ' יתכל'ן סתמיר'ת וסה'ר'כקות סכ'ר סה'ר'מ'ת' כהע'ת כסכוכ כמו על'ית
 סויר סע'ס וירוד'ת סמיס סע'ס אחר'ת עכ' ואל זה רמו אמרו עופס ארץ ככח כול' סר'כס
 סככ' לסר'ת סככ'ת ח' כר'ר' סכל'ת נכח'ס מ'ר עכ'ס וזה ככח סגירל כמו סח'ת
 סכ' הורס ססככמה סל'ת פ'על'ת כסי סככ' סכמכאות ומספ'ע להס מהסוכ סע'ל'ן כפי
 סל'ס'ר להס לקכל לא סיס'ס כילי כהקכ'ה וז' מ'ין סכל ככמ'ת' ס' ס' ס' סככ'ת
 ססמכית סיס מ'ר סתכוכס סל'ת'ת כקניס סכמכ'ל וזה סלכו רואיס ססמכ סכ'ת סקרבו ממכו
 סבל'ס סכוכ'ת סע'על ססוויס סרוכ סכמכאות כח' ספילוסוף כמלמד סני מהוויס וסססד
 וזה סמ'ר'ככות כככ'ת סס'ס סמיס וכתב ספילוסוף כמקוס סכוכר וז' וסכ'ת סנוייה וססססד
 וסמ'ר'ת'ס סול סע'ע'ס כזה סגל'ל אחר סה'ס מן סכמכאות כענין אחר אכל'ס'ס יק'רס
 סה'ר'כ' נע'ס' ר'תק וכל עד אמרו וזה אסר ית'ר סרסטו סגל'ל סמ'ר רל'ו סככ'כו סכ'ר
 סבל'י סככ'יס סכוכ'יס וכן ור'כ ספילוסוף סס סומן קניס כל כמכ'ל וסכ'ת מל'ו סכמכאות
 סול סע'ע'ר סכוכ'י ו סתנ'ס'ה עד סמס'ר סכוכ'יס סיסלס כסס סמ'ת'ת כל כמכ'ל וסכ'ת
 סיל סול לסמ'ר סכוכ'יס סיס'ס יסיס כל'ווי וססס'ן וזה ככר ססכ'יס כו ספילוסוף ל'פ'י'ת
 סיר'ס סדכרי'ו כמקומ'ת רבי'ת ססככ'ת סטככ'ת וסכלל סנה עמיד'ת לו סדכריס סככ'ת
 סל'ס כ'תקופ'ל' סמ'ת'ר'ס'ת ססמכ' סכל'ל סכוכ'ה סל'ס'ן וסלס ססווי בין סססכ'יס
 סה'ר'כ' וסס נמכ'ת מל'ו סמכאות סמורככות וכזה גס כן יוסלס ססווי בין סיס'רות וז'
 ס'ו מיח'ס לתכוכ'ה סל'ת ססס סכוכ'ה כל סוכוכ'ת'ר'ה על עומק סע'ין וסכ'ת דכר מ'ר'ר
 וז' מוכו וקלו סע'כ'יס עמוק סע'ין סגיר' ע'ר סלא כ'ת רמות ל'רס להס'ת כל כס'ס

בפלגות כמו שאמר המקור המים מים לוי וגו' ולסורות אלאו סכמדות כחכמות מהש
 לא יפול להם מציאות מעבדותם כמו שחכמו הקדמים כנז' וחסבו הכוכבים שהם חלילות
 יאמר לקול תנו המן מים במים וקולו כנז' לגורם היוצאה מהשם ית' ואמר שהם יתברך
 הוא הנוצר בתן קולו על סמיל המטור על הארץ להצמיח וזה מדד הפגתו באיסי הכהנות
 והנה לפי מה שאמר הפילוסוף במאמר סבי מילות על יונת סבות המטר ב' הסבה הפועלת
 לו והיא תנועת המים ונלפגו מהכוכבים וכשרטו הסמים וזה אמרם יוצא לשמם ונלפגו
 מהכוכבים מפני הקטב והרחק הכמחא להם מפני הגלגל סנוטה ימנה סבד הים הסמים סכס
 להוים וספסד סיקרו לכמחאות סימחאו בזה המקום הכס בטקרה הסמים המקום הארץ
 והמים יוצא חמו לארץ ויחממו ויעלם ממנה איד מהלחות סכס וכמו בן המים יתחדמו
 סם מינים מהאידוימה ססיה מהס חסיבם בתכלית יעבור מקום התהות הענן והוא אסר
 יפסקו כו סתהסך סכינון מהארץ רל המטו וזה סאיד יתדרקק ויתפסר בסיסיה בזה המקום
 מפני תנועות הרמים סממיים ומה ססיה אלאו האידים הלחות כובר עליהם לא יעברו
 מקום התהות הענן ויעמדו סם וכאסר החקס סמם מכבר המקום הנוא מפיה מן הארץ
 סתקרו אונתו האיד והתעבס והיה ממנו הענן וכסיתחוק הקיר עליו יסתבה הענן מים ונלפגו
 ממש אס כן סבת המטר סחמרות סוא סאיד סלה (סכתו הפועלת תנועת הסמים ונלפגו
 מהכוכבים וכל עמד פלא תתיה סהכסה לפני אלו ססכות סוכריס לא יתלד המטר והכס
 אכחו כראס ססרן סהכסה וסיה סבסם על הארץ זה יורה על סספנחס סאסיית אמרס איד
 יתכאר זה סכס לפי מה שאומר בכבר במחא סונו אמר הלא קביר חטיס וגו' ירצה להודיע
 סהמטר ירד בחסרון סכותו ועל פי י' עש ססמפריס בכוכו בו כסירנם סבתו ואמר
 סלה סעמים רבות וסיון מדכריס (סכרהס ל' זה ירוע סלפ' דרך סככס המטר יתמיד
 בזמן ססתו והחורף כעת עליית אידים סחמבנות סמם ולא יתכו סחוס האויר סלפגו
 לסתים ויתנחם מהס עכ (ענן) ומהס יתלד המטר וכעת סחם ימטט המטר סרוב סאידים
 סעוליס ויתכו באמבנות סחוס הנדל מכחבינון סמם והפכו כלל אכיר רוכה להרותם
 סחטתם סכאלתכס מלך סרע כעיני ואל תחפדוני סאי אמר זה כמזכר על ספרים סר
 סחמבנות סכני וססנו להס כ' און זה רע כעיני דק מזד סחטתם לוי לסלק כטח ככס סכמו
 למס כסר ורועכס וזה סאות סחטתם לסכני בזה סלח קביר חטיס (סונון סזה סאכחו כו
 עתה סוא וזן סחוס ועל סרוב לא יהיה מטר ועוד ססיה סז סאכחו בו איכנו מוכן לירד
 כו מטר ססמם בבכרותו כסיר סוא סחקיס וזה אמרו סיסם ועוד סספמם אס ירד יסיה
 באמב' ע' עכ וענן ואכיר אקרא לוי וכקריאס לכד בלתי סכנה אחרת מצב וענן נאיד ועלה
 מהארץ יתן קולות ומטר וסיה בזה גרות מה סלא ועל לסל סכות סאחת סיות סונון בלתי
 מוכן לבס ססנית היות סיסם בלתי מוכן לזה כלל ססלסיות ירודת סבסם בחסרון סכותו
 דק כקריאס לכד לוי וזה יורה סכאסר סבסם לא ירד כעתי ולא יתסיה סחמבנות סכותו
 סחרכס אסר לו לא ירד אס כן אלא כעבור סאי סלפיו תיל' לא לתנועת כלל סאון סונון
 כריך למטר כלל רק לסמם כן סמלך ססאלתם איכוכסונן כ' אס היה בר' אוילת סיה רע
 כעיני יו ולא בתן לכס סמלך רק למלאת סככסם לא ססיתם כריכיס לו כמטר סזה סאיכו
 לכורך רק למלאת סלתי ירסס מהס סספנחה סאסית סספיק' לסויר מטר כחסרון סכותו
 וכן מניכו כאליהו סלא סיס סס סככס למטר כלל כמו סאמר ועל יוכט וסאמר און מחומס
 וכתפלתו כעשת סככס לקרב סנס לכד סככס כפי סאסר וסמר וסכה עכ קטנה וגו'
 כתיב (סמסס סתקרו עכיס וגו' זה סכנין יחוק כריכיס כנללות כספנחה (זה סאמר
 ירמיהו סיס ככלי סגוים וסמסס רוכה לומר סיס כסס סוככלל ססמציא סבסם בלי סכותו

פשוט שיפשו חסידיו ישראל לחוכי המשגל שהיה מוריד גשם בלי זמנו ואם המזל יתנו רביבים
 דל דקריע סכו יתלד המטר והורה שהמטל המתלד במקום מיוחד מהאוויר הוא ככונת מכוון
 והוא יתברך הטותף מטר ועוברו פסקר פואמר שההכנה הטבעית די בחלזה לכד פאם כן לא
 ירד הגשם רק בהמבא ההכנה ולאחזקו נראה פעמים רבות ההפך אם כן נודה על כהנה
 סכל זה מפי עליון וכך וזה אמרו הלל אתה יי' חלדינו ונקוה לך וגו' זה פואמר מה לקול תתג
 המון מים בטמים הורה פתנית המטר על דרך הטבע הוא מההפנחה האלית וחיך יבסה
 זה בחלק הוא מהאוויר להתלד עם המים ויטיה פמי במקום הזה כמו על פני דקריע המטל
 ועוד בהעלאת החידים מקבץ הארץ המוכנת לזה ויעלה כפיחוס ולפי שהיה דקלים אומר
 שהברק אס כפעל פרי בתוך הענן והתלד עם מטפוזן הסמס ולאכנס אגורים אומר שזה
 האס חמס ירד עם מהאוויר דל האס סכמקיף והיה הדעת האמתי שהאס יתסוה כענן
 לחזק התנועה והכנת חמיה לזה לפיכך אמר הנביא להבדריע הדעת האמתי ברק' למטר
 עשה כלומר שהברק אס האה מתלדים לסכת סכנת החיד טממנו יתסוה המטר סכבר יקרה
 לאיר הלח עם מה סתעבה ויתקבץ ויתקדר שיפבר כגשמו האוויר סמס והיבס להפכיות ס
 המקום הקר לו כמו פיקרס לו שיפבר כבטן הארץ כחזן הקר וכאמר קריה מזה יתרסק
 ויתנועע בתוך הענן ויבסעהו ויבא ממנו בחזון ויפמע לאותה הדפיק אשר תהיה כפסעו
 הענן קול גדול והן הרעם וכבר' הפס הנייתי תהיה מוז הרוח השובלת מהענן בחזון ולחיה
 כסיקרה לה מחזק התנועה והמירותה פתלהכ ותסוב אס וזה פואמר ברקיס למטר עשה
 זכאר חיך יפשו אל הברקיס למטר זכאר פאופע עסייתס הוא מוכח רוח מאורותיו כלומר
 בהוצאת אותו החיד הרוחיו היבס הפעבר כבטן החיד הלח פהנו חמר המטר ולפי סכבר
 יפבר זה החיד היבס כבטן הארץ גם כן כמו פואמרנו חמר מאורותיו לפזן רביס סביביתתג
 חמטן הארץ יחדס הרעם ויקרה לופעמים רביס פיתלהכ מחזק התנועה ויחדס הסרפס
 רחה חיך הורה סכביח באלו המלות מה פמשפיש אליו עיון ומה סכביח הפילוסוף על זס
 באתות על יוכלו והורנו גם כן באמרנו ברקיס למטר עשה וגו' פארעס קודס לברק כסתהות
 ואס ויפגנו החפס קודס כחזן לרעס פמשפי סהיס הרעס כסכת הכקוע והכקוע קודס
 לברק היה הרעס קודס לו כהכרח וזה אמרו ברקיס למטר עשה וקודס להס מוצא רוח
 וכך ולפי טעם סרוח והרעס והברק סס כלס אחר והוא החיד פהס והיבס כמו
 פאמר הפילוסוף לכך באמרנו מוכח רוח מאורותיו רמז לכלס סהסוצה פשתתף להס ולפי
 שהסכל החנוס יקבר מהפובכלמות הענביבוס הטבעיים אף כי בדברים סתלהיים כמו
 פאמר הפילוסוף בספר בעלי חיים לזה אמר כבער כל אדם מדעת ולפי שהיכלת המוחלט
 הוא לס יתברך סבירו לסכות טבע הנמצאות לזה אמר כל כורף מססל כלומר טכופי
 עובדי הפסילים חוכבי הפמים לחספס פהס יכולים להרע ולהטיב ואמר בסס סכל המס
 וגו' פאלו העצים אחריהס לקח מה סכמקרה מקום מה סבעבס וחסכו סהיכלת להס כלן
 הענביבוס כפעס לפעול וטעו פהסס יתברך הוא הכותף להס בחוניה הכותף והלוקח ולכך
 כסיחסכו אלג הטועים פחד עבודתס יחטף להס טוב יבא להס האכדון והספסד וזה אמרו
 בעת סקידתס יחברו וכעבור היות האומס היסראלית מוכהגת על פי סספנחה האלית
 לכד מהו פחמר כי חלק יו' עמו ואמר במשמד הנכבד והייתס לי סגלס מכל העמים כלומר
 פתהיו תחת סהגת וכתובים לי כמוחלט וזה כסגולה אלית למסכת חמד קבלת התורה כמו
 פואמר אס פמוע תמשע בקול' לכך אמר לח בחלס חלק יעקב כי יוצר סכל הוא ולפי פזה
 העליון כתף יכמד טבע חכותס פסיו דקקיס בו יתברך על פיו ויפשו ויחנן אמר ישראל

ישראל חבל כחלתו ובעבור היות הוא יתברך מחוייב המציאות ונולדו אפסר המציאות
 ויכול לעשות כרצונו בכל לזה אמר יי' בצאות שמו הנה סרואיתך שמד העיניים המתקיים
 ברקיע שמכללם המטר יודע שים מחדש ומפניה ולא נכל דבר במקרה וזה אמרו ומעפס
 ידיו תגד הרקיע ה' הסורה המפורד בזה המזמור פכא להודיע הספרם העצום בין
 שמעייכים בתורתנו ויודעים במופת מה פכא עליו המופת מחד המדות שהתורה נדרשת
 בהם ובין שמעייכי' בספרי סוני ויודעים זה מזה ראייתו וזה אמר כאן תורת יו' תיממה
 שהיא נראת לבאורה שאין לו ענין עם מה שלמבלם והנה אשמיעך היחס ותדע אופן מל
 שכתובים למען תסביל הכונה במחלט אחר שהכניח מני העקרים הראשוני' הרמוני' בספוק
 שראפון כמו שאמרנו הכיח תפעה תולדות פכלם מתאימות וחבוארות בחבמות האמתיות
 ומכלול אין בהם הראפון שאין לגלגלים ולתנועותיהם קילות כלל כמו שפכנו הקדומים
 מהפילן וכמו שכתב ארסטו בספר הסמים והעולם מאמר מני סקצת מקדמוכים סו' אומ'
 סים להם קולות מסכימו הכובים כמו סיראח מהקולות מתנועות הסמים הגדולים שאכלנו
 בפליס רבים ויותר ממסרו הפגועה וארסטו סימב עליוס פאס סיה ברבריס יתחייב
 סיקרה מתנועותם המחדשות לקולות רועס גדול כמה שאכלנו מהכמזכאים פאנו רואים ס
 פרעמים מופזכים האככים ובוקעים הארץ עד סיבא הכמה המוכנה בכמה הרעס ואס
 וקרה כמו זה באלה הפממים הקטנים כל סכן סיהיס ראוי סיקרה זה באלו הפממים סהס
 אלנו התנועותו בעמם ולזה יגזור ארסטו מאמרן פאלו סיה להס קול סיה ראוי סישפלו
 בכמזכאים פאכלנו כל סכן ספמשע ולזה אמ' המפורסס בלי כמשע קולס סיה יורה שאין
 להס קול ובארסס מהכחיס להס ית' בלא לפון רק כהפכלה וסוא הסכח האמתי וזה אמרו
 אין אומר וגו' אלפי סים לאומר סיאמר סים להס קולות ולא כמשע לרוחק סכינינו וכיכס
 ספי מה סנתבאר בלמודיות וכמו סיאמר זה תמטמוס ויספס כג על ארסטו כזה סענין כי
 לו סו' כל כך רחוקים ממנו כסעור סתפסס התנועה המולידה קול כאייר קודס סתעבע לונו
 סיה ית' ראוי פלא יגיע מהס אליכנו סכני מוחס וזה סמספסר סו' סובע החמוס המביע
 אליכנו בסכת תנועותיו ולא יגיע הקול המתילד סו' אלו סיה סס קול וסגו רואיס ספועל' ס
 פעולס סו' אס מחד חמוסס ואס מחד קני כיכויסס סכס אס סיה להס קול סיה כרבע
 וזה אמרו בכל הארץ יבא קוס ססכחות ספסועות מהגלגלים אס מהחוס סכמסך מהס אס
 מחד סווקר והסראס סים לכובכים בעבור הדברים סככאן כמו סיאמר סרלכב מה' חמיסי
 חלק סני פרק פליסי אס מחד החוס סכיכויץ סממס להתיחסות סכיכוי' ובין האס סכח האלסי
 יגיע האס ויתחוסס האניר בזה סאופס מחד' זה סערוב סיקרס לו עס האס ולפי סכסית סתך
 יפכל סכיכויץ על כפסו סכפל כפלא סכס יכפל זה חקוס כסיהס סתפסכות סכיכויץ יותר חוק
 והוא כסיקרס סממס לחדס' זיות ככבות ולזה סיה סו' חקוס יותר חוק והער לזה סככר
 תראס לחוס כמראות סככות סתפס קוים כיכויכס רכיס יתפסכו ויתככרו יחד כנקודה אחת
 אס סיה חקוס ספסר' והנה סזה ימבא סענין לאור כמה ספוא אור סמס לא כמה סיהוא לור
 מוחלט וזה אמרו סה בכל הארץ יבא קוס סמפסי סהית' פעולת סכוככ מחד מה סיביע ככאן
 מחד כיכוכו סכה מהסכרס סיה יכבעי קוי כיכוכי סכוככיס מתחלפס ער פיות קוי כיכוכס
 אלא סיתחייב מהס מהסראוי לספליס מה סככאן וכזה האופן סו' סכוככיס פעוליס
 כיסודות וסמריס אותס כסוי וסמורככ מהס והתחלפות סכיכויכיס יחייב סתחלפות בין
 סדברים המורככיס ער סככמי סרפואה יאמרן סהע סכי' יתחלסו כמדרגת הליכות מהחוס
 ומן סמס וכסגולתס לפי חלוק המקומות ויקרע הארץ וזה

ויש אומרים יוסף לשי התחלפות הניכונן והמסילות מהמסילות סאכרה מאנה סבלתה
 הכמהות לה באקלס הד' הבלהורות סאיז סייסוב מתפסט בכל קנות רק בקצה הנסוכי
 לכדו וס אמרו ובקצה תבל רובה לו בקצה אחר מקנות המביחות וביחוד סחכסס הזרחת
 תגועתס וידכרו מהסזוה בקצה סייסוב סנוטס לבר כפון הד' לסודיע לנו ספסמס הוה
 פאמצע ספעס כוכבי לכת וס סאמר לסתס סס אהל בהס סכאמרו אהל יורה סייט לסמס
 אהילה למעלה ולמטה והסמס סכאסל מהמכוכביס באמצע לה כדעת מי סירצה סכודי כנה
 וכוכב למעלה מהמסס סהכס בטלמיס הכריח סיותס למטה ואמר סהוה הנאות בענין
 שטכבי סיהיס סממס באמצע פלסח כוכביס למעלה סיהינו נסס פלסס וג' למטה וסס ככל וסס
 סין כאמרו סס אהל בהס טלח יקרא אהל פהס אלת האזנן סוכרנו סה' וסוה לסודיע סיס
 לסמס סתי תגועות אחת עבמית סיה אנתס התגועס סיס לסמס מהערב למזרח ונרמת
 סלוכו כס כפסס יוס מהלך סכה ונראה הלוק כהליכתס מפני סאיז מרכז רקיעס ומרכז
 סארץ על נקודת אחת אבל סוה יוכא ממרכז סארץ כרי סני חלקיס וגוכסס סעול הוה כמול
 תאומיס ועכסס הקטן כמול קסת ונתס רוחס כס סהמחמ כביכס גדול כס סיה סתאומי וסרטן
 וככ' מלות סלפניסס ואמר לאחריסס וסס סור נאריס סולכת לספת כפון ומחמס סאייר
 והחס כייסוב כפון ומפני ספסמס כוכביס גדול מהארץ איז סהסס כנפג על מדתו וכספסמס
 כמול גדי וקסת וכסתי סמולת ססמוכיס להס וסס עקרב ודלי סולך כספת דרוס ומתרחק
 סהארץ דל מן כפסון ונכדס סקרירות כספת כפון כילו סהס ואף על פי ססקור גדול הוה
 כספת כפון יותר יותר סיס מתחוק חלף סהמסס ככבהס קטן מהארץ וס מוכב קסת
 ססקור אמכס כספת דרוס הוה סהסך כספסמס סולכת כמול עדי וקסת וככ' סמולת
 ססאיכו להס הוה סקרב מסוכבי דרוס ומחמס סאייר כחזק מפני ססולך על סקנות סקרב
 אבל סארץ וסוה מרחק סמסס סקרב ועכסס הקטן על כן כמכא סחוס יתחוק כספת דרוס
 מסקור כספת כפון וכן תמצא סאיז סיוס וסלילה סיוס ככל ספסס רק סני ויסס ככל
 סעולס כספסמס כראס טלה ומאזיס ולפי ספסמס כמהלכו סעבמיי סיה מאחר כעיקר
 למהלכו סתקריי אמר על סעבמיי וסוה כסת וגו' ססולך לאמר וכסס סכוו כסתו ועל
 סמקריס סלו וסוה מהמזרח למערב ככד סעות כהכרח סגלגל סיומי סמכיעו וסמכרוחן
 יסיס ככבור וגו' וככר סמסילו וס סקודמיס לכמלה סולכת על סריחיס סמתכועס ייעוין
 מדכריסס הו ססתחלת תגועת סמסס כמהלכו סעבמיי סיה ממערב למזרח וס אמרו
 תקצה סמסס דל מקצה סמערב הוה ספך תגועת סגלגל סמתכועס ממזרח למערב וסס
 סלפי סהנמס סמיי סיי סאי ח' כעיינו ספסלו סכענ כמס סהוה יותר טוב סמתכועס
 סכד סיתר טוב וסוה סתכועס ככל חלקו ותגועת אחת מהמזרח למערב וסאר סגלגלס
 וסעיע להס טכעסס סיתכועסו כחלוק או סתגועת וס ססמל מתכועס ללכדו מתחלסל
 אכד ססס חייס וסויכו סיתכועסו ממכרדיס מוגבליס כעכין ימיז ומחלל פניס ואחר ססס
 כרדיס מוגבליס כתכועס ססס חלוק סגרימס סממיימס ככרדי סתכועסו הוה סתחלסס
 כמיי וסוה דכר ייחדס רכוב ססס יתחלפו מיטסס כחלוק כרדי תכועסו ססס ח' אי ספסר
 סידומס סתגועס סמזרחית סהיהלולת סגלגל סה' נחלופיס סכמכויס כגלגלס מי הוה
 מיוחדס כ' חס ססס יתכרך כמו סאר סר' יט חלק' סני סה' סמהלך סממס באזר סמולל
 עוסס רוסס גדול כתקופת סד' וס יתקופת על קביטס וס כ' סקו סחלק את סגלגל סמולל
 לסני חלקיס איס חלק לרקיב סהוה לסני חלקיס סחוכס סיוס וכסמח כמול סרטן נאריה
 וכתלה סולכת מוגלגל רקיע ויותר מב' חלקיס וכחויס כגלגל סמולת כ' וסוה סולכת כסס
 כ' יוס וסוה סוהן כקרח חס ומרחס מוזכיס עד סף קסת כגלגל רקיע ספחות

פחות מ' חלקים ונראים בגלגל המזלות כ' ויהי הנלכת בהם פ"ח יום וזמן זה נקרא הרק
 ומראשנדי עד סוף דגים בגלגל רקיע המחות מ' חלקים ונראים בגלגל המזלות ס' והחמה
 סולכת בהם כ' יום ורביע יום וזמן זה נקרא קור ומראש טלה עד סוף תאומים בגלגל רקיע
 שיות' מ' ונרא' בגלגל המזלות כ' ולא יותר והיא סולכת בהם כ"ד יום וחצי יום וזמן זה נקרא
 קיץ ואם אתם אחוז מדת קיץ וסחים יסיו קט' יום וישראלו מדת הקור והקורף קע"ד יום ורביע
 ואם אתם אחוז מדת סתום והקורף יסיו קט' יום וחצי יום וישראלו מדת הקור והקיץ קט"ה יום
 שמות רביע לכך הוא שנין הזמנים האלה במדתם זה אחר זה הט בארש ארסנו באותות
 פליגות והיא סגרתים בלתי מתאיבים כדבר תאכלש האיביות סד' ופתכ"ד ספספום וכל
 אחד מהכוכבי' הם שאין להם איביות מלאש האיביות הר' אכל סיהחמו מצד קתגנצ' ומחירותם
 ואם יסיו בסתוף ססס' אופסס מיוחדים בסקנותנו האיביות אין סכאמר סהחמס יסיוס
 סגסס סמאיר במה סוף מאיר לא האור בפני עצמו וזה למאיר במקר' ואוסיס סגסס סמאיר
 כח לא יחמס אחר שאינו חס ואחמס יקרא לו סיהחמס מפני סתגועה כמס ארסטו והתגועס
 גס כן תחמס במקרס כי תגועל סכנת סכוסא לקבל סחוס' והרב אמר מחוס ספספס סוף
 מצד ססכפס לימוד סאסכמא שאין לברמ' סממיו' איביותו ולא יתגועל מוס ברס מהס
 מאיביות כלל וזה רכס באמרנו ואין כסתר מחמתנו כלומר שאין ספסמס מקבל סתפירס כעצמו
 פסעעלו סחוס באיפו סכמבאות כמו ספיוסדות מתגועל' מהאיביות ספסול לא יתגועל ספסוס
 איביות כלל כמס עת מסעתיס: ואזר ססוכר אונט' תולדות באר סוס כמזיאיות
 פכסס ח' יותר ככבר מאלו הגרמ' סומכאזן בלט ספולות: והיא תורתנו באמרנו
 תורת יל' וג' סוף פירס אלסית וז' תורת יל' ואיכס כסאר סרתית כימסויות ממסדר זמני
 ולכן סס כפסרות כסאר יס להס יחס עסס סוזן וכססתכל סוזן תסנתגס איתס סדת און סכימסס
 כהכרס אחמס ססוראס כפסתרס חלקית ותלת' כימסויות ככר בארס סרב חלק סני פרק
 פסיפי יעווי' סס: סכ' סון סתפירס פלמס וז' סלמס וידוע סהדבר ספלס לא יקבל תוספת
 נחסרן ולא לא תוסף וכל וכן ראוי ספיוס סהדבר ספלס על תבלית מה סאססר כמינו
 אי אססר סימכא' זולתו כמינו לא חסר מהסלמו' חס בתוספת ואס כחסרן כמינו ספיוס סהיא
 סבלית סוני המין סהוא סכל מצ' סיבא מהמני ססוא יסיה כו' חסרן אונתוססת כן סעבין
 כון סתפירס כמס ספיוס ואמר מוקיס ומספסוס בדיקיס וככר ידעס סעבין בדיקיס מוס
 כמסס פרק לט' סב' סתפירס סתן סספירות וז' מפיכת נפס סכולת לא עי'ן כחכמת
 ארסטו סאעס סיפסרן סכספסלס אמכס לא יקנלס סססאר' לססת סקכאת סספירות
 סבלס למעיון כמורס לכד לא זולת' ומכאן תראס סספסרס סכין מעיכיי סתורס למעיני
 ארסטו כי לא תוכל מוס חכמס לסככות סספירות רק כססתגף אכילות סכס האלסי כס
 סבלס וז' סתפירס סאלסית סכאכלת מסכס האסי סכנחיי סאועו סיחס ספאי ססגוליי ספוגל
 כס לסככות סספאר' (ומורו זה סעקר סהוא ייסירך אל ססככלס והעיזן סאמתי וירחיק
 מחכק חק סכמות ככריות סכאסר ככר' דרבי סכנחוס מרבי סחקירס כן גבסס ז' סתפירס
 על ספאר עד מהס ככרלות כמין סוף אלסית וזולתס כימסויות ולכן גס כן יתחייב סיכדלג
 גס כן לומדיס ולומדי' זולתס כמין סככלסס ויסיו חכ' לומדי' ז' סתפירס לאיי עולס סכ' ולומדי'
 זולתס לחרסות ולז' סמר' ז'ל כפרקא קמא דקדמין וסמתס כמסלס תורס להס חייס וכל
 וז' רמו סכנ' באמרנו כי סיא חכמתכס וכינתכס ז'ל סון סתפירס סיא חכמתכס וכינתכס
 סאמתית לסיות סבלית לסככות סספירות ואמכס אמר' לכוני סעמיס אסר' סמפונ' וג'
 רכס כזס סכאסר ססס סעועל ככלל עצמיותו וסבלתו לא ידע' מדרך ספסס סעיכוי אר'
 יפעל רק למס סיותי' סכסין פועלו לחס' כן א סתפירס פועלת ככלל עצמיותה וזורתה

אין העצב את אחר עת ע"כ הכה סרב סוכר סהכנס בהסכילה מוסכילה כפעל התאחר
 כשהסכל והמוסכל והמוסכל וכל סכך אחר המות ססרו כל סמועני ואין היו בה כל המוסכלין
 פעל תמיד מבלי מיניע כמו סיתחייב בכל סכל בפעל וכלתה ולא נכבד סכל מסכיל
 ומוסכל סחיו ל עיניו סחוקים אלא כסילקחה ככה ולפי דעת זה סהכס סחוקה סחוקה
 דבר אחר וההסכלה בה דבר אחר אפילו אחר המות כפלאו וכאמר אס הסכלה בה עבש
 או מקרה אס יואמר עבש או יואמר סעבש זה אחד עם עבש הנפס והנדרוסנו או יואמר
 פאוז עבש אחר וכאמר סיתעבש בה כמו סיתעבש סהמר כבורס ולסיות סהרס יותר אמתית
 בהסכלה אס סחיו עבש אחד בה כמו סיתעבש סהמר כבורס ולסיות סהרס יותר אמתית
 כפס העבש מהואמר נכבד סהסכלה יותר אמתית כפס סעבש סהמר כבורס והו סך דעת
 סקרא לנפס עבש לא לסכלה ואח' סהעבש סהו לא יתעבש בהסכלה כלל ואס סיות סהכס
 עבש וסהסכלה בה עבש והנפס לא תתעבש בהסכלה כפס נד סיה סתחברות כ' סעבש
 דבר כסל אחר סהנפס לא תסתנה כעצמותה בסכת הסכלס כי ססתעבמות זה ענינו
 פלומר סכוי סעבמות וכמו סחלה הוא וזה לסמו וזה כי למס סהכוסל לסכס עבש חוץ לנפס
 סכה אס סיס מתעבש בהסכלה סיס מתעבש מעבמות לעבמות יר' סיות דעתו כסתעבמות
 קבלת סכנו כעבמות ואס סיות סהכס לא תסתנה כעבמות סהסכלה ער סתסיס ע
 עבמות דבר אחר והסכלס בה דבר אחר סיתס ערין ככה אחר סהיתס כפעל וסיות
 סהסכלה מותר וכל בה ואס יואמר זה סהכס סהסכלה לא תפס סהכס כעבמות ואס
 סבר ססתגס הנפס ממנה כסיתס סהכס לפועל וסיתס סו סנו ולת סנו סעבמות
 סהעבמות ככר הוא כפעל חוץ לנפס אס כן כטרך להור' סהעבש עם סהסכלה דבר אחר
 פלמ' סכה חוץ יתבאר זה סהכס לפי מס סאומר סלומ סהיתס סהכס קורס סהינ' סמוסכל
 מוכנת לסכלס מוסכלת ככה ואחר סקכתה סמוסכל' סכס מסכלת כפעל והוסר ממנה
 סכה סהס אס כן קבלס סכנו כסכס סכה מהכס לפועל וסיו או מוסכליה בלס כפעל תמיד
 ואס פאמר סעבמות סהכס דבר או סהסנה כה ענין אחר לא ימכס סענין אהלוקס או סהכס
 או עתס ככה אן כפעל לסכלה אס סיה ככה אס כן לא סרויח דבר בהסנה סמוסכלות
 וככר סהכנס מוכת מהכס לפועל וערין סיה ככה כעת סהיתס כפעל זה סדויה וכל אס
 סיה כפעל לסכלס נכבד סהסכל בה כפעל וסמסכיל כה נסיה עבמות כפעל וסמוסכל
 ממנה הוא כפעל אס כן סתאמר סלססם בה אחר סחיו כמכאוס בה כפעל פלמ' סחיו ל
 חמר לא יתהלס סמוסכל מהסכל וזהו סהכס כדרוסנו סך מס סח' סר' סרדיו סנוק סהכס
 זחמתנו סהנה וכסניס סכל כפעל סו סהסנה למס סמוסכל ועוד אס סיה עבש סהכס דבר
 אחר אחר סהסנה כפעל וסהסנה כה ענין אחר וסיו ככרלס זה חוץ לא ימכס סהלוקס או
 סעבש יבדל סהסכלה ככר עבמיו או מקריו וסקר סיכרל ממנה ככר עבמיו סרין
 כעבמות הנפס דבר יותר עבמיו סהסכלה ואחר סהכנו סהסכלה עבש וסיו סעבש לא
 יקבל ססנו וסיות ואין כנפס דבר עבמיו לא סהסכלה אס כן לא תכרל סהכס סהסכלה
 בהסכלה וסקר נס כן סיכרל ממנה ככר מקריו אח' סהיס עבש סהכס פסוטו ואין כן מקרס
 ועוד אס סיה עבש סהכס ככרל סהסכלה וסיה סהסנה עבש כה כמו סח' סיה ככר
 ככרל מעבמו וזה ככל וסמכיו אליו ככל ככרחה ואס יואמר סהסכלה כנפס מקרס אפ'ל
 כעת סתפרד מהגוף אס כן יואמר זה כסכל וסמוסכל כי סהסכל סו עבש סהכס וסס סהכס
 סהסכלה לעבש סהסכיל מקרה וסיות עבמות סהסכיל ח'גנו דבר אחר אלא סתאחרת
 בהסכלה אס כן יקיס סעבש מקרס וזה ככל ועוד אס סיות סהסכלה מקרס לנפס כסח'ל
 סהכלת מוסכליה כפעל סיות סהכס מורכבת ולא סתאוס וזה כדוק כי סהקרס אמנס

חלונת ומתוך מצד הצורה כחומר שהחמר המפוטט אין בו מקרה ולא הצורה המפוטטת האלהית
 אלא כחומר שמה שבמקרה בכך יהיה יותר הכרחי כמו שכראת מהשעדר שהוא התחלה
 במקרה והוא הכרחי בהיותו ותהיה המפוטטת כמו שהשעדר בעצמו זה ועוד הם היתה המפוטטת
 מקרה בכנסו יהיה המקרה יותר אמתית במס המצוינות מהעצם אחר היתה המפוטטת תתן
 המצוינות וההשפאות לכנסו ובלעדית תחבר ואם ישנה זה החכם מהמפוטטת בכנסו תהיה
 עצמי כשאלהו אם יתאחד זה התאחד בעצמות הכנסו אלא יתאחד אם יחמר יתאחד
 נמצא המפוטטת יתעצם כמו שכלנו וזה הסך דעתו אם לא יתאחד ותהיה הכנסו בפועל דבר
 אחד ותאחד בפועל דבר אחר נמצא סוהיה התאחד העצמי בלתי העצם אחר סוהיה התאחד
 בפועל וזאת העצם בפועל ואחר שאין מס פעל יותר אמתית במס הפועל מהאחתה היה סדבר
 מתחלה לעצמו וזה בטול והנה מצינו להחכם שאחר בחומר ראשון כלל סליסי פרק
 סליסי בדברו בתארים כשתמס בהקדמה הפילוסופית האומרת שהפועל והמפוטטת והמפוטטת
 דבר אחד בפוטט וכן כשתמס בחומר המפוטטת יתעצם במה שישכיל וזו עתה שמתן
 מתחלת ההפוטטת כמו רגע גם נכונה ותמס אמור בלחץ העצם הכנסו היותו וזאת המפוטטת
 וכמה שטען שהפוטטת הנמצא כזה בחיינו הוא להשגת הדבר הנכסף וכל עד אל הנה בשגית
 ההפוטטת היותו להכנסת בפועל סוהיה קודם זה ככה נמצא שכל גיורל פטכש הדבר הנכסף
 לכנסו כן חייב וכו' כבוד החכם במקומו מונה טענתו וזו בטלת אונת חוק יתרות מותרו טענת
 מי שחשב לנגד להם ולתרתם ויהיו דבריו תחת סתירת חוק לדברים ולא שרעו זה כנסו
 לחכם הנה יבא בא עורר אלונו ויורנו אם הערכות בהפוטטת מכל היותו ההפוטטת בפועל או מכל
 היותו יובאה והכח לפועל מסקר סתיה הערכות מצד היותה בכח כל זמן שהיא בכח אחר
 סוהיה עדין לא נמצאת עדין בפועל ואיך יוצא מסיב הדבר קודם המבא עצמות הדבר זה
 בטל ולא תמצא הערכות מצד היותה מוצאת מהכח לפועל בזמן שיובאה סכחותו זמן עדין
 לא נכלמה המצוינות ההפוטטת בפועל ואיך יטלס הערכות כמאר אם כן סכחותו סעערבות
 האמתית אמנם יסיה כאמר ההפוטטת היתה בפועל אחר היות בכח והערכות הנה יסיב המסיב
 ההפוטטת מצד מה סוהיה בפועל וזו הטענה תחוק דעת האול בערכות אחר המות וזה מההפוטטת
 היותו ערב למסיב וכל מה סתיה ההפוטטת לדבר יותר ולדבר יותר ככלד יסיה הערכות
 יותר והנה אם הים הפוטטת הערכות בעורכו בחיים בהפוטטת קצת הדברים הנכבדים והיה
 הערכות סוסיבנו מזה באופן מה שלא יתכן סיוקם אלו הערכות סכסיב בדברים הגופיים
 והיה הפועל ממנו לא יוכל להתבונן כזו ההפוטטת כי אם פעור מעטי מהותן בעורכו בטען וכנס
 לטורת החומר והחפוס ואף זה המעטי יהיה ממנו בקוסי גדול כל מכן אם היתה זאת ההפוטטת
 בשניה מתמדת בלי הפסק ובפועל המוחלט סתיה הממחה סימחא לנו ממנו יותר כשלא
 לאין פעור שאין יחס בין מה סוהיה מקיף ככל הזמן בזולת הקוסי וכין מה סימחא כמעט
 זמן עם קוסי וכער ולזה הסיומו האחמים שאין הערכות המוטטת להרש אחר המות בהפוטטת
 ח' עם מה סימחא בחייו עד סוהיה כל כך גדול שלא ישערהו סאומד הפועל כמו סאמר עין
 לא דאית אלריס וכו' אסר צפנת לירי ואף וכו' אמנם אומ' סכספתו המפוטטת סראסונות
 לא כרעו עם ערכות כלל ונתן הטכנה כזה ואמ' לשי מלא סוהיה בהפוטטת כוסף קודם סכסיב
 ואין עם העתק מורגס מהכח לפועל כהמר מהמופוטטת סראסונות הם מניעות לנו ההפוטטת
 ואף על שי סוהיה קודמות להפוטטת לפי שכל מוסכל נכנה ינטרף ליריעה קודמת כמו סכתבאר
 בטער המופת הנח אינס תכלית ההפוטטת והערכות אמנם יעב אחר הערכות המוטטת אחר
 סוסיב קודם סוסיב כמו סאמרנו למעלה וזו מהסכה מלא נסיב ערכות כויריעת המופוטטת
 סראסונות לשי סקוסי יאמתם והם התחלת ההפוטטת לא תכליתה ואלס המופוטטת ספסית

זהם הסקממות פהם תולדת מופת כבר כתחיל להרעים בהם ערבות לסינתם רחוקות יותר
מהחום וראוי לדעת שאין הערבות מביע מצד הכוסף ולא בסכת ההעתק מהכח לפועל
הסך מה שאמר זה החכם פאם סיה כן סיה מחייב פכאניע הספנה תתלתק הערבות סאן
באותו עת בכר סר כוסף והועתק הסעל ואנחנו כרא' בהניע הפנת הדבר יביע הערבות
זיתחוק תמיד אז זה ממה סיר' שהערבות יביע בסכת מציאות הדבר וכל מהסיה סיה יותר
קיים ואמתי במציאות סיה הערבות יותר חזק ולזה סיה הערבות אנלני'ת' בספנת בייתר
סלם סכפניס להיתו' יתברך מסינ כל הדברים בכד היותר נכבד וקיים ואמתי במציאות
סנוכל להסינ ולזה הסכימו חכמינו סתכלית הסמחה סוא אנלני'ת' יתברך וזא הסמחה כמעטונ
זכן תכלית הסמח'היא לכו כמה סכפינ ממכני'ת' סהוא סדד היותר נכבד ואמתי סנוכל להסינ
זא דוד תודיעני ארת חיים לפי סהוא מבואר סכל עוד סיה סהפנה לדבר יותר נכבד
תסיה הסמחה יותר עבותה ולפי סאחר המות תסיה ספנתו כפועל האמתי בסכר סר
סמוכע וסיה סמוכעל כפועל תמיד אס כן ראוי סיסיננו הערבות מה סלך וסיער באלו
החיים ולפי סהתבאר סכל עוד סתסיה סספכלס יותר אמתי במציאות ססעלני' ויותר
קיימת תסיה ססמחה יותר וסיה סוא יתברך תסיה ספנתו היותר סלמה במציאות עד ססס
סמציאות יאמר עליו ועל זולתו כסתוף ססס להיתו סוא יתברך מחייב סמציאות וסאחר
אססר סמציאות ססס אף ערך כערבותו יתברך לערבותו וערך לסלמותו'ת' וסלמות
זולתני' ועוד סאחר סממציאות יקרה להם הערבות כמה סיסיננו ממכני'ת' ויתברך לא יסיננו
סערבות מהזולת רק כמה סמסינע מעצמותו וזא יסמחי' כמעסינ' ואמר על ערבותו
כמה סכפינ ומכני'ת' יאכני' אסמחה כוז' ולפי סהחטאים סס מוכעי סהפנה האמתית אמר
יתמו חטאים וכו' וזא תברך סנפס סספכלת ליוצרם ותתברך ממנו וזא כרכי נפסי' את יז'
ואמר סללויה כמה סתקבל מכרבות סמים מעל וכו' סטען זה סחכם סהחלק סמסינ
סוא סחלק סתכליתני' כמו סכא כדכריהס נמנו ונמרו סתלמוד גינל סמכיא ליד' מעסה
ככר בארנו אנחנו באיוס אופן ראוי סיננ' זה סמעסה וכי סתלמוד סוא סכתו וסוא מורה
על סתלמוד וזה כל האדם ומה סטען מצד סעינן ואמר סלפי' דעת אלנויה סתכלית סתורה
לאדם לזולת מינו עה סלפי' אז הדעות ססכל סנקנה סוא סנפאר וסוא ככדל וכלתי' מעורב
עמו וססס אפינונורה לזוכר' זה הדעת לא מצאנוס לרוב ולרל' זל כסיכחו כרכיו וזוכנו
באמתות מכלי' ס עותנו סהסבה וסמחה וססכאס ולא סיקלקל מחסכתנו סכקיאיות כהטיס
להטות מסטטגכר ולא מצינו דעת מי סיררס ססמוסכלות סתקניות יתעצמו ככדל' סהנוסא
ויתתו: מתנו סכל ככדל' כמע' זה סחכם אז על דעת מי סואמין סספכל ססיולאני סוא סהככ'
לבר וסוא דעת אסככר לא ידענו אס זה סחכם טעה כעצמו או סטעמי סנרכונו כמע' סרבי'
מעס הלך כעקבות אסככר סככר בארנו למעלס טח מר'אות עיני סנרכוכי ומהסכיל' לכו
ועקבות סרב לא כרע' לו סהרכ יאמין סיות סנפס עצס רוחני מוכן לספכלס כמע' למעלס
כטמו וזא' כורך להזכיר מה סזכרכו סס וכארכנו סהספארות אמנס יסינ' לנפס כהיות' לה
סדעת סיתרס ססוא צורת סנפס באמת וכמו סקורכו סרב וראוי סתדע סנפס סנו קורס
ססכיל' סיה עצמה ככח אהסכלס וסיה אספס לה האפסי' וסאכדון מצד סיותס ככח ואחר
ססכילס ויכאס מיהכח לפועל סתעצמה כהסכלה מכלי' סתפסג' כעצס סהמתפעל אס סיה
כעל צורה מתסככת לדבר אסר ממנו יתפעל סתחייב סיה סיה סתפעלותו סנו וספנתו' וס'
סעינו סני עבייניס ח'מחס ספסד הצור' סהיא סמתסכנת וס' יציאת' מה סכו ככח לפועל
והספסד סוא סנו כהכרס ואולס כאסר לא סיה כמקבל צורה מתסככת סנה לא וסיה סס
סנו עס סיוסאס מיהכח לפועל ולכן יסיה ככאן מסנו סניור וסהפעלות אז יציאת' מה סכו
ככח לפועל וזה סורכו ססיולוטף כססר סנפס כב' חמנו באחרו סהסתנות סני מיכל' אחר

והם פני הענין המסתכל והנענה הענין מה פנו והב' פנו לענין הסלמות והמצויאל תכלתי
 סיפיה במסתכל ענין ופסגה א' ההעדר והו' ענין הכנס בקבלת המוסכל והאמרו שהתעבס
 בהם באו המוסכלות הם הם הכנס אחר פכסכתם תמיב עבמה ותקנה ההפארות בהסלים
 עבמה ותקיה עבס אחד פמביאותו חיובו תלוי במביאות הטוף ואם היה נתחדם עם התחדם
 הטוף ואם יח' לכו הפילוס' שהמחודם לא יסוב נכחי נסיבנו מהמחודם לא יסוב נכחי מעבמו
 רק במקום יד הפח האלפי או כדבר סי' לו כח אלהי לסיבנו נכחי וזו בסבה שאמרו סי' אף
 כל חכמה תסוב הכנס נכחית רק התורה והטבע האלפי בסעלה ואמר סי' הוא חייד וארך
 ייודי וכתב הרב בפח המלכות תסובס (כל מי פאינו זכס לחיים אלו הוא כמת פאינו מי
 לעולם אף כדבר ברטעו וז' דול הפרת בעה'ז תכרת לעה'כ ולפי שנעלס המפילוסוף סוד
 התורה והתבאר לו מהמחודם לא יסוב נכחי הוכרח להאמין בכנס אמנס זרס ואמר שהסבל
 הסועל הוא סיכרא המוסכלות חמד ויקבלס חמד ואמר כ' שהסבל הסיוולאחי הוא בעבמו
 הסבל הסועל וסווא ויכול המוסכלות חמד מה סווא זרס ויקבלס חמד ססבל הסיוולאחי דל
 חמד מה סווא דכס כנוווא הוא כח חמד הסקסר וכבר הכס הרל על קדקדו ועל סקרותו
הפרק השמיני וראוי להודיע ענין גדול סעריך נכסוך לילוסעמידנו על
 ככין הכנס ומחיות והוא פכאמר י' דבר אחד מכא לוכ

לקבץ הנורות הנשמיות והחוסות ומד סי' ל' זה הכח סיס עבמותו הכחני עבמות אלג
 הנורות פ' י' דבר אחר מכא בכח לקבל כל הנורות המוסכלו והיה עבמותו חמד מה סווא
 בכח עבמות המוסכלו ואמנס הראסון הוא החמר הראסון והס' הוא הכנס המרכרת וכמו
 סהחמר הראסון יכא מהכח לפועל באמצעות סנורה המוחסת כך הכנס תבא מחסל לפועל
 באמצעות הנורה המוסכלת בהיעה אל תכלית שהסכלס אמנס י' סכרל בין חול הנורה
 בחמר ה' ובין חול הנורה המוסכלת בכנס סעבס החמר לא יתחד עם הנורה ולא יתעבס
 סחמר ממנו בטכת סהיה הלס באמצעות המרחקים ולזה תפסד הנורה ויסאר החמר אלס
 סנורה המוסכלת תתחד בכנס ותתעבס הכנס ממנס לסיות רוחנית ולכן כספיתס לס
 הסכלס בפועל לא היה לס עבמותס דבר אלת הסכלס וסכ' זה הסכרל ולפי סממד היות
 הכנס מחוסרת ה' מביאות' אפסר ואפסר בחקס סאכדן והפסד העריומס החני' האהית
 להמביאל עס י' חכמה כפלאה תקנה לנסעותס בהסכלס סהפארות הכספיו והיא תגרתנו
 ואי' תגרה אלתת תתן סהפארות והו' סעבס משיכו הפילוסוף ושיעתי עד ססנורכו לומר
 דברי תגו באמנות הכנס לקיים לה סהפאר' וילכו אחרי הסכל וססכת וסמע מ' המסורר
 ואיך רמז למ' בסלמות א' מכא זה הסוד בסלמות דכקה לעפר נפסי וגו' הורה בזה הסק
 העול סיסיב למעיין לומר סמד היות הכנס כדכקת לחחמר סהיה סלמות ראסון לגסס
 סטכעי והתחדס עם סתחדסונו וז' דבקס ועוד סחמר מוכס מהסנת ססלמל ככר ראוי
 סיסיב סכלין לכו סכות א' סתחדס לא יסוב נכחי כמ' סיל' א' לכו קיים ולסאידיס דריי
 כח אלהי להסאידיס סע' הטכע לא יעסה ז' וז' חייכו כדכרך דל כנורס ונכחן קנור
 וא' סכסחקר על זה ומנס עבמו איז הררך יסכין אור להסיות כסוכעכס סממלו ס' למוד
 חקי סאיס ותורתו ססס וחי' הכנס סעלה ויקנו לס נכחיות וז' דריי ספרתי וגו' ואמר
 סעריין לא כססקה חקירתו על לא ידע מוכנת עד סירע סכסס וססכרל בין סתגרה סהית
 לסאר הדתס וכדי יעתי ז' סקט לכו וססלמ' ממנו סראנע ספיתס לו סלא תאכד הכנס
 וז' דלס ספיו מתענה וירס היות לה תנע וראנע על סחקירה מפחדו ע'ן תסחת כססו ס'
 אחרי סנורס סעלה סכמות כו סתור' סווא סספארות וז' קיימני כדכרך והורה ססכרל
 סכיקס לסאר הדתס גס כן ספאר סכמל' לא יתכו סאמת כמחלט בדריי חקירתס וסתורה

עתה סאמת (מרחקת הקעיין כח מסקקר וז' אחרו דרך סקר ססר ממני וע' ולפי
 א ק

262

וְעַל־כֵּי הַתּוֹרָה הַזֶּה הַתּוֹרָה שֶׁלֹּא־יֵשׁ לָהּ מִחֵק שְׂחִיבָה וְהַחֵד אִמֵּר וְתוֹרַתְךָ חֲכִי וְהוּא הוּא הַחֵד
 חֲלָקֵי הַתּוֹרָה כֹּל חֲלָק מִמֶּנּוּ כֹּל בְּתַבְלִית הַסְּלֻמֹת הַאֲזַיִרִים הַאֲדָרֵם דְּרָךְ אֲמוּנָה לְבַד וְלֹא
 בַּח שְׂמוּנָת עֲלִיָּסָם כִּמְנוּ חֲרוֹם הַעוֹלָם וְתַחֲוִית שְׂמֵתִים וְזֶה אֲמָרוּ דְּרָךְ אֲמוּנָה בְּחַרְתִּי וְאֲמָרוּ
 מִשְׁפָּטֶיךָ מִנִּי לְחַרְוֹל שְׂמוּנֵי הַמִּצְוָה בְּאֵן הַתּוֹרָה שֶׁלֹּא־יֵשׁ בְּמִוְלָטוֹכִי לֹא־יִקְבַּל תּוֹסֵפֶת וְחֲסִרוֹן
 טָב־הַסֵּם שְׂחִיבֵיכִי שְׂחִיבֵיכִי אֲבָל עֲלִיָּסָם הַמּוֹנֵת וְרֵאיוֹת אֲמָר דְּבִקְתִּי בְּעִדּוֹתֶיךָ יוֹאֵל תְּבִישְׁנִי
 אֲדַבֵּר שֶׁתֵּבֵל לִידְעוֹ בְּמוֹנֵת אִי אֲשַׁמְרֵ לִידְעוֹ שִׁיתִּבִּיִם מִמֶּנּוּ אֲבָל יִקְבַּל הַסְּתִירָה הַחֲסִפָּה
 סֵל הַמִּצְוָה שֶׁמִּשְׁמָעֵת זֶה אֲמָרוּ דְּרָךְ מִצְוֵיךָ אֲרוֹץ וְלִפְנֵי הַתּוֹרָה לֹא תְּבִישׁ לְדָבָר הַזֶּה וְלֹא
 תוֹהִיר דָּבָר שֶׁיִּסְבֹּף הַגּוֹף לִפְנֵינוּ לְכַן אֲמָר בִּי תִרְחִיב לִבִּי בְּלוֹל סְלֻמֹת הַתּוֹרָה כֹּל כֶּךָ בְּלוֹל
 שֶׁתִּתְקַן לְגוֹף וְלִנְפֶשׁ יִהְיֶה לְשִׁיטָה הַכֹּחַ שֶׁתִּתְעוֹרֵר בְּלִבְּךָ וְכִי תִּמְצָא הַמִּצְוָה וְסִפְּדָרֹת כִּמְשֵׁה
 בְּפִרְק שְׂמִי מִשְׁמַחֵה שְׂרָקִי וְזֹא חָרִי שֶׁתִּבְאָר זֶה אֲלוֹן שְׂמֵה שְׂחִיבֵי זֶה הַחֵד מִדְּהַעוֹן הַשְּׂמִי
 וְאֲמָר שְׂמִי אִלּוּ שְׂעוֹת כָּבֵד יִהְיֶה תַבְלִית הַאֲדָרֵם לְזֹלַת מִינֵנו הַכֹּחַ אֲחֵר שְׂבָרָנוּ
 שְׂעֵשׂ הַנְּפֶשׁ יִתְאָחַד עִם הַסְּפֻלָּה וְיִהְיֶה הַאֲדָרֵם אֲדָרֵם בְּסִכַּת הַנְּפֶשׁ כִּמְשֵׁה הַתּוֹרָה וְיִהְיֶה הַאֲדָרֵם
 לְנֶפֶשׁ חַיִּים וְיִהְיֶה הַנְּפֶשׁ תִּקְבַּל הַסְּפֻלָּה כִּמְשֵׁה לֹא יִחַיִּיב מִה שְׂחִיבֵי זֶה הַחֵד שֶׁאִין אִי מִחֲמַמִּינֵנו
 בְּעַלֵּי הַתּוֹרָה שִׂאֵל שֶׁהַסְּפֻלָּה תִּהְיֶה לְסֻלָּה הַקִּנְיָה הַמְּסוּלָּה מִעֲצֵם הַנְּפֶשׁ שֶׁמִּתְנַחֵל הַמִּקְבָּל
 שִׂיטָר עִם הַמִּקְנֵהל וְלִהְרָאוֹת שֶׁלֹּא יִחַיִּיב מִה שְׂחִיבֵינוּ בַּחֻקֵּת יִדֵּי אֲמָר שִׂאֵל לְדַעַת הַמִּמְדָּה
 שֶׁהַסְּפֻלָּה הַקִּבָּל הוּא הַסְּפֻלָּה לְבַד בְּכֹר תִּהְיֶה הַסְּפֻלָּה לְאֵל לִזְוֹלַת יִמֵּינוּ זֶה הַסְּפֻלָּה הַקִּנְיָה
 הוּא הַמְּסוּנָה מִכַּח הַסְּפֻלָּה הַסְּפֻלָּה לְחַיִּי הַסְּפֻלָּה הַסְּפֻלָּה עֲצֵם עִם הַכֹּחַ אִלּוּ הַכֹּחַ לְבַד מִשְׁפָּט
 מִכֹּל הַצְּרוּת חֲמוּרוֹת וּבְדֻלָּה וְהַסְּפֻלָּה שְׂעוֹבֵל הוּא הַמִּינֵי לֹא הַסְּפֻלָּה עַד שִׂיבִיאַם מִשְׂמַח
 לְפֻעֵל וְיִצֵּעַ אִלּוּ הַסְּפֻלָּה הַקִּנְיָה הַבְּאֵל זֶה כֹּל הַאֲדָרֵם שְׂעוֹלָת זֶה הַסְּפֻלָּה הַקִּנְיָה לֹא יִקְרָא אֲדָרֵם
 דָּק בְּהַמָּס בְּצוּרֵת אִיבֵּל אִם כֵּן לֹא תִּהְיֶה הַסְּפֻלָּה לְאֲדָרֵם לְזֹלַת מִינֵנו שֶׁאִין הַסְּפֻלָּה שְׂמוּנָת
 מִשְׂמָה הַאֲדָרֵם אֲדָרֵם עַד שְׂעוֹבֵל לִפְנֵי הַסְּפֻלָּה וְזֶה הַסְּפֻלָּה הַקִּנְיָה וְכִי אֲנַחְנוּ לֹא בְּרַחֲנוּ מִזֶּה
 הַדַּעַת שֶׁבִּסְבֵּת זֶה דָּק בְּחֲרָנוּ לְמַה שְׂבִיאֵנו הַעוֹן הַאֲלֵהִי שְׂתִּירָוֵנוּ בְּזֶה וְאֲחֵר הַעֲקָרִים וְהַכֹּחַ
 חֲקִירָנוּ וְנִמְצְאוּ לְפִי הַעוֹן הַתִּירָוֵנוּ שֶׁהַנְּפֶשׁ שֶׁמִּדְּבֵרֵת הוּא עֲצֵם רֹחֵמֵנוּ מִבֶּן לְהַסְּפֻלָּה כִּמְשֵׁה
 וְיִפְחֵ בְּחַיִּים וְנִכְפָּת חַיִּים כִּלְמוֹד בְּשֵׁמֶה שְׂבוֹתָת חַיִּים אִם כֵּן אִיבֵּל מִקְרָה שֶׁהַדָּבָר עֲצֵמֵנו הוּא
 הַסְּפֻלָּה שְׂחִיבֵים לֹא הַמִּקְרָה וְאֲחֵר שֶׁאִין בְּמוֹדֵב דָּק שְׂמִי חֲלָקֵי הַסֵּם חֲחִירֵנוּ וְנִסְדָּרֵנוּ וְכֹכֵר הַזִּכִּיר
 הַחֲמֵר בְּאֲמָרוֹ עֲשֵׂר מִן הַאֲדָרֵם אִם כֵּן בִּידְעוֹ שֶׁנִּסְמָת חַיִּים צוּרֵה לְמַה שְׂחֲמֵר וְאֲחֵר שֶׁתִּבְאָר
 שֶׁהַצְּרוּהֵ הַסְּפֻלָּה אֲחֵתִית בְּסֵם הַעֲצֵם מִהַחֲמֵר אִם כֵּן זֶה הַנְּפֶשׁ הוּא עֲצֵם הַחֲחִירֵנוּ לְהַסְּפֻלָּה לְכִיפֵה
 שֶׁאֲמָר וְיִפְחֵ וְאֲמָרָנוּ מִבֶּן לְהַסְּפֻלָּה יִרְאֵה מִמֶּה שֶׁאֲמָר וְיִהְיֶה הַאֲדָרֵם לְנֶפֶשׁ חַיִּים וְתִרְגַּם אֲנַקְלוֹס
 לְרוֹחַ מִתְּלַלָּה כְּלִמֵּר שִׂיבֵם כַּח לְשִׁיטָה חַיִּים כִּזְחִית בְּהַסְּפֻלָּה וְהַעֲצֵמֵנו בְּמוֹפְלָלוֹת
 כִּמְנו שֶׁאֲמָרוּ דָּל כִּמְשֵׁה שְׂכַתִּי כֶּךָ שְׂחִיבֵים וְהוֹרָה שֶׁאִין הַאֲדָרֵם צֹלַת זֶה וְזֶה אֲמָרוּ וְיִהְיֶה הַאֲדָרֵם
 לְנֶפֶשׁ חַיִּים וְלֹא אֲמָרוּ וְיִהְיֶה לְנֶפֶשׁ חַיִּים וְהַכֹּחַ הַמְּעִיבִים הַמְּסֻפְּרִים דְּבִירֵי אֲרִסְטוֹ וְהַסֵּם אֲבוֹכָכֵר
 בְּכֵן אֲבִיאִיב וְזֹכֵרֵנוּ וְתַמְטִיּוֹת שֶׁיִּרְסוּ הַסְּפֻלָּה הוּא עֲצֵם סְלִי כִּזְחִי דָּל שֶׁמִּשְׂבֵּעַ הַסְּפֻלָּה
 וְזֹכֵר דָּק שֶׁהַחֲמֵנוּ עִזֵּה הַעֲצֵם הוּא כִּזְחִי לְפִי אֲבָל יִדְעוּ מִאִיבֵנוּ וְבִלְגֵן שֶׁהַסְּפֻלָּה הַסְּפֻלָּה
 חֵם לֹא יִמְיוֹהֵנוּ כִּזְחִי וְכֵן לְדַעַת מִאִיבֵנוּ הַסְּפֻלָּה בְּסֻלָּה זֶה מִזֶּה שֶׁאֲמָרוּ שֶׁמִּדְּבֵרֵת
 שִׂיבֵנוּ מִמִּכְוִיתֵנוּ יִמְחָךְ מִמֶּנּוּ מִכֵּן וְאֲמָר מִה שְׂיִסְבִּיל מִהוֹתֵנוּ הַעוֹלָל יִסְפֵּעַ בְּלָבָל וְכֵן כֹּלֵם עַד
 הַסְּפֻלָּה שֶׁעוֹלָתֵנוּ מִמֵּד הַסְּפֻלָּה עֲבָלֵנוּ וְאֲחֵר שִׂיבֵנוּ מִמֵּד הַסְּפֻלָּה לֹא בְּשֶׁעַל לְשִׁיטָה
 אֲחֵרֵנוּ כִּמְדָרְבָּה אֲבָל מִזֶּכֶן אֲהַסְּפֻלָּה וְיִהְיֶה הַאֲדָרֵם וְאֲמָר מִה שְׂיִסְפֵּעַ עֲצֵמֵנו יִסְפֵּעַ מִמֵּד
 הַחֲמֵר שֶׁאֲמָרוּ שֶׁ כֵּן כִּמְשֵׁה בְּכֵן וְלִכֵּן קָרָה לְנוּ מִהַחֲסֻרוֹן מִה שְׂפִקָה וְכֵן כִּמְשֵׁה הַאֲדָרֵם שֶׁיִּהְיֶה
 הַחֲחִירֵנוּ מִדְּבֵרֵת מִה שְׂיִסְבִּיל עֲבָלֵנוּ קוֹכֵה שֶׁהַסְּפֻלָּה וְלִכֵּן אֲמָר הַסְּפֻלָּה שְׂעוֹבֵל הוּא הַמִּינֵי
 אֲוֵתָה לְשִׂיבֵנוּ הַסְּפֻלָּה לְשֻׁעֵל וְאֲמָר מִה שְׂיִסְבִּיל עֲצֵמֵנו מִהַגֵּת עֲבִיבֵנוּ סוֹף וּמִקְרָה לְנוּ

כחם אכל ראוי לחס' א מפלסול זה החכם שהאומר שהסכל הנקנה נכדל להיולאני ואמר
שהוא נכדל ממנו במדות לא במזלו אבל יקשר בו הקסרמזיו ומוה הדד יאמ' סתעצם
לא מדר מה סכדל במדות והיה עצמותו עצמו הסכל המושל לפי דעת בר' או עצם נכדל
בכחי לפי דעת תמטמויו ולא יתחייב סיהיה נמצא קודם שימצא כמו סכסכו זה החכם :

הפרק החשישי

אלהם מהם סתעצם סככל ממוסכליו הוא מבוחר הסכול וזה
פלא ימכע מחלוק' אסם סהסככלס סהיה פועל' ססנת סמוסכל
הוא סמוסכל בעצמו כמו ססוף ססכמת ססיל' ססככל וסמסכיל וסמוסכל דבר אחר כעינו
זאס לא זאס סהסכלה הוא סמוסכל בעצמו יתחייב אחר ממני כטול' אס סיהיס סמוסכל
ה' הוא סמוסכל סאחר כעינו וכל סמוסכלות נס כן יסיו מוסכל א' אס סיה סתסיה סהסכלס
זחת וכלתי מתחלפת לכל סמוסכלות וזוף מבוחר הסכול למה פלא יסיה יתרו' וחסיות
למסיב מוסכל' רכיס על מסיב מוסכל אחר זאס סיהיס סמוסכל סאחר זולת סמוסכל סאחר
ועל סהסכלה סמוסכל סאחר כלתי פעל סהסכלס סמוסכל סאחר ויתחייב סכמתעצם
סככל סמוסכל ה' וסיהיב אחר כך מוסכל אחר סיסיו לו עצמים במספר סמוסכל' אלו סיסתגס
ויתעצם סאחר באחר ויסוב עצמות אחר מתחלף במין וקודם והוא בתכלית סכטול ע"כ
אלו הן סספסית סדקדק חכס בפלסול סכלו ירחה בתחלת סמסכבה סיקספה מאר סיתרס
אכל כסעיו' איו סיתרס מה סיקספה זזה סהסכל הנכ' עס סמוסכליו רב' סוף א' כמספר
לפי וזאמס אר' ית' ססוף אחר עס סיו' מוסכליו רכיס זה יתבאר במספר הוא מחייב סיהיס אחר
במספר וסאמס אר' ית' ססוף אחר עס סיו' מוסכליו רכיס זה יתבאר במספר הוא מחייב סיהיס אחר
סיו' סמוסכל' כלס קתס סעבור קת' וקתס סלמו' לקתס וסלמות ומה ססוף לו סלמות
הוא לירישה א' כי סס מצטרפ' סס מצטרפ' סס לירישה א' סכה זה ממה סיראס ממונ סכבר
יסלס ססתאחיות סככל הנקנה כל הצרות סהיולאניות ססאחר סוף סוף כחיו עליהם וכמו
סכאר זה סדל' ססאחר סמוסכל אסר כנפס סאומן מסדבר סנעס' כמלאכס אסר בזורות
סס קתס לקת' כמדרב' סלמל' כמו ססוף סענין כזורת סכית אסר כנפס סאומן סתמונת
סאככיס וסלככיס סוף סולכת כמדרגת ססילי וססתחוס וזורת סכיתל' סולכת כמדרגת
ססילי מזורת ססדר' וסאר סלקי סכית וזורת ססדר' וסחברות וסאר סלקי סכית מזורת
סכית בכללו ולפי סזה ססדר' ססוף כנפס סאומן סוף נכדל כמו ססתבאר בספר כנפס
סכה סיהיס סמסיב וסמוסכדבר אחר סמספ' זאעס' ספעל סהסכלס כמה סהוא מדרגת סהיולי
סוף סיעל אס זולת אועי ססוף כמדרגת סזורה מל' יתאחר' סהסכלות כנפס סאומן אחר
ססוף סלמו' לאחר וכן יקרה כססנת כנפס סמוסכל' סתסיו' קתס סלמו' לקת' וסנפס לא
סתעצם כסמתות רק כמדרגה סאחרונה סהיה תכלית סססנה וסלמותס להזאס ככר תנבן
סתק' סמוסכל' א' ססתעצמו' כל זמן סתק' סמוסכל' א' אחר זן כמו סיוכ' סחול לקבל סזורה
בזמן זאס ככר יסכלה בעתה כסהוא בתכלית ססכל' זא' וזמר סיב' מוסכל' לטועל לזנות
סזורה כן כנפס לא כזמר ססביעה לתכלית' וסיבאס' לטועל ער יפותחו בו סמוסכל' סהיולאניות
לסעיו' סתירוי זא' סתעצם בו וסכו דבר אחר וסאר סמוסכלות סכינו אותה א ססתעצמות
הוא וסלכו קתס סלמות לקת' וסכה זה סחכס כחייבו' וזה הסכול סחייב טעס בין סדבר
עצמו וכין סדבר ססוף דרך לו וסגס אס נמצא כזורה סהיולאניות סתעצם כזורה כמדרגת
סכה ראוי סיהיס אססר כזורה סכדלת' וזכח' כמצא כזורה סהיולאניות סהאס ערל'
כסיסעל פעל' סלס כמס סחמסו סכה וסיבאו אס כלס לא יתעצמו מזה טבע סחול סמקכל
סעלו זאס סיהיס אססר זה כחק סזורה סהיולאניות כל סכן סיהיס ראוי זה כזורה נכדלת' אס
יתעצם מזה טבע סמקכל פעלה סיהיס סעולת' יותר חוקה וספלאס ולפי ססזר' סכדלת'

האמר עתה צורה במדרגתה תפוח היא והצורה דבר אחד במספר ספרברים הנבדלים
 במסותם לא ימנה בהם מספר בהם פנים הוא מכונן ספר ספר סתמו העלה ועלולה
 אחד במספר בדברים הנבדלים אם לא ימנה זה מדר טבע העלול זה סתיה בלתי מספר בן
 שיקבל טבע עלתו במלמות וזהו הסבול סימנא כן העלול ועלולה בנבדלים מזה וכמה הרב
 ולכן כאלו כח יום הן מהמוסבל סגוף צורת סתפס יסוב סוף והוא דבר ה' אחר אשר אין סס
 מוכע כלל לסיות הנפס עצם רוחני מוכן להסכלם וכסיות הענין מכונן סכל סוב סימנא לן
 מה ססוף בכח ססוף הסוף ססוף יסוב בהכרח אל מה ססוף בסעל בסוב ססוף וכבר נמנח
 בסכל הסיוולאני מתכונע מהכח לפועל אל קניית המוסבלות ככה בהכרח מתכונע אל
 מוסבל ססוף בסעל ולפי מהמוסבל אשר בסעל הוא הסכל הנספר ססוף לנמוסבלו סככאן
 מוסבלות לרעות בכח הנה אם כן כאשר ססוף הסכל הסיוולאני הצורות סספר דו' יודע מסוד
 סכורא מה סספר להסיגו אנית עצם בססכלם לסיות הוא וסוף דבר אחר וסמנס אין רסוף
 שתיבין מזה סימכ הוא עם הנספר דבר א' כי אין טבעו מוכן לזה אחר סלף יסיגו בסלמות
 במוססכלים סככדל' עם היות הסכל והמסכיל והמוסכל דבר אחד בהם לאית עצם העלה
 מהם עלולה לסיות דבר אחד טבע העלול מוכע לזה סלף יוכל להסיג עלתו בסלמות וכך
 העלה מסת עלולה באופן יותר סלם מהמכילות מהם ססוף כן וכך הנפס כססטיגה סלמית
 הססכלה וסוף בה ססכל ומוסבל דבר ה' לא יתעצם בססכלת סספרד לסיות סוף והוא דבר
 אחר סוף אי אספר לה כטבעה לפי סוף לם להסיג סספרד בסלמות וכל סכן כסיות סגוף
 ססכל כמס כי לא ירסני האדם וחי וזה מהם טעמו כן סוף באספר סככין וססבו ססספרד
 ססספוי זה ענינו כי אין הדבר כן וככאר הענין כע' ודע סוף דרך להסיג מסוד סכורא
 יתברך והצורות סספרדות אלה דרך סגורס סלסית ססוף המכנה לנו האמת כזה ולכן סרנו
 סוף הסספרות לנפס כי אם באמננו סגורתנו ובה סליוס חיי הנפס כאמרנו עץ חיים היא
 למחי קיים נג' ואחר זו ססקדמה סעסכו לכאר זו סכונס כסוב לבטלים ססויב זה סכנס
 אם לא סוף אס סוסיס המוסבל ה' סוף סמוסבל ססאר כענינו וכל המוסבלות ססוף מוסבל
 אחר וכך זה סטול יתקייב כלם סיה כל מוסבל ומוסבל תכלית סלמ' סכסוב כעצמו ססמנס
 אחר סכארנו ססמוסבלות כלם סקתס סלמות לקת עד סית אחר כמו סכאר ססמכס
 ככללנו א' קתס סלמות לקתנו עד סית אחר ככמכ סיות מסוכ וכך הענין במוסבלות כלם
 יתאחרו כמה סגוף תכלית וסלמות סכמנות כלם וסוף ססנת סספרד' ססס המוסכל' בסעל
 נאמרנו סכסגה זו תעצם סכסס ותסיה מה ססוף נסאר ססנת סקידמות אלה ס כלים
 להכין אותה ולסעדה כמספט העיון וככדקת סכל עד יערס עליה רוח הססכלם סככרת
 בהסקפת סרוכיים ממרוס וזה סד בספר מדע אל הלא יודעת ומסנת סענות סספרדות
 מסנלמים יודעת כורא סכל ועומדת לעולס הוא ססמר וכך וסרוח סמוכ אל סללדים וכך
 עכ' כאר סכ סכססגה סככרת סו תסיג סכסס ככחיות וזלתה יסיגה סכליון סלפי
 דעת סרכ זו ססגה סיה צורת הנפס באמת וסנותגת לה המכיל וסקיוס כמספט כל כורס
 כמו סכאר כסלכות תסוכה סוף ול כל כסס האמר' כענין סס וכך עד וסיה סכקרת כסס
 כענין זה עכ' חכר סוף סוכן מזה כי כאשר סכורס תסיס אחר כעל סכורס להיית סכותת
 לם סמכילות ססוף דבר אחר עם סלחות כן סרעת ססטיגה סכסס סלמן סרכ ססוף צורתה
 ססוף אמת סכל כד וזה סמנס סיה ססית אחר ססכל והמוסכל כה סמנס לא כסהל' סככדל'
 כמס סטילו כספר הנפס ססמר סליוס סכור סכלנו עצמותו סוף עד' סיוור סמוסכלות אכל
 סור סככרס סדר ססמכיוור כסס וזלת המכיוור וסיוור עצמותו סדר ססמכיוור כו סמכיוור
 דבר אחר כענינו ל' ססניה סכל וע' יאמר סקידעס סעיונית סוף וסודע דבר ה' כענינו

כלומר פניהם יודיעה המוסר והמטיב אבל ראוי לסבור מזה אמנם יוצא על הכלל בדבריהם
הכבדלים דל היות הסכל בהם והמוסכל דבר אחד מכל הפכים ואלוה בסכל מאתנו הכס בלא
הוא אב מקרה דל כאמר הוה עצמותו איכנו דבר אחר וזלת הסכל הנמצאות סהס חוץ
מעצמות קרה לו שיסכיל עצמותו בסכילו הדברי סהס חוץ מעצמותו וזה מעצמותו איכנו
דבר ותר המסכילו הדברים סהס חוץ מעצמותו בחלוק הכבדלים סהס לא יסכילו דברים
סהס חוץ מעצמותם עכל כספר הנפס. ואחכנו בפכים עמו בקבצת ונחלוק עמו בקבצת
אלס ההשכמה תהיה כהם מזה אמנם יוצא על הכללות בדברים הכבדלים דל היות הסכל
והמוסכל בהם דבר אחד מכל הפכים בכלמות וכפרט כעלה הראשונים ית' כלהם יד אחד לפי
סוהו ית' בר' שאחד במוחלט סוף בו רבוי כלל לא מפני פניו הסכל למוסכל ולא מפני רבוי
המוסכל לפי שרבו המוסכלות כסכל ה' בעצמו בענין בסכל ממנו סוהו דבר נמשך לפניו
אמר יוצא בו כין הסכל והמוסכל וכאמר התאחדו הסכל והמוסכל התאחדות פלס יחוייב
סלא ויהי פס רבוי כלל וקנה סכלבניית אחד עם המוסכל אבל לא התאחדות פלס ולזה יסאר
סס רבוי מה ונאותו רבוי איכנו זולתות לפי סמציאות פיתאחדו לפי המציאות אבל זולתיות
לפי הכחיה וססכנה ונלוי סזה חייב סהכס ה' חסראילומר סוף הסכל מתעצם במוסכליו
ולא יתאחדו קלא ספעל טענותיו אין ידים לו כלהם וזה פיתאחדו מרד סהכס מפנת עצמם
מסכלת ספעל ומהה פדו סיהם הידיעה והידוע כס דבר אל' לא יתאחדו מרד סהמציור בהם
זולת המציור והמסכיל בהם זולת המוסכל והו סכעלס מעיני זה החכס ואלוה כס מפני
סכידועת עצמו וידע כל הנמצאות ומקנה המציאו להם אין פס רבוי כלל וזה ססך ידיעתנו
סנקכית מהנמצאות ולזה תתחלף לעצמות סקוכסוים סס רבוי בכח' כהם ונאין כן ידיעת ה' כל
סכתב ס' מאמר חמיסי ה' סהפנתנו אחר סאיכה לכללים ולא לחלקיים אבל הו' לטכע
המוסכל ללא הדברים הנמצא ככפס הפועל איתם לא יקיה סבדל כין וידועתנו וידיעתו ית'
מזה סרד נאמר סדעת בר' הדינאס סהסכל והמוסכל איכנו דבר אחד בארס כמסר הוה בני
על סהפנתנו סוף לכללים והוא סת' רזה הדעת במ'א מספרו אמנס סאל בעצמו כ'אמר מאמר
ראין עק' דכ סוף סכרע בסלמות סרד סנו אלו המוסכלות אחד כ' בסל' ברע הדרכת
לא יתכן סכרע מרד סכנו סס אחד ולזה ה' סכסוב סהסל הפועל סלדים אס לא סיאמר אומר
סככר כ'ויגהן באופן זה בהסובגו אלו המוסכלות לפי סהס כלס ככפס סהסל הפועל וזהו
התאחדות סיהיה לנו עם סהסל הפועל אלו רבוי. אמנס זה סתאחדות איכנו סלס
סוף עצמותנו עצמות סהסל הפועל ואס סס מתאחיים כ'דיעה באופן זה ונאמנס כחלוק
עם ספיל' כהם סהסכל מאתנו איכנו דבר אחר זולת סהסל הנמצאות סהס חוץ מעצמות
סאככנו באופן סהכסם עצם רוחני זולת סהסכלה עומר בעצמו במצא קיים חוץ לכפס
והסכלה בורת' כהם ע'ד הרב וככר יסיגס סהספד אס לא תמצא סבורה ססיה הנותנת
לזה המציאות הנכחיי וקודס הגיע אל' ס' סבורה כפועל סיה העצם מוכן סכח לסכלה לא
סככ בהנצמותו על סוהו חלק ממנו אבל הוה בעצם סכח סאס סיה סכח בעצמותו וסוה
מתכטל מציאותו עם ססתלק סכח ממנו ומציאות סבורה בו כפעל וככלל אלו סיס סכח
בעצמותו סיה מתכטל מציאותו עם ססתלק סכח ממנו ויהי עצמותו כפסד עם ססתנות
אכל עצמותו סהסותיו איכנו ככחואס הוה ככח נס ממח סמערן קרסולי הא' מרים סהסכל
סיוול' סוה סככה לכד לפי סאס סיתה סככה לכד סיתה מתכטלת אותה סהככה במציאות
סבורה כפועל וסיתה סהכח' אס סאכסות לסכל סנקכס לכד וזה ססך רעתנו סהמוסכלות
סנקנות לא יתעצמו ככדלות מהכס' סוה סהסל סהסל המוכן והו סכפס לרעתנו וזה סאס
סהמוסכל' סכעני' יתעצמו ככדלו וסכנס' יתהוה מהס סכל ככדל יתחייב אכ סהסכל הככדל

וסיס מתחלק

מתחיל אחר פיתח דם קצתו אחר קצת כהויה שהמוסבלות הנקבות לחיות נסגה כלם כחיות
בשתע שפאוס רק קצתם אחר קצת ותהי' ובה קצתם שלמות לקצת כולם ועוד יתחייב
לפי דעת זה הספסכה הו' לא ימנע מחלוקת או פתיה מניעה עצמה אולי היה מניעה חוץ
מעצמה אם ה' כמנע מהדבר יניע עצמו ויבא מהכח למועיל בוולת מוציא זה סקר אם
הכ' אולי יהיה מניעה כבדל אולי נסקר פיהו סבלתו כבדל סנותן הסבל בכל בהכח יהיה אם
כן כבדל וזה הכדל הו' חולות הסבל הכדל פיתוחו אחסיה המניע זולת המתנועע והוא
גם כן זולת הסככה פסוח בורת החרם אחר שהסככה היא תחרב ותבטל עם מציאותו אם
כן כבר תהיה הסבלחה האנוסית זולת האדם וזה בטל ולכן בחרנו הסתוסף בכית לדיונו
עם אכסו כרית תורתנו האמריס סמנפס עצם רוחני תקבל הסבלה קצתה אחר קצתה
לפיות קצתה שלמות לקצת ותת אחד הסבלים היא עם עצם הכפסם באחרות הענין כענין
שלמות האכסו בפועל מדור באפלי רמש החשאים החלם פאויחמותי הס עקמים
ואמנם ה'ם החכס ה' חסדא' פאם כן יתחייב מבאמר הסבל כפונפס ה' וסיוג אחר כן
מוסבל א' פייכו לו עצמים במשפר המוסבלים א'ו סיוספתה ויתעצם הח' כ' אחר
וכן כבר בארנו שהתעצמות סמנפס בהסבלה א'מכס תהיה כעת העצמה לשלמות האכסו
בפועל ואז זה העצם שהוא הנפס יקבל בורת הספסכה בהענינה להתאחדות הסבלות
המניע מהספסכה שהוא מה שמוציא מן הדבר יתבדק והפסלים וכל מה שמתכיל קודם
העצמה לזה הסלמות א'מכס הוא דרך והכנה לספסכול קבל וז' סגור הספתעצם סמנפס כה אם
כן לא כוכל לומר שמתעצם הנפס בכל מוסבל ומוסבל בדי' פיהו עצמים רבים או סיתעצם
האחד באחר במופלא ויכל' לו בתנועות הבנת המה לקבל סגור פיהו ספסכה רק כעת היותו
בתכלית ההכנה כן וז' הנפס בהענין לתכלית שלמותה שהוא החכמה האית תקבל בורתה
סכה תתעצם ואם הוא סרק ס' וז' וכבר ספסכה בספרים המחברים סמנפס האית
פ'ו סמנפס א'ו לספסכה ר' הסנת הסבל הפועל והוא ענין אחר ותלמודו מתקיים בידו עב'
ואספר מלה בוכו ד' לומר אסוכ למעלה שפספס סוף האחדות וכפי האספר האמר
סרכ סאלו העניינים האלחיים הם הנקראים סתרי תורה לסורת סלא ומוסבל למות בואם
חכ' אחרת רק בתורתנו ל'ד כמ' ואמנם א'מ'ם פה'ו לספסכול לסור' ע'ל חוק הסתעצמו
והסת' אחר' ב'ן המפסיל והמוכל עד סלא יפול כהסבלה כפוס בר' הסכמה סלא תפול הסכמה
כדרכ העצמי' לפועל מע'ל מה כעצם כמ'ם אם אספסכה ד'ו'פסל ע'ו לומר כפס סה'ו למיץ
שפסכה ספועלה המיוחדת לס מעשות' והוא לקרב המועיל ולספסכה סמנין כן א'ו הסכמה
כד'ו'פסל אחר סמורכבה סית' סבת גלות' וכו' כעצם והסכמה לתפול כדברים העצמיים
ולסיות הספסכה האלחית והעצמית והמוחדת לכפס מאחר הספסכות לכ'ן אמר סרכ סלי
אספר בהסכמה וזה מהכפס להיותה עצם רוחני א'ו מוכן לספסכה סכס לא תפסיל עצמם
באמתות א'ל'ו בהספסכה סמנפס האלחית ס'ו'מס'ה והמפס א'ותה אלחית כפועל אחר
היותה כמ' וז' תפסיל עצמה ותראה עצמה מסבלת כפועל לסיות' לסלמת כבר במוסבל'ו
ואז יתאחדו הסבל והמוסבל כה אכל קודם ספסכה שלמות הו' לא תתעצם כפוס מוסבל
סלא תקבל לראות ולספסכול לעצמה עד סיג'ו לה סמנפס האלחיות אכל תבייר הדברים
מ'ד סמנפס כהס וולת סמנפס כמ'ם ספיל'ו וכמו סמנפס א'כוחה סלמו' סמנפס לסלמות
סמנפס א'כ' סמנפס כהסנת שלמותה תפס' עצמותה ובהסנת עצמותה ס' א'ה מוסבלה כלם
כפועל אסר סמנפס א'כ' עצמותה ול'א' ס'ו'ג דבר חוץ מעצמה אכל קודם הסנת שלמותה
תפס' דבר חוץ מעצמה ויהי' הסבל והמוסבל חוץ מעצמה בהכרח במהות ד'ל מ'ד כד'ו'פס
כד'ר' ס'ו'כ' חוץ מעצמה פ'ו' ס'ו'ג עדין כלתי בסלמת קונס מוסבלים כד'ו'פס כמנפסות
ס'ו'כ'ות

26

סיבות חוץ מעצמם באמצעות החושים ולכן לא כאמר בזה העת מתעצבם במוטבלות
 אבל כאמר סדורתם לשתעבמו והתאחדותם בקנותם המוטבל' עד עת קץ הסגתם סלמותם
 סיבותיו בהם סדירות האלמות והעניינים הנקרא' סתרי תורה ודווקא את עצמה חלוקת
 אבל נר לאתגטרך אל החושים כלל ולא אל דבר יוצא מעצמותם אבל היא כאחד מהפכלים
 תאחדת במוטבלים בפעל ומתאחדת בהם התעצמות המות והמציאות וזו היא הנפש
 הנשקרת מהאדם והיא היא האדם ועליה אמר הרב נז' לסיכך כפטרד הצולש שהוא מחזור
 מהיסודות ותאבד הנשמה מפני שאינה מצויה אלא עם העוף וצריכה לגוף בכל מעשיה לא
 תבדת רצונה הן לפי שאינה צריכה לנשמה במעשיה אלא יודעת ואטמת הרעות הנפרדות
 מהנולדים ויודעת בראש הכל ועומדת לעולם עם בספר שמשערק רביעי וראש חכמת
 הרפ איך דקדק בלמונו פן בואו' שאינם מצויים עם העוף וצריכה לגוף בכל מעשיה כי אינם
 אחר להסביל פן הקדש ובין החול' דל בין הנפש הנכונות לנפש החיוניות הנכונות לכל
 מרוב אחר בו נפש היא עתה האם כלת אף על פי שמצויה עם העוף אינה צריכה לנפש
 שיות צריכה לגוף כמו שתבטרך להסגתם סלמותה לגוף האמנם כשהסיגה סלמותה והיא עבש
 מסכיל בפועל הוא ככלל מהגוף הכולל אמתי ומוטבל עליו וזה שאמר פה בכל מעשיה וכו'
 שהסארותה אמנם תהיה כפי מה שתפיגה מהדעות הנפרדות ומאמר הסבור' יתברך וכבר
 פנו ז' זה הקיום והסארות ביפופה בהם אלא צדיקים יושבים וכו' ולפון יפופה תורה על
 הקיום כמו אתה וז' לעולם תסב וכבר באר הרב בפרק חלק סעודותיו בראשית רובה
 לומר קיום הנפש שידעת וקיום הרב שירוב לה והיותה היא וסוף דבר א' כלם כקיו' הפילל
 ואמנם אחר בקיו' הפילל סהכת זה הענין איך הוא קדם מאד לדעתו אלא למי סבקיאותו
 בנחמה האמתית יורנו בדרך יבחר אכל בולת הבקי' הרב יפתבן בן המעיכו' ואמר
 וכהנין מניו הסכינה פירם הרב סהנפמות הסם יכעמו כמה סופכילו מסודות' כמו סכשמן
 הסכלים כמה ספינו מסודות' בדרך' אמנם מה' סדרי' סלמה ספזרם סעצמות' לארם
 מתאחדת תמיד לפי זה הסם יתקייב סופתה ויתחלף האים הרמון אליו מעצמות' לעצמות
 והוא בתכלית הטוב והצדק' אכוננו כאמ' סהנורה העצמות' לנפש שהיא ססכלם סאסית
 פלמ' תתחרם תמיד להיות סמוטבלות מביעות' בהם בהדרגה מרד סקברה נפסו' בחכמם
 מהעצם סכחי נסכס עצם בפועל כלו ולא יקדם מה בטול' אלא למי סקברה נפסו' בחכמם
 יסיגו הנבות מרד זה צדי' ביוץ ונקף וכבר באר הפילוסוף בספר ספסם סהתפעלו' ספסם
 אינו אלא סקבל לכר בלתי סיהיה עם סכני כלל לא כמקבל ולא כמקובל ולא נעלם זה מה'
 סדרי' סחיו' כתי' וז' ואלם כאמר ספמו ספסם נוסח' לא סהכ' אמנם כפי' תכחי במציאותם
 לא סתתפעל סקבולה המוטבלות וכו' עד אמר רובו' היה אפס' בן לקבל כל הנורות כאמר
 הוכח סנוסח' וכן וכל מה שאמר פה סביחו' הדל' ואם סזה סכסם לא הזכיר הדברים בהם אף
 ואם כן אחר סאיץ בהסגת הנפש המוטבלות סכני כלל לא יחוייב מה ספויבו' זה סכסם וסוף
 סיתחלף וסתיב' האים הרמון' לוי מעצמו' לעצמות' עצבם הנפש לא סתתכה במהות וכמציאות
 ואם כבר בסתנה בחמיות ובסלמות בהשתקה מהכח לפועל וסתיחדה עם המוטבל' עד
 סהתעצמה בהם וסכה סכל בפועל' ואיץ ספסם סכאמר סכני הטכעי הנפשו' וחליף האים
 הרמון' הליו' עד סידמה לאים אחר כנפרות וסכפרות וסאר ספסם וכן סאר סמקריס
 סטכעיל' כן סכני' הגוי סקורה לנפש בהסגת הרנחיות וספסכלה יחליפן כח סאים הרמון
 עד סכמעט ידמה לאים אחר וז' וזלקה עליוך רוח' וסתיכבית עמם וסיוית' לאים אחר ואיך
 לא ואם עניינם סחמר יסיון חלוף רב באים האחד כל סכן סעצויבים סמסיבים אונג' מרד
 סנורה סהיא יותר חזקה כחם סעצם ססחמר ולא סעכור' זה כח' סתעתק סאים מעצמות'

לעצמות

לעצמות דק סכנתם ממדרגת בהמה לפיות במדרגת המלאכי וכדלוי סזה יעשה דיוסם גדול
אפילו בגופו כמו שאמ' במסע רבינו עליו הסלום כי קרן עור פניו ואמ' סלמה עליו הסלום
מכמת אדם תאיר פניו ולא להנס כקרא הכבוא אים האלים להקבילו מספר איםי המין מדד
סלמות הצורה עד סכנתו להקרא בשם אשות מדד סצורה האהית כאלו היה מאיסי האדום
מדד קרונתו כמו שאמר הנה נא אים אלדום קדום והקדום סמנס תבא מדד הצורה והסכל
כמו שאמר ואל מי תרמוכי ואסמה וואמר קדום ואל' הספוכ המקודם באים הספוכ סכאלומה
להדמותו לעליונים הקדושים מדד טבע האלהות כי קדום הוא לאדיו ספצורה סו הקדום
סכאלת לקדם מהמקור האלפי בהשגם הדעת סאלתי תעצם ותתקדם מנומאת סגוף
כמו פיתקדמו סכדלים בהסכלותים ואיו ראו סיוכן מאמרם יתעצם בהסכלת פיעתק
עצמותם לעצמו אחר וואסם העצם הקדום אכל פיעעלה סעצם סקדום במעלה וסכלמות
ספכלת עד סכד' א' ספכל סכל בסעל סזו דעתנו כנוי ומיוסד על סדמי הרב והתורו
סכמסכים אחריו לא כמו ססכין הר' סדראי מהסעת עצמו ולכן לא יתחייב מה סמייכ כמט'
אולם מה שאמר סכסם הר' סדראי וזה לסוכו סה סזו סככרה סו ולפי סזו מכואר בעצמו
ססחיות סזו זולת ספכלת סזו מחוייב סיות ספכל מורכב מחיות והסכלת אין סמלט אס כן
מנוסא וכבר סוכו כדל' לזס סלוק עד כאן) בסאל לחכס סזו אס סככלים סכדלים סס
חיים וסס מסכלים אס יורכבו מחיות וספכלת וזס נצטרך לומר סיס לקס כוסא סחיות
והספכלת וזס יענה ססחיות והספכלת אחד בהס להיותם כדלים גם כן גבי סוכו כמענה
פיו סזו ספכל חיותו והסכלת' דבר אחד בו וזה סספסגה היא חיות ולכן אסר חלקיכס יותר
סיה חלקיכמים יותר כמו שאמר הר"ל פרק יב מאמר חמיסי חלק סליסי ומה יתבאר
ספסם יתברך הוא החי היותר סלס ספסר לפי סהא סמפיג היותר סלס ולכן אכחנו כאמר
על דעתנו סעצם סנפס אמנס קנה סחיות סחמתי בסכת הספכלס סוף על פי סחיו לס
סכות ספסר סאינו מורכב מהסכל' לסיותו רוחני אולם לסיותו מאדס ככר אססר סיקרה
סאפסס אס לא מדד סטבע סאלסי סבראס כו והוא ספכל וזה ספערס סתורה וואמרס כי
סזו חייך ווארך יומך וואר ובחרת בחיים ועל סעונס וככרתס סנפס וגו' סנה בארנו
אך לא יחוייב מה סחייב סר' סדראי לא לפי סקכלס ולא לפי סעיון וכי לא יד טענותיו
כנפס כנו רק לפי סחיון ספכל סנכחל כדו כלתי עבס סנפס סזו סנפאר וגס כזס יס
לפסקס כמו סח' ובארנו מהות סנפס על דעת סרבי הר' אכנה מה שאמר סכוכר על
דעת מי פירנה ספסכלתה סזו סיהס יותר גדולה כל מה ססיון המונפס רביס מהסכמאס
ואמר וזה לסוכו יתחייב ממנו סיהס ספארות בספגת המוסכל' אסר כפילוס ויסו עקרי
סתרס תולדות ספילוס' ויתחייב סמי ספוסכל לו מוסכל אחד ממוסכלי סכדפס אסר ססס
מכאס כנפס ספכל ספועל ספסר כנחי סו אלא סזו סזוה וכדריאס אין ענין לו עד כאן
לסוכו) בדרך סכנס הזס כמה סח' וכפרט לפי מה סכארנו וידענו סלח פקכס ספארל
לנפס סוס חכמה רק תורנו כמו ספארנו למעלה ומה שאמר הר"ל על זה לא יכנו לכבר
עיינו סהו אסר מחיר רהסן פרק יב וזה לסוכו כי מי סקכס יותר מהמוסכלות אסר
בחכמה א' ויהי סה ססיו כו ממוסכליו אחד זולת מה ססיו בו אחד ממוסכלות אסר לפי סקכס
מהס יותר מהס וכ' עד אמרו וכל מה פקרב יותר אהלו מוסכליו לאחדות המוסכל' מכנפס
ספכל ספועל היתס כללתי יותר עבומה וכ' ועס היות הר"ל אין וקאר מפרק הרי סכין
והאמר סלעי הדעת כסלפולו וקרביס מיד לו ואכחנו כגד חכמתו כתר מרלי עס כל זכ

במקום תלול הפס

268
269
270

החשף איך הלקיח כבוד לרוב פרכה היא שאמת ויותר האוכה אבלנו מכל האוסכים וכענין וש
 והדומים להם שהם נכדו תרבונו לאיזה חלקו כל כבוד כי איכנו גדול בעינינו אבל מי שיחזק
 שאמת לפי דעת התור והקבלה הוא כבוד ומחנן ואחרי דעתו כרוץ להטות לכבדו והכזה לפי
 מה שזכיר הרלב"ד שאין יתרון להכנס בחכמת תורתו לפי שהאוכס מסטרי הטילטול אבל
 יסיה אספר לדעתו סיפיה הסלמות הנפשו כל עדי התורה אחר שהרטה לדעת המוסבלות
 וקרב למדרגת הסכל השועל וזה פרה כחק כל בעל תורה ועוד יתחייב לשי דעתו שהספר
 תהיה ברבקות הסכל השועל ספר כל מי שקרב אחר למוסבלו לאחרות המוסבלו שבכנס
 הסכל השועל תהיה הכל חגיגות עזמה והיה יותר קרוב למדרגת הסכל השועל (ולו קדום
 יחמר לו בהדבקו עמו ואלו לאימנע החלוקה אנו יסיה הדבקות הנה אספר יחנן לה נא יסיה
 אספר אנו יסיה הדבקות כאופן שתסוכ הנפשו בהדבקה לסכל השועל הוא והיה דבר אחד
 ואס כאמר סף היא השארותה תסיה הנסכל לחסר וזל חסר לזולת מינו אחת סכנת קת בשפן
 וסכה עצמות סכל השועל וזה כסירה בחק התורה והקבלה שאמת עש סככה בארנן
 למעלה סוף שתת אחד הנפשו סככל השועל ער סיה חסר כמו סקי אשכול סיסוכ סוף עכס
 עילת אולם סוף כשר בחק התורה והקבלה חס לפי התורה המודת בעיני הנפשו וככרתס
 הנפשו ונן ואחר שנסא הסכס סף אס הכרת הנא עוכס לכפס יחייב סהספר יסיה גמול
 לה נא סכה עצמותה לעצמותה סככל השועל איך תגמול לס אחר טעמות בעתק לעצמות
 אחר כלה עכן גמולס וילך נא לשי הקבלה סכס יראה מהאחרס זל במקומות רכוס סיות
 הנמול וסעוכס לכס הארס לכד המן וחדת כמסיתה כלמס בדיקס יוסכוס וכן וזה סמאמר
 יורה יימר הנפשו אחרי הסרדה וספארות עצמותה כמנה עכס כספי נאח מלמד סכל אחר
 נאחד עוסין לו מרר לפי ככדו ומאמרים רכוס זולת אלה עש ססוף סכסס הארס אחר
 סמות תדבק בסכל השועל וסוכ סוף והוא דבר אחד יאמינו שהסכל סיהול אנו סוף בעצמו
 הסכל השועל וכמו שכתב אר למי סציון בדכרוסס ואכחנו סכר בארנן סכס סכסיה סל
 הסכוס נאס יוכס כחול סכסס תדבק בסכל השועל דכקו יסיהס זההדמות כמו סיוכן מאל
 וכו תדבק וכמסיה לא התדבקות כסנוי העכס אס כן זה עסין לסכל ספועל מאחר הסכלס
 עכס הנפשו באחד תסס מנה הדמותה בספלה נאס יכס עכס עכס יאמר מפי סהסכל
 הפועל הוא מניעה ומוכיחה מהכח לפועל כמסיה וידל הרב גס כן סכ הד זל וסכל סף
 הוא סכל הפועל סהורס עליו כאת סכלנו מהכח לפועל הנה אעש סנודס להס סהסכל
 הסופי סמויא סכלנו מהכח לפועל לא יחייב ססתנו ע והוא סכלנו תסיה סכלתו סאחרונ
 סהמות לסכל הפועל סהוא ססל כמדונה מוכיסי הרמי כמו סרטה זה ספילוסוף וכמס
 סוף מאמר ראסון סרק יב סלפי זס יסון כהכלסה וכססארות ספילסן וכסעתו מפי סוף לנו
 תורה ולא מצות כמו סהוא מוכסי התורה והיה סכלס כככר חלילה להאמן זה והלא
 סכתוב כונח מפי מרעס כחיות דבריו אסרד יסר למי כמך עש נוסע כול נאס כספכר
 חלו המוסבלות סככאן ליה סיסועה כסכלת סכסס וכססארותה יכאן יוסעני חסד כל רסעי
 ארף אס סוף כסירה וזה הדפתי יסא לכעלי לדי כסר סהזיס לומר סהפסי סמוסבלות
 סכסס הסכל סהיול אס סס בעצמס סכסס הסכל הפועל סיהת סהכלת תליויה ככנות ארתס
 סמוסבלות לקרבה אל הסכל הפועל ולדככה כן ואכחוככר כסרנו סוף אספר סתוסכ
 סכלת סכסס ספארות אלת סתורה סוף תנו היא סנולס סיוחד לעס סככר כמו סאמר
 כועתד ספי סהייתס לוסולס מכל העמיס אכאר ואמר נארתס סתולו מלבת כסכס
 ונן אחר קדומת התבא סאמר אס סעמס סקולו ומכיוו למרס סלהית אחר
 סספיה סיעכס סעוכר על זה ואמרס כן כל סהיס סקולך אחרו כעל סעור ספמירי זל ארדן

תקציר

יתקרבך הזכירה המולד המיוחד לנפשות הפלמוניות ואמרם ואתם הדבקים וגו' הדין המולד
 ייחוד האומה ישראלית לזה הדבקות לכך שלא תסתתף בו פנים אומה אחרת עמה בזמן ועת
 אמרו ואתם הדבקים אתם לכך ולא היצוא מדלת התורה וזוהי היות הדבקו הכפשי
 במס שישכילו מסוד סבורא יתבר לחזות בכונסו וילבקר כביכול הספלה האתית מה שלא
 ספיגו הכנסות כעודם כגוף וזה אמרו ביה לא הדבקות בסכל הפועל כמו פחטבו התועים
 וכבר באר הרב סוף הסכל ספוש עלינו מאתנו יתברך הוא הדבוק ביכינו וכינו ולפי סוף
 הדבוק כבר אמר שפסק כהפניות המקפחה לדבר המדומה לכך אמר אריבס בלומר
 כל זמן שפשינו תפוש בדים לו וסרים למשמעתנו ולמדותינו לפי סמא אלוס מלכס ולזס סוף
 הדבקות סכס לחיו סלרס סככיים אמר חיים ולפי סהתגרס האלסית כהפניות תתן זה
 הדבקות לעוסקים בה אמר בלכס במוסאמ' כל ישראל ים להס חלק לעולם הבא ולפי סוף
 מדרגות חלוקות לבדיקים כל אחד ואחד לפי פלמותו אמר היום כמו ספיוס הזה פאתס חיים
 כגוף וכס ים סכרל ביכיס כין אים לרשעה וכמלס כן כעולם הבא ים חלוק ביכיס כמי
 סהפסגה וסלמות סהפגתס כעיון סהגרס ולפי סחוכה מוטלת עליגו לדון כל אדם לכך
 זכות כחק סמוכיגו כל סכן כחק חכמי לכך כהפס בזכות דברו וכאמר
 סאמרנו סכל מה סקרב אחרות מוסכליו לאחדות סמופכלות סכנפס סכל הפועל סיתס
 מדרגתו בסבלחה יותר סלמה אמכס ראוי סויכך זה סיקס זה האחדות מהמופכלות מדר
 סהגרס וזה ססוף סתב סקוף סהפרן ואמ'נה לסונו וסס גס בן סכיסו וסססכל' תהיס כקין
 אלו סמופכלות אס מעט אס סרכס ולזה אמר כל ישראל ים להס חלק לעולם הבא כיהס
 עס מה ספייסירס אותס סהרס לקינן סמופכלות זאת סהיפס סכפלה סתמצא בה סכס
 אי אפסר סלא יקנו סשור מה סמופכלות אס מעט ואס סרס וכך וכן מצא בספיתחת
 ספרו לפיורס סהגרס אמר וס לסונו ולא כמעט מהספנה בו במה סירדיכנה סלמלו האתית
 סהוא פרי כל סלרס סכע כבורו כמכאנו כזה סהמר ססכל מה סמכאנו מקסדור וזה אמכס הים
 סמנו ככתובת זו סהרס ספיה סיוס וכי ע סהתכנהגיס בו ככלמותי אל סבלחה האמתית
 ספלמות וכך וכאן זה כענין רחב ואמר סלא יתכן סכניע בדרך סעינן סככמת סכככות
 אלא כקום בסלא כעזר כזה סספירי סהרס סככיים סמייסירס לזי סספנה זה סמאמר
 יורס על גסר לבנאל סהגבלה מ'ס סהסבלחה תהיס כקרבא ים לאחדות סמוטבלו סכפכל
 ספועל איכנו כאות לפי סהרס סהקכלס האמתית סאכככו באמין סהקבה כראי סכפס כמו
 סאח יפס ככמי בסמת חיים כייאמר כי מכסמת אלוס ולא מססתלפל והוא מכת סמלאכיס
 ומעלס ביותר מהסכל הפועל במוסאמר הרמכן כסער סמוול זה לסונו ומדוע יתפארנו
 על קבלתנו כעסות' סכפס סהקה ולתאר אופה במלות וספורי מלאכיים סלא ראינו יוחסס
 ככסורי סק לנגל סכל הפועל ולבעלי סעיון סלס סלכת סמלאכו ואכסנו על סקבלס
 סאמת' מהפלות סקרוס כסען סלא ססטיקי כילדי ככרים וכו' ולפי סהדעת סרכ אל תהיס
 קרס סלמותס במעל כעניולה מהסכל הפועל כל סכן אחר סלמותס סהוא אחר סיות סכפס
 מכת סמלאכיס ונתועלה ביותר לפי סהסכל הפועל הוא ביר ככלל ממניעי סרמיס כלס
 וסכפס ככללת מחכיות ולכן אחר סהרס מהגוף תהיס סלמות' כדכקוטה כוב סכסו ממנו
 מה סאי אפסר לספיגו כחיים לא סתדכ בסכל הפועל ולא ספיה סלוי סלמותס כהמות
 אחרות מוסכלים לאחדות סמופכלות סככפס ספועל וס סאמר וסרונ תסוב לא האר
 אחר כתה אמרו הול תנה לו כמו סכתבה לך וסכיה סכאמר סואית כרך כתה ככלמות
 סכאות לך בן אהת סחורה כאום סתהיס ראויה לסיות ככותס לו ויתא סמלך וסס ואס
 סהיס גססן סרס ככאתס ססוף סירדך או סיא סכך וכו' סאמר ק' סהראי ואל ואס

ס' למה שההסכלה בעצמות הנכבדו איכנה מדרך החיוב לא מדרך הסלילה ונמו שהאריך
 כזה הרב ולזה לא תהיה הסנה שלמה וכע סתהיס בסכל כמו חן לסכל ולזה המוסכל הסהר
 שום סהוא בלתי כמבא חן לכנס ארך יתעבס אכחנו נודה לו סההסכלה בעצמות הנכבדו
 איכנה ססנה שלמה וכמ"ז ח"א פרק לט סהכנורא יתברך לא יס' גוהו הנכבד'ס ולא יסוב מה
 סהוא לא סהוא וסהסנה' ה"א תלות מתכלית הסנה' וכן עד סהמרו אס פז ססתיקה יותר ראיס
 וסהסנתקת כסנת הסכל'ס כמו פכוו סהלמיס וסמרו וסמרו כלככס על מסככס נדמו
 סלה אכנס עס היות סההסכלה כני יתב' ה"א מדרך הסלילס סנה וסהסלילה תיסור ססכל
 בתכלית מה סספסר לרס ססיסנו ממנו ויתברך וכמ"ז פרק כח (נ) כספרק לט כתב וז'ל
 סמה ססוס' פ בסלילה ממנו יתברך תקרב אל סהסנה ותהיס יותר קרוב ל'ו ממי סלא סלל
 וכן וס'ס ססס סה סהמוסכל ססר סהוא בלתי כמבא חן לכנס כ"י ארך יתעבס
 סנה היות סמוסכל סה ססר סהוא כסרך ידועת מהותו יתברך סקצר ספלטו לססיג' ססות
 אכל כסרכנו סנה מה סססי' ממנו סהא סהכר היות' כסכד כססנתנו וסיות' ססוב כסלמותנו
 וככר כסר סיל'ו כמסר סני מספר ססמיס וסעולס סהסנה סמעסס כסניי' סככדיס
 דבר גדול מסר ל'ס קסיס ויקרס כססס. סולס סמרו סהוא בלתי כמבא חן לכנס כן לא
 סדק' דכריו סכל אסר סתכסר כמופת סלילתו סהא סנה' לנו כמבא' כן חן לכנס וסמרו
 סלילה כסרכנו לא כסרכני' וזה סממנו כ' ית' סהוא קדמון ססכונה כ' ססין לני' ססס
 סמני' סתו וזה סעין סתכסר כמופת סנה סהוא כן חן לכנס ל'ס סלא כמבא ל'ו ית' ססס (נכ)
 כל ססר סתאריס עס היות מוכנס סולל. סהלילה סהא כסרכנו ל'ס סלא כולל לססי' דבר
 סממני' סהותו אכל כסרכנו יתב' חוכ' סלילה אכל מביאות וסהות סכל אסר וזה עס סממני'נו
 כ' יתברך ח' וססס מוכנס סולל סססיסס ח'ו ל'ס ססס סה חוכ'ו סייכו סמייביס ל'ו דבר
 סהוא סלמית לנו וידוע ססין חיון ממוין סייכו ולא סממני' ממוין סממני'נו ולזה נר הרב
 סמוכן כל סתאריס סהא סולל ל'ס ססכחנו לא כוכל לחייב לו דבר לא כפי מה סכסלילנו וסמרו
 סלא כסכיל חיון ארך כחייבס לו אכנס כסרכנו יתברך יסאר סעין חוכ'ו לא סולל וסס כן
 סתארי סלילה יביאונו א חוכ'ו וסס לא כסכיל אכחנו סחוכ'ו סהוא ארך סהא אכל כממוין סהוא
 יתברך ח' וססס ויכול ור'ו וס'ן ססכמה וסיבלת וסר'נו דבר כוסף על עכמו (מביאותו) כמנו
 ססס כוססיס כמניאותנו אס כן לא יקראו אלו סתאריס ככ' יתברך רק ככחי' סתנו אסר
 סהוא יתברך חן כ' דבר כוסף על עכמו וסממני' וסאר סעניי'ס דבר אסר כ' וכן לא
 יסמר ס' סיה סמוכן סולל לא ככחי' סתנו לקוצר סכלנו ל'ס סלא כוכל לחייב ל'ו דבר לא ממנו
 סלמותנו וידוע ססין יסס כלל כסס ענין ממה סהוא סלמות לנו לסלמותו יתברך אכנס
 לא כסכור זה ראו סססכ ססענין סכסל'ל ממנו ית' תהיס סהלילה כדבור לכד כרי ססיס
 סענין כמבא כמלות ולא כסכל ולת' סיה' לו מביאות חן לכנס כמנו ססמר ס' ססר'ו סככר
 כסמר סרס מזה וכתב כסרק ס' וז'ל וסמר מחד סת' ס' סלילת מה סתסלול כמופת לא
 סתסלול לכד כסר אסר סכח' לך כמופת סלילת דבר סססכ מביאותו לסס יתברך
 ממנו תקרב אליו מדרגה כלי ססס וכו' סנה כסר סהסלילה איכס כדבור ססכוני' לכד
 אכל כסנימי' וסהא ססכנה סמופתית ססס סתעבס עכס סכנס כסלמות וסחיבות (ורסס
 סממני' סרכ מה עכמו: ראייתו ססכ'א מסל מסס'כ' וז'ל סנה' סהא מכוסר סה ססר'ו ססס
 ססני' כמכס לכיור ססס'כ' כפי מה סהוא כ'א סתאריס ססלול'ס וכ'א ססנה ל'מי ססירס
 כסס'ו כסס מ'ס אסר ארך סלול מכוכר מעניס רכיס סככר כ'ירס כסר'ו סחוכ'ו כ'ו
 עד סמרו סנה כן יקרבך סתארי סלילה ל'ודיעת ססס יתברך וססנתי סקח עניןך ורסס
 ארך ססר סתארו סהלילה כמעט יביאונו לתארי סחוכ'ו אלא ססכחנו ל'ס כס'כ'

בסיב הקיבוק הסוף בשלמות אלה כפליה ומזה הנד תהיה הסגתנו כויתברך והיה יתרו כין
 סמינים כחמה כפרק נטו סכל מה סנוסיף כפליה ממנו יתברך תקרב א ההסנה ותהיה
 יתר קרוב אלוו ממי סלא סלל אלו וכו' אם כן אחר ספסליה הו תביאנו להסנה וההסנה
 סוף עכין כמבא ים להפלא חמה סאמר החכם הבן סהוא בלתי כמבא חוץ לכפס וליף יתעבס
 אף סבארנו ספסליה הו איכנס בדבור לבד אבל הו סבוארת כמות ומבא אותה סליה
 ככא להכרת עכין סכלנו אותה סתחלה וכה כסיצמה סדרע ממנו ית' סהוא כמבא חוץ לכפס
 ותר מלותה סהסנה סמוגת מתי סחייב סעצמיס לבד החכם הזה ועוד נדכר בדבורנו
 כתיאריס כשה' ואחר סבארנו מה סייעדנו עבד מבטול טענות זה החכם כחומר
 לראסנה ונאמר סמכלל מ'ס התבאר סהכפס עבס רומני מוכן כטכע להסכלה מתאחד
 כפועל עמה ונאמרנו סהי עבס ל'פי סהי אורה וסתיבאר בר'סון ממלע להיות הצורה
 ראסנה כפס העבס מהמחר ולהציא מדעת סאומר סהי סכנה לבד לבן א'לכה עבס ולא
 עכין מה'ס הרב פרק כב' וזל סהכסמות הנסארות אחר המות איגס הנסמה סכווס באדס
 כסיקמה סגות סהינע בעת סתכונתו סי'כח וסכנה לבד וסדכר הנכדל אחר המות הו
 סמתקייס כפועל ותחסיב מחאמרנו זה סדעת סרוב בדעת סטפס כדעת אלסכנדר סהי
 הכנה כמו כחסיב הנרביני ומסרפיס אחריס סהרוב ככר כסמר מזה כ'אמרנו סי'כח וסכנה
 לבד לא אמר ה' סכנה לבד אבל אמר סח וסכנה וזה אמת סהכח המדכר בתחלת עכינו
 הו עבס וסכנה לבד סאיין בו דבר כפעל וב'אחרית הענין כסיסוב כפעל הו הדב' סיתקייס
 סנה כוכת סרוב באמרנו כח סי'כח הנפס'ס סכנו כח לפועל המו'סכלו'לקבל סמד סהכנס
 לא סיכין כמלת כח סנה סמקובל לפועל סי'כח יסיה אמרו וסכנה לבד מותר אחר סהכנס
 תכלול סכת סמקובל לפועל ולפי סהחוק סאמתי לדבר הו עצמותו יכוכס העבס כסס כח
 סעבס מל'סון עצמה כמו ועתה יגדל כח יודל סיגדל עבס הרחמיס להסניג העבס לא מה
 גבן סיכלת יכוכס כסס כח כמו אסר מדית וגו' כ'אמר אסר מדית בכחך וכז' יודע סיכלתו
 יתברך הו עצמותו לא סהוא יתברך יסיה כוככס כ'טרך לבחל לפועל (וכן מזה הענין
 ככר אמרו דול גרול כחן סל כביא'ס סמדמיון צודס ליוצרה כ'אמר גרול יכלתס אוירמו
 כאל לעבס סככל סהוא גרול כמעלה מסאר סככליס וכז' ולפי סאמרנו עבס הו סיגי'ככל
 סאר סעבמיס לבן אמר רוחני סכדל יבדילסנמ סעבמיס הנסמיס ומעבס סככלי סככליס
 וזה סעבס סטפס איכנו גממי סאינו מורכב ואיכנו סכל לפי סאיין לנוס סככל כפעל אבל
 סווא ממוגע כין סכניס ויקרא רוחני ולכן ככטית' להחד מן סקצנות תתהפך לטכע סקצה
 סהוא סתגה לו'אס לבד הנפס תסיס גממיתו וסיגנח סכליון וכן סהפך ולכן סקצה ה' יקרא
 כסס סייס וס'כ' ככס מות כ'אמרנו כתי' לפיכך סיוס את המייס וגו' ואת המות ואמ' וכחית
 כחייס למען תחיה אלתה ור עך' ור'וי סתדע סאמרנו ככפס סהי עבס רומני אמרנו
 גן לפי סהעיון סביאינו לזה וזה סתכונכר'אס ככדי'אס סייס סכל כפועל וזה סככליס
 סככליס ונמר כפועל סכוא סהמר המורכב ונמר ככח מ'ד וכפעל מ'ד וסו' סהמר ה'
 סמפנו סכנתו לקבל כל סכורות סהיול'אכית ונמר סהוא ככח אס מ'ד סכז'איות המהותי
 י'אמ' סהוא כפעל כמבא ואס איכנו כפעל רמז'איין אבל הו סעל מהותי כן ליחס סכדי'אס
 ר'וי סימבא סכל ככח מ'ד וכפועל מ'ד ונ'א סככל סהיול'אכית המכוכה ככפס סאכנוסית
 סמ'ד סככתי הו ככח לקבל סמוגלות ונ'ד עצמו המהותי הו כפועל סכז'איות ככבא

כסאר סכז'איות סהס עבס "

הפרק העשירי

והסכל כזה הענין ס'א' מ'לך והוא דעתי כעבס סכפס וזה
 עבס סאמרנו סהכפס כתיחלס אינה מסכלת אמנ'ס איכנס
 כעדרת סהסכלה לגמרי אבל ה' סהכלת כל סהסכלנות ככח מ'ד אותה סהסכלה ככז'איות
 כתיחלת עכינוכ

פגיונות הפועל וזה פהיא מכללת המוסכלות כלי למוד רק מצד טבעה היותה
 חלקיה וראוי לעצם החלקי שיראה בתחלת עניינו שהיא רוחני חלקי וזה מצד ההסכלה כי
 טבע החלקי הוא ההסכלה ונדוע שמדרגות המוסכלות כלם המוסעות לנפש וילדו על ברכי
 המוסכלות הראשונות ולכן נק' ראשונות כי הם היוסכים ראשונה במלכות ההסכלה לנפש
 (מהן תבא) כלם וזה הסך ילג כסם הפילוסוף שאמר שהמוסכלות הראשונות נקבות מהחום
 בהסנות המוחם לו שאחכנו כאמר שהמוסכלות הראשונות נתנו מתת חלדים בטבע מצד
 הדמות ללאיים כי אם היה משלל עצם הנפש ההסכלה מכל וכל טוב ממנו הנפל לפי דעתו
 מאוס ברע ובהרר בטוב מצד הכחינה הטבעית ובמה יזכר היות זה העצם מטבע חלקי
 ורוחני לא מטבע מקור האות נמצא בין כתפי עצמותו סכך ונתנה לה המוסכלות הראשונות
 יחסם לנפש יחס האור למראים כד' מק' וזה שהוא כמו שהאור יפיב המראים כשעל אחד
 שהיה בכח (הוא אפי' יתן לאיסוף העין ס' קבל בו המראים (והוא הסעירות) כן הספלה הן
 היא הסועלת המוסכלות והמחזיאה להם והיא סכותלת לעצם הנפש הענין סכו ס' ס' ס'
 המוסכלות והעניינים האסי' לסכח הדמיוני יעמד לל המוסכלים מעמד המראים סככח
 מן האור ולזה נקרא ההסכלים ראשונה לנפש אור שהיא תסיב בפעל המוסכלות אחר שהיו
 בכח באור סייס המראי נראי בפעל אחר סטיו בכח ונולד האור סרמז עליו כאורך נראים
 אור והפילוסוף כתב בספר הנפש האלה הסקדמות הראשונות לא נדע מתי עמדנו על
 הרגשתם וכן כתב במאמר רוח חן וזה לשלנו בפרק ססי ואלה הם מוסכלות הראשונות שלא
 יבטרוך האדם לאמתם בחופת פכטבע כל אדם לדעת אות' ולא יסער מאין העיניו או ואמר
 בפרק סליסי שהם מטבע הנפש האנוסית כלומר מטבע החלשות כמה פהיא עצם רוחני
 כמו שהמרנו ולפי שהמוסכלות הראשונות הם התחלות לחכמות הסכליות הכודעות בדרכי
 המוסות וסאר המוסכלן הם תולדות לראשונ' לכן כאמר ספנסם בהיותם מוסכלת המוסכלות
 הראשונות היא יודעת בכח כל המוסכלות וזה שאמר הפילוסוף בספר הנפש מאמר סליסי
 שהנפש על פנים מה היא כל הנמצאות וזה שהנמצאות אם סיהיה מוסכלות או מוסחות
 והנפש המוסכלת היא כל הנמצאות המוסכלל' והנפש המרגשת היא הנמצאל' המוסחן והאכנו
 נפרם זה הענין לדעתנו שהנפש היא הנמצאל' המוסכלות מצד שהם בכח המוסכלל' ראשונות
 אחרי זאת המוסכלות אל הפעל מכח ההקדמות הראשונות תראה הנפש עצמה ולא יסכיב
 לבר חוץ מעצמה ויתאחדו הסכל והמוסכל כס בסלמות כפי זה הדרך שחלפנו ונתהיה הנפש
 אחר ההסכלה אות' בעצמו שהיה קודם ההסכלה רק סמתחלם היתה מוסכלת המוסכלות
 בכח כדועתה הראשונות ואחר הספלה הסלמה יבאה לפעל וראתה עצמה יודעת כל
 המוסכלל' כפעל תחת היותם בכח ולא כתחום בה דק היבויאה מהכח לפועל לפי סכהסתכלת
 בעצמות הסכלתה הנתן לה מהטבע החלקי הולידה כל המוסכלות מדרגה אחר מדרגה
 עד סעביעה לידועת סגור' הנפרדות ססם תכלית הסנתה ובהגיע תור הסכלתה סס ויתוך
 פליה חוט טל חסר מצד היחס והסדמות לסאיר לה באור הקיים ואז תסיה חלקית בסלמות
 כפי' וזה עליה ססם בלוק האסיים ואז תהיה תכועת הסכלתה מעצמות' לעצמות' ומעצמות'ם
 לעצמות'ה חודרת חלילה ונחן סוד' התאחדות הסכל והמוסכל בה סכרחות עצמות'ה רואה כל
 המוסכלות ולא תראה בסלמות עצמה אלא בהסגתה הצורות הנפרדות שהם לה כמראה
 נתינה בכח עצמות'ה תראה עצמות'ה בה וזה שאמר סלמרנו עצם הנפש מסיב המוסכלות
 הראשונות מצד הטבע החלקי הנתן בה וכל המוסכלות הם בכח הראשונות כמ'ם וואמרנו
 סתכלית הסגת הנפש הוא בהיותה יודעת סגור' הנפרדות שהם סכל בפעל ומה סאספר
 להסיב' אסוף סבור' יתברך אם כן בהסיב' הנפש תכלית' יהיה הטבע החלקי הנתן בה אפי'

כלו כפעל ותהיה אז הכנסה ראויה עצמה בטלמות בהיות מוסכליה כלל כפועל ואחריו
 מעצם הכנסה היא כל המוסכלות מדר טבע ההסכלות הראשונות הכתוב בה שממנו תוכנות
 חיים והכן זה הענין שכבר הוא מכל מה שראוי לשי זה להניח טבל הפועל סיסיה מכיש
 הכנסה להזיחה מהכח לפועל שכבר בראה הפעל באופן כמות שתעבור מעצמה להספיק
 אחרי שאינה בעדרת ההספיק לגמרי אבל ימצא בה ההספיק כוללות כל ההסכלות בכח
 ולכן יהיה אפשר שיבוע החדש בטבע למעלת הענין וההמשל האהיה מעצמה הכלי מלמד
 קודם אלא שלמי שהספיק האננו קצר מהסיב הסודות האלהיות ולא רבים יחכמו ובפרט
 שיתעוררו לזה ההסכלה מעצמם להיותם נכבדים להשפיע החומר לכן העריתה שהכמה
 האלהית להשפיע לטוב הנבחר העורה הזו הכוללת כל המוסכלות באופן יותר שלם מהש
 טותכללם החקירה והיא שמיאס הכנסה להשפיע והאזיחה מהכח לפועל ולא יחוייב פנכית
 שכל פועל יזיחנה מהכח לפועל כמו שהיה פועל ולא שתהיה שכלהתם תלויה בהדמות
 אחרות מוסכליה לאותו שהדמות שככלל הפועל ובה שאמר שרביאזאר סבי פ' חמישי
 וזה למונו והסכל שפירוי היא הפכל הפועל מהורה באת סכלנו מהכח לפועל וכך
 הכה הרב אז מגיד דעות הפילוסוף (וכן כתב במס' וזל אמנם האמר האחרונים מהפילוסוף
 שהסכלים הנכבדים ו' ואמר בסוף הפרק זהו דעת ארסטו וראיותיו על אלו העניינים עד
 זהכני מבאר לך מה שכתורתנו מהם שמשכים ללא שרעות ומה שכתהאסוף כנגדם כפרקים
 הכאים ומה שאמר הרב בפרק יב בבאור טס טפע אמר בסוף הפרק וזל (וכן הסלמת
 המאמר באורך כראה אחר הוא הענין בעצמו שבפע הפכל שפועל מיהך כפכיל וכתיוסר
 הפכל ושיכנה עכ' זה הרבוי יסכל הפעל ססוף כמות להם שמה הפכל הכתוב בכח הכנסה
 מבר טבע האלפי כסיב ההספיק והשכלל כמות נדעה כרדפה לרעות אתו וזכר בארלוכו
 החכמים שקודמים שמדרגות הכנסה המוסכלות הראשונות כמות נדעה כרדפה לרעות
 לך תבטור בהסגתם לסוס חקירם הכ' טס התולדו סיוכמות מהרסלו וטס הדבר הכדור
 כמות' הג' הוא הספיק הסודות מהחמרים עד סיתאחרו כפכל ס' הוא הסגת הכדורות
 שפדרות טס בעצמם טעם כפכלים הנכבדים והכה כהיבוע טעם להסגת המדרגה ס'
 תהיה מוסכת לבעצמם טעם מדרם סיוסף תת כחש לה להיותה אלהית כמוחלט ולפי
 מעלת שהסגה יהיה מעלת הפפע סכמסך וכזה יתחלפו מדרגות החכמ' ואפשר סלזה כיונו
 אל החמרים כל העוסק בתורה כלילה שאחמס כנו ההזכאה מהכח לפועל כסם לילה וכשהיא
 בפועל הגמור כבויו כסם יום ססוף הכביאות המוחלט ואמר חסד לפי שהטעם הפלס
 המלמותו על לאלת הנכבדים הוא חסד ואלהיה עה רמז לארבע מדרגות אלו כפסוק מי
 זאת הכנסקה כמו שחר וגו' ככה המוסכלות הראשונות כסם שחר להיותה חלהת האור
 וקרוכלו (וכן אלו הם התחלות כל המוסכלות ואחריוס רמז לפניות הנכנות כמות
 וסיקס וכסם יתיסם המוסכל ובאמרו כלכס רמז ל' סהיא הספיקת הסודות מהחמרים
 הכח הסכל אבל אינס סודות כפדרות חן לכנס ובאלו כרה כחמה רמז ל' סהיא פעליונה
 הכלל וסיה הסגת הסודות סנסדרן ססם האור האמתו בפועל וכאלו יחל סתבוועת הספיקה
 לכנס באור כנה הולך ואור עד ככון סיוס ובאמרו אינוס ככבילות רמז למדרגה ס' וסיה
 אחרי שהפרד הכנסה מהגוף טעם סכנס אינוס מכח ההסכלה סמתחדסת כס סכנסה רזל
 באמרו וכסנין מיו ססכיס ובאמרו ככבילות רמז למדרגת הסלמות סמיוחד לכנסות
 הסכנות אחר סמות כמו שהרגל אות למעלת הסדרה וסחסיבות כרגל המלכים וסריס
 ולסיות המוסכלות הראשונות תחלה לאור ההסכלה וכהס יוסכלו סאר המוסכלות כמות חזל
 פחשכת כרה וכר דלוק מוכח על ראסונוס (מכיס מסוף שערלם וגו' ולפי שהמוסכלות

הראשונות כוללות בכח שאר המונכחות אמרו ומלמדו אותן כל תורה כלל ולפי שהיה
 יוצאות בלתי כולם אמרו בא מלאך וסטרו על פיו ומסכה ממנו כל התור וכבר ידעת סמך
 מלאך ואמר על הכח מהכחות כמנהג והכח הדמיוני והכחות הטובות הם סבה לכח העיוני
 ואמרו בגדר הכנס מוכן להפכלה אמנם אמרו זה לדחות ולהבידל בין דעת תמטמיוס
 והכמכיס אחריו שהסכו סתיה סכל כבדל בלתי הוא ולא נפסד ולהוציאם כן דעתנו מדעת
 ברה"ק שזו ההכנס היא הפכל השועל עצמו שאין אפשר בפכל השועל ולא כפוס סכל כבדל
 סתיה מוכן חבל הוא בשועל הכבדל בכל עת מהשתים וכבר בטל הר"ל סתיה אלן הדעות
 בטלות ואמנם אנו לא באמר שהכנס עצם כבדל עם פוס בה הפכלה מס בשועל כוללת
 כל הפכלה בכח ומוה הנד היא מוכנת להפכלה כמו שאמרנו ואמרנו מהאחד עם הפכלה
 באנו להורות התכלית האמתית לכנס שהיא הכלהתה באופן שתקנה הספירות והנפשו וזה
 לפי שהכחות כתי לטכלים מזה הפכלה סה כל עוד שיתאחד עשש בפכלה יסוב
 ההפאר ולא סכן אחר שתבאר לרשתנו סלא יסתנה עצם הכנס במהות כלל בהתאחד
 עם הפכלה אחר שאמרנו שהעשם הזה תפכיל בשועל הפכלה מה כוללת בכח כל המונככל
 ולא יתחדש בו אס כן רק סיניאס מהכח השועל לא הסעתק מעצמו אחר חוץ ממנו מעצמו
 הוא כל המונכחות והיה המהות בשועל מצד הפכלה ראמנה פוסבו בשועל ולפי סאותם
 הפכלה כוללת שאר המונככלו בכח היה בכח א המונככלו האחרו וסנה המאמ' התלמודי
 סהוא יסוד דרוסנו רומז למטאס תכלה אמרו כנסם סתיה עצם רוחני רמוז באלוה הכח
 מלא השועל וכו' אף הכנס וכו' יורו סאיכנה כתפסת במקום מונבל בדבר גממי אבל
 הספעתה וכבודה מלא את מפכן הטוף לסינות רוחנית ולפי שהעשם הוא יס כיהפכלה מה
 סכס יראס שאר הפכלה אמרו מה הקדום ברוך הוא רואה וכו' ירמוז כזה למדרג' הראשונה
 ורמוז לטית אמרו מה הקדום ברוך הוא זן כל השועל וכו' והכונה במון הטוף היי סרתנו
 בתקן המדות כדי סתיה טבאות להסיב באמצעות חוסיו דרכי הסיקס והמופת סכאס' התקן
 הטבעי וקיים הטוף כן זה המון סלמודי וסעדהו ורמוז ל' אמר מה הק' טהור וגו' לפי
 שהטות זו סמדרנה היא הפטת סצורות מהחמרים וטהר אותם מטומאותם ססס סעיניכיס
 הגממיס ומסיגי החמר ורמוז ל' אמר מה הק' יוסב כחדרי חדרו וכו' סססנת המדרגה
 הזו היא סצורו סססרדות מהחמר ססס בעצמם סכל ולרוב העומק והסעיד וקופי הססנה
 יאמר סתיה יוסכת כחדרי חדרים ולפי סמצוץ הססנה תסיג הספירות כמו סאמ' אמר
 יוסכת לטון יסיבה תורם על סקיוס ועל התאחדות המונככלו עם הפכס אמר תבא מיי פוס
 בו ס' אלנות סכח מיי סאמר זהיה העילס וכו' :

הפרק הי"א

ומעשניו חרס גדול הערך כמנו פים לכנס החסוד' ר' הסנות כן יס
 להסרה ארבע ערלות ולכן מצינו ערלה בלב וערלה באוץ כפס
 וכבר סר ובאמר סססנה הכוללת בבח שאר הססנות כן המולה הראסנו סכטטיוכו בה לססיר
 ערלת סכסר כוללת בכח ססרת שאר ערלות ולכן היה חברית מילס הסכנה הקורמת
 לאכסי סעור' כי הוא פתוח חותם קדם סעור' ככללה וסנה פערלה תקכיל להסנה ולכן היתה
 מכינה להסנה ועזרת לה היא ספנת אות כולל אותות סססנת הליית ככללס וגו' כאמר
 לאכ הקדום האכס לו וכמלתה את כסר ערלתכס והיה לאות ברית כיני וכיכיס לא אמר
 לאות לכד כי אס לאות ברית כלומר אות כולל ברית הדכקות והקסר סכניו וכיכיס ולפי
 סהמילס היא אות כולל וספנת היא אות לכד כמו סאמר כי אות היא כוכי וכיכיל לכך תדחס
 סכת מפכיה סרואו ספאופ סרטי ראוי סידחה מסיני כולל אמנם לבאר סנה האות כולל
 סבה כאמר סססו כולל כדעות כולל כמדות ככאר זה אס סססו כולל סדעות סכה אמר
 סכארנו למעלה סימיות התורם סלגסית מציאותו ית' גמול ועוכס סססנה קדום סעולס

וכל אלה הארבע יסודות יורה הברית מילה ולום מצינו רמזם הססית לאברהם בתחלת
 ביוני עליה כמו שאמר אני אל מדי התהלך לפני וגו' באמרנו אני רמז למציאותי ובהאמרנו
 אל רמז ליכולת לבגמול ולשכונם פרטו האדם וכתתו ובהאמרנו מדי רמז לחדום ששולם סמי
 פברא העולם יכול למדד טבע הענייני לא באפיקורוס המאמין שאין יכול למכות סוס דבר
 ולא לחדום סוס ענין רק מה שיבזרהו הטבע ובהאמרנו התהלך רמז להטעם פטריות הדבקה
 להולכים לפני וזורה שבאופן זה יהיה האדם פלם כמו שאמר והיה תמים ואמר ואתם
 בריתי ביני ובייך לערות סוף הברית הנתן יורה על חלו הארבע יסודות סזר ופירם
 הענין ואמר אני הנה בריתי אתך כלומר כסם שאני נחבא כך ארצה פיסיה אות וסימון
 כבריותי ישר על מציאותי וזהו הנה בריתי אתך והכנסם שמסכלת הנתונה באדם תמיד
 על מציאת בוראם בהסכלתם סכוללת ולכן תבטורך לעשות בגוף הנוקא אותה מעשה כולל
 תקון המדות והמעשים והוא ברית מילה וזה אמרו סנה בריתי אתך ואולם היסוד הסמי
 שהוא גמול ועונם רמז באמרנו וסיית לאב המון גיים כלומר מיתוים סגמול למעשה ססם
 שהמעשה כולל תקין המדות והמעשים כלם כך גמול יהים סתוים אב כולל המון גיים
 ודקס הד' חסדאי כמה שאמר בסוף סמי מהכלל לפני וזה לטנון והאדם כמדחה סמום סל
 אברהם סהיתם בקנה סמנר ביהם לאדם הראשון וזה קנה היה יביר כסיו סל הקדום כיוך
 הוא והים מוכן בתכלית הסכנה סמלמות מדה והפליג בעול וזה נזר בין עובדי עז והפליג
 באהבה סמיא תכלית סמלמות סאנוסי קנה הוא ראוי פיסים סרם והתחלה למין הנכבד וזו
 סכתובלדעתי מכאן וסוית לאב סמון גיים מאחר סטחא אדם פיס סכה לססיר ממנו
 סכללות סאמתי סהוא כבדא לכלול סמלמות סאנוסי וחסונו ססיר ממנו אותה סכללות וסב
 פרט אתם כסכת הברית סנתון כיני ובייך תהים ראוי לאותו סכללות כאילו התחיל ממך
 סמללת סמין סאנוסי סמלמו ולכן וסיית להב סמון גיים סהענין סכולל ראוי פיםבא ככולל
 ופסורסם ממנו במעס סכולל אולם היסוד הג' סהוא חדום ששולם רמז באמרנו ולא יקרא
 עוד שמך אברהם וגו' וכוון שאמרנו רבותינו זל אברהם אין לוכן אברהם ים לוכן וידוע סלמי
 דעת מאמיני הקדמות אין סקכה יכול לסנות מס סיחייכוהו המערכה וידוע סנסם ססלם
 למעלה מהמערכת ולכן אין למערכה ממסלת בגוף סאותה הנסם סמוכה מנהגת אותה
 וסמלמות כנסם לא תוסג אלא כססיר ערלת סגוף אס כן ברית מילה יורה על חדום העולם
 ולסיות חדום העולם יסוד התורה סעליו נככו כל העקר ו' כמו שאמרנו והמילה תורה עליו
 לכן סיתה סמיוס סקודמת לאב הראשון ולכל אים סככס בכלל תורת ומס אחריו
 יסוד הדבר קודם לדבר כהכרח ולזה נדחית סבת מפני ברית מילה סאחר ססכת תורה
 על חדום העולם והמילה גם כן תורה עליו ראוי סתדה סכת מפניו סבקיוס המילה קיימנו
 ססכת וכבטולה אף עם סקיימנו ססכת לא לרצון יהיה אחר סאין ספעל מסכיס עם הדעת
 ומזה הטעם כראס סנעסם מרעה כפעס א' כסליחות סל כמסוים בדרך וגו' ויכס סמוית
 וגו' לסי סלא מל את כנו והים סולך כסליחות גדול כוס סעקר תכלתו סיה להורות חדום
 ששולם ובריותו מאין לסרעה והדומים לן סמכיוס ז' היסוד ומאמיני סקדמות וס ית'
 להם כמחצות סאותות הנעסים במרס ססלחית מאמיני סקדמות כמע זה כמו סאמרנו
 וכמע דר' ולכן ראוי למרעה טרם סתעסקו כזה ספליחות המורה זה סעקר סיסכיתו
 סעולותו עם סמונתו ו' ויהי לו למול ככוטרס יסס לדרך סעמיו דק מילתו לפניו יהלך
 באופן סעולותו וירו על דעתו כראוי לסלם לא סיאמין סאמת וסעולתו יכחיס סמונת
 סוז כמסך מהחרים וככר כתעוררו דל על זה וכארו סתנכלתו באופן סופכו ד' אס כן
 סתבאר ססמילה תורה לחדום אולם יסוד סרביי רמז באמרנו ספירתי אותך

אחתך במאד מאד בלומר מיטווי הכלחותיך מסודרות משאת ההסנחה האלהית ולכן תהיינס
מאוריות ובהתמדה לא מצד המקור שלא יתמיד וסורס סהמאוריות וסיס יתר שאת יותר עז
מאמר הרברים המאוריים וזו שאמר במאד מאד ושכס למה סהמילה חותס רמוס ככסר
האדם והיא כעפית מצד סמכות וסמטביח אס כן יורה על סהסנחה ספרטית בהכרח סתבאר
אס סכוכה סהמילה כוללת כל סדעפות אחר סיורס על יסודות סתור' ככללס ולזו נקרא
אות כרית קדס כמו שאמר בכרכס ובאזינו חתס בחות כרית קדס לפי סהסרת סערלה סכס
לסריות וקדוסס והקדוסס תורס על הקדוס אס כן בכרית מילה כתפרסס סיס אס אחד קדוס
מדבר א ארס וחי ולכן תקכו בכרכס ואמר אל חי חלקנו לפי סהמטה הזו תיסור לקדוסס
כמס וססיורס כעכייסיס האלס סס חיי סנפס וסחיות נאכל מההיות סחמתי סול יתברך חי
סעולמיס אס כן בךס מאמרנו כי בסכר זו אל חי חלקנו כוס לסכיל ידירות סארנו וסיס כוס
עכיו גזר כמו כי סול כוס וכבראו כו סי סול כוס ואמר סכארנו איד כולל סדעפות ככאר
איד כולל סמדות ולפי סתקון סמדוק קדוס כוזן
לסתקן סדעפות ולסלמות הארס
סאחרון כחייס וסיס פרס סתקן סמדנת כלס סהרק' מפהמרות וכטול סתול' כפו סאפסר
וסיתס סתאוס סכפואס באפס ססול חזקה סכתאונת לססיר שארס אדרך טוב כמו סאמר
סכתוב יין זנות ותרס יקלכ וסיס סכנות סגיל סכמין סאנוסי כמו סאמר ארסטו סחוס
סמסוס חרס' סול לנו מאמר אכחנ' אל לנו מכואר סמכוס סן סיהס סמילה כייחוד בססרת
סערלה כוללת סתקן סמדנות וערל זכר אסר לא ימול את כפר ערלתו לכ סתול סטסו אחר
סתאונת מצד סחמ' וכוטס בטכע לספסר ופרוב סכסכת זו סטא ארס סרסוק ולזו אחר
סכסכת סול' וקדוסס סמין סאנוסי מן ערן הייכו מוכסיס לספסר סכא מפת סחמר סיהס
סכטייה לעכייכו' סנפמייס כמו סכטס ארס סרספון אחריסס וסמכוס הזו תב' לנו סיסור סרע
ובס דלס דלס לנו סמכר סנפסי וישראל כוסכ בי ונפסקה סוהמא כסכתה וזס סר' סרסוי
כסרק ספו מהכלל סכסי וז' ולזו סיהס ראו סיביאוס ס' ככרית חרס כדי לספסוק
סוהמא סכנו וכספנות ביתן ער אמרו סמכוס סן כייחוד סיס לסכיל ידירות סארנו סחסת
סתייכו מוכסיס אלו בסכת סטא ארס סרספון ואין סכוכס לזס סככוכס ארס סרספון כוזמן
לסכת לזו סריון סמכוס כמו סכוכו קכט סוס דעת אסיקורוס חליקס סכוכס אד' לא עכד
על כפסו וס' לו כויעת אפ' תאכל לחס וקוזן ורדרר איכנו דרך עוכס רק דב' כמסך מרנס
גן ערן סלחמוכיתן סס בלי עמל ואחר' סכרס יכטרך לעכוד סרמא ויסיס ארס לעמל
יולר מכאן ואלך אבל סכוכה לזס סככס סלמה סטטא ארס סרספון וכוטס לתאונת בסמיות
אס אכחנו כסיס נטייתינול סרבריס סחמרייס כמוסו כסיס מוככו' לספסר וכרד לבאר סכת
אס לא כסכת סמכוס הזו סכוללת סתקן סדעפות וסמדנות כמ' סופס סוסיניו וכפרט אחר
סגנרסנו מן ערן אכחנו מוכסיס לכטות יותר לרבריס סחמרייס לזו סכרית חותס קדס
ספסיק סוהמא סיהס מוטלת על סמין סאנוסי וכמו סמרנו דול' יסרל ספמדנו על סר סיני
ססקס אהמתן כול' וראו סתרע סקאדס ען ספסר כמסל לאילן סתקן כמו סאמר
זס חכמי סחקיסיס ולכן סמסיל סככיא לסלס לאילן סתקן כמו סאמר וסיס ככרס סכרס וסיס
וקיה כען סתול על סלבו מיס וסחסר לאילן ססר כמו סאמר וסיס סלרע ככרס וכן
אמר סמסורד וקיה כען סתול וגו' אסר סריו יתן כעתו ופרי ספסלס סול סלמות כפסס וזס
סלמות יכא לו מחכור כפס עס סנג' וכס סארס יתן סריו כעתו וסיס כל סריו קדס סלוליס
ליו וככר בארנו סמדנ' סמוסכל' סיסי' בס הארס ד' כמו סימיני וסחלק' לד' כערות כסרופ
זקניה סיכס וסמדנ' סרביעית ספול סגנת סבורות כפסרות סכס בעכמס סכל ואמר
עליס קדס סלוליס ליו וסמרדגס ס' סויל קאר ספרד סנפס אהנג' תאכל כפס סמככלס

על פהרית כי כסדר כבוד מובא כן ים לנפש פתי הסנות האחד הסאריות הסנת הסלמות
 המוטב כגן ערך כמו פאמר הרמב"ן כסער הגמול וזו הסג' המנוכת בתפלה על ערבית וכתב
 הרב סג' כסער הגמול ומבינו למדים פסבר הארס לאמר המית' מירסוח כגן ערך וגו' עד אל
 זמן הספנה שהוא אל סכפם במקום הזוא מתעצית לרכקות עולם פעליון וספנת התענוב
 הרוחני וכו' והספנה הסנית היא שעולם הבא לרעת הרב סהוא זמן הסתיה כגוף ונפש
 ונמוכה הספנה והדרכות הזוא בתפלה על פהרית פסיה המדרגה הא' מהיום סים ליום ר'
 מדרגות פהרית כהרים בין הערבים ערבית וכן ים לארס כגדרס נערות כחרות זקנה
 סיכה והנערות נמשל לפהרית פסיה הא' מהיום ולפי פכסכת פתחיה תתחדס הסנייה על
 עולם יופוכ לימי עלמויו לכן נמשלס התחיה לסהרית סיסוכ האד' למדרגתו הראפוכ ולפי
 סהאכה לתחיה הזא המפלים נפשו כגרה וכבר אמרנו סהספתלפלות להפיו הסלמות
 יוכס כגוללה על פהרית כי בזה יפדה נפשו מסחת לכן אמ' סכרין לסמוך גוללה על פהרית
 סרמו סכרין הארס להתעורר לספלים נפשו כמדרגתו הראפוכה מהזמן כדי סיוכה להיות
 עש אחרת והכונה בסמיכס תביעת הסכנה וזמן ההדרגס לסלמות האכנוס כדי פסיו
 סמויכ' לעד לעולם כדרכות סתענוב הרוחני לעולם הבא ולפי סהפלים אוהכספולמו וסעוב
 והוא יב' ספלים סהמתי והטוב כעיינו הזוא הסנת הסלמות ועפיות הטוב והיסר ולזה אמר
 נסטיב כעייניך וגו' סמך גוללה וכו' דל סהספול להפלי' נפשו לגולל מהמת כי זה כל הארס
 עפיות הטוב כעייניך אמכס יקסס כתחלת הענין מה סאל' סכתוב זכור את אס' סתסלכתי
 לסניך כלככובי' והלא אס כדק מה יתן לו כהארז אס כדקת מה תתן לו ואס סתפול הארס
 כהלמו נפשו ואין ראוי סחוק טובס לעצמו במס' אס למדת תורה סרכס וכו' כי לזה ככרא
 הארס אס כן מהמחוייב לו סיספול כספנתו וכבר באר סהילוסוף כספר סהפלים מאמר
 א' ספנפס סמחוייב לא יפוכה ולכן לא יפוכה מ' סית' ספפור סמחוייב סהמזון כבימוס
 סכתוב כדיכ ובכלל אמכס יורד סככס ושככור חפני כבימוסיס סכלתי ככותבי' ומי ספטיב
 לעצמו אין ראוי סיקבל הגמול מזולתו ובכלל הארס סייטיב לעצמו אס חכס חכס לעצמו
 ומאי איכפת ליה לסקדוס כרין הזא אס חוקיה פעל טוב הכס סכרו אתו ומס יתן ומס יסיף
 לו ית' סלמותו ססיה אומר וכו' נא וגו' אכל הכוכה פיה זו כי למס ססוא יתברך הזא ספלים
 והטוב המוחלט ראוי פיאכס פעל טוב כל לכן סאין דרכו למנוע טוב מבעליו ולפי סחוקיה
 פעל סטיב כזריות ראוי ספסיה סהספנה עליו לסיועו לפעול הטוב לא סיכרת כחזי ומי
 כי אין זה מחק סברק האלפי וזו אמרו אכא יו' זכור נא את אסר סתהלכתי לפי סהתחלות
 ספגולות האנוסיות הס סכלל והכח המתעורר כמז פאמר סהילוסוף כמ' כספר סכפס
 גחיס ספכל סעוני כוזן סהמכ כעייני סכמכאות כלס אמ' כאלמ' ולפי סככס פמתעורר
 לפעמים יכיעהו סדמיון סהתאזו וסעס יתגוע מצד ספכל כמז פאמר סהילוסוף כמ' כספר
 סכפס וסהתעוררות סיסיה מצד ספכל יסיה כחירה ורצון לכן אמר וכלכ סלס' רמז לכח
 סמתעורר ולפי סריב סהעעו סיתה מצד ספכל לכן אמר סלס' ואמר והטוב כעייניך עפיתי
 אחר אמרו כלככ סלס' וכבר כתב הרב זל סהמנות וסעברות ימצאו בסני חלקים מחלקי
 סכפס והס סחלק המרגיס והכח המתעורר ואמר סהחלק המרגיס כזה איכורק סמס לכח
 סמתעורר ולזה אמר והטוב כעייניך עפיתי ולפי סחוקיס עדיין לא סהפיו סלמות הראוי
 לזסיה דואב על מזנו להסדר סלמות וזס אמרו ויכך חוקיסו כבי גדול ססיה כמסך לזכר
 גדול כמו פאמרנו ואין מדרכנית בר' להסניסו עוכס גדול לספסיק ממנו הטוב תחת סספיעו
 כחקו יתברך וזס אמרו זכור נא רחמי ספעטוכך על הטוב ולא סתמנעס מהטוב אמכס
 כעפיות הטוב הזא פאמר סכתוב והטוב כעייניך עפיתי פליגי בה רבי יוסרס ולו מד אמר

פסחך גאולה לתפלה להורות שכל העניינים הם כאצלים מחכו יתברך וגאולתנו מחתנו לא
 באמצעות מלאך כאמרו רבינו מלאך ע"י ואמר וגאולתי אתכם בזרוע נטויה להורות על
 שיכולת האלהי המביאה בזרוע נטויה וכל יציאה והצלה תרשע לטובת תבוא מבלתי יתברך
 וכלכל כל אצילות ספע טוב ולפי שהעדר יקרא רע והמציאות שהוא ספנו נקרא טוב יו
 יוחס המציאות לוייתברך כאמרו וירא אלדים את כל אשר עשה וספנו טוב וגו' ועם מצינו
 ונראה רע כבר באר הרב ארן יוחסו אליו הסעדרים ואמר רבי יו' וספנו כל חלם לומר שאין
 סתי רמיות והנה סעדרת כלם העדרים והאדם הסווה וספסד ממד המוס יסוגסו רעות
 רבות אם ישדם כפמו מיר סאול הסעדר והרע או הסוניה ירו ונבאל מספסד ממד סהמר
 יסלו על מי סיסמוך והוא ספע היכולת סלחי ספעל סטובות וכסיוע עליונו סענה האדם
 אל עוסקו וזה סאמר סכתוב סקרבס אל נספי גאלה הוא ססקרוב סכא מחתנו יתברך וסוא
 ספע טובו סוא גאולת סכפס כי אם יביאת סגוף מספסב סוד תקרא גאולה כל סכן סראני
 סתקד גאולה באת סכפס מתחת יד סהמר ותהי סמבלת כפעל סלח סיה סגאולה סחמתית
 ססמוכס לתפלה ולרבקות ססיוע סאלסי וסוא עסיית סטוב כעיוני יתברך סגאל עוסותינו
 ממדרים לתכלית גאולת כפסנו ולכן כמעמד סנזכר סזכירו סכני יו אלדיך אסר סובאקתך
 וגו' כלומר והסובאס סיתה לתכלית קבלת סתורס והמניס וסאס כן לא יסיה לך וגו' וכן בארנו
 בספרת ביצית למען תקברו ועסיתם וגו' סורס סכעסיית המצוות יקדם סארס בקדושתו ית'
 אחר כך באר סראני סוא לכך סלתכליתו כגאל וזה אמרו רבי יו אלדיכס אסר סובאקתו וגו'
 כלומר ססובאס ממדרים תכליתם סיתה להיות לך לאלדים ולא אדרס לכס אם לא בקדושת
 סתורס והמצוה ססיוה סיהס והקסר סכיוני וכיוכס וכסכתו ססיו ככאריס לכן אמר סנית חני
 יו אלדיכס לפי סראסיות כל סכמצאות סכל פסוט סיה ראי ליחס סבריהס ולסעריכ ססיהס
 סוף סכמצאות סכל פסוט וסארס סיה סוף כל סכמצאים ולכן בא כיוס כריחיתו סוי סדיעס
 ואמר יוס סספי להודיע סיס עברך בתחנכים ודמות כארסא אדם עליו מלמעלה וכוס
 יתיחס סראס עם ססוף וזה סאמר סכתוב חני יו לדיכס סני פעמי' וכלל לסיות לכס כאמצע
 כדי לסתף סראס עם ססוף כדמות עגולה רעיונית וססתף אכנס יקיה בתורה סמסמס
 סארס מסביל כפעל וזהו ספדות סחמתי ססלוח לפעם סככאר כתיבת סתורס ועליו אמר
 פדות סלח לעמונו' ונבאר סמומר על דרך כנון וככות סמומר סכללית
 להודיע סיס נכבא מחוייב המציאו' פועל כל סכמצאו' וקכס להס סככחיות
 כפי סאספס לקבל ער ססמסווס וסכפסד סוכיו דבר נכחי לעד וזהו ספעל סאכסו
 ססלס בסלמות סאכסו כתורס סרמו עליו כאמרו תסלתו עומדת לעד וכבר דבר הדדק
 כזה סמומר וסככנו כאמר ססכוכס כלס ליחס סבריהס אל סכברא כל סלמות פועל יורס
 על סלמות ספעל והוא סיה יתברך ספעל ססלמות וסכוכ כל סכברים ער ססוכיו יקר
 מוולל כנו סאמרנו וסיה סכוכר סכל מי סיסס זולתו אל סיתוקר כתאר משכנה סוא יתר
 סחמתי ממנו כתאר ססוא וכאר כזה סמומר כי כל מס סולתו אכנס קכס המציאות ממנו
 סכה סוא סכוכר כסס סכככא יתר סכל כככא זולתו וכזה יתכאר סיותו יתברך מחוייב ס
 סמציאות וסוא סדרוס ססתחיל ממנו אורס י' ככל לפי כי סס יו' יורס על כככא מחוייב
 סמציאות ולפי סזה ססס סוא סכקרא סס סמפורס לפי ססוא יורס על עכמו יתבר' סוראס
 סכוכרת סין ססתת' כן זולתו וסיו אכסי סכמ' סחמות סיכיו סודו מעני' וסותס סמעטס
 לא ילמדו סלכריוס רק לא באותס סתבאים סכארנו ז' ואף כזה סרפלו סלמוד לזולתו מעט

220

כ"ד אומות היו מוסרים אותו לכניסם ולתלמידיהם פעם אחת בשוב ואין ספק שזה המור
 הוא הישר שביבוננו ויחד זה ספק מולתו והוא סוד אלהי גדול לכן אמר המפורד אורה יז
 בלומר ים להורות שהוא מחוייב המציאות ככל מה שסיפיק אליו שיעון והוא אמרו בכל לב
 ואמר בעצמו צדק הולתו שדומים לו פעם בת המעייכו אורה יז שהסודאם על מה שבא עליו
 המופת ראויים בהכרח ואולם על שיעוריהם אומות בקבלה לכדאמר הללוים והתחול מסם
 עמת חלם שייכנהמוכיים ואחר כך בהרגל עיון התורה שבנו אלסיים והודרכנו להורות מש
 עת חמתהו המופת ולפי שהמסך האדם אחר שיצטר מוכע האדם מהפנת מה שבא עליו
 המופת ובפרט בדורשים האלסיים ולרעתם בריך שיטור האדם כמו שאמר א תקנא לא אפס
 דת לך האות פטומת האדם מוכעת שלמתו ולהיות רבו ימסכו אחר שיצטר לזא אי אפס
 דרעת מציאותו יתבדך כפלות וכמו פיעד עליו המופת כמו שיעור על זה ספי יז וכמא
 דאמר על אלו הללוים שאין ספט שלם עמיהם עד שיחמזכר עמלק שהוא שיצטר שנלחם עם
 הדורש הנשערוי וגם עד שיכס הוא ולכן חלחמה לוי עם עמלק בדרך הידיעה אלסית עם
 שיצטר הפכיים כתכלית הסחרון ולכן אמר יסרים דרכיו וברקים ילכו בס ואמר על
 השלמים כיצא בו אורק יז שהם שלם עמיהם בהפנת הידיעה האסית ולפי שדבר מספי
 הכעות בת שהמוכיים וכת האלסיים אמר שהוראתו יתבדך פסנא מחוייב המציאות כבר
 תהיה מסופנת ותכלול הידיעה המופתית עם הידיעה דרך קבלה לכד ואז בסוד יסרים סס
 האסיים המפיצים המופת מהדכדים שבא עליהם המופת ועל שהמוכיים נערה ולפי שאחכנ
 בחל להסיר מציאותו ית מצד פעולותיו לסינות כל פעולה מורה על פועל בהכרח לזא ברלי
 תעס יז כל ברזלים המה המפיצים סיורו על סינות ית מחוייב המציאות וכטורך להאמין
 סא המפיצים לא ימסרו רק ממי שהוא מחוייב המציאות לא מאפשר המציאות במהם במדע
 שא לא לסיבך אין אמתתו כאמתת אחר מהס סוף שהכביא אחר וכו עד שיה המסבב אותו
 בליד ובלי גוף הבה בחר הרב שמצד סדור סגלגל תמיר ידענו סים מסבב בכת והוא עלש
 בלתי פעולה בהכרח לסיות הסתכלות עלה ועלול לזין תכלית כמעט והוא חס כן מחוייב
 המציאות ואמנם המבט עלות ועלולים לזין תכלית סוף כי לא ימלט מיותם כלם עלולים
 אדם לזא ואם היו כלם עלולים סנה לאפשר המציאות ולפי שהיו צריכים למכרוע יבריה
 מציאותם על שהדורס סנה עלה בלתי פעולה בהכרח ואם לא היו כלם עלולי סנה אחר
 מהם עלה בלתי פעולה בהכרח שהיא תכלית הספת לסלות וכבר הוכח שלא סיה לו תכלית
 אה כול ומקר והמקר סנה כתחייב בהכרחו עלות ועלולים אין תכלית למספרם אכ התבאר
 מצד גורל פעולותיו רכע שהוא מחוייב המציאות ואז ברלי מעס יז ולפי שאין בכמה אולת
 ספי וגה הכמת ואין עליו ראייה לא מזה הכמת בכללו ומטרטו יתחייב אכ בהכרח סיבכס
 וזה הכמת על מה שהוא עלי וילקחו הסקדמות מהם פיראם מטבעו ולכן דאוי סנדע וידע
 וטבעו הכראה והוא אפשר שכביא ראייה מחנו אל וולתו כמשה פרק עא לכא סם דרוקים
 ואמר לכל חשביהם בא להודיעו מכסו שהדברים יזאנו שאין כחיה במה פעליו מציאו
 וזה להמסך אחר סדמיון ויקראוהו סכל ואין האמת כמו פסנא אבל האמת סהדעל שאמתתו
 כמפכות אחר המציאות שהדמיון המפורד בא לכל חשביהם ולא יתספק זה דל שאין המציאו
 אחר סדעית ולזא בפרק עא ובלל האמר לך בתפת ממחיים וכו וסיו סז דרוקים לכל חשביהם
 סתעסיו יתברר דאוי סיסיו דרוקים אבל האמת כפי חשן מורקתם במציאות לא כפי חשכנו
 דרעתנו הידיעתנו ומסך אחריהם ולא יתספק כמם המדכרוי ולפי שהמציאות בכללו לחלקי
 אחר לעולם שכלי סוד ולעולם הגלגלי והדרר ולעולם הפכל וקרתי ויחס לו דקס לפי
 שההנת העהו סיה בכחות סקופעות הסבלגליים וכתיונת מה סיתגוהו כתינת בדיקס לעני

הכתיבה החשובה החוכמת פשוט יבסס לבדיקות טכני ומצלתו לא למוס תובלת וזה יקר בדיק
 במהם ואמרו עומדת לעד לסורות מלא קברה יד יד ואין כילות בחקיות כי הארץ לעולם
 עומדת מכה ברקת המסתעו ואמר זה לסורות מסמי ית המביא סגולמות עם סותר טוב
 שאם סר מן הקיום וסתמדת המביאות פאשי זה החמר הסמל המביא לו הקיום למה הסומן לו
 המוסעו ית וזה יורש על במה מחייב המביאות לדמות מצולותו לו יתכרך כפי הסמסר
 בחקס בקבלת מפעו ולפי סמסע שבא מאתו יתברך הוא על פני דרכים האחד כפי סכנת
 המקבל סכ סמסעם על הסכסס וזה יקרא כס ועלא סא יורה על במה מחייב המביאות
 בהם וסכ יורה על סיבולת סמולטוסה אמכס יוכר כל מה ססתמיר זה סממא ככללו קיים
 אמר סכס יוכר לבו מכר זכר סמל לאות סעסעס לבו סלא ספסח סזכרת אותם סכס לאות מפי
 צרעו כמו סמולטמיערים כל מוצרובו ליביאת מצדדים לפי ססיו בו סססס סברוליס מה סלא
 ועלם סנה כזכר סמל לאות יוכן לבו סני עקרים ברוליס ססס עקרת מוצתכו סאחד חיוס
 סמביאות לני יתברך סכ סיבולת סמולטלכן אמר חנו ורחם יד סססכוכה וסרחמיס יבא
 סוכלתו ית ססכלתי יוכל לא ימך מחכו סכיס וסחמיס ובאמרנו יורה על חיוב סמביאות
 במס ולפי ססמחייב סאמתי ססגיח כוס סמביאות סני מיביס ססספסח סס סססס סרטיס
 וס סייית ליראוי יד לתת לסס טרפס ולסס סוקס כמס יעקב וכתן לי לסס לאכול וגו אמר סס
 טרף כתן ליראיו וסס סססס כללית וסיא ססמסס מאתו יתברך למיני סמביאות לסמרס
 ולקייסם כחק סססכ סמולט סמולטע מאתו יתברך וסא יזכר לעולם בריתו סברית כרותס
 לסס מססע ימי כרסאית לסוייתם כסמריס כל סחד לפי מדרגת חלקן כמביאות וזה יורה על
 ספלגת סכיסה וסרחמיס סיס לני על כל מוסיו ואמר כל זה לסודיע לבני סארס רחמיס כזס
 סמביאות ולסמט מל חנו וגו יאחר סהודיע סספסס ססרטיס וסכללית רכס לסמרס
 רכקית סעס סככר בו ית מאאר סעמל וסל סכחירת זה סעס ודכקוטו בויר ככ ענייבו
 סס סיסונו מססודות סאל סיות יתיר מאומה סחרת וס כח מעסיו סגיד לעמו כמס סלסן
 כמעמד סר סיו ססיו כלס כביאס כמרס סללסית ססיו סככרת סלא סיתת כמוס אמר
 ותר לבני יסרל וסמך אותן סמעמד סככר סוגרו לסס סכיסויס סאלקייס ויודע לסס
 כח מעסו וסעולותו וגם סרסס יכלתי לעס סזו כפת לסס כחלת גיסי ססיו מוחוקיס כס
 ימי קרס וסיו לסס כח ברוליס סס מעכס ססיו סכסל גבורו מאאר סלכס וסס מצד סעריס
 ססיו כבורות מאר כמס סכס כי עז העס וגו ומרעס אמר לכח לרסס גיסי ברוליס עז סלס
 סמאר ברוליס סכסו סעדר סיכלת לסלסס כסס מצד חווק סעריס וסעס וסל סכס כלומר כל
 מעסיו איך וססם לסססרל לסככוס סארץ לפי סעו העס וסמטס סיל לפי סככחו ססססס
 סללסית סל מוציסם סמכריס ויסו קוכר יוכלת ליכול סאמתי כמס כלכ כן עמרוס וז כלכד
 עסע לבו וסלא קרע לבו סת סיס ורע ססתרה לא כתגה רק לעס סככר וסל סת קייס
 כרואו רק כסל לכן סס איך תגריס איך סרץ יסרל וסס איך סרץ יסרל איך תורה כמס סלכס
 נסריס כגריס איך תורה וס כח מעסיו סגיד לעמו כפת לסס תורתו וסו סכה סעד לסס
 וסרס סיתן לסס כחלת גיסי סחר סרנכ סמכס תגיוכס וככר בארנו זה למעלה כמאמר
 רססו ולפי סססי סעיל כאמצעיים וסאמצעיים סס סכליס סגגליס וססכס סל סססס וכל
 סחד מאלו סעיל סלס כפי מעלתו אמר מעסי ידו וגו הורס על סאמצעיים כמארודיו כמר
 סעעולות סאל כעמט כאמצעות ידיו ויסס סאמת לסכלל להיותם סיומי סמביאות סאמר
 סכמכאות להיותם סיות קרוביס לעלס סרסמכס ססית סמת כמארנו ויד סלריס סמת ויסס
 סססססס לברמיס ספמימי ולפי סיסס ססכר סמסוד מהס סל כמקר קרואו סמפיר
 וססס לסרור כי כל מה סיוסע מהס סססכ ועד רע סול סעסע סול וסמוכר לפי סמסעס

281

פלגיו לא נפצרו חזקו אופן תבועתו אבל הוא מבואר מהסדורים פסדר הספ ית' מהנדרים
 ומאז כם תפסקו והטבס מה פלא יסוער ואף על פי שכבר ימסך קצת מאלו הסדורים רע
 במקרה ארץ כזה קצור ולאית' לפס ית' באשר לא סדרס באופן פלא יבוע מהס רע וזה מהסס
 יתכרך סס כלו בארס בוניכל מאלו הרעות והוא הפכל פניכל כמהרס אס על צר טוס
 פבחרים אס על כד הספנחט האלהית ומי פלא יסתדל כסלמות פכלו פסלומת רק כוס הספנחט
 אין לגלות ארעל ככא פלוי צרה וקוקא פי מירנה היתס זאת לו וכבר פלא זה הילכב וזל פסרס
 סני ומאמר ריכועי וככלל פסס מי סרעה פלא יסורו לו הרעות המעטיית סנופלות במקרה
 מהלית הסדורים ספמימיס ירעה פלא יתים כאן מהטובל הכמכאל כאן מהסס כאמצעות
 והמא מבואר סאין ראוי לסס יתברך סימכס מהספעת הטובות האלו סנסלמות כאמצעות
 סדרמים מפסי רע מעטי יבוע מהס במקרה וזה סמרך הסס יתכד להטיכ לכמכא כפי מה
 ופאשר לו לקבל מהטוב עד כאן דכריו וכאלכאמיס כל פקודיו רמז לטכע החמר הספל
 ופיהו כאן וקייס לעשות מעשהו לא יסנה תפקידו לפי הדרך הטבעי ואלמכס אמר כל זה
 לחורז כי כנתנת נחלת עיט שפכיונ האמצעי כלס אס הפכלו סהס אמת ותכלית הפכחלו
 כלס הוה ידועת האמת והחכמ' סמוחלטת סיה התורה הנקראת אמת כאמרו ותורתך אמת
 ולא תיכל להתקיי רק בארץ כמס ואס סגרו מ' ספמימיס מרד מהספ הארץ סיפכל ארץ
 וארץ מפטל כפי המוסכלו העליוני והספעתס עליה וזהו האמור כפנותי באשר איכס יודעי
 תפסט אזי סארץ וכאר ואמר ססמפסט הוה סיה ארץ יראו אתי כי ביתחלת סכתס סס
 לא יראו אתי יל כמס לפי סירא האמתית אמכס ירעה מי ספוא מככסי סמר' לטיות סיראס
 תכליתס כמס אס יו ארץ עזא כי אס ליראס ומי סאין לו חלק כתרעה ארץ יתכן לו לססינמס
 סר' תכלית התורה ולזה הכותו פאיכס כעלי תורה לא ידעו אופן אן סיראס עד ססרס
 להס קבה איכותס ועכס לא כאלמוכס ולפי סז סיראס לא תפלט רק כעיון כתרס כמס
 מהס עליו הפלוס ליראס אתי יו ללכת ככל דרכיו וע' סורה ססיראס סז אמכס תפלט כנ'
 ענייכס סח' כעיון והסכלס והוה סמכוכס כהליכס כדרכיו יתברך וכמו סאמר ורבונתו וז'
 מז הוה חנון וע' ואמר מרעה סודיעט את דרכיך וארעך ירעה סודיעת סדרים יכוא
 ליריעתו יתברך סכ סתסיה יראס מרד הפלמות וסאכהה לא סתסיה תלוס כדכר
 זלתי זה סאמר ולאכהה אנתו סכ הוה פפעול' הפלמו ועסיית החכות וזה סאמר ולעבוד
 אתי יו ארריך ססעבורה האלהית תפלט כזה סאופן ומי סהוה חוץ מהתורה אין לו מכא כלל
 כה ולהיות יסראל כחיר יו כנפ' לו התורה ראוי גס כן מרד המספט סתנת' לוסארץ סכו
 יתייכ לקייס התורה כראוי וסנה כדכרים הטבעיים מיכינו לכל אחר מהיסודות מקוס
 מיוחד לפי פלמותו והכנתו טבעית כמו סאמר הפילוסוף כספר סהמיס והעולם כמאמר
 פני סדכר ראוי סיהים כמקוס הנככד הוה מקוס האמצעי וכתב עוד והעלה כססדכר
 סככד ראוי סיהים באמצע סהמקוס האמצעי הוה סמוטר לרכרים והכר סככד ראוי
 סיהים סמר ואס זה כענייכס הטבעיים כל סכן באיסיס סכככדיס אמת המספט פללסי
 סנותן לכל דבר סלמות סקו במביאל וזה אמרו כאמיס סל פקודיו והכס כארונכסי סמרות
 סארץ יסראל הוה באמצע הייסוב ולכן ראוי סיתייכב כס העס סכככד כדו סיהים כסמר
 מכל כד יכעכור סהורה כאמרו כאמיס כל פקודיו סהס קיימי המביאות סריונר באיסיס
 קרה להס סהסר וזה באיסיס העולם הספל וסיה סמביאות יותר מוכח מהסערד וכבר
 באר הפילוסוף על כמה פניס יואמר סס המביאות ופמיכנו סכרו וכלתי סכרו והסכרו
 סנוכ מהכלתי סכרו באיס והוה סכרו כמין וסיה אי אפטר מביאות סמכא סיותר
 סנוכ במחלט סאלו סדכרים סכאן סקרוכיס אינו להיותס כתכלית הדחוק מהסתחלס

יום לרוב אים כפית עומי רצוני יתברך אחר הסכמינו וברך את לחמך ופני ולזה נגז חוקיה
 אשר רפיאת להרות שאין ישראל מונע לשי דרך הכרעים הטבעיים רק כל הנסגותיו עם
 הרגש החמתי יתברך יום חוקימו וברך נא את אשר סתלכתו וגו והטוב בעיניך עשיתי
 כלומר אני עשיתי הטוב והתקן הספור למרסם לעם אלהים הוא המצוה כש רפואתם
 צריך לא כחמתי רפויים ואם עתה תעלני בחיי ימי לא יאמרו סענותי כש רפואתי כי
 הם יודעו את אשר סתלכתו לבי וכו' אבל יאמרו ספויאום חכמתם הרפואת והרפואה
 לבלתי רחמי סהגתם שיתם סכתי מיתתי ותחוק רוע סכרתם בסכתי תחת רדמי טוב כי
 יאמרו לולי את עבתי לתרופת הרפואים אולי לא היה מת ולזה שיש בוכס חוקיהו מרחבת
 לבו למה שימסק מחעררו סכום ומום ברעות ספך מה טכיון וכאמר לנו עם הכביא סמעת
 את תפלתך סתפלת אלי ולא פנית לרפואים ראייתו את רמעתך סכטערת מהתחזקות
 רעעת הסכנה יוכע לרכיס כטבת מופך לכך סכני יוסף וגו' וזו טאמר חוקיהו וחי חי סוף
 יודך וע' למה סתפרטס מחליו היות זה מפת סהטעח מה סלא כעלס ולפי סהסגל רכקת
 פאדס כפי סכלתי כמטז והיות זה סהסכלה מכיאה כעסם אל ספופה סנכזית אחר יל
 להוסיפי וכעבור סלא סתפלת סהסכלס בהתמדת השינוי ומחכאה סיות סהספם סמח סאיכה
 פארס מתך עבנות אלו וכעבותי כנגן כל ימי חיינו על בית יל הנרה סמת סהספם סהסכלס
 פאמרו וכעבותי כנגן ומזל סתמרה וסרגל סתמדי סאמרו כל ימי חיינו וסורה סכלית
 סהסכלה סו כחסיבות כי סוף סעיון כרכיס סאלסויס וזו על בית יל אורמוז על בית יל
 לסלמות סמקום סכו וכן הארס להיות כעלס כהסכלס וסוף בית יל כאלמ כהסל מטה סכוון
 כנגד כה סל מעלס כמטז יעקם וזה סער סמסיס וכעלס כאור סמאמר כזה י

הפרק השני

סדיוכין סל ספת סכזיעה לו ולא ראתה קרוי עליס וחד אחר סלא
 ראתה וזכו עובר על סולחני פמר סתבאר סספרטות לארס מהתאנות סנמיות סוף
 סקדוסס וכפרס חוס סמאום כמו ססעזיעה תורס על אחר סספזיעיס על סעריות קדוסס
 תשו וגו' וקרא סרדיפס אחריס סטואה כמטז א סמאון ככל אלס כי ככל אס כמאון סגויס
 וכן מבינו סמאלות אסורות אל ולא סמאון כס ונטמטס כס וסורס סספריס מהס תקרא
 קדוסה כמטז והתקדססס וסוייתס קדוסיס כי קדוס אנו ולא סמאון כהס את כספוטוכס ככל
 ססרן וזה סתאר רל לקרא קדוס סכאכוסו למי סמקדס עבדו להיות כסמר מלו סממאות
 ולו יתברך ולמלאכיו אחר סן כקדוסי לא יאמרו וגו' וקרא זה אל זה וסוף קדוס וגו' לסורות
 סקדוסס סנפלאס סיסלו על כל וסוף ככרל כמטז ואל מי תרמוזו וגו' סלפי ססוף ית'
 סנמבא סחמתי ומכיותו ומרעו ככרל ממכיותנו ומרענו כהס סתפול גמור ער סאין דמיון
 פויכיס ככל אכ סוף יתברך סקדוס ער ססס קדוס יאמר כו ועל זלתי כסתוף ססס לכד לא
 פסוס סרמות וככר כאר לנו סרב סג' ס' לא סקדוסה תאמר כסתוף על ג' ענייכיס וסחד
 מהס סוף סלמות כדעית ולס ית' סורע ססלס למי ססוף ירע סכמכאון על סכד סיותר
 מוסכח ססכ סאר סיורעיס וזה סתאר סמיוחד לו לוס יקרא קדוס כחמותות ולסיות יתברך
 נקי מהסריות וסר סתאר סטומאס ססוף ספך סקדוסה תבא חלכלוכי סחמר וסוף סמיון
 סכני והסקדוסס לכך יקרא יתברך קדוס כלומני נקי וככרל מכל חמריות וטכנא מה סחוייכסו
 סחמר ולזה לסיות ישראל כחבר י' רכס לקדוסו כתנות התורס סתפול לסס כמטז כספר
 והתקדססס וסוייתס קדוססס וקדוסת מצות וסוסיס ית' כקבלת סתורס לבלתי יתכלכלו
 כטנוסי סמר וסוף לך אל העס וקדוסס סיסו ומחר וסוף מכאר קדוססס א טבסן א לטוס
 סכס כאר סקדוסס סוף סרדקת סמאגל ולזה ססכיס סמאמר סתלמוזיו כאמרו סכס כף

249

ידעתי כי אינם ארזים קדום סובינין הנעשה לנו וגור זה יורה על שלמות דמיונו ופלא היה להם
אחרי התלוות פראסיתם קום סמסום סחרסיה סיא לנו חמס דעת שחמ' פלא רחתה זכוב
וכן יורה סקדום סחמתית סיא כדענו וכספכלה סנונתת סספאר' לכסם וכל עוד סתת עלה
ספכלתו תתעלה קדוסתי עד פלא וספוזוס ספסד מכה ספכלתו ולהיות סמסכיל סחמתו
הוא יתבדק תהיה סדרתו למעלה בספוכות הכל פחד סקדוסים כלא סחמ' קדום י' זכבות
ואחריו בספכלה ספכלים ואחרים כפסות סכביחים ולזה סקרא סכביח קדום ויחם אלדים
לפי פלאו ספכלתו ומדרבתו בספס סכבאס וסחמ' פלא יחכה לו בסכמה סוס און וסרון
זכב ספסום לא יקרב כהאלס נסלחמס להיות ספלאן אסר למכי וז' מכוון ככברו ולזה סעיר
סכתי על זה פלא כראס זכום בספכלתו לפי ספוזוכובים חמס יתלדו מעפסום סחור וספסדו
זאין ראוי סיקרכו במי ספוא מובל מהמד ספסד מחזוק ספכלתו וכסר סכביחית להמו כיתן
למי ספסדו ססכרתי סכלתי מותר ומימי סכביחית לה כולל ספאוכלים לזכות בסן עלים ס
כאמר כי כל סולחנות מלאו קיא זכובי מות יכאים לא כאלה סלק ספלאים ספאוכלים כדי
לקיים גופס לעכור י' לזמות לחיי עד ולהדר ספכל עורה גבורת סעינו ורסח סחמ' לוקת רב
נספאל על מה ארני סלוק ספכרמס סוטכשו אומי ירה אכ' סלמות ספכנה בו זככה לפי
סכרס סחומר פלא ראס קרי סוכר ספוקדוסה סחמתית סיא סטהר סדמינ' סחמספכות
סנונות מכיאל לירי טומאס ולפי סמסום ספסום סח' אבי אכות סטומאס אפי' לוקרי סקורס
לוקרס סמחזו סח' סחמס יבא משרסנר סדמינ' נסיתו כספתה אחר סחום און סחומר סחזן
סככל י' למלא סטנו וכל זה טומאס בסלס ולזה סח' כוי סיס כ' קיס לא יהיה ססור סקרה
לילס ולפי סחמתתי סכביח' ספאוכר חלנו סלמות סכה סמדרמה כעקר היכיריס בתכלית מה
פאסר כמסח חלק סני סקבל' הירס זס בתכלית סלמות כח סמדרמה עד פלא כראס כן
קרי מעלס לסורות ססר סדמינו פלא סרהר אחר סחומס סמדרמה כ' ס' כ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
סיס עד סכ אחר ספכלים יכדק עליו איס אלדים כי קדום הוא טפוא איס לחמין סככלר'
סנקראוס אלדים ומתקרים ספכרעס בספכלתו נספס עינו כדכרים סחל' סיס ואלס
סכ' הירס ספוקדוסה לחס הוא סטהרס סטנופי סדכרים סחמ' ו' כגון כמאל וספתה זכמו
פאל' ר' קרס עכמך כמות' לך לפי סהיס סגוף סחכובי כלי לכספס ספכלת להס נסלמות
סכה כל עוד היות סכלי ככון יהיס תכלית ספסנה בסלמות יותר ולזה ספסרה סתורה סחית
סמאלות סראניות לחדס וסכלתי סראניות וסמרה ללא ספסדו אית כספאית כס וככר ודעת
סרוב תלוות ססמון ססרבות כמאל ומספתה ומסגל וסו מכלל לסלמות סהרס סחחרון ח' ס'
כי יוקן לסלמותו סרספון כמסח חלק סליסי סרק לב' סמסך אחר סח' ס' לבד במ' סיספסו
ספכלים יכטלו ספסוקו סעינויות וספסד סגוף זאין ספס' סיס למאלכות רוסס גדול כפועלת
סגוף און כפיוקן ולכן יכחר לבו סכוכר סמאל ככאות וכל עוד סיתעלה סחיס בסלמו' כר'
סיסיה מנוכר סמאלו ככאוס' מסעל' ל' יותר ולזה נמבא ככביחיס זכאטי סמעלה סהיתה להס
במוכס ססכרתי לקיוס גופס וכי ס'
ומוככ' לקבל ספס' סלפי לא כסוכאי יין ולזה כותה סתורה סעונס סמופל לב' כן סורר
ומורה לפי סומסך ממנו ספסד גדול מה פלא יעלס אס כדעות אס כמדות חמס ספסד
ממנו כמדות סיסוכ סמדיני הוא סיסיס ווללותו סכה ללסס סכריות ולסרבות ככאוף כמ'
סחמ' ר' כדעות מכואר סאיס כמחזו סלתי כאות לספכיל כי גוסנכסרד וכס' טמאס סכאס
תוכחת מוסר כ' לסכין אמרי כיסה זא' ויסר' חותנו זא' יסמ' סליהס ספסדו סכה בתוכחת
סוריו לסיות מעוות כפני מיני ספלאיות כפלאות סגוף כמדות וכסלמות כפס' כדע' ולכן
קקרא כן סורר ומורה סורר מן סדרך סמתקין ל' סוכ' סמדיני וסורס לקול מוריו לא ספס

אזנו במצא שרצויה מאכל יהיה טבה לטומאת הנפש והלוקח הפעור ההכרחי הוא הקדוש
 ולזה אמר בלישע סלה כראש מעולם זכוב כמולחנו לפי שהיה סלחנו מנוער באומר הלא
 פיתכלית מחכלו היה לקיים גופו לעבוד יי' וכפסולתיו עד והנחתי לא יקבל הפסד ולאכילה
 כזו כי כונה תורה ואכלת וטבעת וברפת שהפונה במוכז הפתוב שיאכל האדם למוכז נפשו
 תכלי סנג' סנג' כלל כמו שישפו הפרושי ותהיה תכלית האכילה לברך את יי' סברכו יי' הוא
 תעמיר הנפש והגוף יחד וכרבה כזו אמנם תמסך מהיראה שהיא תכלית התורה ולזה נקראו
 פיראוי ברובי כלם ברובי אתם ליי' אחר סקדס ואמר יברך יראו יי' "

הפרק השלישי

אוי יצחק כר חיוב כל המכניס תלמוד חנם בתוך ביתו ומאכילו ומטקו ומתכחו ומכסיו מעלה עליו הכתוב

פלא מקרוב תמיד בכל יום דכתי' הוא עובר עליו תמיד כבר ידעת שהכונה הראשונה
 בתורה היא הסגנון יתברך ונטול עין ולפי שהוא יתב' הסתדר למועילנו הים רבנו סגמין
 זו התורה וכעסה כל הכתוב בס' ולפי שהפעולות יורו על הדעות והיו סדעות כמעט לא
 יפארו וכפרט בהמון אם לא היו להם מעשים פיסאירוס ויפרסמוס כמס' לכן הערימה
 התורה לסדר לנו המדות המעשיות שלא הם יורונו כן על שלמות הדעות ולפי שתכלית
 הדעות כלם היא העבודה יתברך והסתקרב אליו יתברך כפי היכולת כזה סככה לו בית
 המקדס וסגקריב לו תמיד יום ויום כדי שיביע כנפשותיו סדר העבוד' האית' והתקרבות
 אליו יתברך ולא נטעה האחר עין המס' חלק פלוסי סדק לב' וזה לטובו וכו' לכות היכל ל'
 ועשו לי מקדס והיהוה המזבח לחמו כמו שאל' המזבח הדמם תעשה ליע' עד אמרו והביע
 כן והמחילה האית' סנמחם וכר עין והתקיימה הסכה הגדולה הזו באמונתנו והיא המדות
 הטם והאדות וכו' ואם הרמבן חלק על רבינו בענין הקרבנו' כפי' לתורה כפרסת ויקרא
 ואח' ול' ואח' הרב כמורה הכוכבי וכו' עד אמרו ועד' האמת ים בקרבנות סוד נעלם תכנס
 כן מהל' בסטרי וכסוף מחלו עד אמרו והנה הענין מעוררם מפאר ויי' הטוב יפטר בעדי
 ונעם סיות דרך הרמבן כעלה מעיט המעייטס אם לא למי סיכין אמתת סודותיו ודעת
 שפתיו ואמר פעדים ים בקרבנו סוד נעלם וכו' הנה עבם המחלוקת וספרו הוא סלפי דעת
 סרב הקרבנות אינם על הכונה ה' כי כן כתב בס' הנז' ואסוב חל כונתי עד וסכרוות
 פהביע לוי וכו' והרמבן דעתו הפך זה שהקרבנו' מכווני לעצמם וכאו על הכונה הראשונה
 פי כן כתב וז' לחליה סלח והא כהם סוס תעלת ורובן רק סוללות עין מדעת הסוטים עכ'
 יראה מדכרו סמאנס וכיון בקרבנות דבר עצמיו להם סכעבורו באו על הכונה הראשונה
 לא סיהיו כלי לזולתם ועד' הדעת יסד סודו בקרבנות ואמר שהזכר כעבינים ספס המיוחד
 לא חל ולא חלדים לסורות סלא כעסה הקרבן לפוס כח מהפחות רק ליי' לכו' ולא ססואו ית'
 יבטרך להרוח רוחי סווח דהא כתוב אם ארעכ לא חל'ך אלא סיס לו כחת רוח במבחר
 סוין האנוסי פישמו רבנו זהו הכראה מדכרי הרמבן ולפי סיראס מדכרי לוי בר חיוב
 שמתמר הזה היות דעתו דעת הרב וזה ססואו אח' סכל סמכניס תת מעלה עליו הכתוב כאו
 הקריב תמידין אם כן יראה שהקרבנות תמידין לא באה על הכונה הראשונה ספס כן לא סיס
 תקנס לחליפיה ופי' מביא תמורתה כסוס ענין זה לא יתכן לא עדי' סוומר שהקרבנות אינם
 מכוונים כעצמם וכאו על הכונה הסנית והוא דעת הרב ולכך כל זמן שתמוור הו' הכונה
 סכעבורה כזו הקרבנות אינן לנו בירך אליהם או ימלא מקום אותה סגור' סמורת הו'ת'
 סכוכ' באיזו אופן שתמאר ולכן אחר סדעת כעל המא' הו'ת' הוא דעת הרב חלק עם הרמבן
 מבר סחכי סוקר כחאמר ומבאר הכונה ראו לעיין ולכחון כבוד ססכל איזו מהדעות יבסר
 אזו אזו או סניסם באח' סוכי' וחל' ידחכי מזה הענין לזות ספתים לייסם אליהו'ן לפי

וצמי בקיור' הו' הנס' להם וכפרט בין סני המאורות מי ויסי סני העיני וצ' ויסי' מירד' א'
 ס' כבטה מי ערב את לבו לנפ'ת בקדו'ת דבריהם ולא יורד מן יהט' במכתב ה' במבט'
 א'מ'ס התבבלות זה העני' והדומ'ם ה'ליו' הור'נו ס'ו' ל'סוף ב'ספר הפ'מ'ס והע'ל'ס מ'מ'ר סני
 וצ' א'ין ר'אוי מ'ח'ס'ב כ'נו א'ס נ'ק'ור על כ'ונ'ה ב'ח'ל'ה כ'ד'ב'ר'י'ס ל'מ'ד'ת ע'ז'ת ו'ל'ה ס'כ'ל'ו'ת ה'ב'ל'
 ר'אוי ס'כ'ס'נ'כ'ה ע'ל מה ס'כ'א'ל' ב'א'ה ס'ע'כ'י'כ'ו' מ'ס'ני ס'מ'א'מ'ר'י'כ'ו' ב'ה'ס ב'ל'ת'ו' י'נ'כ'ה מ'ס'נ'ג'ה מ'ו'ס'ת'
 וס'י'ס'מ'ח כ'ז'ס הע'ומ'ר ע'ל'י'ה'ס מ'ס'ני ס'כ'ה ס'נ'ג'ה מ'ס'ע'ט'ס ב'ח'ל'ס הע'ני'כ'י'ס ד'כ'ר ג'ד'ול מ'א'ר ל'פ'י
 ק'פ'י'ס ו'י'ק'ר'ס כ'ע'צ'מ'ס ו'כ'ו' ו'כ'ן ח'כ'י א'ומ'ר כ'ע'כ'י'ן ז'ה ו'ה'ד'ו'מ'י'ס א'ח'ר ס'ת'כ'ל'ו'ת ה'ל'ד'ס ב'ה'ק'י'ר'ה
 ס'ו'ל ל'ר'ע'ת ס'א'מ'ת ר'אוי ס'י'ס'נ'כ'ה מ'ס'כ'ס א'ו'ת' כ'ח'ר'י'כ'ו' ו'ה'כ'ה מ'כ'א'ת'י' ל'ה'י' ט'ב'ח ח'ק'ר ב'ה'ק'i'ר'ס
 ה'ו' כ'ס'פ'ר ה'ק'ס'פ'ר ה'ז'כ'ר'ו'ן ו'צ'ל ו'א'ומ'ר ח'כ'י ס'ה ס'ק'ב'ל'ה ה'א'מ'ת'י'ת ס'ל ר'כ'י'כ'ו' כ'ע'כ'י'כ'י' ה'ק'ר'כ'ו'ן
 ו'כ'ן ט'ע'מ'ו'ן ס'ל ה'ר'ב ס'מ'ו'ר'ס כ'ז'ה כ'ר'א'ה ח'ל'ו'ס מ'א'ר ג'ר'ס ל'ר'כ'י' ו'צ'ל ל'ק'נ'ת'ר ע'ל'יו כ'ל מ'ה ס'ק'נ'ת'ר
 ל'ק'ד'ו'ס'ת ה'ת'ו'ר'ה ל'ק'ד'ו'ס ה'ס'ס ו'ר'ע'ת' כ'ד'ב'ר'י' ה'מ'ו'י'ס ו'ל' כ'ט'ע'ס ו'כ'ט'ע'ס מ'י' ר'כ'י'ס א'ח'ר' ס'כ'ת'ב'
 כ'מ'נ'ו'ת כ'י ל'א מ'א'ר' י'א'מ'י'ן ה'ו'ל ס'ה'א'ל ע'ק'ר ט'ע'ס מ'כ'ו'ת. ס'כ'ס א'ל ס'ר'כ'ה ל'ת'ת' ק'נ'ת ט'ע'ס כ'ה'ס
 ע'ד ס'א'ט'י'ל'ו'ן ה'ס'מ'ו'ן י'ד'ע' ל'ס'ס'י'ב כ'ה'ן א'ת' ס'ה'פ'י'ק'ו'ר'ו'ס כ'ד'ב'ר'י'ס כ'פ'ל'י'ס ק'נ'ת ס'כ'כ'ר כ'ת' ה'ו'ל
 ו'צ'ל כ'מ'ה ג'ד'ול ט'ע'מ'י' מ'כ'ו'ת ע'ד ס'א'מ'רו ו'ל' כ'ס'נ'ק' כ'י ל'י'ו'ס'כ'י'ס ל'פ'ס'י' ו'י' ה'י'ה' ס'ח'ד'ה ו'כ'ן ס'ה'ע'נ'ו'
 מ'ס'מ'ו'ן ס'ס'ס'י'ב כ'ס'א'ל'ת' ס'ט'ו'כ'ה ל'ק'נ'ת' ת'ל'מ'י'ד'יו'ן ט'ט'א'ל'ו'ס' ע'ו' ו'ס'כ'י'א' ר'א'י'ה מ'ח'ז'ל ס'ה'ו' ר'כ'ו'ס
 כ'ו'ס'ט'ס כ'ן כ'ט'ע'מ'י' מ'כ'ו'ת. כ'ת'ל'ח'ו'ר'ו'כ' מ'ד'ר'ס'ו'ת ו'ה'א'מ'נ'ה כ'י ט'ע'ס ה'ק'ר'כ'ו'ן ע'מ'ו'ק ע'מ'ו'ק מ'י
 י'מ'כ'א'כ'ו' ו'א'ף ר'כ'י'כ'ו' ו'ל' כ'ק'ב'ל'ת'ו' כ'ת'ק'ס'ה כ'ו'נ'א'י'ן ל'מ'ק'ו'ב'ל'י'ס כ'ו'י' א'ס ט'ס'ה מ'ז' ס'י'ס ו'כ'ו' ע'ד
 א'מ'רו ו'ע'כ'ו'ס ד'כ'ר'י' ר'כ'י'כ'ו' ב'ט'ע'מ'ו'ן ד'ב'ר'י' א'ל'ד'י'ס ח'י'י'ס מ'ס' ע'ל ס'ה'כ'ל'ה ע'י'ו'ן כ'ו'י' ס'ה כ'י ק'כ'א'ת'
 ל'כ'ו' ל'פ'י' ה'ב'ה'י'ל'ת'ו' מ'ל'ע'י'ו'ן כ'ד'ב'ר'י' ה'ר'ב. ע'ד א'מ'רו ו'א'כ'י ה'ו'מ' ב'מ'ח'י'ל'ס מ'ר'כ'י'כ'ו' ס'ס'ט'ו' ו'ל' כ'ת'ב'
 ע'ל ד'כ'ר'י' ה'מ'ו'ר'ה נ'א'ו ד'כ'ר'יו' ו'כ'ו' ע'ד א'מ'רו ו'ל'י' כ'ר'א'ה ס'פ'ה'י'ן ח'ד'כ'ר'יו'ן ס'ד'ע'ת' ה'מ'ו'ר'ה ס'ה'ק'ר'כ'ו'ן
 כ'ל ל'ח'ו'י'א מ'ל'כ'ן ס'ל ר'ס'ע'י'ס ו'ט'ע'פ'י' ע'ו'ל'ס ו'א'כ'י א'י'כ'י ר'ו'א'ה. כ'ק'ו'כ'ר ר'ע'ת'י' ס'י'א'מ'ר'כ'ו'ן ו'כ'ס'ה
 ט'ע'מ'ו'ן כ'ט'ע'ס כ'ל'ל' ה'ק'ר'כ'ו'ן מ'פ'ו'ר'ס כ'ס'פ'רו'ה'ב' מ'ר'ל'כ' א'ח'ר ו'ל' כ'א'ס'ר ט'ל'ח ס'פ'י' מ'ה'ש'ה ל'ת'ת'נ'ו'
 מ'מ'ל'כ'ת כ'ה'י'ס ו'צ'י' ק'ו'ס כ'י'ד'י'ע'ת'ו' י'ת' ו'כ'ו' ע'ד א'מ'רו ו'ת'ה'י'ה ע'ב'ו'ד'ת'ס מ'ה'ס'פ'ה ב'ל'י' מ'ע'ס'ה
 ל'פ'י'ז'ה ה'ל'ס'ו'ן ל'ח' כ'א'ר' כ'ל'כ' ס'י'ס ס'ס'ק א'ח'ר'ז'ה ה'מ'א'מ'ר. ס'ל'א' כ'א' ס'ק'ר'כ'ו'ן ל'ר'ע'ת' ח'ד'כ' א'ל'ל'
 ל'ה'ר'ו'י'א ט'ע'מ'ו'ן מ'ל'כ' כ'ס'פ'רו'ה'ב' ס'ט'ו'ס'י'ס כ'ע'ב'ו'ד'ל' ה'ס'ס ו'ג'ס כ'ע'נ'ו'ת'י'כ'ו' א'ח'ר ה'י'ו'ת'י'כ'ו' מ'מ'ל'כ'ת'
 פ'ה'י'ס ל'א ה'ט'ס'רו'ן א'כ'ו'ת'י'כ'ו' מ'ה'ט'נ'ק' ה'ס'ו'ל ו'ג'ס מ'ר'ע'ה ח'ז' כ'ד'ב'ר'י' י'ד'ע'ת'י' כ'י א'ח'ר'י' מ'ת'י' ס'ה'ק'ת'
 ת'ס'ח'י'ת'ו'ן ע'כ'ל ל'ק'י'ו'ס ד'כ'ר'י' ה'ר'ב: ה'ש' ל'ה'ס'ל'א מ'ח'כ'ר'י' ה'ר'ב א'מ'ר' ס'ל ל'ע'ו'ד'ת' ה'ר'ב
 כ'כ'ב'ר'ו'י'ס ו'ה'ר'ב ל'א כ'ע'ו'ר' כ'ל'ל' א'ח'ל ס'ס'ק'י'ת ה'ד'מ'כ'ן ע'ל'יו כ'ע'מ'ד'ס י'ע'מ'ו'ד'ג'
 מ'ק'ו'ל'ו' ל'א י'ח'ת'ו' ו'מ'ה'מ'ו'ן א'מ'רו'י' ל'א י'ע'נ'ו' ו'ז'ה ס'ע'ד'י'ו'ן ס' ל'י'מ'ר כ'י ל'ה'כ'ו'י'א מ'ל'כ'ן ס'ל ר'ס'ע'ו'ס
 ו'ט'פ'פ'י' ע'ו'ל'ס א'ו' ל'ה'כ'י'א מ'ד'ע'ת' ה'ס'מ'ו'ן ה'ע'ס י'א'מ'ר ס'כ'ת'ו' א'ת' ק'ר'כ'י' ל'ח'מ'י' ל'א'י'ס'י' ר'י'ח כ'י'ח'ו'י'
 ס'ו'ר'ס ס'י'ו'ת ה'ק'ר'כ'ו'ן מ'י'ו'ד' ל'ת' י'ת' כ'ע'כ'ס ו'ל'א ב'מ'ק'ר'ה ו'א'ף כ'י כ'ל'מ' ס'ה'כ'ו'נ'ה הע'ב'מ'ו'ת. כ'ק'ר'כ'ו'ן
 ס'י'א ל'ס'ר ח'י'ק ע'ו'ן כ'מו' ס'כ'ר' מ'ד'ב'ר'י' ס'ר'י'ט'כ'א ה'כ'ה ע'ס ה'י'ו'ת ו'ן ה'כ'ו'נ'ה ג'ד'ו'ל'ה ס'ע'ר'ך מ'א'ר ל'ח'כ'ס'י'
 ס'ת'ו'ר'ה ח'ל'ס'י' ו'ס'ל ס'פ'ק ע'ו'ן ל'מ'ו'י' א'ח'ר מ'ה'ס'פ'ת. ה'ר'ס'ע'י'ס ל'ע'ב'ו'ד ל'מ'ז'ל כ'ך ו'מ'ז'ל כ'ך ס'י'ס ל'ה'ס'
 כ'ח כ'פ'י' מ'ח'ס'כ'ת'ס ה'כ'ה ז'ס י'ו'ס'י'ף ר'ע'ע ע'ל מ'ח'ס'כ'ת'ס ו'י'ח'ז'י'ק כ'ו'ד מ'ר'ע'י'ס ב'ר'א'ו'ת'ס ס'י'ק'i'ר'ו'כ'ו'
 ק'ר'כ'ו'ן ל'י' ו'ז'ס כ'כ'ו'ר ו'מ'ע'ל'ה ל'ה'ס ו'י'ו'ת'ר' ת'ת'ר'ס'א מ'ח'ל'ה ו'י'ו'ס'ר ס'ס'פ'ק א'ס ל'א ס'ו' מ'ק'ר'כ'י'ס
 כ'ל'ל מ'ה'ס ר'ק'י'ו'ן ל'א'כ'ו'ל ל'כ'ע'ס'ה ס'ה'ו'א ס'כ'ך כ'ונ'ת'ס ו'א'ס'ו'ר ל'מ'ס. ו'כ'ל'מ'ס ס'ד'מ'כ'ן ע'ו'ן כ'י ח'ל'י'
 ה'כ'ס'ט'ו'ת י'רו'ס'א ל'א כ'ה'ו'מ'ה (ע'ו'ד י'ק'ס'ה ע'ל'יו'ן כ'ה'י'ב'ל ר'ע'ת'י'ב כ'ה'ס ו'ר'ח'ו' י'ז' א'ת' ר'י'ח
 ס'כ'י'ח'ו'י' ו'ס'פ'י' א'ל ה'כ'ל ו'א'ל מ'כ'ת'ו' ו'ר'ח'ו'ק ה'ו'א ס'י'ס'י'ס ד'ע'ת'ס ס'ל א'ל'ו'ן ל'ס'ל'ו'ל א'מ'ו'נ'ו'ת ר'ע'ו'ת
 ו'ל'א ס'מ'ך ע'ו'ן א'ח'ל א'מ'כ'ס ע'ס'ו'ן כ'ן ל'ק'ר'כ'ס א'ס'א'ר'ו' כ'ד'ו' ס'י'ח'ו'ל ס'ס'פ'ע' ס'ה'ל'ס'י' כ'ל'מ'צ'ע'ו'ן ה'ק'ר'כ'ו'ן
 ו'ע'ב'ו'ן ב'ל'ע'ס ל'א י'ק'ס'ה ל'ר'ב ס'י'א'מ'ר ט'ע'ס'ה כ'ן ל'ה'ד'מ'ו'ת ל'י'ס'ר א'ל' כ'ס' ע'ו'ל'ת'ו' ו'כ'מו' ס'א'מ'רו' ד'ל'
 ו'ח'ס'ב ס'כ'א'ח'ע'ו'ת ס'ק'ר'כ'ו'ן י'ו'ס'פ'ע' מ'ה'ס'פ'ע' ס'א'ל'ה'י' ו'י'ת'ר'כ'ה ל'פ'נ'ו'

לפניו ית' כמותו ותחול קללתו עליהם סוף דבר טענה' ה'וטבא הם לא לעור ועקר החלוקת
סלשו' הרמבם כאן הקרבנות על הטובה הסנית וכמקרה' ולדעת הרמב"ם הקרבנות בעצם
ועל הטובה הראשונה ולכן ראוי לחקור אם טענה' כאחד טענה' או איזה מהם טוב "

הפרק הרביעי

ובאמר שהענין מרחיק שיכאן אזרחות רבות ועצמות כמו
שכא' כתורה כענין הקרבנות וטענה' במקרה על הטובה

הסנית ועוד שאם היו הקרבנות להדיח על' וימשך מזה ששאלונו ומן שסתלק ותפוק עבורם
זרם לגמרי יסיו כטלית הקרבנות כ' לפי שהדעת נותן שסתלק הסבה וסתלק המשובב
הנכבד הכונה ככא' אפי' הכו' הסתלקות על' מן העולם כאמרו כי או' אהפוך אל עמים שמים
וע' לקרוא כלם בשם י' ולעבור בשם' אם כן יתחייב שהקרבנות יכעלו בהיותו ומן וזה הסך
דעתנו ויורה עליו התפלה התמידית שאינו אומרום בכל יום ויום שהעבודה לדביר ביתך
ואיסי ישראל ושתעבדנו ביהקפאל' ז' ימים וכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו את ידיו

ויכלו את ימיהם והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים את עולותיהם וזהו לעתיד לימות
המשיח והיא טענה' לרבות לפי שהסנית דעתה לדעת המוקד' וכ' וקשה מאד אם הקרבן
הכוון כעצמו כמו שאמר הרמב"ם מאמר שמואל הכה' שמוע' מוכח טוב ומה שאמר למע' לי רוב
זכאיכם ומאמר ירמיה' כי לא דברתי את אבותיכם על דברי עולה וזבח וכ' אמרו לא על

זכאיך אויבך שיראה שאין הקרבנות מכוולי בעצמם ועל הטובה הראשונה קודם שדבר
בהתר' ששק' זה כי רב הוא כחוקר' מה היא הסכ' העצמית בהקרבנות הקרבן' ומי שצריך מזה
שאלו' לסיות ידיו זה במהות הדבר קודמת למציגו וכאמר שאפי' הסכל ססיו כדורו' הסם
הסתכלו במציאות הזו ככללן וראו כוכבים ומזלות זכות חמדם גיבה מקומם ואופן יסוב

מעלתם והציגו בו כאשר בכם מקומם המקום זה הסכל העולם כן נבחרו במעלה ממעלת
חיים זה המציאות וראו שטבע הדבר חייב כש' הסכל שאו' הסכלים יסיו ככעני' סעלי' יונים
לפני שבות' אהת' לחזק אורם וזכותם הסך עכירות זה החמר הסכל ועכו' כ' מצד גבסו

סכל עוד שיתעלה הענין כעצמותו יתעלה מקומו כמו שהרס' להם זה הסדור הנמצא בטבע
ליסודות כמו' שאם העליון מכל היסודות לחשיבותו התעלה מקומו להיותו גבוה מכלם ולב'
שבות' חלה לעליו' עכשם ולעליו' מקומם סבירו' כעצמם שראוי להכע' לאו העליו' וכבר
לעלה הראשונה שהיא סבת הכל ואחר ז' בקריס' שקדמה לפתוח זה הפער לז' וכאמר

ש' היותו יתברך שועל' מלש' בתכלית הסלמותו הטוב רבם להפשיע זה המצוי' על כך היותו
טוב כחך העולם הסלם עוד טענה' שטע' הכריחה האלהית לחדס' פסוח' החשוב מכל כיוצא
מטה ולכן בא' ביומו הוא יודיעה יום הספי' להורות שהשיבות בו כאלו' אמר הכמנח' הספי' בו

יום יורה על המציאות והלילה על העדר ומכל' וזה סיוק' בומן' היום האדם יתר' חשוב
ולכן ראוי שיכבד' הזמן בו יעשה רופס' בהכרחו' וידוע שהשיבות האדם הוא אחד הנפש'
המשכלת' כתובה בו כמו' שאמ' ויפס' באש' וכפחות' רוח חיים בטבע' יסתתבו בו מצד החמר

סוף הכעלי' חיים פס' סיות נודרך' חמרו מחמר' סוף הכעלי' חיים כזכות הברמים מהחמר
הזו' הסכל' עד שהם ככדל' כמין' והיתה הכונה' שהיתה בכריחת' האדם להמציא' סכל' מלש'
כנוף' וכעס' בעולם הזה כמו' שהמציא' סכל' מלש' כעולם' העליון' כלי' גוף' וכמ' וסכל' מלש' כעולם'
החמכע' כנוף' וכעס' והוא הגרס' כדי לדמו' ולחם' סב' ריחה' ולקשר' הראש' עם' הסוף' וסעליון'
עם' הסכל' ורפס' סיסיה' הסכל' בתכלית' הסלמות' כמחלם' וכמו' ש' מן' מתנושע' תנושע'
להסיב' סלמות' ומכר' סלמות' כן רצה' שתהיה' תנושע' האדם' כל' סלמות' לא' שתהיה'
התנושע' סיסיה' להפסד' ולכן' הוותר' מכל' ע' הן' אכל' תאכל' וגו' שספ' סלמות' כמחמר' סלמות' סלמות'

ודרך להפסד ולמי שאחר מזה שיותו בעל חיו הזכרך למתן להחליף תמונת מה שכתב מחבר
 לכן הופס במחבר המקומות שבו חלישיו כח כחיתו ויוזנו מזה דפנים ורעננים יסיו ואכל
 ודי לעולם והפלימו בחכמה בתוכה וכדעת עדי תכלית מה שיוכל הסכל האנושי להסיג כי
 שפועל והזמן והמקום גרמו לו והיה תרכוז האלי שיעמד האדם כבן ערוך כסכל ככדל מסכיל
 כהספלה האלחית כמו שסיבילו הסכלים הכבדלים לכח ולמי שפחא טעה להפסד ונגר עליו
 המות הטבעית וירד מבידלתו ונגרם מכן ערוך כי למי מעלת סמאבא ראוי שיגבל לו שיקום
 ויזן הטעם אכלי שפערימה החכמה האלהית לגרסו מכן ערוך שיפלידו ולקח גם מעד ונל
 כי אחר שהסתמם כמפורסמו ונטה להפסד מדום איך ראוי שיקנה הנכחיות לטעם ולא אמת
 זה כבולי בחקנאת הטוב והפלאו חליילה לא רק במעשים מזה כבד מזה וסנה קודם סי טא
 שיה סכלודרכ כהסכלה האלית וכל תביעתו היתה לכיון לא איתו תכלית כח' מצד שחרום
 ואחר שפחא כאבד ממנו אותו החסידנות הרומני סתיה לו בהתקיינו בהספלה שהעדר אותו
 החסידנות ממנו היה סבה לגרסו מכן ערוך סתיה הפסע האלי הומף עליו ואחר שכאבד ממנו
 אותו הפסע סתיה לו כגש היה כעת עסקו כמפורסמות ובהסתממו בהפוסים כמסל כבסלות
 ונגזשת גשפו דורכת א' שהפסד תחת היותה דורכת לנכחיות כתגובת הגרמים קוד' מיחטא
 וססתכל כמה מול החסרון הפסד לו הטעם בהעדר המנו זה הפסע האלי שאמרנו עד ספוא
 כעצמו הפיר הטרונגודע ססתלקות הסכוכה ממנו וזה אמרו וארע כי ערש אנכי ואחכא
 וזה שאמרנו דיל בסיר הסירוס - עד פלא חטא ארש הראסון סיה סומש קול הכבוד ועומר על
 דגליו ולא היה ירא ביון שפחא כסמאע קול הכבוד כתיירא וכתחבא סכא' את קולך סמעתי
 וצו אמר רבי איכו באותה טעה נגרשה קומתי סל ארש הראסון וכל זה אמרו על העדר
 הספנה והפסע שכתבך לו מהטעם והנה היה בהכמות האיום הסלש המרגים בחסרון הקיום
 לו מזה החל לתקן את אשר עותג הטעם הקדום והנטיים אל היצר טרע וזה כסכב סחדת
 אותו הספע הכעדר לוי כאשר בתחלה סיפסל זה התקון כעיון ומעשה והנה סמכו סחכמים
 סקורמים סממעשה היות מיוזר וכאות בחול הספע האלי על הארש הוא הקרבן והסכס
 כזה כי למי שפעיק בדברים האליים הוא טרכקל טכין הארש וכין אדיו ראוי סיהיה המעשה
 כרי סיסכיס עם העיון מורה על הדבקות סזה גל והנה לא כמבא מעשה מורה על טרכקל
 סזה כיוחד הסקרבן ואמכס היה זה כן למי שהעיון הוא קרבן סכליי ורומני הנעש' מסאד'
 ספסל סינו לכין חלדיו לא אלת זה נוכח יצרו טרע וכחיתו הקוריים כמזכח סעולה ספוא
 סמרתה סקרא סעולה על ריחכס והנה עלסקיטור עיונו למעלס לרעת סמדות
 סליות כאופס סזוא המופע ומלכס המפפע האלי כאחר הסכלים וזו הוא דבק באלהיו כאן
 שיה סכל ככדל וחמרו בריוף בעליל העיון הוקק סכעעיעס ואל זה רמו כאמרנו ונח' אלדיס
 דיוק כסכרס כלומר סכסס האלקיים כאיום ספסל סס היות רות כסכר וככע אל סכלו ולא
 ונגד סחמר לכפס סמסכלת מהס' ותועלת' כסוס כד לבכסכר מזה הפיון ונדכ' מזה הדחיון
 אלדיס לא תכזה אף כי הוא חמרי לסיותו טפמים קדוסה ומתבועע לתכלית סמדת הסכלמות
 והטוב ואחר ססתבאר זה התבאר אס כן סהמעשה היות מיוחד כהוראת עיון סנפס
 המסכלת הוא קרבן העולם ולא יתחלפו רק ססעיון סססמיי הוא קרבן סכליי ורומני וסעולם
 קרבן חמרי מורה על הקרבן סכליי ומסכמת סהפעע עם סעיון כחק ספסל ולזה סיתס
 כלה כליל סחלק שפסרוי ממנה טמוב דסן והחלק סחניריי ועלס למעלה למקומו סכעע
 וכין עף הארש יסוכ אל הארץ כסיהס וסדוח טמוב א' סאלדיס אשר כתנה חכ כקרבן ססכליי
 וסמריי כודם סיסגבוט מעל גבוט סומ' אס' עמס לכנאות סנפס סמסכלת ססיה סמסר' לא
 כנפס סחוכית סכלת סמסלת וז' סכסכס ססקריב כח קרבן ככאלות מהתיכס עולם ליל אחר

פראגה ספסר סקרים לאנשי המכול בהסתתות נוסם ונפסם לטנוף מעסיה' ער פאכדו כנף
 נכס ידע כי סמלס ראוי סיתקן נוסם ונפסם לא סהסארות וזה בעינו ומעסם וראם סהמעסם
 סיותר כמות עס סעיון סהא קרבן סעולס וזה סאל' וירח יד' את ריח הניחוח סמסל סרנני
 סאזי כקבלת סקרבן למי סמרית ריח טוב סרנני לנ' סמוכ' כונחת רוח ונפר סרנני כפיני
 אולס אמרו הניחוח יל' ססנחה וססכמת סכמת סכעסות כין סכססם וסבן בעינו ובמעסם
 סמסבי עס סעיון סהוא סקרבן ולפי סזח סענין גדול סהסוכות לסנויא יקר מוגלל בא סכסל
 כמלת ניחוח ובאס כז סח סדיעס להורות על מעלת סענין וסכס באה קבלת יל' פארס
 סקריב סור כמו סאלמרו כמולין סור סהקריב ארס סראסן סיו קרנתי קודמות לסרסותיו
 סכאלר ותיטב לוי ספור פ' מקריז ומפרים מקריז וסרר מפרים וסמנס כיונו כזה כי לפי
 סהעיון סכסלי קודס לקרבן וסעולה ממנו וסס סניסס כאל' סוכיס וסס ארס בסכת סטאל
 ספסיק סססע סעיוני ססיה סבינל' סין אל' וססיל' סמאל' ככריאה סאנוסית אול' ססקרבן
 סהקריס לסהליף סתורות סס פכד' מלותו ססעס סיו קרבנות קודמות לסרסותיו כלומר
 לסהלק סעיון סמנוס סהוא סקרן קודס לסרסס סהוא סהלק ססל' כן קודס סקרובן ססכל' ו
 סקרובן סממריי כמעלה וכו' וכן כתי' עוררו קין וכלל בענין זה רק סקין סביא מנחה לוי
 מפרי ארמתו וסכס לא יסכיס זה עס סעיון ססכל' סהוא סקרובן סרוחני כמס לפי סאין
 לסריות כסס חסוכית אול' סכל סהביא מכבוד' לבנו ומחל' כסין כתי' כזה כי כתי' סלית כוכני
 דראוי סת' עס סכל עור סית' עולה סקרובן יסיס יותר מקובל למי סיקריבסן ולכן סהסירס
 סתור' סלא סקריבו כעל מוס (ססיס סכס) סמקריב סלס וכל זה סמכאר לפי סכוכ'
 סהתבאר למעלס (נס כן לפי מעלת סמקריב ראוי ססיה מעלת סקרובן סממריי ולפי
 סדרגת סקרובן ססכל' ראוי ססיס סדרגת סקרובן סממריי וכעכור סיות ארס סראסן
 סראסן לסהא כמין סאנוס וממנו סהל ס' כסר לססטרר עליונו וסס אברסס אכינו ססבי לנ'
 סהוא סהל לקרנא כסס י' ולפרסס מביאותו יתבדך בעולס וסוא סיה סהל סראסן לכות
 סמין סאנוס לכן רבס ספ' וסיה סקרובנו מעולה מכל סאר סקרובנות כמו סהוא סיה ככר
 מכל סאססס סקדמותו להורות כסס י' ולזה כזס קח נא את כנך את וג' סערימה סחכמה
 סאלסית סכסס סכעסס רוסס גדול מחטא ארס סראסן כמין סאנוס' סיעסס בס כן רוסס
 גדול מהכות סטול' אכרסס כמין סאנוס' וסיוכר לער סוכות סעסס וזה כי לפי סכסכת
 סחטא סראסן כתי' סחק סמין סאנוס' מהסכ' סלזי ססיה לנ' קודס סטאל עתה בוכות אכרסס
 בקרב אליו ית' ולזה רבס סיקריב לסנינו את יכח כנו סכולל סורע סחמוכ וסככר סכמין
 סאנוס' כאלמנו כי כתי' סחק יקרא לך ורע וסיה עולה לוי' לסור' ססורע סחמוכ סיוכ' מנחה
 סלק לוי' כי לא ככראו רק לסמור סרמנו ולרכסס בנו כסס סלא ככראו ססכל' רק לסת' מדי
 כססכלס וכרסן סאלסי כן רונמתס כעסו ורע יכח סחמוכ סהוא כעקר לעולה לוי' לסמין
 ססיון ככין כעקריס וככעס' למסעית סתורה סאלסית סככלית' לחוות כנועס י' ואל' זה
 סענין סאל' רת' אכרסס כאלמנו ויקרא אכרסס פס סמקוס סהוא י' י' ראה כלומר סקריס
 סעבמית וסיותר מיוחדת כעס' סית' ספועל סמעולה כזה סיא לומר סתכלית' אכנס סח'
 סראיה וסעצת סלזית ואל' י' י' ראה כלומר כי כל מי סיעסס פועל כזס יראה וסיוכ' כסכל' ו
 ס' סס מכו' סראסן לכל סכתי' סתורה וסוא ספ' ססליט על סכל' וזו סהטנפ סכפלאה סיה יסוד'
 סיסודות ועמוד סככמית לא יס' רת' מי סהוא חכס ולזה כאלר לאכרסס עתה ידעתי כי
 ירא לים קותה כי לא יירא ספ' ונת' סחכס (לפי סהכסס סמס' וזה ראוי סיוכ' ממת ססס
 יתבדך לנ' סור ואלר כהר י' י' ראה סרסן כי כסס סהוא רוח וסיוכ' ססכס סאלסית דאז'
 ססיהס מנסנה וכראה מהסעס סאלסי כי ססננה ססיהס כפי ססכל' וכמעט סהוא סרר טבעי
 סדוקת' יא' ס' סדוקת' כעסע ויתקרב אליו ער סכר זה מורגל כפי סאנסיס לרב סרסותו

ולא אסר ואמר היום כלות הדבר המגורס בפי הכריות שהאדם שהוא סהור בהסגה שלח
וי יראה גם כן כהר סמלמות שהוא שר וי יראה ויוסגו ממנו באופן שלא נתן רשות לטוס
בזה להיקחו כי הוא הפכה למלך

הפרק החמישי

ודע שאברהם אבינו נתן את ונכח הדברים שראוי לאהבם
מזה הטוב ומזה הדמיון אם מצד הטוב שאהבת הכן
לאב ענה כטוב מים רבים לא יוכלו לכבות אש האהבה והנס העיר לו המאמר האלחי ע"ז
תהא כאלת ככך אם מצד הדמיון למה שהיה בנוי וחדו וזו אתי יודך לשי שהולדו בזכותו
זהים אהוב יותר וזה אסר אהבת ולמי שהדבר ראוי שיאסר מצד שלמותו והיה יבחק כלם למי
אמר אתי יבחק והורה פה בדברו ארבעה דברים הראויים למונעו ולעשות מנות הסם
יתומה הדבר כופל בו למנוח כפיין כאמרו והאלדים נסה את אברהם לא שיהיה הנסיון כקרבן
עכו אסר היה מנוח בעצמו כלם וראה אך פגרה שהכחה האלהית לתת פכרו לאברהם
כפי מה שפגה אשת תלה לפי שהקריב בנו ונפח אותה האהבה הדמיונית לקיים מצותי ית'
כאמר לו במוסע מהסבר האלחי כי כרך אברך וכפל העין להורות היותו מלא ברכת יל
בגוף וכפס כלומר בעזה ובכח כי זה כל האדם ולפי שלא נמנע מצד היותו יחיד מלהקריב
לעבודתו כא לואסבר על זה הרבה ארכה זרעך וכפל הרבו להורות הבמות והאיבות אשר
באיבות פיהו קיימים ככוכבי השמים מצד הסמליות הנספסי מייסגו מצד הדרכות שלטי
באמצעות התורה ואם בזהות פיהו רבים כחול הים ומיוחד זה יבא זרע גדול וכנגד שלא
במנע מההכתבנו שהיה לו מאד כאמרו אסר אהבת לקיים מצותו כאמר לו וירם זרעך את
סער איביו כלומר אף כי רבים קמים עליו הם יבחנו האויבים ולפי מה שזרע יבן לבא
עליו מקרים רבים מצד הגלות הקורה להם ושלמותם המסיל ההכחה למקדים כאלו שער
בפתח בו יבאן בריו והכטיא שאותו הסער זרעו וירמנו כלומר פיהם המושל עליו בקוקת
סיד ולפי שפקד יבחק בנו עם שיותו שלם ונאסר לו מצד שלמותו העלסו עולה לשלמו אחר
יותר גדול ממנו ונא לקיים מצותי ית' כרך ומה האופן הטיל וכות גדול במין האנושי הסך
הוא אדם הראשון שהטיל אדם הראשון שהטיל וזהו המין בכללו רבה המ' לתת פכרו אהב
שיעשה רומם טובה ותוספת ברכה ברעו ואף בכללות גויי הארץ כבואם לחזיר לפניו זה
ונעתר להם וזהו פיהם זה ויתברכו כך כל גויי הארץ עקב אשר שמע אברהם וגו' כלל יקבלו
תוספת טובה בסבת זרעך כל גויי הארץ כהזכירם לפני אב' שמע אברהם כקולו כס זרעך
ולזה אמר הזכירין ביה ועקיד' יבחק היום לרעו תנור כי כיום הזכירין הפולל ראוי סנוכור
זכויק לבו תגן וכהם אבות הפולל וראוי שתעצור בר' סיוכז שעינן בסלמות להכין
ענין אחד וסוף זה הנס אדם הראשון קוד' הטאו בהיותו בג' הים כלו קרבן לוי' בב' חלקיו
אם בגוף לפי שלא נסתמם בחוס שמוס עדיין רק היה המהם לנפש ולא יעד לה בעיני כלל
ואם הנפש בסמילה הסודות שאלהיות ואין לך קרבן גדול מזה פני יבחק אדם בוי' והאחר
פגהם לחזריות כתרחק מאותו הדרכות ומהו כהר נקטסה עליו מיתה ואחר שהעיר מורח
סמנו של אברהם ופכיר כוראו ומזיאותו פגמו בעולם ועסה מה שפג' לאהבתו ית' כרך
בזהו פיתקן את אשר ענתו אדם הראשון בהקריבו לפניו כנו יחדיו הפולל הרע הנכבד כדי
סיפס בסני חלקיו בגוף וכפס ותיבא ממנו יהיו סלתי כמוהו ולזה כתל להם התור' המלמת
הגוף וכפס אב הקרבת כנו יחדותקן חסדון פחסר הוא אדם הראשון ומלא את ידו לבחן
אותו סתירל שלטי שזיס ענאה אדם הא' בהיותו בג' שאז היה קרבן עולה לוי' כהם ואברהם
החזיר אותו הקרבן ליוסנו בעקירתו כנו וכאלו עקר כל סמיז לעבודתו ית' כרך ומהו הדבר
ראוי סיוסג וכו' גדול לזרע של יבחק סהם עקר המין האנושי לפי שהאב הפולל שהוא יבחק
נעקר לקרבן עולה לוי' לזכות פתח

המין האנושי וראוי שבהיות האר' כדון על מצפיו כמו סיפתת' עמו מדת הדין מצד כטי'ו
לחמר כדאם הראשון ראוי שיפתת' עמו מדת רחמים גם כן מצד החסוכות והפ' לוי כמטע
האב הנכבד הקדמון בפרסם מראותו וז' וכבם רחמיו לפנות רצונך כן יכבמו רחמיו את
בעמך וידע סיכעם הוא מצד הטח' שהא' מפאת החמר ואמר כי כמו שאברהם אהבתו
הסבלית קלקלה הפורס' שההכ' הדמיוכית לפנות רצונו כך ראוי לסלס בתכלית הסלמות
שיכבמו רחמיו פ'ם בעש' לכל כריותיו את סכעם הנמסך במקרה ולזה אלו' צ'ו רחמיו
את מדותיו לסינות מדותיו יתברך להטיב ולרחם כמו שאמרנו ל' וללכת בירכיו ממו רח'ם
יכ' ולפי סר'חמיות' מרוב' כי לא כלו והדבר המקיף גדול ממנוקף אמר כאו רחמיו יקיפו
על מדותיו ויגלו רחמיו על מדותיו ופי' יגולו וסוכבו כלום סככל מד' ומדה שהוא מורד
בה את שאר' יקיפון רחמיו ודע שאברהם בקרבן בנו סרה סני עניינים נפלאים ה'ו
סתכלית האר' האמתי הוא היותו עובד לאל' כעוף ונפס' כמ'ס' ואהבת את יו' ארך ככל לכבדך
וכל ה' פ'שמי מפני' הסנחה פ'רטי' פ'ס' לא היה מאמין בהסנחה פ'רטי' לא היה עוקר
בכני יחידו ולזה נאמר לו פתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בכך וגו' כל' למפני
היותך ירא אלהים ומאמין בהסנחה פ'רטי' פ'ס' אלהים פופטיס כארץ לא חשבת את בכך
היחיד פ'רטי' ממני כלומר לשבדתי וכפ'עם ה' כאמר לו ול' חשבת את בכך את יחידך
כלומר לא חשבת בכך היחיד בהנ'ס' ומסתפק בהסנחה פ'רטי' מעקור אותו כמדותי וז'ם
פ'ש את בכך את יחידך ולא אמר ממני כמו שאמר בפ'עם הראשונה והערימה הסנחה
האלהית להמביא אליו האיל המיוחד פ'עלה תחת בנו פלא ר'ה ית' עיפון בזה יסיה מחומר
המפ'עם המורה עליו ולפי שהעיון קודם למפ'ע' בזמן וכמפ'לה והיו הכביא'ו מסיב' הענין
בסלמות אמר שאברהם הסי' ראוית קרני האיל קודם שהפ'ב' מ'סות האיל וז'ו' יס' אברהם
גירא והנה איל אחד וגו' כלומר בשא' אברהם את עיניו ורא' את האיל אחר פרא' פכאחו
בסכך בקרניו מקודם ראה השתפ'ל' סקרניס בסכך טר'ס ידע היותו איל ואין ספק מזה יוד'ס
על ענין גדול ה'ו זולת הסר'כ' בו כדי פיוכן באמתות : בבר' בארנו למעלה פ'ס'
הקרבן היה לתקן אסר עות' אר'ס הראשון ובארנו לכו' ז'ל סקר'ן אר'ס ה'
קרניו קדמו לפרסותו ובארנו ה'כנס בו א'ב מדי לייחס' ענין ה'ס ראוי בקרבן ה'ו לכ'
סיסיו הקרניס קודמ' בהסנ'ת הידע'ה למחות האיל וי'ס בזה מהסנ'ת האמת האמת מה פלא
יעל'ס א'ס תחלה כי קודם ה'ס ספירות האלהי בקרניס מ'פירות עוף האיל' כמו שהיה מתחלה
קול הסופר כמותן עורה קודם לקרבנות פנע'סו א'ס כך וזה שאמרנו ל'ל במסוך היובל סופר
ואילו פל יבחק היה שאמ'ס כיונו כוס לסורות פכזנות אותו הקרבן שמפ'לה נתנה התור'ס
לורעו בקול סופר רמול לקרן אילו פל יבחק ספירת אותו ספירות האל'ס באותו קרבן פ'
המפ'לה וסמ'ג כראייה הקרן קודם האיל כן ה'ס עת'ס קול סופר שהוא רמול לאותו קרבן
קודם לנתנת התורה שהוא הד'קות והקר'ן האלהי בינו לביכ'ס וכמו פנעקד יבחק באותו
קרבן להיות ככנע למשמע'ת אבי'ן וכן כעקדו ככני באותו המעמד וסופ'סו מהשת'ל הב'סמול
כמו שאמר היו בכוכי'ס לפ'לת ימיו ל' היות'ס נממע'ס למשמע'ת אבי'ס סכסמ'ס באנו' כל
אסר דבר יו' כעפ'ה וגו' וכמו שאותו קרבן ה'ס הער'ס מאתו יתברך לזכות המין בכללו על
ידי פ'ס זרעו על ידי זכאי הוא אברהם כן באותו קרבן המעמד הנכבד ל'ל הקרבת הע'ס
כפ'ס וגופ'ס פ'ת' כנפי הפכיבה כמו שאמר וית'כבו בתחתית הסר והקרבת הספ'ס הנכבאוי
אלה'ס כמתיבת הקור'ס אמ'ס ה'ס לזכות המין ול'ספיר מעליו הק'הא סה'גיל החט' הקד'ס
פ'ו וכמו שאמרנו ל'ל מפ'כ'א כפ'ס על ח'ס הטי'ל בה'ז'מא' פ'ראל פ'עמדו על הר סיני פ'ס'ס
פ'אמת' וכל נכפ'ס פ'סוה'ת ר'ו'ו סקר'ן ה'ו' סל'ס סיו'ר'ת'ן סמ'ס' כן הו'ה'ת הרבוי האלהי

292

כוז הקרבן והמשאד הים האם היורה והים ספר עמן כמו עמן העולם למצלה לסורי רצון
 סב' כמות הניתן והמקבל כתרצו המקבל כתרצה לנותן מבד שכנתו וסיונו מתרצה אל מה
 סיבורתו הנותן והנותן כתרצ' למקבל וזה הסעיף הכלל מחנו ונתן ליו ואם כבר יטרידונו
 יביקוהו מוכעים מהיץ ומסוב אותו הסעיף וירחיקוהו מאד כמו שאמ' ויכוננו עמנו מרחוק
 ואלף אחר שככה הרבה ירעו לאחוריו בעינו בלא היות כל סבן בלתי ההכנה וזה רצון כהר'
 ויהי בינם הסל'ו ויהי קולות וכרקים וגז' יאמר פכיום הסל'ו אחר שהפרסו והוכנו כהם
 היו ככונים לשלמת ימים בהיות סבקר אור עדין שיש פס קולות וכרקים באופן שאחר כל
 פעם שבמחול' מפי' ספר יי' שהחמרי קשה עליו הסגת סכבדל ובספסגה הז' הנשלח והקרוב
 האלפי כזה המעמד מסקס וזההתן שהוטלס במיץ בסכת החטא הקדוש וזה סרש מסס באל'
 א תראו כי לבעבור כמות אתכם וגו' פרשם שהכונה האלית באותו המעמד לטלסם דברים
 נכלס' לתו' עלתם האחד לכמות שכנתם ומדרגתם בהכל' ובהסגה איך היא לפסעי' עם המספס'
 האפי כפי שכנתם וז' לבעבור כמות אתכם הכ' כדי שסיגו הסכה התכליתית באמצעות
 זה האעמד ויהי יראת פלו' ז'א ובעבור תסוס יראתו על פכיום סכרחתם סלמל' המעמד
 הקדום הסוא ופדברים הנכבדים סכאו בנייהס' לסס יראה כו' מאד הסלמות והיא סוכונות
 בעסיות התורה באמרו ועתה ישראל מה י' אלדיך סואל מעמך וגז' כי אס ליראה וגו' סב'
 להססיק וזההת' החטא הקדוש ולכנותם מחלאתו וז' לכלתי תחטאו כלומר מאי רתה שיש
 מבאן ואיך תסכבא הסמא' לכס' ונפסותיכם מחטאו אח' סנקס' אתכם מהעמד האפי מינו
 והסן' לכס' תמספס' הנכוא' ודע סכטקרת ישראל וכתקדסותם לזס' שמעמד הנכבד סינו
 נקיים מעון באלוהים נכדרא' כמו שהיס' אדם סראסן כפי מחטא קודם שיחטא כן היו יברא'
 לפי סנפס'ק מסס וזההת' החטא הקדמוני וכפחטאו ישראל בעגל חור' ולזוסמא' וכמו פחטאו
 אדם סראסן עסרה רוסס במיץ האנוסי לחרז' כן עון סעגל סמור לרורות כמו סאמרו ז' על
 נכיום סקדו וסקדתי וגו' ולא יסור עזי בא סמסיה לפי פיככל סיבר סרע וסוא סמורק ספרס'
 סעסירית כמו סכאה סכבלה סאמנות וכבר ידעת מה סאמרו רז'ל סהפריה סעסיה מסס'
 כמרבר באס לכפר על מפסגה סעגל' כמו סדרסן תבא אמו וכז' ואמרו תמימס לפי סהיו
 ישראל תמימס וכעסו בעלי מומים ואי' לך מוס גדול מחטא עז' וספריה סיפסיה סמסיה סיא'
 באס לכפרת החטא סכנלל לכלה הספס' ולססתס סחטאת סכמיץ סאנוסי סכמו סאדם סראסן
 סיה א' בחטא' כן סמסיה יסיה סאחרון להסיר סחטא לגמרי יתמו סחטאס מן סארץ סכלס'
 ידעו אתי י' תקנטס ועד גיולס וסנה אכרהס סתחיל' לזכות סמיץ כלא' ומסס זכסו יותר'
 כמעמד סמא' וזה עס סלמותם לא וכול' ססיר זכר עז' מסעגלס סמסס אומר ידעת כי אחר'
 מותי ססחת' תסחיתו' וסמס' מלך סמסיה זכס' אכלס' לכפ' סרע סכנלל' ולסכביע כל סאמנות
 לקרוא כלס כסס י' ובעברו סכס' ז'א ירוס מאכרס' וכסא' ממסס וסמסס אומרס' ונכס' ממלכתי
 ססרת' הוא סככחות' באיס' וכמו סאל' ס' סרסי וראני סיס' לזכות' לזס' אחר סחטאו הקדמוני
 סיה סכס' להיות מיתס' לאדם סנה ז' במה סהוא מפסיר סחטא ראי' להיות לו גמול סכפי'
 לעונס' אדם סראסן וסוא סככחות' באיס' וז' סיה סכונה בכריאת סאדם לסיות נכחי וסחטא'
 קכס' עליו מיתס' ונכס' לתס' סכונה סלית' במלך סמסיה סספי' לאדם סראסן וכאמרו ססוא'
 ססיר סחטאו סמכלל' לא תחזוב ססכונה ססחטא' סעסיה אדם סראסן כלל' איוסי סמיץ כלס'
 וסעונס' יקדס' לסס' גב' כהם סכופרים רק סרצון כזה סלפי' סחטא' אדם סראסן חטאו סכאז'
 אחריו מאד כמותס' א' סחפורסמות כמוסו וראני סיס' סיס' סעונס' האפי וכימי' סמסיה סיתכסל'
 ס'כסר ססיה סעז' סאמנות' כמו סאמרו ז'ל ולא יסיה כך אל' ז' א' ז'א ז'ר סהוא כתיך סאדם'
 ז' זכר סרע יוסר סחטא סקדמוני סמאמנו ככנסה מיתס' וכימי' וסיה סחיות סמסיה' וכלא'

בצב המות וכו' ותחיות המתים טבולה רבקה לשראל מחד קיום התורה כחם ראו חם כן
 למו שהא סכה לקיום התורה בסלמנו סייע' בימיו זה הכס ותבא מחכא למעול סגולת התורה
 האלחית בזמנו להראות לעמים מעלת התורה ופחית' שאר הדת' ונגות אכפיהם ויטכיהם
 קצרי יד המסיג הסלמות הזה ויאמרין אך עקר כחלנו יבסו עצמותינו אבדס תקותנו ויאמר
 עלזה רמז באמרנו והייתם לי סגולה וכו' כלומר אתם תהיו סגולה סלי מסאר האומות לסיס
 לכם סארית כארץ ולהחיותכם כלי כל הארץ לעשות חסדי נאף על פי סיהיה נגד הסכס
 בו אני המחדם הכל וסלי הארץ ואני הסליט ואחר שהורה סגולת התורה לאכפיה הורה
 סתקון סעוסה להס בעולם הזה והססארות הנקבדה להס בעולם הבא כהא ואתם תהיו לי
 ממלכת כהנים וכו' קדום כלומר ממלכת מפרתים נוסא כלי מלכות סעצמים וכהבא וכו'
 קדום ככרל וכסחי קיים באים בקדושת סעלויכיס הסכלי . והתבאר אס כן סכסמיעת קולנו
 יתברך וכסמירת הכרית וכו' לסלסר דכרבים סהס כל טוב סאדס סא תחית המתים והוא
 תכלית התורה למחזיקים כה הכ' תקון סאדס בעולם הזה בעיון ומעסס ה' ססארל' סאדס
 בעולם הבא סמוסג גס כן באמצעות התורה ואלו עשיית סוס קרבן לא סזכר במעמד זה
 סכסמירת התורה סקכלו די להסלים נפסס ולא היו צריכיס לקרבן אלא הטאו כמו סאדס
 סראסון לא סזכר כלל קרבן רק אחר סטטא ולזה אמר סמואל סנה סמוע מזכח טוב כלומר
 סכונה סעצמיות והכרבית מה' הוא סמוע בקולו וככחר מזכח וורה על זה סכויס באתם
 מארץ מצרים לא ככטנו על דברי עולה וזכח כמו סאחר ירמיה רק א' מב' הוציאר את סעס
 תעבדון את האלדים והעבודה היא סעבודה סלחית כסמירת תורתנו ומצותנו וכרדה לאל
 מהקרבן וזה סרק לכה' ול' תחלת סכויס סהיה אחר יציאת מצרים הוא אס סכטו וכו'
 כמרס והיה קס סמוע תסמע וכו' עד אמרו הנה ככר התבאר לך סהמכוס סראסונה לא היו
 כס דברי עולם וזכח אחר סהס על כר סכוכה סכטית :

הפרק הששי

וראוי סנתיר סספק מהקפדת כל האזרות והדקדוקים
 סכאלו בתורה כי סאר סספקות המונכות אין סתרס ממה
 סיקסס ונאמר סככר התבאר להעלה סאדס סראס' קודס סטטא סיה כלל קרבן ולא היו
 צריך לקרבן רק אחר סטטא והרבים כססרון סעריס ל' סטטא כרובה לתקן סמעות סקריס
 קרבנו כמו סכא כקבלה והסלמים סככמים כרקותם סתקלה סכמסכת למי' האנוסי מחד
 כטתס לעבויכיס סמריים וכזו סמא סכמית א' ס' וא'ס ילכר כה ראו כי הדבר סוית' ראוי
 להתקרב לעבודה סלחית ולהרבך כספע סלחיי הוא הקרבן ומה טעם עסס כח הקרבן
 כזאתו מהתיכה ונאמר סענין ער כוי' אורו סל אכרסס להאיר על הארץ והקריב סקרבן
 סמעולה לכות למי' הנכבד כמס רכס ספי' סיהיה רופס הקרבן הוס ככני וכו' סיקריבו
 לסני עולת תמיד כדי סת' סס סספחה סלחית תמדות כהס כמ' ענין סקרבן אחר ססכס
 סלחוב וזה אתם כמו סאל' כסר י' ו' סלחיה וכו' וס כי אחר ס' סכס סיה כולל הורע סככר
 וכססס ממנו קרבן לאסכתו אין ספק סעגמול סכמסך ל' ממנו יתברך ראו סיהס כולל
 גס כן הורע סככר גלפי סטטא סכה להססיק סגמול מורעו סעריס ספי' כמסטי עטוב
 להיטיר סחומה כלוס' סת' סיה מוסגת מאלו יתברך זכוס כעסית סקרבן כמס לאכרסס
 כעסית סקרבן ויהיס זה הקרבן סככר תמיד מזכח א' וס ומכיס לקבל סספע סלחיה
 לסתי סבות סחת לס' סז סקרבן רמז לקרבן ססכוב סעסוי לעקידת יכח סחזכית כולל
 ומססס כזרעו וכמו ססכסויה לאכרסס עקב אסר סמע אכרסס וכו' ח' כל זמן סיעסס
 וסר מזה סקרבן ראו ס' זכ' לגמול סלחיה ויכ' ו' סיעסס סמו ססכוכס כהס ס' כי לפי

וההפנת תהיה כפי הסכל והיה הקרבן מורה על העיון הסכלי אשר בכפס המקריב ואמר
 מהדברים העיוניים שיש לנו הוא שיש סם חזיו ראשון ממציא הכל ומסבך כולם אם כן ראוי
 שיוטעו המקריב ממנו ית' כמו שאמר בפר יו' יראש ולפי שאין דעות בני אדם שוות ומעשים
 הם המצויים השונה השונות בהלכות דאם הם' פיעשה זה הקרבן עי' האים סכלל והוא
 סכסן הגדל כמו שפיעסה הקרבן הקדמון עי' האב סכלל ועל ידי האדם סכלל האדם הראשון
 והאב סכלל הוא אברהם והיה בתארי הכהן סידע לטיימר הכימום המדעי והמדעיי כחם
 ויגממפטך ליעקב רמול הפנת הסדור המדעי ותורתך לישראל רמולעיו המדעי וכאר
 ויתר שאחר שכתבנו בהם שני אלה התארים ראויים הם לטירות האלען וזו יסומו קטורס
 באשך וכו' ויחס הקטרת לאף לבי סהוא הקרבן היותר נכבד והוא הבא משאת הכפס
 המסכלת ולזה היה קרב לפני לפני כמו ס' סכלל ובא מצד הגוף ולזה היה קרב כמוכח
 העולה בחוץ וכבר בארנו כרמז למעלה ענין הקטרת וסודו והורה היות הספחה דבקה
 פס מצד הטירות האלפי העשוי על ידי סכהניס סכללים העם הנכבד ולפי סהעם המוטעה
 מהאל ופלה עניינו כסלס דברים א' ככרפת העם והפלת ענייניו ותקן איסוי אחד מזה
 הפד בדרך זו חילו והחיל הם העם הישראלי ויחס אותם לזיווי כי פתניס המה פתניס
 לעבודת האל' סב' העם המוטעה מהאל יסומו הפעולות ומרובה לעשות מעשהו
 אחר ופועל ידיו תרפה' ה' העם המוטעה מהאל יסומו כעדר המוכעים מספי סלמותו ולא
 יהיו לזמניקים יעיקומו מסלחתו כהא מחץ מתניס קמו וכפא ומסכאיו מן יקומו
 סתבאר אם כן סהסכה התכליתית בקרבן היא סערס מאתו לזכות לישראל סכניס לקבלת
 סשפע האלפי אשר עוות החטא וסהספתם כחמר סבת פלוקו כמו ססו סחא סעבל סבת
 סכלליו וסהסמד כמו שאמר סרף ממני ואסמירס לזלי וזות הקרבן הקדום סעסס אברהם וזה
 אמרו וזכר לאברהם וכו' ויעריו הטיל זה האל לדורות כמו שאמרו רבותינו וזכרס לכרכה ולכן
 דעה ססס יתברך באהבתו אותם לתקן את אשר עותו החטא וזה באמצעות הקרבן ולזה
 ייחסו סכתוב לו באמרו את קרבני להמי כי הוא גדול העצם אחר וסו כמו סצוה לאברהם
 לעקוד כנו לזכות סמיו על ידו כמו שאמרו כן צוה לעם הנמסך מבני סונו בקרבן אביהם
 להסנחתו ולרבקה כן וזה באמצעות קרבן העולם סעסו תמיד רמז לאותו קרבן הלוקח
 תמורתו האיל כמו שאמר ויקס אברהם ויקח את האיל וכמו שאברהם היה פלס כרעותו
 וכמדתו רצה בס כן סיהיס סכהן המקריב פלס כסני אלה כמו שאמר סכתוב למע' ודקדק
 בהנחתו ולכונן דקדוק רב להיות מאלא מקוס האב הנכבד ומקריב על המוכה עכמו
 סהקריב ומזה הטעם הזירה סתורה סהקריב חוץ למוכה סהוא כמו שאמר לזכר פעלה
 עולותיך ככל מקוס אשר תראה כי אס כמקוס אשר יבחר יו' סאין ספק סיס למקוס רועס
 גדול כספת סשפע וססלמו כמו פחלוק המקומני סו סכה לחלוק המטע' והאילנות והכעלי
 חיים והמחכבים מצד רמיו ניצוני סכוכיס ומכסיהס כמו שאמרו בסכמס הטבעית כן
 יסרוסס כספת סשפע האלפי כמקוס וזלת מקוס כמו שאמר יעקב מה כירא סתקוס סו
 וכו' ואמרו רבותינו וזכרס לכרפה בית המקדס פל מטה מכוון כנגד בית המקדס פל מעלה
 לעזרות על מעלת המקוס סתאר המקומות ואמרו סך זה כל חובל לארץ טמאס היא ולזה
 הקריב המיוחד כספת ססנא סהוא קרבן העולה לא הותרה רק כעת סככחר אלץ על פי
 ככיא כנון אלהיכו כרה סכרמל לסראות לעמי סיס ארס מופטיס בארץ כי כסמו ב' ויאמרו
 לא הוא וכאמצעות הקרבנות סודו וספלו על פכיהס ויאמרו י' הוא סאריס ואחר סהסנחתו
 ככרת וזת ככל הארץ באמצעות הקרבן לא לחנס יחסו סכתוב לו באמרו קרבני כדי ליחס
 דאסית סכריאה עם סוסס ככרא האדם מספיל ולסיות

מאמר השיעי פרק ששי

זלזולות לא רבים יחזקו מצד שיות החמר מסך מכדיל ומנוגע מהסגת הסלמו' מסתיר חספסע
האלהי בום לשמו בחיור בקרבן העולה התמידית כדי שיוצגו ויהיה חספסע במקום יי
לקיומם תמיד ותזכר הטובות ומיאותי בעולם וזו אל סכינה במקדש נורך גבוה ומסודר הוא
אמנם ערך הבריאה ויהיה קצתה עם קצת וספולמת החפץ האלהי בה כי מרפשו יאל רפס
למעט הדמות ולבטל הדיוקן האלהי בעולם האל כפסוק כי יד על כסיה כב יכול סוף חספ
והכסף שלם עד סימחה ורעו של עמלק סכסלמות הכרואה ואיסיה יס סתי סכות הכח האלהי
והגרם הסמימי וזהו הנרצה בכסף ובספ חלה תכליתם בעצם לפעול הטוב הסך הרפס
סתכליתו בעצם לפעול הרע כהם או לרפס ח' וגו' ואמר כי יד לב סאדם רע מנעוריו
נגו וכהו ורעו של עמלק לא ימחה לגמרי עד שתבא משיח ואז יהיה הכסף והספ שלם כהם
זהו י' למלך על כל הארץ וגו' וספס והכסף ככללים כזה למבין הסוד . וכבר אמרנו
למעלה סאדם הראשון קודם סיחטא סיה כלו קרבן ל'ו בפני חלקיו וזה היה טרצון האלהי
כברואתו וסחטא בטל אותו החפץ והסודך לקרבן חמרו' לספול' מס מחסר החטא ממנו כהם
עלה החכמים הסלמים כתנו עיניהם בקרבן הכח הכחריס כהכל וכו' ואברהם ספקריב
האיל המוכן לכך מספת ומי בראסית כהטול והטיבו אסר דברו מסכברא האדם וחטא הוכן
הקרבן כי קודם סיחטא לא סיה ברך קרבן אה' ססיה כלו קרבן ל'ו וטאמרנו קרבני' אמנם
אמרנו לחמי הרבון כזה לפי סהכסם כמחפכתה תרבק בעליוניס וקיומה כונו ססכינה סהוא
סיוו העליון כהטול ככספות הכסאות העכסוין פולא אכילה וכו' אלא בדיוקיס יוסכיס
הכה הכספות החסוכות כהעגום כן יוכנו ויהיה קיומם נס כן מניו ססכינה כסכת סהסכלס
והעיון סיסינו בעליוני' ויקרא זה הלחס אסר כתן להס י' לאלהיה וסוא לחס סמלאכי סמרת
כיוכינ ממנו וסוא סאור העליון ולסיות סהסכלס והעיון סכה לקיוס סכסס סמסכלת כמו
ססלחס סחמרו קיוס לבנו כהמרנו לחס לכב אנוס יסעו' נקרא גם כן קיוס סכסס להס כי לא
על סלחס סחמרו יהיה סאל' כי על מנפא סי העיון סכסלי ססי י' יקבכו יהיה לעולם ולפי
ססקרבן ימסך מכח סכסלת סכסס ועינה כמציאותי סברך כהמר אמרנו וכסכת העיון
והמעסס הזה תרבק בעליוניס ותקיוס כמו סיתקיוס סנוף כמיון סחמרו' קרא זה העיון
והדבקות להס אכסס וססנו יתברך כהמרנו להמוי כי הו' לחס מן ספמיס סמוססע לכספות
ססוכות כספתס והדבקות כו' יתברך ומה העעס כמסלה סתורס לחסס כהטול כמקומות
רבים לחסס טל תורה מומה סל סתורס ואל' לא רעב ללחס וגו' כי אס לסמוע דבר י' והענין
ססוא כהם סתעבוב סכסס ומזכה סוא ספנתה כדברים האלהיס וכעיון סתורס כמו סמוון
סכסליס סתערוס ספנתס סס' ולזה כהמר כמסינו הנרול מטה רכינו עליו ספלוס ויהי סס
עס י' ארבעיס יוס לחס לא סל' וגו' סמכס ספולתו הגדולה מכל ארס והדבקות כו' יתברך
כמו סאל' ויהי סס עס י' כהטולת כססו עליו גיול סכסס ססור' כהכות וכי וכת מו' והסכינה
החלהות כן כסכתה כתקיוס וכיון עיסו ארבעיס יוס בלי אכליס סחריית וזה סלא עניס
ססנוף סחמרו' יתקיוס באכילה סרסכית כמו סותקיימו סר' מ' סממייס מכח ספולתס
עס סמכ' חיות הקיוס הרנחי סעס' אכיותו סנוף כעסס כו' רנסי מכאן ואילך סלא כסכתה
כסכת סמות כמו סי סתבו סאר הביטות וזה סחמר לה כהתי עיכו וגו' כי קרן עור סניו מיון
ס' בליון וחי' ראו' סי סתבה חות' הרנסי סלסי סהטס כו' מהטעם עלות סטכס סהוא סמות
ולפי סלא סיתה מיתתו כסכת סכטל יהסס סכין סכות ספ' עליס ומתפעלס כמו סהיה
כסאי' אכסיס כמו סחמר ספ' לנסוף כספר סה' סמהסס וזה סחמר לא כהתי עינו אכל
אמנם סית' עס י' סר' ל' סר' כס' מנפסו לא מחולסת טכעו סכהיותו כהותו סמער עס
י' וזה לכך ו' סלא כהסס כהוטכעבי מכאן ואילך אכל סיה מכליף תמיד תמור' מס סכתך
כסלמות

פסלמות כמו פאמרו למעלה באופן רחב יאסך אס כן מכלל מל פאמרו פהספס פזון
 פאלסי הוא הכותף קיום לכפשות הפלמים המפכילים בהפכלה האלסיות והוא פלחם הכיתף
 לפס מן הפמים אים לפי אכלו ולפי פהחטא סכא לפסקאותו הדכקות פזון כא עכותנס
 שון הכדולים וגו' וכבר יסיה פהחטא סכא לפסקים ספספמה מכלל פהומה רצה האל בזכות
 פאכ פהאכ סהקרבן סהקריב לפכיוניטיל זכות ספספמה בכניו לכך זנס בעסיות סהקרבן
 פכאחכעותו ופכחונתמר סככיתו במקדס לפעמיד זרעס נטמס וסנא פלחם האסי המקיים
 ככל פהומה וזה אמרו לחמי כלומר לחס פפע האסי המקיים ככל פהומה כאחכעו הפפכלס
 וספספה סככחר פפנא סהקרבן וראס אף מתחס וז עס מאמר אחר ככד אס רעכטונאך
 זה יזר הרע סהכילסו לחס מלחמס על תורה ספספומים מומה סל תורס כמה דתימא
 לבו לחמו בלחמי וכמה דתימר סוי כל במא לכולמים יראס פלחם סתורה פנא פלחם האלמי
 פמקיים כפשות סמחוקיים וסמקריבים עכמס לפלחן האלסי בעיון ומעפה כמו סהקריבו
 ופראל באותו מעמד את עכמס עלים ואמרו כל אסר דכר יז כעסס וכסמע רמו לעיון
 ומעפה ונרמו לאכרסס בקרבן כנואותו סהקרבן האלסי פסיון עתידיו לעפות ככיוככלפ
 סתורה כמו פאמרו רזל ככד כיוס פלפוי סל תחיות סמית סכאמר יחיינו מיומים וכיוס
 פלפוי יקיימו וכחיה לפכיו כיוס פלפוי סל מתן תורה סכוכס כזס סהאל' סככס פאכרסס
 ראס את המקדס סמכוון בעסיות סהקרבן כיוס פלפוי סל מתן תורה סכוכס כזס סהאל' סככס פאכרסס
 כן ככיו ספגי ספספה האלסית במעמד סככחר כיוס כפלפוי כמו פאמר כי כיוס פלפוי
 יד יז וזה אחר סהקדמתם וסככת עכמס כהכנה סכאותה לאותו מעמד סחכס אומ' כיוס
 פלפוי סל תחיות סמתוס סנא כפי מל פאמר דע סיס לארס פלס ג' מציאות כפלמות
 כפסו כל מציאות מהס יקרא יוס פסיוס רמו למציאות ופלפול סהערך כמו פאל' סמציאות
 סראסון כפיות סככס מחוכרת לטף כאלו סחיים והוא סיוס סראסון פכיו יז ארס פלס
 לפעלו לתת פלמות לכפסו בעיון סתורה ולעכודתו עדי ערכ כלומר ער פיות וכל מיוס
 פכנל ער פיותו סנא יוס ארץ ואל זה רמו סכתוב סיוס סזס מנך יז לעפות את סחוקיים
 סאלס פאמכס כיון באמרו סיוס סזס כעורך כזס סמציאות מורכב מנף וכפס כמו פאמרו זל
 סיוס לעפותו ומחר לקבל פפסס סמציאות ספכי סנא פפפד סככס סהנף וכותל לחיי
 ער וקכסס כמה פתכיל מסור סכנר' כמו פ'טעמו סיו' סהקדס ופאר סכנות במס סיפכיל
 מסורו ית' ואל זה סמציאות וספספאות רמו סכתוב באמרו ויכונ' יז לעפות את כל סהקיים
 פאלס לטוב לבנו כל יומים לחיותנו כהיוס סזס סכונת' לכאר תכלית סתורה וסחעילות
 פעצמיות סכמכנות ממכס אס סתכלית כאר באמרו ליראס את יז אריונו אס סתועלות
 פעצמיות כאר פסס פכיס אחר תקן סככס וסנף בעולס סזס וזה אמרו לטוב לבנו כל יומים
 סכ' סחיות וספספאות לככס כהפדס סהנף זל לחיותנו כהיוס סזס וסנא סמר סככיא
 מי ער דע לכפשות סחכסיו וסיו כל יום וכל עומי דפסס קס ולרנא אותס סיוס סכא ראס
 אף ככו סמציאות סנא רל ספפד מהפסיוס סככסות בעס יוס' סמציאות סככסיו סנא
 סתכלית סחחרון סתתן סתורה לאנסיס וסנא סתחיים כנף וככס ואל זה רמו סכתוב באמרו
 לפכי כא יוס יז וגו' וכבר יזרעלה כפלמות וזל כיוס פלפוי סל תחיות סמתוס
 כמס יחיינו מיתו' וגו' ופדוס סכתוב לפי דעתס סנא זה סחיותו סהקדס חי כנף וככס סמציאות
 סראסון אסר לו כריך סיוע עור' עליונו למס כככסו עדיין לא ככמל' סתנחיל כך סמוככיס
 רכיס זס סממרר ססס כככסו כחיים וגו' כלומר אחריו סככס סתכלית עככיה סיו כלוח
 מוכן לכתיבה ואין לס פוס פלמות כככסו כזס לכסר האסי סככס סתכלית עככיה סיו כלוח
 סככס לפועל באחכעות אלה סחיים ומכר אחר לפי סחמוככיס רכיס יזרעל ער עליונו

249

שרנלי חסדינו יצאנו וירוש מכאן הדרך הסגת שלמות וזה אמרו ולא כתלמוט רגלנו
 וכן במציאות הסני כשתפרד הספס מהגוף עדיון כריכין עזר חלסי כיומם וזה שאמרו רז"ל
 בדיקום יוסכים וכהנין מנין הסכינה וההכאה הוא סקום הנמסך מהספס האלהי כמי סכהכה
 מההקדש וזה סהספס הסלמה אחר המות. בכר תסכיל מסודותיו יתברך מה סלח הטינה
 כהייתה החוכרת לטוף ומאות' הספסלם תתקיים כל' הסכל' סיתקיימו ויתענגו כמנסכליהם
 וזה אמרו יחינו מיומים תלה החיות בכ' המציאות לו יתברך אך כיום הפליסי איך צורך רק
 להקום מעשר לו זא יקיימו ומכאן ואילך וכחיה לסכו מעצמנו כלי ספד וזלתינו סהספס
 היא סלמה כמחלט יוכלה לסחיות עצמה וצופה כמו סהיס סרצון האלהי בכריות הארס
 קודם סחטא וזל לסכו כי אזוסלם תכלית הארס לסכו יתברך. התבאר חכ סהסי הארס
 לאברהם כעת עסיית הקרבן כתיבת התורה לכניו ותועלתה להס וכז' כרמו כאמרו כיום
 הסליסי כמו שאמרו ז"ל והראש לנגס כן סגליות סעתידות לכח של ער וסיו ככליס כזכות
 סקרבן וזה שאמרו רז"ל בכר' ויסא אברהם את עיניו ונג' מהו אחר אירוק אחר מכל המעסי'
 ישראל כאחזים כעכירות ומסתכפוס כפרות וסופ' לנאל בקרניו וסל חיל הדא הוא דכתיב
 ויר' ארס יתקש כסופר אמר ר' רחניכא בר' יצחק כל ימות הסנה ישראל כאחזים כעכירות
 ומסתכין כפרות כ"ס סס כוסל'ן סופר ומתקתק'ן וסופ' לנאל בקרטנו פל חיל סכאל'ו י'
 אלריס כסופר יתקש רבי אכא בר' רב ספי רבי יוסי דסכנין כסס רבי לוי לסי סהיס
 אברהם רואה את האיל כתוסמההרס הנה וסולך ומסתבך כהרס אחר אמר לו עתידין בניך
 להסתבך במלכות וסופ' לנאל וכו' סנה כל אן סככניס מכבימיל סככות קרני האיל ישראל
 כזליון מהפרות וככר בארנו למעלה סקרבן האיל היא התורה סכנתה בקול סופר כדכתיב
 במסך היובל ואמרו ז"ל אן חילוס' יצחק והנה כזכות התורה ארס ככול סחכל אמנס יס
 לכאר' למה כנתנה סתור בקול סופר כדכתי' וקול סופר חוק מאר ולמה היא הקול קוד' לכתובת
 התורה כמו סרחה אברהם קרני האיל קודם סירחה האיל כח'ס. ולכאר זה בריך סתדב
 סכל חוס יתענגו ויהנה ממוחסיו כסיחיו כערכיס אליו סמורי יחיס סאלו סהסנת סחוסית
 וסאר סכחית גרסיות סס מובכליס כמה סיסינו מהמוחסות ולכן חלס כח סרוחה להביט אל
 אור חוק מאר כנינון סמפס. וכן סאר סוסיס יקרה להס חנוק והחלוסה להסיב מוחס
 הבלתי כעדרך ומתיחס א'הס כמו סיחלס חוס סמסע מהקולות סענומיס ז"ס וכל העס רואיס
 את הקולות וכו' וירא העס וכו' וכו' וכו' יאמר סככר כללו מהסנת אן מוחסו סכלתי מתיחסיס
 לחוסיס ער סלא מכו'ן תקכה חלל לטכות סמדחק זא יעמדו מרחוק וזה כעצמו יקרב
 כהסנת סכליות מכו'ן סהס כתי' כחמר כח'ס כי כל משיין כמוסלא מכו'ן סרירי סכל
 מאר ויהיס סבה להככות אורו וכל סכן מ'י סלא יורגל כעיון כלל ואף ע"ס סיכין עצמו לכך
 עדיון ומכאן סחמך וקוסי בעיון מה סלא יעלם כ"ס בעיון כדכריס סלסייס כמו סמכניו
 כמעמד סר סוכי ער סהכיו עצמס ג'ימיס כמ'סוסינו כפנוסי ל'ימיס עדין מוכס מוכס
 מהסנת העיון האלהי כבלמות וזא יוסי' כיוס סלכסית הכקר ויהי קולות וכריקס וכו' יאמר
 סאחר סהכנה סרבה סכמרת כיוס סמליסי כחיות הכקר ואור להס כזכות סכנתס ולטיס
 חמרס עדין סיה להס קולות וכריקס ססחריד לכס וככר באר סרב ח'ג ס'טס ססי' ססתר
 ממכו בעכ'ן אן כעכ'ן אן כערסל אן כחשך להיומנו מקכריס מהסינו מסני סחמר חס כן מ'ס
 כמעמד ויהי קולות וכל העס רואיס את הקולות סס מסל' למוכעיס סמכדיליס מהסנת
 סלזית וכמ'ס'ז כי כל דכר סוסכ כמרחה סככוחה אמנס סוא מסל' ל'ס'ן אחר גלסיות מוכעי'
 הארס מהסלמות ר' אן קול סמולת העס ויסיכת כתי' ככסיות סל עמי סאר'ן הכ' פתוי חוס
 סרלות כמה סירחה מהענייניס סגממיס י' סג' ססרין כח סמדחס כטכע ומכופתו כפרות

ואת קול הסופר וגו' שפיגו לבד לא עצמותי ההכנה הכרזית בקול לסיועה מוסלחת מחד
 ולזה יתר ואת קול הסופר שפס לא אהל קול הסופר החזק הוא חס תרבה הפסיע קצת מקמוכין
 לא כלל צחקק ואחר ההפנה הוא והכנה הנפשות בקול סופר כתבה להם התורה וספיגו
 מבני דאסון כמו שאחר אכזי וי ארדן זה שאמרנו על אכזי ולא יהיה לך מפי סגבורה מפענכס
 ומכאן תבין למה כתבה תורה בקול סופר ולמה קודם לכתובתה שכבר באר הרב מצריך
 שיכין החרס ויתעסק בהסלמת השכעות והכנת הפקדמות האטרות לספנה מטומאתה
 שהיא הטביל ונאוי כאלהיט למסח האלהי כהמונע הפכטים הנכבוס ליתקדמו ואין ספק
 שישראל באותו זמנא אחר שהוכנו הספרסו מהתאונת הנפשויות היו מופפים מהספע
 שאסי וסודות שמציאו איס כפי סכנתו כהמם כל אחד מהיזה בעצמו עד שמתוך אותה הסנסס
 הקודמת השיגו המילותי יתברך וכתבה להם התורה ואף אותם שהיו בלתי מוכנים לעיין
 ולהסיב השיגו כי לכ טעור ככרא להם באותו זמנא כמאכס קול סוסס ולזה חרדו וזכה אותה
 שהסנה פנהסך כל אחד מהם לאיס אחר שהסנו הסתאומי וחיוב שהחד באדם וזכה לרחק
 שיחס סכין הדבר האסי הרזוכי והנמאיו לא השיגו הקול האלהי הנכברא שהספיגו משה רק
 ממיצת שקול לבד לא ההכנה לכן הוצרך הטבע האלהי המחכים והמסלים לחדם לסס קול
 באמצעי כל כך נמאיו שיסיגו וידעו סכנתו כפי שאספר להם להסיג וזהו קול סופר אחר
 בלא וכלל הספיג מקור רוח הכנתם הקול האלהי הנכברא שהדבר עם משה כהמם וסאלויס
 יבכנו בקול ולפי שישראל וכו לא שהפכלס ולמעלת התורה מכה סוכות סקדום של קרבן
 אברהם סלקח תגורתו סאיל והעלהו לעולם הגם סאיל סמוזין את סאיל חדם קול סופר
 חזו בקרן של איל בלומי יחס או שהפכלס לקרן איל של יזחק סממכס סיה מוכלת וקרכי מיוז
 לראחר סממע קול סופר השיגו הקול האלהי שהדבר מתוך סאם כהמם סממע עם קול
 אסי ועזתה סלא סיו מסיגו אותו רק באמצעל סמוע קול סופר תתלה סססעתק מן הקבס
 אל סקבה טריך סיהיס באמצעי ולכן ססעעתק מהנמאי לרזוכי סיה סאמצעי לסס קול סופר
 וכל זה סככס סככמה האסית להסיכס אסיס תחת סיותם ארבייס מלומדי התאונת הנפשויות
 ועדיין סחרידס והכילס קול סופר כהמסוחרד כל סעס כל סכן סופיחדס סקול האלהי
 אס סיה כל להס כפתע פתאום בלי אמצעי וכמעט ימיתס רחס כמח תתן לססלים ליסרל
 שהסנהה בזה איצמד להוכיח יקר מולל באמצעות סופר זהו סטעס בקדימת סופר
 לכתובת התורה ולתתה בקול סופר ומה סיאמת זה סאס לא כן יס להסלא מהכחל סלסית
 סאין להסס כילות בהקבלת הפלמות אס סיה סססין סאלסי לכות את ישראל בתורה
 למהסך את דרך פלמותס בסורי סחרדה לסוביא לבס כמעמד ססנא סלא טוב לסס מלא כף
 נחת דברי חכמים כנחת כמאעיס ממלא ספכים סיח סיה אמר לי קול פחדים ורוע אכיריס
 אכל כאחר שטכונה האלסית סיהת לתת להס סאר ספלמות להסיותם בקול סאלסי סיסמע
 כהמסו מו כל כפר אסר סמע קול ארדס וגו וחי ואס תקסס ותאמה אחר סלא סכינו
 דכור הקול ולא סרטיס רק סטמיעס לכד מה תועלת יס להס מזה עד שהוצרכו לקול אמצעי
 ידריכס כדרך יסרס לסמוע הקול האסי ומס כחכבת סממיעה בלי סככס ומס טכס סמע
 ת סוכיך כזה אין ספק סיס תועלת לסמוע הקול האסי סככר תאר ואעס סלא יוכן ממנו דכל
 בלל לבסבת סא הקול האלהי יתן חכמה מסיודעת ותבונס לסיות מטבע סגולתו להסכיל
 להטוב סכ הקול סאלסי וכניע סיהסר ויסע כדהולכל סל הקול יחוק הנסס סמסלת
 ויחה חולס סככה סראסוכס בארס חכטוב באמרנו קול ארדס סממכס סממכס סממכס
 סנעל וזכ כלומר נותן ומספיע הדכריות והספכלס לסואמיס ואף אס סס בלתי מוכנים
 סכד עכמס חוט של חסד הקול האסי כמסך עליסס כמעמד ססנא וספיגו ססנה מה חס כמקל
 אחר כממעס

27

בכמעט את הקול מתוך החפץ שאלו זה להעיר על היות המובע עבירות חמרוי לא שהיא
 יתברך יקיים את חפץ כי בחפץ כחורה חולס הסבה הסבית בארסה הכתוב בכל מקומו שהחד
 בחמרוי הפמיוס המיועך את קולו לומר בלומר להודי עך מוסר הסכל ולתקן יצרך הסכי
 ולמען תמים יראתי על מניכס חולס הסלימות באר' בהמרוי היום הזה ראונו כי ידבר לא
 את הדרס נחי ר' יתוסף בו חיות וידוע שסס החיות איכנו בגמיו כי הם היו מתרעמים רש
 יוספ' לשמוע את קול י' יגמנו ונאם היו מפחדים מהמית' מחדרת הקול אך יאמרו סידכר
 אר'ס לחדס נחי חף כי יפנה יופלס להס הקול לא סיס להס למחד אחר מראו עתה סחיו ולא
 יתנו אבל הכונה סהגפס המסכלת כתחוקה נחיותה בתוסף בהפנת הקול סלסי נא היא סהכס
 בהחלס הגוף כי כל עוד סתתחוק סגפס ותפלבס רוחניות יחלס הגוף כי אין זכס לסתי
 פולחנות ולכן קרה להס הפחד מהמית' בהפנת הקול סלסי סהרעיוס בחולפת מוסס והסרת
 גפס החיותית ולסכס סהכסס סהרבל וסמוכס כדכר'ס הגמייס המרוי וסל כן נהמר
 להס מוכ'לכס ללסליכס וספס פס עמוד עמרי סתב'א'ס כן סתופלס סהרבל יוסס בהפנת
 הקול סלסי ואך כיון סהס סלסי להפליס גפס סהס כססכסו אונס סכל סהי סל'ומאונס
 סקרו ססעלס פתח כנו חרס להס קול ספוס' לבניו לתתס מחלכס כססי' עני קרוס בהסכלס
 במו סאמרוי וססר'ול' כעסרור' למנות הקולות סכנתה בהס סתורה נאמרו סכנתה סס
 קולות וסאחפ' ססעורה סלסיית סכלול כל סס חכמות בסלמות נאחר סגלול סהרבל' הכיכנו
 עד כאל' חי ספסר עד סככאר ענין סל' סערך דע סקול ספוסר יורה על סהסר' אכר'ס
 יאחד מהס יורה על סלכות וסרסס כמס בסלמה ויתקעו כסופר ויאמרו יחי סהלך יורה על
 חירות כמס סככל וסעברת סוסר' תרועה ענ' וקראתס סרור' יורה על סהרסס כנו סאמר
 אס יתקע סוסר' בעיר ועס לא יחדרו יורה על סקכ' כנו סאמר וסיה כיוס סהו יתקע
 בסוסר' גדול וכנא' סאוכדיס יורה על סססכלס סהלקית וסגולת חותה סססכלס כמי סמיכס
 כענין ידיו סאמר וסיה בסמך כקרו סעכל בסמוכס את קול ספוסר ירועו כל ססס
 תרועה גדולה וספסס סחוסס וס סלססן בעצמו סאמר כמת' עורה כסמך היוכל סמה יעל
 בסר' וסס כעס קכ'ן גלוי' יתחכרו חפסס ענייכיס סהמרוי סורה על סהחסס יורה על
 סמלכית וססררה סנאמר וססעחנ' ל' יחר סק'ס יורה על סחירות ססס כעסנו בני חירון
 יורה על סקכ'ן כנו סאמר וכא' סאוכדיס יורה על סהררה סיחררו כל סאונות ססמר י'
 וססר' ג'אוכ' יורה על סססכלס סחי' סכלית כנו סאח' כיוס סהו' יסיה י' אחר וסמ' אחר
 זכ'ה כקרא סוסר' גדול כמס סכלל ר'אוכ' קס'ן וסוה סמורה על סהר' מהס ס'נ' על ס'סס אז על
 פלסס (הנה כמת) תורה סורה ספוסר על סססכלס כמס ועל סחירות כנו סאח' חרות על
 סלמות אל' תקרו חרות אל' חירות נאין לך חירות גדול סחירות ססכל סמוטל כחמר ועל
 סחררה כמס ויחרר כל סעס ענ' ולפי ססתחברו כוסכ' סאמר כנו קול סוסר' חוק מאר' גל'א
 כוכל לומר ססוק מורה על סלכות לפי סאין סהלך כעסמנות קס' לסור ות סהו' מולך אבל
 סעסס סס סתוקעיס כסו'ן וס במו סאמר דוד' ל' סהאל בהסלכס סלמה וקעסס כסוסר'
 יאמר יחי סהלך סלמה וסנהס סורע מביאות' ית' ג' סהו' סחוייב סהחיות מל'וכ' כסחפ'
 ולפי סאכרסס אכינו סכיר וס וסרסמו כמס ויקרא סס אכרס כסס י' א' על'ס פ'רסס סלסס
 דכר'ס אחר סהו' סחוייב סמכיות ועס סאמרו כסס י' ס' ססו' סלך ויכול על כל וז' אל' ג'
 ססו' סחחרס סעולס וז' עולס רב' עור להמליכו כעס' ידיוכדי סיסיה סעעסס ססכיס
 עס סעיו'ן וס כק'רבי סאיל ססקריב סתת' כנו ז'אונס ססקרכס סית' סאל'ן תקע כסוסר'
 לסמליכו כסומכי ולסורות סעל'תו סעקד כנו למנות' הנה קרו' סאיל פנת יקרת ממנו וס
 סתחיל' אונס סמלכ'תו יתכרך כסי' סכרית ולפי סכח' עמ' סר' סני' סטר' וסר' סל' מביאות'

יתכרך

יתברך ושהוא מחייב המציאות כולם ואנכי ולא יסיה לך מתי הגבורה שמענוס וקל הסופר
 שהיה בלתי משמר לא חורה על ההמלכה מהטעם שכתבנו דכה הסי' מהמעט' סעפה האב-
 יעשו הכניס וכנס סהאב המליכו כסיו ובטפתו ונעל דיוו כן ישראל המליכוהו בכ' הלה
 והנה המלכ' בלב היה במעמד הר סיני שהסינו כלם מציאותו וזהו שתי היה המלכ' בפעל
 באחד לחדם וזה באחד לחדם הפציבי יסיה לפס שכתן זכרון ית' רע' מקרא קדם כלל' זכרון
 היתה התרועע טעם אברהם כקדן האיל שהתחיל להמליכו כשי כל סברות בפעל והנה
 הירע סוד המציאל והקשר קצתו עם קצתו יס' מזה הפלגות מציאותו ית' וזה סוד התרועע
 העפוייה כמו פלגות ולזה יחס הכתוב זה הזכרון לתרועע' ויהיה תרועע' מלפון דעות' וסוכות
 החלקים קצתם בקצתם עד שיבאו כלם למציאותו ית' וזה אבקולו ותרועע' מלך בו ופיכת
 מלכ' כיון רמז למע' איכ' כזה הכת' איש' זכרון מאומה שהפלה בסלגות המציאות
 שהיה ירע אברהם שממכה סכור מין טאמר והיה העולם והמליכו כן דאילו לבניו סידעו זו
 שהפלה ויהי יפסו' וזה אשרי שבע יורעי תרועע' וגו' כלו' מתוך ידיעות התרועע' ית' הלכו
 באור פני מציאותך ויכירו היותך מחייב המציאות ויתכן שנאמר לשי' שהאדם חייב הסגנו
 בעיון מהמאחר לקדם כמו שכתבנו ביעקב שמתוך הנמציאל' הסיג' העלה הראשון והתחיל
 בעיון היותו פלג' תלה והוא אמרו מוטב ארצה עד שעלה ממדרג' למדרג' כולם ההפלה
 והכיר מציאותו יתברך כמו שאמר והנה יזככ' עליו אכ' קול' תקיפת הסופר אפיו תקשים
 ברא' וירע על עיון סדר הנמצאות שהכח ענותו וכיר' פעלם הראשונה וכליכה כמו שאמר
 ויהי המלך אשרי אחר סוכורו וכרע היותו מלך' ככל מלכ' אש כן השפס' לפניה יורה
 על העיון המוס' לחדם על הדברים הפשוט' כמו החמר הראשון והסכס' האחרונה המניעה
 שמתכו נעמוד על פכות הדברים הטבעיים והם המדרגה הראשונה מולם העיון וסכרל
 פס רמז למורכבים הסכר' מהסחת המונות טכאמ' המני יורככו ויוכנו לקבל בורותיהם
 איש' כהכנתו והי' הפלה סכרים לחורות על טלס' מוכים עקריים והם בומח חי מדבר
 והתרועע' רמז לבחית' הנטענות מהגלגל' על לו המינים והקשר סכיניס' להיותם תלויים
 בהם והשפוט' שאחרים רמז' לסכלים המניעים הגלגלים רמז' למניע הראשון והנס' תמצא
 להיל' כת' עיר' רמז' עין' זה נאמר באחד לחדם זה אברהם דכת' אחד היה אברהם זכרון תרועע'
 זה יבחי כת' ברומז' דברא מקרא קדם זה יעקב שנאמר ויעקב מקראו אחד הקבה זכרת
 לפני זכות אבות ותזכו בדין' עניך וראה איך יחסו זה הזכרון לאילו סל' יבחי סהוא
 שיסוד פלג' חמס' מ' במקום אחר יום תרועע' להורות שהיום מרע עמנו ראוי לכך דל'
 להמליכו יתברך כקול' סופר מפני סהוא יום סדון וכפרט' לרעת' האומר שהעקודה סיתס'
 בלתי היום כרע דכתוב כי נכסעתי ודרסו' באדם סכביעי מלפון סכוב' אש כן קול' ספר'
 על דס' יורה על המלכ' והחרד' ועל סהפכלס' והם מלכות' זכרונות' סופרות' ורמז' לזס'
 שדום העולם סהנח' תורה מן הסמים ולסיות' סדונס' יסוד' לתורה' כוכר' עמו במס' וואמר'
 לפני מלכות' פרו סתמליכוני עליכס' זכרונות' כדי סוכ' זכרונות' לפני לטיכה וכמס'
 בטופר ורע סהפנחה תורה על סהרדה כי אמר ככל כלכו איך אלדים איך ספחד אדים לכך
 עיניו וסכופר סהסנחה לאיחד המנו יתברך וראס' מטבע סברה סתקנו על סופרות'
 איך יורה על וס' אהת' נגלית' בעינ' ככודך על עם קדסך לרבר עמהס' וכקול' סופר עליסס'
 סונע' כלומר סופעת' הסכלס' ומטבע' סאר סברה כות' דל' מלכות' זכרונות' כל אחד יורה
 בסלמות' עניכו ורע סהתורה' האסית' תככד' סכביעות' מהימים סיוס' סכביעי' מהסנים'
 סו סהט' מהסדס' סכביעי' סהדס' סכביעי' מקרא קדם והנה סהדס' סכביעי' סהא כיוס'
 סכביעי' סכת' בר' אסית' והוא רמז' כגולס' סכל' סכת' ומחוקה לחי סעלמים' ולכן היום

פאלטית בעם ספינית ותארים במקדש ואז תבאר האמת בלב כל האומות ואז יסיה הקרבן
הנעשה על ידי הדין הכולל כל המין האנושי בכל האומות יהיה להם תורה אחת וקרבן אחד
כמו יסיה קרבן אד' טראסון בולל כל המין האנושי כי לח נחמא בלעדינו וכאלה פעם הקרבן
לתקן חסר עונתו בן התסיה כימו יתקיים הקרבן לתקן חסר עונתו רוח בחירת החומות
השחמוכות רעות ועתה יהיו כלם לב אחד לקרוא כלם בסמי עדי יבא חלאך התחיה וכלם
שמות ויסכנו בני אדם הנקיים במעלת אדם הראשון ויסיו קרבן ליו בפני הנקיים *

הפרק התשיעי

ואמר דו בר הנינא אל יעמוד אדם במקום גבוה ויתפלל
אלה במקום נמוך וכו' תגיא נמי סבי וכו' עד מהמקום
קראתיך יי. פנה שתבאר לכל המכיל סתמלה הוא הסירות האלסי שהכנס עומס למי
במש ולעבוד ככל לכבס היו עבודם סכלב סיא התפלס ומתגלי המפרת החמתי סיסרת
שארן מדי הסלמות הוא הסכנעה וספלות סרוח כי כמי עירך מי הוא כבשרו ית ימחא ססל
בגדו ויחמב חסד לארון כקבלת סירותו לרחק סיחם סבינו וכן המפרת ולוח כי מי סוס
כשרכו יתברך ולוח ראוי למפרת סיכניע עצמו באותו סירות כדי סיסת עבד לארון ומכר
הכנעני וימענו שארון וזה סכיון המאמר באמרו אל יעמוד אדם במקום גבוה ויתפלל וזה
שאל מהמקו קראתיך סני מיני עומק עומק סא כסיונו בזה המציאות הספל הנמסל
בעמק הכבא והכ' עומק ססער המפיג מבר סחמר וסנס מי סנמבא בן סני מיני סספלות
ועומק ראוי סיסיה נכנע ובסרט כשרך עלתו סנתגה לו המציאות ומחויבת סמבא ססנא
אמרו קראתיך יי ואסמר סלוח רמו ססייט באמרו ספל רוח ספל ברך וקומס ספל רוח רמו
לח והוא סיות רוח נספע ורובץ בין מספתי ססער סקול לחמר ובאמרו ספל ברך וקומס
רמו לספלות סכ' והוא עומק סתקום סמונח ולפי סמחמר סתלמווי סביא רחיס מזה
סמחמר סתמומור ראוי סנבאר ססיר כלו כדי סיוכן סתמצות סמחמר סייטב אהנס קודם
זה צריך לסקרים הקדמס והוא ו יע סאחר סחבר דוד אסרי תמיחי דרך סכולל לב איתיות
עד תקרב רנתי חכר סיר סמעלות מסטעס סאומר סנס סאותיות סס חמר סרכור כמו
סיססודות סס חמר סמציאות סספל וכמו סחמר המציאות כמבא בס' תקומות וסס סיסודות
סארכע וסס סנוכרים וססמיס בן כמבא סרכור כחמסס תקומות ככר סזכיר וס סחנס רכי
אכרסס אכילע סיא כס' סקרא אור ססכל וידוע ססרכור מורס על דבר נמבא אס סיסס
סרכור אמת וסנס סרכור סני מיניס פנימי ומנוי וספנימי סנא רוח סקדס סנמבא בארס
והוא ססכל סנספע בו ועלינאמר סמתרגס ויהי סארס לנפס סיא לרוח סתללל וססנני
סכח סרכרי והוא סליח ססכל כמו סאמר לב חנס סיכיל פיו וססכלת סארס תלויס סכלס
סלקי סמציאות אס בן סאותיות ססס סחרי סרכור יכללו ל' חלקי המציאות וסני סאותיות
ססרי סמלכיס כמו ססס מלכאי סספריס לארס סמעיון כסס וסנס סעיון וסססכלס ככרל
סארס ססאר מיני סכעלי חייס וסיו לו סני מיני מעלות עליסס ולוח אחר סכור סכב איתין
סכר סיר למעלות ודכר באותס סמעלן סיס לארס יתרון על סכעלי חייס והוא סכר ראוי
ססייר ולפי ססיו סמעלות סכסס ככרל סארס סכעלי חייס ב' וסס ססכל סעיוני ומעסי
לכן אמר למעלות לסון רביס ומעוט רביס סנס ולסי סטוב סמעסס וכארון סמדות ככר
ימע סארס מהס כחכרת אנסו סרפע וססחיות סלאמו לסונס דכר סקר לכן סתפלל על
זה סמסורר יי ה' סילס כספי מספת סקר וגו' וסנעטר על סכובע אנסו סרפע באמרו אניס
לי כי ברתי וגו' וכדומה לזה כנעטר יפסיסו וכתוך עם טמא ספתיס אכני יוטב סנס הוא
כנעטר ססנסו ו' לסתי סכות כחפד סערד ססנסה סכפלאס ממנו לסתי סכות סא' סערד

207

ההפכה מפני לכלוך חמרו טחמרו מסך מכדיל להפנת העניינים טאקיים כמשה וזכ' היתר
 מתערב עם אכסו הרשע וזו וכתוך עם טמא פשתים ויחס הטומאה לספת' להיות הפליח
 אל הסכל הלטון והפליח יורה על מעלת הפולח וחסב ישישיו סההרגל סברל עליו וימינהו
 בערר הספנה מהדברים האלטיים וזה אמרו כי כדמתי ואמרו כי את המלך יד כבאות ראו
 עיני עד פנתכסר וכאמר לו הזה כגע זה על פפתוך וסר עורך סכוכה סהעיון כדברים
 האל שייס וימו לחדס טעור ונקי מחלאת הדברים החמריים ויטהר וזהמת הכלים הטמאים
 כמו שאמר כל דבר אשר יבא באס תעבירו באס כן אסדת הספסע האלסי תטטר האדם
 מטומאתו עד שיהיה ראוי להספסע לו ולתת וישיה פליח האל וזהו ואומר סכני פלמני ולזס
 סתפלל המפורר עז המעיק נכיו סבילת וגו' ודע שיש ספרס כיו סקר לרמז סקר עכיונ
 סכוכה האדם מלכו מבלי שיהיה לו מציאות ויאמר סכן סוא במציאות ורמזה עכיונו לומר
 הדבר בחלוק מה סהא במציאות וסוא מענין כוסקי רומי קסת ולפי סתכלית טוב המעסס
 וכסרון סמרות סוא סלום סכה סמכד' לזו סוא סוכא לזה סתפלי' ולזה אמר רבת סככה לזה
 בספי עם סוכא פלוס ולפי סהאס ספלוס יסל' דכויו עם סברנות בפלוס וכמיסור וסרס
 סהך זה אמר סמכד טוב מוגו ומדיותו סוא פלוס וגם סמכד דכויו יכגד לאכסו הרשע וזו וכי
 אדכר סמס למלחמ' וירכז כזה סדכר העיון וסמכלס סמכדו' תרכה ספכאס כיו ססמרוס
 והפליח כמו סאמרנו ול גדולה סככה סוכאס עמי סארץ לתלמידי סכמים

ואחר סבאר סכרת אכסו הרשע והתכבדס בסלמות האנוסי כאר העזר האלסי סדריך
 בספנת זה ספלמות וזה אמרו אסא עיני א סהר' וגו' רכס כזה ססערימ סכמה

סלזית לקינס סבעלי קיים סהיס ראוי מצד הטכס סמוכע כיסודות סכמו סהאס מוקף סכניר
 תכל' דר וסאנור מוקף כמים כן קיים ראוי סיהיו סמים מוקפים לחרץ והס' לקינס סהיכס
 כזה סיקוני סמים וסרסח סיכסס ולפי סהסרוס סס סחלק סיותר כגוה מהיכסח אמר אסא
 עיני אל סהרוס כלומר אסא העיון סחוסי והסכלי אל סהרוס המורוס על ססכחתו יתברך
 מליון יכא עזרו וקסיה כעזר בספנת ספלמות האנוסי מצד סהספחה ספרטית לסכליני מכל
 המוכעיס אס כיו וסס מחוץ סכזלת זו סהספחה ספרטית אי אססר לחדס לססיב סלמותו
 בסכת רכיו המוכעיס ואמר סככר יהיה כעזר מפתת סהספחה סלסית עד סיככל מכלס
 וזו עזרו מעס יל עסס סמים וסרץ והסכות המוכעיות סס עסס סה סכסס סחמרתית רל
 סרע סיקר' לחדס מצד טכס ססוית והספסד יל מאסר סוא בעל חמר כמשה סמפי זה יקרנ
 לאכסוס מומי ריליס וכטול אברים וחוליים ססתכ' יעיקוהו ססלמותו והוכח במכאוב על
 מנככו וככד זה אמר איתן למוט רבך וככר כאר סרס סתוף עם רגל סיפול לענין סכסס
 יס' מר סימכא כל אחר מבני אדם מפעולתו כעצמו וסוא סיסחית כספנו מפתת סכחירה
 והסתעו כדברים סמכוכס עד סירדס כתרדמת סדיון עלי אסכס סענייכס סזמכיס
 וככד זה אמר אל יכוס סומרך סהסומר סאמת לחדס פלא יפול כרסת סמדרס סוא ססכל
 ולזו יסובהו סגמותו כיו איבו טף ולזו כח כעף סכל אורך סהכעות כיו לחדס תלזו כטככו
 לכקס סתכליות והכרה סעמיס וככד עליו ויכח סהכעות ואזו אי אססר לחביע סל אחר רל
 סתכליות מכלתי סהכעות סקודמות וסכס סמוס כססתרלות ספנת חלו סהכעות מוהס
 סככסס והוא לזו רביס וסוא כיו אי אססר להסיב זו סככמה מבלי חלו סהכעות ולזו סמסולו
 סרב ליוס אמר סרס לז' חל וכל איס וקפילו ספתי מסאכסוס כססעירהו כמו ססערין
 סיסן וסאמר לו סלח תכסוף סתה לרעית סעמלו וכמה מספרס ויך תכוכסס נמי יס כהס וכל
 עד אמרו אל סאססל סהטרתו להכטל מעסקו סכוכ' אסזון עד סיכין זה לא יעסס זה סכל
 יסזיק לו כדמכיו מכוכ' סמכד דעתו עליוס ימאס סואל' לו סיססס דכר סכריך לסקודמות

דעות ואורך וזמן ביריפתה וכל הנה באר לנו הרוב שלמה דברים "ה' סכל אדם בטבע ובמקור
לדעת החכמה הפנימי ויבא מזה הפלמות לעבולת שנתנו מאסו הטי"ח וההסתדלות בהשגה
הפליסי שאי אפשר להשיג החכמה ונתן חלו ההצעות וההקדמות ולזה אמר המסורר רמז
לאהבת הסתדלות בהשגה שנה לא יבוס וגו' כלומר ולפי שראוי להדמות לו הנכבד כבוד היותר
נכבד לכן כמו שאין תבונה לו ותברך שאינו בטעם שינוס והשיבה חומס תהיה מצד לקיחת
המזון במכונן בספר השמחי ולפיכך יוסף השמחה אחר שכבר דאיו לראש העולם להדמות
לעליונו וכלן שאין שיבס לו יתן דאיו לנחמט סיבות השפט תבואות מעט הסוק ידעם לשכס
בירכתי שפיכות העפלה אבל ופתח להקור ולהשיג הדבר בסלמות עש על השכלי הצריכות
ה' מצד שינוס שמדוינו והיא תחלק לפני חלקים השחר מצד פתק האדם בהנהגת הבית
שבמצד הסתדנות עש חכמי מדינתו שראסון ידוע סינתו מונע ססלמות חס לא יחיה ציו
באור רוחים כצארן של אדם ויעסוק בתורה פטרות האשה והבנים מוכשים וככבר זה אמר
יו סומך ואם החלק הפני ידוע שהוא מונע גם כן כי לא יקרה מולתו עזר דק התבונות
וזה למאסס התור ואכסיה פלם מי יתבני במדבר מלון אורחיונו והסבה כי כלם מנאפס
וגו' ירצה שכבר יקרה מקבץ חסיפתם שכגידה והצבות וזה אמר עזרת כוגדים וככבר זה
אמר יו בלך על ידי מינק' פ'נה מסיקרה לראש מאיכות מה סיחייכוהו הרמי' הפממיים
אם מחוס וקיר עד שיבא ממונו והטבעי ונסל למסכב כמות וספת החוס פיתחייב בימים
הכלביים וכנגד זה אמר יומס השמס לתיכס ואם לתוספת הקיר סיקרה כוונן הסתנו
בלילות הארוכות ועל זה אמר יורה גלילה' הו מה סיקרה לראש מצד המוסס והוא על ג'
שכיס אם מצד חסיפת המזון והמדתי אם מצד אהבת השעטב והעממי באהבת כסיו וזלתיס
אם מצד אהבת הסדרה וסכנונו ועל זה אמר יו' וסומך מכל רע לי הכל לא יחמר על פחות
מז' הו והוא קצור יד דעות שאכסס כלם בהתחלתם וזה שהאדם לא ניתן שלמותו האחרון
לו בתחלתו אבל כל הפלמיות בו ככה והוא בתחלתו כעדר הסועל שהכפס בתחלת היבירה
כלום מוכן לכתיבה ואספר שיפאר לחסרונו אם לאישוט למוד במה סיוביא שכה שהוא חל'
שעובל אם לעבולתו והסתככו כמוכשים כמסס ולזה אמר יסמור את כפסך מהכח והחסרון
ניתן לם עור להשיאם מהכח לפועל האכוסו ולהסלימם' ה' הוא עומק המוסס בהסארות
נתחייט המתס שרכיס יתכנס מהסבת הפלמות להיותם מחוספסס באלו סעבייניס לקוסי
עמקס כמו שאמ' שלמס עליו ספלוס ומי יודע רוח כני חלד' העולם וגו' והפכו סכצאת הכסס
מהצק תפסד ומאסו החכמה לזו יו' יסמור צאתך שבטיח הסמורס השלסית והוא ההסארות
כצאת הכסס מהטף ללסס' ואמר וכוףך להורות שהכיהם לעולם הזה היתס לזס התכלית
ולזה אמר מעשה עבד עולם אן אפשר מעשה מעשה צאת סכסס מהטף עד עולם סתחייט
בבלל וירמון להסאר' ותחייט המת' בכלל סכניהס הסכלסס האמתית לראש כמס למעלס
ואוד' סבאר העור סלמי סכלוס לראש כססנת שלמותו באר עזר סמקוס הנכבד
סיערסו להסלימו כמו סאמרן רבותינו וזכרס לברכס במעלת ארץ ישראל
אירא דארץ ישראל מחכיס ולזו סמתתי באמריס ליוג' ונדק סינת כאמר זה הממורר על
כני העלות כמו סאמר הדדק למו סאככנתת עול העלות כעדרי ההסגה לפתי סבות ה'
בסכת המסלת האומות הסכלות עלינו ואכדה חכמת חכמינו וסכ' בסכת סמקוס וחסרונו
כמו סאמרן רבותינו וזכרס לברכ' כל הדר כחונה לראץ כמי שאין לו אום ולפי סבימי המסית
מלאס סארץ דעה את' יו' לכח המסורר ברעתו הנאלס העתרה סמתתי באמריס לי בית
יו כלך לסינת השמחה האמתית סמתת סכסס כמוסכלות השלסיות אשר ספע מקודס בית
יו והתחיל לתאר מעלת סמקוס הנכבד מפאר המקומו והל' כי אכנס לפי סמדכר יתקיים

בקינים סבותיו אם יסו לנו סבות והתחלות אם כן כל ענין סימטרי הסארן הסבות יסאר קיום
המסובב והורה היות קיום הסבל כפרסום כירופלס בייסוכ אנפיה יותר מסאר המקומל וזם
עומדות היו רנליכו וגו' כלומר קיימות היו סבותינו בייסוכ המעלה וסאסבות כסערך
ירופלס וכתן סבת קיום הסבל ואמר ירופלס הבנויה וגו' כי רצה בזה כי כספיתה ירופלס
בבנייה הסלס ולזה אמר הבנויה כהא הידיע לסודות על סלמות בנייה הכה היתה כמסלת
לעיר הסוכה סבל סלמיות חוכרונס יחידיו וזס אמרו בעיר סחוכרס לה יחידיו וסלמל העיר
הסוכה תלוי כחאפה עניינים א' להיות יופכיה סלמים וכך רבים כי האומה לעיר כזרס
לנוף וכמו סהנרס המסוכת תתן מביאות מסוכה לנוף כן האומה סלמלס תתן מביאות
סלס לעיר לזא ספס עלו סכטיס סכטי יס' הכ' סיהיו כעלי חכמה ותורה סלמלס ססטרס
תיוסיר את סאנפיה לסלחל וסימס סלמי המכב ואחרי חכמה ססול סבת הקכך כאמת
ולזה אמר ערות ליסרל ולתורה כאמר ערות יו כאמנה מחכימת סתו ותכלית קיימה סול
פארץ יסרל כמו סאמרנו למעלה סג' פיהיה תכליתס כמעסיס לעבודת סכורא יתברך
וכזה יסרנו מחלאת סדכרס החמריים ולזא לסודות לסס יו יורה סתכלית סאמתי לסס
סיות סהכלמה סאחרונל לא סהכלמות המדומול כענין סעוסר וכו' סד סימכא ביניסס סכסגה
מעולה כיוסר מסאס ומתגס על קו המספט וזס אמרו סמה יסכו כסאות למספט' סה' סיו
מכטיביה אנפיה אמת ירזו אלרדי סוכאי ככע מתקנר כרוך לזס אמר כסאות לכית דוד להיות
דוד סלס כסלמות סאנפיו אליו ייוססו סמכניס סלמל וסאר ססתבאר כס כל א' סלמיות
הכה סתבאר סיות סבת קיום סאנפיה כירופלס מסאר סמקומות לפי מסאר סמקומות לזא
יסכאן כס כל סלמיות כמו כירופלס וסאר ססלמות כמכא כה מסאר סמקומות רזיו
לסלמל סלמה וסוכתה סכסלמה תהי סלסל למכר המיון סהס יסרל וזס אמרו סל סלס
ירופלס וכתן סבת זס לפי סילינו אוהיך כלומר רזיו לסלול סלס ירופלס כי כסלמל יסלנו
אנפיה ומכטיביה וסתפלל להתימד סלסל כחילה יתי סלסל כחילך וגו' וסרס סרלני
לסתפלל בערס לסלס סבות א' לסלמות סמכניס וזס אמרו למען אחי ורעי כי סמלכיס
סמכניס וסככרס ממספתיו סו ואליו ייוססו וסכ' לרבו חכמים וזו ורעי וסג'
לסיות מעיון סספט ומקוה סלמל אסר לא יכזבו מימיו כס וזס אמרו למען כית יו וסכס
סאל סלסל וסלנו בעבור סאחיס וסרעיס וסוכ כקס בעבור הכית סללסי סכס ססס
סוכ סאמתי וסלמל חייס עד סעולס ורזיו סטוב כזה יכופס יהיה ככסף כטכע כי סטוב
יכספוסו סבל לזא אכספה סוכלך ואזר זס כאר מעיקי האומס ככללס והורה סהס
סכי מיכו אס מעיקי הנוף כעכורס קסס בעול סגלות סזס אס מעיקי ססס
כטענות מזויסית לחלוק על סתורה וסתפרסס כמה רעות וסמדות הביעו ליסרל כקמים
לחלוק כגד סתורס ולסתגכ עס חכמינו וסתחיל לכאר סמוכס סרססן ואמר אלך כסלתי
את עיני וגו' וסאר כך כאר מעיקי סכסס ואמר לולי יו סהיס לנו לולי רחמינו יתברך ססיו
ליסרל במין ס' סיו כלים ולולי רחמי סמים כמין סכניס כן סיו אוכרס וזס טעס כסל
לולי וגו' ואמר בקוס עלינו ארס אז כגד יכוח חכמי סאומות אתנו כדעות סרור' כמסוכל
לסוק תקוס אתך למספט טרסיעי ולפי סממך מזה המיון כ' רע' אס סססס כנוף לסמור
לסרוע לחלוק על אמונת' הכוננת וסס סהס' ככסס כמה סממך לקכתי אנפיה אומתנו לקסל
סאמנה להמיר ככודס ותרעס כס' איו חייס כלעונו וגו' וכסכא איו סמים סטפנו ולפי
סכסלנו רכיס מאכסי אומתנו אמר איו עכר על כססנו סמים סדוכיס ורע סכאסר סתורס
כמסלס למיס כך סדעית' סכססות כמסלנו למיס סדוכיס מי סמריס ולפי סהססנח' סכסר
סני סרפסיו סדוכרות על כדוק עתק אמר כרוך יו סלל כתכנו טרף וגו' כגד סכלת סנוף

ופננה הגלות הנפשה אחר כפסנו ככפור כמלטה וגו' ונתן הסבחה לנו ההצלה הפוללת סחוף
 הענין הגלוי המוספע בעליזונים ובתחתונים וזה שאמר עושה שמים וארץ. ואחר מספר
 המשיקים נאמ' מההפגה הזוית רבקה כס' והפיכ דעתש אחרו והכל ענתם הבטיח הסבלה
 מהם וסיפועה מהגלות הכלל לכל לאותם הכותשים בו וזה אמרו סכונתים כיו' וגו' המסיל
 הגלותם להרצון לשי' שהוא כבחר לנייתכרך מאמר הסר' למוסב כמו פתח כי בחר י' בניין
 הנה למוסב לנאף על פי שאמר הסר' ימושו החסר' הגלוי לא ימום מאתו אבל יתקיים מכבו
 לעולם ואף כי יוסייה חרב וזה אמרו כחר בין לא ימושו ואמר מהמבב היוסוכי כירמלאס פמור
 ומסוכח נמד' הסר' ססכוכה לתועלתה וזה אמרו סכוכ לה כלומר לתועלתה כן הספגתה
 הגלית תמידה לאומה ישראלית לסמרה מהנזק וזה אמרו וי' סכוכ לעמו ולפי שלא נמדב'
 חוץ לכפס סוס חלק המומן רק שעתה והעתה חיונו מציאו מורבס וזהו המגביל הזמן כב'
 קבנותו וכמבואר במקומו לכן אמר מעתה ועד עולם כלומר מהשתחלה ועד סתכלית דל'
 תכלית העולם ולחיות ככר יחסב הספוק וההפגה מישראל בגלות סכעזכים למקרה וסגע
 אמר סז' לא יתמיד לפני סכית סל' מרד מעלת שאר' סככרת ססיוח מיוחדת לעס הככחד
 אף כי יפננו ימים עליה לא לבכז' ורמנה וזה אמרו לא יכוח סכט הרשע על צדל הכדוק'
 קרא צדל סכדוקים ארץ ישראל והרס סכעז' מכוות סכט סרפע סל' סכוכ' כ' ספסכים
 מתקיימים ככוסא אה' ואס סכט סרפע יכוח פה יהיה מן הסכרה סכעז' יסלחו כעולתס
 ידיהס או ידחו מהנה וזה אמרו למען לא יסלחו הכדוק' וססכס סככות כסכט טובי ישראל
 ירחס י' את יעקב והכינו על אדמתו וזה אמרו סכ' י' לטובים ולפי סיס סכל טובתס
 כדעות האמתיות אמר ולסריום בלבנתס ואמר סמי סיסיה סכס להטית הרשע והמללות
 להפסיד אלל הטובים כדעות ומעשה יוליכו סס יתברך עס פועלי הגנות והספסד וארח
 לחכרה עס פועלי און וכוה יהיה סלוס על ישראל סכמיות סחמת והעדר סחון סכט סלוס
 ואחר סכבטיח סיסועה מהגלות סכטיח סככט מעולה לארץ ישראל וזה אמרו כסוכ
 י' את סוכת ציון וגו' ולפי ססחולס אינו זולת רמיון סיתנהס מהכח סהמד' מעבר
 אכלו סדברים מוחס' אכלו מח' בהקיץ וסמר תכונתס וכאד סשילוטוף כסיהס יוקיסס
 סהאסס' ססס רפי הלכ ממורך לככס יראה להס בעת ססיהס סהאיוב כא עליהס וססס
 עלמסס עמו כפי מה פנתנו כלכס בהקיץ ססמורך והפסד וסיס סבלות מביא מורך כלכ
 ישראל אמר סכסוכ י' לסס ספררה ודמו כדמיוכס סתבכרות סהיוביס להכט סרפע והיררס
 סכרסס כדמיוכס כסיותס בגלות ויחסכו ככוכ ססררס לסס כז' סס עדיין סחטת עול בגלותס
 סרופס סכככע והרמיון כתחזקס כדמיוכס כמו הקוי רמיון ססולס רך הלככ ממורך לכג
 בהקיץ יראה ופחד יבא ככ בעת ססיהס וזה אמרו סייכו כחולמים ואמר סהסס והלסון ססס
 סלחו ססכל ימלאו רכס כסכט הטוב והמעלה לנו וזה אמרו אז ימלאן סחולו וגו' וססס כעכי
 על סעס יפלא הגדלת סעס וזה אמרו אז יאמרו ככויס הגדיל י' לעסות עס אס חולס יתר
 תגדל כעכיככו הטוב והספסד להיותנו ככועי סבלות ככסככו ככאן טכחס נלכ יודע מדת כפסן
 ולכן כעת יסועתכו עס סתגדל סבלתכו כעכי הגול על אחת ככס וכמה כעכיככו וזה אמרו
 הגדיל י' לעסות עמכו סייכו סמחיס ואחר סכאר סבלתה סאומה כסיוע סללסי כאר סבלת
 סחיס ככייככו וכעסוד תלוויה ככ כסיוע סללסי זולת סהספתלות סהכנוס כסכך סגאולת
 להסיוע ויחס זה לסלמה לשי ססיהס חכס גדיל וספיוז זס מרד ככמתו וזה אמרו סיד סמגלות
 לסלמה כלומר זה סר' יכלול מעלות סהרס בסבלתתו סהמדומה ומיוחס לסלמה ססיס מובלח
 לכל חכסי זמכו כזה וסורה ססכייכו סמסכיס יותר כעולס ססס עיסר ככויס וסלסס
 זמקרבית י' כי סס עקר סכית סס תלזיוס כסיוע סללסי וזה אמרו אס י' לא יכנה כית וגו'

וכן פמורת העיר תלויה בסיוע האלהי כי דין הכל כדון החלק וזה אמרו חס"י לא יסמוך
עיר וגו' ואמר שהסתדלות האנושי בלתי טיוב חלתי לא יועיל וזה אמרו טוב לכם וגו'
ממשימי בבקר לפתח! כדיווח הקניינים המדומים וגם תאמר מלכות על מסבכת מרוב
הסתדלות ויהיה סבת מענין טבת ויכנס עד שפאילו בעת האכילה לא תרניטו בחוס
טעמה מרוב ההמיה למחון וזה אובלי לחם העצבני ואח"כ הפיוע האלמי תתן לידיו הדבק
בן כל זה כלי הסתדלות כסבות הכ"ו ותתן להסבר רק הוא יסן בערך למתדללים ויסבב עור
הלאי כלי הסתדלות כמו אותם המסתדל' וכל ימיהם רעים וזה אמרו כן יתן לידיו פונקס
ואמר מדבר מקנף הנכסים (המתן) דבר מהכנים לפי ספני הקניינים הלא הם עקר
הכית כמו שזל' והורה שם הפרס בין פאר קנייני' לכנים לפי ספני הקניינים
יתנם האל כלי עמל לחנהיו וכל הכנים כבר יתנם הא כפני בדד' האחר מחד טוב ההכנס
זה המזנה הטבעית להוליד סוף ההכנס הטובה והמנו הטוב בתולדות יוסף מהאכל לכן עד זמן
דוב ועל זה אמר הכה נחלת יו' כנים והסני מחד הסיוע האלהי לכד וחקף חס מטבעו יהיה
שקר וזה כסבת הסכר ליראיו' כמו שאמר לחברהם וזה סכר פרוי הכטן אכל שאר הקנייני'
פוינט נקסר' כטוב הסכר והמנו הטבעי והורה התועלת פוט לחדם בקנין הכנ' שהתועלת
בקנין הנכסים מפורסם מאד בעצמו ואמר שתועלתם להיות לעזר ולהצוץ בעדן מהקנין
כמה פיסרתו לו במס'ו ומתנו ובסאר העניינים והמר שהם כמטלים לחצי כבוד פיסרתו
לן ללחם מלחמתו ולחיות יראוי שאם לא היו החכים כדן מה תועיל לובבורתו וכן האים
פסיחיד לפעמים יחטא להיות יחידו ופטרך לעסוק במלחמה מה ולהפסק מלמלתו ומס
יעשה בעת הזקנה ככלות כמו וכניו יסתדלו בעדו לכלל סיבתו חס שלמים וכן רבים וזה
אסרי הגבר אשר מלא את אסתתו מהם תורה על שרבוני לא יבואו הורה על הפלמות ולפי
פלא יחסכ שההלכה האחרונה לחדם עוסר וכנים אמר פוט באמת הגלחה אחרת שהיא
באמת תכלית החדם האחרון והוא היותו יראוי וזה אמרו אפרי כל יראו' וכעביר היות
לא לחבמים לחם לפי שההכלמה האנושית תלויה בדעות ומעשה וכמה חסידים חסרי הממון
רק ההכרחי יוס יוס כחלל הזקן עה' לכן אמר יביע כסף כיתאכל וגו' כלומר הנסכה מיועצ
ואוכל לחם חקן לבלתי לכת אחרי המותר' יא סר בארץ כילא עסק לפוט אדם יותר דברי
המומר מבוארים כבר הם מבוארים למעלה ואחר פדבר מההכלמה האנושית הורה
פכבר יתגבר החדם מהסיבה כשלמה מוכי מונעים אחד מחד פונקסו הפלמות ואחכבי הרעש
אמר וידנו כל העולם היות רשעים כמותם ולקח ראיה עז מירא שאכאחיו האומות לזהבתי
פגורה וזה רבת צרדוני וגו' הסני סיפר הרע המוטל בנו מעברינו וזה אמרו רבת צרדוני
מכעורי ועל כן לאי כלני' שהאים הפלם כנול מכל' הב טרדות חזון והמקרים המדומים
לנה אמר על כני הרט' חורט' ואמר שההדק הלאי וסדר ההכלמה לחדם מכלם למה סיבוי
חל' הטוב וחס'מות וזה אמרו י' צדיק קבץ וגו' יותר דברי המזמר מבוארים ואחר סגורה
סמך סיפר הרע יחבד חר' מל'מות ויחיה חסך מבידל כיון לאינו הורה פחד אחר
ראוי פוטעש מתפעש הלאי מחד קרואת סתם המסבלת לפס יתכרך בהסינה המוסכלות
סעלינות עד מתפעש הבר תדמה לפס וזה אמרו ממעמקס טעם היותו בעמקי הנוף הספל
זה אמר כבר תכיר בורה ותרע היותו מחייב המכות כמו סיורה פס'ו' והנה מוכנו לסון
קריאה ואמר על ההסכלה כמו קרואת לא נחאל' וכת' כסבות פראוי סינענה באמצעותם
האחר מחד הסכלתו כדכרים העיוניים וכפרט בעיון האלהיות והסכית התפלה והתהנה
פזיא מכה פלומה לו יתכרך מחד הנפס ממסבלת בהיות' כחמר וזה אמרו'ו' טעמה בקולי
דנו לטכא דרפונקס ופיה ההסכלה המיוותת לקיפ הפלם וזה טעם בקולי כה'בא תסייב

70

אלוף קסאכר וגו' ולפי שכבר נתסקר הדברקות שביכה לכינוי ית' כסבת הסתמנותו בחי' פי' און
 צדיק כהרץ אמר כי אין ראוי לשלם לסלק הסנחתי אף אם יחטא מזד הרבכתו וזו' אם עונות
 תשמורוים כלל' און יתקיים דבא וספר לנו' אם לא מזד הסנחתיך בן ונלא כאל' סמכד' העונות
 יקבל הסם ית' הסתעלות כמו שיתפעל מלך בפר ודס מחטחת עבדיו ונש' יהיה סכה לסלוק
 סהסנחתי הוא יתברך אינו בן סהכתוב בנח וזמור' און דרקות מה תען לו' ואס רבן פטעדין
 מה תעשה לו' אמנם מה שיעכב הספע השלי' הסליחה וזמן מה ולכ' יסלח לחוטא כלל' הוא כרי
 סויה' יראוי כעיני העמוס לסורות סיס אלודיס סופט' וזס אחריו כי עמך וגו' כלומר מן
 סתעכב עמך הסליח' ולא תספיעה לחוטא' אינו מזד החטא כלל' רק כפי סידראון כני האדם
 בראותס סחתס בומל ומעניס וכזה יסמר סדר סייסוב המדיכי סמכדך תכף תסלח לו כי לא
 עסה חטאו' רוסס באלהותך כלל' ולא התפעלות עכסכתו' תמכס הסליחה כמלך בסד ודס'
 ולפי סיס לכפס המסכלת סלס מוכי קייס סח' מס סתקוס הנפס העור השלי' לסייג סלמותס
 בעולם הוה וזה אמרו קייטי' י' בעולם הוה סמני סתקוס ססארותס לעד בעולם סכא וזס
 אמרו קותס כפסי' ססליסי ססנחול' תחייט סמתי' לטוב לגופס ככתחלה חל' ולדרבו סחלתי
 ולפי סזה תלוי ביכולת סחלתי כי מזד הטוב לא יחייב כמו סאמר ססילוסוף בספר סייס
 והפסד מואמר סני' לכן אמר ולדרבו סחלתי' כי דברך יתברך נכב בסמיס כל' אס' חסן עסס
 כמו סאמר העבד' היכמות הלא סמער דבר י' ולפי ססתקנח והסחלתי' אספר סלח' יגיעו
 לפעמיס אמר סאין בן במה ססנחול' סכפס אכל' הנפס ססלמה לא תבז' סחלתי' אכל' תעב
 לה' סחלתי' סחלתי' כמו אותס ססמוריס לכקר' כלומר כפסי' לוי' כסחלתי' תקוס וסממור
 עת סביעה לתועלתה ותכליתס סחחרון' כסמורי' לכקר' מתי יגיע אורו אור' בקר' לא עבות
 ולפי סיס סומר' לכקר' ולכ' יסמרוהו מזד' ראות סכקר' רק מזד מה סייגע לסס אז' יסיוג' ככא
 סכקר' נאס' סלח' יסיה' אותי סדבר סכנסף' ולא יכא' וסוף סקד' סומר' אכל' סמקויס לכקר'
 ראות סכקר' עבמו וזהו תכלית סמירתס לא יחטא סתכלית' הוה סהסנתי' ולזס חור' ואמר
 סמוריס לכקר' וז' אחר ססתכלית' בדבריס סלסייס לא יחטא מזד סמספיע' אמר' סראוי' לעס
 סככחר' יסיומו' סחלתי' כו' יתברך וזה אמרו יחל' יסרא' אל' יי' דל' דס' לוי' סחלתי' כלל' לו' וזה מזד
 עין ומעשה סספר' סחסרס אין סחלתי' לוי' רק לרביס' וסני' כזכ' וזה סתכלית' סחלתי'
 כסלח' יגיע הוה און מזד סחלתי' סלח' און כסבות סכא' סחלתי' לז' סני' חס' מזד סכנות' סחלתי'
 כו' כי סכקת' סטוב סחלתי' כסס יתברך' לא יחטא לפתי' סבות' חלס' סחלתי' מזד ספג'וב
 סחסר' סלחי' כלי' פוס' כילתי' וזה אמרו כי עי' י' סחסר' וסכסית' מזד ססויס' והעור' סיס' לו'
 לסלוח' סדות' לססיר' סמוכעיס' מססבת' אותי' תכלית' וזס אז' וסרבי' עמו' סדות' ולפי ססמוכ'וב
 סיותר' גדול' מססוב' תכלית' סחלתי' הוה' העון' סכמסך' מהיכר' הרע' ססוף' סחמר' אמר' וסוף'
 יסרה' חת' יסרא' מכל' עונותי' ולפי ססלכ' וסעין' סכה' לעונות' כמו סאמר' רכותי' וכדס'
 לכרסס' עיכא' וליכא' תרי' סרסורי' רחט' לז' חל' יי' לכ' גבה' לכי' ולכ' רמו' עיני' ולכ' סלכתי'
 בגד' ולות' מזד' גוכס' סלכ' ובכס' לז' סכנג' סעין' כי ססולך' כמ' סלח' ממנו' תסיס' ססליכס'
 גסמית' און רנחית' סכה' להכסל' ואמר' סאס' לא מזד' ססוני' וססדרג' טעס' לכססו' סמסכלתי'
 כסדר' ינח' לססנת' ססלח' כמו סידרי' ג' סכער' מדרג' אחר' מדרג' כמ' און' ככר' ססאר' סכסס'
 ככח' ולא תכא' כסופל' ככסס' סנחול' ססלמותה' ככח' וככר' כתב' סרבי' חלק' ראסון' עדין' לז'
 ואין' סמסל' בן' אכני' לא' כמי' סיון' סכער' סיוכ' כל' חס' חטא' וככר' ויין' סיימיתו' כלי' ססן' לא'
 סלא' סמ' און' רעיס' כלתי' טכעייס' לאל' רק' לחולס' לוקסס' לעכלס' ער' סייגע' מסס' סחלתי'

עד אחריו בין מהותם וכך ולפי שהעם הישראלי מתנאר בסווי הדעות והמעשה מצד התורה
 וכעבור זה יזכו לחיו עד אמר וחל ישראל אל י' ואחר שהשלמות פזרר ויסבכתנאי' שלום
 אחד בספלות כאמרו לא גבה לכוירמונו לכה המתעורר סחוא כלב' וספני כלתי נטות אל
 המוחסר רק האפשר וזה אמרו ולא רמו עיני והסליטו שלא יחקור במולא ממכו כאמרו ולא
 סלכתי וגו' זכר התפלה טעמה למצוא מקום מיוחד לתפלה ולסביכה טזה אחד מעקרי הפלמל
 סאכסוי והזכיר ש'מות מטרתי המקום הזה כאמרו כהניך ילבסו בדיק וידוע שהדיק הוא
 סיופר והיוסר הנל לתת לכל איפס חקו ולא כחצא כראוי לו' אם כן מי שהסלים הנפס כעיון
 נמעשה ככר יפלט לכל אחד חקו ועל זה אמר כהניך ילבסו בדיק וחסידך אותם המסליטו
 בהסגת הפלמו' ורנכו כלומר סאפי' האכריס יתעכנו בשעולות הטובות וסאר דברי המזמור
 מבואר כעצמו וסאכ' הזכיר הטוב הכמסך מהנפ' והכפס הכה מה טוב ומה כע' וגו' בארכוהו
 למעלה ואחר כך הזכיר תכלית כל החכמות והוא להכיר לוי' תב' ולכרכו סחוא הכוסף טובס
 ושלמות מכל כחצא וכל הכחצאות זולתו אפסרי המביאות מצד עצמם וזה אמרו הנה ברנ
 את י' וקרא המסתדלים בשלמות עכדו י' ואמר סאלו העבדים יס להס קיוס מצד הפסלתס
 האלית כהעדרים הקורים בעולם הוס וזה אמרו העומדים ביות י' כליליות והורה הוס
 כריכיס כהסתדלותס סני תכילס ח' טעפעולות הנמסכות יסיו לקרס סס סמילס לא למעלס
 וסרה וזה אמרו סאי' ודיכס קרס וסב' סיהיו סלמי סדעס והתבונה כ'אוס' סיכרכו את
 ארוניהס שהסכליס לא יכרכו וזה אמרו וכרכו אתי' ולפי שהסלס הלמד בחכמה כומנו
 באהבת האמת כמו סאמרו רבותינו זכרס לכרכה יכול יאמר אדם הריני למד תור' לא קבל
 מאהבה וטוף ססבור לכא לכן אמר אף עלפי שתכלית עכדו י' לכרך הארון לא זולת מכל
 מקום כרכת י' סיא תעסירכו וזה אמרו יכרך י' מנין הוא המקום סיותר ככחר מהיוסוב
 ירמוז לכיון סל מעלס כהס' ביות שהס' ארות לכס סות הפלמות וטוב הגי' להיותס תפמוסי
 קדיסה והוא יכול על כל זה סחוא עוסה סמיס וארץ

הפרק העשירי

חאי לא תאכלנו על הדס לא תאכלו קודס שתתפללו על
 דמכס עד אמרו אחר סכתנאס זה קבל עיון מלכות סמיס
 לפי שהאיכילה והמזון הס קיוס לבנף החמרי און כחו לא הפיו באכול וסתיס כמו סאמר ואכל
 ורסן וסנה אל אליסיס אחריס סרכו המאכל סכת בעיטות סיצר הרע כמו סת כעט בהסמה
 בארנויה כרוב האיכילה ועס היות התורה האקית לא הכיט לדבר הז' ולא תסגף הנפ' כמו
 סחל כפירוס ואכלת וסכעת' אמכס ראוי להקדי' מזון הנככד לפסחות ולפי שהכפס כככדת
 מהנפ' ראוי להקדיס מונכס למזון הנפ' וזה סאמר כדיק אוכל לטובכ נפסו כלומר כסהזדיק
 אוכל ככר נפסו פלמה וסכעס ממונכס והוא הפסכלס ובטן רפעיס תחסר מאותס הפסכלס
 והסוכס הנפסי וככר ראוי ססנות' חקולכפס וחקולנפ' יקרא כדיק וזה סאמר המאמר
 סאי' ראוי לאכול קודס התפלה בהיותה קיוס הנפ' כסאלת כרכיס וקיוס הנפס כהדיכס
 בו יתכרך כעבודתה ותפלתה וזה סאמ' קודס שתתפללו על דמכס ולפי סמהאיכילה ימסך
 ספעליכר הרע ויתגאה להטוא לזה אמר סהמתפלל אחר חכילתו תפלתו תועבה סכתנאס
 סיצר הרע ולא יקבל מלכות סמי' כראוי כסככר קבל ספע החמרי תחלס ואיך יקבל הפכו
 סהוא מלכות סמיס וזה אמת פלססיב' האדם הרונחיל כריך סינכ' מהחמר כפי' האפסר וככר
 ידעת מה סקרה מסכסס הססנה לאחילי בני ישראל כסתפס הנפמי בהסנות כמו סאמר
 ויחזו את האדם וככר בתכ הרוב וזה לסוכו ואמר סאכילי בני ישראל עס מה סאירע להס
 בהסנות מן המסוכליס כתכלכלונס כן כעכורס פעעלותיהס וטנו לענייני' הגיסיס לסכוס
 ססנתס ולזה אמר ויחזו וג' סתכאר אם כן ססנכיוס לקמרו' סכה להעדר סססנה וס אחר
 סכתנאס

פנתגאה זה קבל עליו עול מלכות מים ודע שהנאה אם כל מוס כמו שהעניו אם ויסוד
 הסלמות ויתרון הסלמות יורם על סלמות העניו ולזה אמר במסה והאים מסה עבנו מאד מכל
 האדם אשר על פני הארץ וידע שהנאה כמסכת מבטיית שיצר הרע יאחר העניו הנבטי
 ולקטש וכמו שאמר ובקרבך ובאנך ירכיו וגו' ורם לבבך ופכתה את יו' אלדיך וגו' ואם כן
 שבעה סהיו הסכה כמסכת מההכמה כמו שאמר הכתוב ראשית חממה יראת יו' ומי סהוא
 גאה לא יירא האל כמו שלא יסיה חכם כסכת הנאה שהנאה יסוד כל החסרונות כלם כחם
 ולזה אמר הכסף שופט הארץ הסבגמול על גאים שהגמול הוא מדה כנגד מדה סהיו ספלים
 וכבוים הכסף עליהם והספילט וכמו שאמר אחר כך ויסב עליהם את האס וברעתס יבמיתס
 כלומר באותס רעה סדמו לעמות להחרים יבמיתס יתברך כמו סקרה להמן סבגאותו רעה
 להסמיד לישראל לפרגם ובסמר הוא יתמו הטאים מן הארץ ואז הכפסס המסכלת תברך לגוד :

תס שאמר התעיבי בילאן :

הבאמר העשירי

אמר רבה כר פילה להזכיר מדת יום בלילה ומדת לילה
 ביום וכו' חלת מדה אפוספת לסני ענייכים אם מדת
 חמרות אם מדה סכלית מהענין הראשון מצינו כתוב במדה במסקל וכו' הזוירה ספורס
 לבכלית עפות במדה סהיא מנושרת לפי האמד הסכלי עול ואם סיה חמרות והמסקר סח
 להוסיף או לגרוע ככר יסק' אותו האומד הסכליי מןסקרותו ימסך נזק גדול לכפסו המסערת
 ספעולות האלהיות לפי ספעול והסקר יבחיסו הבורח יתברך לפי סא' אמונה ואין עול הוא
 יתברך הנותן לכל דבר סקור אוני לנו והעול ספכי לנו ולכן סנכ' אותו כמו סאמר כי תושבת
 יו' אלדיך כל עוסה עול' מהעניו ספני מצינו ומדותי ספעולס לא סהוא יתברך בעל מדס
 בו האומר והמדדס הסכלית סגיביל ויסער סעכס לפי ספעולס לא סהוא יתברך בעל מדס
 חמרות וכן אמרו ומיס תכן במדה מזה הענין סהמדדה הסכלית ומה הענין אמרו וכל
 יב מדות כלומר סעורי ספעולותיו הסכליים סמהס נכא להסנת מציאותו וכסס ימודד הסכל
 אמות סמוסכלות ואיכותס כאמר ימודו בעומר סחמרוי כמות סדב' המוער בו וכסס סלא
 יודע כמות סדבר סחמרוי אלא בסעור המדה כן לא יודע איכות סדבר סמוסכל לסכל אם
 באות' המדה והאומד הסכליי דרך מסל בסכנס לדעת דבר מה יאות לנו סנדע גדר אותג
 סדבר סהגדר סהו המודיע סדבר ומחותו מכל ענין אם כן הגדר סהו המדה סכלית לדעת
 איכות סמוסכל בו וכן סהקסי' סם סעורים ומדות לסכל סכס יסער סמוסכלי וידע סעניבו
 בסלמות על פי מדותיו ויהי סרבוץ באמרו מדת יום בלילה ומדת לילה ביום סכוכה המדס
 ססכלית וכוכת המאמר מה סאומר דע סלילה ויום סם קנין והעדר והקנין סהו המציאות
 והוא סכסעל והעדר אינו מסעולת סעעל רק במקרה כמו סאמר סרב' ולפי סהקדמונים
 סיו' אומר' סים סתי' דסויות כראותס ספעול' ספכיו כטי' כזהרע וסקנין והעדר גורו בהחלט
 ספתי' סתלות יס אחת ספעולת סטוב והקנין וא' ספעולת הרע והעדר וסכביא אמר להסיר
 זה סדעת סמוסכס יוצר אור וכורח ססך סורס ספעול' אחרים לכל סנכבאות כמו סאמרס
 סתורה ראו כי עתה אבי סהו וגו' סורס כזה סבת' בארבע סדברים אחר סהוא מחייב
 סמציאות וזה אמרו כי אבי סהו סהו כלומר סמציאותו כמסך מעצמותו לא סהקכס לו זולתו
 סני סאין למחייב סמציאות סותף וזה אמרו ואין אלקים עמדי' סליסי סהוא סעול סהסכל
 סקנין והעדר וזה אמרו אפי' חמית ואחיס מחצתי ואני ארפא' רביעי ססוק יוכל על כל

וזה אמרו ואין מידי מציל וכבר באר הרב זכור לברכה חלק שלישי מדרק עטורי מהשי' לא
 יאמר על ו נתם מהנה עופה רע בעגס כלל רופה לומר סיכון לעשות רע בכונה ראשונה
 זה לא יתכן אבל פעולותיו כלם טוב במור מהנה אינו עופה דק מצחות וכל מזיאות טוב
 והרעות כלם העדרים לא תתלה בהם פעולה כמד שהתבאר והנה במקרה אבל הדבר
 שישנה הפועל בעגס הוא דבר נמצא בהכרח ופבר התבאר בחכמת הטבע שהעדר
 קודם להויה ונה סבס לה במקרה וזה יורה על שלמו הפועל שאפילו ההעדר שיחשב רע
 בחקנו ימסך ממנו טוב לשתדלת הויה ושלפלת המציאל' בבא זה הח' פז זה ולפי שאכחנו
 בתפלותינו כעבוד אלהות עבדה סכלב והלפון פלוח תקנו לנו חכמינו הדבור המסודר
 והנאות כדי שיכיס ויבאר ההסכלה אשר הכפס וזה שאמר שצריך להזכיר מדת יוס בלי לה
 וכל להור' העבין סבארתי הפועל אחד ושהעדר מכוון במה שמתקן ממנו טוב כמו שאמר'
 ולשתף אחר המציאות בעשדר ואל' שהעדר במציאות תקנו בהשחרית יוצר אור וכורא חסך
 זכערכית גולל אור מפני העדר וחסך דרר מפני אור להורות סכל אח' מכוון כשמנו והוא תכלית
 טוב אם המציאות אם שהעדר כמו שאמרנו והרם סיות הפועל אחד וזה אמרנו' בבא' שמו
 וז' דומה למאמר אחד אמרו רבותינו זכרם לברכה בערך כסוי אדם אל' לים שהנה מייבאם
 לרבי בתיבוצר הרים ובגורא רוח וכתב הרב על זה חלק ראשון פרק י"ב וזה לשונו אלון
 יתיאר האדם האם כשיאל והמסחרת והסודרת והמבטלת והמקטיא והמתכס הים אמר'
 אמת וכל עד אמרו ואם זה הוא נמצא במה שיעשה בטבע כל סכן כחק הפועל הרצון וכל
 סכן בחקויתך שיתעלה מכל עשור כאשר הפגנו ממנו יחסים מתחלפים העניינים וכז'
 הנה באר הרב בפירוט מהנה יתברך פועל ההשכיס מכלי סיקרת מזה בטל והנה כתב
 השילוסוף מאמר פני מהויה וזה לשונו למה שהתבאר שתנועת ההשתק נכחית תמידית
 ומדוכתת גם כן פנה כבר יחוייב לזה שתהיה הויה מרוככת תמיד וזה שהשתק יפעל
 הויה כפי קירוב המהות והמסות מן ההוה וכל עד אל' והשתק אשר בזה התאר הוא
 ההשתק אשר יסיה לשמש כגלגל הנוטס מזה הגלגל כמו שאמר' ארסטו כבר קצף א' התדבקל
 התנועס ותמידותה סבו סתי תנוע' רחוק וקרוב וזה ספוא מחוייב אם סיו הויה והספסר
 תמידות דבקיס סיה ככחן דבר יתנועע תמיד כדי שלא יפסק הויה והספסר וסיו ילג
 עס זה סתי תנועות מתחלפ' וסכת הויה והספסר ותמידותם הוא המתנועע בזה הגלגל
 אחר שהים אינו מהנכח' כענין אחד אבל עשס יקרב מהדבר ועשס ירחק וכאשר יתחלק
 סרחוק וקירוב תתחלק הענת לרבר אשר יקרב ממנו עשס ירחק אחרת עד כאן לשונו
 יתקן מדבריו חכ' פועל ההפכו' לסיות תנועות מתחלפת ובאר ג' מספסר הסכוכיס אשר
 יהיה בהם נמצא נמצא תפלט במיחתי סוס למעס' והסכוכ' אשר כס יסיה בליו והספסר כאשר
 סיו הויה והספסר על המכה הטבעי ואפס' סל' כיונ' אל' באמרס להסכיר שצריך מדת יוס
 כלילה להורות סהדת הויה וסעורה כמדת הספסר וסעורה והפועל אחד וסתי יתן אל' לנו
 להסיב שלמותו כעודנו כאבו

הברק השני

למקרא צריך לברך למסנה אין צריך לברך וכז' פי' דפי
 מקרא הוא קריאת התורה סככת מסנה היא המסנות
 המסודר על ארכי פן תלמוד הוא סנות דאכיי רבא וסיונו סברת טעמי מסנה והסנות
 המסנות הסותר' ו' ל' וסורני מחסר' והבי קעמי מדרס סוא קרוב סמרא כגון מחילתא
 וספרא וספרי ססס מדרסי מקראות כן פירס דפי' (באור סח' חלוקת א' הקבתי סוא זה
 רב הוכא סבר סתורס סככת תכלול סמטת וסלמוד וסמדרס ספיה סכולג' כל סחכל
 לכן אחר ספיה סער על סער ראוי לברך ואין צריך לברך על ספאר גרבי יוחנן סבר
 אף

סוף לומר לך לך שאלו על פי חסם ככללים בתורה הם ככה והעיון הוציאם מהבטח
 לשונם ולכן רחמי לך לך עליו שהיה הכרחי האמתות אבל למדרש אין צורך לך לך כי לך
 שמדרש הוא הפקר לא המעשה ורב טבר חף למדרש כל לתלמוד ולתפארה ועקר המחלוקת
 שה מסני פסירי פתיה כדבר הכנול ההכרחי וכנגדו המצויים הכרחיים והכרחי הוא
 הדבר שמתקבל על ענין מהנחי חסר פסיה בחלוקה הנה הענין כמו שאלו כראשון ממוסת
 להתבאר נב שהחכמות יסלסם חשיבות לקבצתם על קבצתם כפער חסר היריעה והתחמת
 בדבר עד שתהיה היריעה לטובות חסות מהם שהיריעה שתבאר הדבר כשלתו
 חוקה היריעה שתבאר מהינות הדבר כדבר מאחר ממנו והפ' היריעה שתהיה כוסלס
 חוקה הספסוף מהחמר הנה הדבר היות חוק היריעה שיהחמר הוא סבת מלא שבמקרה המטעה
 ביריעות והסלישות שהחכמה שהתחלות נושאיה יותר פשוטות מופתיה יותר חזקים
 מהחכמות שהתחלות נושאיהם מוכבבות מזה הענין הפשוט וענין כוסף עליו והנה ג' סוגות
 אלה נתקבצו וכמבואר בחכמת התורה חס כן יסלסם השלה על סאר החכמות וכמקרה ראוי
 לך לך לא אלתה לפי טלסם שפלות לה וזהו הדעת הח' חסם לבאר היות כמבואר בס'
 אלו הסכות שאמרנו שבחסר הפילוסוף כרחסון ממוסת ותבאר כן הם ה' שתבאר מה חנות
 הדבר שבלתו והנה הקרה מופת סכס וסס המופתים המוחלשים והיריעה כמחלש כבי למת
 שנבאר רכבי שתורה למעלה מדרבי חקרה סיה הדבר היריעה כסבתה ובהקיריה ירוע
 כמות יותר מהיריעה הכעסה כחקירה המופתית ולפי סכל עוד שתתעלה היריעה שתעלה
 כפס המופת חותה היריעה כמעלה והיותה התורה האלהית מעולה מכל היריעות ליותה
 כקניית המלכות ותבאר חס כן כל עוד שתעסק סכסם כעיונה תוסף פלמות עד סמות
 סכר רחמי לקבל סכר כפלה כעיונה וציונס כמורן כהתבוננות והעדר מעיונה וזה סכר
 יסופק אחר שאין שאמונה ואלת חוב היות הדבר חן לטפס כמו שהיה ככסם וזה סוף חן
 לכסם אין לותכלית ברצון כלל הכחאס כן אין לאמונה התלות ברצון ואחר שהוא כן הנה
 קמהמין אמונה מה כל סכן חס היה המוכה מופתית אי חסר מכלתי סורבים חוב ובהרס
 במור להאמין חמוכס סיה אחר שסמיע סס ח חוק החוב אין המלט ממנו והוא המופת
 סמוחלט וכמוכס כחקין להאמין סותר האמונה היות הכה חן יתכן העולם והעונס בהאמונת
 זה הספק העיר עליו הר חסראי ככלל האמוסיפיק חמיסו והסתדל בהתורנו כסתדל וכאלו
 כילפי שהיותה היריעה העיונית מופת לנו מפני כרדיס חס מחד החקירה והעון סככלי
 חס מחד התורה החלפת הכה מי פה הענין והסליס ככססו בהכמת התורה הכה הוא סויס
 סוכר ה' מונח סדר רחמי לקבל סכר לפי שחלק כבוד לתורה כהסליס עכמכס ומי סעוס
 מקור התורה והסליס עכמו בעיון סאר החכמות כפי סר ורהו חסלטון והרסטו סס עוובי
 י' וכלנו ועכסו עכס כמורן לפי סלה יספיק עיונס להטליס ככסס ככנית התורה כי כמס
 עקיריס גדלים תבארם התורה כסירנס וכיסס החקירה העיונית כחרוש העולם וכיכא
 ססה עקירי רתנו ואף על פי סוס עקיריס רכיס תחמתם החקירה כמוסת קולס למה טלס
 תספיק לכל העקיריס לתתן פלמות למעיון כה והחמל כה כמו סרופס הסכל עם הרופס
 סמוחה סרופס הסכל עם היות סירפס חולי אחר במקרה לא יוכל ליוזר בעקר סהכל
 תלנו כיומית חל כסכלותו כן קרר לחלי הכסמות כעיונס התורה וכלכס החרי החכמו
 סרנות וככר ירעת מאחר התורה כסירנס כי חבינו רופסך כלומר המיוסיר חל סענת
 סככלית חמתני כמומה סיעסס הרופס וזהו מה סאמר הר' ססרפי בהתר סספס
 לפי יספיק לפי הכרחס וק' ספסו אחר ס'

וכפי עולו הטובות עם החסד והסמחה בהם שאינו דבר זולת ערבות הרצון לפעול הטוב ולזה
 אמר הערבות והסמחה שלנו באשר חכנו הם ית' אמונתו והחריצות לעמוד על אמתת
 הוא ענין ערבותו בחירו בלי ספק וזה סכר יצויר אמתות האמונה בזולת סיגוב לבעל
 האמונה התעוררות סמחה בהיותו בעל האמונה הסיף ולזה מבואר שהערבות והסמחה
 והסתלקו בעיון אמתתה ענינום כמסכו לרצון ולבחינם פעלוהם יתיישב ענין הנגזל
 והעונם אליו דבריו ויחלי להפלא מחכמתו במחמתו והוא סימך לפי דרכיו שאחר שלמי
 הערבות והסמחה פים למאמין באמונה תהיה קבלת סכרו ואתו הנה כל עוד סתרה אותו
 הערבות יתרה הסכר וכפי מעשיו יתמעט וכבר נודע באום שהנפס תחזוק בערבות
 וסמחה בעיונה בעניניו המופתיים וידעם בראייה המופתית ימסך אם כן שהיו עושה מוסכל
 האחרות מספרי ארסטו ובראיותיו יותר ראוי לקבל סכר מצד הערבות שהסיגוב כנסו באותם
 פראים המופתית מאותו פידעו מצד התורה לכה והכתוב בזה (ואמר כי היא חייך וגו' ועוד
 שמתכע הדבר המוסכל כסיוסכל בסלמו לסמחה הנפס המסכלת וכל עוד סיתעלה המוסכל
 בחסיכו תגל סמחת הנפס בהסגתו והסכלתו ואחר סכן הוא חין לסכר ולעונם מבואר בהם
 כמו שאין להם מכא בדברים אשר בטבע וזה שאחר שהיתה הסמחה דבר ערב למפינו כמו
 שהחוסים יתענגו בהסגת מוחסיהם כן תתענג הנפס בהסגת מוסכליה וכל עוד סיהיה
 המוסכל יותר עמוק יהיה הערבות יותר גדול בהסגתו ולזה תהיה סמחת הנפס יותר גדולה
 בהסגת הדברים האלהים וזה שאמר הכביא פום אסיס ביו' ועו' אמר סכר יסיגו הסמחה
 בתכלית כעת עינו בדברים האלהים לסתי סבות אח' מה סתתלבס הנפס בהסגת אותם
 הסכלות האיות כגדו יסע ותהיה נוסעת תפועת שולמים בסכתם וזו כי הליכויני כגדו
 יסע' הכ' שהגוף גס הוא כלה וכפסד מצד טבעו הוא תפמוס קדום במהו כלי להסגו הסלמל
 ולזה מעיל ברק יעטו קרא הגוף מעיל ברק שהוא יפמיח ברק' ותהלה לנפס להסיג סלמות
 באמצעותו והמסיל סגורה סהיה הנפס לחתן המסלל לסרת הסירלו האוי סככד למסוכס
 על סולחנו ביום סתונתו וזה אמרו כחתן יכהן פאר והמסיל סחרר לכלס סתערה כלים
 להיות לעזר לחתנה ולקסעט ענתה באותם הכלים כדו סתראה יסיה בעיניו וכן הגוף הנקי
 יכין כליו יוקסעט עמו כדו למכוא חן בעיני הפכל ויהיה מנוסכר לו וזה אומ' וככלה תעדה
 כלים' אמנם הסכה הסכית סים לחכמות ססיבות קכתם על קצת ויהיה סיהיה כנפס חוק
 ההפסט מחמר הכה התבאר בספרות זה הספר שהנפס לחכמה האלסית ויהיה תורתנו הוא
 חדום העולם ואמרנו סזה החכמים כחן בסתי בהינות אס חדום העולם הכללי אס חדום
 העולם הספטי והיתה הכחינה הראסוכ' לח' סתכתך כחרר באותן סיטעה ססכל בהסכלתה
 וכן סכחי ססכית התורה תתקן עניניו חחר ותייסורם באותן סיהים כאות אל סססכלה
 כל סכן סלח יכנה כללי אמנם ססכה הסלופית סהיה סחכמה ססתלנות כוסל' יותר
 ספוטות מופתיה חוקים יותר ססס סתבאר שהתורה לח' טבטרך למנות יחזקה כלל להיות
 למעלה מן סחקירס ותפעת' התבאר אס כן היות סתורה האלסית סחכמה סכחכמות
 ער ססס חכמה יחמר עליה וולתה כסתוף ססס ועל זה רמזם סמרר באל' סלחות פדותך
 כלומר כי כמו סספלא הוא ענין כסו אלסי למעלה מן הטבע כן ראות סתורה ועדותה סס
 למעלה מן סחקירס ולסי סנפס ססלס תקרב להסיג סחכמה סיותר סלמה על כן אמר על
 כן נדרתם כספו וסורה סיות התורה למעלה מן סחקירס וזה כסלקר ראיה מהספורסס
 כסתיחתה כמה סחאירס כחדום העולם אס מלא יססיק סחקירס והמופת להסיע וזה אמר
 פתח דברך יאיר' אמר סזה ססתח ססתח כו סתורה

תבין הפתאים והבוערים בעם שהיו מאמינים בקדמות וקראם פתאים להבנתם פתיות
 שובו וסיעתו בדרום הזה והדומים אליו סעאירם התורה עינינו בהם ולא תבארו במותם
 דק כנבואה שהיא למעלה ממנו ולפי שהקבלה תפרם התורה האמת ועניינה אמ' סכבר
 ידמה זה למי שכוסף שאיפת האויר מחוץ לתקן הוסי לכו ומצו בן חכמת הקבלה לתקן אס
 דת התורה ולא פני עשרתי ואשאפה כלומ' כמי שמכין פיו לקבל שאיפת האויר לתקן מצו כן
 חייב האדם להכין עצמו לקבל מה שהורונו אל והוא תורה שבעל פה סבאוסף אחר לא ישמור
 מצות התורה כראוי וז' כי למצותך יאבתי ולפי שהמונעים לאדם משלמותו רבים והבא
 ליתר ראויה סתתיו מעור עליו לכן אחר פכה לי ומכני וגו' והזכיר סלפס מיכי מונעים
 פארם' א' רוע ההכנה וההדרנה בחכמות וקצור אותם הסכנות הנדריכות ללכת בדרך
 שסלמו ולא פשמי הכן באמרתם הב' הסניאס והטעות בדעות וז' ואל תסלט בי כל און המין
 סל המונעים מחוץ וכפרתם אכסי סרסע וחכרתם וזה אמרו והספע סלסי כמו סאמר באורך
 סמוגל מאם המונעים כסיסעל כעיונו יאור כאור העיון והספע סלסי כמו סאמר באורך
 בראה אור אמר נכ' ספסניך סאר כעבדך וכבר ידעת ססחק סו סופל על אותם סמנות
 בעלמות הטעם וכריך לאדם הזה לעיון בהם כדי לסובא לאור מספט כי לא דבר רק הוא
 לכן יחס סלמידס לך יתברך ואמר ולמרכי חוקך ולפי סאיך ראוי לסלס לספסק מסלמותו
 בפי סאססר אמר כמטעבר על מה סכספסק ממנו פלגי מים ירדו עיני וכסוב למס סהיינו
 בו מבאור סמאמר רבי יוחנן אמר אף לתלמוד ולמסנה כריך לברך למסנה סהיא כעבמה
 אמת ולתלמוד לפי סהוא דרך א' סאמת אבל סהמדרס אינו כריך לברך עליו לפי סהוא מחסכס
 מה ואינו סכרחי ותהי סכרתו לכת' בסכבר אפ' לסמבא בחלוף מה סהוא עליו ורב אמ'
 אף למדרס כמי כריך לברך הנה אס ססכב סהמסכסה הידיעה דבר אחד כי טס למסיב אחר
 ואס ססכב סאספסר סהיו אחד מצד סכוסא והאל סוה סידוע סאמת :

הפרק השלישי

א"י בר חינכא סכא כל מי סאינו אומר אמת ויביב וכז' .
 הנה סתבאר סתכלית ידיעת סהכמות כלס אמת וכפרט
 סתורס סאמתית כלט וסורתך אמת והי סו יתברך סאמת סמוגלט כמס וי' אלריס אמת
 לכן אנו כסמוך לססוק להיות לכס לאלריס אנו י' אריכס אמת להנורות סהוא יתברך סאמת
 סמוגלט סנמור לכך אמר סלכתא כר' יודה דאמר בין י' אריכס לאמת ויביב לא יפסיק וכז'
 סדין לאמת ואמונה וידוע סהיוס יחלק לארבעה חלקיס סחרית כהריס בין סערבי ערבית
 וכז' זמני סארס כחלקיס לארבעה חלקי כערות כחרות זקנה סיכס והנה סהיט סספס
 לססליס כפסו כריך לספסל להסיב סאמת ככערותו כדי סיוכל להסיב סתכלית כאמת
 ובאמונת סתורה סוה העיון והקבלה סכקראיס אמת ואמונה ולכן אמר רבה סכל מי סלל
 אחר אמת ויביב סחרית סרומו לזמן סכחרות כלומ' סלל ססיב העיון ככערותו ולא כתחנך
 בו מכעריו וסאמת ואמונה ערבית כלומ' וסעיון והקבלה ערבית והוא סעת סכמסל
 לסייב לא יבא ודי חוכתו ככריא סאכנוסית והל' כלו לא ככרא והכוחה זה מספס להגיד ככקר
 חסדך כלומ' סחסד סללי סעפס יתברך עס סארס להספיע כפס מסכלת והסגדה הי' סהסכלס
 סהמכלס ואמונת כלילות סהאמונה סיא סעומדת לו לארס ככסטרט מהעולס סוה והיא
 סמסארת אחרית ונקדיס לך סקדמה כדי סיתבאר זה לך כסלמות ככר ידעת מה סאזל לעולס
 סהוא סתפלה ונקדיס לך סקדמה כדי סיתבאר זה לך כסלמות ככר ידעת מה סאזל לעולס
 יסדר ארס סכמו סל מקוס ואחר כך יתפלל ולכן סייס תקן תפללותינו על זה סדרך דל ספור
 סככו תחלס ואחכ יתפלל על סעורך כמו סכר' כתפלת סחרית ססיא יוכר אור וכורא סכך
 וכחלקת

ונחלקת בספיר הפכה לטלסם חלקים אם תחלה תדבר בעולם הזה מיוצר אור עד אל ברוך
 וכו' ותלך ברוך עד בורא קדוש ת דבר בעולם הבגלים ומבורא קדושים עד לאל ברוך
 בשימות יתנו תדבר בתלחכים ותלך ברוך עד יוצר המאורות תדבר בסמיסה לל בגלגלים
 חלקים וחסד כך בא חבת עולם לעלת הכרכים ולסוית הסודך הראסון לחדס בממו חדס
 העלמו בעיון היתר והמנות התפללנו עליו כמו סכרסה ממטכס הכרכס בעכמה ותן בלכנו
 להסין להסכיל ולפי שהגלות סכה להעדר החכמה התפללנו על כבוד גליותנו ומד כנסות
 הארץ תלכנו ולפי סיסד הסיודות ועמוד ההכמות יומד הסס והיותו מחויב המציאות
 וקדמון וסאינו גוף ולא כח כגוף כח שמש ישרא וסיא קקראת כלסון רזל קבלת מלכות סמיס
 וירנו אלנו ד' עקרים ואחר זה בא פרסת וסיא חס סמוע להודות על הגמול וסיוכס ולפי
 פייר סרע מפתח תמיד לחדס להחטיאו ברוך סיסיה רוסס וסיומן ומכעה מהחטא ויזכרהו
 במצות התורה וססיומן הזה הוא הציבית ולזה אחר וסיא חס סמוע המזכיר בה העונס באס
 פרסת סיבית הסוכרת לחסס כל המותיו ית ברוך כמו סאמר למען תזכרו ועסיתס הת כל
 סוכותי אומס ברוך לבאר ארץ וסיא הציבית רמז לכל המצות וסכול ככד כלס כמו סאמר
 זל ועסיתס כל מצותי סקולה סיבית ככד כל המצות דע סכמו סהסד הסיא ופתלל תמיד
 להססיע עוב וטלמות כן התורה להיותס כאלת מתת ית' תפתלל תמיד לעורר ולסיוסיר
 האכסוס על הטעם ססלמות אחר היות המוכעו רכיס ולפי סהארת כטס א הסיסד והרוע
 מסיג החמר סהא סחלק סא מחלקו והיות קדוס אכלו כמאמר הכתוב כי יצר לב האדם
 רע וגו' ואמר רזל וססנה קיס יצר סרע ליצר סטוב סכאמר לפתח חטאת רובץ הערומס
 התורה סהלהית להסיר חכן כגוף וצור מכסול סיצר סרע וס סהסדל להזכור החדס סבלתי
 יקטף בתתס אות כנסמו וכמלסוסי לזכרון כין עיכו חוסף עליו כל היום חס כנסמו באות
 המילה וחס במלכוסו הציבית חס כן כל מי סירסה עכמו באותה קדוסה כאלו ככד ירעס
 לאזריו כעעת רתימת יכרו ויכוס מלפני אדון כל הארץ וססה סכגדים סהאדס לובס אותס
 כמסלו כחמר והקע הלובס אותס סכגדים הוא ככורס לסס כמו סהסס מתלבסת מהקוף
 החמרי וסא צורך חליו ולכן כמסלו ססעולות סכמסכות מהאדס לכגדים חמר על סטובית
 סכל עת וסינו כגדיך לככיס ואמר זל אינו מדבר אלא במצות ומעסוס טוביס ואמר על
 סרעות ססירו סכגדים סנאויס ואמר סהסגדו סס כדמות החמר כמנו סכטנינו לתת כחמר
 אות כולל הוא המילה כן כטטנינו לתת ככגדים אות כולל הוא הציבית סכן כתוב וראותס
 אות וזכרתס את כל מצותי וז סקסר הציבית מורה סהאדס כקסר לעבודתו ית ברוך כמו
 סטבעת הכרזל סכתוכה כסוק סרגל מורה על היות תחת ממסלת האדון לעשות כל אשר יצו
 ולכן כרהיית הונו סקסר לכד ראוי סיוכור כל מצותי ו' לעסו' אותס סהוה עכדו ולא ככרס
 דק לזה כמו סהעכד כראותו סטבעת כסוקי וזכור סהוה עכד לא יתגאה מרד סהוה כרמות
 אחר כן סהד' מזה סהד ראוי סוכו' סהוה עכדו ית' וחיץ לזללכת לפי דאות עיכיו וסאמס הסי
 סקסר כתון על סככף לפי סהככף סוה ספאת ספגד וספסס תורה על דבר חמרו כי סהכר
 ספכלי וץ לז ספסס והכס בתוב מככף הארץ ספירסו מסיאת הארץ וסחמר סנה סוה ראוי
 סייה ככס ומסועכד לז ית' ולסכל והיס כתון על ד' כנסות סכסות סוה סקסר וספסכור
 אינו לסירות זמני ססומני אינו רק מסיסס ח' והיס כעת סייה סעכד כראס לזרון מסיס
 סניו חכל ככר אפסר לז לברוח ולא ימכסו סהדון אכל זה ססירות סוה סירות אסי סכולל
 כל ארכס ספאות סעיכו וז מפיטנות ככל הארץ וראוי סתדע סהמנות וסעברות לא ימכס
 דק ספני חלקיס מהכסס והס סהס המרגום והתעורר כמו סכת סהס והכס כחלק סמרעס

יפחזן הוא כסובב לכות המטה לסברת רבים ושמה לסברת רבים לכן היו חשיי הציבור
 שמה והנה המטיב בפנים הוא כסובב לכות המטה על כן היו קשרי הציבור המטה וכו'
 אט כן היו החמשה קשרים הם רמזו לכח המטיב בפנים והוא המתעורר שכלב ושמה חטוף
 פס רמז לכח המטיב סכחזן וזה אמרו ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכאלו הפני
 חלקים ימלאו המצות והעברות כלם אם כן הציבור רמז למצות כלם מאותם המצות שהם
 מהחלק המצוי כמו שאמר ועשיתם את כל מצותי שהמצות שהם מהחלק העיוני תפלין של
 ראש יורה עליהם והנה כודש לאנפיו החכמה שמשפיע ספכלים יפעלו הנגלים פעולותיהם
 וכן משפיע הדעת סים באר יפעל פעולותיו ולכן היות תפלין של יד והלב רומה לבל העליון
 על כן אמר זהה להיותה קרובה אל הלב מהימנית ומצונו שהמצות כחלקית לגחלקים
 מצות תלויות בהם והם שלב וממם במעשה כמו שאמר כשיך וכלבך לעשותו וככל חלק
 מחלק מלא כעש רוסס כנף כפי סיכור תכלית בריאותו ולא יפתהו יצרו ולא זה רמזו רבותינו
 זכרם לברכה הביבי ישראל כפי סוכור תכלית בריאותו ולא יפתהו יצרו ולא זה רמזו רבותינו
 בכתיבתם מוזה בכתיבתם ועליהם אמר דוד סכע ביום הללתך תפלין סכעשה מרוחם עבמו
 במרחץ ערוס אמרנו לו סאכי ערוס בלי תורה כלי מצוה ביון טכזל סמצוה ככשורו נתיפבה
 דעתו לאחר שיבא אמר עליהם סירס סכחתי למכזה על סמיות על מילה סנתנה כמטיכות
 רבי אליעזר בן יעקב אומר כל מי פים לו סלס מצות אליו עליו באמר וסחוט המטולס לא
 במהרה יכתק ואומר חוכה מלך יי ראה איך בארו רבותינו זכרם לברכה כונת התורה
 באלו המצות והנה תפלין של ראש ויד לאחר נחשבו סם ספעעולה נמכת מהדעת כמו
 סאמרנו והכל אחד והנה המלובם מאלו המצות ספלה כולל כל סמציאות שהיא כאים אחד
 והוא הנסוא בלי ירומות תפלין של ראש לסכלים הכדלים וכפל יד לגרמים שהם זרועות
 עולם וכבינות בברי לעולם הזה והוא סתכלית בבריאה ספלה כמו סספל סכדל
 סראסית כבריאה העליונה וכברול סחל וכקטון כלם והוא סראוי לסקרא עולם קטן באמת
 ודע סהמוזה ככסי פכים סאמצות סמוזה כפתח סבית כמו סאמר על מוונות ביתך
 והס סדכור סכליו כדברי תורה וכסס סהו סתמו של אדם סלא כברא לסון האדם
 כי אט לזה וספסל יוכר כדעותיו ופעולותיו וכורו וספסל כאלס ספלה תורה יבקסו
 מטיהו וזו תכלית אחד להם ומזר סתפלית כלס עבין אחד כמציאות ככללו סעס רכוי
 חלקיו ומזר תכליתו וסקסר סיס לו אחד ולזה כל מי ספעעולתו איך סמכת להסכלתו כאלו
 מבחים כעיונו ולזה אמר כל הקורא קרית סמע כלל תפלין כאו מעיד עדות סקר כעצמו
 ואמר רבי חייל אמר רבי יוחנן כל סרובה לקבל עליו מלכות סמים סלמה וכו' מכלל דסקורא
 בלא תפלין מלכותו סרס והכונה לפי ספעעולה כריך סתסכיס עס הדעת והדעת כריך
 לסעולה תור עליו וסקורא קרית סמע בלא תפלין איך בו סעולה תורה על ססמכלס סדרכס
 מטי סהיה דעת סקדמוכס ססרכוי כא ממי פים בו רכוי סמז סחחר לא ימכך אלל אחד
 והיה כדעתם פים רטויות סרבה בראותם פים רכוי כעולם והיה סאדס עלוט קטן הנה מי
 סלא יורה על הכה סקוסר וסמאחד העולם ככללו ער סמוז סכר הוא אסר כאלו מעיד עדות
 סקר כעצמו כי כפיו וכסעתו יואמר אחד ולא יעשה פעולה לסורות זה סאחד' אכל ססכך
 סמזר סזוא נסס בו רכוי מה סלא יעלס ולכך אמר כאו מעיד עדות סקר והנה קבלת עול
 מלכות סמים סלמה הוא סעיון סאמתי סמוסכס עס סמעשה ואחר סעיון כא סרסר נמול
 וסגום כמו סאחר ספכלים סס הנגלים סמטי בים והמרויעס ואחר כך סעולם ספסל ולכן

פיצות אחר כך ובארנו הקשר סביבן או ספרסיות ואמנם סוביר יציאת מצרים אחר הפיצות
 להנרץ טהא הוא יתברך הובילנו מעברת חמריי שהיו מנושכדים אליו כנגף ובסם רחמי
 סנסעבר עשמו לירות החלטי כנגף וכספגם כן כדי סנסוכ מהסכלים סככדל'י כמו סמאר
 נהייתם קדוסיס וגו' ואחר סהזכרנו סתפלותינו סלס ספרסיות או סירור על ג' חלקי המחיות
 כלה' ותח' יתברך סכס לכל כאנו באמרכו חמת ויביכוכל לאמת חמסר דברים אחד ססול
 מלכנו חמסניה כנו כמלך חמסניה באכסי מלכותו וס אמרו חלדי עולס מלכנו כ' ססול
 סיכול על כל דבר ומביל וס אמרו צור יעקב חמי וסעבנו ויחסו וס ליעקב לפי ססול סיס
 סמלך יסכו כיו' כמו סמארס סיס אלדים עמדי וגו' כ' ססול יתברך בלתי סמסנס וס
 לדור ודור סול קייס ד' ססעולס חמורס וס אמרו וכסלונכונ מלז' כלנו סססמיל סכקראיס
 כססכוכו רל ככראו עס סמזן נ' מלז' לסורל ססמזן עמנו מכלל סככראיס סמלת סולורס
 על סעת' ס' סססורס ככסית וס וסלכותו וסמכותו לכד קיימת ססל' על סמכות סורס
 ויחסס למלכותו לומר כסס ססמלכות קיימת כך סממנס קיימת' וראוי סתבין סכמנות
 סלנו סמסס ענייכיס באמרו חמס עסרס תיכות וסס ויבי וככונ קייס וכו' ער סדכר ססס
 עלכנו לסורת כי לכל אחד מאלו ענייניס יס סלס ראיית חמת סססורס וחסת ססכביאס
 וחסת מהככותיס ועל דרך זס כין כלס יסיו ט' חלות מן הקייס וסחוק וסס ערסס אמור מן
 סעיון מן סככואה מהקכלס אולס סעיון חרספסן סממסס ססורס באמרו סני ו' אלדיכס
 וסמרו רל' סני ו' מלכות ואמר כלעס י' חלסיו עמו כלומר סמסניה עליו וכסס סעיון
 סמסכיס כזס סקק מסי כרדיס ס' סלסיות סרס יודע ומסכיל מרד כססו סמסכלת
 ככר ראוי סוסנס מהסכל סססוט ולפי ססיס תכלית סרסס כססנת ססכמו ידיעתו יתברך
 ומחוטו כפי ססססר ל' לסססיב מרדס ססול ארס וסול יתברך סמזן' לארס דעת ער סמרוס
 ססתדלותו בעיון סתורס סכ במדרגת ססכליס ואין ססק סאיס כזס חסוב למעלה ומנסנס
 ססמלכות חלסיו ומלכוס מלכוס סיסע לססרידו מסאר סאיס וסמל כזס חללי ל'איס
 כפרי סכלר כין סכסי מקומו סל' ראוי מימיהס סמלך ולא ירסנת סול לרוב כסנתס וס
 סכולד יסתלל לחקור מי סול סמלך ומס פכויני מסאר סאיס וססכביס סכלו מה מעסיסס
 ער ס' אמרו לו מס סמלך ומס סאריו ותאריו ססלכ' אכלו אי יתחזק סאיס לסדמות לאסכס
 סמלך סיסכביס ראסכס כמלכות חררי סרעו סכמתידות חותס ססעולות יתקרב למלך
 ויסס חסוב לו ויסס סאיס סזס כמעלתו יתקרב לו מעט א' מקיס סמלך ומסכן ככורו וכסיותו
 סמס סובל ססעולות יכ' סמעו ער סיסס כודע למלך סככסף אכלו ויכס אכלו וירחס פני
 סמלך ואין ססק ססמלך יככרסו כסיותו יודע סק ז' סאיס וססתדלותו לראות פני סמלך
 ולסדמות למסרתיו סעומדיס לפכיו חררי ססס טו סססות וססתיות סעל' מכעוריו וסלכיסו
 מחלבות סכחות וססעולות וססארריס ססמכחיס וכו' סמלך סיפנותו בו פנתו חותס כלין
 וסרוסס סמלכי כסחך מסאר עכדין ער סיסיס מוסנס מחתו וסס ז' כחק סמלך סמכיי כל
 סכן כחק סמלך סככחי יחס על רל סתאות סככחיות סתלכ לסמוע כקול דכרו וכמו סמאר
 סרד סססנסח סת'ס כפי ססכל אולס סרד ססני סעיון סול ז' ככר ככרו חכמי סמחקר
 וסמרו ססכנת ז' סעולס סתמתן סול סכחות ססועות ססעיון סול ז' ככר ככרו חכמי סמחקר
 כל עסכ מלמתי סעיון לו חז' מלחלסות חכס חותו וסמור לגרל סכח' סידעת חקות סמיס
 וגו' כמו סמאר סרס חלק סני פרק עסירי וססכאר סכל אחר סמכיי סל' סכלג'יס
 סאיב סחלק מ' מוס סלו סככחות סססלות סתייחד לו סעולות ויסיס ככאן סכל חרד סאיב
 כ' מוס סככחות סגלת וס יסיס סעעת ססלמות כז' סככחות חכס כמין מן סמקריס
 וכמו סמאר סרלככ פרק סמכיי וסמאר חמי' חלק סליסי וסחר סכל סכל מאלו סכליס יס

לו סעולה היומרת במציאות הכה לשי מעלת הסכל תיחד לו חלקק מחפועלה היותר נכבדת
 ולשי סהים העלול דרמקון היותר משובח משחר הסכל ליה מניע הגלגל החמוב יותר והוא
 היומי וסכה החמוב סתבועת זה הגלגל וכדמח כאלו חרס תוקף על עצמו והוא המניע חתור
 מן המורה למשכב מתחת חרץ הגלגל למעלה מן חרץ נכחר לנו חרס ול סכדור הגלגל
 הזה וכל מה סכו חרס חרס כלי ספק כר חרץ ומעצון כחיות והסתבות עצמיו בהסתכו
 חרס מבני חרס (באר חרץ חספל מתיחס עם סהמסל חס כן כבדריחס סספלה יתיחס חרס
 עם הגלגל רחוי לפיות סהשגת חרס וספענו כהכלת חס כן המניע זה הגלגל לפיותו חכמר
 סבריקה סספסל כמו סהוא חכמר סבריקה סעליכס ולפי סכדלו יסדחל מסחר סקומת
 מכר טכס חקור חבורך סהמכח בהס רחוי סתיחוס סהנגתס לסכל היותר מעולה ולח
 סמכח סכל יותר סמוכ על סעלול דרמקון חלתו יתבדריחס גלגלו ססיפ על סמין סהכומי
 ככללו וסיו יסדחל חכמר וס המין רחוי חס כן סתהיס סהסגתס מססכל היותר נכוס סוח ית
 וס חחרו יו כדר וסכנו כלומר חרץ סהסגת זו סחומס תלויה כוסם כח סהכחות סעלולות דק
 מיכלתו יתכרך מכלי סותמנות סחר סכחות ונתן ססכס למעלס חוס כחחרו כו חלק יו עמו
 חחר סוס העס מיוחדים לחלקו יתלסיותס חוספחיס ממצלו לח כגויס חמיוחדים לסרוי מעלס
 כעכין כחחר וסני יוכח וסס סרוי וסכח וכו וסרוי סחין עם רחוי ליסכ כארץ יסרהל חולת
 יסרחל וס חחרו יעקב חכל כחלתו וסחר כחלס על חרץ יסרחל ויחסס לני יתכרך לסורות
 על מעלת סחרץ כמו סחחר דרו כו גרסוכי עוכי חוס סהספח כחלתו יו חלסס סוכות
 כיעקב לפי סהוא חכב סהסלסוכו נגלס סמציחות סספל וסעליון סחחרסס סורס סעלס
 סרמטוכס סהוא רמו לעולס ססכל ולזס תקן תסלת סחריות כו ספחר ככח מוכחו ויכחק רמו
 לעולס סחמכסי סתקן סעלולות יוכרואי כמו סחחר רחס דחיוכו כו ססיפ יועמד ולזס תקן
 סכחס סוספת כפיו סכחת עכר ויעקב תקן וססלס עכמו כדעמת כדו לסדמות לעולס
 ססכל ותקן עכמו כעלולות לסדמות לעולס סתיכו וססלס עכמו כהסגת סייסוכ סחדיני
 מכר סיות כעליו ולכן סיס רחוי סיוכו כניו למכר מקומות סייסוכ ותקן תסלת פרכית
 להורות סוף סתסלות כמו סהוא סוף סככות וכמו סחחרו רל סככות סן סס סמרכה כו
 כהס קמר עולס סעליון סרמוו כתסליון וקמר סעולס סתתקון סרמוו כניכוי וס מעסס
 כרסמית ומעסס חרככ ויעקב סעמיר יכ ככטיס ככגד יכ מנלות וס חחרס כורתי עקב
 חקיקה ככסח חכבור ועכ חמר יעקב חכל כחלתו לסויות סחכ סככר רחוי סוירס חרץ
 סככרת ודגה יסלסקסות על מס סחל סיסרחל מיוחדים לחלקו מוספחיס ממוכו כלי
 חמכסי וסכתוכ כוח חחרו וחיץ חוס מתחוק עלי כו חס מיכחל סרכס ירחס
 סיות יסרחל חסור כיד סר וסרמבן ול כתעורר על זס כפרת חחריות וס לטוכו וסלוי
 פייסכ חססוק וסכס מיכחל סרכס סהוא סר ספרת מכקס רחמיס על יסרחל לח סר מלכות
 נגס סיס זס כו סיותו כו כחכס לחרץ עכ כחן כריו וסכרוי סוכיס חרץ סהס מוסרוי רחיס
 לפי סחס סיס סר לכקס רחמיס לכר סיס לו לומר וחיץ חיס מתחוק עמי על חלס כו מיכחל
 ולמס קורח חותו סרכס כסירות סתסלס ועור סחף על פי סכחות ססס סיו כחוכס לחרץ
 סו מכה מיכחל לפיות סר עליהס חס כחמר הקדוס כרוך סוה מיכסו זס לחמכח ולכ נוכל
 לסכחי רחיס על זס חס כחל סהוא כעצמו נגתס סר עליהס זס לח יתכסו סעיון סמכוי סרוי
 חעלס על כל חומס סיס חלתו יתכרך כמו סחחר כו חלק יו חלדיך חותס לכל סעמיס נחת
 כל סעמיס ועור סהוא יתכרך לקחס לחלקו כמו סוירס זס חחרו וחלכ לקח יו חרץ יתמכס
 חוס סר עליהס כלי רפוי יתכרך זס לח יסרסו סעיון וסססס ומס סכרחס לי סוה זס
 סתכחר כחכמס סככעית סלסי מעלת סו סוככו לו כלים חכר סעככ לקרב חליו סמועל

372

פירשנו באופן שיוכל סאמאחא חן כעיינו כל'נאס תתתף עמי מנהיב אחר סלא יוצר סתפאחתי
 חן כעיינך ארבעה יאמרנו הספך מהחר סמנית מנהיב אחר סלא מנחתי חן כעיינך ואיני
 גדלי בהנהגת זה העם עם סבסכה אחרת איז ראוי לתלות הכפגתם למסס סר להיות עמך
 ונחלתך וזא וראש כי עמך הגוי הזה והאי יתכרך היורש מחסכות אדם והכינו סייכו ססווא
 כעצמו יכתיבם כל ימי חיי מסס ולא יפתף סוס מלאך עמו כהספגה וזה אמרו סני ילכני כלומר
 זו ססנחה אעסא לך לכרך ססני כעצמם ילכו עמם לא על ידי מלאך אז ידע מסס סהכיז
 דברו ואמר אס חין סניך סולבים וגו' וספ'ינואכי ועמך כלומר יהיה סכדל מיוחד לי ולחס
 סלא תתתף סוס מנהיב עמי לסיכורו גדולת מציאת החן סמנחתי כעיינך ולסס סיתסנג
 ממך מה סלא זכו סאר האומות ססנהגתם מסר וכתרסס לנ'קפסס ואמר וזא את סדבר אסר
 דברת אספ' דל כטס סלא אסיס סותף כססנהגתך העס רק אתס תסיס ספלוח מנתי המנהיב
 אותס כז לזא סתתפנו סוס אומה כססנהגתי סיחיני מוסנחיס מנתי כלל רק סנהגתס ע"י מזל
 וזה סאמרנו זל בקס סלא תפריס סכינה על אומות סעולס ואמר לוייתברך וזא את סדבר אסר
 דברת אעסס וזה סאמר וספ'ינואכי ועמך דל כסיס מוכדל'ל כסכדל מיוחד ומקויס אס אכי
 סאסיס מנהיב בני סותפנות אחר כססנהגה נאס עמך כמו סאמרנו וסנה מצינו סאחרי מות
 מסס וכתמנה יסוסע בי לנ'סמלאך סממונה עלסיס רובס לומר ססיס יתברך רובס לסלחו
 בימי מסס וזה סאמר ויהי ססיות יסוסע ביריחו ואמר לא כי אכי סר כבא יז עתה כנתי
 כלומר אכי סייתי ממנוה וספ'יה על סנהגת עמך בימי מסס רכך אכל לא נתן לי רסות לבא
 ולספ'תך כססנהגת ער עתה וזא עתה כנתי וזה סיסיות יסוסע יורע זה מסי מסס רבו אז
 כסל כמו סאמר ויסול יסוסע על סניו וגו' מה ארזני מוכר ל עכרוב סכסל וכבר
 סתפורנו רזל בתכחוחא אכי סוא סכאחתי בימי מסס רכך ודחא אותי ולא רובס סאלך עמו
 ומפורס אמרו כטל סלא ימסר להס סר בימי מסס ופיון סמת מסס חור אותי ססר למקומו
 סכיניסוסע רואה אותי סכאמר ויסי כסיות יסוסע וגו' סר כבא יז עתה כנתי ולכן אמ' הכס
 אכני סולח מלאך לפניך והרמוז בתפורר כפי' סתורס לזא הכוונה ולא יוסכ סענין סאסר
 יסככו אותו דכור על חוסניו סתכאר אס כז מחר סתורס והסנין סאלסי סיות קלרי עולס
 מלככו והוא אחר מה' עייכיס סוכרנו אולס ראיית זס סענין סמככיאויס אחר כסירוס יז
 מלככו מלך יסרסל וגו'לו אמר יז' אלריכס מלככס וראיית זס סענין סמככוסיס ימלך יז'
 לעולס ארץ כיון וגו' כיתוד וזף כי אלרי כל סארץ יקרא סוא מלכך מיוחד ואלריך לעולס ולזס
 דאי סתהללו לו לרור דורר כטסס סמלכותו לח תססך כך עכודתי לא תססך אמנס
 סענין סכני והוא ססווא יתברך יוכל על כל מסנב לעתות כרסס ויורע חסי כז זס מנחאר
 כתרסס וכפרט כנח' בי יז' אר'כס סוא אלרי סאלריס וארזני סאלריניס עוסס מספסני ויתוס
 סורס ילתי ית'סססחחו כפרטי כר'כיס א'ס ואמר אסר'ך יסרסל מי כמך עם סוסע כוז
 אחר סכאר סענין סלסי סכא לזס העס סלא יז' קוסו סגרימיס ססומימיס לסי ססווא יתברך
 כזא מניס סגלגל כענין כת'סרובכ סמיס כענין להורות סרבוני' הכוכבי' ומכטס לא יעסס
 כז סוס רוסס כסמיס ממעל ויגרס מפניך חויכ ויהמר סממד סורס סיות סס' מגן כענין כ'
 כנכח סאיוביס והמעיסיס כאר גכ סססכיז אנות כח' וזא יוסכניו יסרסל כטח כרר דל
 סככ' סכני יעקב כטח מחין סוס סטן מירי אכיר יעקב המסניח עליו כנתי' סססס' ססססניח
 ליעקב וזא כרד עין יעקב כלומר כמין ססנחת יעקב לברה כרד יסכנו ואין עמו חל ככר
 והכיר ססארץ ססכ' כסארץ רגן ותירוס חסילו כלתלוחית מעטת תתן רגן ותירוס לרוב
 וזא חף סמיני יסרפוטל כלומר חף כעריסת טל לבר היא ארץ רגן ותירוס כמו חף כי אמר
 אלריס יע' לפי סיס ארץ קסס לתעשעל סססילו כרכוני גסמיס לא תתן פריס סעיר על ז'

סמוי נחמד אל רבן או לישראל והוא עקר שהארץ מיוחדת לו ואמר סמוי כאלו אנתם הממים
 מיוחדים לנו ואמר אחר כך אשרף ישראל מי כמוך וגו' להורות שירש נוסע ביו בפני מוכי
 התשובה תשובה גמולית ותפילה כפשוט הכפשוט באמצעות התורה הם דבקים ביו ויש
 אחרונה עם נוסע כיו וורה על הדבקות והקשר סביבו לכובת אש היפולה הגמולית ויש
 אחרונה מבן עזר ולשי פסיו תלויים בסני עניינים והם הענין להסירה והמתלה על האויבים
 והמבוקשים על אחר כחא מגן עורך וכחא נאמר חרב באותך ולמי שהענין סבה להעדר
 שמנגרים אחריו וכחא לחיבך לך כלומר תבקשם ולא תמכסם אחסי מנתך ומד שיכלת
 והמתלה אחר ונתה על בנותימו תרדוך והם הענין מסכים לזה אחר שהתבא סהסגחה
 תהיה כפי הסכל יסיה העם ישראל היותם פלס בסכחל התורה האיתית שהמלמת סכלנו
 בדעות אמתיו הסה דאני טיינו וסומרו מכל כזק באופן סיותר פלס כמו סככל המבן וסופי
 נוסג באמצעות המבן כן אכחכנו נוסע באמצעות ספגחתו מכלי קרב המקרים סזמכיים ויש
 אל מבן יסענו וראית זה מהנכבאים תמכא חול כפפריס אפנת כן יגו יו וגו' המסיל מירות
 שהסגחה להבין ולהכיל לתנועת ההתעוררות שהתירה סכתנועות עד סכל כך יסיה מירס
 שההגבול סכלה יסיה דבר פתחומי וזא כגון והכל אכנס מהסכתובל חל כיו סמס ומבן יו וגו'
 אחר ססנו ית' מדר חוב מביאותו כחפל לסמס סכסס סהסמס מוחס לעין לא יוכל להכחיש
 פוס ארס כן חוב מביאותו יתכרך זה אחריו וזאנס מדר סהסגחה ומספטינו בעולם אף הול
 כחפל למבן סכסס סהמבן יס ער סככל מטנוק ועלמיהו כן דרכי מדותיו וכללמות מהכובל
 אחר אחרים סהז מרת סדן אכל יס להאמין עם כוכתנו רוע סדוכ מה בעולם הזה סאין
 דבר רע יגורד ממנו יתכרך כיו סן וכבוד יתן יו ואמר רמולוס מבן הול לכל סהסטיס כיו
 חולס סעכין ספליפו והול סיותו בלתי מתגנה בארס אנתו סתור' באח' סל סכאמין דל סקייס
 הכלתי מתגנה רומה לו כיתר סתקיעה כמקנס כאלמן והענין יאמת זה לפי סהסני ממסני
 סהמר וכל מו סאין לו חמר אף לו סני ואמכס אמרנו בסני ססויל ממסני סהמר לפי סהול
 סתפפלות והסתפפלות מדר סהמר והפפולה מדר סהמר כמבואר בספר סהנייה וראית
 זה מהנכבאים חכי יו לא סכיתו ומסכתובים ונתה קדומו וסכ ומלת יסיה סתורס על הקיוס
 יאולס הענין הרכובי סהעולס מחורס זה סעקר תחמתו סתורה ססיל למעלה מהקורס
 כאמרה כראית ברא ארדים וסזמן עכמו מכלל הנכבאים כמו סאמר סדמכס אל והענין
 מסכים עם זה כיו אחר סכתכא כמבא מוחלט והול מחוייב מביאותו יתכרך סמר ראוני סתכ
 סעדר מוחלט והסכל כמבאות זולתו קודס סככראו וזה סורנו ספילוסוף כאמרו סכהמכא
 סהסך הול כטבע חוייב סימכא סהחר אס כן יתחייב להניח סאין סגמור וסורדין סכמבאות
 קודס סיכראס הול יתכרך ססחמר סראסן חינו סעדר מוחלט אכל מביאותו אכעפי כיו
 סכ סהניבל דל כן סתכראית והסעדר אמכס ראית זה מהנכבאים כורא סמס וכו' סיהס
 וכל ומהסכתובים כיו הול כוה וככראו באר סרב סמלת כרת תורה על כריאת יס מואין
 אמכס סעכין חוייבי סהתורה ככחית זה מכואר כתורה סהמר לך סן ססכח את הדכריוס
 אסר דאו עיניך והורעתס לבניך ולכני ככך הזכיר על המפסס הורה סכמרו סן ססכח
 סהול סמכיא ליד יוכירה וכפרס כהמון כמו סחמרנו (סזסור על הענין סתמרי כאלמן וסן
 ססורו מלכך והזכיר על סלמור כולו וסורעתס לבניך יורה סהתורה סהלסית לה סתפנס
 לעתיד (וכן אחר סכביא מסה כבאותו תורה כוה לכומסס וגו' כזו יאמ' קהלתי יעקב סתורס
 סכוס לנו מסה הול כמו תורפה סיכילכל הקדס לכנו וככו לכנו עד סוף כל סדירות לפי סלח
 דקווס סנייה כעת מסעטיס והענין מסכים לזה והול כפי מה סאומר לפי מה סכא כקבלס
 סתורה סהלסית הול סכוללת תורה סככתב ותורה סככל סה סיל ככחית כמו סארזל מלמד

327

המזמור שאין רשאי נכוח לחדש דבר מעתה ולזו אף כסוס נד שתבטל או תסתנה פוס מנחם
 חמנות התורה ואף ע"ז נכוח אלא מהסדרם אלכלנו שהנכוח להנרחת פעה יבול לחדש לחסור
 סמונת ולהתיר האסור ובכבוד שלא יהיה כבוד ע"ז כגון אליהו בהר הכרמל וכן בד' מתנין
 לעיקור דבר מהתורה בסב ואל תעשה וזה לעשות פויג לתורה ולאי יקרא זה בטול לפי סוד
 מעשה התורה והקבלה כמו שאמרו רז"ל בסנהדרין והנה כתעשרו אחרוני חכמינו לסיבת
 זה מזה הסברא ופק"ל הדעת היות התורה נכחית ועשנו על זה ואמרו נשיות התורה כחלפת
 פאחרת לא יחמע מחלוקה מאותם האחרת אלה היא יותר שלמה מהא' אופחותה או מוס ופק"ר
 פתוסים פחותה ופיה אם הפחיתות לפי שלא יחטך תמנה בתכלית הכרנה אצל הסם יתברך
 ואם סנה למה פתהיה הסמרה פועל בשל אין תועלת בו כשאף אם פן החלוקה ה' וכבר
 פתבאר היות התורה שלמה בתכלית הסלמות אם כן ו התורה אי אפשר שתסתנה בשום
 גד' עוד אמרו פלסיות ו התורה כמסתת מפועל שלם בתכלית יתחייב פתהיה שלם בתכלית
 הסלמות ואם כן יתחייב שלא שתחלף ו התורה לא ככל ולא כחלק אחר פיות שלמה אלו הם
 פטענות שאמרו האחרונים וידע שלא הטענות כל זמן שלא יאמר עליהם יותר מזה שפצור
 לא יקנו לכו האמת בזה הסדרום וזה ס' שלאומר פואמר פפעל פסם יתברך בכתובת התורה
 פיה בתכלית מה שאפשר מהסלמות לפי המקבילים כמו שאף פקרה בתורת ארם פראפון
 פאפשר להם הכסר והותר לכבו כח זה פהסם יתברך פועל כנמצאות לפי המקבילים ויתן

הצורה כפי הכנת החמר:

הפרק הרביעי

ולמען דעת בדק' דרוס פיות התורה נכחית פייכתי ומצאתי
 פחלוקה התורה יהיה על אחד מהח' פנים שאומר או כלם
 או רובם יחייבו וכריחו להחלף הדת' אולסכותו ואם יתבאר שלא יבול אחר מהם כתורתנו
 יבאלנו מהתורה נכחית אחר שאין לה שום סכס מהסכות החמשה שאמרנו פס' או' ה' היות
 התורה כלתה שלמה ס' היותה כתובה בזמן אחד ולא תועיל בכל' המוכים ס' היותה
 חסרה פלא נכתבה כראוי כלומר שלא נעשו בכתיבה הסכות הראיות להעשות והתבאיש
 הצריכים להיות בכתובת תורה שלמה: ה' שלא הים השם שלם בזמן פנתה ולכן סוברך
 לתת תורה כפי הכנתם אצל בקום עש יותר שלם שתסתנה התורה או תבטל באחרת' ס'
 לפי שלא נמצאה בתורה הראשונה האמצעי פכתנה ע"ז שלם מאד ולזה כהמבא אמצעי יותר
 שלם מתכונת פסתנה התורה: וכפיון כתורתנו אש כמבא פתקסר אחת מהלם או תסייכה כל
 הסכות הפסכיות להלכה נמצאות וכדי פסיתבאר השנין באופן רחב מבאננס לחכמינו זל
 סרמו: אלה הם' כמסתת פכת פק"ר אה' רבי עקיבא באמרם פסוא גלילאה דרום קמים דרב
 חסדא ברך ריהב לן אוריין תליתאי בירח תליתאי ביום תליתאי לעם תליתאי ע"ז תליתאי
 וכבאר כלם על מלות המחמר והכונה להודו היות תורתנו נכחית להשאב בה חמשה מיני
 פלמויות וכעדרו המנה המכריחות סכור התורה' אם תחלה חמד פלמויות התורה סנה נמצא
 תורה או כוללת כ' החכמות פים בעולם וכס נרמוז כל סודות סמיותות ככללו אם החכמת
 הטבע בסמור מעשה כראשית ומחכמת האלהות ופאר' החכמות שנה באו בתורה באופן
 היותר שלם ממה פסכיותהם כמפריהם הרבה מאד ויפ' ה' הדבר ל' כנבד' ז' אחרות סכסם
 ככרא העולם וז' ספירן ותקון במדות ודעות וים כה פקבא ד' פמות' אמת' ל' פקרה יד הטבל
 להסיוג דרך עיון יאמתם סכנאה כגון חרום העולם ותחיות היותם וים כה כהות ופועלות
 נדרות כתחמות למקובלים כחכמתה אם כן אי אפשר שתמצא פוס תורה שלמה מו זל
 כדרך ריהב לן אוריין תליתאי כלומר תורה מפלסת סכוללת פלמויות חכמת כל' ג' חק'י
 פמכיות חכמת עולם הטבע וחכמת עולם הגלגלים וחכמת עולם הפכלים נם היא פנחם

החלקת לסלמה חלקים כחם גם יסודתה כביאים וכתובים תורה לרמון עולם הסבלים
 כביאים לעולם הגלגלים כתובים לעולם הזה אמנם הסבה ססנית והוא יחס התורה אל
 הזמן הנה כפנעיון כזה במצא התורה האלחית כתבס בזמן אחד רמון לסלמות וגם כולל כל
 הזמנים וסוס להם ורמוןכס להיות הזמן סכנתס כו התורה רמון לסלמות לפי סיס לכו סלס
 מדרגות מומכי התורה סח' זמן התורה סכנתס כה אדם הרמון סכ' זמן התורה סכנתס
 כס סכ' הזמן התורה סכנתס כה אכרסס וסוף ידוע סוס הזמן סיס יותר סלס מהססס
 בתורה ולכן כחמר לו התהלך לפי וסיה תמיס נחמרן זל סככרסס קייס כל התורה אפילו
 ערכו תכסילין וכסקאל לכו מדכתוב עקב אכר סמע אכרסס כקולי ועו' ולסו כיסן ירמון
 לזמן אדם סח' סכו יחילו כמחול נסארץ תוביא כמחס וכסרט לרדסו סלומר סככיסן ככרסו
 סעולס וכדס אייר לזמן כח וסיון ירמון לאכרסס וכו כנתנה התורה להורות סחכ סלס
 כמסרה לו התורה וכס סלסס כספו וכ' כנתנה לכיוו כדסס סרמון לו ואס להיות כולל סל
 סמססרי כלס לפי סמססר סכסיעות וסיוכל ירמון לסוד ימות עולס כלס ולכן נקרא זמנ
 סל ויכל עולס כמו סחמרן זל ועכדו לעולס מעד סחמסס סכנ קריוס עולס וסנ סמסס
 סוכיא וסרל סחכיס ער סככלו התורה חמסס יוס אכ' כנתנה תורה בזמן כולל כל הזמנים
 להורות ססיא סנ וסלמה ככל זמן ואס כן לא ססנתנה מצד הזמן ולזנ רמון במדרס כמות
 כססס כעצי היער מה ססססוה סז עצי קודמ' לעליו אף יסרל הקדיון סססס לסמיוס
 חמר רבי כרכיס מה ססססוה סז איכנואר סירוננו ער סיון אף יסרל לא קכלו התורה
 סלל כסיון אף יכק מה ססססוה סז כססס סמוכיא ככיו ער סמור סירוננו חמסס יוס
 אף יסרל מססס סוכיו סמכיס ער סככלו תורה חמסס יוס סס סמחמר רמון להס רבי
 כרכיס רמון לסלמות הזמן כיסס לאכרסס רבי יכק רמון כסלמות הזמן כמס ססנ כולל
 כל הזמנים כלס וכ' יכלול סססר סכורות העליונות וזו חמרן כירח תליתאי אמנס ססכס
 ססליוסיות מצד תכיו סכתיכ הנה כסכקנור כמצא התורה כנתנה אכר סססרסס וסקודסס
 קרבה לעס כמו סחמר הנכל את סהר וקדסו וסמר סיון ככוכיס לסלסו ימיס אל תנפן אל
 אסס וזו לפי סכסכת סססס כקכע סמוס סכוכיס סחנה ססיאס לזדס הרמון כמס סססס
 אכר כנת עמדי וגו' וסתורה הוה ססססרס מוס הקטא סוכרך לסזיד תכלית לסזידר מנסת
 לזסס לפי ססחולי ירסס כסכך ואין קטיוור כעס סכיוור ולזל זל מסכא כסס על סה סטיו
 זוסמח על סנה יסרל סעמדו על סר סכיו סססס וסמסן וכו' גם תמצא סכככ סנו' ויקדס
 את ססס ויכסו סמלונס אס כן ירסס סכססו ככתיכת התורה סככוכת רסליוס לסססס
 לכבלתה וזו כיוס תליתאי אמנס סככס סר' מצד סלמות ססס כססדקק סוטכ תמצא
 יסרל הו סלמוס אז כמדרגה יותר סלמה סליון סוס סחנה יכולס לסיס סכך תכלס סו
 יסודריוס כסדור מכויל' ככללו ככיס ליוס יסרל' סככר' ב' חלקי סמכיוס כמס סמסור
 יסודר זוסן סדורס ז' כססכוכת בית אסרן כרכו את י' ככוכא סיו מוסודריוס כסדור סמסכך
 חכר סוכל לפי לסכיס מכו סכוכו סכוכו כלס לככואה עס ססיה סכדל רכ כיויסס כחלוק ססככוכת
 כמס מנס מחוכה לעצמונו יסרל מחוכה לעצמוס כמצא כסס ע' איוס סכוכו לסיוס זקכיס סכ'
 זקכיס וז' חנה רסליוס מו סעור עליוסס בלעס ססיה סוף סחומכנו סחמר תמות כסס
 מות יסרי מה סוכו סחליך יעקב וגו' קכ' ח' סממצא עס יותר סלס כסוס זמן כזה ומזו סכר
 ידוע סלח תכטל התורה לפי סהעס סכנתנה להס סלמיס כככלית ח' סח' ככחית וזו לעס
 תליתאי אמנס סח' סח' יחס התורה א סחמכעו סכנתנה ע' סכס כל סחמו' מודות כסלמות
 מלכד מה ססעיד עליו התור' ככל כתי' כחמן וסלמיוס כמיתו ויכבור חותו ככר' לא כססס
 עיונו וסלמות מעסיו לכל סליותו וסמוססס וגו' ולא קס ככיו עור' הנה כחמת רסליוס
 סית' תורה סלמה כככלית סכנתן לעס ססלס כככלית וע' אמצעי ססיה סלס כככלית

ובזמן פירושנו למי שהיה בתכלית הפלמות וכולל כל פלמות המוכי ובהכנה שהיתה בתכלית
 הפלמות חכ התבאר היות לתורה ה' סבות מחויבות היותה נכחית והתבאר הדרוש ולפי
 פירא הרבה כמעט היות התורה בטלה למטא העם הפולך מדיני הלוחות בראותו העגל באו
 רמז כזה היות התורה נכבדת ובטלה בעונותיהם ובעת הגלות (והרחב) ולמה טרחו סמו
 נכחיות חל' פסל לך פני לוח' חכבי' כראשנו' פמח' תחל' חל'ף הענין בדכ' החר' יותר נחשב
 תל' ובתבתי על הלוחות את הרברו' אפר הוי' על הלוח' הראשון' אפר ספרת נחל' הסכמי'
 דעתו כזה ואמר לנו יסר בחר' ספרת' להורות כי לא סבר' אפס' כמבז' אותם חל'ל' רק
 לרמוז לעתיד בכחתי יסר' התורה וכו' בטל' האומל' אותה חמס' יחזיר' עשרת' ליוסל' ככראשונה
 וזו פסל לך וגו' ולרמוז לבזה היותה חמר' חותם' סכמי' וכו' וברו' תורת' תפס' עבדי' וסוד' ואמר
 הנה חכבי' פולח' לכם את' ליה הכי' להורות' שבאמצעות' התורה' שם' איהו נכחי' כגוף וכספ'
 סכה התורה נכחית' חמס' ראית' זה הענין מהכתובים' אחר' בדקדק' דק' לעולם' כלוח' כספ'
 סדקתך' העשמי' המוגבל' מאתך' הוא דק' לעולם' חבלי' קבלת' הסכמי' והתמור' בן' תורת' אמת'
 וסאמת' לא' תשתנה' כספ' זמן' להיותה' סכרית' והתבאר' סדרום' ולא' לחס' חל' כל' מי' סלח'
 אחר' אמת' ויבי' להיות' התועלות' נשולות' כמס' חמס' באמת' ואמונה' ערבית' סתב' בדברים'
 ה' סמחוייב' המביאות' אחד' וזה כי' הוא' י' אלדינו' וקין' וזלתו' כ' כספ' שהוא' אחד' בעולם' כך
 יסר' עס' אחד' בעולם' וזו' ואכחנו' יסר' אל' עמו' ג' ספוק' יתברך' המביא' בנו' וזו' הסודנו'
 מיד' מלכים :

הפרק החמישי

ואמר רבה בר חיננא סבא כל סכרע כורע כבורך וכו' י

דע שהאדם להיותו מורכב יס' ל' ב' כחיות' ה' ח' מר' החמר'
 והכ' מצד' סגורם' וכן נפשו ימצאו' כ' ה' סהגות' ה' סהכנה' הפלמות' וכו' ה' סהכנה' הגופית'
 וזכה' כספ' שהאדם' מוכנה' ע'פ' הסכל' הוא' כוסף' טובה' ופלמות' למי' סהגוף' והספס' יתבטל'
 ח' מהס' ע'פ' מדרתיו' כראוי' וכדון' בספ' ל' לכספ' ח' קס' בדעות' ולגוף' חקון' משעבי' וכו' החמריים'
 נוס' סתנו' את' סכר' את' אפר' תפמ' עזון' את' חזות' י' סהכנות' התגרות' סס' סהלמד' ל' אדם' דעת'
 נסמי' סירות' אות' בדרך' זו' ילך' בסני' חלקיו' ואמר' סכבר' יקרהו' סקללה' בעמותו' ססך' זה' וזו'
 וסקללה' חס' לא' תפמ' וגו' ונתן' סהכנה' ואמר' סהעדר' ספמי' ע'ס' הוא' סכה' להיול' מ' סהרדך'
 סיסר' וזו' וסרתם' מן' סהרדך' וגו' (ראוי' סתעשורר' לתת' טעם' למס' בוס' לתת' סכר' על' סר'
 גריוס' וסקללה' על' סר' עיבל' ולא' סהספיק' סהז' סר' בוס' הענין' ער' סהסכרך' לכפול' בוס' כמס'
 חלה' יעמדו' לברך' וגו' ועוד' מס' טעם' בייחוד' סככטו' לברכה' ולקללה' ועוד' למס' כוס' להקיס'
 סאכנו' סגדולות' כהר' עיבל' לכתוב' עליהם' כל' דברי' התורס' ונתחלת' עשיון' יר' סהנו' יותר'
 טוב' להקיס' אותם' כהר' גריוס' כי' סס' נוס' י' את' סכר' למחיימי' סתגור' וזה' סעני' כ' עמוק'
 דע' סהסיתרון' סיס' לע'כ' על' סהעיוס' לא' על' חל' סכסס' סהעיוס' טסל' לע'כ' כך' חל' טפלה'
 לא' ולכן' כקראת' ארץ' קדום' ואיכס' מקבלת' טומאה' ועקר' קיוס' סתור' כס' כמו' סעקר' ססכר'
 לע'כ' וסכר' מנות' כסאי' על' ל' וכל' ולכן' כתב' לעס' סקדום' סהדכ' סקדום' יתג' לדבר' סקדום'
 וזס' והתקדפתם' והייתם' קדומים' ולפי' סהסלחה' סכסמיית' ראוי' סיס' סהקדום' כע' סהנו' סהנוס'
 לסרודור' לפני' ע'כ' לכן' רצה' ית' סתנתן' סתורס' קורס' כניסתם' לא' סחל' כמסלה' לע'סו' וזו'
 לע'כ' וסי' סהקראת' ארץ' סהי' ולפי' סתחלת' דיכו' סל' ארס' על' דבר' תור' לכן' סיס' סהי' לכתב'
 סתורס' על' סככנו' ה' ולות' בתחלת' כניסתם' לא' לסורות' סככות' סתור' וכו' וזו' ויזכר' לע'כ'
 סכסל' לח' ולפי' סי' סהר' ומוכעים' רביס' לארס' מהסלמות' ער' סיחקה' סכיור' סאלסי' כלכו' לזס'
 בוס' לחקית' דברי' סתור' על' סככנו' וסכה' תמוכ' סמסיל' סככיו' רוב' סי' סהר' לאכפ' כמו' סחמר'
 וססירותי' את' לכ' סחכ' וזו' כקדומים' חס' אכפ' סח' כחון' וסח' סהורס' סהסתמנות' וסדכ' קיס'
 סיס' כנינו' וכו' יתברך' חס' חמר' תקון' סהדות'

צרידים והר עיבל רמון ליצר הרע והחסרון הנמוך ממנו כמט ופתת הקללה על הר עיבל
 והאכנים סכנת בה עליהם תתורה ככתבו בהר עיבל ככתבו להורות שתקן חסר הרע הוא
 שתורה וזה בדרכיה דרכי כוונתו ובטוב הסכלת דעותיה ולכן כל עוד שיתעלה האדם בהסת
 השלמות תתעלה נפשו בהסת דרכות האהיה ותהיה מיתתו יקרה בעיני יי' ולחיות מרע
 שיותר פלס שכמין האנוסי בכבואה ואחרן בכהונת היתת מותתם בהר זה בהר החר וזה
 בהר שעברים למרות שהיתה מיתתם בהר לפי סוכו בחייהם לעלות בהר יי' והוא כפי
 ששלמות וזה באחרן ואחרן יוסף ומת סס ונאמר במדע ומות בהר אשר אתה עולה וגו'
 באשר מת אחרן אחי לרמון שמיתת סמיהם היתה דאיהו להיות בהר מהסכה סכנתו

הפרק הששי

למנסי יס לחקור ולסאלו אחר מהטא חסס ואחרן ברס לסס
 לבלתי הסכס לארץ למה זרחה ארץ יסר למסה ולא לאהרן
 שמהרין אס המונו סניסס כהטא סיוסו סכיהס כעונס ואס הטא ההר מהאחר סויהס עונסו
 יותר והנה לפי סמוכך מהכתובים היה הטא חסס בענף הסלע יותר מהטא אחרן וזה לסתי
 שבות סל לפי סאלוינו בהעבס לא לאהרן כמט וידכר למסה קח את המטה יס סמועס
 אחרין לסונס סמסו כח המוריס ולא סוכיר הכתוב הטא אחרן בענף כלל סהוא היה סותק
 לא מדכר אס כן מה פסעו לפיותו בעדר מראיית אהרן לראותה סיס דאיהו לראית גס סוא
 כידיק יי' בדקות אסכ והנה הכתוב בנח במיתת אהרן כי לא יבא אל הארץ וכמה נאמר
 דראית ונאססת וגו' מה סיאמר בהתר סאלסו לרעתי סכנה סקכה לכות למסה בראיות
 אהרן יותר מאהרן לב שבות האחת מזר הססק סהיה למסה בה סהתפלל עליה ואתה כן
 א יי' אעברה כא וגו' וסכת הסקי הנמרץ בה לסיותו יודע מעלת איו וסכנתה לקבל הספס
 סאלוי וגו' אררים אתה סחילות להראות את גרלך כלומר קתה סיות סמתה ל להעורני
 בהסת גרלך ויכלתך ככתבות או ירמוז כאלו את ירך סחוקה לסכלו לגר מיס סממיוס
 ספועלים כזה סתיבות וקראיס יי' ונאמר סאתה סיות סמתחיל להסלמיני סיס סמפלל
 באוסן הסלמות כמותל טוסו אמהו אעברה בא נאראת את אהרן סכוכה סחכס מסה סיוסס
 לסלמות יותר בעברו לארץ עד סתסוכו יתברך סככר ססוגרי ססוקו כסלמות וזה רכ לך
 וסועילס לנפלתו סהראה אותה יתברך לו מראס סהר ואהרן סלא סתפלל לא וזה לראותס
 ססנית ליתת מסה אכ ככבואה אכ כחכמה וסיה מדרכו לחקור ולדעת סענייטס בסלמות
 וכתב לתי סוריגו כמו סכראה במהאס סראסול אמי אסורה בגו נאראת וגו' כתף סראה ססנת
 בנער באס ויאינו אוכל רצה לרעת סכת זה כמו סהורה אסורה בא כי מלת נא תורה על
 סתיבות וזה מהג כל חוקר פלס וסנה מי סכסקד ממנו מוחס סלא ספיב כסקדה ממנו
 ידיעה מה לכן סתאה לראלה ארץ כדי סיסלמו חוסיו בהסת ראיית אהרן טובל סכנסית
 כסס סהפלמה כפסו בהסת סהסכלה וסמעלס סכנסית עד סלא קס כמותו וסס יתכרך
 כעתר סליו להראותה לומר כדי פלא יחסר לו סוס סלמות וזה אמרו יוראיו את כל אהרן
 יחס הראותה סליו לוי יתברך להיות תכלית דאיותו ון להספליס חנוד ראותו בראיית אהרן סגו
 אחר סהוסלמה כפסו מכל כנוד במראה האיות ססאל הרחי את ככורך פלאיס כמותו סחור
 סיסלמו חוסיו בהסת המוחסס סכככדיס רמו ודיגמח לכרכיס העליוניס כמו סאמרין רלל
 בית המקדסל מטה כנוד סה סל מעלס וסנה אחימותו סוכיר עליו ופסו מסאר הניסס לא
 כהתק עינו וגו' כסן כעורמי חו סראיו סאל לסת עכב כדכריס סמוחיס סכככדיס בהסת
 סלמות סכססוי מזר חוסיס וזה סליו יתברך ון אהרן אסר כסעתי וגו' לזרעך אתנכס
 סראיתך כעיוך כלומר סלכות סל סרכקיס כה מזר ססוכות סכרותי כזכס אחריס
 לכן כסעתי לתת לסס את אהרן סן סככרת כמו סהס כככריס אכלי מזר סלמות ולפי
 סאתה

פאתה הפגוע וזאת ע"י תכלית רמזות האנוסי מכל אדם וללא חסרת ממנו דבר רק דאיות
 פארץ לבד ראיה חסיית הראייתך בעיניך כלל לעבד ולספליס חוס ראיותך אחר פתענב
 פראן הספכלה כפסך ממנה קודם רחיותה לספליגך דוגמת בעולם אולם מחד הספח תסיה
 כעדר ספכנס בה וזה אחרונם לא תעבור ספליסית היא בזכות התורה סכנתה ע"י
 ואחר סקיומה היא בה' והוא היה ספליח להצדקס מהגלות להבואם לארץ הקדוים כדי סיוכו
 לתורה והיתה התורה כתובס ע"י תח' טרח ללמדס לעס ולהור' להסס המצות התלויות בארץ
 סנה ראוי בחק היוסר אלהי סוראס אונתס לו אחר סכעדר מהסס כה מחד סחטס ווס כדי
 סופלס בנו התכלית אלהי ספסלס בוטראל אחר סחוט סיה סקול ככג כלס ויסו יחמר
 יו' אונ' אסאר אסר כסכעטי לתת לכביהס ומה כורך למחפס כהודעס וז' רק רכס לומר ספה
 א' הארץ תכלית הקיוס סקיומתי להכות לתת חות' לזרעס וכדי סלח תחסר מהתכלית אחר
 פהיית סמתסול והמסדל להביאס א' הארץ זאת ולזה סתכלית הראייתך חות' מחד סחיכותך
 לסייתך הככר סכודעס אמנס סמה לא תעבור בסכת סחטס :

הפרק השביעי

לכאר מה סיה חטא משה ואהרן בענין ספלע עב סכנסס
 לכלתי כל לא' ססכתב לא יזכיר זס ככורר וגס לא הזכיר
 לאהרן חטא כלל כפי סכראס ממוכן הכתובס סמסה סיס ספועל לכד כזה סענין לא אהרן
 כי כן כתוב סמעז כח סמוריס וירס משה את ידו ויך וג' ואלו אהרן לא כוכר סכסתתך עמו
 כלל רק כהקל סעס סכן כתוב ויפחילו מוסס ואהרן וג' וכל מה ספעז כי סנה אהרן ככר
 עשה מה ספכליו לעסות כי כן כתוב וסקהל סעדרס אתה ואהרן ועס סחטי סתך את אהרן
 ככור כח' ודברתס א' ספלע ממ' מוסס סיה סמכה ואהרן מה חטא ועדר מה גדול סחטא סזה
 סחמר עליסס לא האונתס בי מעלתס בי מריתסס כי וסכס סדמכן ססינעל סדמכס כפי
 לזה עב סחמר עליו וססוף סכל על סכל' והוא ססכ לסיס סעקוב למיסור ועדיין לא באר
 סענין כאופסכו כדי ספועל לומר מעלתס מריתסס לא סחמכתס ורכיכו סכנאל פ' יפס מכלס
 נחמר סחטאס סיה באמרנוכיאל לכס מוס וראוי סיאל' יוכיאל יו' מוס כמל' בתת' יו' לכס כמר
 לא' ל' וי' י' לפי ואס משה חטא כזה סחמ' כיא אהרן מה סחטא ועוד כסכיל זה לא סיה ראוי
 לומר מריתסס ואר סדבוריס כי עס סתלה כדבור סיכולת להס לא יחסנו סלמיס כאלס
 לכסכס ככה ידס יעסנו סחוטית כי ימין יו' סנות' להס כח לעסות כארס יצנו כארס פרסס
 בענין סמן הוא סלחס אסר נתן יו' לכס - אבל סכראס א' והמוכן מוסטוי סכתובל
 ח' סלחיות ישראל עס קסה עורף ומנסיס את יו' ומקטני אמנה סיתס
 סכוכס סלחית' ל' זורנו להס עתה ככורר עונס ספגתנו סכפעס סרספוכה ככורב אמרו
 כמקיס סיס יו' כקרכנו ועתה רכס לחודיעס כפרסוס ספגתנו סיסס מרבר לאג מוס
 לכד סככלי ספטרך כזה סהכוס כארס עסס כפעס סרספוכס וכפעס סרספוכס לאג עתס
 סדבר רק כעני סקניס סכן ככתוב ועס מוס כן לעיני זקני ישראל וכסראס ית' סכונ עתס
 לתלותס ולא כטחן כספגתנו לסתפרסס להס זה סעקר רכס ספ' סוד' מוסס לסלע לעיני
 סקהל כמו סחמ' וסקהל את סעדרס אתה ואהרן ודברתס למעז יחמיכו כלי סחס ספס פחלת'
 ית' כמסך כל זה ווס לחודיע ככס ספגתנו ולהכיאל כל ספס מלכס ולכן כוס למסה סודבר
 ולא יכה להראות להס סמטי ספלין תב' להס מוס מן ספלע ומסה סח' ספלין מוסס ית'
 והכור לסלע מחתי ויתברך להראותס סחוא סמפניח כהס ויחמיכו סיו' כקרכס ולא יססקן
 כזה כפעס סרספוכה ולכן כזה ודברתס אל ספלע לעיניהס רוכס לומר סיראן בעיניהס
 כסתדברו כסמי לסלע והדבור סתפעסו לו הוא סית' מימיו כהכות סאל וזה אמרו ונתן מימיו

הוא הדבור סודברו לסלע ואין סודברו לסלע יתן מימיו סכבר אחר אחריו והיבאת
 להם מים מן הסלע וזה יתב' לקחת המטה סבן דר כובכל האותיות לקחת המטה בידו ועם
 סלח היה ברק ליו בסועל הסוף ועתה לקחו לדעת זה גם כן וזה אמרו ויקח משה את המטה
 מלפניו וי' באמר צוה בלומר שלקחתו היתה מצד הצו האלהי לכד לא מיטריך אליו בסועל
 שזה סלח היה לזו להכות את הדבר והנה משה כהסקהיל כלם לאפני הסלע הים דעתו סודבר
 לא סיבה ולכן אמר שמעו בא המורים בלן שמעו סדכור הזה אתם הבלתי מאמיני בהסודבר
 ותראו כמה כח הספגחה כיניכם המן הסלע הזה כוציא לכם מים אם לא בהספגחה האל ואם
 הים בדעתו להכות לא היה אומר שמעו אלא ראו ולפי שכעם נגד הקהל מרוקונו לב
 סקהל באמונת הספגחה בה לירי בעם בא לכלל טענות והדיוס ודו והקהל לסלע במקום דכור
 ספכעם בכלל מחסבתו וכספגחה סכפעס הראסוכ' לא יבאו מים על ידי ההכאה לסי ספסס
 יתבר' צוה סודבר לא סיבה איך ספק ספסס כמוסו מיד הכור ספגחו וחוד לדעתו וזכר בעצמו
 פלא היה לו להכות אלא לדבר ובסכוכר מיד הים ראוי סודבר לסלע והוא הכה פעס סניתי
 פעס היות סנזכ' סלח היה לו להכות וזה היה הטאון סהכונה האיתית היתה להספיקע כלב וסרלא
 אמונת הספגחה באופן סלח יסתסקובה ככתחלה והכאת משה עתה בסלע סכה להחזיק
 יותר בספקס ולמים סחד בהסגח' סכפעס הראסוכ' לא הכה את הסלע ככור הורכ לא פעס
 ועכסו הולך להכות סני פעמים והחטיח בסעלן זה ככונה ההלחית סאס דבר בולת הכאס
 כלל ואמינו סמיו היתה ארץ ציה למוצאי מים ובהכאתו סני פעמים הוסוף הסד על הראסוכ'
 וספק על ספקס וכמבא סס סמו מתחלל בלתי מקודס כי יסיו חסופקי' בהסגח' ככראסונה
 ואלי ויתר וזה אמרו ויען לא האמנתם כי להקדיפני והוא ע'ה כסכהה כפעס הראסונה ולא
 יבאו מים מיד נזכ' סהים לנודבר ולא להכיל וסכת הכאתו ופעס סניות הית' כרו סלח יחסכוהו
 כמכוהל וכאים ממסס בעיני קס יראוהו פעס מכה פעס מדבר ולזה ההכאה פעס ספסי
 ולא סדכור כחס על ככודו וסלא יתגבה כעיני הרואים וזה הטאון סיתר טוב לנודבר באמר
 בוסוסס יתברך ואף על פי שחסכוהו לאוסככהל מטיכה ויעכור מצותו יתברך וסיה לנ'
 לפרסס לפני סקהל סכסכת סכהלה והכעס עשה כך והוא יתב' בוסו סודבר וסיה לנ' להוציא
 סדכור מסינו ויסוכו מים ויאמינו בהספגחה ויתקדסס ממים ברבים כסכתו וססס יתברך
 לא רכה להסיכ ככיואלו כאמן ביתו ריקס אף בי עבר על דבריו כדי סלא ויסומו הסד ככוכאתו
 וסחא אסרן הים כזה סלא כתכללה דעתו וסיה לו לומר כסראס להמס סהדים ודו סלא יכס
 סלא צוס ססס יתברך' ר' לדבר וסיה מתקן ככורו אסר עתו משה רבינו עליו ססלום ואן
 ידעו וסראל סכן הים סכו' לדבר ולא להכות ולפי סתקסו יתב' עמו בסועל הזה כמו סאמר
 סקהל את העס ודברתס תקף סרחה משה סכח מצותו יתברך אן סיה לנ' לדבר כמצות ססס
 יתברך לסלע אחר סכספתת כמו סאמר ודברתס נגד אן מסני סהים סדכור מוטל עליו
 מסני ערלס ספתי אסיו והוא לא עשה כן וסתקן ולכן סחא אסרן וסיה כחד ססתיקה כדי
 סלא לכייס את אסיו וסלא יחסכוהו וסראל כסוכה מצותו יתברך וסחא ככחירתו ססתיקה כדי
 סיוותר טוב לפרסס מה סכוהו ססס יתברך פרכו' ואף על פי סיתבייס משה הוהיל וסתקס
 סס סמים לעיני וסראל מהיותו חס על ככוד משה וכמבא סס סמים מתחלל בהכניס ספקס
 כלכ העס כהספגחה וסס סוסחיס על סני ססעוסיס כי טח מראות עיניה סססכיל לבותס
 מעוט אמונתס וססס יתב' עכס אותס מדה כנגד מדס ואמר ויען לא האמנתם כי להקדיפני
 לכן לא תביאו כלומר אתס גרמתס סלא להקדיפני לעיני סעס סאס דברתס לסלע כמו
 סאמ' סיותי מתקדסס כסראל כהכירס וכולת ודילכן לא תביאו

וצביון לא תבטחו לארץ ישראל כלומר כשם שאתם מנעתם תכלית זו שהוציאם (הסלחתי) א
 סלע והייתם סבה להגדר אותו תכלית שהוא קדושת שמי ופרסים שהצחתי גם אני אמנע
 מכם תכלית שליחותכם ששלחתי אתכם למצרים להוציא לעם הזה להכניסם לארץ ישראל
 ולכן לא תביאו תהיו לעבדים תחלת התכלית שלה יעשה ולא יסלע על ידכם ובמקום החר
 מעלתם שהכנה מהקדש משל וסע בהנומקדושת הסע לואם על כבודם כדי שלא יתביישו
 זה הפירוש שהכונן אלי כפי המובן מהכתובים והנה החרן לרב שכלותו וקבלו גזירות הסע
 מאהבה כמו שהורה כמיתת בניו וידם החרן גם עתה שאת יקבל אולם מהם לרוב וזיאתו
 בחקירת העניינים ואונן הסתדרותו ולרעת סודות הנמצאות הפליג בהתפלל לפניו שיראה
 לארץ ישראל שחשב סכר ארצה יוסיף שלמות על שלמותו להיות הכנת סמקום עונסה רוסס
 בהפנת הסלמות האנושי והוא יתברך בעת שיו בכדמה וזיאתו והר העבדים לארץ ישראל
 אמנם החרן שלא התפלל לא זכה וראוי שתדע שלא יחייב כחק הניסר האלהי
 להעניש החטאים בענין עש היותם
 מדל וריו האחר להקל מעניו העונם ורוב עבולות הסטות כמו שהזכרנו בענין משה ואהרן
 שמהם לזיאתו בת שלת רובה ואהרן לעבולותו לא זכה וכן מצינו בענין הנחם להפרים בוס
 למשה עמו לך שרף והיה כל הכסוף וראה אותו וחי ואמרנו וכי נחם ממית לא כל זמן שישראל
 מסתכלים למעלה ומעש כדים לכס לאביסם שבממים מתפרשים יראה מוצריהם סוף על
 פי שאמנו בחטא והאומר כעונם אמנם סם שהקלו מעליהם העונם לזיאתם ויס סמתו ברוב
 בהירתם (ראוי שתבין כוז הענין כי לשי סיהי חטא אדם סראסן סבתו הנחם והוא הטול
 צוהמא במין האנושי אם כן כל החטאים הכמסכים ראוי שיוחסו אליו ולחיות זם העס להטוי
 סתאות הנצמיות מוחסים העניינים שהלטיים עד סכר רבו קסות וככיוא כמו סאל מ' דכר
 העס כאלים וכמשה רצה להעניסם מרס כנגד מרס ולקו מרס הנחם ותלה רפואתם כנחם
 ותלה בהסתכלות למעלה להודו' סכל זמן סיסת עבר לנכסם שעולה למעלה החמר ויהי חיים
 נכחיים וכל זמן סילך על צוץ כסאר הכעלי חיים ימות סתי מיתות וזה אל' יהיה כל הנסוף
 וראה אותו וחי סהרואס ומסתכל עניינו החמר כי הוא הווס וכפס יתן אל לבו והטיב וסב
 ורפא לו הסבה הסטית כהעדר סוני העונם ואס החטא אחר היא מרס ההתעוררות סאין
 ססק סמזנרר לחטא ראוי לעונם יותר ואף ססניה יהיו סוים בני להיותו סבה להתעוררות
 סוז וזה סמזינו סנענסה חס יותר מ' ארס להיותה סבה להתעוררות החטא להטוי לארס
 וכן הכחם סהעיר לחס לחטא כענס יותר ולחיות הסתעוררות חטא כפני עבדו רכס ארס
 להתנכל סכסתו וזמר האסה אסר כתי עמדי וגו וכן סאסם התנכלס כוז הנחם ססיאני
 וזה כענין הזס שהכמה סאלהית לא סאסימה סאסה סמסע לקול כוז הנחם לחיות מטבעס
 להיותה כסמעת ח'גו אבל סאס מה הארס בסומע לקול אסמ' כי סמעת לקול אסתך סאסינו
 על סמ' סתי רעות אחר ססעבר עבדו למי סראוי למסול עליו וקלקל טכעו סכ' סמרס
 דוח קרעו כאלו מסעץ סכוסו סלא לאכול ולכן כתיקלל כפתי קללות סאחת סהכר ססיה
 ראוי להסמע אליו סיהי הארץ לא תתן יכולס וקץ ודררר תבמתי סכ' סיהי דורך אל
 הפסד עדינוס מותי ספך מה סכברא קודס החטא וזה אמרו כוזת אסף תאכל וגו' עד סוכך
 אל סארמה וסאסה להיותה התעוררות להטוי הארס כתיקלל ב' קללות סא' חיותה כעבר
 בסכת סהריון ז' חרבה ארסה עכבינך אל' חרבה כנגד ער דס הכדות סאין סאסה רואה
 דס סלא תלה ורואה וסכריה ככריס עליה כמאר ז' וסרבה כנגד עבר סהריון סכ' סיות
 לה עבר הלידה ז' כעכב תלדי וגו וזה סכה כנגד סכה היא סיהי סכה לעצבון הארס כמס

בעצבון תאכלנה וזה

ולזה לקחתם צעצעכן גדול כזה והכל כזה להיות המשוררת וכינף בזה מצינו באהרן ומרים
 כמה שדברנו במשה כמו שאמר ותדבר מרים ואהרן כתתם ולפי הכראה סודותיו בחטא הוא
 ואהרן ולא הושו בעונם שהיא נכטערה ואהרן לא מצינו שלקה כלל וכפי הכראה יחייב
 שיחנכ מה שדבר אהרן לחטא יותר ממה שאמר מרים כי כל עוד שיתרבה שלמות האדם
 יתרבה עונתו אם יחטא והנה תמצא דוגל אמרו על זה במסוק וטוביכו נשערה מאד הכתוב
 צווח ואומר ואכיס יורק יורק בפניה וגו' מאהרן לא דבר כלל. ככראה חלי הוא להיות מרים
 שמשוררת והמתחלת בכבוד הזה כמו שאמר ותדבר מרים לכן ייחסה הכתוב חליהם חספה
 ולזה נשנפה אמנם אהרן עם פקעתה עם כבוד לא היתה בזאת לדבר הזה במדבר
 לפון הרע שנתפרסם לכל מרתג היותו אוסב שלום ואין יחסר להוציא מסוד דבר כלתי הגוף
 אמנם מרים להיות דרך סתמים להיותם דרכיות שלחה לסוכה לומר כי הוא לקחה אשה וסת
 תאר בהתעבב כאותג יושי דמינוי חלילה ולא כי אשה כוונת לקח ומד דבור זה נספג
 בטעות שהפכלת יותר רכ הפוצה מא' וזה שס חפכו פכוכת אשה וככיאתם היתה כונוי
 ואמרו ולא היה לו לפרום מהעביכים הנשמי כל כך כמו שהיה עשה אחר שלקה אשה וזה
 פוג ומאכזר החסיד למשה היה במתחמד לא שהיה בריך לך אחר שס היו ככיאים ולא יבנה
 בעצמם זה הפרשו ולא הרק אך במשה דבר יו' הלח גם כנו דכ' ולמה שדעתם זה היה נכסד
 למש שלא הכדילו בין ככואת משה לככואת אחר הככיאים וימסך להם מזה טעות בעיון מה
 שלא יבלם לכן הוצרכה ההפצה שהלחית כמערימם אל הטוב להסירה מחותג הטעות ולא
 ויטמע יו' וככנס פסוק ופאים משה ענו מאד להודיע שמדוכ עבנותותי ייחול על כבודו ולא
 יחוט וכא הסיס ית' ורעה להודיע שהכדל פכין ככואתם לככואתו ולכן קראם פתחם וקרא
 משה עם מהם כדי שידע הטאם ויתפלל על מרים כמו שפפה וככראה אהרן שמרים היתה
 מזרעת חשב שבסבת הדבור שדברה במשה הוא וקדם להנרות חטאו ולא כי ארובי אל כא
 תסת עלינו חטאת כלומר אין ראוי שתסת ותחשב עלינו לחטאת מה שפסינו לפתי סכות
 שאחת שאנחנו לא ידענו שהכדל סכין ככואתך לשאר הככואי ויהיה לנו סכלות העדרו בזה
 ולא אחר כואלכו בתרבומו לפון טפשות ומה שלא ידע האדם אם יחטא בני אין ראוי שיחשב
 לו לעון הפניות שהדבור שדברו כך ואם היה חטא אין ראוי שיחשב חטא לסבת האחיה ולא
 ואחר חטאנו ואמר תחלם אל בא תסת עלינו כלומ' אס דברנו באחר היה נחשב ללסין הרע
 אמנם עלינו שהאחיה כינונו לא כיווננו לפום רע עליך ואין ראוי לחזכנו לחטא וגלה אהרן
 סמה שדבר עם מרים לא כיון לפום רע אמנם מרים שהחטאה בספתיה כונס וגם נכלמה וזה
 שתקה וקבלה עונתה ואהרן מרוכ עכנותותי שתף עצמו בזה החטא ואמר ואחר חטאנו ולא
 רעה לומר ואחר חטאה לכבוד מרו' והסי לכבוד אימתו ולהטיל אימתו על שאר העם רעה
 שתהיה נסגרת פכעה ימוס וכל זה בא להם בסבת התעוררות לחטא להיות שהתעוררו לפנת
 לשחטא הרביסי הסכה הסלי פית בהעדר פווי העונם ואם החטא אחד הוא גדל מעלת
 החטא ותשובתי וחרטתי מהחטא יותר ממה שייעם אחר שאינו כל כך שלם שחייס הסלם
 תקף שחטא יכיר חסרונו ויטרל להסיר מעליו רופס החטא מה שלא יפפה כן הוים החסר
 כמו שמכינו כן כבוד התשובה שפפה מעיון בת שכע כמו סכר' כמזמר חכני ארי שהקדמתג
 בבא חליו אחר הככואי וגו' ועם שחטא היה גדול מככוא הוא המעטו לגדול תפלתו ותפלת
 ואם אדם חתף יעשה זה חטא בעצמו יכרת לרוכ חסרונו ומעוט זרועות בתפוכה ימסך
 מזה הפלם ימעט החטא כמטוכתו והחסר ידיל חטאו ומכל זה חללי לרפואה בקי שלרופ
 הכמתו ימעט החולי הפך הרפואה החס' שלם כלותו יבדילו ואין ספק לפום ממכיל שהפכלת
 בתפוכה אחר החטא הוא החטא סזה לא יבא כי אם לרוע התכוכ' און לחסרון שיריעה כחסרון

וכרופס פשוטא החטא כנפס ולזה אמר המסורר ארלב מחטאתי בלו סתים דואב על החטא
 פעם בשביר הרופס מהערר סלמות טעוה סחטא כנפס כל טכ סחטא ותרע בעיני
 יתברך בעברו מבתינו באמרנו לך לברך טחתי יוסך זה סהטלס וכהיב גוסו ויתקנה
 תקין רב כדי פיהם בלי למעשהו בספגת סלמות וזה רצה סתאמר באמרנו כשהוא כורע
 פורע בכרוך קרא כריעה כהסתרל ססכל מעעפי בהכנהגת הגוף סתאים סהטלס וסדבק בו
 יתברך פכה זה באמרנו סמתפלל אהכס יסרע ויכנע בוז ססנהגה סספלס בעבור היותו
 פרוך וכשהוא זקק דקף סכלו לעיין כמוסכלל תבליתו לדעת ולסכיר סוד כוראו כפי סספסר
 לו וסילת זה רצה באלו וכשהוא זקף זקף כסס וסמד זה כססוק יו זקף כסו יסססכלס
 סאלסית סמוקסת וסמקיסה מעפסר דל להסוכו עם כריכס וססס חלקו כחיס :

הפרק השמיני

ואמר רבא פר חנינא סכא כל ססנה כלס מתפלל ארס של
 הקרוס וסלך ארס ברקסו ססס חוץ מרסס ססנה יוס
 סכפסרי סמתפלל סמלך סקרוס וסמלך סססס רבר יורע סססחלסות סוזן עוסה רופס
 עענינו סעולס סספל ועס סיותו יתב כלתי סססס וכל מתעצל סמוזן לסינות ככחי אכס
 סבר סינות אוסכלכו מסעולותיו וססס ספעולות מתיחסות אל סוזן ססס דריו סוססכ
 מוכרכו סכס יורס על אותה ספעולה סמוספעט מלתי יתברך בזמן סמכס אחר סינות
 מתיחסת אל סוזן סהוא מולתי יחס מס ולזה לסינות דס וס ימים כככוס לפי ססוד סתורו
 מסאר ימות ססנה בקבלת סספע סלסי וסדכקות כו יתברך בעצבת סתאנות סביסניות
 והוא יתברך מסניח ככרניו וסוקד אותס כמו סלמרנו אל ארס כידון כרס ובר דין סלו וס
 סנה דריו ססורן כסעולותיו ספעולס סנאלת מלתי יתברך בזמן כזה ולזה אמר רבס כל
 ססנה כלס וכו' אכס מתייב לנו סנתייר ססס סכרסס כתחלת סמססס וסווא למס ככרד
 סימים סלס מסאר ימות ססנה כססנתי יתברך כסקוד אותס כמו סכא בקבלה כרס כל
 כחי עולס עכירין לפניו ככבי מרון וכו' ולמס לא כתכס סתור ססס מכוורת כסנית סיור
 סללה כמו סיחיס וקנה טעס כגלה לחג סססח ולחג ססכות דק אמרס יוס תרעס יסיס
 יסיה לכס כלי כתיכת סכס לייחוד סיוס סז מולתי וכן כרס כו כיוס סז יכסר עליכס ולא
 כרס למס כיוס סז מסאר סימים וכן כיוכא כסססס זס יקרס לנו כחג סככוכל סלח כרס
 ככרור למס וסנה סיה דריו סיתן סכס וטעס כסתיכ כסימל כו כיוס סז ירד יו ויתן תור
 ליסרל וכן כסימי חג עכרת לא כתגס סכס מכוורת לוי כסניתינו ואין ססס סיוס לכל
 אחר מסימים סז סנה חזקה כסכיתס עם סלח כרס ססתינו וריו סנתעורר להוריעס
 וכמר כו כססרנו מכוונס חיי ארס כחלקיס לז חלקיס ג' מסס עקרייס וסס גדול עמידס
 ירידה וסס כוללס כל ימי ארס כסכרס סלח יכע מחלוקס או סווא כגדול או סווא כעמידס
 או סווא כירידה אך סני סגדול יתחלקו לסלס חלקיס לפי ססרס סססס כוזן גדול סכלס
 פכיס סו קרס סני סטפוט וסס קורס סתכועה וסלוק' וסני סעכר' וסס אחר סלכיס
 וסכועה ואל סני סכררות וסס אחר וסלח זקנו ער תכלית סגדול וסכות סירידה כחלק' וכן
 לסני חלקיס סירידה עם ססאר' סכח וסירידה עם סרלות סחלסס ככח וסיו לפי זס ססלוק
 ימי ארס' וימי סטכות ככרות זקנה סיבה יסימות וסנה ססכיון כל סככמי' ססארס
 כקרא עולס קטן וכאלו סו דעס סכו יחוקה כרת סמכיון כלו ככללו וסעולס סגדול כחלק
 לסס ימים כמס סתורס כסתיחז' וכל יוס מסס מכויות ככסי עכמו וסעולס סספל כחלק
 לז חלק' בזמן ס' מרס ועד כ' מנה ועד חכרסס ג' מחכרסס ער מס' ד' ממס ער דוד
 ס' מרור ע' רכיואל סו מדכיואל ער סמיס סגילה מרס וכסס ספעולס סגדול כחלק לז חלק'

באחד לחיים יהיה לבס סבתן כלומר הספסקה והסביתה מהסתמם במיתרי החמר ובכזב
חמר יוכל היא תהיה לבס מהנא יתברך לה ישיבהו טוס סנוי והתם עלות כלל באחרו אכזי
לא סבתי. מבורך עם זה סהיוס ועסהו סממם ואליו ייוחס וכן הסכה ולכך אמר לבס סבת
לוי כי סמם ומגן יו והחדסו יונח לירח מהנא הפועל פהחדן והקטן וסנא המיוחס לינו ולזח
כז יהיה לבס ודע סלפי חבמי התענכה סבתאי מוסל בארץ סנכחרת ולחלקו סעבדים
ויהיה סעבדים יורה על החרבן הגשמי ודעה ספ' להוציאו מתחת ממסלתו ולפי יתכנו עבדים לא
יתברך באחרו כי לי בני ישראל עבדים וזה בממירת התורה ולמיות כח סבתאי גדול כחדם
הסביעי לטיות סביעי לכוכבי לכת דעה הסס יתכ' סנמליכהו דה בתקיעת סופר המורה
על קיוס המלך כמו סחמר ויתקסו וכסופר ויחמרו וחי המלך וכאחר מלכיו זכרכו וסופרות
להורות כי לויית בתכנו עלילות המציאות פומר סעס סנכחר לכלה לוי באמצעות התורה
הרמוזה במסרות. וראוי סתדע סספסח מורה על חדוה הפועל ויכולת וסנפחה נאמר כל
פסח לוי פספת ימי הפסח הס כנגד ספת ימי כרסאית והסביעי סהנא ווס סמרה כנגד יוס
הסכת הנאמר בו מוזר טיר ליוס הסכת. ולכן אמר כמקוס אחר ספת ויחס פתכל עליו
תנות ובמקוס אחר סכעס ימיס תתכל עליו תנות וכסס סהעולס כפרא בל מאמרות כן
סכיו ססס יתכ' על מבריס סמכיסוס חדוה סעולס עסר מכות וכמו ספתחיל בתתוכיס
במיס באחרו יחי רקיע בתוך המיס סיתה המכס סרססנכ' במיס וכנגד יסרבו המיס סרץ
ארכס נסרדעל וכנגד תוכח סררץ נסס חיה למינה סכיו להס כניס ערוכ ארכס וכנגד
ויהי מכדיל כין מיס למיס סכיו להס דבר סחין כרד סכלס עכייניס יתחדסו לספסד סחור
לסעלחת סחוריס ואתות סרקיע וכנגד יסי אור סכיו לסס חסך ולכל בני וסררל סיס אור
כמו סחמר ויכדל אלריס כין סחור וכין סחסך וכנגד נעסח אדס סכיו להס מכת כבורות
לסכיל אדס סעסוי ככלס אלריס וכדמותו סהנא כנו ככורו או כנכול לומר סכנגד תדסא
הארץ דסא סכיו להס סרררס סנאמר כזואכל את כל סעץ סנמח ונז' וחס תעייץ היטב
תמ'כל העסס מואמרות סכסה סברא סעולס. חס תחלס ססס סעסב כמכת כבורות
נול סכה כל כסור וזהו סספסח וסכייס הקורס כחאמר סכה סחיות כסכוי ועספס
סחור כדכר סנה סכמות כנסרדעיס לסוסוף כמותס וכסרע לרדעס זל סרדסו ותעל
סכסרדע כסרדע אחת סיתה וזהו מכיס וכו' סכה סכסטרף כמכת המיס סכסטרף המכריס
היו דס ולא יכלו לסתות מהס וכסטרף ליסררל סיו מיס בטכעס וא סכסה חכג' סיסרל לס
סוכרו לסחר במכריס סיסעל וסיתפעל כסויית כסויית כסכס מעסר סררץ כי כל סוייס חמכס
תהיה כסעל וסעעלות סככיל כמו סקת כהר כטכעיות סנה סחכב כמכת סכרד סכסרד
יהיה קתע סכוכי וקתעו כלתו סכוכי וסכס מה סיורד מהקומות עליוניס יקרה לו כסירד
כחור סיתסך מככואכל כדדיו וססתכרו ציותיו מהחורו ויחסר מברמו כסוס ויקרה לנו חן
סיהיס סכוכי וקטן וחסכס סיורד מענן קרוב יקרה לנו חלוק זה רל סירד גדול כעל מיות כמו
ססתכר כחאמר רססון מעסר אתות עליונות ודע סלפי ססחור סיתילר מהכנו סכרד
סנא חוק סחוס והנא סענן הרחוק ססררץ כמכואר באותות חאמר רססון סיוסס עככ' סח'
סמוך לררץ כדי סיהיס סכרד גדול ואחר רחוק למחמו וסיו ססתככיס זס כזה ועל זס כתוב
נאס מהתלקחת כתך סכרד ככד מחד ואחר וקסלך חס ארכס לסורות ססתככות והסככיס
סחיס לחחר עס סחחר ספך טכעס וסכס ירחס סכרד מכריס היס גדול כמו ססעיד סכתנו
ונת עץ ססדה סכר סנה סתמי כמכת סערוכ באחרו וסמתו סדות כין עמי וכו' למחר
יהיה סחית דעה כלומר למחר ססווא וזן מתי חסיס סככלס והסרס כין עמי ובין עמך זה
לסכלה וזה לספסר כמו סחמר סקת סררץ מפני סערוכ חס כן כמתו ח' עסס מני סככיס

פסח האלם כמו שאמ' במכת שחיון ולא יכלו הסרטומים לעמוד לפני משה לל באותו האדם
 והמקום שהיה משה עומד לא יכלו לעמוד אס כן באכה אחד ובמקום אל היו הסרטומי לוקים
 בסחין ומשה ניבול פנה מאמר לו במכת החפך כשאלה בה לא ראו אים את אחיו ולכל בני
 ישראל היה אור ולשית לו מורה על הקנין הדבק בתוכו כעל וכמו לבס הנה אל היו מוכעל
 ומלכס צ'מים לא ראו אים את אחיו ולא קימו אים מתחניו לו כאמר פסיה זה קנין דבק
 להם לא העדר כי לא העדר האור כמו שאמר ולכל בני ישראל איה אור ולכן יפול בולסון הויה
 במשנהי חפך וירוש פה העדר איכנו חסעלות פועל ואין יחל עליו פס סיה רק להורות
 שזה החפך לא היה סכתו העדר רק חסכת עובי האידים סתעבנו באיור והיו אפסיקי בין
 האור להם וזה יורס אמרו וימים חפך כלומר פמרו עובי האור כמעט סיה כו מהם וירוש
 שאין הדום האור דבר אלת מציאות הענין סוס בספרי והאור סוא פספרי בדרך קנין
 והחפך סוא העדר הקסין סוא בספרי ולפי פספרי ממכ פפועל וממנו ככה ומה פסוא
 ככה סוא חפך כל עוד סתמיד הכה סוא ומה פסוא פפועל סיה סוא האור כהואר במל
 מסר סנפס לבן סיה האור כפנסתלק ספריותו ממנו לעובי האידים סתמוכי כאר חפך
 סכיעס ורואס כמה מעלות סיו בענין פסתלכן אמר כו פסח ליה אמנס חפסכועות
 סכא אחר סכע סכתות תמיות וסוא סכולל סודיות העולם ומציאותו סמאך לא כאמר
 כו דק מקרא קדם סיה לבס וסאס ככר אל והקרכתס מחזה חדס להורות על הסערות
 כפסלוח היות סהלסי בככראיס ותחדס פני אדמס וכזה יסי בכור יל עלולס ודאין סתרש
 ענין כפלא סלמיות סתורה קדומה לעולם כאמרס לל כפסוק וסאס אלולו אמון וגו' לכן לא
 כתבה כמות סיהס חיות עולם לסודיעך סקדמס לו ולא כפסס סמאן להיות נכחית וזה פסס
 אכלי למס לא אמר כהפ סככועות כי ביוס סזה כתיי לישראל תורה כמו פאאר כפסח אמר
 פסח על כתי בני ישראל וגו' ובפכות כי כפכת סוסכתי את בני ישראל כי אין לזמן רוסי
 בכתיכת סתורה כמו סיפלו רוסי כפאר סמוערי להיות סעיין וסססכלס ססוא עקר סתורס
 קדם וככתי וסוא לידס סיס סס סחי ראפון וזה יסוד סתורה כמגס סתחילס כמעמדס אכתי
 ויאלריך ואיכנו כפסל כפסן כמס סמארנו לל סתורה קדמס לכסא סככוד דכתיב קדם סמעלי
 חלו וכתיב ככס כסחך חלו וככל יום יום סיה כתוכה לנו לסתכוכן כפעולות סאסיות
 ולחקור כסודות סעיוביות וסס כן אין יאר כו ביוס סזה כתיי תורס לישראל וסכתיב כונס
 ואמר סיס אכתי חפך לעפות את סחוקיס סהלס ואמר לל כאלו סיוס סזה כתיב לך דברי
 תורס עור טעס כאלת לענין וסדע סוכירת פססס ופאר סמועריס כל אל כומנו סמיוחד
 סוא לפרסס כהרס סהלסי סעסעס לגנר לקייס סוכר סזו וכפרט כמו סאל הרב סדעויות אס
 לל יסיה להס העסס ססיקייס ויפרסס כהמון לא יפארן ולכן אמרס סתורס כהפ ססכות
 וי בסל סוסכתי וכתב ספסל למען תזכור יום זאיתך וגו' וסזה טעס פסח וסכל כבלס סמון
 אף כי סחמ' ולכן פתמו סככות ככרור אמנס לא סוכירס סתורה וסמרס כהפ ססככות
 וי ביוס סזה כתיי לישראל תורה לפי סתכלית כתייבת תורס לישראל ותועלתה סלמתי לא
 ויתכאר להמון כתי לסרידי אפר וי קורא וסכתיב לא יפרסס רק מה סיסכילו פמון סדכרס
 תורס כלמס כתי ארס מזכר לזו סחוב סתורס וקייס מוטל על סארס ככל יום ויום וסס כן
 עמיות סיה זכירות ולכן לא כותס סתורה להזכירס ביוס מיוחד לכר כפאר סמוערי סמאר
 סמועריס וכרוכס לסכתס ולזמן הקטוע להס ולתורס אין לה זמן מיוחד כזכירס כי כל סמול
 עוים כמו סמאר סכתיב וזכירתס כס כסכתך כביתך וגו' הורס סככל מצכי סארס חייס
 להזכיר דברי סתורס סהלסית וירוש סמכתי סארס כעולס סזה וס מצב סארס כהכנסת
 סכית וזל אמרו כפכתך ככיתך ומכני עס סכריות כהכנסת סמריית וזל וכלכתך בדרך

התנהגו עם עצמן ולא נכפככו וכל זאת הדברים תמידו הדפקות צדקם לא וסורו ממנו אם
 יכן זכירת התורה ראוי שתהיה תמידית בלי הפסק במלל לא ימוט ספר התורה הזה מפני וכל
 צד שבע אחר לזו והוא שלחיות כתובת התורה והמעמד שהיא יום מעמד הר סיני מפורסם
 לכל האומות שהיו בזמן ההוא כמו שאמרו חז"ל על יד משה בן נביא כלומר פסביר ופארן
 הרבנים בכתובת התורה וגם כל האומות מודות פיוס בלוחו היום הגדול סגורא וזה כהיות
 מחוקף על לוח לזכר חקמי כפלא אמוע המעמד באופן שלא ישכח מהם לעולם כל שכן שלא
 יסבא חלב הרומים בעיניהם האומות הישראליות פראו כבודו ושמעו ממנו ולזה לא הסכימה
 התורה להזכיר זכר יום כתיבתה באספר תזכר לזכר ככהו כלב האומות על דעת הספיקה
 האלחיות האלה יד היותה זאת לזכר פריצת ית"ס מיספרו ממחרת הסכת עדי יום כתיבת התורה
 כמו שנתקן תבלות בוכתב מתי תבא וזהו לא הוצרכה לזכיר יום כתיבתה כי כיום היום
 כתיבת התורה לישראל פארן בדרך להזכיר מה שאי אפשר שתפכה כלל וזהו צדלי הערה על כתיבת
 התורה כי בדרך הסכנה להתפגל פכחה פארן הזכרון כולם רק בדברים הכוללי תחת פארן
 שאפשר שיעזבו ויעל בהם הטכחה וזוהי כותה פתורה להזכיר המשה דכוחם שאפשר לאורך
 דמס שבחת הזמן לפכחה ושם נביאות משרי הכתול למען תזכור את יום כתיבתך מארץ מצרים
 שמכות המעשיות כביית דכתיב וראיתם אותה וזכרתם את כל מכותיו והזכרת פכת דכתיב
 זכור את יום השבת וזכרת מחות זכר עמלק זכור את אשר עשה לך עמלק וכו' זכירת לפון
 הרשע במרים דכתיב זכור את אשר עשה לו למרים ואמנם בנות סגורא הזכור פלגו סחמה לפי
 פחה וסודות ועקרנים לתורה היום וכלתגלגלות עמבולות וקורה מן הסמים והיום הגדול
 וספגה וכוונת תשה המעולה מכונות פאר הכיחוי עד פחה בתיאור יאמר עליו ואלו כפתיק
 פחה כמו פאר הרב אמנם הו' בתפאר מיכיות מדרים פחה משרכות הסמים ואם ספסה
 פתיבאר מחכות הציניות המורה סקפר עעלין עם התחנן ויאלע פוח סקפר אמנם הו'ן
 כאלמנעות המעשה תתרי ועלין רמו כחול למען תזכרו וצויתם את כל מכותי וזכור רמזנו
 במתקם אחר מה שמורה ספר תפלק קסר צביות ורוי עתה כוח הרתח אש התג' לנו הזכורת
 שבכת כמו פאר כי פסת ימים עשתי יו' אש ה' שתבאר בתלמת עמלק פחה תבאר לכל
 ענין הספחה כמטכח קולו אש שתבאר בדכוח מרים ופארן בל' סס' עד פתיבאר ספחה
 בין ככונת משה לפאר סכניאוס כאמרו במראש לי אתה רשע וכלל בין עברי מהה ולזה בנות
 התור' להזכיר המעשה מרים במה פיס כי התעעלת הכתק למעלני המדות ולמעלני הסכליות
 אש כמעלות המדות ולהחזר מלסן הרשע פשה סכס למעלה רכס בהפגנת הסדור סודיני
 מה שלא יעלה ואם במדות הסכליות לפי פארן סכס פככונות מהה וככונות פוים וזה דברי
 פרה כחק התורה האלה וכבר ראית במקס הנידונו זל עלינו ולפי טלה הפתחה לראיתם
 סקס ותיבין כמותה עה ספחה מהפילוסופים כתקן וכתכסו רכס ותיב לזכות לרביש
 כצלי התורה האלהית שלא יפתקן כחם אחר פאי אפשר זה מדרך השיגן פודיעו זה ככפתיק
 האכ ספס אכרסם כאמרו וחלדו ס כה את אברהם וראוי שתדע פוס דברים ואתם
 ספכל והגיון זל ספכל והחום כמו סכלות ה' אפול כאולו' הכל יותר גדול מחלק פוח
 יאומת ספכל וכחוס יום דכר ו' ואתם דכסין יבחיפס ספכל אש לא כככת הקום פוחיתם
 וזה דת כמפית סכרול למגויס סד' כוס ואתמהו כחוס והכסין יבחיפס ספכל ויפדברל
 סהסכל ואתם יאף מיכחוס פחנס כאולו סהפסם גדול תהארן פמות כך וזה סחוס יכחוס
 וזה למח פירחה קטון מתגן מאר ויסדבר לא יאומת ספכל זל כעיון החוחם ולא כחוס רק
 יאומת עכיונו סכר יאומת התוחם לכד להיות למעלה מהחקירה (כל סכן מהסנה כתיבות
 הממים וחרום ספגרו ולזה רכס יתכרך סוד' ברוס שלא יאומת ספכל והחוס סיאומת מדר

איריים ממכרי ים הכס הוא קיים וימכר לזיתו ואמר עוד סיכנתי את ארובתם וזה אמרתי
 ויירם וזעך וכו' עוד טעם למען אמרתי שתגורם כבוד הסכנות כי כיום סוף וכו' דע
 שהתורה כשרך שמקבלים אותה ובתיבתה להם תכחך כפתי בחיובו אם חזר
 וזמן כתיבתה אם חזר שמחתה מעלתה חולם חזר הבחינה היא וזאת חזר הכתיבה לא בתבטור
 לזכור שתורה ונתלות הכתיבה בחג הסכנות כסכנר כעברו הלוואות הראשונות ואדרבה
 ראוי להטעם על סבירתם שלוחו לא לעשות חב ימי משתה ושמהו לזכור לא ככתב טעם כתיבת
 התורה אם חזר הבחינה הסכית איך ראוי לתלות שמחתו בחב כי בכל יום ויום היינו שמח
 בשמחת מעלת תורתנו כמו שכראת המאמר סלל כפסיס פמה שמחת בית ספואכה שמענו
 ואתה דע לך

הפרק חשני

וטרפת נזית למען קצצו את רבי יצחק בר חנינא חמוס
 סימם בה חמשה דברים מצות נזית ונזית מצדדים ועל
 מצות ושרפור עצרה ודורש עז' שקדמה מוסכות הכלל המכונים שהארס כקרא עולם
 קטן לטעמו כולל כל הכונן ודמיתם ולסימם במבא בו זה סכח האסי שהוא הסכל וכו' וסלם
 סימון מיוחד להיות כקרא עולם קטן מאשר הבח במטה והכס שהרס שהמתי הוא ישראל
 בהארס ול הארס חתם ואין אומות העולם קרניו ארס לפי שהארס תמס סגור הסכלית ולבאר
 שאומות העולם חפרים הסגורה הסכלית יתבאר זה לפי פני הצור המסוכות לא תמלס דק
 באמצעות שתורה הכס כל מי שאינו מאכסיה חסר הסגורס סוף ולפי שהארס בתחלת יצירתו
 לא כולד כשל מעלס אכל מוקן למעלס וראש יתברך סיבר לכ הארס רצ מעשוריו ולקרימות
 הממלתו אוליטה כל ימיו לרצ דבס לזכות לישראל למכוב סיבר הרצ מהס כפי שהספר וזה
 בתת להס סימן אלסי בלכוסיהם יתדמו לעליונים ולפי שהארס ככר יחטא אם בדעות ואם
 כמפולות בתת להס אות וסימן בכל אחד מהלס בדעות שתפלין ולכן הוסמו בראש בדעות
 נזית ולזה כחה מעשרם וזכרתם את כל מצות יי ואמנם איך יתאמת סכניצית יהיה זכרון
 לכל מצות יי הנה לסימון המצות השטריות כחלקות לגמי סוגס והס עיון ומעשה ויסוד סימון
 הוא תלוי ועומד על שלשה עמודים האחד מצד אותו יתברך לרצ סימס סכו רחוק ולזה
 שתחיל במעמד סר סיני אכזי יי אריך הסני חרות העולם והוא יסוד פסלאים והתורה והל
 תורה מן הסמים לזה דתוול אלנו ה' באמרם מצות נזית הוורה קסר הנמצאות הספלות
 מהעליונים ורצ סימס סעול אחד שמצדאות עלות ועלולים איך תכלית למסרם סקר
 במאמר החוקר במקומו אם סכחוסם עולם רמוז באמרם נזית מצד' לזה סנתפרסס
 נזית מצדדים כנסלות סכעפוטיות העולם המורס סלמאמיכי שקדו למכע חרות ספלא
 אם תורה מן הסמים רמוז באותו עול מצות האלס סמפעס יסודת סמחכסה סטוכה וספעולם
 סמסוכת וההסך לא רצת וסח סמחכסה סרפעס וסס הרסור עבדס והספעולם המכנס וז
 סרסור עז' ולפי סמחכסה מכיאס לדי מעסס ככו הכל בסרסור ואמר סרסור עבדס
 וסרסור עז' וככר ירצת אמרס סרסורי עבדס קסיס מעכרה ורצת בו סירוס סרכ והכס
 סיאס סעלכס כניצית כר אומנו מלכס גופו ככר יי סע התורה האתית ואין ססק סית עורר
 לומר ואס סנה ביתה יתורה סיאס יתלכס חחלבות המדות והפעולל המסוכות כמס ססס
 סכניס לגוף כל טכך סרסור סססרל לסלכיס הכסס סמכניס המיוחדים ססס סמסוכלות
 סיאסיות והדעות סמסו סמל סיאס כיו וכו' ואס כן הכניצית המסל וחקו להזכיר
 כל מצות התורה סססס כוללות עיון ומעשה וזל למען תזכרו ועסיתם כל מצותי ולמי סכעסיות
 סמכות יתקדס סרסור סמסו ויטסר מוסמת כחס שקדמוני לזה אמר וסימס קיוסיס וסרס
 ססס סמלות סתורה כניצית וסימ כר יי וזל למען ככרא עולם סוף והוא לתכלית עבודת

האל ואל יפתוהו השם והדמיון נזח ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם ואמרנו זל עינא
 וליבא תריסרסנדי הטאה אבל ימסך אחר הסכל סנהא האור האמתי וראוי שתדע סיסלכנ
 למיני אורות נסודי יחד לספליש הכנס המסכלת הא האור החסוי והוא חוס הארות סכנ
 כשיהדברים המוחסים והמוחס לבנפנת יקרת ויסוד מוסד לספיג המוסכל וראה כשיניך
 איך נהא ארסטו הקדמונים בעוכס המוחס ולקחס הדמיון כתב בספר הסמול והעולם מאמר
 פליטי כלל פמיני פרק סני וזל סאלה דרכס הוא סיורו ברעול הכנוכל הסנות לבטל הצעתס
 ועוכוס דברים רבים ממה סיראח לחוס וככלל הס מפתרליס סיהאנת המוחסים לדעותיהס
 לא סיהאנת דעותיהס למוחסיו וס סראוי לבנור על התחלל כל הדבר המתכלותיהס וסלמותס
 והסלמות בעניינים הטבעיים והמלאכותיים הס העניינים המוחסים ולזה סיה סראוי לבנור
 על התחלות ולאמת אותס מהעניינים הנראים לחוס לא סכננור על הדברים הנראים לחוס
 ונאמת אותס מהסכות והעלות סהס מוצעות כמו סקרה לאחל סדח העניינים לחוס עכ"ל
 סב סאור הכנסמי הדברי סכנכסכיל לרעית טוב ורע האמת והכסל סה האור התוריי סכו נסיב
 ססורית האלסיות מה סלא וסננה בסוס חקירה עיונית סה האור העיוני סככלי להסיב
 במופת כל מה סכא עליו המופת סה האור הכנכאוי המוסב לכביאוס סהס מבחר הסלויס
 כמו סאמר וככיל לככ הכנס סה האור האלסי הצפון לסלמי הכנס בעולם סכא חכס
 מהאור הרחפון סחסיי אחר ראו נא כי אורו עיני ונא חויב סקך זה ואור עיני גם סה סין
 אלתו ונאמר דוד סארה עיני סן איסוף המות כלומר סלא אחר המוחסס באוסן סהס סרי
 פינה סל מות סאיה כרדס סכור התאוות הנסמיות מהאור הסני דבר סחכס באמרנו כרי
 בסמת ארס המסיל הכנס סמדרכרת לכר דלוס סכאס סכר סנפמיני לא יחול רק באמצעות
 סהכנס סיה סננה ויהא ססמן סקך וספתי להסנאנות ולא יחול באיזס בסס סתורמן להסדר
 סיחס והסכנס כן סכנסמה לא תחול באיזס מי סידמן רק כחי סמוכן לקכלה וכמו סכאמצעל
 סכר סנפמיני וסננה הדברים הכנכויים המוחסים כן באמצעות סכר סלסי סה ינסע הדבר
 סרנכויים סכנמיים וס אלתו חוסס כל חדרי בטן מהאור סך רמוסכס באמרנו תורה
 אור המסיל המכנס להכנס סכליות סאלי כי כר מצוה והתורה לאור סלס עליס ונאמר סככנת
 סמדות סס דרך להסיג סלמות סתלוי בעיון כמסס וס הורה באמרנו ודרך חיים טובות
 סוסר ודל גם כן אמרו כי טל אורות טלך כל מי סוססתמס סאור תורה אור תורה מחייסו
 מהאור סרביי דבר רוד באמרנו סלח אורך ונאמתך כי לסי סססוכעיל לאדס מסלמותו רבים
 יסטרך סיוס אהי להבילו מהס לוח סתפלל סלח אורך ונן וסורס סכנן סאוסן כוסע סמועת
 עולמיס לסי סכאמצעות העיון סכמסל לאור וכאמצעות התורה האמתית יוכא אל סר
 ססלמות הקדום והססארן ססוח סמסכן לכנס וס אמרו אל סר קסרך ונאמר מסכנותיך לסן
 דכוס לרמוז לבן ערן ונחייית המיסי מהאור סחמיסי דבר סססורר כי עמך מקור חיים
 דננה לומר סכססע סככל ססוסעמך כסכיל וכתיסר וכסיב סככל כמו סאמר סרבי וידע
 סאמתת סככנאה ונחיות ססע סוסע מאתו יתכרך מהסכל ססועל על סכס הדברי כמסס
 מהאור ססיי דברו דול ככראסית רכס וירא אלו את האור כי טוב ראה סאינו כדאי לרסע
 והכריל לזרקי לעתיד לבא ומוה דבר סססורר כי סכלת כססיי ממות ונן ירדס סככר סכיל
 ססס יתכסמו ממות כססארן אסר לה כקניית סלמותס סאחרון והציל כוסה מרוח ססססר
 סחיייתו בעת התחיים וכנס סנפך כרנל למה ססרנל כלי לתכוסע וכל כסס מתכוסע וסורס
 איוסן סלמוז לבנן ולכנס איך ונאמר סאמכס סה כעולם סכא כהתלכו בססכלה לעיני ית
 יאור כאור סחיים הנכמיים וסס סיות סס מדרגות מהאור סגדכו מתעלות ון מן סנה סה
 קדמת לכלס כמין אף על סי סאמר סמדרגות קודמות לה כססיבות וסכס סה כמין סכס

להסיבה ארש מעלה או חסרון ולזה הקפידה התורה באמרם ולא תתורו אחרי עיניכם
 אמנם הזכיר הכח המתעורר סכלב תחלה כי בו נחלק המרעם והיו עבירות כמו שאמר
 הרב בפרק סני משמחה פסקו להקדמת פירוש אבות ואלו לפי שהדמיון אינו דבר וולת
 הקבץ נורות המוחשים אחר שעלמם אס כן חוס הראות קודם לו לכן אמר עינא ולבא תרו
 סרטורי הטאה הקדומו חוס הראות לדמיון הפך התורה וולת נדכריהם נכוכו' ולפי שהזכיר
 יורה על מלבושי הכפס האמתיים חכ' בניי ישע שאח' אמר ר' שמעון בן יוחאי כל הסויד
 בציבית זוכה ורואה פני סביכה כתיב סבא וראיתם אותו וכתיב אתם את יו' אריך תירא ונל
 נאותו תעבוד נאין סהפסם ברעות זמדות זכה ורואה ומפיג הכפדיים הנקרא פני סביכה
 שאים בזה ראוי להקרא אלטיו מסיקרא אדם ולזה כקרא משה אים סאלרים ואמר עורבכל
 עת יסיו בניך לכני' זו מצות ציבית וסמן על ראשך א יחסר זו מצות תפלין הורס ססלמות
 הארס תלוי בעיני ומעשה שמעשה רמזו בציבית והם סלמות המדות והפעולות והעיון בתפלי'
 סבו יודע קסר סכמציבות וססתלסלם מסכסס הראסונה ולזה אמרו רז' כל מי פים לו תפלין
 רמזו לעיון ומעשה וכהספיע מסלמותיו לולתו להדמותו לעליונים מספיעים טוב וזה
 אמרו ומזוה כסתתו כי לכ חסם וסכיל פיהו או אולי רבו בזה סלמות סכסנה בכני בית
 גכל ככסס יוצא כספסס האים סלסם כחם כאברהם כי ידעתיו למען וגו' אים בזה מוכסס
 פלא יחסא לטי ססחטא ממפיג סחמר וזה מסתלק מהענינים סחמריים וכנסה לדברים
 האלטיים עד סכמעט סול כאחד מסס ועליו כאמר חוסס מלכך יו' סככ ליריאיו ויחלסו

הפרק העשירי

תבוא אמר להם בן זומא להכמים וכי מזכירין יציאת מצרים
 לימות המשיח וכו' חכמים וכן זומא נחלקו בזה הדרגה אם
 זכירת יציאת מצרים נכחית בנכחות התורה או אם יפלה זמן מובכל ולדעת בן זומא יפלה
 זמן מובכל והוא כל ימי הגלות וזה אמרו כל ימי חיך הגלות קרא זמן הגלות לגלות כי לגלות
 עמל מכו להם וחכמים סובר' סזכירת יציאת מצרים נכחית ודרשו מרבוי כל להביא לימות
 המשיח ועקר מחלוקתם תלוי במה שאומר להיות הסבה התכליתית מעולה מאשר הסבות
 כמו שאמר הפילוסוף באמר סני מסמע והיה יסוכ ישראל על הדמות וחזקת ירנסה
 בארץ ישראל היא הסבה התכליתית ביציאת מצרים כהם ואומר אעלה אתכם מעוני מצרים
 וגו' ולהעלותו א הארץ וגו' ולתק' עלי מאומ' כהוציאך את העם תעבדון וגו' פיראה היות
 ב"מ תכלית קבלת התורה והעבודה האלהית ססתבאר סלא תקניים התורה והעבודה כראוי
 רק בארץ ישראל כמו שאמר הרמב"ם על לתת לכם את ארץ כנען לסיות לכם לאלרים יודע
 סוף על פיסכתקנייה ססבה התכליתית מיד היכלת סלאי סככחר סככר בישראל ויכחוס
 על אדמתם אמנם אחר פעלו ממנה וראה היות ססבה סתכליתית בלתי סלמה או בלתי
 מקניימת כראוי וכפרט אחר סכאמין היות תורת משה נכחית ואף לקניימה סרוב המצות
 תלוי' בארץ ולזו סכביאת סמסיה סתקניים ססבה סתכליתית כסלמ' ואז תקניים התורה
 כסלמות ולזה סכסבן זומא סכמון סמסיה אין ראוי לסכיר ל"מ כמו סאין ראוי להזכיר סאר
 ססכות במקום ססבה סתכליתית לסיות סתכליתית סעקר והסאר טפלות לה וזי סכוכיר
 עכין ל"מ כגלות ססבה סתכליתית בטלה ואז כעסה עקר מססבה סחמריית ססיה ל"מ אולס
 לימות סמסיה ססבה לאיתנה סתכליתית ולא תסתנה אין לנו כורך ל"מ לזכרה לפי סיה
 סביאה איתנו לתכלית מסתנה אחר סגלינו מארצנו וכיאת סמסיה תסיס כנו תכלית בלתי
 מסתנה לא ישמע עוד קול יללה וכבי ואין יחס כין סמסתנה והכלתי מסתנה כלל וחכמים
 ספיכולו לא סתעקר יציאת מצרים ממקומה סודוכרי בן זומא סהס' סתכליתית כככרת

תאמר הפסוק והוא העקר וסאר הסכות טעמות לם לזא ס"ה טפל ליתות המיחזי חתם
לחיות ז"ת כתבארנו כם עקרי תורתנו ע"י הנשים סכעמו סה וסאי יסוד תורתנו סכס סכס
זה אין ראוי סתעקר יבואת סכריס מתקומה ד"ל ממדרגתם ולזה בימות סאסיס כעסס ססס
על מצות ומרויס כדכינו כומן סזה סכעס ס"ה טפל לכיאת סמיס איז מצותס ודיכוס טפל
באותו סומן לפי סאיז מצות סתורה לזמן חלילה וסתרס ומצותס ככחיות וסס עקר ססס
מזה ומרור אין סטעס זכר לז"מ חבל יס לפס טעס אחר ככל ולכן חייב כרת באכילת סמץ
עס כעסיות סססס וחדל מצעות סססס וככרתס ומי סאיזו מקיים זס קצץ ככטיעות ססס
כתבאר סטעס חלו סמצות סמור מחד וחייב להסר ארס סרסס ולכ"א ד"כ כל מי סלא אחר
סלפס דכריס א: כססס וכו' וזו סיא סססס ססזוהרו על אכילת סמץ קודס סיניסס כס' סקדס

כסלס סמאמר סעסירי כרנך י"ל לעולם איזן וסמץ

המאמר האחד עשר

הפרק הראשון

פרק סיס קורא יסופע כן קרסס אמר למה קדמה סמז
לנשים אס סמוע כדי סיקכל עליו עול מלכות סמי תחלס
סאחר כן עול מצות יראס מפסס סמאמר ססעיון קודס למעס' וסס סקבלת עול מלכות
סמיס תפלס כעיון לכד וקבלת עול מצות כסלס כמעסס וסס סקבלת עול מלכות סמיס
קודס לקבלת עול מצות אס כן עיון קודס למעסס וססך זה סמאר סמור כל סיראת סטאז
קודמת לחכמתו וכו' אכסס יראת סטאז כולל אופס ססלמות כסעולו סאכופיות וסמ סראוי
סיקדס לחכמס זה ססך סיראת סמאמר סראסון ועוד סמוסכס וירוש מכל סכמאי ססלמות
סמדות קודס בזמן לסלמות סמוסכלות כמז סססכס סמאר קודמת לחול סלמות סכורס כז
וסלמות סמדות סס סכסס למוסכלו ולכן ראוי סיקדמו לסס כומן וכמו סמל וככסו סמלותס
והיו ככוכים לסורות ססלמות סמדות וסעילות קודס בזמן לססגת סמוסכלות מה סיאמר
כסתר זה קנא ססעיון יכחן כסתי ככחכות אס מבר הלמוד סעירוי אס מבר הלמוד סמרעי
מבר הלמוד סעירוי סאי אסס להכחן מצוס כלי מצוס ראוי אס כן סיקדס קבלת מס סמארנו
מבר סלמוד סעירוי לקבלת עול מצות וסס מוכן מאל רבי יסופע כן קרסס ולזס כז בתחלת
עגרת סדברות אכטי י"ל ארנך נגל לסורות קדומת מה סמל וסאר כך כזון סמכות אס מבר
הלמוד סמרעי סתכליתו לדעת סדכריס כסלמות כסי סאססר כחק ססכל סאכופי ראוי
סיקדס תחלה סלמות סמדות לסלמות סמוסכלו וסס מוכן כל סיראת סטאז קודמת לחכמתו
וכן אכסס ראוי לחקור סכוכ זה סדרוס כחקירס אחת עגומה אס ססכלסס סאחרונה
סמוסגת לקדס אחר סמות תסיהס לכסס מבר ססכל או מבר סרצון או ככסכת סני חלו סכחות
ויראס סססכלסס ססעסיות תסיהס מבר סרצון לכד וסס סססכלסס סו סיותר כככדת סכסכלות
ולכן לא תאזת רק לתקן סכאות מכל הלקי וכחות סססס חכל סרצון סוא סכס סיותר כככד
אס כן וכו' להוכיח ססרצון סוא סיותר כככד דבר מכואר כעצמו ססוא מצוס לכזו סאחריס
לפעול על ידי פעולתס וולת סרצון אי אססר לסס לפעול סוס דבר עוד איתו סכס סכוסך
חליו סטוכ סככטי תיוסס ססכלסס כססית חכל סרצון סוא סכוסך זה חכ וכו' סגולת סמכורת
כעכמה סססס סאדס כדכריס וסיותנ ככסך לסס יסורסו לסססגס ולכן אמר אין אדס למר
דק כמקוס סלכו חסן סקטל תכתבאר ססססס וסכוסך אכסס יסוס כרצון לכד ולכ"א סכסס
לכרת כחייס ססכקירס אכסס תסיהס כרצון ע"ד איתו סכס סכלעדין לא יעסס דבר ולא

יתנבסום הסנה לוי ראוי פתיחה הסכלחה הכנסיות אבל הרצון הנה הכח סונלתו לא יעשה
 דבר שאר סכחות אם כן וכו' הגדולה וסקטנה מבוארות בעצמם. סמך זה נוכל לומר וס
 סהכלחה ראוי פתיחה אל סכח היותר ככבר אבל הכח הסכלי הנה היותר ככבר אם כן לוי
 ראוי פתיחה הסכלחה האכסיות הכנסיות לא לרצון הגדולה מבוארת בעצמ' מהדבר סככבר
 יפעלסו הככבר סקטנה גם כן מבוארת במאמר פליסי מספר הכנס עור הסכלחה האכסיות
 תקיים מזד הסכלחה וססכלחה פתיחה לכח סככלי אם כן הסכלחה אליו פתיחה נכ' הגדולה
 מבוארת במאמר ו' המדות אמרס וז' וסו' מבואר סנהו ראוי פתיחה עם הסכלחה היותר
 תמים סכתכונס ומסירות כנסס' סהכל מורים סהיותר ערכות סכפעולות סיווחסו אל
 סמעלה סספעולות סחכמה וכו' עד אמרו סכס פעל ו' סמעלה היא הסכלחה האחרונס
 וכן גם כן מבוארת מרביר הרב כספרו חלק פליסי פרק כ' וז' מבואר הנה סזה ססלמות
 האחרון אין כומפסוס ולא מדות ואמסס הנה דעות לכד עכל'. וראש מדבריו ססלמות
 תלמי' בדעות וססכלחה ואס כן אל הכח סככלי פתיחה לא לרצון ויהיה הרצון כלי אליו ועוד
 יראה מלס ח' פ' וז' וזה סססכל סספיע הכורא על האד' והוא סלמותו האחרון הנה אסר
 הניב לארס קודס מהותו וכסכילו כמאר כו ססו' עסוי ככלס ארדס ואמר ח' פרק לא
 נאמסס ראוי להחיל בזה המין מהעכורה אחר סצור סככלי. והנה כאמר תפס' ססס וכו'
 עד אמרו הכח סכתאר כי סכוכס אמר סססס. עד יראה סיות זה גם כן דעת סולכג ססו' סהוא
 אמר אמר ראסון פרק י' סססכלח' סתכלית' היא קנין אלג' סססכלות. ואמר כסוק זה
 ספרק ססו' דעת ר' ס' סססכלח' תפס' בקנין אלג' סססכלות. אס מעט ואס הרבס וז' אר'
 כל ישראל יס' לסס חלק לעולם סכא עד סוק ספרק. וראה מדבריו אלנה ססססס סססלמות
 האכסיות תלמי' סססכלחה ואל סכח סככלי פתיחה ספרק ספעולות הראשונות ססויבו סיווחס אל
 הרצון. וכו'. סיאמר כהתר סססוק הנה סססלמות הכנסיות וכו' בסתי כחיל סססס
 מזד סתלתל סססגו וכפ' סססס. וסססית מזד סתכלית וסלמות סססס
 אס מזד סכחיס סראסנה ראוי סיווחס לרצון סהוא יציר לארס לכקס' ססלמות וכל עדין
 לא ירוס ססכל' את ידו אלסס מזד סכחיס סססית ראוי סיווחס לסכל ססו' סהוא מקיף כומסכלות
 נסכ מסכיל כסיעל ואין לו כורך אן לסוס כח' סססססס. וס' סתחל' ס' האכס' כססכלס
 יהיה סתחל' סססס גם כן כסלמות וז' אמרו רבותינו ז' תלמד סכל אחד וס' עוסון לומדו
 לפי כבורו וזה ח' כי על ככוד חוסס כלומר ססמור סעליון הנה כסלמות ויהי כפי סככוד
 ססס' כחיו וסנה מדבריו רלכג יראה סאי אססר להס' אחר סמות מוסכל חדס' סאמר
 סאמר ראסון פרק י' וזה לסונ' ראוי סכדע סאי אססר לסס' אחר סמות מוסכל לא יראה
 ספרק דבריו ויהי ססס ססו' אס' כסרן חלק וזה לסונ' מ' סוס בעולס סכא סססכילו כסססס
 סס ססס סככורא כסו סססכילו בעולס סססו' סססו' סססססס וכו'. עוד כתב כסוק
 ססכור וזה לסונ' וסס סאמר ז' וכו' מו' ססססס יבעמ' כמה סססכילו סססו' סכך כסו
 ססס' סססו' סקסס מ' סססכילו עד כאן לסונ'. וכן יראה סססו' דעת ס' מ' סכתס
 כסכר סססו' וזה לסונ' ומה סססס סססו' לכסס כע' סמת' עלית לרכקות סעולס סעליון
 וססס' סעכור סססו' וזה מ' ססססס' ר' ס' כסג' כסדיקי דסלסין וכו' סמת' דר' קיע' א'
 נאמר סנהו דעת רבותינו ז' וס רכ' כסו' כי לא יראי' הארס וכו' אבל כסע' מיתתס סס
 דנאס יראה מכל זה סיס אחר סמות חדוס ססנה סל' סית' כחיוס וכן יורס מ' סאמר
 דכתיבו ז' עתיד סקדוס כר' הנה לעסות מחול לכדיקוס כן ערן וכל אחד ואחד מראס
 חונ' באככע לסרו' סיות ו' סססס וכו' ססס ככלו סיא סיא מוססת מה סאי
 אסר זה כע' סיות כנסס מוססרת כמאר סאין לאד' דיעה כלי סני' אס מזד סעיון ויראס

374

ייראה היות זה דעת הר' חסדאי במסורואמא שלישי כלל שלישי במול ועונם כתב וזה לסימ
 העולה הכללם סתם הפלם אחרי הפרדה מהנף תשוב מה סמאנכה הסגנו כעודה בחתר
 והוא האור הגנוז לכדיקום ואחרי סהתבאר כונת אלן הסכמים מה דאס הדל לפסוק בהסך
 וראוי לחוט לדבריו אחר היות חכס גדול והגראא אלי כזה סהיות לאדס הסנה חדסס
 אחר סמות וכחן בסתי בחינות אס חדסס
 ענין סהיות סהסכלה כעודה כנף ואס חדסס במקצת סנתחדסס לו אחר סמות ססנה
 יתירס על סנהדעת לו כחיים אס לפי סכחוכס הר'סנה הוה אמת סאי אפסר לאדס אחר
 סמות לסויב מוסכל לא ססינו כחיים כלל לפי סהכסס סאכוסית לא תסיב לרבר מעצמה רק
 באמצעות החוסיס ואחר סכעוד היותה כחוסיס לא ססובהו אי אפסר לססינו אחר סמות
 סאס סיה אפסר סיה מותר לחכמה סאלהית לספיקוב סכסס כנף אחר סתפסיל להסכיל
 כעצמותה באחד סכסלים ואין סוס מותר כטכע כל סכן כחק הלי ייראה סלנו כיון סרל
 סאמר וס לסנו סאון לו סכלס סונב כסס לו סמוסכל וסס חוסיס וכך ייראה מדבריו
 סכונתו הוה כמוסכל סקכס לו מחדס סלא ססינו כחיון ולזו כתן טעס סאי אפסר לססנו
 נש סכסער החוסיס סעדר סכסס סהסכיל דבר חדס כמחלט כי אין דבר כסכל סלא הוה
 קודס כחוס סאסילו סכלס סעדר וסארו לא סיו מרעיס לנו חק באמצעות החוסיס
 סרויס מעסה יו סהנבסס סהסכיל וסאר סענייכיס סככרוס ככתי החוסיס כליס ססמיס
 מספרוס נבז אולס לפי סכחוכס ססנית אפסר יתרון ספנה וססכל סכסיב סלא ססנוס
 כחיים סהחור מן ומכיל מספיע סענייכיס סככרוס סלסליס על אמתתס וכסאר סכסס
 אחר סמות כקיים מחדר תסיב ומרע מסודרית כך מה סלא תסיב ומרע איתן כחיים ולפי זו
 סכחוכס דכרו הר'מכס סהר'מבן ואחזכ סלזו כינס תוריס כחול' כניס אתס ליי'גו סעירס
 לכו סתורה סלא ככסס למת ולכ ככוד לו סענין סמותרי סהוה סקרחס לפי סנה סענין יורס
 על סאכרון וסמית לאכסי סתורה סלמות לכססס ואף סהנף יפסד סכסס סתעלה כמעלה
 יותר סלמה מקודס ואחר סכן אין דאוי לכספארוס לככות על מתיהס ככי יותר מדחי סורס
 על ספסד סמוחלט וסקרוס ואמר כניס אתס כסס סהכן סומכוי דאוי סירס כחלת סאכ
 וכסיו כן סכן סרוחכוי סהוה סכסס סמסכלת וספכל סלה כספרדה מהנף דאוי סירס
 כחלת סאכ והוה סיאכס לחות ככועס יו ואחר סכן דאוי סלא סתגודרו וסורה סני ענייכיס
 כככדיס סכמתכסו עדיט המענייכיס כסס אי סלמות סכסס ודכקות כניית כך לא כסוס
 מלאך וסכל אחר כדעת ספילוספוס וזה אמרו כי עס קרוס אתה לוי אלוך לא לסוס מלאך
 וסכל סנועל סב סאין כמכא ססארות סכסס כסלמות רק ליסרל לכד וזה כסכת סתורס
 סככותה לסס וזה אמרו וכך כחי' זו היות לו לעס סנולס כלומר כסס ססכלה מיוחדת
 כמין מס ולכדו ולכל כן אתס מיוחדס כססארות סכססי סהכחיר סל'הית כחר ככס ל'היות
 לו לעס מיוחד יותר מסאר סאומות כליס וסויתס לי סנולה נבז וזה באמצעות סתורס סל'הית
 כקיומה כדאוי ומסך לכסס אחר סמות סלמות סנוליי סתדכ כן יתכך ותסיב יותר ממה
 סהסינו כחיה וזה באר כפירוס הר'כע כפרס כ'תסא וזה לסנו וזה אחר מות סמסכי
 תגיב כססו למעלה גדולס סלא תגיב כחי' הר'ס ער כאן לסנו יודע סז סמעלה סוה
 מעלה סכלית כססנו יתכך אמכס סאר סכמי סאומות עס סכססס לא תפסד לפי סאין
 לה סכות ספסד לפי סאיכס סמרית מכל מקוס לא תסיס לס יתרון ספנה אחר סמות רק
 מה סספיצ כחיים וספנה כז לא תספיק לסחיותה ולהסיכס כנף סעס אחרת ולזו נר'כו
 סתחית סמיתס לאכסי סתורה לכד וזה אמרו סככוי וסעילתי אתכס מקכרותיכס עמי
 ייראס סדעת רכותינו סס מזה סדעת סאתר כי טל ארנות טלך כל סמסמסס כאור תורס

אור תורה מחייבו וכל מי שאינו מתקיים באור תורה אינו אור תורה מחייבו (עוד דרשו כד יד
כמת אדם אחר הקדום ברוך הוא כדירך וכדירך כדירך ואינו כדירך ויתברך א תורה מכאמר
כי בר מלכו סנה בארן נאמן) הנפש כשלמת לא בהשארות ובתחיים כי אם באמצעות
התורה ולזה רמז הכביא באמרנו (הווי ליוס אשר אני עופה סבלה נגד תחלת הס' חזקן עלי
דכרכים וגו' אמרתם הוא עבוד אלמים וגו' להורות שהעבוד האמתי לאדם אינו בעולם הזה
במי שאמרנו רבותינו זכרם לברכבכר מצות כהאי עלמא ליכא ולכן אינו להסלקא מדיוק ורוב
לו רשע וטוב לו סוף טוב ורע מרומם וכא מהחלק היותר פחות שבאדם והוא מחד החמר
אלו הטוב והרע האמתי הוא לחלק היותר נכבד שהוא הנפש המכללת וכסוי עיניו זה הטיב
לא תמצא זה הרע והטוב כשלמ' רק בעולם הבא וזה אמרו און נדברנו יראי ו' אלונו כלומר
ב אשר נדבקו בדבור הטובי שהוא המכללה והעין יראי ו' והם שהכחיים סלקא יתכן להיות
יראי ו' רק מי שהוא חכם כמו שאמר ר' אבהו הנס כסבת אותו העינין הסגולה השאית דבקה
בם כשלמות כאלו הם כתיבים בספר הזכרון לפניו ועשר זה הוא ליראי ו' ולחובבי סמו
לתורות כי לא כל יראי ו' תרבה בו ההפגזה כו רק אם יתים מלכותם סחופים סמו ויודעים
סודו וז' לא יושג רק לאכסי התורה לפי סדיפת זה העם הוא מיריעת העניינים האלטיים
שנקראים סדרי תורה כלמה פרק סב חלק ראשון ועל זה אמרו רבותינו זכרם לברכה כל
יודעו וזוהר בו בטערה אחוב למעלה ונחמד למטה וכוונתם סתודש העניינים האלהיים
בשלמות מפתח העליונים עם התחתונים לפי שהוא שלם כמתי סהגות בהכנת הנפש
והנגף לפי סכאופן אחר לא יתכן להיות האדם שלם א סכול ליראי ו' ולחובבי סמו ז' ויסמך
הענין הנזכר באול' און נדברנו יראי ו' רבותינו זכרם לברכה ססכינו הסירוס באמרם סכים
סיוסכים ויסכיוס דברו תורה סכיה סרוייה כיניסם סנאמר און נדברנו ו' וגו' סורו סוף
סדכור אמנם יכוון בו הסכלה ונעין כרת' וסספע סאלהי מני באכסי אלו וזה אלו סכיוס
סרוייה כיניסם ולפי סככר מכוונ' דריקיס סמגי עלהם כמבשה סרסע' בטוב מרומם אחר
סון סספגזה תהיח בעולם הבא וזה אול' וסין לי ליוס אשר אני עופה סבלה נגד תחלת סכר
אן היראים יסיה בעולם הזה רק במציאות אשר אני עופה סבלה כלול' בספארן כספוטתסם
סחוא סבלה לאכסי סתורה ולפי סלך יוכה האדם לספע אותו סשלמות בתכלית מחד עמנו
כמוחלט רק בסתוף העור סאלהי עמו אחר וסחלתו וגו' על בנו כלומר יודע ססחב ססלס
לא יסב חלטיי' לכן סלסל סעוכוד כפי סקול עכורתו לא זולת' רק יספיע עליו טובה כפי
סאספר אס מחד סהסכה סטבעית סיסלו על בנו אס מחד סקול ססירות ממנו כן ססס
יתברך יספיע עליו אס מחד טכעו להטיי' לבנו אס מחד ססין סספרתו עופי רכונו ומדירך
סארון סלסל במול' לעכדיו יתר מסעור חק ססעור כל סכן סאלון סככחי סטוב סמוחלט
ולסורות סספרם סיס כין עוכד אלרים לחכמי סאומות אחר ורואתם כין עוכד ארים ויודע
עוכד אלרים אינו רק מי ססומר תורת י' כמו סאמר ועבדת' את י' ואתו עכודו וכך
תדבקן לסורות ססאחד כמסך מהאחר כלומר ססעורה לני תברך ססיה סמירת מצותיו
מכיהה לדבקת כויתברך (סורה סכיתוכ סחז ססרובה לססי' סדכקות כירך ססבאון כו
סרכיהה דכרים אחר סלמות וזה אמרו אחריו י' תלכו כמו סאמר כמקוס אחר סלכת כו
כדרכו מזה חזון וגו' וספני לסומר מצות לא תעשה וז' אמרו ואת מצותיו תסמרו כו
לסומר סמנוות סספיות וז' אמרו ובקולנו תסמעו הרכיבי סופלס כעין סטריו וסוד
סמנות וז' סעכודה סכל' וז' אמרו ואתו עכודו וז' גר' סססלס כוה יסין סדכקות וז'
אמרנו וכו' תדכקון אחר סמות סכאלו סחיים אי אספר סדכקות כאלו סחיים כשלמות וגו'
ל

349

הפרק השני

דבי אלסכדריו בתר דמצלי אמר רבונסל עולם גלוי ודוע
 לפניו סרצוני לעפנות רצונך וזוי מעכבסאור סכעס' סרמי
 וצר הרע סמחמיצנו וכן במקום אחר עלובה שמה פנחתמה
 ימעיד עליה קראו רבותינו ונדרס לברכה סיצר הרע סכעס' ובעיסה ככוללת סמאורי
 סכאסר ספאור סמועט מחמיץ עסה גדולה ומסידה כך סיצר הרע מפסיד האדם ודוע
 ספאסר עפנו מרתיות החוס וסלחות סאותה סרתיהס מביאה לידי עפוס אס יתמהס
 ולכן סוא סכסס להחמיץ סעיס' ברתיותו וכן סיצר הרע סכולד מרתיות סרס מביא סממר
 לידי ספסד ולכלוק סתאות גליהיות ספאור סמר לעפוס כחומנו וכלחותו לא רצתה סתורס
 סיכנס כפוס קרבן אסס לוי - כמון סאמר כי כל סאור וכל רכס לא תקריבו ממנו אסס ליל
 ספאור לסיות סמר לעפוס וסכס לסיותו מותר סדבוריס ולפי סתכלית יביאת מבריס היס
 לקבל סתורה ולא סלסס סמירת סתורה כראוי רק כסכענת סיצר הרע סמסל בסאור
 סוסירס סתור לא יראס לך סאור וצותה לא סתפס על חמיץ דס זכחי סאיין רחוי סקרבן סכסס
 סמסכלת יספס על עיני סיס כו עפוס ססיא לא סתעפס ולא סתפסד אמנס איך יתאות סוס
 סקרבן קרבן סכסס סמסכלת לפי סלא בא למרי קדס רק להורות סיכולת סלחי וספנחתו
 וירוסס חיוב סמערכת כרס על ססתח וכל זה עיני סכסס וססכלתה כקרבן סספסח וזה סאמר
 וסמרתס וכה ספסח סוא לוי סירור וסמרתס כמון סמרתו איני כלכי סעניינו סססכלס וסדבור
 ססנימי וכללו באר סראוי ססכילו כעסיית זה סקרבן סלסס ענייניס ססאמר סערמת
 סאל יתברך לסתנות סתחיהס כרס כדי סיכסלו מחיוב גורת מכת ככורות וסמר דס כרס
 כמון סממר רבותינו ונדרס לברכה מעכבסס כדמיך דס ספסח ורס מילה דס ספסח להכילס
 מרס מכת בכורות סממר כי איך בית אסר איך סס מת אכלי סס חלוק כיך דס לרס וכין ספ
 למת כי כבתי סמברייס מתו סככורות וכבתי יסר אלמת ססה כבתי מבריס כספך דס
 ככוריהס וכבתי יסר אל כספך דס קרבנס וזה אמרו וכה ספסח סוא כלומר סקרבן סזה ונביספס
 בא לענין ספסחה וסלרוב כמון סממר וראיתי את סרסס וססחתי על ספסח - ססכי להורות
 יכלתי יתברך וזה אמרו לוי סכידו לסדר חיוב סמערכת ולעפנות כרצונו וכאר ענין
 ספסחי מה סיא וסמר אסר ספסח על כתי בני יסר אל כלומר סבעת קללת סמברייס
 סכחיין עובד אלריס לאסר לא עכדו וכין עס אססכו לעס חוטא ספליסי אונס סססנחה
 סכמה סנג' מבריס סכיל כתינו וזה אמרו כנגד את מבריס ואת כתינו סכיל ססוא יתברך
 בג' כתי מבריס כסמיות ככוריס - וסכיל כתי יסר אל כססחת דס ססה וכנתה מהדס על
 סמסוק וצל סתי סמונות כמון סממר רבותינו ונדרס לברכה ממסיל אף מרוסס כאף סמסיל
 לזס מריס לזה סלפי ססמבריי סיו עובדיס למזל טלה וסס לקח ססס לענייהס וזין דובר
 אליסס וכוראי זה ססנחה אליסית סמכח אותה סססנחה כסמרני סתי סמירות מעולות אחת
 סמירתס מחיוב מכת בכורות סכית מרד סמירתס מיד סמברייס סלא סזיקן אותס כזכחס
 אלסס לענייהס וזה סממר ליל סמוריס סוא לוי סמוריס סוא לסון רביס רמז לסני אלס
 סממוריס כעבתס ולפי סגס יסר אל כריכיס סכי אלנו ססמוריס נס כן בגלות כי בעון כטול
 סתורס סמערכת סולכת כהס ומרד אחר כמסריס כיד איוב כגלותס להסמיד לזה סתגרת
 סאזית אמרס סכמון ססיו מוסגחיס כסני לא ססמורי' כלייל יביאת מברוס כן סיו מוסגחיס
 לעולם וזה סממר סוא סלילס סוס כלומר סמורי סלילס סוסה סמיוסס ליכולת סללתי

האלהי ולהשגחתו אותה המאורים בעצמם יהיו מאורים לכל בני ישראל לדורותם כי לא יגבלם לכלותם ולפי דעתנו שזה רמזו הפייט כאמרו ליל מאורים סימן לעתיד לבא עלינו כי בא יבא ספק יפקד עש קרובו רצה לו סגיל סמורדי הויזיאס ממזרים לא היו סמורדי מיוחדים לישראל מאתיים בדרך אותו הליכה לכד אכל הם סימן לעתיד לבא כי בסבת אורך הבלות יהיו בלוי אש מזה המערכה והמקרים אם מבר שבכור האומות הספגחה שלהית ככהת או כהם עתויזבלם מהם וכי נבא מהם סמון הזה ולא הפייט עסמן הוא רינון למלת הוא כאלהת כפסון הוא הליכה הזה ליו וכי קראו כלסון נסתד ונגלה הוא הוא לסון נסתד יורה על הספגחה העצירה כינכא בה הנסתרת עתה ואמר זה לסון נגלה על הספגחה בלתי הסמורדי הנכחבל עזאמסכות להם באותו מצב מברדיית בדרך אש כן קרבן הפסח מורה על הסכלת או העקרים פהם שלמו' לכפס הקמכלת ומזכה הוא הססכלה וכלו הוא מצה בלי סוס עפום והפסד סוף הכח המסכיל כח צפוי ולא מסתבך בהמר כלל רק הקמר מזיאות ומד זה רבתה התורה שלא יסחט קרבן כזה על חמץ הבא מהיצר הרע מעול וחמץ וזו היא הסכס הסקפיר' עליו פתור' כל כך לא יראה לך שאר' וגו' סימלסאלו אחר פענין המצה בא במקרה כמו שאמר פי ערסו ממזרים וגו' נתן פלס סבות באפייית הככק מצה מוחלטת בלי סוס חמץ אחת מבר המזריים הממזרים לברסס מפחרס פן ימוקו אש ישככוס סס הכ' מבר הפועל הנס' שלא בתנס להשתעבכ סס כי בא עת פקורתס כהא כי ערסו ממזרים וכפכא ולא וכלול השתמהמה סג' מבר וסרל' שלא הים להס סוס מוק להסיכ כפסס רק אותו הככק סחיזאו והסוכו לאוכלו פרס יחמץ למלא כפסס כי ירעכו וזה אמרו וקס בידה לא עשו להס ואחר פענין המכס בא במקרה למה סקפידה עליו התורה כפייתר מסאר הדכריס סכאנו כה כעכס אש לא לרמוז סתכלות יביאות ישראל ממזרים יהיה להסיר סאור סכעיסה באמצעות הנהגת התורה המקכס לן שלמות הכנסס והנפץ יחד כמו שאמרו רבותינו זל וסמחטס סס תס כמפלס תורה לסס חייס כמו שאמרו כפרקא קמא דקרוסיין התבאר אש כן סמוכס הסלמות היצר הרע והסתעבד הכנסס לכחות החמירות וזס אמרו סאר סכעסס וסעבור מלכות

הפרק השלישי

רב ססת כינכא דיתייב בעתעיתא בתר דאבלי אול רבנו של עולם עליו וידע לסכיך כומן סכית המקדס קייס וכי ספק גדול כסתפקו עליו אכסי העיון אש כבלות הזה נוכל להסיב הסארות כשלמות אש לא יראה בתחלת העיון סאי אפשר להסינו וזה סההסארות הפלס יוסכ באמצעות התורה אכל התורה לא תקייס כשלמות כבלות אש כן גם הפלמו הכנססיו לא תוטג הגדולה והקטנס מכווארות מאר כפרסוס ואין צורך להביא ראהי באמתתס לפרסומס זעור הסארו' הפלס יתס כקיוס התורה ככללה ואמכס קיוס התורה ככללה כמכע כבלות אש כן וכי הגדולה תתבאר שלא ימכע מהלוקה או תבטרך התורה ככללה להסיב הסארות כל אש כקכט הלוקי' די אש כקכטת די כהכא הסאר מותר ואין צורך אין כפלמו' לכאנסי וזה סול סהטכע לא יעסע מותר כל סכן מי סהוא מפטיח על סטכע ומסדרו והכתוב כוואת כל הדבר אשר אככי מצוה אככס אותו תסמרון לעסות לא תוטף וגו' רמוז סוף כוואת וכסל אככסארת סהלוקה סכנית אמיתית ויהי סתורה כל כריכה להסיב הפלמות סכפסיי הקטנס התבאר סרוב סמצית תלויות בארץ ואי אפשר קיומס בהכזה לארץ כקרבנות וכינכא עור כמקוס סהוחד לתורה האלהית סמה יוסכ הסארות והמקוס הוא ארץ ישראל אש כן סמה יוסכ לא באכס לארץ הגדולה מכווארת לפי סמעלת המקנס עוסס

רופס רופס בסלמות האנופי סלח תראס יעקב אבינו בהרבונו מעלת התקום און זה שי
 אס בות אלדים וג' רבותינו אחרו בות המקדם סל מטה מכונ כנגד בית המקדם סל מעלה
 זאמרו חורח וזרעא דירא מתיבסו הסטכה כהרה הדמון זל בפרסת אחרו מות כתב
 וזו לפוכו אינו מחוייב בגלות חלח בחוכת הגוף תפלין ומזוזו ופי' בהם כדי סלח יאנו הדמים
 עינינו כסנחור לחרץ עשקר סמנות כלס ליוסכיס לחרץ ישראל ולפי' אמרו בספרי לקיות
 לכס לחלדים וכו' כל סר כחכה לחרץ כמו סחין לנחלה עוד הספארית סנפסי תלמי
 בעינן ומעשה יודע סמכיס חלולא יקיימו בגלות אס כן לא יוסג הספארות הם סהמעסה
 לח יקייס בגלות מבואר מזה סלח' ואס סהעינן לח יוסב יתבאר כן סהחר סהמקוס עוטה
 רופס כסלמות סלחנפי כתיס ויס מקומות סוכן בהם סהרס לקבל סלמות מוסר מקומות
 אס כן חכה לחרץ סממאס ימכע סהרס מהעינן כמו סחרץ ישראל תכין לקבל סהפע כתיס
 מה גורא המקוס וג' וספך זה נובל באמר סההרס סלחלי לא ימכע לה לכיס בתמיס ואס
 סוכלו בגלות עסיס מה סהסר לסיס ומקיימים סתורס כפי' כהס מה יוכלו עפות ורמכס
 ליכא כפי' וכמה סחידים אבסי סגלות קיימו סמנות בתוך כור סגלות וכסרמ עג קדסת ססס
 סיטע כפי' יולכלתי תלנפסס סהסארות סלסס והלח כפי' רוגס המרו הרוני לוד און כל
 פריס וכלס לעמוד במחבתס ומה סיאמר בהתר זה סהספך סח סקיס סתורה כגלות
 יבחק כפינו עניס אס ככלל ואס בייחוד קיוס סתורה באמר לכל חיס אחר כסס ישרא' כוכס
 יחיון עקדי סתורה מבלי סידקרק סמנות סרטיל סמנות וסתורה סחס ים מנה סתלויס
 אסר לסיס דעמקס בהל דרך מלל מקוס סקר כנות הנעסוסי תדיר הם סתפלה סמתקנת
 כחאמר זל תמירין כנגד מנות תמירין תקנוס כמו סיפעס הרופא סכקי כסלח ימכא ססס
 סמויחר למכוסקמו יסוס תמורתו במעלה וכחוכות וכן לא יחוס להסוב עינן איתס סמנות
 סתלויס כחרץ וכמכע עפוייטס כחוכס לחרץ וזה רוב המון סלכנ' סמנתלויס חיוס כקיוס
 סתורה קיוס סתורס בייחוד יומר לסרודיס אסר יול קורא וסס אכני סכלל סמנתלויס
 ססתלויס כחרץ כקיוס סמנות בעינן וכמעסה יעפו סמנות סחפסריות לעפות בהנה
 לחרץ ואות ספוי אסר עפוייטס כחוכס לחרץ יסימודכר מה תמורתס כמו סהיה עופס רב
 ססתי סהיה מקריב דס גופו כמקוס קרבן וסמנות ספי אפסר להכיל תמורתס רכר הים
 מסיב עיוכס וסודותס ומקיימיס כעינן סכלל אחר ספי אפסר לקיימיס בסכלל המעפי וזיס
 כזה חין סספך סמסיב סהספארות סלסס כחוכס לחרץ אולס סרספן איכנו מסיב סהפארות
 סחמתי אחר סחוננו עוסק כקיוס סתורס בראוי כגד סעונות עפסויות אס לסענה סח'
 כחמר סהקדמס סנדלס נודקת אולס סקטכס וסיה אמרך סהתורה לא תקייס בסלמות
 חומר קיוס סתורס בגלות תכחן כל כחכות אס כעינן לכר אס כמעשה לכל חנכסניס
 עינן ומעסה חומר סהמנות סתלויס לחרץ לא יקייס כהס סמעסה בסלמות אולס עינן
 ככר יקייס בסלמות לאכני סתורתס וסס סמקיימיס סתורה בלחן סיתר ככר סחא סכלל
 אחר סח' להס לקיימה במעסה מדר סכסס סמונעתי' לסכס סמתי' כסיב כחופן סחול
 כעכמו סהתרכו סרספן וזה רבו זל באומרס רצה סקבה לוכות חת ישראל לסיב סרבה סל
 סהערה יחד סתורס סלסית סודעת סבתד סיסרא יסו בגלות ולח יוכלו ישראל לקייס עינן
 ומעסה אחר סרבה להס עינן ומעסה סיעמיד עינן כמקוס סמעסה כחיות סכסס לחרץ
 ירואי סתדע סיס לכל מנה סמנות סתורס חמר וכורס סהחר סחא סמעסה לאיתס סמנות
 סמתקיימות כמעסה וכורס סח עינן וכסס סהצורס כככרת מהחמר כך עינן ככר
 סהמעסה וכסס ססחמר גופא הצורה וכו' קיומס כך סמעסה כופא כעינן וכו' קיומו זוס כי
 כר מנה וסרס אור וג' רמן סלסס דכריס ככריכיס לססיב סלמות סח סמעסה סתרוי

317

בקיום המדות הוא כי כרמזה סכ' סעיון תגרוי וזו ותורם אור טל' מעלות המדות והן
 דירך חיים טובות חומר ומנס הספוכים תחלסי לטענה שב' וטוא חמור במקום טמיור
 לתורה הזאת אולי טייחד התורה בארץ הוא מעט המדות פתולות בארץ לא מבר סעיון
 סעיון חובת הגוף ונכסבין בארץ בין כהנה לארץ ולסיות סעיון סיות ככבר ומקיים
 כבד היות' הסכבר שהיא הנפש המברדת הנס איך ספק ספליה אחר טסיא נוסא שפארן
 והשלמות שאכופי אמנס סהס חסירי סעיון והמפס ככד יוסרנו גם כן הסלמות
 והספירות כי בהסתלק הספס יסתלק המסוכב לטענה של' חומ' ספסיון יבחן כב' כחיות
 אם סעיון' המופס לארס מבר עליונו והוא הסכל הסופל אם סעיון' המופס לו מבר עכמו
 בכחיה הראסוכס אמר סהמקיס עוסה רוטס גדל סיס אמקול' המבניס להספס על סארס
 שלמות עיוני כמו סמכא' כישקס סמכד סלמות' סתעורר וסוספס עליו ספס עיוני מבר
 עליונו זאף כי לא סתעורר כזה מבר עכמו כמו סהורס באמרו וסכיו לא ידעתי כלומר לא
 כתעוררתי מעבמי להספסיון כסלא כזה המופס עליו מבר סלמות סמקיס ולא ספסס סו
 מות' סוכיס וסכמיס מת' סיס לרור בארץ ימלא לסינות מוכנת סמאר מקוס לקבל
 ספס סלמות סכבולס והסמא' המזה סכד כת' סוס מר' סה ליכנס פה ספסכ כסיות' כס יניס
 לתכלית סכבולס וסל' מות' סלכופי ועדיין לא כ' קבו עד סכמאר לו מפי' יתברך רב' לך
 סלומר ככר טבעת לתכלית רוס המעלה סלכופית וססתק בספסנתך י אמנס סכחיס
 ססכית וסוא סעיון' המופס לארס מעכמו ככר אספר לו סיס' סהנו ככל מקוס וכפרט סהיות ל' סעירס
 ורמו לרביס סעיוניס ככמו ז' סלופ' סככד סהעירס עליו' סתורס עד סיס סודי
 לאכפי ססכמס וסלמ' בהגלות לסס סענינו סהיו' סקרא' סתרי תול' לא סיסיו' כסלמיס
 סתכלית ספסלס וככר סעירס סתורס עליו' סמארס לא כסלאת סיא מך וג' כ' קורס
 אלק' וג' ולזה מי ססמ' ל' וס' סעיון סתורס וספס' וסוד' תיס עס סתלק סתע' ספסר
 לו כספס' כגלות איך ספס סקס סספירות ומי סיקבר מזה ספסית כספס' וסל' ס' המודר
 סמאר רסח עניו וסלכני וג' אמר זה כככור סגלות וסיות' ססס לאכור סכמס וס' ספס
 כ' ז' לא כסכמס מתנו סתורס וסמר רומז אל ססספס' סמוכות' באמרו ססלומס סיסר' אית
 סגלות' אי' ססמר לסס לספס' ספס' סמס אמר רומז לז' ריכ' ריכ' וג' לי לאמרתך סיוני
 פלו' עס סיות' סאי' אסמר לקייס סתלק סמעסי כראוי וסוד' סכד סס סמס' סיס אם סיו' כופס' וס'
 סולס' מבר סמירס וסעיון' סמוכ' סמכות' סתורס וסוד' תיס ככר יסיע' סחיוס סככמיס וס'
 לאמרתך סיוני' וכנס סעיון' כמלת' אמתך' כי באמר סלמור' וסדכור סליח ססכל כן סעיון
 לאכפי ססלמות' סוא סמכבי כוכס ובינו ית' כך ולס' סיס' אכסיס סכריד יס' סג' וכס' סספס'
 ססלמות' אם לטרת' סגלות' אם לסת' אסס סתורס' כראות' סכמס' כסתכס' לכן סמ' סמ'
 מבר על סל' רומק סרספס' יסיע' כלומר אלס ססס' ככס' ססל' ענין רומק
 כע' כסס סיסופס' רכס' לומר סיות' כופס' כגלות' וכת' סכת' רסע' סוא' סכל רסע' ס'
 וכל' ז' סרומק קרס' לקס' לפי סקיק' לארס' ולא רכו לחקור ולעיון' כמכות' וסוד' פס'
 ולס' סרוס' סתון' ססס' סס סכמס' סעגליס' סלס' וכפרט' כזמנו' ז' וככר' סיס' רלוי'
 סיס' סכל' כגלות' על עונכס' סתורס' לולי רסמיו' ית' כרך' ז' אמרו רומק' רכיס' י' רומז'
 לחלס' וכככור' ססעיון' כתורס' כות' סחיוס' לאכפי' ססלמות' לזה אמר' על' ז' ס' כספס' סיוני'
 כלומר סין' מדתי' ומד' סדומיס' לו' כאלה' סרספס' לפי' סרעתי' וככתי' תמיר' לעיון' כספס'
 ס' רכס' לה' יתי' יודע' ססס' סלמתיס' תלוי' כסס' וכס' סרס' ולפי' סככר' יס' לאכפי'
 סכמס' כגלות' סני' מיי' סוכיס' אחר' ססכס' ספוכ' אית' עמי' בארץ' ב' ססכס' ספוכ'
 סית' וס' סגולס' כה' רכיס' רודיס' וכ' ס' וס' ולפי' ססכס' אלו' לס' עמיס' וס' סכס'

הוא בהכללות המדומות - לזכור וזכור - כמו שאמר הפילוסוף באחר ראשון מאמר
 הדות. וזו ע"ה בחזקתו מהענין וזאת כל העמים שיהו עבר דפסיקת העניינים האלו וזאת
 המוסכמת להקדם הפלס אחר המות להורות עליו הכל. וזכיר להם אחרות הלוא חכמי הפלמות ואשר
 על דעת מי שיר' סכסם הרעש תפאר לפי שחיו לה סבות הספסד יס הפרס גדול בין הפארל
 להסדרות שהראשון כעדר התענוג הנמלא כתפלה הנשון לכריקים והכל פלס בו כל פסן
 על דעתו שנחמין. סוף ע"פ שחיו לה סבות הספסד נחמר שאספר שתאסס לרוב הפונות
 פ' נחמר איכותם כמו שיתבאר זה בסלמות בע"ה. נחמר אחר סמות הבדל אחרון מכדיל
 בין א' ההכללה להכללה הראשונה המביאה קונתה שהראשונה נחיו עיון ומעשה יסנה האדם
 בגוף וכסם וזו האחרונה לתהיה רק אחר סמות. ולעית הסכס התכליתית מעולה מכל
 הסבות תכוואר שזו ההכללה מעולה מכל ההכללות הקדמות לה וכסם שהסבה שתכליתית
 שיהי הסכססת נחיו ראשית המהסכס. כן א' ההכללה ראוי שתבטא לכסס הפלס ואל א' רמו
 דוד באחריו כאיל תעריבו ובו המסיל תואת הסכסס המסכלת להכללת לתואת האילס שהמאה
 הקדומת על אפיקו מים מרכ הכמא. ע"ד שאמרנו ר"ל כדרס עששיה במאה האפדת בגומא
 המכנסת קרטיס לתוכה ונבזה והתהום מעלה לה מים. וכך נכסס הפלס היא סקופה כתרך
 סגומא היא הגוף החמרי ומסס תתואה מת' תזכס לראות פני אלדוס כחיים הנכחיים ולמי
 טסס אלדוס סס מפותף תכלול שאר הסכלים והכחות כמו שאמר ויבואו בני האלדוס ואס'
 אחר אלדוס יביא לחסוד דעת מי שאומר שהספסרות הוא הסדכס בסכל שעצל לזה אמר
 סנית לאל חי כלומר שתואתס כדכקונתה אומכס סוא בו יתברך שהוא אלחי כלומר המביא
 והמספיע חיים ומחיות לכל אלתו. ולזה סוא לכדו ראוי סיקרא סחי האומתי להיותו מקוד
 החיים שהמתייט לפי סואו יתברך המתייב המביאות וכל אלתו אספר המחיות ולפי שהאדם
 הפלס טרוד כשיכול ועווכ-התענוגס הנפשיים ולא יקח מהסדרק הסכדחי לזה אמר כאלו
 התרעס גופו חקידת העיון היתה לי דמעתו לחסיומס ונג' כלומר בבקשת הדמלא הככר
 או אספר סכבר אספר שיתעצב הפלס במחמר הרשעים הלוקחים סעכיינים המוחסס
 ועווכים הכלתי מוחסס לחססס סחיס כלוס ואין מחיות לא לחוסס ולזה תמיר יסטריו
 בספה ויניעו ראס נב' הפלמיס ואול' איה אידך כלומר אתה סומתדל לססלי כפסד לתכלית
 בלתי מוחסס ועוכת מוחסס וסס סכיינים המרותו איה אידך אסר עסית. לך ולפי שהסלמות
 האמתי הוא מוססג לכסס הגוף כססד וסכ אל יסודותיו ומתדד סזר ראוי שיתרעס הגוף מה
 פכע כדמי אססג עכמי בע"ד סלמות הכסס אמר סכודר זה ככר יססוף עליו כסמו וזו
 אלה הזכרס והספסס עליו כפסי ותפי זאת כחמתו כי כסמיה להככור מהחיים סלה הזכיינים
 לעולם סבא עס' שאר סעפסס הקדוסי ויזכס אז לתחיים ואזי פלס לו הנמול מהענוי סככל
 וסלס אז הוסיפס האסי בגוף וכסס בתת לכל אחד ואחד מהס הראוי ואזי אעבור כסך אדסס
 ע"ד בית אדוס ונג' כסס מיתת הגוף ע"ד עית התחיה כסס סעכרה כי כאמר סעכר ממקוס
 למקוס הוא אחד במספר אף על פי שהמקומות מתחלפ' כן הגוף הסכס סכסס בו הוא אחד
 במספר ופכה סלמות אותה הסכסס כבית אדוס ולפי שהגוף והכסס יסכיוו כלס לעבודתו
 יתב' המל' התנגדות כלל מהגוף לכסס לזה אמר בקול רנה ונג' ולפי שהכסס כסות סקופה
 עגוף כחיים סזמייס מטערת כסמי מיכי סכער אחר לפי סרואה עכמס כלואס ומסורת
 בתוך אמר הסך טכסס סכ' מטערת על סיותה יודעת סיפדד הגוף ממכה כמות וכמעט
 מבקשת סכי עכייכו שתתואה אכר טכסס להדכס בעליונו וגס תכסוף לבלתי ספדד מוגוס
 ולזה אמר במדבר אל הכסס מה תתנחחי כסמו. אמר זה בכנ' סכער סח' סים לה כסיותה
 סקופה במחמר ואחר ותהי עלי לרמוז לכער סכמי ספסל כקפדד מהגוף ולכסס לה

ונמצאנו שני הדברים לראשון דבר על לבם הוחילי לאלדים כלומר מה' פי מאתם סקנעם
 פחמר עתה כמה שיש כורך חלון לסביב סלמותך ים תקנה לחזיריתך סתובי לאותו הספחור
 סכסמי סמוסע מתתו כבכא סאת סומה על גוסך עור רכא זמן כתיחית סמתים סתסובי
 סעס אחרת כול סוד' ללס י' וזס אחרו כי עור אודנו יסועות סכנו ולפי סככר יסויב לחדס
 ב' מיני מעיקים מטרידיס מסביב סלמותו סחדס וססלס סורי זיקומס יוכנסס ויסוב ססלמות
 סספסר לסביב לו אחר כמדבר אתו יתכרך אלהי עלי כספי סתפוחח כלומר ידעתו חלסי
 סהכסס סמדברת סכאללת. מאתך עלי סתפוחח ותספל כנוחה כתיך גופי סמטכעס לסיות
 כתיך סעליג'יס וכסכת זס אחי מסתדל לססלימס ולפי ססוכירס כויתכרך מביחה לעינ
 ומכסס אחר על כן אכרך וכסס זס סעולס ואמר מארץ ירדן נחרמוכיס מסד מעבר לסיות
 כמכיס כו' ב' מיני רעות. א' סאיסו סוויס וססדויס וזס מארץ ירדן סמסיל לכחל סוטף דור
 סולך ודור סז סב' סמקריס סרעיס סומוכייס סמסי' ב' לאיסי כו' יאי סויתס כו' וזס וחרתונב'
 לסן חרס וססד ב' לסיות חוי סאיסי סוקינמסי כו' וזס אחרת חרס חכסר וכ' וס' סתכל'
 כוז סכסכת אז סרעות וסכאכוכי עליות ססלמות וסכס מוטי' וזקתס סמוכיס לח יוכלו
 לססליס עכמס כרוי לסכת אלני סרעות סאחרות סקורות לסס ס' חד חסרון וסולטע
 כמניחות ער סכסכת זס סוטס כורס ולכס כורס ז' אז אחר תתנס אל תתנס וגר כמס סרכי
 סמיס יקרא תזס כך רכני סכורות סכאות על סחחר לסער וסכרא תסוס זס כמס זס ססכיות
 תסמסעיסיס סעליג'יס וז' לקול כנוריק. ס' ס' סז סרע ססמיג ז' סמורכב חד סססכיות
 ססאיכות ס' ר' רוכס לסכר סאיכות סאחר וז' כל מסכריך. ס' ס' סרע ססיבנז מחוץ וז' וגלך
 ואמר סכל אלני סרעות יעברו על סכסכיס וימעסו מספיג סלמותס ומפני ססכר סתורס
 לח כתי' לסלס כעסו כאות' סכר מנות כסאי עלמח ליכא וככר יסתתפו עס סאר סאכסיס
 כמקריס כי כמקריס סכס' ליקרס וסככר סלמתי סז כע' ס' לז' אחר יוגס יכנס י' וססדו
 ככס סעולס כיומס ססזס סיוס וסכאי' סלסלמתי לחדס חד ססזס ארס וככר כעסורו ד' ז'
 כאמרס כל סעוסק כתורס כליה וכו' וקרא לילס חזיאי' סעולס סז סכמסל ללי' וסמר
 סכנוי ססחד סללסי כסססארות חכסס אמנס יסיס מפי עססו כוז סחזיאות חסוך לססליס
 כססו וז' סכדקו כו' יתכרך תמיד וז' תפלס לחל חוי ססככורס סכלב סז סתפלס סז
 סכותכת לחדס סחייס סככז' וסורס סלס לח מפי סמול סגדול סכמסך לגוף כוז' סתחייס
 ככר סיס מתרעס סחל' אחר סככל עכוייס לססתעכד לכסס איוס סכרו וססס יתכרך לח
 יעות מספט וז' אומרס לחל סלעי' למס סכחכני למס קודר את' סלך כלומר קודר סככתי
 כלח חמת סתענוג' ער סמתך כך אויב ככסס ססזס סיכר סרע ילככני ולמס סוכי מפרס
 עככני מסמוותרות וסיענוג' כמעט אסיס סכ' לר' עכמותי ולקח סעכמל לסיותס איכר'
 כלתי מרגיסיס ורחוקיס מדרקת סכס סככעי אכר כככר וז' כר' כעכמותי חרסוכי כלך
 סככר יס' ג' חרפס חד סכריסיס כעכזו סמוחס לקחת סכלתי מוחס וז' כ' אומרס חלי כל
 סיוס איה אלריך ז' סז סתלגוס סיס לגף מססס יתכרך אחר סככל כ' זס מה ית' לו וזס
 סכרו לולי סמול סמקיס כע' סתחייס וז' סעס סכית כעוכס לכחס לכסס ולסתרעות
 סחמר מה תסתוחחי כספי וג' ואמר כני ואלסי סז תסיס ססכני ססלמס מוחס' סז עין
 כעין יראו יותס סס' מיס כוז' סתחייס כוז' נכסס ול' יאמר לסס חיס אלריך כ' אומרס ז'
 עתיד סקכ'ס לעפות מחול עס סכריקיס כ' ערן וכל אחר ואחר מר'ס לו ככככעו סכחמר
 וסיס כיוס ססז סכ' אלדיכזס קייכז' לוג' סלמכס כוכז' כוז' כוז' סתחייס לכ' די' סתסיס
 סעמח' סרוחכית מוחס' וססרות סלל'ייס כ' ל' לסס מוחטי' כ' ערן ססס רמו' לב' ערן
 סל חעל'ס לז' ויחוקו לו יתכרך כ' אומר ויטע י' אלדיס כ' כ' ערן מקרס. ספרק

הפרק החמישי

ונחקר עתה בסכת הספירות ונאמר שהכנס המלמע
אחרי הסדרם מהנוף תסאר נצחית לסבות סניס האחת
שבעית למה סאין לה סכות שהספד תעבמה והסכית אלסית ולמע מטכעה וזיח סכותה
הספירות כחזי בתענוב סכלי כסלא מזד הסלמות סספינה מזד עיון סתורה וראני סתכין
סספסר סס סין ההספירות אסר לה מטכעה וכין הספירות סקנתה בסכת התורה סלסית
ספרסאין עס היותו בלתי אספד הספסד הוה אספסר סלסית והספסד על כד סעונס סלסי
כמו סכא בקבלה ואלס ססני יקנה לו חיים סכחיים בסלמות לא תלסס ולא
תספסד וסנה סקבלה תעיד אסית סנפס על כד סעונס וסוה מה סלמרו בסרקא קמח
דרסס ססנה כאלתס סיס סכלל סוסעי וסרלל כנפס יורדין לננהס ונדוכין סניס עסר
חדס ננפס כלה ונכסמתן כסרפת ורוח ספורתן תחת כסית רגלי סדריקיס סכלמר ועסותס
רעעיס כי יסין אסר תחת כסות דגליכס וכן כתב דרמכן כסער המול ולל כך היח קבלת
רבנותו סקכה ברא כסליתס סל דריקיס וחס כלי סספס רוח זכה ורקס ביותר וכו' ער
אלמרוסוה יתברך ברא סמקס סכקרא כניס וברא בראס דקס מן דקס סליכה נפ מלס
בתסס תסספת ברברו דקיס וכללה אלתס ער אמרו ואלחר זה ספירוס כלל סכורא כססות
זכות והספורות יתברך סמויס סוכלת לברוא להס אס דקס סליכה נפ וכללה אלתס סאין
סכססה ללחר סירס ככריות כססות ברזכונית סלא יסיה אספסר להמזל דבר דק כמס
מזכ סכגיה לכלתה ער אמרו ועס כל זה ילמינו רכונינו כי אס סל סכיס וזכרון סולתס
זכס ברזון סעוסה כל סל יתברך ויתכאר מזה סכסס עס סלי אספסר סתספסד ככר
אלסר סתלסס ונתכטל מטכע וסירתה ככר הכסרף סמוכס עסר ואלס ונתכטל יסרתו
אלס ספירות סנפס בסכה סלסית כססינה סלמותה ככר כח בקבלה זה אמרס כמרס
תלו יעליו חסדי ככסוד כח זה ככוד כככוד ססקדוס ברך הוה עוסה לטס כסעה סנפסר
נעסלס וסס מקלסו לל סקדוס ברך הוה ססס אלתס ככרור חיים ואלמרו רבי אליעזר כנו
סל רבי יוסי הגלילי אומר סימן זה מסיר בידך כל זמן סלרס כתון כחיים כססו סקודה ביד
קונס סכלמר אסר בידו כסס כל חי מת בנתנה כאלס סכח והיתת כסס אדוכי כרניה ככרור
חיים סומע חכי כין דריקיס כין רעעיס תלוות כסס חניך יקלענה וראני סתדע
ססספירות הלמתן כססס אכסס ימכא בסכת התורה סלסית כסו ססנתה כעיון סתורה
ונכסית סתיה סלמות והספירות סימכלו כס תכאוס הלחד קונס סנפס והספירותה לככס
מכלי סתלסס סב סיותה סכל כסעל כלחד סעכמיס סככליס מיוחדת כססנת' סג' קנותס
מספורת סלסית ורעיתה ממסותו יתברך לא ססיבה אול וכחין סנוף ואלסו סלסס תכאוס
סדריכיס להמזל בסלמות והספירות סנפס סלמתו סמוכס בסכת התורס המזס רב כלמרנ
לא דריקיס יוסכיס ועטרותיס כרלסוסיס וכניס מיוסכיסה כיוסכיס רמז לקיוס סככס
מכלי אסיה סללית יסובה תורס על סקיוס ועטרותיס כרלסוסיס רמז לכ' וסיה סיותס
מסכלת כסעל מיוחדת כססנתה והסכלתה וכניס מיוסכיסה רמז לכ' והוה התחדסות
סססכלת סמוכס לנפס כעולס סכח ואל אלה סלסס רמז המסורר כמזמור כרכי נפסי אס
י' ו' א' נכחי וכו' כו סה דבר מהכסס כסיותה כנוף סכרך סיוסעכד לה נסיה וכחות חמדי
לססינ סלמותה לזה אל כרכו כססו א' י' וכל קרבי וכו' אחר דבר מספד סנפס מהנוף
וסויע סססר סלסו כססס' כספירות ואלס סהוה מרכס לסלסו סעונס סלרס סאין דריק
כארץ זה אמרו סולל לכל עונכו ולפי סכל אחר ממנו הוה ידוע סיותו סולה כד' ככרס
כמו סלמר סוים כססר המספת וסס חליסות סכלל וסוק התלוס וסעכלות מלססינ סיכמה
והסריות לכקס עכויני סעולס לנה אמר רוסל לכל תללנוכי והתחל ללכר סג' תכאוס
סכריכיס לסקל' כספירות סקמתי כס' סגולל מסקת סייכי דמול לקיוס ואלס סמעטרכי

חסד ורחמים רמז למה קאמר נעטרותיהם בראשיתם ולפי שהספרות הלפס נאסך מחסדן
ורחמינו יתברך על המין האנושי אחר טהור נפשו מזה החסד מזה טהור קיים מזה הנפש באים
לזה אחר חסד ורחמים וככה המסכים בטוב עדיך והוא תענוב הכנס מאותה הסמכלה
הנפלאים ימך לם מאותה הסמכלה כאו הוא כרים חדשה בערך להסמלת הקודמת וזה אמרו
תתחדש כנסר וגו' ולפי שהאנשים הטלמים יקבלו התנסות וחסרון המלמות עולם הבא וזה
חמס יהיה הסנתם בעולם הזה ולפי אותה ההסנה יהיה חלקם בחיים הנכחיו וזה כלל דרשו
סימונר ויגון לפי הדרך והיושר האמתית לסייג ית' הסופט האמת וזה אמרו עשה בדיקות
יו ולפי שהכנס המסכלת הכתובה בהרס באכלת מהעליונים וטובה להיות עמהם וכמעט
עמוקה ברכון בוראה לעמוד בגוף לזה להסורו שהמפלט לאיים הוא ולהסיר בלמותה הוספע
בגוף וזה אמרו ומשפטים לכל עסקיו ולפי שהספרות המוסב בסבה הלשית הוא באמתעות
התורה והתורה כתבה על ידי מסר רכיבו עליו השלום לשם הסכח לא לשאר העמים לזה
אחר וידיע דרכו למשה וגו' ולפי שהמטאיים ימכשו הנפס מהסיב סלמותם ואפילו הסלס
סכאנסים אי אפשר סלח יחטא להיותו מורכב מחמר ומתפעל ממנו לזה סורה סכוית ברך
ימכאו ארכע מדות סמחסי ומטך ויקוה תקנה למטאוי' האחת סמרחס על כריותיו וספכסי
ליו ככל לבירחס עליהם וזה אמרו רחם הסכית סדרך הסכינה מספיע להס ספע טוב
לסיותו שיעל הטוב ואף סמכדס לא יהיו ראויו לכך וזה אמרו וחנון סלסית סמארך אסו
ולא ישרע מהחוטא תקפ מחטא אכל ימתין כתסוכתו וסב וספלו בו חס ישרע ממנו תקף
לא יתקיים המין סאכסו אפילו טעה אחת וזה אמרו ארך אפים רביעית סהוא יתברך
אינו מתפעל מחטא טכעס אכל כהסלבת חסדו ירכס לסלוח וזו נרכ חסד והביא רחיס
מהמחש לסוכס סכוית כרך ימכאו אלו סר' והתחיל למשרע ואמר לא לכח יריב להורות
סאס לנככ כרים סהאדס עוסה ורחו לי עכס עליהם לא לכח יריב אותו והרחיס סלח עכס
אותנו כפי סחטאס סאכסו חטאס לעכיו תמיד וזה אמרו לא כחטאיו עשה לנו ונתן סככס
בוה סחא מסליב להספיע טובו על כד החסד כמו סמספיע סמסם לחיותם על חיותם עכס
הארץ סמרך העליון להספיע על כל כד החסד כמו סמספיע סמסם לחיותם על חיותם עכס
רב חסד והביא רחיס על מה סהוא ארך אפי' לפי סלח יעכיס לחטא תקפ סחטא אכל ספסו
ירחיק ממנו יתברך סרחקס יתירס וזה סלח יעכיסו רק לאחר זמן ברול וזו כרחוק מזרח
ממערב סרחק מזרח ממערב ארך העולם כן דרך מפל להורות ארך אפיו לחוטא והביא
רחיס על סיותו רחם ואמר ברחס וגו' ואמר ססלס אס הוא כנסד מחד בגוף וימיו מעטס
הוא קיים וככח מחד הכנס מחד הקסד סלחי סמסנתף עס סדקה לתת לו סרליו וזה אמרו
אכנס כחזיר ימיו וגו' כי רוח עברס וגו' וחסד יו מעולם וגו' וסורה סוה סחסד וספע מחד
התורה אס כעיוכס ואס כקיום מנותיה וזו לסומרי בריותו וגו' והורה ססול יתברך בלתי
ססעכס ומוסל ככל סמכחות לעמות כהס כרצונס וזה אמרו יו' כסמיס וגו' והורה ס' חלקי
המכחות וכי ים מהס קיימים וחס ססכלים והגרימיס סלח יסנגס סכליון כאיים סספלו אכל
הס כבורי כח וזה אמרו כרכניו כל ככאיו כרכיו ו' מלכיו כרכיו ו' כל מעסו וורה על אפיו
מכחות סספל ולפי סחס גפס וכל גפס כמקוס אמר ככל מקוונת ממלטו ולפי סהכפס
המסכלת סיא סתכלית כספליס אמר כרכי כפסי אפי' יו ספיו גס כן ככחית וכלתי כססרת
ולזה תתיח לעליונים וסיוס כרכי כפסי אפי' יו להורות יחס סכריותה סהתחלה תסתתף
ותתיח עס ססוף כהתחלה סכל ולכסוף סכל כסס ססתחיל כך קיים : ונחזור לדרסנו
וכאמר ססלמות הכפסוי מהתורה וזה כסנלה ממנו סל חיותה הלשית רחמי

בפלאות ובפרט פלאהיים וילאן הסכלים האנושיים מהסיג הדכרי' הכריכים בפלא' הנפשי
למה שאין לאדם ידיעה בלי סביבה (כן הערימה שהפגחה האלסית להפליש לעם הכבחר
לתת להם תורתו על ידי תיבה שבה יגלו הסודות האליים ויודעו העבויכים פלאי' בפלאות
בכחיה סהיא למעלה מהחקירה ולזה גורנו מהספארות האמת' המוסג בסכה האלסית
עולם לתורה האלסית וזה שאמר הממרר תורתו יו' תמימה ונ' כלומר שתורה האלסית
המתוכה ברחמי ויתברך שלמה מסם בגלו כל הענייני' בפלאות ולזה תסוב הכנס זכס וכקייס
נפלה למקומה ורפס לתורה פלאות התורה שאר החכמו' כל ענייכים אס בעיון אס כפוי
אס בפעולות לפי בעיון אס בעיון המוסג מרר שתורה יותר אמת' מהמוסג על פי
החקירה לפי שהעיון המוסג מהתור' אין כנסוס אס (שקפוק אבל הוא קיים ואמת' ויאמר
ליודעו סהוא חכס בפלאות תחת סיותו סכל וזה אמרו עדות יו' כאמס מחכימת פתי מס
סאין כן באר סחכמות כי לעולם באר הספק בהס עסגדולס סכריות' המוסג ודרכו
נידע לפי סעיון בתכאיו כמה בלבוליס נספליס כסס עד סהיכה פעמי' וחסב בסקדמותיו
ססס עכמות וראסכות וזכין כן ועוד סכיריעה המוסגת' או כלך מהמאחר לקודס ויקרא
מוסת ראיס או כלך מהקודס למאחר ויקרא מוסת סכה ואין ככל אס ידיעה אמת' לאד'
אס כן אין החקירה שלמה או לאתת' הפלאות כהכמות אולם כלכתנו מהמאחר לאקודס
והס רוב מוסג' החכמה הטבעית כמו שאמר ספילוסוף במאמר ראסון ממע' סאין סעיון
בזה מוסג סית' האמת כמוחלט להיות הספק והסכוס גושל בו אס תחלס סמורכב סוף
המאחר אבל הטבע והקודס לנבדירוע לפי סידועתנו כנספת' מהחוס והחוס יראה המורכב
החלקי לא זולת זה וכבר ידועת' מהחלקת' סנסל בין ספילוסוף אס הנורס בחמר או כעיתקת
מחזן וכן חמר הראסון לחלוטת מביאותו לא ימציאסו הסכל רק בין סיסודיות וכן הנורס
הנפשיית כנחכטו כס ספילוסופיס ועריון לא ססכימו כמותה וכן לא נדע צורות סיסודות
באמת אבל לסכלותה לא הניחו לה סס כל סכן פלא נדע הכנס מהכרת' סכה וס סדעות
ומחוייב ס' כוננו קנות או כלס (כן בעיון המקוס וסדעות ולא ידענו בפלאות האמת' מחנו
וכן אס הגלגל במקוס אס לא וסוטנו רכוס ותרכס הדעת' וכן בענין סרקות אס הוא כמציא
אס לא חכה הגלגל סעליון וידע פלא ותכועס במליו אס כן ברקית ורוב מוסג' ארסטו על
זה בטליס כסתעיון כסס ואר'ך סככוס סכפל מטענותיו אמר פסמע מאמר ד' סאס סית'ה
והתכועס כמציאת' לא ימציא ריקות כלל וזה סכל תכועס אס טבעית ואס סכריות וזה סממנו
ומה סאלין יתחלפו כטבע בתגועתס הטבעית וסריקות אין סתחלפות בו אס כן אין כן
תכועס טבעית וסקות זו סטעכס סאף על פי סכאמר ססריקות כמצא לא ימסך מפני זה
ססתחלפוט' הגכוליס יכטל לפי סאף על פי ססאמצעי מתדמה סחלקיס סקנות ססס הגבול'
יתחלפו כטבע ולא יכטל טבע סתחלפותס כסכת סאמצעי אס כן ככר אספר עס סכחת
סריקות סתתיה סתכועס כמציאת' אחר סיס סס בכל מה סממנו וגבול מה סאלין וזה ססך
סרסי ארסטו וכן לא יחוייב סיהי סתגועס בעת' לפי סמרחק סריק אסר בין סני
הגכוליס כטבע וקייב סמסך זמן ויחס זה סמרחק סמור אלל טבע לא יכטלסו סאמצעי עס
סיותו מתדמה סחלקיס ולזה עס ססאמצעי כעכמו ססוה סריקול לא יחוייב סמסך זמן יס סס
סמסך זמן כסכת מרחק הגכוליס וטענת' ארסטו בטלה וכן תראס סכלכל סנסל כיכיהס
כסקדמה סחומרת' סכל משתנה מתחלק אס תכלול כל מיכי ססנויס סנפסיס כזמן וכזולת
זמן ואס רכס כסחלק סחלק הגכוליס בתכליות או סחלק סמסתכס בפני סענייני' סקקיליס
סכין ככול מה סממנו ומה סאלין יל' סחלק סיהי סענייני' סמתכועס ון רסד סאמר סיס
ספרס כין ססנויס כעכס לתכלית' ספנויס סיאמר להס סנויס במקרס ויכנסו כדבר אחר

פשוט תכלית הדבר נמאס בסוג הדבר ותכלית הפכו איכנו סנוי סנה עם כל זק לא ינצ
 ארסטו מפיא שאין סקרמתו כוללת ולא דק באמרו כל מסתנה מתחלק סהמר
 סראסן כחול עריו סגור העצמית יסתב סמו ויחדס דרונ ולא יתחלק שאין לו כמות מונבל
 קרס כחול סגור העצמית עריו ואס סיס מתחלק בפעל יסיה לו כמות מונבל וזס סקר
 וכן הנפס סכוכ סמכלס חמה ולא תתחלק לפי שאין לס סכות סחלוק ורבי יכונא
 פלא סכטולו סכופלס בדרבי סחקיר סנה עד עתס לא ידע ספולוסק איך תמסוך סמבינטס
 סכרזל ויחא מתנועע בלי מניע סספני פניס סוכר מוס סיראס איך תמסוך סמבינטס
 סכרזל מבווארות סכטולס בעבמס כמו סאמר סר סכראי ככלל ססני מספרו פרק ססי סוף
 דבר סתבאר תכלית סכאור סספין סמוסב מרד סחקירס לא יתן סאמת כחוללט ולכן לא
 תסטיק לספליס סכפס סאנאסית ולסקכות סססארות דק סתורה לכד ולזס אמר עדות יז
 נאמנה קרא עיון סתורס עדות יז ססוא יעיד על מציאות עולס ססכל ואמר ססו סעדות
 נאמנה למס סתקס סאמת כחוללט כסלמות וכן תמא כתב סרמכן זל לתלמידו באגרת
 ססורת כתב זל וסוי יודע סיס סס מעלס כדעת מעלת ספילוס וסיא סכנאס וסכנאס
 עולס אחר ולא יתכן בס ראיס וסא ומתן סמאחר סיתפדר סוס כנאס לא כסאר מקוס
 פראיס וכו' עד אומ' לפלאי אפסר במקוס סתפמוד סכנאס סתפמוד סראיס י אולס סווי
 סתורס סנה סתבאר כאלמדו חוקיס ומספטיס כדיקיס סמתחלס אחר וסמרתס ועסיתס
 פאר ססס כדריכיס לסמוד ולעמות סתורס וכנס ספיון כסמירס ססוא ססמירס סאמתית
 לסכל וכתן ססנה על זס לפני ססכמס סאמתית סיא סתורס וזו כז סיא סכמתכס ואמר
 ססאוס יעיד סיות סתורס סכמס סאמתית וזו לכיני סעמיס אסר יסמען את כל סחוקיס
 סלס וגו' וכתן סכות סתוס לסכיר ססכמס סאמתית סיא סתורס סאמת ססכמס סיא סכס
 יתדמס סארס לכיוניס וסיה סככתס קרוב סכעו לטכע סככליס סככליס מכל דבר
 סכעולס אס כן כל עוד סתקריכו ותיסכנו סכמס לטכע עולס סככליס תסיה מדרגתס
 יותר סלמס כססיבות סאמת אבל יראס לחוס סססס סיסרלני סוא סיות קרוב לאוס ית'
 סאמר סאומות עד סקורכתו כל כך גדולס סככל קריאתס אפני יסיו כענאס ממנו אס כן זס
 יעיד ססכמס סלסס סיא סיות סלמס עד סתסיתס קרוב לאי' וזו כז מיני גדול וגו' גרס
 ז' ארדיס קרוביס אונג' וכאמרנו גוי גדול תוכל לפרס גדול כמעלס וזס תרנכס אמרו גדול
 ככמות וסיה פ' סכראות סאומות סעס גדול ככמות יסיו קרוביס וכלס ממנו עד סמורס
 קרובתס לויס ונעיס ממנו ודאי יתלזס כסלמות סתורס ספכס ססניס סיא פווי סתורס
 נאון מכותיה כיוסר וסדק סאלסי כסויכס קבתס על קנת יחאזו כלס חוקיס ומספטיס
 כדיקיס וזו ומי גוי גדול אסר לז חוקיס וביססתרס לא תביט לרבר סזר כח'ס זל זס סאמר
 סמורר פקודי יז יסריס וגו' סכדבר ססוס סוא ממח סלכ וסקננות סס סמאסי וסמכאיב'
 י אכמס ה' מנינו ספסולות סתורס אכמס ככטויכו כסס לתקן סכפס וססוף וזו מנות יז ברס
 מאירת עיניס רמז לעיון ססכל ועיון סחופיס וזס הרמכס חכ ס' זל וכסתמא סתורס כל
 סכעגיתס מציניכס כמס פקדס מתקין סעכניכיס הנאסייס וכתקין סאמוכס נכ כן ותיסס
 חוקק לתת דעות אמתות כס' תחלס וכמלאכיס יסתדל להכס כני לר' ולספירס עד סירעו
 סמציאות כלו על תכונת סאמת דרע סז סהכסנא מאתו יתכרך וססתרס ססיא סלית עכל'
 סנה כאר לכן הרב סמפסולות סתורס וסכסנתס יוכר סיותס אלהית ומעולה על כ'
 סכממות לסיותס אלהית למוויס כז כס יתקן סכפס וססוף יחד וזו אסרי תמימי דרך וגו'
 פכח תנועת סאנסיס כססנת סלמותס ואמר לפון אסרי סמורס על רבני ססלמס כמס
 סדק ססאיס ססלס ל' יקרא מנלוח כעבור סכלח סאמת כמס ססאר דרני סאור לא יכסר

באכזריות רבתי ענייני הכללותינו כגוף וכפס כמו שאמר ה' וסוף בספר מלות נאמר
האנשים פה עלמי התבונה ואמר פהם ההולכים בתורת יי כלל המפתח להסיב סלמותם
הנפשו בסבת התורה האלהית בפסם עינכם בה וכעפפות מנותים והתחיל תחלה לסבך את
המעיינים והחכמים ואמר אפרי כוצרי עדותינו כמו שאמ' ססעיון יבונה בעדות ואמר סאלה
שמעיינים בתורה ראוי לסבחה למה פיסכילו ויחקרו ממהותו יתברך הוא בעצם ובאמת
לא במקרה סהעיון התורני בדרך כל אמריו וזה אמרו בכל לב ידרסוהו וסבחה את העוסק
בעשיות סמות ואמר סון הסעולה התגורית איך בה סום על רק יוחסו אנשים לסיות
מאנשי התורה וסכהנה האלסיות ומסכהנה סיסרים דרכי יו וסן אמרו אף לא פעלו עולה
וגו ולפי סהתורה בכללה תחלק לארבעה חלקים הא' דברים ססכל יחייבם ואף על פי
סלא ככתב ודון הוא סוכתבו דברים סכריים עיון גדול וסכס דכס סכודע' מנר
הכבוה סלא יספיק ססכל לרעם ודברים סתלויים כסכהנה מוספעים מאתו יתברך לכך
אמר המפורר על הדברים העיוניים עדותך ועל הדברים ססכל יחייבם סקודך ועל
סנדעים מנר הכבוה חוקך ועל סתלוי' כסכהנה סלסית מספטי דרךך וססב סכולל כלס
מכותך והתחיל ואמר אתה כוית סקודך כלומר עס סיות סססכל יחייבם בא סנוי כסס
כדי סיון כסמרים להיותם יסודות לסכל וראוי סתסיה סמיר' כסס מעולה ולזה מי סעבר
על המכונת סססכל יחייבם ראוי סיעכס מאד לפי סעכ' על חק ססכל ומרס כדברו יתברך
ובכבוד האים סמוד מכס' ססוד' ססכל אמ' כו דבר יו כזה את מכותו ספר סכרת תכרת
וגו והורה היותו ראוי לעונס גדול הא' מנר ססכס' יסוד' ססכל סידע רכנוו ומכוין למדוע
כו ואי כו דבר יו כזה סאין לך כוי גדול מזה להכז' אדוכיו כפניו והכ' סמרה ועככ את רוח
קדמו כעברו על מנותו וזה אמרו ואת מכותו ספר ולזה אמר סעננס גדול סוכרת כעולם
הזה בסכיל סדבר יו כוס יוכרת כעולם סכא כעכור סמותו ספר ולפי סמוכני האדס
מסלמותו רכיס וכפרט כדברים סמוכני ככבוה סכיר סרע ואומות העולם מפיכי עליסס
נחס עמק סמוכני וקצר המס' בעמק סמוכני סוא מנר סמור ססוא סכיר סרע לסיותו מסך
מכדיל לסכל וקצר המס' סוא מנר סחקירה סכעסית לאומות העולם כארסונוס יענתו לכך
סתלל המפורר סיסוס לדרך סעמיו ויכיס ואל ימכעונו אלס מהסיב סלמותו וז' אכלי
יכווננו ולפי סכבוס' סלמית' סמוכני לאדס מנר מה ססנא אדס סנא סיותו ססר מסלמותו
סאחרון כלמרס ז' אי ל' לאותה כוסה אי ל' לאותה כלימס וכוכתס כוה כעולם סכא ססס
סכוסה ססס הנמול אמר סמפורר ססס יס'ב מכוכסו לא יכא לאותה סכוסה וז' אי לא אכוס
ככסיו וגו כלומ' סססכסו וסחקירה סיעס' ככלל סמותו יסמרונו מכא לידו אות' כוסה
אכל ככר ימך לנ' מלמוד ססכהנה סלסית ולכך כדרכי התורה סידרס האל וז' אודך כיוסר
לכך וימך לנ' נכ' סמסירת חוקיו כעז' סיהיס מוסכח מתגולא יסיה כמסר למקרי' סזוכי'
וז' את חוקך סממור אל עת עכוכי עד מאד כלומר לא איהי כענכ' כססלנג אף כו לפעמוס
תסותק מעלי ססכוכה סללסית כפרוק סכור סססר סכתי לכין אלדי אמנס לא יעמד זס

זמן רב וכבר בארנו סבת סספירות סכססו

הפרק הששי

ובתחיל בענין ספליסי וסוא סס סספירות יוחד לכעני התורה
לכד' אנו פתת' כוונתנו ספאר סדמות סכמוסיות וסכמכ' אחר
סכארנו ונרנו ססספירות סעולה לתורה סלסית אכ לא יוסכ באחכענות סוס דת וזולתה סלס
יוסכ כולתה אכ לא תסיה סעולתה לתורה יאכ מה נה סאל' ססיד' אה יס להס חלק לעס' ס
יראה סככר יסתפנעס אכסי סתורה כאותו חלק אכ אי' סספאר' סעולה לתורה וזה ספר
סמוכ' מה סואל' כסס' זס סוא סססיד' אס' סס אמות סלמינו כעקרי ספיר' ומקיינו

קצת מצותיה החשובה וכבשת זה וכן להיות להם חלק לעהב וזה באמצעות התורה שמלאכה
 זו התורה סכל העוסק בה אם בעיון אם במעשה תשלי נכסו לפי הקדו ולזה הולך מינין סמל
 גוי סיוסב ועוסק בתורה סודי הוא כבד וכל זכאס סמסל ססלמס וזמרה כל ישראל ים להם
 חלק לעהב אהמס יתחלסו החלקים כטי חלקה המדרגות ואסויכותם בסמנה ואס יסירך לכך
 לקרא חסירי אלה אותם סמסינו מעלת העיון מחכמי סאומל ונגרש להם מנר עיונס עקרים
 רבים סכסו בתורה כנזן ארסטט ססזוכיכו כראיות ססנול יתבר איונוף ואל כח כנזן וססול
 מחוייב סמזיר וקדמון סכל אה עקרים לתורה אלסית הרסות כידך וכלכד סתאמין ססחלק
 סמוסג להם כעסכ סנול מנר סמזוכס אותם סעקרים ססס עקדי תגרתנו והעבר ססינס
 סול לסיותם סזוכסו סדעות לפי ססס לול וסזוכו רק מה סתבואס סהקירלה לסזמין וכבר
 סי ססחקיר לול סתספיק להסיג סזמת במזחלט ולכן כסתבס ארסטט כהזמינו קדמול סעולס
 וכפרט בתלה וכיוכא כול ססכופיס כביאס חקירתס והכנול סול סמסלמתו וסנוכנת סזמת
 כמס' אז כוכל לומר סססס ארות וססלמות כספסיי יכחן כסתי כחיות סזמת ססלמות
 וסססארות ססול עס תענוב סתתענוב כספס מהמזוכלות סססינס כחיון סכל א' מהמזוכלול
 יסמח כמה סססיב אולו והתענוב סזל אהמס תסיה כססיב יחד כל המזוכלות סקנו כחיס
 סזמר סמות ככר סר סזוככ ססיה להס מנר סחל סמפני ססכפס ססיה אחת תמכע ססנת
 ססכל כהזמתס ח' מכחז סכפס כעפולתס וסולס אול סמות יס ג' כל המזוככלול סססינו כחיר
 זמזו סזר תתענוב כספס ויקרס להס סערכות ססערכו זולת סססכלה כמו סיקרה סערכו
 לכחיס כספסייס כחיות מזוכיס ססכסס יתענוב כעפול רכקיס להס וזל סמין מהתענוב
 אול ססס סיתענוב כו סמכלחיס מחכמי סזמות כמה סקנו מהמזוכלות סזמתיות סססינס
 מזחקירה ועל זל אמרו חסירי אלה ים להס חלק לעהב וסככיה ססכית סול ססלמות
 וסססרול כספסיי סתתענוב כספס סמכלחת אחר ספרדה מהנזן כנכע סעליון סקקרא כזרר
 סחיס וססכיל סל מסוד כבורא ית' וסדכרים סלהיס מה סחל לה להסיב כעורה כחמר כחס
 כז לא ירולו ססס וחי ורסול זל כחייסס אינס רוא' אכל כמיתתס רואיס וססו אחר ספרד
 כססס תסחמר וזל סכפס מ'ס' להסיב כעודו כחל מפני סרלה סעלד כחל מ' יום לול
 וניתס סחמר וכתגבר סחור סלהלי עליו כזומ' כי קרן עור סניו סכס כול יעככנו סחמר
 להסיב מה סזיה אסער לול להסיב אחר ספרדו מעליו עד סססיבו כז לא ירולו יעככנו סחל ססס
 ילד אסס להסיב תענוב סססכלס סזיה כספס לול לעהב חכ אכס' סתור יוכנל לכ' מיני תענוב
 כעסכ סח' סתענוב סיתענוב כל אחד כמזוכלול וכדעות סזמתיות סססינס כחיון וססני
 סיתענוב תענוב כסלל מן סח' כמה ססיכיל מסוד כבורא וזל סמין ססני מהתענוב ססיב
 זכאסי סתורה לכר ועליו אמר מחר טוכך אחר כסכית רמז לססכלה כספסלס ותענוב
 סספסות סולו סטוב סזמתו ספסן לזכסי סתורה כעסכ זול לירויך ואל מין סתענוב סח'
 סזוכו כו חסירי זומנת סעולס אחר רמז עליו סעלת לחסיס כך כנר כני אדס סלל יזמר
 סהכה מקפס סכרס זול כלה סדכר' רכס ס'סיה עקב מה רכטוכך אחר כסכית לירויך
 מעסס כרבי אכנה סחלה וסטה למות ורזס מתן סכרס סל כדקיס ומה סעתיד סקכה ליתן
 לו לעתיד לכא וכיון סרלה כל אותם כחמז' אחר כל אינין לזכנה מיד כתזוה למות וסחחול
 קורא מה רכטוכך וכו' עכ' וכדראי סלל כתזוה למות רק להסיב תענוב סולו ססיבוהז
 אכסי סתור וסיה כחמה סזמתית לכז מהמות עד כנתזוה רבי אכנה למות כהודע לו אותס
 סססכלה כספסלס וזין ססס סכני יסר' חלקוי המדרגה כה וכן דרמז כספרי סוכע סמחל
 כניסס סל' כדקיס רוחיס לעתיד לכא לחמה ללככה לרקיע לכוכבים לסופסניס ולמזוכלול
 וכז אמרו עור טכע חופות יס לכדקיס ככע סכזמר וכר' ו' על מכנ הר בזון וכל וסעין
 להעיר סזין סקלמיס קניס כזקדכס כזכות זל ססלמול והתענוב אכל יס סזוכל לח' כנועס

א שהסכלה בשלמות וזה הנקראו בדכריסה אל המתכלים באספקלריא המאירה ונכנסין
 בלא רשות ועליהם אר' שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה וזכה מופטים שמעתי הם אותם
 סימני המעלה שהיא הנכבדת ויום מהם טובו לאספקלריא שאינה מאירה ויפדעוילי כבר
 רובה לומר ברשות סוף דבר התגרות תת' למעיינים בה חלקם בחיים אים ואים כפי מעלתו
 ומסוגלת עור פיו וכו' אכסיה לשתעבב כמה שתסכיל כפשותם אחר המות וזהו הסכר הגדול
 המונע ללאים אחר המות ורע מה שאי אפשר לירע בחיי הגוף מפניו אך החמר או מפני
 טבע ההסכלה שלא תגלה לאדם בשלמות רק אחר המות אים כפי מעלתו ויפדעו כפי מיני
 פשוטות הלא כפי שהסינו כשהוא מהסכלים במה והב' כתיב' סינו כשהב' מ'ס' פאר חסדי
 אמות העולם שלא יסינו מחלק העהב זולת התענוע המונע להם מרד מה שהסכילו כשהוא
 ול'א יפאר'ל נוסע כיו' תפועת עולמים כלומר תפס' הסיור חליייה נוסע כיו' כפי מיני
 תפועות הנו' שאחת מופנת כשהוא והב' מופנת כשהוא ול'א תפועת עולמים וכזה האופן לא
 יבוא ולא יכלמו לא יבואו מרד הסכלה המופנת להם כשהוא לפי שהסינו באמתות מרד
 התורה ולא יכלמו גם כן לפי שידעו מסוד סגור' נ' כשהב' כפי האפשר להם לרעת אבל
 פאר שאומות כבר תפינו' הכונה לפי שלא תפסיק הקירתם להוריעם העניינים בשלמות
 באמתות וכבר תפינו' הכלימה לפי שלא יסכילו כשהב' זולת מה שהסכילו כשהוא להיות
 שהסכלה המופנת כשהב' סגולה לאנשי התורה ודי כזה :

הפרק השביעי

וכחוקר עתה בד' וזו'א לברך תחילת הפסארות והשלמות
 ספספי מהו וכאל' שתכל'ה הספאר' הכפספי בשלמו' הסגולוי
 סוף שאמרנו הוא כדי שתגלה הכונה האית ככריאת האדם לפי שהכונה האית מרד מה
 שתערו' לעולם להספיע הטוב המוחלט רבת' בתחלת הכריאה לברוא האדם באופן סיחה
 לכבד כגוף וכפס' ופמחו ב'ג' שהוא תחת קו המוס' סיוס באופן סיסודותיו ונ' לחיותיו ויהיו סיוס
 ולא יתפכו (וזכ' מ'ג' להח'ף תמורת מה סבתך מהלמו' ספספי שירות' ג' ססס ככל'ע'
 באכר' כלי מוס' מותר במן לאוכלו' וכזה האופן יחיה לג'ה שלא הו' לג'סכת כטול בחותיו
 הפועל'א המתפעל' שהוא סבת המות כמו שמבואר בספר חו' ומוחס' וכפסחט' ונטה ל'ד'
 סחמר נקכסה עליו מיתה וערס מ'ג' ולא בשלמה הכונה האל'ית להיות חי כגוף וכפס' אבל
 הוכרח ס'פסד ויסוכ' אל' ספסר כשהיה ולכן הו' מחסרד הא'י להספיע תורתו לעס' הסכר
 שהו' האדם האמתי כאל' אדם אדם וע' כדי שתזכה כפסס להסיב' כשהב' לאחר המות לאותם
 שהסכלה הנזכרת תפ' כהפס' פלמ' תפסיק להחיות כפססו לנצח כאס' כפס' הגלגל תחיה עשה
 וזה בתחיות המתים כסוכ' הכפס' לגוף הקודם ויחיה לעד כגן עדן וזו' תגלס' הכונה האית
 ויחיה גמר לתכלית המיו' האנוסי ח'כת כלית השלמו' הכפספי כדי שתפס' כפס' פלמ' באופן
 שמשלמות הסכלתה תחיה עשה ותפאירהו כלי מ'ג' אז עס' מ'ג' ג' וכל' זה להסלים הכונה
 האל'ית ככריאת האדם אחר שהפס' הקדוס סחטיא סכונה ומכע' תמכו' שהפנה הסכלות
 מרד המוס' הנמצא בחמר לתקן המעוות רבה ספ' לזכות את יסר' וסרבה ל'סס תורס' ומכוב'
 סכסכתה וכו' להסיו' הסודות האל'יים אחר המות כפי מה פ'סיב' מהס' האדם כגוף וכפס' אס'
 לא חטא ותפעל' הכפס' באופן מהעל'וי כל'ך כסכת' איתה שהסכלה שתפס' לנעס' הרפסון
 ותחיהו לנצח ואותפסל'ה הכונה האית ותחיה הכריאה כערכת ומתיחסת אלתת' עס' סופס'
 כמראה אדם מלמעלה ואדם מלמטה זה קיים באי' וזה קיים באי' וזו' דת' ומס' פראני
 להאמין בפנה ה' ולפי שהמפי'ס' מהסכלה הכפסית' סס מעיט' כמס' לגודל מעלת' לכן
 אחר ורכוס מיפסי אדמת' פסר' וע' להורות שלא יוכו לתחיה הכל רק הצדקיס ג'ול'ס לגודל'
 פעלת' וסרסעיס סגמוריס לגודל' סר' וכס' תפס' לנעס' ל'יות כערת' וית' גדול' כג'
 פאמר

263

סאמר אלה לחיי עולם ואלס וגו' וזה סאמרנו רבותינו זל רביס מופני ולא כל יסני ואמר
לא הכל לאורה לא בדקיס לאורס ניסריוס לסמחה סכאמ' אור ארוע לזדיק וליסרי לב סמחה
סכונה לסס סאיז הכל וכו'ס לאור סססכלה ולא הכל וכו'ס לסמחה סאמתיית סמופנת לארס
ססלס כתייית סמתיס סיסמחה סכיותס קיימיס בגוף וכסס ויסתלק סכת סמות לבמרי ססוח
סחטא סקדמוכי כמו סאמר כלע סמות לכנח וגו' לא סדדקיס וזכו לאורס כמו סאמר הרב
בדקיי וסכיוס ויסרי סהס היותר סלמי וזכו לתחיית וכס' לאורס -

הפרק השמיני

ואחר סכארכנו דרוס סספארלו כפי קוצר סכלנו ראינו סכסיר
סספס סיס במאמר האומר סעולם סכא איז כו לא אכילס
וגו' סכפל סמחלוקת כיז גדולי עולם הרמכס וסדמכז אס זה המאמר יונז מעולם סכסמות
וסוח ססלמות סכססי סמוסג לארס אחר סמות עיר אומתיה' למי דעת סדמכס זל כאמר
על עולם סכסמות וכפי דעת סדמכז יאמר על תחיית סמתיס ססאריז סעניז לוסד דעתו
כסער סמוז וכסס' סלח סל ר' וסכס' עס היות גדול סכמתיס מסיב אחר לסלוח יוד כמכקסי
דעתס חיזס מפי סדעות ובסר - אומכס כתיבה רסות למיעייכיס לחקור לדעת האמת ולכז
יר' סדעת הרב סמוזס סוח אמתו וקוסית הרמכס עלינו בטלה אס סדעיתו אמתו איז כורך
מדכרי וזלנו ססוח בעצמי אמתנו כאגרת תחיית סמתיס ואס סעעבת סדמכז וקוסיתו עלינו
כטלה זה למי סאומר הכה קוסיו סהקסס עלינו סיה ז' סאס לא הונסס בגוף וכסס לא סיס
כדיך רב לומר איז כו לא אכילה וכז סאיז אכילס לכסמות אלא כודאי סיו סס בגוף וכסס
וזה כאמר על תחיית יורס סאותס סגופות יתכטלו מהכחות סגופיות ולא ויכללו ולא יסג
אומכס סיו כאי סות על סכסס על גופס ואכחו לא כחלוק סלא יסיס דעתו אמתו סאססר
סלא יוכלו ואססר סיחכלו מפריותו ערן כמו ארס סרמכז קודס סחטא וסיס מווכו ככלע
כאכיוס אכל כאמר סלא יכריחו על הרמכז לומר סמאמר רב יודר כתייית סמתיס אכל
כאמי כמו סאמר הרמכס סמכרה על עולם סכסמות וכמו סאמר כמר חלק ונסיב לקוסית
הרב וכאמר סלסיות ככי ארס חלוקי סדעות בעניז סכלחת סארס סאחרות יס מי ססאמיז
ססכלחס סאמתיית סיא סת עכונ סייעגבו סהסיס כמוחסיס וכסרט חוס סמסוס ויס מי
ססאמיז סססכלחס סעוטר ויס מי ססאמיז סססכלחס ססררה וסככוד ולזס אמ' הרב סדבור
סזה סכסלא ססעכ איז כו סעכונ גופי כלל ולא תיעול סס סיכילס וססתייס סכעסית
בעולם סזה ססיא לנגז במסגוף לא לכסס - וגס כז כסף לא יחסכו ווסכלא יחסכו כו סאיז
סס ססא ומתז בענייכיס סללו ולא סיררס וככוד ומיני - כי איז סס לא קבאס ולא סתרות לא
סדכר סכאכס סס סוח סססכלס ססספוב ססלס כסכת סתורס וזה סאמר בדקיס וסכיס וכז
וסירס הרב כס' חלק וזה לסוכו ועניז וסטרותיס סס כראסיס רזכס לומר קיוס סכסס סידועת
קיוס סדכר סידוע לס וסייתס סיא וסולא דכר אחר ותיס סאל' וסניז מוני ססכיוכס ססכסמות
סיס יכעמו כמס סיסכילי וידעו מסוד סל - ראה איך רמז הרב לסני מיני סתעכונ סאמרנו
סאחד כמד סססכלס סמופנת לכסס בעולם סזה סתעכונ בעולם סכא לסיות סיא וסולא דכר
אחד כלומר כס על תמיד וססני סתעכונ כמה סתסכיל מסוד סכורא יתכרך וזה אונ' מיני
ססכיוכ - ואסוכ סלוח רמז סמסורר באמרנו תורי עכי אורח חיים סתפלל סידועסו אורח
סחיס סאמתייס סס חיי עולם סכא אס תחלס סיוכס לאותס סססכלס סככדת רמזו סאל
סוכע סמח' אס מניך ססיא סתמחת סכסס וסמסכעית אותס כאמת למי סתביע לתכליתס
ולסלמותס סאחרז ומכאן ויאלך איז לה סלמות יותר ככדי - ואס סנית סיראסו כסימות
כיימיז וסוח סיוכס לתחיית סתכלית' לססליס סכוכס סאלסית בעצס כמו סאמרנו וסלסס

סדרוס כרף יז לעולם אמן ואמן ספרק סתסייע

הפרק השני

פרק מי שמתו מה שאמ'ל דמיתו ידעו הוא כנוי על הדעת
 האמת כנפש שהיא עצם סכלו מוכן אל ההסכלה בלתי
 מחייל בעצמו רק המוסכלות הראשונות שהם יסור כל שאר המוסכלות כמו שבארנו
 זה בסלמות במאמריו במתת הנפש ולפי שהמאמיו שהם סוף הכנס והסכל הפועל
 מקושר בה יחמינו שבבוא הסכל אל הנפש סבכה את אשר הם וזכר את אשר הכה ויחזק המות
 סבכה את אשר סכה וזכר את אשר הם וידוע סוף הדעת כפסד לפי התורה והעיון כמו שאמר
 הרלב"ג בספר מלחמות י' מאמר ראשון לזה אמרו חכמים דמיתו ידעו ולא יסבכה את אשר
 הכה כמו שאמרנו הפוערים ומכאן תוכל להכין יושב הבנתם ודעתם במתות הנפש הם אמת
 ותורתם אמת ומה שאמרנו אין דבר סבקדושה במתות מפסרה לשי סמלת קדושה תורה
 על הפרישות והפרישות האמת לראש בסעית עיונו סייסכמו חסיון הסכוכי עם הסכוכים
 והם עשרה וספר בארתי למעלה השליח זכור מי הוא ואין להחזיר האמור כבר

בשם המאמר האחד עשר ברוך י' לעולם אמן ואמן

המאמר

הסנים עמר ונחלק לדרושים הדרוש הראשון והוא נחלק לפרקים פרק
 און עומדין :

הפרק הראשון

הוא דנחית קמיה דרכי חנינא אמר האל הנדול הנבור נס'
 עד והלא באו הוא לו מזה המאמר כלמוד שאין להרכות
 בתארו יתברך בסכרי יבוא זה לפני בטולים האחד סוחב ברכו שתארו יסו כו יתברך
 חילה וה' סוחב סים תכלית לטבחיו סבכה חילה האל להגיד תארו בו הכת לא וסל
 לספר ולתאר הכת ולכן גער רח כזה המרה תארו ואמ' סיימתכו לבלו הסכחי דמרך
 ה' ס' שאין לניתברך תארו חוביים לשי סאנחנו לאוכל לתארו רק בתארו סוללים כמס'
 כי אין כינו וכין דבר מכרואיו חס כלל ולא רח מלה ללך כ' סניולוכה כלומר כפס'
 סהזכ והסכס פני מויכס ככדלס כן התארו סלכו ותארו יתברך סני מויכס ככדל' ולכן
 התאר סנחייב לני' אינו חוביי לפי שאם היה חוביי היה ממין התארו סלכו נוחיה לני'
 סדמות עם כרואיו וזה בטל אמר ואל מי תדמיוני ואסו ובו ולפי סכענין זה כפל מחלוקת
 בין חכמים גדולים אם יס לני' תארו חוביים שצמיס אל לא כא' סוללים וראינו סדמכס
 בחר לו לחלקו היות תארו סללי' כן באר ח' פ' וראינו הרלב"ג חלק על דעת הרב במאמר
 ג' מספר מלחמות י' פ' וזכר סהתארו סכאמריס בני' וכונו כאמריס בקדימה ואחר לא
 בסתף גמור כמס' הוד' הסדאי בספר גמ' כלל ג' פ' אמר סו סלנו תארו החיוב והס תארוס
 שצמיס ראוי סלא כעצ' מלעייז בדעת האלס לברר הצדק מס' ואס סטעבות סטעבנ
 על הרב סס אמתות אל לא סני יסירנו לסניע אל האמת כזה הדרוש סהסנח' סמטעב
 סנוסל כזה הדרוש מבואס לסכוכים רכיס ליוקר סענין וחס' בני' ואחר סהמאמ' סתלמודי
 יעירנו לחקירה כו יקרא סדרוש על סמו המאמר בתארו סס' וכתחיל בחקירתך כע' :

וה' השני ונאמר סהיסוד סעליו יכנה זה המחלוקת סוף אס הדבר' סמתוארו באמרי'
 בני' וכונו בסתף גמור או בקדימה ואחר וכן סדבר סאחד נקח ראיה
 על כלס והרב אמר ח' סכ כי כסס סאין סתף כין עצמנו ועצמו יתבר' כך אין סתף כין
 ידיעתו וידיעתנו ולפי דעתו זה מסק ואמר סהתארו סכתאר לו כסס סס סוללי' לא חוביי
 ואמס מי ס' סין סהכריס סאמריס כו ית' וכונו בקדימה וז' אחר לא בסתף גמור כסל' ככ'
 וסאחזס

יעשה אותם דרכו ולא מרוסם לזאת תאריס עצמיים והיכויו ראויו חכ סכעיון שהמתחלת הם לא
 ואומר שמה מטעם הדל לכבבגד סרוב מחמר ג' ס' ואמר שמה סכסכ בדל סחמיטו סידעיתו
 ית' לא תכריח ח' מב' האספרים ואע"פ סכבר ידע אחרית אחד מהס עדיסוד וכרור
 וטען הדל לכבבגדו ואמר סנה לא ימכע העכין מחלוק' חס סידע סכבר סתחדס סחלק המגע
 מחלקי האספ' סהיס ידע לו סיתחדס או סידע סכבר סתחדס סחלק סתגע סחלקי האספ' סר
 נאע"פ ססוח זלת סחלק סהיס ידע סיתחדס קודס הדוס זה סחלק המגע וחס אמרנו סידע
 סכבר סתחדס סחלק מחלקי האספ' ססוס ידע לו סיתחדס סנה יתחייב סתסיס ידעיתו
 כסרס סלחו סדכריס מת' סיקר' אכלנו סענות לא ידעס וזה סמכני סהחלק סידע סגיב
 אספ' סלח יגע סנה ככר יקרס ססרס מחל' סדכריס סלח יגע סחלק סידע סס' סגיב
 וני סיוסוב ססגיב סנה סלח סגיב ססו טועס כלי ססק וחס אמרנו ססוח ידע ססתחדס
 סחלק מחלקי האספ' ס' סלח סגיב על פי ססוח אלת סחלק ססוח ידע לו סיתחדס קודס
 ב' חת זה סחלק לסועל סנה יסיס זה כלי ססק סתחדסות ידעס וסכוו כחק ידעס סס' עכל
 הדל כטענתו זכר סרוב' וכסיעויון סדכר היטב יר' סאי' טענתו ססותרת ומכגרת סכרת
 סרוב ככל לסי סיאמר ססאל ית' סוח ידוע באמת סחלק סענדל סתחדס מחלקי האספ' סר
 כמו סידעסו כססתחדס ועכו לא יבטל טכע האספ' ולא סתסנה ידעסו כסוס כד לסי ססרס
 טענתו סוח לססות ידעסו יתברך לדיעסנו סס כר' סלח כ' סלח' וזל וכסיות סעכין כן סוח
 מכור' סלח יכויר זה סעכין אכלנו כסוס פניס כ' כמו וזת ידעסו חס סתקרא אכלנו
 טענת או סיהו קודס וסכויעד כ' ידעס ססוח אכלנו טענות או סכני סיהו סיהו טענות
 וסכוו כחקו ית' וזה אמנס ימסק ויתחמת חס סיהו ידעסנו דומס לדיעסנו אכל אחר ססתכ'
 חדרך סרוב סאי' ידעסו חמי' ידעסונו סנה כ' ידעסנו יסול סככוו וטענות לא כ' ידעסו
 יתברך וסרוב עכמו סתיר כעכמו סססק באמרנו סר' כ' סלח' וזל וחי' סתק' כין ידעסנו
 ידעסו וכז ער אמרו מחוייביס לידעסו עכל' ראס חיך גל' סרוב מקוס טענות לאמר'
 חס כ' ידעסנו עכין כך טענות וסכוו כ' ידעסו יתברך גס כן ל' חס סרוב סוה יק' ל' סססות
 סדעסו סר' סחוקות וסכדל' כמי' וחיך לא וסנה ידעסנו עכ' וזה מהכמ' ססות וידעסו יתברך
 פלס לכמ' ססות כלס ולכן אספ' ליס' טענות כ' ידעסנו לא כ' ידעסו יתברך וכסתאמר
 חס ידע ח' סמכני חלקי האספ' קודס סיהו חס כן יסיס האספ' מחוייב זה טענות סנה אמנס
 ימסק לדיעסנו ססס כדע אחר סמכני חלקי האספ' קודס ס' סלח לסועל יסיס האספ' מחוייב
 חס ח' סת' סיהו ידעסנו סכלות או טענות וזה אמנס קרס לידעסנו ל' סיהו סככית מהדבר'
 סכמ' סיס וכסתכת חס כן ח' סיס סק' כ' ידעסו יתברך סכל סדכריס כסכ' לדיעסו וסוח
 סתקנה לסס סמ' ססות וססות ולכן ידע יתברך האספ' באמתות קודס סמ' סלח בסועל ולא
 טכע האספ' וכסכל חיך זה כמו פסככל מסותו וכן ססכוו כמכע כחקו לסי סוידעסו תלוויס
 כסעד' דל כמה סלח כמב' חס כן כל סדכריס ידעסו לו קודס סמ' סלח ולא יסמ' כ' ידעסו
 כססס כמ' סיס אכל כ' ידעסנו חי' סעכין כן סלמה סלח כדע הדבר' קודס סיותס יסיס לנו
 הדוס סככוו ידעסו כסיותס וראו' להסל' מחכמת סרוב רכ' סנו לוי כן גרסון חיך ר' חס
 סקסו על דכרי סרוב סמור' ולא ר' חס סקסו וסכל כול סכסלו כדכרינו לסי
 סכרתו ססוח קמר סר' רביעו מחלק ססליס ססוח יתברך ידע סדכריס כדע סנה כן
 אסודרי' וסוכ' סיס כמו סעכין כסכל ססועל ולא ידעס כדע אסר סס כן אספ' סיס אכל
 ידעס ססס אספ' סיס סלח יגיב חדר סכחירס אלו דכרינו כסאל על דעסו וכאמר לא
 ימכע מחלוקס או זה ססדור ססוככל סידע יתברך סוח כולל או סוח סרטי חס סוח כולל חס
 כן לא ידע דכר מחלו סדכריס ססרטיס אכל יסכל חת כלס וסיני דכרינו

28

דבריו שותפים אף דבריו שהם כוחים שיש לנו יתברך ידיעה כפרטים עם סיסמה זה כפירס
 פחם האמונה שיתרם עיר המגול והפנים אחר שהם יתכלל ידע הדברים רק מזה הסוד
 הכולל שמי שלא ידע האים דם מזה הסוד הנס יוכלתו מזה זה האים ולמי זה הדעת תגול
 שתורה ככללה ויהיו סגנונו (שאלוהו) ודבר ככלל אס זה הסודר המוגבל הוא פרטי ומזה
 סוד הדברים הם אמפריים סיגיבו וסלא יגיעו תמים ידיעתו יתבסס בלתי קיימת ומתבסס
 א"כ לא ידיעתי מה הריוח הרלבב בדעתו וקיומה ראש על כס ולמה לא הקסם על עצמו מס
 שיקסם בדבריו ואלתו וכבר הרבים הרלבב מזה הקוסי ולזה אמר שאין העדר ידיעתו אינם
 ממני חלקי האמפרי יגיע במה שהוא אמפרי חסרון בחקו אחר שידעם בדרך פסם מסודרים
 שברור והגבלה כלומר וידעם גם כן מזה הם פרטיים ואחר כך ידע סוד המוסדר והמוגבל
 ידיע אמתית ולא ידע הזה האמפרי עם היותו זה הפרט שרמזו לו אבל ידיעת כלית מעולתו
 כי הוא ענין תלוי בפירס האמפרי סיגיב וסלא יגיע ואין זה חסרון בחקו אחר שידע סוד
 המוסדר והמוגבל א שיה טענת הרלבב הנמצאת בכח דבריו לרדות מעליו הקוסי הכן וידוע
 שזו הטענה בטלה ואיכה משמקת להסיר הקוסי הכוזר אס סיסא בטלה כי הוא אמ' כפרק
 הכוזר וזה למנו ובהיות הענין כן הוא מכוון סככה יתכן כסם יתברך סיסיה מוגבל אס
 הדברים מוגלת סיסים כזר פסם בו פרטיים נאמס יסיגס בלומן ונתר פלס וכז' ואס כן
 אחר סלא ידע הפרטי אלא מזה הסודר המוסכל שבכנסו זה הסודר סלא מתאחד וכולל אס
 כן לא יסוג זה הפרטי כמות זה הפרטי אס כן יסכל כל הדברים שבכחן להיותם פרטיים ואין
 יצה על ידי כביאיו והסא אים פרטיים בלתי כודעים אליו רק מזה הסודר הכולל ואין בוס
 חזקיה להסלים עם מלך ככלל זסס אכסיה פרטיים ואין יגמול לזה הדריק יעניס זה החטא
 אס הדברים אסור למעש אף כי לסאמין בהס' אס סלא תפטיק א טענה אס היה סודר
 בה כי אין לך חסרון גדול מסכלות סתכלית ככל פעניכיים להיותו סככה הנכבדת סככל
 הסכות ואס הוא יתברך יסכל סתכלית באים ולא ידע אס יסיו כדקיס או רעים מזה
 מה ססס פרטיים אין לך סכלות גדול מזה ואין לומר סלא יסכלס אחר שידעם מזה הסודר
 הכולל שמי שידע מהות הבית מזה הסודר הכולל שהוא מורכב מאבכי וצסס וסודלככיס
 ולא ידע זה הבית הפרטי את עצמו ואככיו וחדריו ומובאיו ומובאיו וכיבא מאלס סדכרים
 הפרטיים יסכל מהות זה הבית הפרטי לגמרי ולא ידע דבר ממנו מזה זה הבית אס כן
 ססס יתברך יסכל כל אכסי מוין סאכסי הפרטיים מזה מה סס פרטיים ומי יתן ואדע און
 יבר ארס הראשון ואין דע סאכות וולתס אס מזה סס כלליום אס כן לא ידע מעצמותס
 דבר להיות עצמות מהותס פרטי ובטוליס רכיס באלס ימסכו על דעתו זה אכסס מס
 שאחד הרלבב פרק חמיסי מהמאמר הכוזר סכבר היתר ססמק סלא סו
 האכסיס הלססק בו וסוא אין יתכן שידע ססס יתברך הדכריס המתחדס יוסארן אמפריים
 סזה אכסס הוא ממני נדריס לא מזה אחד אלו דבריו ולי הנס סתדר זה כותל לססק כח
 ולכן יסכלנו במכוכס יתר חזקה מסקודמת סיסלאמר סואמר יוסל על דעתו סאס הסודר
 הזה המוסכל לו יתב' הוא מחוייב או הוא אמפרי סלא כוכל לסיס כחוקס מככס ססמככס
 איכנו מעפולת סועבל כל סכן סלא תפעלו סכחירה אס יאמ' ססוא מחוייב סזה הסודר יגיע
 אס כן לא תפעל הבחירס סאכוסית סלא יגיע חמר ססוא מחוייב כמוחלט סיגיב סאין לה
 יכולת לסנות הסודר ססוא סככד ואין יסכה סרב העלול עלתי והסחות סככד כי על דרך
 מכל אס הוא יתב' יודע מזה הסודר המוסכל סראוכן יסיה כדקיס וזה הסודר המוסכל בעצמו
 מחוייב אין אמפרי סראוכן יסיה רעס וימסכו מזה סכי כטוליס האחד שידעתו יתברך מזה
 הסודר ססוא איכס כלסס והמני סהסודר ססוא מתאר אחד סכחיר' תחייב או תפעל ססר

דע זמני מזה החכם מי חילין על רכיבו כלי סכה פהר כהרעמו זה הקופי כעבודי
 לה ערו פרק כל עתה וזו יס למאל סימל ויאמר אחר שאין תחבולה בהפנת חמת עמו
 והמופת מכריח מהפנ הוא שהוא כמבא לכד ותארי החיוב כבר כמענו כמו שכל
 עליו המופת באיזה דבר יפול היתרון בין המפגים חס כן אשר ויפיעמסה ומלמה ע"ה הוא
 אשר ויפיע האים האחר תקצת דורסי החכמה וכל ע"ה אמרו הנה כבר התבאר לך כי כל אשר
 יתבאר לך במופת סלילת דבר אחד ממנו תהיה יותר פלס וכל אשר תחייב לו דבר מוסף
 יהיה מדמה נרחק מיריעת חמתו ע"ה ומה שאמר ה' חסדאי פתיגן הרב על זה חכמו
 מספיק לאדקון דבריו סים הפרס בין מי סים דרך כלל סוית כל תאר כמעט בחקו להינתן
 מחייב המצויות וכין מי סיסוב פרטוי התארים הפוללים הנמכשים וידע הסכה מפני מה
 הם כמעט כיתרון החשך כי כל עוד פירכה בעיון ויבין חמתת התארים הנמכשים יקרב
 יותר לרעת חמתת מחייב המצויל וכבר הביא הרב ע"ה חסל מהספיק לסקנה עיני עורות
 וכל יואף על פי המופת בכל שתארוס אחד כעצמו אולם החוקר כפרטי תארו הפלילה
 יתחוק בסכלנה המופת ויפיע החמת יותר באופן יעולה מהיודע זה בכללות הנע עצמך מי
 יודע יותר תמימות המלך הודע פס דרך סמיצה לכד בכללות או הודע הכדליו העצמיים
 המכדילים אנתו מפאר סלכס' און ספק סוה ספני יקרב יותר מיריעת חמתת מהות המלך
 מהראסון ולפי דבריו זה החכם לא יסיה יתרון בין הודע פשוט יתברך מחייב המצויות
 במופת וכין הודע זה דרך קבלה כנסים ורוב עמי הארץ וידע הסכל העצום סכין זה לזה
 ועס הוית סעצמות הספנה אחת בעינה לא ימכע כסכת זה הפרס יתרון בין המעינים
 ביריעת זו ההפנה פלרעת זו הספנה בסלמות יבטרך להצעות רבות ולרעת חמה ולהכין
 אמרי בינה ואון ספק סההפלה החל בעינה כבר תהיה סכה להתחלפות יתרון המפגים
 פשתוכן בחופת מתחלף כן כזה העיטוף אף על פי סההפנה אחת לרעת אותה בסלמות דריכה
 עיני רביס ולא כל סלכסיו פוים בהפנתה וזה דבר מבואר מעצמו הטענה הסליסית
 שדורה כך חס היה המופת הזה מהפריח המכעות התארים סעצמיים בחקו יתברך הוסי רחוק
 מאר סיכס מרעה במראה או בחקיץ יריעת סעצמות באמרו הרחני כאוגו עד כאן
 וכתב בפרק ראסון מזה הכלל וזה לכונו אלא סכריך לכאר איד לא כתבאר למרעה מה
 סהתבאר לחד מהמתפלספס בהמכעות סוה עס המרנה העליונה סנתעלה כה על כל
 סכביאוס וכל עד אמרו בעיון המענות סהגת סמסות עד כאן לכונו סנס הספק הוסי עס
 הונוי הספק החוק סכספיקות ויאין תקרו ממה סיקסס וזה סהמעט הוית לו יתברך תארוס
 עצמו הוה לסלס סכות' סלחת ססתאר סעצמי לא ימכע אס סויר' על כל עס המתואר
 או על חלק ממנו או יהיה נוסף על העצמות או יהיה מורס על כל עס המתואר או יהיה סל
 פס כמעט פר' לא ואכחמו לא כמעט זה בחק הפס מזה הדר יעויין כדכרתי וחס יורס על חלק
 מהעצם סכה לסויותו יתברך מחייב סחיחות חיינו מורכב מחלקים נמכע כחקו תאר כוס
 ואס הוא עבין כוסף על עצמותו כבר באר הרב בטולו סכיתו הוה סהרנו סהסכל תכלית
 לא יוכל לתאר הכלתי בעל תכלית כחמת' הסליסית סיחבס כן מברכו כין כולל לתאר
 יתברך רק כדמיון תארנו ואין לנו יתברך פוס יחס ומיין עס בריוותו ואלו סלסל מרוד
 כמס להוה דכחית כחמרנו סיימתהו לכונו סכחי דמך רמו לכ' סהכת לא יוכל לתאר
 סככת סכחית ארנו ויספוק יראה לסמעט סאון כו יתברך פס תאר ויהיה גנות מקוס סכו
 וכחול ססת' אכן תלת קמיות' וכו' רמו לסכה הרסוכה לפי סים כה מהסכנה למס סויר
 על רבי או על מקרה נוסף סלילה לו יתברך לא סותרו לתארס רק כעני תכחיס סלסמס
 תארס וזמני סלכסי ככסת העולס תקווס כתפלה כו לולי לא תקווס לתארס לתארס

269

בעצמנו אף על פי שצדקה אמרנו לפי שנאמר גדול כחן של כביאים וכו' וצדקה מכל למלך
 בסדר ודע וכו' רמז ללשונות שאין לו סוף דמיון ויהא עם בריותיו כמו שאין יחס לזה עם
 הספק להיותם שני ויזכיר גדולים וכו' כל התארים שאנו מתארי לו ע"ד חיוב חסרון וזה והלא
 נבאיו הוא לו חס כן המכונות התארים העצמיים הוא חזק מהם כעדרים ממנו יתברך כמו
 שהתבאר אמנם הסגות העצמות לא כמעט רק מקוצר המשיג ועומק המושג וחשב מרעש
 שאף על פי שדרך החקירה לא תפסיק להסגות זה העצמו שפע נכסותיו יכסולו כן כמו שזכור
 לעמוד בסדר ארבעי' וס' גילה בלא איכילם ופתיים שהוא דבר קוץ מהחקירה והן מהח
 סגובל שאנוס וזה אמרו הראשי כא את כבודך כלומר עתה במראש הסכנא הראשי כבוד
 עצמותך ומ"ס הר' חסדאי שאין לפי זה מהסתמם מפס קצת במדמה לא צדקו דבריו אלא
 על פי שלא הסיבוג אמתת עצמות כפי מה שהוא כמו שאל' לא תוכל לראות פני אמנם
 כבר הסיבוג כן שמראה מה שלא הסיבוג שום דבר לפניו ואחריו וזה שנאמר לו הנה מקום אתי
 וגו' פעניכו מדרגת עיון והפסקת סכל אל המקום הרמוז לו חן סכו היה הפתבודדות
 והסגות הסלמות כמו שרמז הרב ולא הפתמם במדמה כלל לא היה הסתבודדות כל כך גדול
 שלא הסיבוג שום דבר ולא יסיבוג ואם כפאר המראות שלא היו חסכות במדרגה כמראה
 הן הסבלאם באמר בופנים אל פנים וזה א מה כלומר שלא הפתמם באמצע הכח המדמה
 כלל כל סכן במראה הן שנאמר וראית את אחוריו ופתיך בכקרת הבור ואם יאמר
 אחר שאל מה שנמכע להסיבוג וזה אמנם יבא חזק המדמה חס כן הפתמם במדמה אומר
 שהסתמם שנכיה במדמה יבחן בפתי בחיכות האחת חסרה והיא סיות האמצעי בכבוא
 שכן המדמה ולכן תקוקה במסלום לפי שהכח המדמה שהוא סכלי כה ונ' פעולתו ואמרתי
 שהנכיוס הן שהפגום במדמה היא חסרה אמנם אמרתי זה כערך מרעש כי הוא לא יתבוא
 במסל כלל ולא תקוקה בכואתו במדמה כלל לפי שאינו אמצעי בכבואה כמו שאמר ודבר יו'
 אל מה פנים אל פנים וגו' ועל זה האופן יאמר שלא הפתמם מפס בכבואתו במדמה כלל
 וזה רצה הרב באמרו שר' לו וזה לסגנון ומפס רכיבו עליו פסלום לא באתהו הכבואה בבואה
 מקדם האחר תלכות שמרגלים עד שמתג כל דור המדבר אכסי המלחמה בעבור סכלאם
 לסכלם לרוב תלכותיהם ואף על פי שהוא עליו פסלום לא היה לכח המדמה מכוא בכבואתו
 כלל אכל שפע עליו הפכל מכלתי אמצעיותו כמ"ס פעמי' שלא יתבוא למסל כפאר הנכיוס
 וכך עד כאן יראה הנכנס מדברי הרב שפכוכה באמרנו שלא הפתמם במדמה כלל אמנם
 היא שלא יתבוא במסל ולא כדמיו מדמיוי פאר הנכיוס כלל שהכויבה הסגית בהסתמם
 שכיוא במדמה אמנם היא שסתמם בו לרעת הענייני העתיד' אחר סוף הכח הוא בתכלית
 פעלמות ככיוא בעקר סוכיה כמו שאמר הרב בפרק הנזכר ולחקור הסודות האל' היות
 נכיויני' אהיים כפליים ולא יראה וזאת הפס יתברך ומלכיו ולא יפער ולא תיהא לו ידיע
 אלא בעניינים הם דעות אמתיות וסכניות כוללות לתקון כפי האדם קצתם עם קצת וכל
 זה כמסך מפלמות כחו המדמה עם הפסע ספסע עליו מהסכל כפי פלמותו העיוני ואין
 שפס סוף הפתמם מדרגה גדולה מאד ומה רכיבו עליו פסלום כסתמם בזה בפלמות כחו
 המדמה חס כחקירה חס בתקין ההכנה בתקין ההכנה בראה זה כמה שפעם לכות יתרו
 וכבריות המצרי חס כחקירה בראה זה בתחלת כבואתו שהתורה לחקור הענין בפלמות
 מבלי שום מונע דמיוני אחר אסורה כן וארצה את המראש הגדול הזה כל זה יור' היות דמיונו
 פלם כטבע מכל נכור ולכן אף על פי שנאמר שמה רכיבו עליו פסלום יסתמם בפלמות
 כחו המדמה לרעש פעלודות ולחקור העניינים האל' סיוס לא יהיה זה טכוס בהמונה כלל
 אחר שאין סלא התבוא באמצעות

פאזאציות המדמה כלל באופן שתמונה כבולתו במל ודמוי וכו' סדרך סר הספק ספק
החכם הנכבד וזו היא הסכה בהספק הנכבולה מחתו עד סתתו דור המדבר סלרוב טרדתו
בסם בלאה כחו המדמה לרעת העתידות ולחקור בענייני האייס באשר בתחלה זסודרעתי
וכו' עד הרב זל לזא במלתו זוסא הרחיני נח אס הסתמם בדמיונו ומוסכ סיסתיע לסטיבה
במראס הנכבולה לאיקרס הזה בטל אחר סיובן הענין כפי מה ססכחנו ונסוכ לבטל אחר
סטענות סעסס כנגד סרבי השענה סרביעית סתב וזא לסוכו יראס ססוא ידוע ומוסכס
יכל מי ססביעו אליכו דבריס ססס הענין המפורס סס סל ד' ססכרא במקרס ככתבו
זכאריה ככניו סוס סס הענין אחר סמותו יתברך כגורו מפעולותיו וכן כתב סרבי בסל
סלוא נקרא סס המפורט עניינו ססוא יורה סוראס מבוחרת איך ססתתפות כס וסנה אחר
סיריעת עממותו כמשת סוא מהכנס סורה על סעצמות וסורה על תאר עצמיו סוא
גמכ ססמותס לא יכריח סיות יריעת התאר העצמי וכמעט אכל יכריח סיות לו תאריס
עצמיס וזא לא יסאר ענין יורה עליו ססס ססוא וכו' עד כאן לסוכו כפלאתי על הכמתו
איך לא כחן סרבריס ככור ססכל ורעס לחלוק על דברי סרבי לא באמת וכדקס ססרב אחר
סססס המפורט יורה על עצמו ית' סוראס מבוחרת וידוע ססוראס עסס סדכר וכחן כסתי
עצמיות אס מנד ססכדל סלא יסתתף כו זולתו כאחרנו בארס ססוא ככב סקומס או כוקס
סל ססכדל יורה על סארס מנד סלא יסתתף כסס זולתו מסאר כעלי חייס אף כי לא יודיעו
דבר מעצמותו הכחיס ססגית סיס ססוראס כעכס הדכר מנד מה ססודיע עעצמותו
סתייחד כאחרנו בארס מנד סורה על עצמותו סמיוחד וסס כן לא יסתתף כו זולתו מסאר
כעלי חייס וסנה אסן הכחיס סראסוכס אחר סרב זל סססס המפורט יורה על עצמו ית'
כלומר מנד סלא יסתתף כסוראסו זולתו ססוא כתב וזא לסוכו בפרק סל סוף דכר גדולת זה
ססס וססתי' ד' מלקרוא חתול סיותו מורה על עצמו מאסר לא יסתתף כו זולתו מן ססוראס
כסוראס ססיא כמו ססאמרו זל סמי סמיוחד לי וכו' עד כאן כסס גלס הרב כסירוס סססוראס
ססיא ססל סורה על עצמו איכירס מנד סלא יסתתף כו זולתו לא מנד סיריע דכר מעצמותו
סמיוחד יתברך רק סיריעו עעצמותו מחייב המביאות אכל ידעו חלוה סעצמות וזא
נקרא סס המפורט כלומר המסורס והמוכדל כסוראסו מאסר ססכמאות רק לו יתברך
אס כן סר הספק סל הכסס סלואל סוא סקנסי להכחיל לרבינו מאר ססרב לא רכס כסוראס
סעצמו סוראסו סעצמו סמיוחד כמו ססכס סד' ססדאי סלא כחן בין סוראסו סעצמו סמיוחד
להוראס סעצמות מנד ססכדל סלא יסתתף עס סולת כמס ומה ססאר סלא יורה על תאר
עצמי כן רכס סרב ככאחרנו מחייב המביאות סרבן כו סלא קכס המביאות מזולתו ולסיות
כס ססאר סמות סמתואריס לוי תברך דרך סיוכ כגוריס מפעולותיו כמו ססאר סרב וזא
ססס איכו כגור מוסס פעולה רק יורס ממביאותו ית' איך סוא אחר סרב סוס ססס יורה על
עצמו סוראס אמתית מנד סלוא ססתתפות כו אולס מם סטענ' כנגד סרב ומהר לרס סין
כמכעיס ללמד אותו לא סעס אחת כסכוב וסוא ככר סיה רחיני סיתפרסס אף לסמון כי ענין
סיוכ סמביאות סוא דכר לא יסכלהו סהינון והעמידה על סמותס סוא ממה סלא יקסס ומהס
סלא יחייב ססוד ססוא אכל רחיני סיתפרסס כמקסלות ישראל עמו עד כאן דכריו זל סן
אמת כי לא רכיס יחכמו והרב באר כפ סכ סמה ססארו סס כן ד' חותיות חכמים מוסריס
אותו לככיס ותלמידים סעס אחת כסכוב איך זה איך יקיס כו הדכור לכד חלח ללמד נס
כן סענין סכעבורו ייחד זה ססס ויסיח כו סוד חלפי עכ זכתב כפרק עצמו זל וכאסר
סין אכסיס סריכיס לומר זה ססס בין סתי עפרס אותיות ומסידו' כו חמוכות כמו סיקרס
לפל מי סוכו סלס כסידע ססדכר איכו כמו ססיס מדמס אותו תחלס ססתי' וזא ססס גס כן

נלא היו מלמדים אותו אלא לבנושים וכו' עד כאן: מהם שאמר הרב נודעת סבת שפולס
 הוא הסם בלו הודעת עבייבא להיים והם מכלל העבוינים שהם סתרי תורה וירוש עבוינים
 באלה החוקים מרשת המזון מאר שלא ירעו מה בין מחוייב המציאות לאפשר המציאות
 ואם טמא יתבלהס יתבלבל דעתם עליס ויטובו יותר חסרים סתם להמון כדרכי המופת
 ובראיות סבלות והלאו כורס יאמינו סאין מציאות אלא לבשמים כהלסה וסוף אמת סהכלתה
 סלמיה באמת כסודסו סאין מה סהסכוס ולא עלו במדרסו וסוף סלמיה אמת סעשין עד
 סיסקופו בתורה סרסוף וסוסקף דסין ולא סכסיגו עבדס סיסר סלרסס ככמכאות
 נסכו יותר מנטיס מכל אכסיס עד סכס סהכמס מוס על אכסיס ואל סס עשכין דרמו ארנו
 סין יסרסו אל יו לראות וספל ממנו רב כלומר סיסיס סהסרן יותר גדול כסבת סהרסס:
 עוד כתב זה סהכס וזה לסוכו יותר כסלא אומר כסס ז' זכ אותיות ססוף להטס בקדוק ססס
 סל ד' ססוף מורס על עשין יותר מיוחד מסס הד' וסיו מכניס כדכמו סלסכו מכניס כסס הד'
 עכס ככר חייב כזה תאר עכמיי ואם סיס עכייכו ססוס מרכס כסוללס לא סיה מחייב
 סעשין סססטר וכו' עד כאן לסוכו נסכ לזה ססספ סעס סיות ססכר לא סתור תאריס
 עכמיס סנבוריס מנעולות לפי סיס ססוף כינס וכיו יתכרך אחר ססס מנעולות ומכא
 כמותס לנו אמנס סס ז' וסס ז' זכ אינס תאריס כנוריס מדכר סוריס ססתפסות ברות'
 לנולתו אכל יורה סורסס ססוסס על סעכמות לא כסס כנור ולא כססוף סאין מורס על
 סעולס ומכא כמותס לנו ואלס סני תנא'ס כאר סרכ באמרן סרק סוף וזה לסוכו אך ססס
 סאותיותיו יוד סוף לא יורע לו בורה יודעס ולא יסתתף בו וולתו עד כאן: אם כן מה
 סוף זס ואיזה סוף סמלאו לבו לומר סזה ססס יורס על תאר עכמיי כי איס ינבן כפי סלסס מייס
 בקורו לא יורה על חייב המציאות סככחי סלא ססס ולא יססס לעולס וכן ז' זכ סאין סססס
 בין סס סל ד' לסס כן זכ עכריס יערס כל מה סיונן כסס סל ד' ככחוסו כספל כסס ז' זכ
 עכריס ואין סוס אחר מהס סוריס תאר ככל רק סורסס ססוסס ומה סוף סמר ססס סיס מרכס
 כסוללס לא סיס עכין מחייב סססטר וכו' ככר בארתי סבת סססטר מה סיס כנור עס
 סססס סוז אחר סאין כנור ססעולר דומות לפעולותיו לא כסטרך לומר ססוף סולל וזו סוף
 סבת סססטר וסעלס סססמון לא יכיו רק סעבויניס סדומיס לעבויכנו ואם יאמר להס
 יותר מזה ססבורי סיס סבת מכוכסס וכל כולס ויסוכו יותר ססר' ממה ססיו כי אם סתמר
 לסס עשין מחוייב סמציאות סהמציאות סוז לא קכאו מולתו אלא מציאותו מחוייב וכמסך
 מעכמותו יאמרן נאך יתכן ססוף ימציא את עכמו אם כן סיה קודס סיסוס ודכדיס רכיס
 באלה מרכיס סכל כהמון ויכאול לרדי כפירה וכל זה ססס ידמו מציאותו למציאותו ויראן
 סאככנו לא כוכל לסמציא עכמו אכל סמציאות לנו מולתנו כן יססכו בו יתכר סהמציאות
 ססוף אך כף לו וסיו כזה מכוללס סרכס וככר באר סרכ סלקר ראסין סרק לב' אמר וזל
 אלנו סדעיות סלמיות לא סעל' מוס ודכרו כסס כחירות ועכס כל חכס סחכופס ללמדיס
 כלתי כסוף ככל דר מהסמכולל מסי סיות כסס דבר רע נסטר אולסיותס סתר' ליסוריות
 סתוריס כמו סיסכנו ססססס סססכו ססססו לה' דגיות סעיון אכל סעל' מוס לקנור ססכל
 כתחלס כססס וכל כסס מעט סיקכלס ססלס ול' ז' כקראו סדיות וסתר' תורס וכו' עכ'ו
 וכן כססס לב' כתן חמס סכות לפסוח' הלמוד כאלהיות ולהעיר על מוס סרסוף להעיר עליו
 ולהרקות להמון יעיוין סס: עוד כתב סהכס הנכנר וס לסוכו ואין סיסוס כנה אין כסורס
 ססס ססוף סורסס סוללת ול' סיו תארי סחוב לפי מה סס סורסס כלתי כמכסיס כניס
 ל' זכ וכו' סאעס סכרה ונאמ' סיות סורסס ססס סוס מחייבת ל' סוללת לא סוף סתוריס
 סחוב סיו כלתי כמכסיס לפי סככר סת' סאין ססס סוז תאר ולא כנור מעעולס ססססס

ונשאלנו כעדר ע"ד כאן למנוח. הנה באר הרב שסם העלה הנאמר בני יתברך לא יאמר
 על הצורך לבד והוא כהיות העלול כמב' בעל רק על היכולת. סים לנו להמציא כל מה שזולתנו
 מבלי סוס המוכע ולזה יקרא עליה עם היות העלול כעדר מה שאין כן כאשר המצטרף ולזה
 איך הצטרפות. בינו יתברך וברואיו והותר הספק ספק החכם הנזכר. עוד כתב החכם
 הנזכר טוען כגד הרב ז"ל וכן אומר שאין יחס בינו יתב' וכיון הזמן להיות הזמן מסיב לתבועה
 והתבועה המסיב הנפמים הנה פסכניח בן סנה אס בן הזמן נכחי סנה יס יחס ודמיון ובינו
 וכיון הזמן כנכחיות וכס עם מה שהתבאר מדברינו בכלל ספני סקרנות ההקדמ' האומרת
 שהזמן מקדש כהמשך לתבועה והנה הכל אלו ספניס כראה שהתאר סיתואר הדבר כן ליחסנו
 לצולתו איכנו כמעט כחק הסם עכל. אמנם זס החכם בכלל סב' מס' בחקירה בהקדמה סטר'
 האומרת שהזמן מקדש כהמשך לתבועה וכו' ואמ' זה סחכם סכסכדקדק כגדר הזמן וכו' סככר
 יאחר במנוח צילס כאשר נהרבר מה זמן גדול נקטכס כאשר גח זמן מוכח הנה סוא מכואר
 שהזמן יסוער כמנוחה האלת מציאות תבוע' ע"ד כאן. מאמארנו זה יתבאר מוטב בקיאותנו
 בהכמת ספילוסופיא בא' יסוער הזמן כמנוחה סוא בהקדש למה סיסוער בתבועה הרסס'
 בעכס וזנו כרביס או התבוע' לך כסער הזמן לעולס להיות הזמן מקד' כהמשך לתבוע'. וכבר
 סתיר בר' זס ספסק סיסופק על ארס' מהתבועות סמדנות אסר כנפס ומחעור ומחסוריס
 תחת סארץ התחלת כעברות ואמ' כיון אכחנו כרביס בזמן כאשר דמיונו כנפסנו איזו תבועה
 מדומית או מחץ לא בעכס אכל כיו בעבורס כרביס וכסיב סתבועה סיומית סהזמן מסיב
 אמסיביס לא בראות אכל סגדפ סאכנו מסתביס למה סאכחנו כמציאות מתתבס והוא הנפס
 שנכתק סמקיף סיומיו אס כן סהרבעה אסר יוסך לה סזמן בעכס סיא סתבועה סיומית אך
 סזן סתבועה אמכס כרביס בה כאשר סרבענו איזו תבועה סיתה ככו אז מחוץ ווס דעת' רסד
 עסוק האמת כעכמו אס כן כרדך סתסיס סתבועה כפסל לתרביס הזמן בעכס וזה ססך מלס
 סחכס סנוכר. ומלס סיס יחס כיונו יתבר' וכיון סזמן כנכחיות סנה הרב ז"ל לא יאמר שהזמן
 כנחו חלילס אכל יאמין סזמן עכמו הכלל סככראיס ואפי' לרכרי ספילוסוף סאומ' בקדמות
 העולס ויאמין סתבועה וסזמן כנכחיס לא יורה סיס סוס יחס כיון כנכחיות הזמן וכנכחיותג
 יתב' רק סיס כיון סעלס והעלול והוא יחס פעליו סהגרס ססמימי סהזמן כחך ממכך
 עלול מסי' ולזה סס הנכחיות ככר יאמר בני יתברך כסתוף ססס לא כמו סאמר זס סחכס :
 עוד כתב סחכס הנזכר ז"ל וסנה כסאר עלינו סככאר אך סוא כלתי מחוייב מה סמיכנו
 מהטענות סהסיד עליסס אס להמכשו סדמיון וכז' ער אמרו וככר יראס ססדמות
 סכלתי כערך איכנו כמעט עכל. במדומס לי סזה סחכס דכריו סותר' אלת דכריו ולך ירביס
 ססוכיח תחלס סהרפת סדמיון בינו יתברך וכיון כרואיו מחוייב ואמר ססלמיו סכאמריס
 כנו וכו' סס תחת סוג אחר כלא תאמר סידיעס או סיכולת אכל יס כניסס ספרס עכס אס
 כחונס סמציאות ואספרותו ואס כתכלית וככ' אורכריו ז"ל. וראס כמה רחק מדרך סיוסר
 אס תחלס ססוא סדמיק סדמיון הרחקס עכומה כון סזין כס סוס יחס כלל. כיון סכלתי
 כעל תכלית וסכעל תכלית איזן סוס יחס כיריקס וכן כין סאפסר כמציאו' למחוייב ולומר
 סהס תחת סוג אחר סוא תאמר סותר סותר כפסל' סאחד מהתכניס סצריכיס למסכמי' כיוחס
 הוא סיסיו תחת סוג אחר כמו סאמר ספילוסוף כסוף סמאמר ספכיעי סהסמע. ואס כן מצד
 סהס תחת סוג אחר יסול כיוניסס סדמיון כמו סיסול סדמיון כין סאלרס וסאר כעליו סיסס מצד
 ססתוף סיס לטס כסוג ססוא סחי וסוא סוכיח סזין דמיון בינו יתברך וכיון כרואיו אס כן איזן
 סלמותו וסלמותו תחת סוג אחר סאס כן סיס כיוניסס דמיון כסכרס. וע"ד

ועוד להיות הידיעה וסביבולת נאמר הסלמיות המיוחסות לזית כדרך הס מסתול לפי דעת זק
החכם אס כן אי אפשר שיכנסו תחת סוג ולא סיקיפס גבול כלל אחר שמשותף יתברך כלתי
מוקף ומוגבל וסלמותבו מוקף ועגול ואס כן איך יאמר זה החכם הסלמיות הס תחת סוג
אחד ומה סכעזר זה החכם הסססוק סאומר לא מי תדמיני ואסו נצו ואח' סבאמרנו ואסוס
יורה טעם סיות בכר יאמר סדמיון כמה סהס תחת סוג אחד סנס לסמנעות ססווי סיניסס
והרחקתי בכר יתאמת סאיז' לרמותו לרבר יפוס לזכוס סכיניס מסכחינות אלו דבריו זל'
ולפי דעתו אס יבנסו הסלמיות תחת סוג' בכר יפסו בסוג ססוס סססוק סוא נחא' בססכמס
על כל סמיוניס סתחיתו יאעס סיתלפס חלוק' רכ מד' סהכרליס סעכמיו' ולזס ירסס מדכרי
החכס סותרוס קתס לכת' ולרעטבו יסוס סירוס סססוק סכאמרנו לא מי תדמיני נצו' למס
ססס סיסס סנופל סין דבר לרבר לא כוכל לתארנו לא מסגלת סכמס וסיא ססוס וכלתי סוס
יאו מסגלת סאיך סהיא דומה וכלתי דומה או ככניסס אחר סככיא לסורות סאיז' יחס סייני
יתברך דכין סוס דבר מסכמנאות ואל מי תדמיני ויסיס תאר' סיסס דומס וכלתי דומס סוס
וכלתי סוס וזה רמו סכאמרנו ואסוס ססוא ית' קדום וככל' מכל סכמנאות וזין סוס סתתמות
וסתחיות סייני וכיס לא כדרך ססדמות ויסיס סיסס ממח' סאיכות' ולא כדרך ססווי ויסיס
סיסס ממח' סכמה ולפי סככת סעדר' סיסס סייני יתבר' וכרואוין סוא לסיני סכות' סחחת
לסיותו מחוייב סמציאות וססאר אסאר סמציאות וסס תכונות יסאל' כסס כאיך רמו ככסס
סו סכאמרנו ואל מי תדמיני סכל' לסעדר' סיסס סוא לסיוני ית' כלתי כעל תכלית וססאר
כעל תכלית וסכעל תכלית וסכלתי כעל תכלית ממסוי סכמה רמו עליו סאמר' ואסוס וזי
דעתי כסירוס סככת לא כמו סאל' סחכס סזכר' וכבר גלס סרס סכוס טענות מי סיאמין
סיאמין מיס תאריס עכמיס יתואר כסס ססס יתברך וזה לסונו כסרס כ' וכן סיס ראיני
סיכין מי סיאמין סיס סתאריס עכמיס יתואר ססס יתברך וכן עד אמרנו ולא כן עסו' אכל'
יסכסו סיקכסס בר' אחד וסאיז' דמין כייניסס עד כאל' לסונו' סקח עייך ורסס איך כאר'
סרס סכוס אלו סכניסס וטענות סהיא סותר' את עכמה באמרס סיקככת בר' אח' וסאיז'
דמיון כייניסס כמו סאמר' סחכס סזכר סהס תחת סוג אה' וסאיז' דמיון כייניסס סיססס כעדר'
סכבר בארנו סעדר' וססוי סיס' לככניסס תחת סוג אחד וכן לככניסס תחת בר' אחד וזה
אמר' סרס וז' לסונו וזני תמס סאיז' כסל' סדמיון עד אסר' יקכסס בר' אחד ויסין כאמרס
כססכמה כמו סיסכסו' מוסת חוקך על סיות סתאריס סמיוחסס' לו איז' סין עכייניסס
ועיז' אלו סתאריס סנוועיס' אכלכו סתוף כסוס מכיס' עז' כתב סחכס סנוכר וזה לסונו
ואכסס מחמר רכי סכיניכ' כסככתוכן כו סכס סוא על מ' וכו' עד כאן' בכר סירסרס מחמר'
דכי סכיניכ' כאלום טוב מיוסכ לרעט סרס' ומה סאמר' סחכס סכוכ' סלזס סותר' לנו כסאנו
מרב' כתחכוכ' לתארנו כ' מרות למס סיס' לו סררות מכואר ססוא לתכלית כקסת ססליחס
ולא לסדר סככיסס ולסככילס וכו' אכי אומר' ססותרו לסיותס תארו ססליסס סלו סו תאריס
עכמיס לא כסירס לעככנו לאמרס סכסיס מוזהריס כוז מחמר רכי סכיניכ' וכן כל סתאר'
סמכזאו כתהלות וכסככיס בדכרי סככיא ית' ומסורריס סס ממין זה וטעס טעות גדולס מי
סחכס סקך ז' עז' כתב סחכס ס' חסר' וזה לסונו ואמר' כן מורה על ססגלת רכוי
סככיס ולי מסיקרן רעין וצ' אססרס מחול ירכון וכו' סכסס אחר סספליג כססור' ססלות
ססס יתברך וידיעתו ספרטיס חתס מחמרנו כסאמר' ולו אחד כסס ירסס לו כלומר ככחינת
עכמו סוא אחד ככל אלו סידיעות כי לרכוייס לא יסיה רכוי כעכמותו אכל ככחינתו וזס
אמרנו ולי מס יקרן רעין אל ירסס סעולות סעכמות' סכלתי ככדלות ממכו כאלו סרעיו
וכ' עד אמרנו אכל' סקדימס ואחר עס סססרס סכין סככת וסכת' עד כאן' סנס לסירוס

וזה החכם היה לו לומר והוא אחד בהם ומה יפרט החכם בכתוב פסוקו באלף ויותר זר תוס
 לקרוא התארים שבצממיו רעים לאל באמור רעיון אל כמורה פים רבני וסותף לוי תברך
 סרע האל יורה שאיכנו האל ואיך יקראו המעלות שבצממיות סכלתי כדללות ממנו רעי סא
 אם הם מתאחדות בו וסם הם עצמותו ואיך יאמר המסורר על ענין זה לפסן ממנסק המורס
 על סדכר ולא יוכל לתקן אפר עותו באמרו ועודי עמך ואיך יאמר אספרס על הדב' סכבת
 אבל פירוס הממור פירסתיו למעלה בסלמות עוד כתב החכם סנו' ואל וכאמר סתייטב
 אם הנס בקסת מרעס באומ' הראני נא כבודך סיתס ראויס לינו ססכסס סראסוכס באמרו
 סודיעני נא דרביך סיתס ידיעת דרכי פצולתיו וסנסגתו כמלס וסכס כסודיעס את' איתו
 יאצא חן כשיניו וסכסס ססכות כסראני וכן סיתס ידיעת התארים שבצממיו סכלתי
 כדליוס ממנו וכן עכל כסאל לחכם וכאמר אם אלס התארוס שבצממיו סם עצמותו את
 סם נוסף על עצמותו סון חלוקה סברחית אם יאמר ססם עצמותו סכלל סרניוח דבר כסניוח
 בקסת מרעס התארים שבצממיו יותר מסרס ססניוח סיות ססנסת שבצממ' אחרי סתארים
 ססם סם עצמותו ולמס לא יספק על עצמו סם סספק על דברי סרס איך סאל מרעס סם
 סמכאר למעייניס ססגתו אם יאמר ססתארים ססם עס סיותס כדליוס כסחקו סם
 מתארים כחקו אם כן סם עצמותו אחר סמתארים כחקו יתברך מכל ספניס סמו סאמר
 סם סכס כו כעס השינן לחצסו לזס ככלתי סיס סתארים דבר נוסף על שבצמות אם כן אי
 סיטיב סתארים ככר יטיב שבצמות אחר סאיין לו יתברך חלק שבצמות לסינות שבצמותו אחת
 כתכלית סססינות ואם יעכס זס סכס ססנסת תארויו שבצממיו סם כחיכות סכליות כסלסו
 סואותס ככחיכות ססם יוכחנו ככור ססכל סיותס עכס או מקרס יופוכ סספק סל' למקמו
 סאיין לדכר סוף וסמל סהביא זס סכסס מסמאיר ואמר סאספר סיתייב ממכניות' כעכס
 סטוכ ככלל או הידיעס והיכולת וסאר המעלות כסתחייב סאר מסמאיר לו סוכח סמאיר
 אם מחוייב סמביאות וכן איך סמל דומה לנמל כלל לפי סססדלס תבחן כסני פניס אם
 כסכל ואם כמביאות וסכס אף על פי ססאור מהמאיר לא יסיס ככדל ממנו כמביאות סנס
 סון ככדל כסכל סכסכל וכדע סאיין סאר עכס סמאיר מה סאיין כן כידיעתו יתברך וסאר
 סמעל' סודיעתו יוכלתו סוא עצמו וכלל א' אבל אכחו כבחן סענייני' כמכלנו וכקראסו יודע
 לפי סלא יסכל ככר מהכמאות וכקראסו יכול לסינות מסלו על כלס ומאתו כסספ סכל

ומהפלא מהס החכם וסכרתו סספוכס כמו רגע באמרו כן הוה ענייני' סתארים כסס יתברך
 וכל סכן הקדמות סאיכנו אל' כחיכס סכלית ססוא בלתי הווס וסמביאות ססוא סוראת היות
 בלתי כעדר וסאחדות סמורה על סינותו כולת רכני כעצמו וסאיין כו סניות ככד מהכדדין
 וכן עד כאן ואם אלס ככחיכות סכליות וכל אחת מהס תורס סוראס סוללת כמו סאמר
 איך גור סיות לו תארים עצמייס וסאמת סוא סאלס ככחיכות כלס סם סכליות לא כואפן
 סחכס סכסס כוכר וכל אחת מהן תתחלף לאחרת כסכל חויב עצמיו אם סאיין כן כמביאות
 רכני לומר כמביאותו יתברך ומסונו איך חלופ כלל אל' אהיות פסוטס מכל כד עוד
 כתב החכם נוס לסוכו ואחר ססתבאר פמס סתייכו סרס הוה בלתי מחייב ראו להקור עוד
 אם הוה כמכע וכו' וסוכיח ססמכעות כסעבות ק' אסוכ' סדורס כן ול מסס סככר סתבאר
 פמס סקדס ססמכא (סכאמריס כו יתב' סתארים שבצממיו ולזס איך סמלט מחויב תארים
 שבצממיו לו יתברך עד כאן לסוכו

הפרק הרביעי

לסינות סחקירס הוה סמוכס כמעלס וססניאס סמעטס כס
 ססרוז גרול בסלמות סאיכנוי טכע סאמת חייב לסמל'
 כחק' רת' כזיראת ואם יכס מסכסס אס סלא יעלס ומפני סקקכס סוכור סורס כדכור

שים חלול הסם כדברי הרב ולזה נעזר ואמר במקום שים חלול הסם אין חולקים כבוד לרם
 אכי רוכה להראות שאין כדברי הרב פוס חלול הסם ופלוט אבל דבריו נכוחים וטענות החכם
 הכל ירעות רוח אם ראפונה אמרו שהנמצא והאחד תארים עצמיים בני תבך כפאל לום
 החכם אם זה הנמצא יורה על מציאות דומה למציאותינו או יורה על המציאות לנו יתב סלא
 יסתפק בו וזאתו וכן מסם האחד . אם יאמר סיורם על מציאות דומה למציאותנו זה ספק
 שאין בין המצויים המציאות והאש' המציאות פוס דמיון במטה . אם יאמר סיור' על המציאות
 המיוחד ומציאותו המיוחד הוא עצמו אם כן לא כדע המציאות כסם סלא כדע עצמו ואך לא
 בתאר לנו יתבך דבר סלא כסוג ולא כדע מהו וכן יקרה כסם האחד וסנס סחכם סנה סוא
 האומר סמציאות יורה על סיות כלתי כעדר וסאחדות על סיותו כולת רבוי ואך סים
 דעתו לסמם כרבע לומר סנסנמצא והאחד תארים עצמיים יביא ראיה על סיותם תארים
 עצמיים ויפטר . עוד כתב זה החכם וז' ומהס סכבר יראה סנסנייחס לנו יתבך וירעה
 ויבלת נהיה מה סיורם עלינו סס הידיעה סוא סעדה סנתרו והוא ססכלו' וסס סיכולת סעדר
 סלנות סנה בהכרח יורה כל אחד מלס ססמות סמיוחדים לנו על כל דבר חיובי וזה סססמוכ
 מהעדר ססכלות הוא ירעה וססנה מה נאס סיה ססתחלק ירעותו ליריעתנו כסתחלק עצמו
 מעצמו אמכם אין המלט מהיות סעדר ססכלות מורס על עכיו חיובי מוכן אלכלו להיות
 סותר ססכלות חיכו אלס עכיו אחד מורס עלינו והוא עכיו סססנה וכו' עד אמרו סתבאר אם
 כן סיותו מה ססיוכ כמכע עכל' . סנה אף על פי סטענתנו ססחקה מטענותיו אין סתרס
 מהס סיקסס וזה סלסיות סתאר אמנם יאמר סססם אל סמתאר אף על פי סכאמרנו לנו ית'
 יודע ססוא סתאר סלכל כחיכ' לו ירעה ססססלם סמנו ססכלות כחיכ' לו הידיעה ססכרח
 אמנם סנות סיריעס לא כתאר סלא ססנה סלא ססנה לפי סאותס סיריעס סיא עצמותו יתבך
 נכסם סלא כסוג עצמותו כך לא כסוג ירעותו ואך יעלם על לב סוס ארס לתאר סכעדר
 ממנו מהסוגו (ולכן כל סתארים סנתאר אכחו ססכרח סס מענין דומה לענינו' ולפי
 שאין לו יתבך דמיון עצם כריותיו אין לו יתבך פוס תאר חיובי . וכו' סואר זה החכם
 פאס סיה סיריעס יורס על סעצמות יתחיכ' אחד מב' כטולס אס סיהס סעצמות
 מוסב אלכלו אם סיה סאין סעצמו אללא סמוכן אלכלו כסס הידיעה ואס סיהס כעצמו דבר
 נ'לת סמוכן אלכלו כסס סיריעס וסיה סכרח עצמותו מורכב מב' עכיויס והס מה סנסבי
 ססס הידיעה ומה סנסכלו וכל אחד מאלו כתכלית סטעול אלודרבינו ז' . כסוי לו וכאמר
 שאין כעצמו סמוכן אלכלו כסס סיריע' ח' לפי ססמוכן אלכלו כו סוא תאר כסס על עצמותנו
 מלכ בני יתבך סיריעתו הוא עצמו ואס יאמר אם כן כסנסבי ססוא יתב' יודע כסוג עצמותו
 באמר ססס הידיעה סנסבי וכיחס לו יתבך הוא סנסלול ממנו ססכל' לא סכחיכ' לו יריעס
 ממין יריעתנו ואף ססוא יתב' סירוע סאמתי אותס סיריעס לא כסביג והב' לא כוכל לתארס
 רק במקרה כנסלול ממנו ססכלות אולס על דעת זה החכם סאומ' סיריעס סנתארה סוא
 תאר חיובי והתאר סחיובי מתאחד כעצמותו אם כן כסכדע סתאר סעצמיי כדע עצמותו
 כהכרה סמי סיריע סתאר סעצמיי לארס ססא' מרכב ידע כהכרה מהותו או חלק מהנות זה
 סקוסי יקסס על דעתו לא על דעתנו סא' סנו סא' סנו סיריעס כאמר כנו וכוי יתבך
 כסתוף נכסם סלא כסוג עצמותו כך לא כסוג יריעתו אבל למס סנסבי סוא סלא יסכל דבר
 ומה סנסכל סוא אף ידע כל הדברי' ולא יסכלס ולהיות לו סכחינות סכל' לא יחיכו רבוי
 כו יתבך לומר סעצמותו מורכב מהס סנסבי ומה סנסכל' סו סהכרה אם יאמר סרככה
 סיא סרככה במאמר לכר לא סרככה במציאות חוץ לכסם כלל' ולפי סלא כחן החכם זה בין
 סרככה במאמר לסרככה במציאות כן כדעתו סעיסות והלאות יודע סססרס סגדול סים

372

פנה וליעתו יתברך אחר פניו בלמות העתיד כבר ידע אם ייטיב או ירע וסב האספר
 אם כן אונס או ידועתו ית' תהיה בטלה אחר פתלויה באספר הרבון ואספר סיבחר הארס
 ויעשה הסך הידיעה . ועוד פסל דעת החכם הנזכר הסס יתברך יודע הדברים כבחינת
 שכותיהם ואם כן היו הדברים כלם סכרתיים (אין כאן) אספרות כלל רק כהסגה והעברה
 וכמאמר לבר לא כתיבול' כרננס קנחנו במביאות הסוף הולא כרביסו ויסים מלה האומר
 הכל בפניו וסרמות כתיבה סבי מקבילי כי אם הרמות כנוכס איך יסיה בפניו לפניו טרס סיתנו
 צדיק סלף ומכש מהיותו מחייב סיהיה צדיק יתסיה ידיעתו יתברך סכרה או החסס מלי' :
 ודעה . סדמנס אל כתב ה' פכ ו'ל ומתה ספתכ' ל' ג'כ תפסוקי התור' סירייעתו יתברך
 במביאות סאספר אחר סעתיד הול' ל' סיות' ל'א יוביא סאספר סהול' אטבע סאספר
 פלל אכל טבע סאספר עתה עמו וסזין סירייע' ביה סיתודס' תן סאספרי' מחייב סיותס'
 פהכרח על אחר מהסני סאספרייס או גם כן פנה מסנות תורת מירע' וכז' בכל' כומך סרפ
 בזה לרעתו סירייעת סס' סכחמת כו' יתברך וכגו' בסתוף ססס לברד נאמר סכס' דברי' ככדל'
 תרבו מתרעבו וכז' . הולא סככר יסופק בזה סדעתגם כן סאס' כירייעת ססס יתברך יסאמר
 טבע סאספר על עניינו והול' אספר ס'ניע וסלף יע' יסיה אס כן כמו או סירייעה מוככה
 או החסכה או טעות כמו סאמר הול' כג' מלמר סליס' מספר הלחמות י' פרק סבי ו'ל' וסס'
 סאס רכס סהורכ סהסס יתברך ידע ססחלק מחלקי סאספ' סידע סניע אספר סלף
 יע' וסככר אספר ס'ניע סתרו והול' מה סרקי' ס'סכס סרכס אלותו סנה סנה כמו זה לא
 יקרא אכלנו ירייעה אכל יקרא מחסכס וזה מכוולר כנסמו וכז' וס' רכס סרכס ססס יתברך
 ידע ככרור איזה ססענין סהול' מחלקי אספר יע' ולא ידע סהול' אספר סלף יע' לא ססענין ס'סול'
 כעצמו רכוכי ססענין סהול' אספר סלף יע' וסככר אספר ס'ניע סתרו ססס' ס'סענין לא
 וקרא אכלנו ירייעה אכל טעות בכל' . ואל' עוד פלטי' זה ססרס ככר יסיה אכל סס' ירייעס'
 מה סהול' אכלנו דבר מקביל לירייעה וסענות סול' מקביל לירייעה וסמחכ' גם כן מקבלס'
 פ'סענין מה לירייעה ע'כ' . וסרכס על זה דכריס פד סס' לומר סאלו סעניניס סאספרייס
 סס מסודריס ומיגבל' סמכד וסאספרייס מכד אחר וססס יתברך ידעס' מהכד ססס מסודריס
 ומיגבל'ס' והכר סלף ידעס' סול' סכד ססס בו כלתי מסודריס' והול' סכד ססס כו' אספרי' וזהו
 דעת ה' חסדאי וסס יססו לעצמו . וסאסוכ' ססניסס לקחמו חכרי' ז'רסד כסאלה לו על'
 סססס סול' ויך סיסיס סססס סקורס קייס ולא סתירוטו כלל וזה סאס' סיס ססס ית' כ' יודע'
 איזה חלק יע' מחלקי סאספר סנה סול' מחייב ס'ניע' ויסתלק סאספר' וסס לא ידעס'
 יסכל דכריס סעתידיס וזה גבית לו יתברך וס' יע' לו לרעתו סרכר' מכד ססס מיגבל'
 ומסודריס כו' אחר סמכד ססס אספרי' אספר ס'ניע' וסלף יע' וכמו סססל ססכיא סול' כג'
 מצדקיס סססו ססס יתברך לססליס פס' מלך ככל' נאמר זה מתה סיוורס סמה סידע ססס'
 יתברך מהסעתידו סול' דבר ידע' לו סהול' כלתי מחייב ס'ניע' וכמו סססלף על דכרי' סרפ'
 תודע' לא סכ' ויסתלק על עצמו סאס' מה סיריעתו ית' ת' סעעתידות' הול' כלתי מחייב ס'ניע'

הפרק השני

לא תקרא ירייעתו ירייעה אכל מחסכס או טעות :
 ולכן לפניו ויך י' כדרוס ססס אסר' הול' פנה לתרתנו
 ולהריס כל מססל ססמעיניס' כתי' לבי לתור סדעת'
 סכול' לרעת התורה ומעט סססקות' . וכז' סיתכ' יס' כריך לסייע סכע' אהת קטנ'ס'
 וסול' או דבר ידוע לחכמי רספ'וי' סגוסות סכ' סקיל' ססכמס' והול' חכס' ססס יכירנ'
 ידעס' סס'ניס' סטכעייס' וסמקרייס' מכל אחר ת'ס'י' סמוין ססכ'ני' פד ס'וכלו לרעת' כסס'
 יסמרו פריסותס' וכמה יסוכו' ל'סיתנו אס' כתי' סקון' סס'נו

תתנו וכתם כתר הקו המוגש הטבעי בעת חוליו ויסמרו סבריו' לדואל וירפאו סחוליו בספק
 נהנה אם יביר סרופא סוממיו מוג' סחיים בסלמות יודע לו כל עכיוני אותו סחיים ממאכלות
 וממתן וסלם כחתי' כלם באמתות וידע אסר יחסב וימאס בטבע לפי מוגו וידיעתו וז' לא
 תכריח וס' סחיים לאסוב או לסכול סדברים כלל פעל דמי בחירתו לאכול סדברים סחומיים
 נכריחתו מלאכול סמתוקים אמנם זה לו מחד מוגו וידע סרופא סמכיר סמתב באמתות סוס
 יתאוס לאכול סדברים סחממיים ויסכא סמתוקים וידיעת סרופא כזה לא תכריחסו לסכול
 לא זה ולא אותו ססוף וסמך במאכליו כפי מוגו וסרופא ידע זה מחד בקיאותו בסכרת אותו
 סמוג סים לו איכ סרופא סכקי במלאכתו ידע סנטיים סטבעית סים לאדם סדברים מחד
 ידיעתו סמוג' וידיעתו וז' תעסס רוסס באותס סנטיים כלל ואס כן כרופא סוממיו כל סכן
 כרופא סכססות וסעפות סככיי סיודע מחסכות ארס סלך בעלס דבר מחסמתו ליהות יודע
 ס' וז' יסכל מס סעסאן כמס סנוטע און וגו' סיובר גוים וגו' כלומר אחר ססועל סכל אס
 אססר סוסכל סוס דבר תכרייתו ולכן וידע מחסכו' ארס כי סמס סכל ליהות כלס כמסכיס
 אחר סמוג סרע סטבעי ססוף מוג' אחריו וילכו אחריו ססכל ויסכלו אמכס ידיעתו כמסכל
 נכס עולות סחממיות לא תכריח לאסיס כמס סופס' וסו' כמו סלך תכריח וידיעת סרופא
 כהכרתו סמוג וסנטיים סטבעית סים לכל אחד ואחד כפי מוגו כסמסכו כסעולונו' ארס
 סמוג סים לו וס' וס' אס סמוע סמסע לקול יז' ארד' וגו' כל סמחלס וגו' רכס כזה סכבר
 ראו' סיסים מוגר לססיב ססיון סחמתי וז' אס סמוע וגו' ויסיה נס כן סמתרל כמס' סיובר
 נוס תקון סמדות וז' וסיוסר ככיוכו' תעסס ויבין נס כן סחוף וסונו יסחסי סכא כמדות וז' וז'
 וסאונת למתיו ויסמור עס זה סחוקים ואס לא כודע טעמס ככר וכלל כזה מ' מיכו מחלס
 סכאס על מנרים סח' טנוף סמדות ולכלכס סכאמ' כס כמעס ארץ מ' ז' אסר יסכתס
 כס לא תעסו סכ' רוע סמדות וננות וסוף חוליו גדול מחוליו סכסס סב' סיסורין סכאן
 עניהס בסכת עונסס וכת' ססכה כידיעתו יתכרך כל מעסס אים אחר כי אכיו' רס' ארץ
 דל סיודע ומכיר מס סאתס עתיד לעסות ור' אס סכל כרופא סמומחס סמכיר מוג' סל כל
 אים סיים לפי טבעו וסמדר סראיו לכל אחד כפי מוגו כך סוף ית' כות' לכל אחד ססאסוס
 מס סיאות לסס לפי עולותיסס וס' ססולח לכל עונכיו וגו' כלומר סוף ססולח לכל עונכיו
 ל' סיותו סרופ' לכל תחלואכיו וידע מוג' וידע חוליו' ולכן יכול לנאל מסחת סייכו סרופא
 אס לא ידע סחוליו לא ירפאסו כעסס אלא כמקרה ולסיותו יתכרי' וידע כל סדכר' באמתות
 תכלי סתכריח ידיעתו סכחירס סכתונס כזו בתורה סמנות ססיות' לסיסור ליסר' לדרך
 סנוכס ולססותס מקרעס ססורעלו כס כמסס חלק' כפרק מ' סלמי ססיו סמכריים עובדיס
 סול טלס (סיו' אסרירס לסחוט סכאן) וסחוטת סכקר כמעט ססיו מואסיס כו רוב עובדי עז'
 לכן לס' מחו אלו סרענות סאינס אמתיות עונכ' כקריס לסקריב סלס מיניס או לכר מן כקסמס
 וז' סכקר וז' סכאן עד סיסיס סמעסס אסר ססכוסס תכלית סמרחק כו יתקרב אל סס'
 וכמעסס ססוף יכערו סעונלו כן מרס' סוף סרענות סרענות ססס חוליו סכסס סאנוסית כססר
 סכקסס סחחרון ומסניו ס' סכוכס וגו' לסחוט ככס כפסס ע' : אבנס כססס סוס
 בתככטו סרסאסוכיס וסחחרוניס לא יסיה כסס סתר עליו וסוף אס יסיה סוף
 יתכרך ידע סעתי' מכל דבר יסיה בסכרס כמו סידעסו ואס ארץ תסיה ידיעתו מחסכה אן
 טעות' אומר סיסור סססס סוס סוף כגו' כספאות ידיעתו יתכרך סעתי' כיונו ית' וככ'
 רכוכי סכססכ כמו סים לנו סלסס מיכו ומני' כמסכ' כידיעתו עכר לרעית מס ססיה וסווס
 לרעית מס ססוף וסעתי' לרעית מס סיסיס ולא כדע באמתות מהו' סחחד מס ססול כמזן
 סחחד כדיו סובל לסקמר ידיעס אמתית כסאוכ' כסס יתכרך סידע סדברים כן ולכן כססס

ונחמתי אש ידעתי קודם היותו בהבדל ימים שידוע כמו שידעו חס לך תהיה ידיעתו מהמכס
 למען היום הגבר שידעם סתם סכריות : ואנחנו באמר בסתר פסוק הזה כי באמר
 לך וספק מוס אח' מהנו לדעת הדבר בעת
 שידע לקות הסתם אז היתה ידיעת סכריות בעת שהיה ולא תפריח ידיעתנו הלקות ההוא
 פויסם כן הוא יתברך כל שעתידים לו שונים ולכן ידעם ידיעת אמתית כמו שנדע אהבנו
 שהיה ולא תפריח ידיעתו יתברך הסתם ההוא כלל ונס לסיפתו יתבר' נכחי ואיבנו כפי תחת
 סוף לפי סתמו לא יעדיף עלינו ולא יכללנו ולכן כל הדברים הם לו בעת הנכחי והעפס
 הנכחי כלל כל חלקי סוף ומקיף על כלם לזה יאמר שכל שעתידים לו שונים א"כ הוא רואה
 יודע כל הדברים שעתידים כמו שאנחנו נדע השונים בעת פסוק כן הוא ית' ידעם באותו
 העתה הנכחי קודם היותם נוס מתקני התפלה הכל גלוי ונפשו לפיכך נוס ומכחי עד סוף כל
 שדורות כלומר הסתם יתברך יודע סוף כל שדורות וסכל גלוי ונפשו לפיכך בהכנס אחת כמו
 שיראה הנפס מהמקום הנכחי על השוכרים והסבים דרך איתו מקום בהכנס אחת ויראה
 היותו דעת אל באמרם במסכת סנהדרין זה ספר תולדות זה מלמד פסוקו הכה לאדם
 פראסון דור ודור דור ודור ודור ומהיגיו דור ודור ופרכיו כיון שנסתכל בדורו של רבי
 עקיבא שמה בתורתו כתעבב במיתתו אמר לנו ה' ית' ויקר רעך אל ע"כ יראה היות
 ידעתם שכל הדברים העתידו לו יתברך שונים וסראיה אמרם פסוקו לודור ודור ודור ודור
 עד רבי עקיבא וידוע פסוקו לך היו אנהדברים במציאות שאננו ולא כפום חלק מחלקי
 סוף וסיו בעתה הנכחי ובמציאות האלהי וידעם באמתית כמו שיבאו לפועל הפלס מבלי
 שתפריח ידיעתו טבע האפשר כלל כמ"ס ואנחנו נדע הדברים שאפשריים המתחדשים
 לפי שהאפשר בעדו אפשר ימים סקר שידע כפי לתו או לא כפי לתו לפי שאמנם יודע מאמר
 תאר האפשר ונענינו שהוא אפשר פויסם ואפשר שלא יפויס וסוף יתברך ידע השדוק מסכי
 קצות האפשר שעתיד להיות מבלי שתפריח ידיעתו כלל טבע האפשר כמ"ס לפי שהי' ידע
 שעתיד טרם היותו וידעו באמר הוא בעת היותו וכמו שהאפשר כפיצא הקצה האחר ממנו
 אל הסופר פולק האפשר ופויס מחוייב בידיעתו אחר סיבא כן אל המציאות הפלס מבלי
 שתפריח ידיעתו ופויס כן הפ' ידע כל האפשריים קודם היותם החלק הסיבא אל המציאות
 הפלס ממנו והפויס מחוייב אחר שעתיד לבאת כן אל המציאות היותו והוא כן עתה בעתה
 שנכחי מבלי תפריח ידיעתו טבע האפשר כלל וכזה האופן שדרכו והי' כל הדבר האפשרי
 נודע לו יתברך בהשארות אפשרותם וכחייב שידעם שאהיה כן כמ"ס לא במ"ס הד' הסדרא
 שהוא דבר לקוח מאבן חמד ויחסו לעצמו ופויס כן מסקני כמ"ס ולזה רמז המסודר באמר
 במזמור י' חקרתי ותדע אחר סוכר היותו יתברך יודע כל הדברים בשלמות רצה לכפיר
 פני ספקות גדולים סוף אש ידיעתו תפריח הדברים שאפשריים הכ' אש ברבני שידוע
 יומך רבני בחקני ית' וסעיר הא' באמרנו ימים ויבדו ולא אחד כסם רצה בזה ססם סעלמיס
 יבאו לפועל בהמסך היותו אכל בידיעתו יתברך בעתה שאמר הנכחי יודע בלס כאלו כבר
 סס בי ולו קרי בללו ולזה רמז אל תבא וכלס נחקרים בחקירה אחד וסעיר סב' באמרנו
 סקינות ועדו עמך כלומר ססוף יתברך ידע הדברים בידיעת עצמו לא בידיעת עצמם
 וכזה כסתלק סרכוי :

הפרק השלישי

ונסה המסודר יחד מאמר על זה להורות הבונה שאמרנו
 במזמור רבנו בדיקוס ב"ר וראוי שתדע מהדקיקוס סס
 שאכנס המתקנים כמעפויס ופסר' סס אכפי פלמנות בחכמה וכעיון וקראו יסריס
 לפינתם רואים ומספויס יסר סנימוס סקלפי בהנחאות וכאלו סייסר המסודר ע"ה דברו
 אליסם

אליהם ואמר פלגם ראוי הוננו האלתי והסבחה לו יתברך לא לאמר העם הפולטים בארץ
ואמר שהחודשה הזו ראוי לעמותה בכבוד ונכל עמור למעלת וקרא זה סטעם שאמרנו סיר
חדט לפי שהיא מחדש לא ידעוהנרק חתי מספר מהכחמה והכיח תחלה הקדמת זה ספיר
ואמר כי יסר דבר ויוגו הורם סוכרני יתברך וצרתו וסחרו כמבנה יתואר כסני תארוס
הא שהנאי יסר סכ סכל מה סימך תמנו שהוא באמונה מרחק מהסקר וסכוב ורצה לאמת
אלו הסני תארוס הכמאס כסודות כרך מהאס ומסכל כמספס כל עיון אחתי ואמר
בהא אזה כדק ומספט וגו רצה כזה מה סכר ל' לה' מהני מול הטכעי היוסר הכמא כצפס
שכמכחות יכיר העכס שהפי אנה כדקה ומספט וסכר חלפי מלאס הארץ כמה ספסליב
להאיטוב על כד סהסלנה לתת לכל כמא תן סטוב כהסארות איסיו ומינו כמו סאספר מס
פלא יסוער לתת לכל כמא סכמכחות כפי הראוי לו מהסלמות ולרן מס סראוי על הכרן
היוס סר אז קהל וזו כעבמו אה הכיוא חסי י' עוסה סר מספט וכדקה בארץ אה' סהקרוס
לומר ספסל וידוע איתי להורות סאלו ססגולות סנהסכות תהסי אמנס יוכנו מרד סספסלס
וס ידעס כני יתברך וכאמרנו בדבר י' סמיס כעמו ארוס סאעס סספסלות פולס הזה כסלמת
ככחות סוסעיות עילוי מהנגלגיס הכל תחתו חלא סהוא יתברך לא יעספס סדכרוס בקריכה
סכמו סהוא סרף באמצעות האס ואסאי יתנועע באמצעותנועית הנגלג כן סגלגל יתנועע
באמצעות סכל סככל סחציאו ססס יתברך אס כן סהוא יתברך סכת סכל וזו בדבר י'
סמיס כעמו וגו וסו סאמוס סלקוח מרד ספסל וסחחיל להורות תחלה ססררו י' סספסלות
סכוללת סכמכחות תמנו כמה סכנס וקבץ מי סיס להיותם באספס כקרקעיתו ולא יסיו
סמוס על פני כל הארץ כראוי להס מרד טבעס וזו כונס כרד מי סיס כהו סחא יקנו סמיס
וגו ואס כמה ססר כסויית סמטר כחלק סאמצעי סהאור סהוא כמו אוכר למטר וזו כותף
באורות תהומות אזירצה כזה סמימות סמתילדים ככקופי סלעיס ספאידס סעצרוס
והסגרוס כהס וסס סכס לנסרות סמו סאמר ספילוסף באמות עליונות תאמר אסרן אסר
יתקכו בהס חמס סבות עוזרות להגרת כנסרות סאחת קרירות עליוטה סמוס תחתיס
ועוכי עליותיס וספנות תחתיס וסס גובה מקומס על סארץ וזה כנהו כאור ססת סמומל
יוכחות תמנו ואחר ספורה סמסך סספסחה סכוללת סססרר סאלפי כסני מיניס אלנו סורס
ספספחה ספרטית סלנו יתברך באיסו סמיץ סאכנס ער סמכר ספסחה ספסחה סרטית כז
ראוי לרוא תמנו כמו סראוי לרוא סהמלך סמוסל ככל סזמני כל סכן סכחי סמוסל וידע
ככל וזו ירא מיד כל הארץ וגו ונתן פלס סכות סכסכתס ראויס סיראסלו סאחת לסיות
יור סכל וכוראו וזו כי סוה אמר ויסיו וגו וסמנס סורס באמרנו כי סוה אמר ויסו לסורות
פזיתו וסדורו כעולס סתיניס ואמר סוה כזה ויעמד לסורות גורתו וסדורו באיסיס סקיימיס
לעולס כעולס סכליס וסנגלגיס ססכס ססניו לסיותו ית' יכול על כל דבר ער סמוס
סכר ככר ראוי סיראו תמנו וזו י' ספיר וע' כלות יכול לספר סנימוס וססרר סאכנס ססוה
סמכר סכחיית ססללות ולסרות ססוה יתברך יודע סמכבות ארס וסכוללותו אה' סניא
סמכבות עמיס ססכס סג' סוה קיוס סדורו וסכנתו כחיט סמככחות אסר לאי ספסל ולא
יקבל סתארוס וסחלוק וזו עכתי י' לעולס סתאור ולהיותו יתברך ססרר נימוס סמככחות
והנסתס על פי סני עדיס סאמר עולס סכליס וספני עולס סגלגיס כחא עכתי י' לעולס
ספסרר וכסכא סמכבות לבו לרור רור וכנס אותס ללב לסיותו באמצע סנוף ועוד לסיותו
סמנועע סמיד וכעכור לית לכל חוה סר ומוסל עליס כסכנתו ועניני סדוריס וספראל
ככרל ססאר סאמות כחעלס חיתירס סז ססוה יתברך סמוסל כס וסכנינע כח' סככות
כסירוס אסר חלק י' איתס לכל סעמיס וגו וסמנס לקח י' וזו אמר רמון לזס כהן אפירי ספי

פ"א לריו ולסודות יתרון חשיבות שאימה הו' על שאר שאומות מדב עצמותה אלה העם כחר
 לנחלה לו כלל בחרם הסי לנחלה לו באש יבחר סכוחר המעולם הדבר שיותר מוכח לנחלה
 לו תדב חשיבותו והתחיל פתח לסודות אופן שיות ספנתו ית' כעיהו מסני בדדים האחד
 שהסנהא מס' לו על כל אחד ואחד מאיפי המין האנושי להסלימו הסלמל ארואי לו מדב טבעו
 תכלי כילות כלל באופן סוסאר סומן סאפסר לו להיותו קיים באיפי בגוף ונפס וזא המסמס
 שביטי י' וג' סב' שהסנהא סיס לו להיותו רואס ויודע כל מעשיו אס טוב ואס רע לתת לאיפי
 בדרכיו וזא ממכון סכתו וגו' בלומר עפע היותס בספל המקום והוא יתבר' סוכן מרס עכו
 מפניה כפרט לכל סאיפסו ויודע כל מעללסס והורס סאופ' וידיעתו יתברך אה סדרכיס
 שאיפסו איכו בהמך ומכיו כמו סכדעס אכחו לפי סהזמן ובלס סמפסוני' אכל הוא יתברך
 יודע כל סדרכיס סעתידיס להיות אף כ' צדין לא סין כמציאות סמוחס לנו וזא סינור יחד
 לכס בלומ' כפס ספוא יוכר לכס יחד ספלב הוא סאכר הרססן סחי בגוף והסחרן סימות בו
 נפס כל ספחות בו ככח וכהדרנה מן סומן יצאו ממנו מסכח לפועל עד סיסלס סנוכר בן הוא
 ית' סמכין כל מעפסס יסד וסס כלס לפסיו בפועל באותו סעתה סכחי סידעס ואס אינס
 כודעס אכלנו אלא כסדרנה והספכות מהמזן כמו ססי' כעתי יצירתו סלב סס כל ספחות בו
 וסטיכעס כמקוה וידעס כלס בפועל וסס אינס כודעס אכל סדרנה והמך ומכיו
 יוראס היות זה רעת דול באחרס כד' סק' ובלס כחקריס כחקירה אחת כלל סכאותו עתס
 סא סכחי וידע כל סעכייכיס וספסטיס ואחר סדכר מאופני סידיעס וסספס' הורס מו סס
 סמוספס'ס מלאת ית' באופן סלסס ואחר סאיין ההסנהא תלניס בדרכיס סזמניס לא כמסל'ס
 ומכיות ולא כפוסר וכבוד ומכיו ולא כנכורה גופיית וזא אין סמלך כוסע כרוכ חיל וגו' סקר
 ססוס וגו' סכח עין וז' אל יראוי וגו' סורה סהדכקיס בו יתברך וסמוספס'ס ממכו סס ידיוני
 ססלמו סתורס סאסות סלא יתכן להיות יראוי' א' מו ספוא סכס כמס סד' אכע' ולפי סססכר
 מזכות כסאי ע' למא ליכא והסכלת סאנפסות תלניס כתוחלת סטוב סדפן לנדויקיס לע' סב
 מדב סחסי סאלתי אחר למיחל'ס לחסדו והורה ססאכס'ס סלא יוכו לסני מיני גמול טוב מדב
 ר' בקות סספס'ס כס סא וזא סיות ככד והוא ססארות כפסס וזא לסניל ממנות כפסס ולא
 תמות כמיותה סגף והכ' סיסוג ססכרחי סדריך לסס כעיהו עזא ולחיותס כרעכ' וזא סכך
 סוא סכלל סעולס מרכיו כיתרון מעלת סדיקיס הדבקי' כפסס סכחתה לוי ויתר סמוספס'
 מכוור כעצמו: תס סמאמר ס"כ סכח לאל

האמר השלשה עשר

הפרק הראשון
 אמר יחבר פשא כל סכסכס מהעיהו כלל בליכס מעל וכאלו
 גזול להק' כה וככסת יסרל סכאמר גזול אכיו זאמו ואומר אין
 פפע וכו' ואין אמול א' ככסת יסרל סכא' סמש כני מוסר אכין וגו' להיות סכסס סמסכלת
 מסנת סלמותה באמצעות סחוסיס כ' לא ככר' סרס' כעל מעלה או בעל סחרן אכל מוכן
 למעלה או לחסרון יסיס כל סוס מתיס סחנ'יס סכנ'ייס מתעכב כמחוס וסכסס ממכו סקנו זל
 כפרק סוז והורנו לנו לברך על כל סכסס מהכאות סחוס'יס וימוס' מוז לנו ד' תועלות יס'
 במה סכודה ססי' כר' סכל והכל סלו וכמו סאיין ראו' להיות כהכס מדכר בעל סבית בלא
 רסותו כן אין ראו' סכסכס מעכייכ' סעיהו בלא רסותו יתברך ספוא סבעל סבית וסכרכס
 סיא כטילת רסות ממכו הכ' סכורס סיותו מסניח כסרטי סמציאות כו אס לא יסניח לא
 ככטרך לפרך סב' סלא כמך אחר סככאות גופו' ככסמות רק כמרה לכלכל סגף וסכס
 על מן סנוכיר פס סקוס ככסכסס מהדרכיס סמדומיס ורתע סיר' סרע לאחריו וזא

לא כחשף ע"כ. הד' להרניל החמר להיותו כחמש לשכל שאפילו בסמכותו נסתתף הסכל
 בהודאת הפי' ולזה ככל חוש וחומו ח' תקנו ברכה כהפאת מוחמו בחום הטעם כחם שיאכל
 ויסתה כחום סמנוס ובבטילה וכיוצא בחום הסמע כמו ברכת סממושות הטובות וסרעות
 וזאתם הסמיות הסלגיות כסמיעס בחום הרחות ברכת אותם סדברים סתלויים כמראס
 סעיכו כגון הרחאס סוס או סכורו לנאחר סלס' יום מאורי האס ודומימס בחום סרוי סכרכות
 סתליות בחום סוס כמרוי כסמיס ודומימס וכל זס להנך סכחות סמארוי לעבודותו יתברך
 ולזס תמצא מכות עמס סכתור' כנגד רמח אכרוי מל ארס כמו סמארוי ד'ל אס תסמור רמח
 סלי אסמור רמח סלך ומכות לא תעמס ססס בכנר ססס ימות סחמס וכל זס סערה למסכיל
 סלך ויליך ימינו אחרי ססכל רק אחרי מצות יי' הסלעיות גוף נפס וסכך עיני גדול סעולת
 סמי ססלס עכמו כפני חלקי סתורה סוס האכס לתחייס סערתס ססמכלת סתורה לכד
 להחיות רוח ספלי' ותחייס סגוף וסכסס אחר סזכו למעלת סתור' סגוף כמצות וסנפס סדעות
 איך ססס סוכוגס פניסס לתחייס וזס יססיס כעכין זס יחינו מתוך ככלתי וגו' סורס כדבור
 זס ר' כריס סל' תחייס סמתיס וז' יחינו מתוך. סכ' תחייס סגוף סמלס לסיותו סמתיס
 קדוסס לכסס סמכלת ערסכסכתי ססיס סלמותס וחותי סגוף כעכמו סל' כמססר יסוכ
 לחיות עס נפסו לא ח' כמין וז' ככלתי יקומו כלוור כמו סככי חקוס עס ככלתי סמיחוחת
 לו אחרית כמססר כן יקומו סאר סמתיס וכנס סגוף כככלס לסורות סאיך לוסלמות סלל
 מעכמו. סל ססוכס לתחייס סז סנח סמלס לא סרסס וז' כלי סל אורות סלך כמו סמארוי ז'
 סמסמס כמור תורה אור תורה חחייס וז' אור תורה לסורות על סלמות סגוף נכס כמס'
 סד סורה סלמות ארץ ישראל על כל סאר סארכו' לסיות סתחייס כס יתד קכלס כלא מעמס'
 תעבורר להסיל סמתיס חכטנה וזס לטוב סככתס וסוויס סמאר סארכות וזס וז' ר' דמאס'
 תסיל וכתעבורר חכמיכו ז' על זס כממרס סאיך מתי חוכס לנרץ חייס לא כממצות כגול
 מחלות כלוור כסססס סכרות סמעיקות וסכחות וז' אחר ז' מס סאיך כן כמ' ז' סרל' סרל' סרל'
 למוי סארכו' סכס לא יעיקו סכחיות סחלות כחמר סתחייס סלח תחול כורס רוחקס מסווי
 סאנוס כמנחתחול כמכס לנרץ לרוב סככתס ורחקס מסווי סמוגי ולס' סתחייס סנח
 סככית סנתן כמגולס לאכסי סתורה כמס לכן כל סנפסס אחר סתאות סעיפות סתכלית
 סתורה סול למעטס סול מוכע מכו זס סטוב סכולל גוף נכסס וזס כל סנהכס וכ' כאלו גוף
 לעקבס וכנסת ישראל כמל' גוף לכו ספלי סלמות וז' סככת חמר סטוב סלמותס וקראס
 פכסס ישראל ססיח סככרת כסלמות סאנוסי כמו סימל סאומס סככרת מסאר סאומות

ועוד סכס מתכסין סמרות סטובות וסדעות סלמיות ודי כזס סעריס :
הפרק השני איך עוכין לא חמץ הטופס וכז' ככר ידעת סכל דרוס איזס סיהיס
 מדרוסי סככמס וסחקירס כרויך ללמנו מ' סכיס אס תחמס וז' אס
 מדר סקבלס סלמתי' וז' אס מססכל' אכנס סלמז סבא מלחמס סול סרלוי לגור על ססתחלך
 עלחמת חותס מלחמס כז' אופן סיליות סדעות למחסי' לא סיליותו סמחסי' לדעות כמו סקריס
 לאפלסון פדחס סענייכס סכרל'ס לחוס ויקס מס סירל'ס איה אל סחוס לטעותו כמו סססר
 ארססו וז' מלך ג' לממיס וז' עולס וסלמות סבא תה' וז' כולל מס סילמתיס חוס סרלות
 וז' סוי' כי ג' סול יקרא חוס סילמתיס חוס ז' לא יסיס כעפע פתל'ס וסחסי' מ' לא אחר
 סקידת סומו ברלות וכנסיון הרב ולז' תמצא ורתגו כמעמד סככד עפתס יסוד ללמתי
 סתחלותיס מסחוס כממרס אתס רליתס וגו' וכז' סססגס יסות' סו כס סכמיס וסמון סעס
 עמו סלמתי כס תלמר לבית יעקב וגו' וז' מר כמקומות רכיס סיניכס סרולות' אכנס
 סלמות סכא מלמתי סקכלס סלמתי' וז' סמקכליס

שמקובלים היותר גדולי' בהכמה וזקני' הזמן כמו שבאם קבלתנו סאלתית נחמכת אים מוצי
 אים עד מדיעה באמרם מהם קבל תורה וכו' ולזה תמצא במדת התיירה וכפועולות שפסה
 מרעה עפאין לפני זקני ישראל לך ואמסת את זקני ישראל אפסה לי סכעום אים מזקני ישראל
 כדי סימך הדבר ויתפרסם תמוכי סעד' לכביסם וכביסה לכביס' באופן סלא' ויתבחה הענין
 יודע סאלמות כזה סבא מפאת קבלה ככברת כן: הוא מחונן ומקיים בין המאמינים כמעט
 במוותם סאלתתו סחום' ולזה תמצא ססאלמינו ישראל תקף מרד סקבלה סכמסרת לסט
 מאכותם כמו סאלר יואמן סכסס וגז' אהמס סבא מפסל הוא לרעת סדבר יריב' אירעית
 נפול באמר ירענו סדבר בסכס סמחויבת למביאותו וירענו סהוא סכפונסאי אפס' סימנאל
 בוללת וז סכסס ואסר יקנה וז היריעה סהוא המופת כמבואר בא' המופת וכבר תאל' היריעה
 סאלתית על כד אחר יסיה היריעה סקניוים כבדר' אולם יס' דבר סאיין לו סכסס ולא גרר ולא
 כוכל לרעתו מרד סכסס אחר סאיין לו סכה ולא מרד סגדרגט כן אחר סאיין לו גדרגהוא ססו'
 אולם כסוב מביאותו המופעולותיו ולזה לא יודע מביאותו יתברך כמוסת סכה לא במופת
 ראייה' ואחר ססאלמות כדרוסים ובחקירה ספיוכות אמנס תהיה מרד או ה' ספזוכרנו לכד
 סיה כובת סאלמר סאיין ראוי לאלמס סום דרום סלא' יאלמסו סחוס' ואל' איין ענין אמן סחוסס
 כלל רק כחום סמכוסה וסנרלה באורך סומן סעמי' רבות לא כמתיבות או סאלמסו סקבלה
 וזה רבו באמרם ולא אמן קטוסה כלומר סלא' אלמסו סקבלה אלא כקטף מספרם ולא סלא'
 אלמסו ספסל ואל' ולא אמן יתומ' סלהית ספסל אב סעיין סדבר סבלתי מאומת מרדו כקרא'
 יתנס כלומר חלום כיתוס וכאלו סורו לנו דרך סהכלחם סאלנוסית סכעלה בה וסוא סנססר'
 לאלמס חקירותנו כחום וקבלס ופסל כחום כדברים סכורע' כחום וסורם סחום כמו סכמס
 סטכעית וסדברים סטכעיים כקבלה באלמס סדברים סלא' יודעו דם מרד סקבלה ודלתי
 סעיין כעולות כס וכבר עז זכות המכסס כפסל כדברים סכורעיים מרד סעיין סכבלי' אס
 וטכעס לכא עליהס סמוסת לרעת אותם כמוע' ואס' איין כטכע' לרעת' כמוסת לרעתם
 עבר סעיין סהסוכה וסחקירס סככברת וכל אלנו סאלמוס' ראוי סיינס אחר סומן סרב
 סומן סארין ססכמות כירך לרעתם ולהסינס אחר סעיין וסכענות סרכות ארוכות סומן
 לא כסעתו וכמעט וזו' ולזה אל' כל סמארין באמן מאריכין לו ימיו וכז' סאיין לך אורך ימים

הפרק השלישי

יותר גדול ממי שקנה סאלרות סנסס:
 אחר די' איין פרי סל אסס מתברך אל' אמרי כטנו סל אים
 סכאלמר וכבר פרי כטנן וגז' זה סאלמר יראנו ויודענו
 לרעת סאלמתי כסולרס' וכבר יודעת מחלוקת ארסטו וגלינוס כענין זס במאלר טו' מססר
 כח' אארסטו חוק רעתו סורע אפס איבו כאות לסולרס וגלינוס יטעון ססך זס יור' סהוא
 כאות ואין כורך לסארין כספורטכנות דרום סנס' דם לרועיבך כי זה סאלמר סכריח
 סאלמתי וסוא רעת ארסטו ואל' איין פרי סאלס ססוא סרם סכרתי' איבו מתברך כעכוב סולרס
 לא סורע כי סוא מותר' לכא' ספרי סאלס ססוא סרם סכרתי' איבו מתברך כעכוב סולרס
 אלא ספרי כטנו סל אים כלל' סורע סוכר אמנס יתן לרם סכמות ככר יתערב עמו סעכנס
 וסכורה וזה כסיכסלס ויכדיל ממנו סמותרות אפי' לא יכלח מהס ככר סיהיה חמר לאכריס
 ויקפיהו ויסס אותו נוף ועמירס כמו סתעפס סקיכס כססוכס כחלב סיהא תקפיהו איתג'
 ויכדיל ממנו סחלק סמיתי' ורע' סאלס איין לו כח על סולרס' ואמנס בארתי' זס לסודיעך
 כח' דול וכי סיו כקייס ככל סכמס' ואס' רסר סכח ארסטו כזה סדרום ואמר וזס לסוכו
 סתכח אפר ספריד זס סלים כסלמוס' ויחד אותו כתכלית סמעלס סאלנוסית סאי' אססר
 כל אים ככל סדור לרע' אז ער כאל' לסוכו' כל סכן סראאי' לנו לסכקו ית' ססמביא רבות יכו

אנ מנהיגים אותם דעה והסכל ככל דבר לח כאשר יחברו סתמים היופכים ללכתה מספיק
עבתם והמטים עסק קלותם אצל הם אמת גרבריהם אמת יסתבה יו אלדים אמת :

הפרק הרביעי

אמר רב יסוריה אמר רב ואמרי לס בפתמי' והתקדמתם אל
מי' מים ראשונים וסיויתם קדושים אלו מים אחרונים כי קדוש
זה מין אנו יו אלדריבם א ברכה' לסיפת האדם מנוקף בסמי מיני טיפס' האחד מנוקף המדות
סלמדם המיבר הרע בטבע באמרנו כי יבר לב האדם רע מנעוריו למה סנובל על המוחם
הקודם למנוסל באדם יב סנה קדם הליכה ליבר הטוב פנאמר לפתח חטאת רובץ המין
ססמי מהטנוק הוא סיותו סכל באוסכלות' אס סכלות קבייבי ואס העררי לכץ לרחוץ סנוק
סל כריך לתקן מרותיו ולייסר פערולותיו כפעולותיו יתבר' ואזקראיס מים ראשונים נרמן
לזה טילת ידים הראסל כדי ללכול לסבחה בסעודה סאלסית להסבי ססלמות הספסיו וכך
ספלמן הרסמן ולרחוץ בואת סטנוק סב' סהוא ססכלות קבייבי או סקדרי אשר דמינו באריס
יבסוף לטרוף סתאונת ספסמיות כריך סירוחץ צמוץ עיון סתורס סלסית וכן מים אחרונים
וסלמות אחרין והסככה המוסבחת סינבאס מהסכמת סנוק וסכסס נקראת סככת סכל קנס
קקרא כלסין ר'ל' סמן סמ'ס המסורר על כן ממסך אריס סמן סמן וכו' ואמר סלמה עה וסמן
על ראסך א' אסר להורות סככת סמדרס וסלמותו בטבע כי כאשר ססמן סוא חמר לכר כן
אן סככת חמר לאחר ססכל וסעיון ול'א כי קדוש זה סמן ול'ס פססרס סלמתת סיא
סססארות ספססיו וזה כריעית ססורות סלסיות כמה סידעו סכססות ססלמו' וי' סכליו' מסור
ססוריא יתכרך וסס עמו כפענוב תמירי כלתי פוסק לכץ אמר אנו יו אלדריבם א ברכה'

או כוכל לומר סלסיות מדרבית ססכל סעיוני ד' מוכץ סמאמר לרמוץ על ד' סלגי' סמדדנה סל'
הוא סכח סיסתמס כו האדם כמוסכלות סראסונות וסס סרבר'ס סל'א יבטרך לו מופת על
אמתתס וסס פרט ויסוד לכל סככמות וקראו אותס מים ראסוני' לסייתס ראסוניס וקורמות
כויז לכסס סלסיות ספאר סמוסכלות' סמדדנה סב' סס סככמות סי' סטרך עליסס מופת
וקראס מים אחרונים למה סלויץ על מופת דבר יותר אמתו כעיון מהכו וסוא ססלסין
סמדדנה סלסיות סכני ססיט סנורל מהחמרים ויסיב סתחלת כל סדכריס וסורתס סעבמית
וקראו זס סמן להייתו כחמר סמת' לכר' סמדדנה סרביעית סיא סספת סנורות סכפסרות
כעק' מתיחותס ואיך כריך להספיד אותס ססס כעכסס כסררו' מחמר וסס ססכל' סכפסרו'
כיון סכל ססופל סמוכיא סכלכו מהכח לפועל וכנו זס כסס ברכה'

הפרק הח'.

אמר רב יסוריה אמר רב יסוריה סכינה סכאמר ילכו מחיל אל ה'
ועוסק בתורס אכס ומקבל סני סכינה סכאמר ילכו מחיל אל ה'
ידאס אל אלריס כעיון' להיית סנורס סיותר סלמה ספלס כחסרס כסיעתיקס סכססו
אל ססלמות המסיגה מהכו סמל זה ססחוס ספלס כדמיון על כד זה סיסלס סנוסא כנורס
סרמויון ויסלס כנור סחוסית כסיעתיקס ממדרכת סמס למדדנה יותר כככדת ממנה ניס
סדמיון וסיס יראס סקסר סמוסכלות כנורית' סדמיוכויות סכס סנורות סדמיוכויל סס סכוסס'
לתיסלמות על כד ספלמות רכ' על כד כסיחות סנוסל לסלמו' כעכין כסיחות סנורס סרסס'
לסלמה סהוא טלס סמדדנה כמתיחות כנורס סמסלמת מציאות' כרזחמות סדר' סמציחות'
וכמלס וכהעיתק ססנה לכץ סיתה כוכת סמאמר סזה ססיחות סמסנורות סדמיוכויות כל' וי'
סיעתיקס סיעסס כסס סכח ססכל' כסיעתיקס מעולס סדמיון לעולס ססכל סוא ססלמות'
סחוקס כסיסיתנו סנורות סדמיוכויל כוללות מוספסו' ויסיס סכל כסועל וזה ככו' לסיית' וס'
מקבל פני סכינ' וקראו מקום סכוץ סנורות סדמיוכויות וסוא סמדרס כ' לסורות על סקי'
וססתכס

השתעשעו ומקום העיון כלומר הכח הסכלו בית המדרש להיות מקום הדריסה והחקירה
 והשתעשעו כתרם הוא פעל ההסכלה בהשתקף א המציאו היותר משובח וזה כעיון ככבר
 השעשעו באמצעות התורה שעל ידו יושג הסלמות האמת ושמך המסוק באחרים יכבו מחיל
 בו כחות לזה לשורות מדרגת הסגולה בהליכה כלומר בהשתקף כעצמה מצורה הקרה ליותר
 כבדרת ובוט יראה אל אלהים בציון וכבר ידעת שנסם השדס נכס אחת ויפסל פעולות
 שר החלוקות יקראו קצת הפעולות הסס נכסות ויפס מחסבו בעבורה שהכנסות רבות
 עד שהנפשים אמרו סהם שלם טבעית חיונית נכסיו ולא ידעו ולא יבינו כי המוח והעצב
 והכבר אינם רק שהנכחו כנפשים כדמות כלי כדי שתראה פעולתם כשלמות כנפשו המיוחד
 כם מהנפג מבצתי שתקרה להם העתק מהצורה הנפשות להם ולכלל להיות הסינוי אחר
 האמנם סרסם על האמת אחר כהחלת היצירה והס כחות רבים מותאחדים כנפשו אחר והס
 כבולים כענין לא במקום ובאלו הס כח אחד כללם הוא הנכסם לא סהם כלים לנכסם באמר
 הסכו רבים אבל סם כחות סהם בכלל הנכסם כהלקים לכל המחובר מחלקי סהם כהסם ולו
 בתב בעל האמר ואמר סיונא מכותי סכנסת לבית המדרש להורות סהסכדל הוא כענין
 לכד וכנסה כסם יצירה לא במקום ורע זה :

הפרק הששי

אמר רבי אלעזר תלמידי חכמים מרבים שלום וגו' לטיות
 הצורות העיקרות זו לזו עד שנעשו צרות ובי קצר המבצ
 התפססו לחוץ לספרי עצמם ולעסו שלום ביניהם ולטיות אכסו סרסעו וסחסרון מסתמסם
 במוחם וכמדומים ועופים הלחמה עם המומכל ואכסו הסלמות הסך זה מסלמיים המוסכל
 עם סמוחם וכפרט כעיון התורה שאהיה סנאמר עליהם וכל כתיבותיהם שלום סכוכתה לתקן
 סנוף וסכסם ולעסות שלום כיניסם לבין אחר בעל האמר עליהם וכל כתיבותיהם שלום סכוכתה לתקן
 ותוכל לסכוף באמרו בעולם בעולם כגדול או בעולם אף בעולם הקטן סכל אחר מאלו מרבים שלום
 כמזוכותיהם וכדעותיהם ולפי סמעלת ססלום גדולה כמו סאמרו ול גדול ססלום ססוא סמו
 סל הקבם סנאמר ויקרא לני יל שלום להם ססוא יתכרך מכוין ככל הבריאה הסיים וססלום
 לבין סיה סיוס זו ססככתא דכרי שלום ואמת וסכס ססככתא סהו סהו הרהאכסם מסר ורעיס
 וסוא ססדר סקודס לסאר ססדרים לטיות מונו סל אדם מסורעיס לכלל נגמו לבין סושרך
 לסדר לו סכרכות סיתחייבלעסות לסיוכל ליהנות מסס עם סקדימס בתפלה למי סשרך לו
 סלחן סמוזכות וסורעיס והסירות וספכוות לבין סוסמה זו ססככתא דרשכס לסדר ורעיס
 סכס סורוכו דול להתפלל ספעות סדועות ולכרך על כל מי ומיין וסורוכו סעס סמון
 סככס לבין לסחליף סמורת מס סכיתך לא יוכל האדם לחיות לככח ולכך בא סרק מי סמט
 סמסססל לסורות סאין כח כמאנו ססמריה לסחיות סנוף לעד וסל וחי לעולם וכי סמון
 ססאמתי סוא ססלמות סכססוי סמוסכ כנכסם באמצעות סתורה סססאיר לעד ולזה בא סרק
 סססס קורא כתורה ולפי ססססס ססכוכיים סמסם סקכוכרל כסעככ סססס כמחסס לזה
 סככס סק סס רוסל לתקן כרכה לחוס ססמס והראות וכו כסלס תקון כרכה לחמס סססס
 סכוכרו וסלמס ססככתה כרך כסל ליעף כס

ותפי ססלמתו כיוס סמי יב ימים לחדס סיון סכנת חממת אלפס וסאמתי וספעיס סססס
 ככריאת עולם ומי סוככו לססלמו סוא יוככו לסתחיל ולספסלס ספריס אחרים עד סאין
 סקר ועד סאין מססר כרך יו לעולם אהן וסחן :

